

**TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208251

UNIVERSAL
LIBRARY

உ-
கணபதி துணை

கடைச் சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
ம து ர க்
கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்
அருளிச்செய்த

ம ணி டே ம க லை

இது
மகாமகோபாந்தியாய நாகநீனம் கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்தது
நாதனமாக எழுதிய அருமபதவுரையோடும்
பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளோடும்
அவாகவ குமாரர்
S. கலியாணசுந்தரையரால்

உ ஈ ன லை
புரஸபாக்கம் வீனவை அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[நான்காம்பதிப்பு]

ஸ்ட்ரிக்டரி (உ) ஸ்ட்ரிக்டரி

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்

1	இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பேயாகள முதலிய வற்றின் முத்திரைப்பக்கராத்ரி	..	V
2	பிழையும் திருத்தமும்	..	VI
3.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை நூற் பேயாகள	..	VII-VIII
4	முகவுரை	..	VIII-XX
5	குறிப்பு		XX
6	நூலாசிரியர் வரலாறு		XXI-XXVI
7	மணிமேகலையால் தெரிந்த அரசாங்களின்பேயர் முதலியான	..	XXVII-XXXVIII
8	மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம்	...	1-64
9.	மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரை முதலியவை	...	க - டுகூ
	பதிப்பு	..	க
௧	விழாவறை காலை...		கக
௨	வள்ளலுரைத்த காலை		கக
௩	மலர்வனம் புகழ்க்காலை		௨௭
௪	மலர்வனம் புகழ்க்காலை		௪௨
௫	மணிமேகலையெய்வம் வந்துநோன்றியகாலை		௫௪
௬	சங்கரவராக கோட்ட முரைத்தகாலை		௬௬
௭	துவிலைமுயரிய காலை	..	அ ௫
௮	மணிபல்லவத்துத் துயருற்ற காலை	.	௬௬
௯	தேவகையனம் பிறப்புணர்ந்த காலை	..	௧௦௧
௧௦	மந்திரங் கொடுத்த காலை		௧௦௭
௧௧	பாத்திரம் பெற்ற காலை		௧௧௭

பக்கம்

கஉ.	அறவணாத தொழுத காலை	...	கநச
கங.	ஆபுத்திரன்றிறம் அறிவித்தபாலை	.	கசஉ
கச	பாத்திரமரபு கூறிய காலை	..	கருஉ
கரு	பாத்திரங்கொண்டு பிசசைபுகக காலை	.	ககங
கசு	ஆதிரை பிசசையிட்ட காலை		ககசு
கள.	உலகவறவி புநககாலை		களஅ
கஅ	உதயகுமான அம்பலம் புகககாலை	.	கஅசு
கசு	சிறைகடு நாட்டி அறகடுகாட்டமாகிய காலை	உ௦உ	
உ௦	உதயகுமரனை நான்குசன வாளாவெறிந்த காலை	,	உ௦எ
உக.	கந்திரபாவ வநவதுவாந்த காலை		உஉச
உஉ.	சிறைசெப காலை		உஉ௦
உங.	சிறைநிகாலை	..	உருங
உச	அபுத்திரனுடைந்த காலை	..	உசுரு
உரு	ஆபுத்திரனை மணிபலவமடைந்த காலை		உஎசு
உசு.	வஞ்சிமாந நாட்டி காலை		உசுங
உஎ.	சமயக கணககா தந்திறங்கேட்டகாலை	.	ங௦ங
உஅ	கசசிமாநகாபுகக காலை		ஙஉசு
உசு	தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாலை		ஙசசு
ங௦	பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காலை	...	ஙசரு
10.	மணிமேகலை பாட்டுக்களின் முதற் துறிப்பகராதி		ஙசுக
11	மணிமேகலை பிரேபாகவிளக்கம்	ஙசுஉ - நசசு	
12.	மணிமேகலையில வந்துள்ள வேறுகதைகள்	ஙசுரு - நசசு	
13	புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்	ஙசுஎ - நசஅ	
14	மறுபுகுகள்	ஙசுசு - ர௦௦	
15	அரும்பத முதலி பவற்றின் அகராதி	ச௦க - ருஉ௦	

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநாநூல்
அடியா - அடியாக்கு நல்லா
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
ஆதி - ஆதிபாவம்
இலிங்க - இலிங்க புராணம்
இறை - இறையனாகப்பொருள்
எ-ம - எனம, எனவும்
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு
ஓ - ஒப்பு
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கல - கல்லாடம்
கலி - கலித்தொகை
கலிங்க - கலிங்கத்துப் பாணி
குண்டல - குண்டலக்கேசி
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுங் - குறுங்கொடை
கூடம் - கூடாபுராணம்
சமய - சமய திவாகரம்
சீலப - சீலப்பதிகாரம்
சிவ சித்தி - சிவஞானசித்தியார்
சிறப - சிறப்புப் பாயிரம்
சிறுபா - சிறுபாணைறுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
சூடாமணி - சூடாமணி நிகண்டு
சூளா - சூளாமணி
ஞானப - ஞானப்பிரகாச உரை
நகக - நகையாகப்பாணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன கோவை
தமிழநா - தமிழாவலா சரிதை
தீரி - தீரிகங்கம் [வையா
திருச்சிற - திருச்சிறம்பலக்கோ
திருஞான - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
திருவந - திருவந்தாதி [நாயனா
திருவா - திருவாசகம்
சிவ - சிவய்ய பிரபாகம்

தே - தேவாரம்
தோல - தோலகாபியம்
ந - நச்சிலாககினியருரை
நள - நளவேணபா
நன மயிலை - நனநூல மயிலை
நாதருரை
நன வி - நனநூல விருத்தியுரை
நாலடி - நாலடியார்
நீல - நீலக்கேசி
நெடுநில - நெடுநிலவாடை
ப - பக்கம்
பட்டின (பட்டினப்) - பட்டினப்
பதி - பதிக்கம் [பாலை
பதிற்றுப் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை
பரிமேல - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பி - பி - பிரதிபேசம்
புறநா - புறநானூறு
பு வெ - புறப்பொருள் வெண்பா
பேரிய - பெரியபுராணம் [மாலை
பெரியாழ்வார் - பெரியாழ்வார்
திருமொழி
பெருநா - பெருங்கதை [படை
பெரும்பாண - பெரும்பாணைறுப்ப
பேர - பேராசிரியருரை
பொருந - பொருநராறுறுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மு - முறறும்
முருகு - திருமுருகாறுறுப்படை
முலலை - முலலைப்பாட்டு
முத்தகிருப - முத்த கிருப்பதிக்கம்
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்
மேற - மேற்கோள்
வீர - வீரசோழியம்

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
XXVI	7	யோங்கிய	யோங்கிய
1	8	காவரி	காவிரி
8	1	கதைக்க	கதைக்க
60	4	தந்திரம்	தந்திற்ப
16	31	யுணர்ந்தப	யுணர்ந்தோய
கடு	26	எனச்சுவக	எனச் சுவக
கடி	13	சுரசுகென	சுரசுகென
கொ	29	என்றபடி	என்றபடி
ககக	௩	மெதுதல	மெயதுதல
உகக	௩	பொருந்துபு	பொருந்துபு
உருச	23	மரமாதலின	மரபாதலின
ககஉ	12	கக கூக	கக கூக
சகக	32	விழாவெனவும	விழாவெனவும
சசக	29	உடபகைபாடி	உடபகைபாடி
சசச	24	திரிகடு பதிக	திரிகடுகம பதிக
சகக	6	தேலோகக	தேயு லோகந
சகக	35	பணமை	பணமை
௫00	23	பொன்னென	பொன்னென
௫கஉ	38	வணக்கு	வணக்கு

இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை

நூற்பெயர்கள்

[இவற்றிற் பெரும்பாலனவற்றைப் பற்றிய வரலாறுகளை அருமபத முதவியவற்றின் அகராதியிற் காணலாகும்.]

அஃதனாறு, அவதம் ஆறு, அவகாகமம், அபிதாமபீடகம், அபிதாமாதத சங்கிரகம், அருணசிகை, அவதானகலபலதை, அறநெறிச்சாரம், அனனம் பட்டபம், அனுமான ஸூத்திரம், ஆககினேய புராணம், ஆசாரக கோவை, ஆசௌச சதம், ஆசௌசநிரணயம், ஆத்திரேயம், ஆதித்திய பரியாய சூத்திரம், ஆபஸ்கமப கிருஹயம், ஆபஸ்தமபம், ஆத்திப பிரபந்தம், ஆரிய பரியேஷண ஸூத்திரம், இசைத்தமிழ்தூல, இரகுவம்சம், இலககணக வதாசுது, இலகணவிநாகம், இலகுஜாதம், இலிங்கபுராணம், இறையனார் கம்போருள், உதபணகுமார நாவியம், உபதேசாதனமாலை, உலோகவச னம், ஏலாதி, இங்குதுதூறு, இந்நிரம், ஒவியதூல, கடகாபராகாவியம், கண்டபூஷணம், கம்பராமாயணம், கலபகுத்திரங்கன், கல்லாடம், கலிங்கக் குப்பாணி, கலித்தொகை, காதம்பரி, காரநாற்பது, காரைக்காலம்மையார் அருபுத்திருவந்தாதி, கை திருவிருட்டைமணிமாலை, கை முதத்திருப்பதிம், காவயகலபலதை, காவேரிமாதாகாமியம், கிராதாஜானீயம், கிருததேகாடி, கிருஷ்ணரதம், கிருஷ்ண யஜுர்வேதபராமைணம், கிருககுத்திசைப்பரி சுகக் புத்தகங்கள், கிருஷ்ணம், கதாதாபராயம், குண்டலகேசி, குமார சம்பவம், குலவாபராயம், குலோத்தங்கசோழனுலா, குவலயானந்தம், குறிஞ்சிப்பாட்டு, குறுந்தொகை, கூடாபுராணம், கோகளசிகை, கோயிற் றிருப்பண்ணியா திருவிருத்தம், கோவிந்தராஜீயம், கௌதமதாமகுத்திரங்கன், சங்குகளவதுபம், சாகுந்தலம், சித்தாந்தத்தொகை, சிலப்பதிகாரம், சிவ ஞானசித்தியா, சிவஞானபோதம், சிவபோகசாரம், சிறுபாணாறுபப்படை, சிவகசுந்தராணி, சூடாமணி நிகண்டு, சூளாமணி, ஞானசாரம், தகையாகப் பராணி, தசகுபரா சரிதம், தசந்ரணயம், தஞ்சைவண்ண கோவை, தத்துவ போதினி, ததவதரயம், தமிழ்நாவலா சரிதை, தருகக் சங்கிரகம், தாராயிக சூத்திரம், தானபாரமிகை, திரிகடுகம், திருக்குறள், திருச்சிறுநம்பலக ஷோகவையார், திருஞானசம்பந்தர் திருக்கலம்பகம், தை திருச்சண்பை விருத கம், தை திருத்தொகை, தை திருமுமமணிகோவை, தை திருவந்தாதி, தை திருவல்லாமலை, திருக்கண்ணிப்பலா, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருநாவலூரப் பெரவலாபியனாயார் திருவிருட்டைமணிமாலை, திருநாவுக் கரசர் திருவேகாதம்மாலை, திருப்பங்கு, திருப்பல்லாண்டு, திருப்பெருந் திராட்புராணம், திருமுருகாறுபப்படை, திருவள்ளுவமாலை, திருவாசகம்,

திருவாதஞ்சுரிகள புராணம், திருவாயமொழி நூற்றந்தரத்தி, திருவாராதனை
கிரமம், திருவிசைப்பா, திருவெங்கைக்கோவை, திருவெண்காட்டுப் புரா
ணம், திவ்யப்பிரபந்தம், திவாகரம், தீரகதிகாயம், தேவகோச நிகண்டு,
தேவாரம், தொல்காப்பியம், நரிவிருத்தம், நவகதிரா, நளவெண்பா, நற்றிணை,
நன்னூல், நாகானந்தம், நாமலிங்காறுசாஸனம், நாரதசிகை, நாராயணீயம்,
நாலடியார், நாரதவிராச நம்பியகப்பொருள், நீதிபரதீபம், நீலகேசி, நூற்றந
தரத்தி, நெடுநல்வாடை, நைஷதம், ப்ரபஞ்சஹருதயம், பரமேயஸாரம், பாஜ
ஞாபாரமிதை, பஞ்சருதியாகமம், படடிகாவியம், படடினப்பாலை, பதிற்றுப்
பத்து, பரதநூல், பரமத்திமிரபாணு, பரிபாடல், பழமொழி, பன்னிருபட
லம், பாக்கசத்திரம், பாணினிசிகை, பாணினியவியாகரணம், பாரததுவா
சம், பாரததுவாஜசிகை, பிங்கலம், பிதிமேதஸாரம், பிரதாபருத்திரீயம்,
பிரயோகவிவேகம், பிராகிருதபரகாசம், பிராதிமுந்தக வினய வினிச்சயம்,
பிராதிமோகம், பிருஹதகதை, பிருஹதஜாதகம், பிருஹதஸமூகை,
பிருஹதாரணியகோபநிஷத, புத்தசரித காவ்யம், புத்தகஜாதகத்தை, புற
திரட்டு, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பூர்வாகமம், பெரிய
புராணம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெருங்கதை, பெரும்பாணாற்றுப்
படை, பொருநராற்றுப்படை, போதாயன தாமசுத்திரம், போதாயணீயம்,
போதிஸத்துவாவதானகலபலதை, மகாகண்டகம், மகாபரிநிர்வாணசுத்திரம்,
மகாவம்சம், மகாவாகம், மத்தியமநிகாயம், மதிவாணா நாடகத்தமிழ்நூல்,
மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம், மனுஸமிருதி, மனோரமா, மஹாபதான சூத்
திரம், மஹாவிஹ்மநாதசூத்திரம், மாகம், மாளவிகாகிகினிமித்திரீயம்,
மீமாம்ஸா சாஸ்திரம், முப்பத்தாறுயிரப்படி, முமுக்ஷுப்படி, முல்லைப்பாட்டு,
மேகஸந்தேசம், மேதாநீயம், மேருமந்தர புராணம், மைதராயணீ உபநிஷ
தம், யதிராஜவிமசதி, யாப்பருங்கலவிருத்தி, ரதநாபரணம், வங்ககோவை,
வாராகம், வானமீகராமாயணம், விகிரமசோழனுலா, விகிரமோவசீயம்
லிம்பசாரகதை, வியாசசிகை, வியாசபாரதம், வியயிட்டகம், வீரசோழியம்,
வேதாலபஞ்சவிமசதி, ஜப்பானதேசத்துப் பௌத்தநூல்கள், ஸ்ரீஆதிவண
சடகோபஸவாமிவைபவம், ஸ்ரீபுராணம், ஸ்ரீவசனபூஷணம். ஸமிருதிரதனா
கரம், ஸருகாலவாதசூத்திரம், ஸபதகதை, ஸமயக திருஷ்டிகூத்திராந்தம்,
ஸமபுத்தநிகாயம், ஸாவஸமமதசிகை, ஸாரஸங்கிரகம், வித்தநாதகௌமுதி,
வித்தநாதசிகை, ஸுதீவிலோசனம், ஸூத்திரபிடகம்.

உ
கணபதிதுணை

முகவுரை

அகவல்

தன்றே னுக்கி னென்றுகைம் மிகுஉம்
களிறுவனர் பெருங்கா டாயினும்
ஒளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெந்நே.”

வெண்பா

“காலையு மாலையு கைகூப்பிக காறெழுதால
மேலை வினையெல்லாங் கீழ்வாம—கோலக
கருமானரேல் வெண்ணீற்றுச செமமேனிப பைந்தாப
பெருமானைச் சிறறம் பலதது ”

கட்டுரை

உலகமார பன்னூற் நிலகமா யிலகி
நவையறு மொன்பான சுவைபுணாந தினிமைத
திரட்டுறு * மைநது பொருட்டொடா நிலைகளுள்
அமிழ்தினிற் சிறந்த தமிழெனு மடநதை
அணிமே கலையா மணிமே கலையான,
நசுகம பெருமை முச்சங் கததுட
கறையிடற நிறைவ னிறையன ரெனும்பெயா
வாயந்தே † புலம்பல வாயந்த வாயந்த சங்கத
தொல்லிசை பலவுறு நலலிசைப் புலவருட்

சீலமார மதுரைக் கூலவாணிகன் கீத்தலைக் காத்தனரெனனும்

புலவாபெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்டது, இளம்பூரணா, பேராசிரியா, தேயவசசிலையா, நச்சினுர்க்கினியா, பரிமேலழகா, அடியாகருநல்லா, சமயதிவாகரவாமன முனிவா, இலக்கண விளக்கவுரையாசிரியா, இலக்கணக்கோத்து உரையாசிரியா, திருவோறியூர் ஞானப்பிரகாசா, மயிலைநாதா, சங்கரநமச்சிவாயர்

* ஐநது பொருட்டொடாநிலைகளாவன —சீவகசிந்தாமணி, சிலப் பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதியெனபன

† புலம் - தூல, இதனை, “புலந்தொகுத தோனே” என்னும் நேரல்காப்பியப் பாயிரத்தாலுணாக

முதலிய உரையாசிரியாகவால எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று, சன்மைநவிறசியணியும் பாவிசுவணியும் இன்னோரன்ன பிறவணிகளுமே ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தலால்தன்னுட கூறப்பட்டுள்ள மலை கடல தீவு வனம் நாடு நகர ஆறு முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் நேரில் அறிந்துகொண்டாற போலப் பாடிப்பவா சளுடைய மனத்திற்கு நன்றாகப் புலப்படச் செய்யும் நலப்பாடுற்றது இக்காலத்தில் வேறொருவகையாலும் விளங்காதனவாகிய சில தெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத் தெய்வங்களை வழிபடுமுறைகளையும், சில சாதியாரையும், அவர்களுடைய மடை முதலியவற்றையும், சில நகரங்கள தீவுகள் மலைகள் வனங்கள் தோட்டங்கள் அறச்சாலைகள் மனறங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்னவண்ணமாத இருந்தனவென்பதையும், இன்ன இன்ன சமயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திற பரவியிருந்தனவென்பதையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், சில அரசர் சில முனிவா முதலியோருடைய சரித்திரங்களையும், பிறவற்றையும் இந்நூலால் விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம், இதன்பாலுள்ள சொல்நாட்பம் பொருள் நாட்பங்கள் நூலில் பெயராகிய நுண்ணறிவிறோடும் வலித்ததும் சாணப்படுமென்று கூறுவர், இதனை

“மந்தா கிளியணி லேணிப் பிரானடுங்கை மனனவீ
கொநசா குழையணி மேகலை நானுட்பங் கொளவதெங்கன
செவா மனியுந் திருக்கோ வையுமெழு க்ககொளினும்
நந்தா உரையை யெழுதலெவ வாறு நலினறருளே”

என்று கவிஞர் பெரும்பாளுகிய துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச முனிவா அருளிசெய்த வேங்கைக்கோவைச் செய்யுளாலுணராக. பின்னும், “சந்தா மணிமேகலைப் பதிகா மபடைத்தான, கந்தா மணிமேகலைபுனைந்தான” (திருத்தணிகையுலா) என்று இந்நூற் பெயரையும், “மாதவி பெற்ற மணிமேகலைநமமை வாழ்கிப் பாதே” (அம்பிகாபதிக்கோவை) என இக்காப்பியத் தணியாகிய மணிமேகலையின் பெயரையும் தத்தம் நூல்களில் தொனியில அமைத்து வித்துவான்கள் பாடியிருப்பதும் இதன் பெருமையையும் மணிமேகலையின் பெயரையும் புலப்படுத்தும்.

சிலப்பதிகாரக் கதைத்தலைவனான கோவலன் மகளாகிய மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரமாதலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரத்தோடு கதைத்தொடர்புடையது

இதில், சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பெருங்குடி வாணிகாமரபில் உதித்த கோவலனுக்கு மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகைபிட்டு தோன்றிய மணிமேகலை யென்பவள தன்னுடைய தாய், கோவலன் மதுரைபில் வெட்டுணடிநரத்து கேட்டுப் பரத்தைமைத் தொழிலை வெறுத்துப் பௌத்தமுனிவராகிய அறவணவடிகளைச் சரணடைந்து வாய்மைநான்கும் சீலமைந்தும் உபதேசிக்கப்பெற்றுப் பௌத்த சங்கத்திருத்தலையறிந்து அவனோடு பழகிச் சிறுபிராயத்திலேதானே பௌத்த சருமங்களை அறிதற்கேற்ற உணர்ச்சியுற்று ஒருநாள தாயின் கட்டளைப்படிச் சுதமதிபுடன் பூக்கொய்தற்கு மலாவனஞ்சென்று தன்னை விருமபிவரத் உதயகுமரனுக்கு அஞ்சி அங்குள்ள பனிகசறையில் ஒளித்திருந்து அவன் போனபின் வெளியேவந்த தனஞ்சுவதேவதையாகிய மணிமேகலாதெய்வரதால் மணிபல்லவத்தீவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அகநிலையுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சியால் தன்னுடைய பழம்பிறப்பில் சிக்குந்த செய்திகளையறிந்து அப்பால் அதசெய்யம் அறிவுறுத்திய மூன்று மந்திரங்களை யுணர்ந்து முறபிறப்பிற் கணவனுயிருந்த இராகுலனென்பவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமரனாக வந்தானென்று அதசெய்யம் கூறக்கேட்டு அபரிபு கையின் காவற்றெய்வமாகிய தீவதிலகையினுதவியாற் கோபுரியென்னும் பொய்கையைடைந்து அதிலிருந்து அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாததிர்ம தன்கையில் வரப்பெற்றுப் பின் பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சார்ந்து அறவணவடிகளையடைந்து ஆபுத்திரன் வரலாற்றையும் அவனுக்கு மதுரைபிற் சிறந்தானே அமுதசுரபியைக் கொடுத்ததையும் பசித்த உயிரகளுக்கு உணவளித்தலே எல்லாவற்றினும் மேலான தருமமென்பதையும் அவர் கூறக்கேட்டு அவர் கூறியவாறே உணவளித்தற் பொருட்டு அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வீதியிற் சென்று சிறந்த பத்தினியாகிய ஆதிரையென்பவள் முதலிறிசசையிடப்பொற்றுக்காய்சண்டிகையென்னும் வித்தியாதரமங்கையின் தீராப்பசியை அப்பாததிரத்திலிருந்தெடுத்துதவிய ஒருபிடியமுதாற்போக்கி அப்பாததிரத்தில் மேனமேலும் அமுது வளரப்பெற்று அநநகரத்துள்ள உலகவறவியென்னும் அம்பலந்தையடைந்து அங்கேவந்த எல்லாவுயிர்களின் பசியையும்போக்கி அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப் பூண்டு தன்னை விருமபி

வந்த உதயகுமரன் அறிந்து கொள்ளாவண்ணம மேற்கூறிய காய சண்டிகையின் வடிவங்கொண்டு அநநகரத்துள்ள சிறைச்சாலையை யடைந்து அங்கே பசித்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் உணவளித்து அதனை அறச்சாலையாகி, தன்னை மீட்டும் விடாது தொடர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகையின் கணவனாக வெட்டுண்டுவிழ்ந்தது கண்டு மனங்கலங்கிப் பின்பு கந்திறபாவைதெய்வத்தின் மொழி களால் தேறுதலுற்று உதயகுமரனுடைய தந்தையாகிய மாவண கிள்ளியார் சிறையில் வைக்கப்பட்டு, இராசமாதேவியின் முயற்சி யால் அச்சிறையினின்று நீங்கி நாகபுரத்தை யடைந்து அதன் தலைவனான புண்ணியராசனோடு மணிபல்லவஞ்சாராது புத்தபீடி கையைக்காட்டி அதனால் அவனது பழம்பிறப்பை அவனுக்கறித் வித்து, காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல் கொள்ளப்பட்ட செய்தியைத் தீவிலகையாலறிந்துகொண்டு அப்பாறசென்று வஞ்சிக்காப்புறத் தேயுள்ள பத்தினிகடவுளாகிய கண்ணகியின் கோயிலையடைந்து தரிசித்து, தன்னுடைய எதிரகாலச் செய்திகளைக் கண்ணகித்தெய வம்கூற அறிந்துசென்று ஆங்கிருந்த சமயவாதிகள் பலரையுஞ் சாராது அவரவர்களுடைய கொள்கைகளைத் தனித்தனியே வினாவி யுணர்ந்து, அநநகரில் தவமபுரிந்து கொண்டிருந்த மாசாததுவா னைக்கண்டு அவன் மொழிந்த செய்திகள் பலவற்றையுங் கேட்டு அவன் கூறியவாறு காஞ்சிநகரம்போய், அநநகரிற் பசியாலவருந் தி வாடிய எல்லாவுயிரகளுக்கும் உணவளித்து, அங்கேவந்த அறவண வடிகளைத் தரிசித்து அவர் உபதேசித்த அறமொழிகளைக்கேட்டு, பின் முத்திபெறுதற்பொருட்டு அநநகரிலேயே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தாளென்னுங் கதை விரித்துக் கூறப்படும்.

இந்நூல், பௌத்த சமயச்சார்பினளாகிய மணிமேகலையின் சரித்திரமாதலின் இதில் அச்சமயக் கொள்கைகளைப் பரக்கக் காணலாம்.

பற்பல தருமங்கள் இதிற சொல்லப்பட்டுள்ளன, அவற்றுள் மிகுதியாகக் காணப்படுவது ஒருவன் மனமொழிமெய்கள் தூய னாகி எல்லாவுயிரகளிததும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல வேண்டுமென்பதே

மணிமேகலை யென்பவளுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறு தலின், இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பா. நீலகேசி, புத்தவாதச் சருக்கத்தில், “குயலாகுயலம்” என்னுஞ் செய்யுளுரையில்,

* “தீவினையென்பதி .. .. பிரமரு மாகிஎன்பது மணிமேகலைதுறவாதலின், இதனால் ஸமஸ்காரமறிந்துகொள்க” எனச் சமயதிவாகரவாமன முனிவரும், சிவஞானசித்தியார பரபககத்திற சௌத்திரராதிகன் மதததுளள “ஓங்கிய வருவம்” எனனுந திருவிருத்தத்தின் உரையில், * “தீவினையென்பதி. . ... ..பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால் ஸமஸ்கார மறிந்துகொள்க” எனத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரும் எழுதியிருத்தலால், இந்நூல் மணிமேகலை துறவெனறும் அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டு வந்ததென்று தெரிகின்றது, “மணிமே கலைதுற, வாறைம பாட்டினுளறிய வைத்தனன்” என்று பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும் இதற்கு இப்பெயருண்டென்பதை வலியுறுத்தும்

இந்நூல், அமமை முதலாகிய வனப்பெட்டினுள் இயைபின் பார்படும், தோல்காப்பியச் செய்யுளியலின் கண்ணே, ‘அமமை முதலியவனப்பெட்டும் தொடாநிலைச் செய்யுட்கிலக்கணம்’ என்று கூறுகின்றழி, † “ஞகாரை முதலா ளகார வீற்றுப, புள்ளி யிறுதியியைபெனப் படுமே” எனனுஞ் சூத்திரவுரையில், ‘ஞனநமன யரலவழுவெனனும பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனை ஈருகவமைத்துச் செய்யுளைப் பொருட்டொடராகவும் சொற்றொடராகவுஞ் செய்வது இயைபெனப்படும், னகாரவீற்றானிறறுப பொருளுமியைந்து சொல்லுமியைந்து வந்தன, சீத்தலைச் சாத்தனாராற செயயப்பட்ட மணிமேகலையும், கொங்குவேளிராற செயயப்பட்ட உதயணன்கதையும் போலவன்’ என்று பேராசிரியரும் ஆசிரியாந்சசிஞாககினியரும் எழுதியிருத்தல காண்க, இந்நூலிற் சொல்லியையும் பொருளியையும் அமைந்திருத்தல அறிதற்குரியது.

இதிற கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரம் நிகழ்ந்த காலமும் இந்நூலாசிரியா காலமும் ஒன்றென்றும், இஃது அவரால் தமிழிலேதான் முதலிற பாடப்பட்டதென்றும், சிலப்பதிகாரத்தாலும் அதன் பதிகத் தொடக்கத்தில் அடியார்க்கு நல்லாரெழுதிய உரைநடையாலும், இந்நூற் பதிகத்தாலும் விளங்குகின்றமையின், இது வேறு மொழியிலிருந்து வந்ததென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை

* மணிமேகலை, உச ௧௨௩-௧௩௧, ௩௦ சுச-௮௦.

† தோல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. உச௦.

கதையைத் தொகுத்துக் கூறுவதும் பதிகமென்று வழங்கப் படுவதுமாகிய கதைபொதிபாட்டை இது முதலிற்பெற்று விழா வறை காதை முதற் பவத்திறமறுகென்ப பாலை நோற்றகாதையிறுதிபாசவுள்ள முப்பது பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது, காதை - பாட்டு, நீலகேசி, குண்டுகேசிவாதச்சருக்கம், உள - ஆம் செய்யுளுரையில், “முன்னுன பெருமைக்கணின்றுன என னுங் காதையை அனுவதித்தவாறு” எனவும், உஅ-ஆம் செய்யுளுரையில், “பிடகம் எனனுங்காதை சொன்னவாறு” எனவும், மொக்கவாதச்சருக்கம், உங - ஆம் செய்யுளுரையில், “தன் புறதக எனனுங்காதை சொல்லப்பட்டது” எனவும், சு0 - ஆம் செய்யுளுரையில், “எழுமபைத்தி எனனுங்காதை” எனவும், சுக - ஆம் செய்யுளுரையில், “கான்றை சுமந்துயப்பான் என னுங்காதை” எனவும், சுஉ - ஆம் செய்யுளுரையில், “மக்கட பனாபழியாது எனனுங்காதை” எனவும், அந்நாலுரையாசிரியா எழுதியிருந்தசுல்லாம, ‘காதைகரப்பு’ எனும் ஒருவகைச் சித்திர சாஸிப்பெயராலும் காதையென்பதற்குப் பாட்டென்று பொருள் கொள்ளுதல் நுனியப்படும, “ஆற்றை பாட்டினு ளறியவைத தன்ன” எனப் பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும், மிதிலைப் பாட்டித் திருச்சிறும்பலக்கவிராயரவாகள வீட்டிற் கிடைத்த பிரதியில் இந்நூற் பகுதிகளின் பெயர்கள் யாவும் பாட்டென்றே இருப்பதும் இசை வற்புறுத்தும், காதையென்பதை இசையோடு பாடப்படுவதாகிய செய்யுளென்று பொருள்படுகிற ‘காதா’ எனனும் வடசொற்சிதைவென்று கொண்டால் யாதோ ரிழக்கு மின்றென்று வடமொழியாளர் கூறுவா, இது நிற்க;

பல வருடங்களுக்குமுன் பழைய தமிழ்ப் புத்தகங்களைத் தேடுவண்ணம் இத்தமிழநாட்டினுள்ளே செல்லுதற்குரிய பல ஊர்களுக்குச் சென்று அங்கங்குள்ள பரம்பரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்களுடைய வீடுகளில் இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தகாலங்களிலெல்லாம் எனக்கு மணிமேகலை மூலப்பிரதிகள் மட்டும் கிடைத்தனவேயன்றி உரைப்பிரதி யாண்டும் கிடைத்ததில்லை. சென்னை, தஞ்சை முதலிய நகரங்களிலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளும் பாரக்கப்பட்டன, அங்கும் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலுள்ள நண்பர்கள் பலரைப் பத்திரிகைவாயிலாக இதைப்பற்றி வினாவினேன், அங்ஙனம்

வினாவப் பட்டவர்கள், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற்
கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமது கையாலெழுதிய மூலப்பிரதி
யொன்றை அனுப்பின அனுப்பினார்கள், பின்பு பாரிஸ்கரத்
துள்ள டிரொபஸா ஐ-லியன்வின்ஸன் என்பவர், 'இந்நகரத்துக்
கையெழுத்தப் புத்தகக் காலையில் மணிமேகலை மூலப்பிரதி ஒன்றே
யுள்ளது' என்று தெரிவித்து மாதிரிகைக்காக அதிலிருந்து பதிகத்
தைத்மட்டுமே எழுதியனுப்பினா, மற்றவர்கள், 'யாதொன்றுங்கிடை
கசவிலலை' என்று விடையளித்ததுவிட்டார்கள் கிடைத்த பிரதிகளை
வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துவந்தபொழுது பிரதி
களில் எழுதுவோர்கள் இயல்பாகவே செய்வித்திருந்த வேறுபாடு
களாலும், இது பொத்ததசமயக் காப்பியமாதலால் அசசமயக்
கொள்கைகளைக் கூறும் பாகங்களை யெல்லாம் எளிதிறறேறிரது
கொள்ளல் கூடாமையாலும், அவற்றை ஒழுங்காகப் புலப்படுத்தும்
பழைய * தமிழ்ப் பெளத்த நூல்கள் பண்டைக் காலத்தில்
இருந்தும் பாதுகாப்போரினமையால் பிற்காலத்தில் இறந்தொழிந்
தமையாலும், அக்கொள்கைகளை விளங்கச் சொல்லுவோர் அகப்
படாமையாலும், பிழைகளைப் பிழைகளென்று நிர்சயித்துக்
களைந்து திருத்தமான பாடங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு எடுத்
துக்கொண்ட முயற்சியும் கழித்தகாலமும் அடைந்த வந்ததும்
அளவுபடுவனவல்ல

திருஞானசம்பந்தமுரத்தினாயனா முதலிய சைவசமயாசாரியா
கள் அருளிச்செய்த தேவாரங்களிலுள்ள பொத்ததசமயம் மறுபுக
களும், பெரியபுராண முதலியவற்றுட் கூறப்பட்டுள்ள அசசமயக்
கொள்கைகளும், மறுபுடும், சிவஞானசித்தியார் பரபகததுள்ள
சௌத்திரார்திகனமத முதலியனவும், அவற்றிற்குத் திருவோற்றி
யூர் ஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையும், அவவுரையிலுள்ள சில
உதாரணச் செய்யுட்களும், மறுபுககளும், நீலகேசியும் அத்தனூர
யும், அவவுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள

* பண்டைக்காலத்துப் பெளத்தநூல்களென்று தெரிந்தவை துண்டலகேசி, சித்தாந்தத்தோகை, திருப்பதிகம், விற்பாராகதை யென
பன, அவற்றிலிருந்து சில பாடல்களை நீலகேசியுரை முதலியவற்றில
நூற்பெயர்களோடு எழுதப்பட்டுள்ளன, தக்கயாகப்பாணியின் உரையால்
கவிராசாசுரனனும் பெயரினராகிய புலவரொருவர் பெளத்தநூ
லொன்று செய்துள்ளாரென்று தெரிந்தது.

சில கவிஞரும், வீரசோழியம் யாப்புப்படலவுரையிலுள்ள சில உதாரணப் பாடல்களும், இன்னுஞ்சிலவும் பௌத்தசமயமரபுகளிற் சிலவற்றையும் அச்சமயத்தோரோ பேசிவந்த சில தமிழ்ப்பரிபாஷைகளையும் பிறவற்றையும் ஒருவாறு விளங்கச்செய்தன, செய்தும் முன்பிருந்த ஐயங்கள் முற்றுந் தீராமையாற் பின்னும் அறிந்தோர்பாற சென்றும் தூரதேசத்தார்க்குக் கடிதமெழுதியும் விசாரித்தலையே மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இப்படி இருக்கையில், ஹிந்துதேசத்து வித்தைகளிலும் ஆங்கிலேய வித்தைகளிலும் மிகப்பயிற்சியடைந்து விளங்கியவரும் சென்னை இராசதானிக் சலாசாலையில் ஸமஸ்கிருத போதகாசிரியராக இருந்தவருமான ராவபகதூர் மஹா ஸ்ரீ அரங்காசாரியரவர்கள் எம். ஏ., பௌத்தசமய நூல்களிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவாக் கொளப்பதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத்துச் சென்று வினாவிவந்தேன், வருகையில், ஒவ்வோரமயத்தும் தடையின்றி உடனுடன் அவர்கள் கூறியவிடைகளால் அதற்குமுன்பு எனக்கிருந்த ஐயங்களிற் பெருமபாலன நீங்கின, நீங்கவே இந்நூலைப் பரிசோதித்தலில் என மனம் ஊக்கமடையுமாறு. அவர்களுடைய பேருதவி இல்லையாயின், மணிமேகலையில் வந்துள்ள துடிதலோகம், பாரமிதை, அருப்பபிரமா, உருப்பபிரமா முதலிய சொற்களுக்குக்கூட உள்ளவாறே பொருள்கொள்ளுதல் எனக்கு மிக அரிதாகும், தமக்குரிய அரியவேலைகள் அநேகமிருந்தும் இப்பழைய தமிழ்நூல் வெளியேவந்து உலாவுதலையே பயனாகக்கருதி, யான் செலுங்காலந்தோறும் சிறிதும் சலிப்பின்றி அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று, அவர்களுடைய பேருதவியாலேயே பௌத்தமதத்துள் முமமணியென்று வழங்கும் புத்தசரித்திரம் பௌத்ததர்மம் பௌத்த சங்கம் எனப்பவை எழுதப்பெற்றன அம்மகோபகாரி விஷயத்தில இத்தமிழ்நாட்டினேமாகிய நாமெல்லாம் நன்றி பாராட்டுதற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம்.

எவ்விடத்தும் இந்நூலுக்கு உரை அகப்படாமையாலும், உரை முன்பு உண்டென்று ஒருவாற்றாலும் விளங்காமையாலும் இனி மூலத்தைமட்டுமாவது வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று நிச்சயித்ததுப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கியபொழுது, தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய அன்பர்களிற் சிலா, 'உரையெழுதியே இதனை

வெளிப்படுத்தவேண்டும் ' என்று வற்புறுத்திக் கூறினமையின, அவாசள சொல்லை மறுத்தற்கு அஞ்சி, இது புலவாதிலகாகள செய தற்குரிய அரிய காரியமென்று கருதாமல், * “ஆங்கவன் புகழ்நத நாட்டை யனபெனு நறவ மாநதி, மூங்கையான பேச லுற்ற னென்னயான மொழிய லுற்றேன” எனத் பெரியோர் கூறியதற்கு இலக்கியமாக, தகக நூலாராய்ச்சியும் எண்ணியவற்றைச் சுவை பயக்குமபடி நல்லநடையில் விளங்குவெழுதும் வலம்புமில்லாத யான, † “மணிமேகலை நூனுட்பங்கொளவதெங்ஙன்” என்று ஆனரோரார் பாராட்டப்பட்டுள்ள இந்நூற்கு அருமபதவுரை யென்ற எதோவொன்றை எழுத்தத் தொடங்குகினை.

மொழிகளுட் பெருமபாலனவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கிக் கிடக்கின்றமையின அரியவற்றிற்குமட்டுமே பொருள் செய்தும், ஆங்காங்குள்ள வாக்கியங்களை ஒத்தவைகளாக இந்த நூலிலும் வேறு நூலிலும் காணப்பட்ட வாக்கியங்களை அவ்வவ்விடத்தில தந்துகாட்டி அவற்றினிடங்களை உடனுடன் விளங்கச்செய்தும், பொருள்விளங்காத இடங்களில் (2) இக்கேள்விகுறியை அமைத் தும், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற்கண்ட பாடபேதங்களை எடுத்துக் காட்டி அவற்றுள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டுமே பொரு ளைப் புலப்படுத்தியும், எல்லோருக்கும் எளிதிற பொருள் விளங்கு தற்பொருட்டு வடசொற்களைப் பெருமபாலும் விரவித்தும், சில வற்றிற்குச் சங்கமருவிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் இப் பொழுது அகப்படாமையால் அவற்றை விளக்குதற்குப் பிறகா லத்து நூல்களிலிருந்து பிரயோகங்களை எடுத்துக்காட்டியும் ஒரு வாறு அதனை எழுதிமுடித்தேன.

‡ “சம்புறத தெளிநது தண்ணென ரெழுகசமும பயின்று” என்று கம்பநாட்டும், § “செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்நது தெளிநது” எனப் பரஞ்சோதி முனிவரும் அருளிச்செய்த திரு வாக்ருகங்கு இலக்காக விளங்குக கவிசுரினுடைய வரிசையிலே

* கம்பராமாயணம், நாடபெட்டலம், க.

† திருவேங்கைக்கோவை.

‡ கம்பராமாயணம், சூரபரங்கைப்பட்டலம், க.

§ திருவிளையாடற் புராணம். அன்னசகுழியும் வையையும்ழைத் த பட்டலம், 22

நிற்குந் தகுதியுள்ள பாட்டுக்களையுடைய இந்நூலுக்கு யானா அரும் பதவுரை எழுதுபவன்? இதுசெய்தற்குத் துணிந்த எனது தறு கணமையைப் பொறுத்தருளுமாடி- இததமிழலகத்தை மிகவும் வேண்டுகிறேன்

பழைய பெருமதிமுதூற பரிபாலகரும் இவ்வாராய்ச்சியால் எனக்குமனசு சோரவுண்டா நாதவண்ணம் அடிககடி ஊக்கமளித்து வந்தவரும் கொழுமடிகரத்துப் பிரதிசுகாமணியுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீ பொ குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், இந்நூலிற் சிறுசில விடங்களில் முன்னம் நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளு தற்பொருட்டு யான் கேட்ட வினாக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள பேளத்த வித்தியோதம்பாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்கலர வர்களைக்கொண்டு விடைகொழுதுவித்த அனுப்பிப் பேருதவி செய்து வந்தாராள்.

எனக்கு அக்காலத்தில் வடமொழிப் பிரயோகங்களில் உண்டாகிய ஐயங்களை உடனுடன் போக்கியருளிய ஸ்ரீபெருகவாழந் தான் மஹாமஹோபாத்தியாய அரங்காசாரியாரவர்கள், திருபலை ஈசசம்பாடி சதாவதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸாசாரியரவர்கள் என னும் இருவர்களுடைய நினைவும் எனறும் என நெஞ்சினினறும் நீங்கவில்லை

மணிமேகலையின் முதற்பதிப்பு 1898-ஆம் வருஷத்திலும் இரண்டாமதிப்பு 1921-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியிடப்பெற்றன. முதற் பதிப்பிற்கு உதவியாகக் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்

1. திருவாவடு துறையாதினத்துப்	பிரதி	க.
2. எட்டயபுரம் பெரிய அரணமனைப்	,,	க.
3. மதிலைப்பட்டி ஸ்ரீ அழகிய சிறறம்பலக சங்கராயரவர்கள் வீட்டுப்	,,	க.
4. திருநெல்வேலி ஸ்ரீ திருவயாஸத்தின் எழுதம்பிள்ளை யவர்கள்	,,	க.
5. ரேலம் ஸ்ரீ இராமராமியுதலியாரவர்கள்	,,	க.
6. பாழப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற. கைலாச பிள்ளையவர்கள்	,,	க.

7. ஆறுமுகமங்கலம் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திப
பிள்ளையவாசன பிரதி க
8. திருமயிலை ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவாசன ,, க
- 9 சென்னை ஸ்ரீ தி முததுக்குமாரசாரி
முதலியாரவர்கள் - ,, க.
10. சென்னை இராசரங்கத்துக் கையெழுத
துப பதித நரலைப ,, க

இவற்றுள், மிசப் பழமையான தும் பரிசேரதனைக்கு இன்றி யமையாததாக இருந்தும் மறைப பிரதிசுளிறகுறை நம் பிறழ்ந தும் திரிந் நம் போகியாதங்கனையெல்லாம் ஒழுகுபடச் செய்த தும் கோபுர சினை ந்த அழகுக்கெட்டுமாசுபொதிந் து கிடந்த செந் தமிழ்ச் செலவியின் மணிமேலையை அப்பணிந்துகொள்ளும் வண்ணம் பொருந்தெய்துகொடுத்ததும் மிதிலைப்படடிப்பிரதியே.

இரண்டாம் பதிப்புக்கு உதவியாக மாறாத தமிழ்ச்சங்கத் துப்பாண்டியனபுத்தகசாலைப் பிரதிபொன் றும், சென்னை ஸ்ரீ பார சுவநாசநயினாரவர்கள் பிரதியொன்றும் சினை தகன முதற்பதிப் பில் ானிதானியைப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த அபிதான விளக்கம், அருமபதிபாரதி, அருநகொடரரரதி, முலவிஷயருசிகை, அரும் பதவுரைநில அடா ியவை, தமிழ் தூற்பொருள் முதலியன என னுமபகுதிசனஒருங்கேதெய்குக்கப்பெற்றவாஓரே அகராதியாக அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி' எனனும பெபருடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றன, சலம் முதலியவற்றிற் காணப்பட்டு முனடி பதிப்பிக் கப் படாமலிருந்த அரும்பதங்ஙனும், அருநதொடாகனும், சிலவற் றின் பொருளும், உவமை ளும், பழைய வொய்திங்ளும், வழக்கங் களும், பிறவும் இவ்வகராதியிற் சேர்க்கப்பெற்றன.

முதலிரண்டு பதிப்புக்கூடப்பற்றிய மற்ற விஷயங்களை அப் பதிப்புப் புத்தகங்களிலுள்ள பதவுரைகளாலறிந்து கொள்ளலாம்.

இப்பொழுது இது முன்கூறுது முறையாக வெளியிடப்படு கிறது. இப்பதிப்பில் விசேஷமான மாற்றம் ஒன்றும் இல்லை ஆனாலும் இடைவிடை யிடீய விளக்காமலிருந்த சில பகுதி களை விளக்கவும் சில மேற்கோள்களைக் காட்டவும் இருததலைக் காணலாம் புத்தா ரிதிதிரம், பௌத்த தருமம், பௌத்த சங்க மென்னும் முன்தும் மணிமேலையைப் படிப்பவர்களுக்குப்

பயன்படுவதற்காகவே முதலில் எழுதப்பட்டனவாதலின் அவையும் இப்பதிப்பிற் சோக்கப் பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து ஒப்புநோக்குதல் முதலிய உதவிகளைச் செய்து வந்தவர்கள் ரெனனை, கிறிஸ்டியன் காலேஜ ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பாடணத்தா சிரஞ்சீவி, விதவான வி மு சுப்பிரமணிய ஐயரும், மேகனூரத் தமிழ்ப்பாடணத்தா சிரஞ்சீவி, கி. வா ஜகந்நாத ஐயரும் ஆவார்கள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒன்றென நிருதெய்வ முண்டென நிருவுயா செல்வமெல்லாம்
அன்றென நிருப்பித தோரமுகம் பாரால் லறமுட பும
நன்றென நிருநி நீங்காம லேநமக கிட்டபடி
என்றென நிருமன மேயுனக கேயுப தேசமிடே. ”

‘நியாகராஜ விலாசம்’
திருவேடசுவரன் பேட்டை }
28—8—31

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையா.

குறிப்பு

மேலே உள்ள எந்தையாரவர்களுடைய முகவுரையால் எல்லாம் விளங்கும் அவர்களுடைய கைப்புத்தகத்திற் கண்ட சில திருத்தங்களை இதில் அமைத்திருக்கிறேன் (1) மமணிகளென்று சொல்லப்படும் புத்தசரித்திரம், பௌத்ததருமம், பௌத்தசங்கம் எனப்பவை தனிப் புத்தகமாக வெளிவந்திருப்பதால் இப்போது இப்பதிப்பிற் சோக்கப் பெறவில்லை.

S கலியாணசுந்தரம்

15—12—43

இந்நூலாசிரியராகிய மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் வரலாறு.

இவா கடைச சங்கசப புலவர்களுள் ஒருவா இவருடைய இயற்பெயர் சாத்தனாரென்பது, வணிகமரபினா, கூல வியாபாரம் செய்குகொண்டிருந்தமையின இப்பெயர் பெற்றார் கடைச சங்கத்தது நல்லிசைப் புலவர்களுள் இவரைப்போலவே, பொன்வாணிசனார், மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார், மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளநதேவனார் என்ற வணிகமரபினா சிலா இருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இவா, பத்தினிக கடவுடாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்டையும் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்காக கோயில கட்டுவித்தது நித்தியபூரை முதலியன நடக்கும்படி செய்தவா. அவ்வரசனாக்குக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறிய பொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் அவன் சகோதரரும் துறவு பூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிசன் அவளுடைய சரித்ததைப் பொருட்டொடாகிலைச் செய்யுடாகச் செய்யதற்கு வேட்கையுடையவண்ணம் செய்யசவா இவரே, அரசிலப்பதிகாரத்தைக் கேட்டாரும் இவரே, இவற்றைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதித்ததாலும் அந்நூலிலுள்ள உரு-ஆவது சாட்சிக காதைபாலும் உணரக் கட்டுத்தொகையாகிய நற்றிணை முதலிய நூல்களில் இவா இயற்றியனவாசப பத்துச் செய்யுட்களும் (நற் 3, குறுந் 1, அகநா. 5, புறநா 1), திருவள்ளுவமாலையில் ஒரு செய்யுளும் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன. இவற்றுட்புறநானூற்றுச் செய்யுள் பாண்டியன் சித்திரமடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனைப் பாடியது

இவா பெயர் கூலவாணிகன் சாத்தனாரெனவும், மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும் “தண்டமிழச் சாத்தன” (பதினா, 10) என்றும், “தண்டமிழச்சான் சாத்தன” (காட்சிக 66) என்றும், “நன்னூற் புலவன்” (காட்சிக 106) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவா சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனா சங்கத்தில் அரங்கேற்றுவித்ததற்பொருட்டு வரும் நூல்களிற பிழைகள் காணப்படுநதோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற

றங் கூறுதற்குத் துணியாராய, “இந்தப் பிழைகளைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே” என்று மனம் வருந்தித் தமது தலையைக் குத்திக் கொள்வாரென்றும், அரனாலைத் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின் சீததலைச் சாததனாரென்பது இவருக்குப் பெயராயிற்றென்றும் கூறுவா, “வள்ளுவாபுப் பாலாற, தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத தற்கு” என்று மருத்துவன் தாமோதரனா திருக்குறளைச் சிறப்பித்தாக் கூறிய செய்யுளில் இரனைக் குறிப்பித்திருத்தலும், “இயற்பெயா சினைப்பெயா” (தோல பெயா. சூ. 20) என்பதன் உரையில் ஆசிரியர் இளம்பூரணர் முதலியோர் இனைபுதற்பெயருக்கு உதாரணமாக, ‘சீததலைச் சாததன்’ என்னும் இவா பெயரைக் காட்டியிருத்தலும் இக்கொள்கைக்கு ஆதாரமாகக் கூறியிருக்காணாக. சீததலையென்றும் ஊரிலுள்ள ஐயனா பெயராகப் சீததலைச் சாததனாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்று ஒரு சாரார் கூறுவா

அகநானூற்றிலும், புறநானூற்றிலும், திருவள்ளுவமாலையிலும் இவருடைய செய்யுளும் மருத்துவன் தாமோதரனா செய்யுளும் அடுத்தடுத்துக் காணப்படுதலாலும் தாமோதரனா இவரைப்பற்றிக் கூறியிருத்தலாலும் இவ்விருவரும் நெருங்கிய நட்பினரெனறு கருத இடமுண்டு திருச்செருாச் சாஸனமொன்றில், முத்தமிழாரிசியசென்னும் சிறப்புப்பெயாபெற்ற சாததனா வழிவந்த பெருமையென்னும் ஒருவா கூறப்படுகிறா. அதிற் கூறப்படும் சாததனா இவரோ வேறு யாரோ தெரியவில்லை இவா சேரன் செங்குட்டுவனபாலும் இளங்கோவடிதளபாலும் நடபுரிமைபூண்டவா. இந்நூலில் வஞ்சிமாநகர புகக் காதையின் இறுதியில் செங்குட்டுவனுடைய செங்கோனமுறையையும் வெற்றிச் சிறப்பையும் விளக்கியிருத்தலாலும் இந்நூலை இளங்கோவடிகள் கேட்டதாலும் தம் நூலில் இவரைச் சிறப்பித்திருத்தலாலும் இஃது உணரப்படும்

இவா திருக்குறளில் மிக ஈடுபட்டவரென்பது அந்நூலை இவா சிறப்பித்த பப்பாடிய திருவள்ளுவமாலைச் செய்யுளாலும், மருத்துவன் தாமோதரனா அம்முப்பாலால் இவா தலைக்குத்துத் தீர்ந்த தெனச் சொல்வதாலும், இந்நூலில் இவா, “தெய்வத் தொழாஅள் கொழந் நெழுதெழுவாள், பெய்யென்ப பெய்யும் பெருமழையென்றவப், பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய” (உஉ: 59-

61) எனத திருக்குறட் செய்புனொன்றை மேற்கோள சாட்டித் திருவளஞவரைப் பாராட்டியிருத்தலாலும்”, கேளவியாற றேட்ட கப் படாத செவி” எனனும் குறட்பகுதியை நினைந்து, ”சேளவியாளரிற், றேட்ட ரெவியைநீ யாருவை” (க ௮ 134-5) என்பதனாலும் நிறவற்றாலும் அறிவாக கிடக்கின்றது.

இவா கண்ணகியைப்பற்றிய வரலாற்றை இளங்கோவழிகட்குக் கூறுகையில், ‘வினைவினை காலமாதலின் பாண்டியன் தேராணிகிக் கோவலனைக் கொல்லுமாறு கட்டளைபிட்டுான்” என்று சொல்ல இளங்கோவழிகள், “வினைவினை காலமென்றோ, பாது அவா வினை வினைவு?” என்று கேட்க இவா, தாம் மதுரையில் வெள்ளியம்பலத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கையில் மதுராபதியென்னும் தெய்வம் கண்ணகிகு முற்பிறப்பின் வரலாற்றைக் கூறிக் கோவலன் கொல்லுண்டது பண்டைவினையின் பயனென்றறிவுறுத்தியதைக் கேட்டவாறு கூறினாரென்பதும், அதனைக் கேட்ட இளங்கோவழிகளால் மூன்று உண்மைகளைப் புலப்படுத்திச் சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்பெற்றதென்பதும் அந்நூலால் தெரிகின்றன. இவ்வரலாற்றினால் சாத்தனார் எந்த நிகழ்ச்சியும் பண்டை வினையின் பயனாக வினைவென்னும் கொள்கையுடையதாகக் காணப்படும். அக்கொள்கையை இந்நூற்றாண் பல்வகையிற் புலப்படுத்தி யிருக்கின்றனா உதயகுமரன் காஞ்சனென்னும் விஞ்சையனால் வெட்டுண்ட செய்தியைச் சக்கரவான்கோட்டத்ததுமாதலா அரசனாக குக் கூறும் பொழுது, “ஆங்கவன தீவினை உருத்தகடலின் அஃது அவளதனை அம்பலத்தேற்றி இவனை ஆங்குயத்து விஞ்சையனைக் கூடய அவன் மனததையுங் சலக்கி இவனறனோ எறிந்தது” (உஉ 193 - 203) என்று அச்செய்கையை வினையின்மேலேற்றிச் சொல்லும் பகுதியாலும், “மடையனை, உடற்றாணி செய்தாங்குருத்தெழும் வலவினை, நஞ்சுவிழி யரவினலலுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே” (உந. 82-5), “காண்டகு நலவினை துமமையோடு கண்டதது” (உச 98) என்பன போன்ற பகுதிகளாலும் இதனை அறியலாகும்.

காவிரிபூம்பட்டினம், வஞ்சிமாநகர், கச்சியம்பதியென்னும் பெரிய நகரங்களைப்பற்றி இவா விரித்துக் கூறியுள்ள பகுதிகள் அக்காலத்து நாகரிச்ச சிறப்பையும், கைத்தொழில் மேம்பாட்டையும், நகரவளத்தையும் விளக்கி அந்நகரங்களிலெல்லாம் இவா

நன்கு பழகிக் கண்டவற்றைக் கண்டவாறே அறிவிக்கும் பேராற்றலுடையாரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. சிறு பொழுதுகளின் வருணனைகள் இடையிடையே சுவையகரூமவண்ணம் இவ்வாற நூற்பெற்றிருக்கின்றன உவவனத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் அது, பல மலாபரங்ள நிறைந்து வித்தசரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச் சித்திரச் செயலைப் படாம போராதத துவே யொப்பத தோன்றியதாக உரைக்கின்றா, இதே கருத்து இவருடைய அகநானூற்றுச் செய்யுள்ொன்றிற் சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்படுகின்றது, அது வருமாறு

“வானம் வாய்ப்பக் கவினிக் கானம்
சுமரூன மாமழை காபயந் துதுத்தென
மணிமருள் பூவை யணிமல ரிடையிடைச்
செம்புற மூதாய பரத⁹லி னன்பல
முலலை வீகழ ருஅய வல்லோன
செய்கை யனன செந்நிலப் புறவின” (134)

இவா சித்திரச் சம்பந்தமாகக் கூறும் வேறுசில செய்திகளும் உண்டு மனைகள்தோறும் செய்வங்ள முதல் பல்வகை உயிர்கள் வரையிலுள்ளவற்றைப்போன்று சுண்ணச் சாந்தில் சிறிசுள இயற்றிய கண்கவரோவியங்கள் இருந்தமையும் (ந 127 - 31), ஓவியநூலில் பரததையரும் பயிற்சிறுடையராக இருந்தமையும் (உ 31) இவ்வாற சொல்லப்படுகின்றன அணிகலன முதலியவற்றை அணியாமல் மணிமேகலை நின்றதை, “புனையா வேவியம் போல நிறறலும்” (கக 131) என்றும், ஊராரா அலாஹியத்தற்காக மணம்பெறுது யாதொரு செயற்கையழகுமின்றிக் கன்னியாக வாழ்வைக் கழிக் கத் துணிந்த விசாகை வந்ததை, “புனையா வேவியம் புறம்போர தெனன” (உஉ 88) என்றும் கூறிய அடிகளில் வண்ணங்களைக் கொண்டு ஒப்பனை செய்யாத சித்திரத்தை அவவிருவார்களுக்கும் உவமைகூறியிருத்தல் காண்க. மாதவிகுசு சுதமதி உவவனத்திலுள்ள பனிகசறை மண்டபத்தைப்பற்றி யுரைக்கும்பொழுது, “விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திடுஉம், பனிகசறை மண்டப முண்டு” (ந 63 - 4) என்றதும், மணிமேகலை அதற்குள் மறைந்திருந்தகாலையில் உதயகுமரன் அவள் உருவத்தைமட்டிலும் கண்டதுமாகிய செய்திகளால் இவா கண்ணாடியின் இயற்கையைப் புலப்படுத்தியிருக்கின்றா. இவா இந்நூலில் வருகின்ற பல

ருடைய வரலாற்றையும் யாரேனும் ஒருவருடைய கூற்றாக அமைத்த ப புலப்படுத்துகின்றார், உயிரகளின் பசிப்பிணியை நீக்கியும், அபரற்றிற்கு உடை இருக்கை முதலியவற்றை வழங்கியும் செய்யப் படும் அருளறத்தினது சிறப்பைப் பல்வகையில் எடுத்துக் காட்டு கின்றார் மாதவி கண்களையப்பற்றிக் கூறும் பகுதியிலும் ஆதிரை மருதியென்பவாசனுடைய வரலாறுகளிலும், சித்திரா பதியின் கூற்றிலும் பத்தினிப்பெண்டிர் இயல்பை விளங்கவைத் திருக்கின்றார்.

எடுத்துத்தொண்ட நூற்கேற்ற சொள்கைகளைச் சிறப்பித்தல் ஆசிரியரது கடப்பாடாதலின், பௌத்த சமயத்தைப் பாராட்டிக் கூறும் இந்நூலில் சுதமதியின் வரலாற்றால் சமணரையும் ஆபத்திர னது வரலாற்றால் வேளவியையும் குறை கூறுதல் அறிதற்குரியது. இடையிடையே * பல இதிகாசக் கதைகள் பாரணக் கதைகள் முதலியன இவரால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. மாதவர்களுக்கு அபசாரம் செய்யின் அதற்கு பெருந்துன்பத்தை விளைக்குமென பதம் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிது நன்மைபுரியினும் அது பின்பு பனமடங்கு நற்பயனை உண்டாக்குமென்பதும் பலருடைய வர லாறுகளால் இந்நூற்கண் இவரார் காட்டப்படுகின்றன

சில இடங்களில் சிலா கூற்றில் உலகவழக்கில் நிகழும் சில வகைத் தொடர்களை இடைப்பெய்து அப்பகுதிகளைச் சுவைபெறச் செய்கின்றார். “மறந்தே னதனற்ற மாதவி கேவாய” (க 69), “மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து” (க 88), “மறந்தே னதனற்ற நீயெடுத்த துரைதகளை” (க 119) எனப்பவற்றையும், “ஆங்கவன னன்றி மறவண னறியுமென, நீங்கென னாவை வருத் தியது” (கரு : 38 - 9) எனப்பதனையும், “ஓவியச் சேனனென் னுறு துணைத் தோழன், ஆவதை யிநகராக காருரைத் தனரோ” (உக : 135-6) எனப்பதனையும், “இருந்தாய் நீயோ வென்பா ரினமையின்” (கச : 69) எனப்பதனையும் காண்க. சுதமதி உதயகுமரனுடன் உட லின் தன்மையைக் கூறும் பகுதியும், சித்திராபதி மணிமேகலையை அழைத்துவருமாறு உதயகுமரனைத் தூண்டும் பகுதியும், சககர வாளக்கோட்டத்துமுனிவா உதயகுமரன் வெட்டுண்ட செய்தியை அரசனுக்குக் கூறும் பகுதியும், இவைபோன்ற பிறவும் இன்ன வகைச்செய்தியை இன்னொருடன் இவ்வாறு சொல்லவேண்டுமென

* இவற்றை இந்நூல், ௩௯௦ - ௬ - ஆம்பக்கங்களிற் காணலாம்

னும் முறையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன சில தொடர்கள் ஒரேவிதமாகப் பல விடங்களில் இந்நூலில் வந்ததுள்ளன. உருவ கங்சள பல இந்நூலுட காணப்படும் “லலம்புரிச சங்கம வறி செழுந் தாரப்பப், புலம்புரிச சங்கம பொருளொடு முழங்க” (எ 11?-24) எனபன முதலிய அடிகளிற சொற்பின வருநிலைய ணியும், “சாலிக குண்டோதவறு” (கந 98) எனனும் தொடரிற் சிலேடையணியும், * “குருகுரு வுயிர்ப்ப, ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக காஞ்சி” (கஅ 55-60) எனவரும் அடிகளிற சிலேடை உருவகம் முதலியனவும், “பறஅக குருகி னுயிர்த்து” (கசு 28), “புத்த வஞ்சி புவா வஞ்சியில்” (உசு 78) எனபவற்றில் வெளிப் படை நிலையணியும் அமைந்ததுள்ளன. சமய சம்பந்தமான சில சொற்களையுட தொடர்களையும் வேறு சிலவற்றையும் இடத்திற் கேற்ப இவா மொழிபெயர்த்து அமைத்திருந்ததல் மிகப்பாராட டற்றரிய சொனரும. இவருடைய வாக்கில் நனசனம் செவ்வனம் எனனும் சொற்சள பலவிடங்களில் வந்ததுள்ளன

வேண்பா.

“சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளென்னும்
நல்லிருந் திருதாது நானுதலால் - மலச்சையின
வண்டார் கமழ்தாம மனறே மலையாத
தண்டாரான கூடற றமிழ்.”

---

* “மேயநிலை மயக்கமாவது பொருணிலைமை மயக்கங் கூறுதல், ‘குருகு குருவுயிர்ப்ப, ஒரு தனியோங்கிய திருமணிக காஞ்சி’ என்றபழி, குருகு எனபது மாதவி யெனனும் கொடிக்கும் பெயராதலின அப்பெய ருடையானைக் குருகென்றா காஞ்சி யெனபது மேகலைக்குப் பெயரா தலின், அது மணிக்காஞ்சி யெனருட்டி மணிமேகலை யெனபாளமேல வந்தது இவ்வாறு பொருண் லைமடங்க வருவனவும் இசைசெச்சமா மெழவாறு (தொல். எச்ச. 17, தேய்வா) என்றது இங்கே கருதற் குரியது

இந்நூலால தெரிந்த அரசர்களின் பெயர்கள் முதலியன.

— — —

க அரசர்கள் — அதிபதி, இரவீவன்மன், இராகுலன், இராமன், உதயகுமரன், கருநன், கரிகால்வளவன் (கரிசாறபெரு வளத்தான்), கனகன், நாநன், கிள்ளிவளவன், குமரன், சீதன், செங்குட்டுவன், குச்சயன், துணை பிள்ளுகிள்ளி, நூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்ரெம்பியன், தொடுகழற்கிள்ளி, நாகநாட்டரசரிரு வா, நெடுஞ்செழியன், நெடுமுடிக்கிள்ளி, புண்ணியரரசன், புழி சந்திரன், மனு, மாவண்கிள்ளி, மாவலி, முசுருநன், வசு, வடிவேற கிள்ளி, வத்தவன் (வதஸராஜன்), வளவணன், வரணன், விரயன், விடாச்சில்லெய்வித்தவேந்தன், விராடன், வெள்ளேறகிள்ளி

உ. அக்ஷயபாததீரம் — அமுதசுரபி.

ங ஆறுகள் — கங்கை, காயங்கரை, காரியாறு, காவேரி, குமரி.

ச உலகம் — தாடித்தலாகம், வித்தியாதரஞல்கு.

ரு ஊர்கள் — அரோதரநகரம், இடவயம், உளுரை, கச்ச யம், கபிலை, நாடூரனபுரம், காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் (காகநதி), கொறரை, கோரமபி (கொராமபிநகரம்), சண்பை, சிங்கநகரம், சிந்திபுரம், ரேடி, தகதணம் நகர (மதுரை), நாக புரம், வஞ்சி, வயனங்கோடு, வரணாசி

சு குலங்கள் — இந்திரகுலம், சூரியகுலம், மாவலிகுலம்.

ள கோயில்கள் — இந்திரவிஈரம், கலைபியம், குச்சரக குடிசை, சுகதரவாங்ககோட்டம், தருநிலை (கற்பகதரு நிறகுங் கோயில்), தீவதிலைக் கோயில், புத்தாரத் தீபிகைக் கோயில், பூதசதுக்கம், மணிமேரலா ரெயங்க கோயில், வச்சிரககோட்டம் (வச்சிராபுதம் நிறகும கோயில்)

அ. தருமசாலை — உலாவறன்

கூ. தீவங்கள் — இரத்தினத்தீவம், இலங்காதீவம், சம்புத் தீவம், சிறுதீவு இரண்டாபிரம், பெருந்தீவுநான்கு, மணிபல்லவம்

கௌ. தெய்வங்கள் — அரதரி (தாக்கை), அருப்ப பிரமா நான்கு வகையினா, இத்திரன், உருப்ப பிரமாபதினுவகையினா,

கண்ணகி, கந்திறபாவை (துவதிகன), குமரி கோவலன், சம்புதழீவகநாவற றெய்வம் (சம்பாபதி), சித்திரேனன், சிந்தாதேவி, சிவபெருமான, திசுமால், தீவதிகை, பலதேவன், பிரமன், பிசம் (அங்காடி பட்டம், சதுக்கப்பட்டம்), மணிமேகலா தெய்வம், மஹாபரஹமா, மாரன், மாருதவேகன், முருகக்கடவுள், விந்தாகடிகை.

கந. நகரத்தேயவங்கள் — சம்பாபதி, மதுராபதி

கஉ. நாடுகள் — அங்கநாடு, உத்தரமுக்தம், கலிங்கநாடு, காரநாரநாடு, சாவகநாடு, நாகநாடு, பாண்டிநாடு, பூருவதேயம், மகதம்.

கங. நூல்கள் — ஒளியநூல், திருக்குறள், பிடகம், மடைநூல், பறகலிநூல்

கச. நோய — யானைத்திறோய

கரு. பாம்பு — திட்டிவிடம்

கக. புத்தஸ்தலமுள்ள இடங்கள் — ஸ்ரீஞ்சி, சாவிரிபட்டம் பட்டினம், சமநதம் (சமனெனி, பாதபங்கயமலை), மணிபல்லவம், வஞ்சிநகர.

கஉ. புலவர்கள் — இளங்கோவடிகள், திருவள்ளுவர்.

கஆ. பொய்கைகள் — கோமுகி, சரவணம்

கஈ. மலைகள் — இமயம், சமநதம் (சமனெனி, பாதபங்கயமலை, கிரந்திரகூடம்), தவாமலை, பாராமலை, பொதியில், மேரு, மேருவைச சூழந்த ஏழு குன்றங்கள், விந்தம்

உ0. முனிவர்கள் — அகதபாதா, அகத்தியா, அரலா, அறவணவடிசன், கவேரா, கிருதகோடி, கேசகம்பலா, கௌதம முனிவா, சங்கதருமா, சானுசககரா, சிருங்கி, சைமினி, தருமசாவகா, பரசுராமா, பிரமசருமன், புத்தன், மணமுக புவிவன், விகவாமித திரன், வியாசன், விரிஞ்சி, விருசகிகன்

உக. வனங்கள் — கவேரவனம், சம்பாதிவனம், தருமதவனம்

உஉ. வாதங்கள் — அளவைவாதம், ஆசீவகவாதம், சாங்கியவாதம், சைவவாதம், நிகண்டவாதம், பிரமவாதம், பூதவாதம், மந்திரவாதம், வேதவாதம், வைசேடிகவாதம், வைணவவாதம்.

உங. விழாக்கள் — இரதிரவிழா, மங்கலத்திருநாள்.

மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம்.

வேண்பா

“ஓமையவாகண மோலியீனோமலாததான சூட்சு
சுமையந் தொறு ஸ்ரீமையல—சுமைய
மலைமடநதை வாச மலாட்டநதை யெண்ணெண்ண
நலைமடநதை நாவலோர கண”

க.—விழாவறைகாதை.

பண்டைகாலத்திற் சாவரிப்பூம்பட்டினத்தை வளமுரசு
செயவிதழற்கு வினைந்த அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளைபின்படி
தூங்கெயிலெழிந்த தொடித்தோடசெம்பிய நென்னுஞ்செய்யு
இந்திரனைவணங்கிக் குறையிரந்து அவனனுமதிபெற்று இருபத
தெட்டு நாள் அந்நகரில் நடத்தியதும் அச்சோழன் காலத்திற்
போலவே பிறகாலங்களில் அவன் பரம்பரையோரால் ஆண்டு
தோறும் நடத்தப்பெற்று வந்ததுமாகிய இந்திர விழாவை நடத்
தகச்சூழிய அந்நகரத்தினுள் பலசமயவாதிகளும் பிறரும் ஒருபுரு
கூடி, “இந்திரவிழாவை நாம் மறந்தால் முசுநுநனது துயரைப
போகுகியதான நாளங்காடிப் பூதம் துன்பஞ்செய்யும், பாலிகூடப்
புடைததுண்பதாகிய சதுகசப்பூதம் இந்நகரை விட்டுநீங்கும்,
ஆதலால் இவ்விழாவை நடத்துவோமாக” என்று தம்புளரிச்ச
யித்ததுகொண்டு அவ்விழா நடக்கப்போதலை நகரத்தாருக்கு
அறிவிக்கும்படி முரசறைவோனுகுஞ் சொல்ல, அவன் வசதிக
கோட்டத்குள்ள முரசை யானையின் பிடரிலேற்றி, முதலில் ஊரை
வாழ்த்தி, “மேதம் மாதந்தோறும் பூமமழை பொழிக, அரசன்
செங்கோலினனாகுக, அறிஞர்களே ! இந்திரவிழா நடக்குங்
காலத்திற் சுவாசகலோகம் வறிதாக்குமபடி எல்லாதேவரும்
அதனை நீங்கி இங்கே எழுந்தருளுவாரென்பது பெரியோராக
ளுடைய அணிபாசலால், வீதிமுதலியவற்றிற் பூரண்கும்பங்களும்
பொற்பாசிகளும் பாவைவிளக்குகளும் ஆகிய இவற்றைப்
பரவ வைத்திடுமின, குலைக்கமுகும் குலைவாழையும் கரும்பும்
வஞ்சிக்கொடியும் பூங்கொடியும் ஆகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய
இடங்களிற் கட்டுமின, தூணங்களில் முதலுமாகலை நாற்றுமின,

வீதிகளிலும் மனறபுகளிலும் பழமணலை மாற்றிப் புதுமணலைப் பரப்புவின், துகிறகொடி வகைகளை மாடங்களிலும் வாயில்களிலும் கட்டுமின், சிவபெருமானமுடல் ராகுகப்புகுதமிறுதியாகிய தெய்வங்கள் உறையுங் கோயில்களிறெய்யவேண்டிய சாரியங்களை ஏற பச்சையபுமின், தருமோபதேசஞ்செய்ய அறிநகுவாகளே! பந்தரிலும் அம்பலங்களிலுஞ்சென்று பிரரங்கம் புரிமின், சமயவாதிகளே! வித்தியாபாண்டபத்தை அடைந்து இருத்தற்குரிய இடத்திலிருந்துவாதம்புரிமின், யாரிடத்தும் பரைமையும் கோபமுங் கொள்ளாமை” என்று கூறி முடிசிறைந்து இந்திரவிழாவைத் செரிவித்தான்.

உ.—ஊரலருரைத்தகாதை.

பின்பு காவிரிப் பூர்ப்படிந்து இரத்திரவிழா நடைபெற்றது, அவ்விழாநடைத்திற பண்டைவழக்கப்படியே ஆடுதற பொருட்டு மணிமேகலைபும மாசவிபும வாராமையால மனமபுழுங்கிய சித்திராபதி வயந்தமாலையை அழைத்து, “நீ மாசவிபாற சென்று விழாவிற்று வராதிருத்தலபற்றி இவ்வூரார் கூறும் பழிமொழியை அவருக்குச்சொல்லி வா” என்று அனுப்ப, அவள் சென்று மணிமேகலையோடு மாசவி இருந்த மலாமண்டபத்தை யடைந்து, அங்கே தவத்தால் வாயிய மாசவியின் உடம்பைக் கண்டு வருத்தமுற்று அவளை நோக்கி, “நீ உன் மருளுடன் இந்திர விழாவிற்று வராமலும், உன் மரபிற்கு ஒவ்வாத தவவொழுக்கம் புணடும் இருத்தலபற்றி ஊரார் கூறும் பழிமொழிகள் பல” என்று கூற, மாசவி, “கணவன் கொலைபுண்டதற்குப் பொருளாய் மிச்ச சினந்து மதுரையை எரித்த பத்தினிக் கட்டாளாகிய கண்ணகியினுடைய மாள மணிமேகலை தவவழியிற் செலுத்தற்கு உரியளையன்றி மிகவுமிழித்த பரத்தைமைத் தொழிலுக்கு உரியாளல்ல, ஆதலின் அவள் அங்கேவாராள, நான் இங்கேவருது பெளத்தாசாரியராகிய அறவணவடிகளை வணங்கி, என் காதலன் மதுரையிற் கொலைபுண்ட முத்திய பெருநதுன்பத்தை வருந்திச்சொல்லி முறைபிட்டேன், முறைபிட்ட எனக்கு அவா,

‘பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெருமபே ரினபம்
பற்றின் வருவது முன்னது பிராந
தற்றே ருறுவ தறிக’ (கச - ஏ)

என்று நாலவகைவாயமைகளையும் அருளிச்செய்து பஞ்சுலததை யும் உபதேசித்து, ‘இவற்றைக கடைப்பிடி’ என்று சொல்லி என் னைத் தவழியிற் புகுத்தினராதலின், நானும் அங்கே வருவதற்கு உரியேனலவேன, இசெய்தியை என தோழிகளுக்கும் என நற்றய் சித்திராபதிகும சொல்” என்று கூற, அங்கேட்ட வயநதமாலை பெறுதற்கரிய மாணிகநாளைக் கடலில் வீழ்த்தியவாபோலச் செய லற்று மீண்டு சித்திராபதிபிடமொன்றான

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை

இங்ஙனம் மாதவி வயநதமாலைக்குச் சொல்லிப் வருதரச சொல்லிக்ேட்ட மணிமேகலைக்கு அகவேளவிவழியாகப் பற்றறு தற்குரிய நற்காலம் (ஏதுரிசுழ்ச்சி) வந்தபிற்புறமையால், அவள தன னுடைய தாயதநதைநான ரணைகுகும கொவலனுக்கும் மதுரைபிலோந்தபுரரசெய்தி தனகாதுகளைச் சட்டமனங்கலங்கி அழுது சிந்துகின்ற கண்ணீரால் தானதொடுக்கின்ற மாலையை நனைத்துக்கொண்டிருப்ப, மாதவி அதனைக்கண்டு கண்ணீரைத் துடைத்து அவளுடைய துககத்தை ஒருவசையாக மாற்ற நீனைந்து, “இப்புமலை உன் கண்ணீரக் கலப்பால் ஸ்யமம் யொழிந்து, ஆரலின், லேறுமலை நொடுத்தற்கு நீ சோலை சென்று புதுமலர பறித்துவா” என்றான

அதனைக்கேட்ட சுரமதி மாதவியை நோக்கி, “தாயதநதை யாககு நோந்த பொருந தனபுததைக்கேட்டி மிககதுகதத்தை அடைந்த மண்மேசலையன் கண்ணீரைகசாணிற காமன் தன படைகசலங்னை எறிந்துவிட்டு நடுங்குவான், இப்பாவையை ஆட வா புறத்தே சாணபாராயின விட்டு நீங்குவாரோ? நீங்கரா, இயற் கைத்தன்மை குன்றுவா, குன்றுமலறிந்பராயின, அவர்கள் பெடிய மலரோ? ஆதலால், இவளை இப்பொழுது புறத்தே பூப்பறித்தற் குத் தனியே அனுப்பலாகாது இந்நகரத்தில் நான் வந்ததற்குரிய காரணங்க ளுவேன், டேட்பாயாச சணைநகரதுள்ளானாகிய கெளதிகனென்னுய அசனானுடைய மகவாகிய யான, தனியே செல்லுதற்கு அஞ்சாரால் ஆராய்ச்சியினை ஒரு சோலையிற்சென்று பூப்பறித்தேன், அப்பொழுது இந்திரவிழாவைக் காணுதற்கு இந் நகரைநோக்கி ஆகாயவழியேவரும் மாருதவேக னென்னும் வித்தி யாதரனொருவன் என்னைக்கண்டு உடனே எடுத்துக்கொண்டு

மேலேசென்று, தனவயமாககிச சிலநாள கழித்தபின் இநநகரத்திலே என்னை விட்டு விட்டு நீங்கித் தன நகரம் போயினன், மகளிர தனியே செல்லுதலால் உண்டாகும் தீங்கு இத்தனமையது, ஆதலால், மணிமேகலை தனியே போய்ச் சோலையிற் பூப்பறித்தல் தவறாகும் இவளுடன் யாரேனும் செல்லவேண்டும் இவ்வந்திசைச் சோலைக்குச் சென்றால் அரரசனுடைய பக்கத்திலுள்ளாரா அடிகிருப்பா, உயயானத்திற்குச் செல்லலாமோ வெனின் அதில தேவாகளாலன்றி மனிதர்களால் விருமப்பபடாதனவும் வண்டுகள் மொய்க்கப் பெருதனவுமாகிய மலர் களையுடைய மரங்களெல்லாம் வாடாத பூமலைகளாத நாககுதலால், 'இவ்வனம் பாசக கையையுடைய பூதங்களாற் காககப்படும்' என்று நினைந்து அவ்வனத்தை அறிவுடையோர் அடையார், நுரியகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதிபிருந்த சம்பாதிவனமும், காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரனிருந்த கவேரவனமும் மிக முடிமையையுடையனவும் தீண்டிவருந்துவனவுமாகிய செய்வங்களாற் காககப்படுத்தின அவற்றினிடத்தும் அறிவுடையோர் செல்லார்,

அருளு மனபு மாருயி ரோடியும்

ஒருபெரும் பூடகையு மொழியி நோனபிற

பகவன தானையிற் பனமரம் பூக்கும் (நக - சுக)

உவ்வனமென்று ஒருவன்முண்டு, அவ்வனத்தில் தன்னத்தினுள்ளோருடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்தவதாகிய பரிசுக்குமண்டபம் ஒன்றுள்ளது, அம்மண்டபத்தினுள்ளே மாணிசகச சோதிபரந்த ஒருபதுமபீடம் இருக்கிறது, அப்பீடத்திலீடால் அரும்புசள மலரும், பவ்ருடஞ்சென்றாலும் அதில் இட்டமலர்கள் வாடா, அம்மலர்களில் வண்டுகள் மொய்யா, இதுகாறும் அதன் பெருமையை உனக்குச் சொல்ல மறந்தேன், கேட்பாயாக ஒருசெய்வத்தை நினைந்தோர் அதெய்வத்தின் அடிகளைத் தியானித்து மலர்களை அப்பீடத்திற் சோததால் அம்மலர்கள் அப்பீடத்தை நீங்கி அதெய்வத்தின் அடிகளிடத்தே செல்லாநிற்கும், யாதொரு நினைப்புமின்றி அவற்றை அப்பீடத்தே சோப்பின், அவைகள் அதனை விட்டு நீங்கா, இதற்குக் காரணம் யாதென்று வினாவாயாயின் சொல்லுவேன, செய்யும் சருமங்கன் மனத்தோடு கூடாத விடத்தும் அவைகள் பலிக்கும்' எனனும் கிரதிகள் துன்பமடையவும், 'மனத

தோடுகூடாதவழிகளும் நுகள் பலியா' என போகச் ச தாரணமாக வும் மலரை இட்டுக் காட்டுதற்கு மயனென்னும் தெய்வத் தச்ச னால் அபரிடம் நிருமிககப்பட்டதாகும், அவ்வனத்திலுள்ள உன மகள் வேறு வனங்குன்றி செல்லுதற்கு உரியவல்லாள், அவளோடு பூப்பறித்தற்கு நானும் துணையாகச் செல்வேன" என்று சொல்லி விட்டு மணிமேகலையோடு சேர்ந்து அவள் போகும்பொழுது உண்ணாநோன்பி யொருவனைத் தொடர்ந்து நின்று, "ஐய, இதனை உண்ணும், உண்டால், காற்றுப்புகாத அறையிற புருந தவார்போலே அழுகுருடைய உடம்பிற புருநது வருந்திக் கொண் டிருக்கும் உமமுடைய உயிர அவவருந்த மொழிந்து மிக்க இன யத்தை அடையா நிற்கும், ஆதலால் இதனையுண்டு தெனிக" என்று கள்ளை யுண்ணுமபடி வற்புறுத்திக் கூறும் ஒரு களிமகன் பின்னே வியப்புற்றுச் செல்லும் சனங்களும், ஒரு பித்தனுடைய பலவகைப்பட்ட விகாரச செயல்களைக்கண்டு வருந்தி நிற்கும் சனங்களும், பேடென்னுங் கூத்தைக்கண்டு நிற்கும் சனங்களும், தெருவின இருப்புறத்துமுள்ள மாளிகைகளில் எழுதப்பட்டிள்ள சித்திரங்களைக்கண்டு வியந்து நிற்கும் சனங்களும், சிறு தேரின மீது செயது வைக்கப்பட்டிள்ள யானையினமேற சிறுவர்களை யேற்றி மகளிர பாராட்டுதலைக் கண்டு நிற்கும் சனங்களும் ஆகிய எல்லோரும், முன்னம் விராட நகரத்திற பேடி வடிவங்கொண்டு சென்ற அருச்சுனனைக்கண்டு வியந்து சூழ்ந்துகொண்டவர்களைப் போல மணிமேகலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "மிக அழகை யுடைய இவளைத் சவவழியிற புகுத்திய தாய மிகவும் கொடியவள், இவள் பூப்பறித்தற்குச் சோலையிற புகுவாளாயின, ஆங்குள்ள அன்னப்பறவைகள் முதலியன இவள் நடை முதலியவற்றைக் கண்டு என்ன பாடு படை!" என்று இவைபோலவனவற்றைச் சொல்லி அவளுடைய அழகைப் பாராட்டி மிகவும் வருந்தி நின் றனா. மணிமேகலை சுதமதியோடு மெல்லச்சென்று உவவனத் தில் மலாகொய்தற்குப் புருந்தாள்.

சு.—பளிக்கறைபுக்காதை.

புருந்தவள், அச்சோலையின வனங்களைவும் ஆங்குள்ள பெய கையின் அழகையும் சுதமதிகாட்டக் காண்பாளாயினள்

அவள் அங்கே அப்படியிருக்க, மதவெற்றிகொண்டு தெருந தோறும் சனங்களை வருத்தித் திரிந்ததான காலவேகமென்னும்

யானையின் மதத்தை யடக்கித் தேனோறிச் சேனையுடன்வரும் உதய குமரன நாடகக் கணிகைபா வீதியில் ஒரு மாடத்தே மலரணை மேற் காகற்பரத்தை யொருத்தியோடு யாழின் கோட்டைத் தழு விகொண்டு மயங்கிப் பாவை போலிருந்த எட்டிக்குமரனைத் தெருப்பக்கத்திலுள்ள சாளர வழியாற கண்டு, “நீ அடைந்த துன்பம் யாது?” என்றான். உடனே அவன் துணுகுத்ற்றெழுந்தது விரைந்து அருகே சென்று உதயகுமரனை வணங்கித் துதித்து, “இயற்கை யழகுக்கெட்டு மலர்வா ரத்திற்கு இவ்வீதி வழியே நடந்து ரொலும் மணிமேகலையைக் கண்டேன், கண்ட அடன் அவளது தந்தையாகிய கோவலன் மதுரையிலடைந்த கொடுந் துன்பம் நினைவிற்கு வந்து என மனத்திணமையை பாற்றி இந்த யாழிலுள்ள பக்கராமபில என கையைச் சொலுத்தியது, இதுவே நான் அடைந்தவருத்தம்” என்று சொல்ல, பலநாளாக மணிமேகலையை விருமபிக்கொண்டேயிருந்த உதயகுமரன் அவன் சொல்லால், அவள் சோலை சென்றாளென்பதை அறிந்து மகிழ்ந்து, “அங்கே போய் மணிமேகலையை என தேரிலேற்றிக்கொண்டு வருவேன்” என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தேரைச் சொலுத்திச் சென்று உவவனத்தின் மதிலவாழ்வே யடைந்தான்.

மணிமேகலை அகதேரொலியைக் கேட்டுச் சுதமதியை நோக்கி, “உதயகுமரன் எனமேல் மிக்க விருப்பமுடையவ னென்று மாதவிக்கு வயந்தமலை சொல்லியதை முன்னங் கேட்டுள்ளேன், அவனுடைய தேரொலியோலும் இது, இதுபுன்பத் திற்கு யாது செயவேன்?” என்றாள் அதைக்கேட்ட சுதமதி அவளை ஆங்குள்ள பணிககறையிற் புகுத்தித் தாமக்கொலிட்டுக் கொண்டு உள்ளே இருக்கச் செய்துவிட்டு, தான் அப்பணிககறைக்கு ஐந்து விற்கிடைத் தூரத்தே நின்றாள் அவ்வன்ம நின்ற சுதமதியைச் சோலையினுள்ளேவந்த உதயகுமரன் கண்டு, “யாருயிலலாத இவ்விடத்தே நின்றாய், நீ மணிமேகலைபுடன் வந்தாயென்று அறிந்துகொண்டேன், அவள் முதுக்குறையுற்றனளோ? அவளுடைய செவ்வாய் நகைத்தலைப் பெற்றதோ? கண்கள் பிறழ்ந்து உலாவி வேட்கையைப் புலப்படுத்துமோ? அவள் பொத்தச் சங்கத் தாரிருப்பிடத்தை நீங்கி இவ்விடம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்” என்று தனது வேட்கை தோன்ற வினாவினன்.

அப்பொழுது சுதமதி, வாயிலிலலாத அறையில் அகப்பட்ட டோரோ போல மனம்வருந்தி, “இளமைப்பருவத்திலேயே முதுமை

நு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை 7

வேடம புணடு வழக்கைக்கேட்டு உணமையை வெளிப்படுத்திய
சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானுடைய வழித்தோன்றலே ! நீ
ஆண்டில் இளையயாபினும் அறிவிலமுதியையல்லையோ ? உனக்கு
மகளிர தெரிவித்தற்குரியனவும் உளவோ ? ஆயினும், ஒன்று தெரி
விப்பேன் ? கேட்புநூக

வினையின் வந்தது வினைக்குவின வாயது
புனைவன் நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
மூப்பிலி லுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் கரவிற செற்றச் சேக்கை
அவலக் கவலை கையா றழுங்கல்
தவலா வுள்ளந் தனபா லுடையது
மகன் யாக்கை யிதுவென வுணர்த்து
மிகக் கா யிதினேப புறமறிப பார ய” (ககங - உக)

என்று உடம்பினியலபைக கூறினான் அவள அந்நினைவூறிய
இனியவாசத்தை உதயகுமான் துகாசை அடைபுமுன்னே பளிக
கறையினுள்ளேயிருந்த மணிமேகலையினுருவம் அவன் கண்ணுக்குத்
தோற்றியது.

நு.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

தோற்றியவுடன், அவ்வடிவத்தை மணிமேகலையின் வடிவ
மென்று நிச்சயித்தது அப்பளிக்கறையினுள்ளே சென்றடைதற்கு
நினைந்த உதயகுமான், அதனவாயில் காணப்படாமையால் அஃது
இன்னவிடத்திலுள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுதற்குப் பளிக
குச சுவரைக் கையால் தடவிககொண்டு சூழ்ந்தது வந்தான் ; வந்த
வன் சுதமதியைப்பார்த்து, “ மணிமேகலை எத்திறத்தினள் ?
சொல் ” என்றான். என்றவனுக்குச் சுதமதி, “ அவள் தவ
வொழுக்கமுடையவள், சூற்றஞ் செய்தாரசை சபிசுகமவன்மை
யையு முடையவள், சிறிதும் காமவிகாரமில்லாதவள்; ஆதலின்
நீ அவளை விருமபுதல தக்கதன்று ” என்று கூறினாள். கூறவே,
“ அவள் எத்தன்மையாளாயினும் ஆகுக; எப்படியும் எனக்கு
உரியளாகக்கடவள் ” என்று சொல்லிக்கொண்டு செல்பவன்,
மீட்டும் சுதமதியைப் பார்த்து, “ துறவொழுக்கம் பூண்ட சமண
மாதர்களின் நடுவே ஒருவித்தியாதரனாக இடப்பட்டவளென்று

எல்லராலுங் கூறப்படும் நீ அவரை நீங்கிப் பௌத்தசங்கத்தைச் சாராத மாதனியின் மகளுடன் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? ரோலவாய” என்றான்.

அதுகேட்ட சூதமதி, “அரசு! யான் சண்பைநகரத்துள்ள கௌசிகனென்னும் அந்நன்னுடைய மகள், என இளமைப்பரு வததில் அனீன இறந்தாள, அவளிறந்தபின் பு தந்தையால் ஆதரிகசப்பட்டவந்த நான் ஒரு சோலையிறொன்று தனியே நின்று புகுகொயகையில் என்னை விருமா? ஆகாயத்தே எடுத்துச் சென்று தன்வயமாகிக்கொண்ட வித்தியாதரனொருவனால் இடப் பட்டு இறந்ததற்குநீதேன, இதனையறியாத என தந்தை என னைக்காணாமல் வருந்தித் தேடிக்கொண்டே கன்னியாகுமரியாற் றிற்கு நீராட்சசெல்பவாகளோடு சென்றா, செல்லுகையில் இடையிலுள்ள தான இறந்தததுச் சங்கமுக்கதுறையில் நீராடு புறகு அந்தணாகளோடுவந்து என்னை இறந்தகிறகண்டு, ‘நீ இங்கே எப்படிவந்தீ’ என்றுவினாவி வருந்தி, அந்தணாகளோடிருந்த தற்கு நான் தகுதியிலேனெயினும் என்னிடத்து மிக்க அன்புடையவராதலின, அவர் என்னைக் கைவிடாதவராகி மனதோறும் பிச்சையெடுத்தது உண்டித் தந்த தாமும் உண்டு பொழுது கழிப்பா ராயினா அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், அவர் பிச்சையெடுத்த தற்குச் செல்லும்பொழுது இளவகனறையுடைய ஒருபக அவரை முட்டி வயிற்றைக் கிழித்துவிட்டது, அன்றை சரிந்த குடரைக் கையிலேந்திக்கொண்டு மனிருந்தவிடமென்று முன்பு அறிந்தவ மாசலாற் சமணப் பள்ளியிற்புகுந்து, ‘முனிவர்களே! யான் உங்க ளடைக்கலம், என்னைப் பாதுகாக்கவேண்டும்’ என்று முறையிட டா, அதைக்கேட்ட அவர்கள் சினந்து அவரை எனனோடும் புறத்தே தள்ளிவிட்டனர் நாங்கனிருவரும் மிக்க துக்கமுடை வாளாய்ப் புறந்தியிறசென்று, ‘கதியற்ற எமமைப் பாதுகாக்க ம் அறவோர யாரேனுமுண்டோ?’ என்று புலம்பி முறையிட டோம், அப்பொழுது மனதோறும் சென்று ஐயமெடுக்கும் பாத திரத்தைப்பந்திய கையைபுடையவனும் முழுமதிபோன்ற முகத் தினனும் பொன்னிறமுள்ள சீவர ஆடையினனுமாகிய சங்க தருமனென்னும் முனிவன் விரைந்துவந்து, ‘என்னதுன்பம் அடைந்தீர்கள்?’ என்று எமமை அருளுடன் பார்த்து இனிய மொழிகளைக் காதுகளில் நிறைந்து எம்மனத்தைக் குளிர

டு.—மணிமேகலாதெய்வமவநதுதோன்றியகாதை 9

விதது உடனே தன கையிலுள்ள டிசசைப்பாததிரத்தை என
கையிற கொடுத்துவிட்டு என் தந்தையின் துன்பம் முற்றும்
நீங்குமபடி அவரைத் தழுவி எடுத்துக்கொண்டு சென்று பொதத்
சங்கத்தார இருப்பிடத்தைக்காட்டி என் தந்தையின் மரணத்துன்
பதையும் நீக்கினான் அம் முனிவன் எனக்குச் செவியறி
வுறுத்திய,

எங்கோ னியலகுண நேகயில் குணப்பொருள்
உலக நோன்பிற பலகதி யுணர்ந்து
குணகென வாழாப் பிறாகுரி யான்ன
இன்பச் செவ்வி மனபதை செய்த
அருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூடகையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வருடடிக
காமறகடந்த வாமன (எக - ஏ)

பாதங்களுையே என்னுடைய நாவானது இடைவிடாமற் பாராட்
டுமேயல்லாமல் வேருென்றையும் சொல்ல அறியாது, அதுமுதல்
பொதத் சங்கத்தைச் சாரத்திருந்த மாதவியிடத்தில் உறைவே
னாயினேன், அந்நால் இவளுடன் வந்தேன்” என்று கூறினான்.
அதுகேட்ட உதயகுமரன், “உனதீயலபை அறிந்துகொண்டேன்,
மணிமேகலையைச் சித்திராபதியால் இனி அடைதலுங் கூடும்”
என்று சொல்லிவிட்டுக் காமபரவசனாய் அச் சோலைப்பினின்றும
போயினான். போனவுடன் மணிமேகலை பனிககறையினின்றும
வெளியேவந்து சுதமதியை நோக்கி, “அன்பிலென்றும் தவ
வுணர்ச்சி யில்லாதவனென்றும் வருணக்காப்பிலென்றும் விலை
மாதென்றும் எனனை உதயகுமரன் இகழ்ந்தானென்று நினையாமல்
அவன் பின்னே என்னுடைய நெஞ்சமானது செலுதுதலுற்றது,
இதற்குக் காரணம் யாது? காமத்தினியலபு இதுவோ?” என்று
சொல்லிக்கொண்டு நின்றான் நின்றபொழுது, இந்திரவிழாவைக்
காணுதலுற்ற மணிமேகலாதெய்வம் அவர்களுக்காத தெரிந்தவ
ளும் மாயவித்தை செய்பவளுமாகிய ஒரு மடநதை வேடம்பூண்டு
அச் சோலையைடைந்து பனிககறையிலுள்ள ஸ்ரீ பாதபீடிகையை
வலங்கொண்டு உயர் எழும்பி நின்றது,

“புலவன் நீரத்தன புண்ணியன புராணன்
உலக நோன்பி னுயரத்தோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றச் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த மு ல்வா வென்கோ

காமற கடநதோ யேம மாயோய
 தீநெறிக கடுமபகை கடிநதோ யெனகோ
 ஆயிர வாரத தாழியந் திருந்தடி
 நாவா யிரமிலே நேசதுவ தெவன¹) (கஅ - ௧0௫)

என்று துதிக்காத தொடங்கியது, அங்ஙனம் துதித்துக்கொண்டிருக்கையிற் பகற்சாலம் நீங்க அநதிமாலே வந்தது

கூ.—சக்கரவாளக் கோட்ட முரைத்த காதை.

வந்த அநதிமாலேப் பொழுதுநீங்க, சந்திரன் உதயமாயினன்.
 மணிமேகலா செயவம் மீடும்,

ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன
 பாத பீடிகை பணிநது (கக - ௨)

ஏததி அங்கே வாடிநின்ற சுதமதியைப்பார்த்து, “நீங்கள் இங்கே நின்றதற்குக் காரணம் யாது? எனன் துன்பமடைந்தீர்கள்?” என்று கேட்க, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையை விரும்பிச் சொல்லிய சொல்லையும், பின்பு சித்திராபதியால் அவளைப் பெறலாமென்று அவன் எண்ணிச் சென்றதையும் கூறினள், கூறலும் அததெய்வம் அவளைப் பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலைப் பாலுள்ள ஆசை சிறிதும் தணிவுற்றிலது, ‘இது முனிவாசளுடைய தவவனம், இதில் யாம் தீங்கு செய்யலாகாது’ எனறெண்ணியே அவன் இசை சோலையை நீங்கினன், இவள் இசைக்கடந்து செல்லாளாயின, புறவீதியில் அவன் இவளை அடிப்படுத்திக்கொள்ளுவான். இஃது உண்மையே, நீங்கள் இசை சோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்றிசைச் சண்ணதாகிய சிறியவாயில் வழியேபோய் முனிவாசளுக்கே இருப்பிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டத்திற் செல்லுக; சென்றால் ஒருபொழுதும் யாதொரு துன்பமும் அணுகாது” என்று சொல்லியது சொல்லலும், சுதமதி, “மாருதவேகனும் நீயுமே அசைச் சக்கரவாளக் கோட்டமென்று சொல்லுவீர், மற்றையோர் யாவரும் சுகொட்டுக் கோட்டமென்றே சொல்லாநிற்பார், சக்கரவாளக் கோட்ட மென்றதற்குக் காரணம் யாது? அசைச் சொல்லுக” என்றாள்

என்றலும் அததெய்வம், “காவிரிப்பூம்பட்டினம் தோன்றிய காலத்தே உடன்றோன்றியதான நன்காடு இசைசோலையின் பக்கத்தேயுள்ளது. அது நாற்புறத்துமவாயில்களையுடைய மதிலாறகூழ்ப்

பட்டது, காளிகோட்டத்தையும், அருந்தவா அரரா கணவனி
றகக உடனேயிறந்தமடவார ஆகிய இவர்களுள் இன்னாரின்னா
இன்ன இன்னவிடத்தே புதைக்கப்பட்டாரென்பதற்கு அறிகுறி
யாக அவரவர்கள் வருணம் ஆசிரமம் முதலியவற்றிற்கும் அவர
வர்கள் தகுதிக்கும் ஏற்பச் சிறியனவும் பெரியனவுமாகக் கட்டப்
பட்டுள்ள பற்பலகோட்டங்களையும், மயானசெய்வங்களுக்குப்
பலிபிடுதற்கு உரிய தூண்களையும், கற்களை நிறுத்திச் செய்யப்பட்டுள்ள
திண்ணைகளையும், காஹகாரா உண்பதற்கும் உறங்குவதற்
கும் அமைந்துள்ள குடிசைகளையும், தோரணங்களையும் பந்தா
களையுமுடையது, பிணங்களைச் சுடுதற்கும் சுமமாபொடுத்தற்கும்
குழிபிற புதைத்தற்கும் உளளவைத்தது வாயிலையடைத்தற்கும்
தாழியாற கவித்தற்குமாக இரவும் பகலும் வருபவர்களுடைய
ஓசையும், அங்கனம் வந்து செல்பவர்களுடைய ஓசையும், சாப
பறைகளின் ஓசையும், இறந்த துறவிகளைத் தொழுபவா ஓசையும்,
மறையோர்பொருட்டு அழுபவா ஓசையும், நரியின் கூக்குர
லோசையும், ரெத்தோரையழைக்கும் பேராரதைகளினோசையும்,
கோட்டாலுடைய குரலும் ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும்,
அமமயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு, தானறி, ஒடுவை, உழிஞ்சில,
கானறை, குரை, கள்ளி முதலிய பற்பல மரவிசேடங்களும் அங்கே
அடர்ந்துள்ளன; பேய்கள் நெருங்கிபுள்ள வாகைமரம் நிற்கும்
மன்றங்களையும், நிணத்தோடு இறைச்சிகளைத்தின்று மகிழ்ந்து
பறவைகள் தங்கிபுள்ள விளாமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும்,
காபாலிச்சமயத்தோர வாழும் வன்னிமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும்,
விரத்ததாளினைத்த உடமபையுடைய சிலா உடைந்த தலைகளை
மாலையாகக்கட்டும் இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணங்
களைத்தின்போர சளித்துவாழும் வெளியான இடங்களையுடைய
மன்றங்களையும் அமமயானம் உடையது; நெருப்பிருந்த பாண்டங்
களும் மண்டைகளும் பாடைகளும் அறுத்தெறிந்த மால்களும்
உடைந்த குடங்களும் நெறகளும் பொரிகளும் சிறுபலியாக இடப்
பட்ட அரிசிகளும் எங்கும் பரவப்பெற்றது ,

தவத்துறை மாககண் மிகப்பெருஞ் செல்வா
சுற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப பாலகா
முதியோ ரெனஞ னினையோ ரெனஞ
கொடுந்தொழி லானன கொன்னென குவிப்பவிவ

வழுவாயச சுடலை தினனக கணமெ
 கழிபெருஞ் செலவக கள்ளாட டயாரது
 மிக நல்லற்றம் விரும்பாது வாழும்
 மககளிற சிறந்த மடவோ ருண்டோ! (கூஎ - ௧0௪)

இதனமையதான அசுசுடுராட்டைப் பார்ப்பனசிறுவனாகிய சாரங்கலென்னும் ஒருவன், நகரமாக நினைந்து அதில் தனியே சென்று அங்கே களித்தாடிய பேயொன்றைக்கண்டு அஞ்சி அதனால் தாக்கப்பட்டுக் கதறிகொண்டு ஓடித் தன தாயாகிய கோதமையைப்படைந்து, 'சுடலையிலுள்ள பேயசுது எனனுயிரைக் கொடுத்தேன்' என்று சொல்லி அவளமுன் விழந்து இறந்தான், உடனே கோதமை, 'முதுமைப்பருவமடைந்து தளராத பார்ப்பானும் யானும் கண்ணிழந்துள்ளோமென்பதையும் வேறு புகலில் லேமென்பதையும் நினையாமல் எபசள மைநந்னுடைய உயிரை யுண்டது அணங்கோ! பேயோ! அறிகிறோ!' என்று புலம்பிக்கொண்டு தன் அருமைப்புதலவனுடைய உடம்பையெடுத்தது மார்போடு தழுவிச்சென்று சூரிகாட்டைசூழ்ந்த மதிலவாயிலே யடைந்துநின்று, 'சமபாபதி! நீராதாறைகளிலும் மனறங்களிலும் பழைய மரஅடிகளிலும் கோட்டங்களிலும் வேறிடங்களிலும் இருந்து யாருக்கும் எந்தச் சமயத்தும் யாதொருதீங்கும் அனுகாவண்ணம் பாதுகாததருளும் நீ என்மகனைக் காவரொழிந்ததற்குக் காரணம் யாது? நின்பால் நடுவு நிலைமையிலையோ? இனி யான் எனசெய்வேன!' என்று வருந்தி முறையிட்டாள்.

"முறையிடவே சமபாபதிவந்து, 'இவ்விரளில் இம்மயானத திற் பேய்கள போக்குவரவுசெய்யும் வாயிலில் நின்று மிகக் வருத்த மடைந்து நீ என்னை அழைத்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்' என்ன, கோதமை நிகழ்ந்ததைக்கூறினா சமபாபதி, 'உன் மகனுயிரை அணங்கும் பேயும் கவாநதில், அவனுடைய அறியாமையையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு இழவூழே அவனுயிரைக் கவாந்து சென்றது' என்று கூறினாள். கூறலும், கோதமை, 'என்னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு இவனுயிரை நீ தந்தருளவாயாயின், இவன்கண்ணற்ற தந்தையைக் காத்தளிப்பான, ஆதலால், அங்ஙனம் செய்தருளவாயாக' என்று வேண்டினா சமபாபதி மனமிரங்கி, 'உயிர உடம்பைவிட்டுநீங்கின அது வினைவழியேசென்று வேறு பிறப்பை அடையாநிற்கும், இதில் ஏதேனும் ஐயமுண்டோ?

பொனவுயிரை மீட்டளித்தல எனனால இயலுங்காரியமன்று , ஆதலால், மகன் இறந்ததுபற்றி நீ இரங்காதே ,

உலக மன்னவாக சுயாகருயி நீவோ

இவரோ ல்நத வீமப் புறங்காட் -

டரசாக கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்

நிரயக கொடுமொழி நீயொழி' (ககச-எ)

என்றலும், கோதமை, 'சேட்ட வரங்களை யெல்லாம் தேவா தருவாரென்று னால்கள கூறாநிற்கும், ஆதலால், யான கேட்ட இவ்வரத்தை நீ தந்தருளாக, தாராயாரின இவ்விடத்தில இப்பொழுதே எனனுயிரைத் துறப்பேன்' என்று சொன்னான். சொல்லவே சம்பாபதி, 'நீ சொல்லியபடியே இச்சகநரவாளத்தான தேவர்களில் யாரேனும் நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்பாருளாயின யானும் அதனைக் கொடுக்கும் உரிமையுடையேனாவேன், என ஆற்றலைக் காண்பாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு, நான்கு வகை அருவப்பிரமகணங்களையும் பதினானுவகை உருவப்பிரமகணங்களையும் இருசடங்களையும் அறுவகைத் தெய்வகணங்களையும் பலவகை அசுரகணங்களையும் எணவகை நரகங்களையும் பல விண்மீன் கூட்டங்களையும் அசுசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நாள்களையும் கோள்களையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்கரவாளத்திலுள்ள வரங்கொடுக்கும் வன்மையையுடைய தேவர்களை யெல்லாம் வருவித்துக் கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி, 'இவளுடைய வருத்தத்தைக் கெடுத்திடுவீராக, இவளுடைய வருத்தம் இதுவாகும்' என்று நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அததேவர்கள் சம்பாபதி கூறியவாறே கூறிமுடித்தார்கள், அதனைக்கேட்டு உண்மையறிந்து ஒருவாறு வருத்தமொழிந்த கோதமை தன் மகனைச் சூடுகாட்டிற் சோத்துவிட்டு இறந்துபோயினான்.

“அப்பால், சம்பாபதியின் வன்மையை யாவருக்கும் புலப்படுத்த வேண்டி, எல்லாததேவர்களும் கூடியவிடத்து அவர்கள் கூடியதற்கு அறிகுறியாக, இவவுலகின் நடுவேயுள்ள மேருமலையும் அதனைச் சூழ்ந்த ஏழு சிறு மலைகளும் நான்கு பெருந் தீவுகளும் இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும் மற்ற இடவிசேடங்களும்மாகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி ஆங்காங்கு வாழ்பவர்களுடைய உருவங்களையும் வகுத்து மயனால நிரூபிக்கப்பட்டததாலின, சக்கரவாளக

கோட்டமெனப் பெயாபெற்றது, இது சூரிகாட்டைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறத்தேயுள்ளதாதலாற் சூரிகாட்டுக்கோட்டமென்று எல்லாராலும் கூறப்படும், இதன் வாலாறு இதுவாகும்” என்று சொல்லக்கேட்கக்கொண்டிருந்த மணிமேகலை, “மனிதர் வாழ்க்கை இதனமைதது” என்று சொன்னாள் அவள் அங்கே அப்படியிருக்கையில், சுதமதி தூங்குதலுற்றாள், அப்பெழுது அதெய்வம் தன் விதையால மயக்கி மணிமேகலையைத் தழுவி யெடுத்தாக்கொண்டு ஆசாயவழியே முப்பது யோசனையளவு நெறிகே சென்று கடல்குழந்த மணிபல்லவமென்னும் சிறுநீவை யடைந்து அதில் அவளை வைத்துவிட்டுச் சென்றது.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை

சென்ற மணிமேகலாதெய்வம், “விடிநரால் மணிமேகலையை எப்படியும் நான் அகப்படுத்திக்கொள்வேன்” என்று எண்ணிக் கொண்டு காமபரவசனாய்த் துன்பமுற்றது தூங்காமலேயிருந்த உதயகுமரனமுன்னே சென்று அவன் காண நினறு.

“ . . . . . மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திழை கோணிலை திரியும்
கோணிலை ஈரித்தினை மாரிவரங் கூரும்
மாரிவரங் கூரின மன்னுயி ரிலலை
மன்னுயி ரெல்லாம் மண்ணாள் வேந்தன்
தன்னுயி ரெல்லாம் தகுதியின் ருக்கும்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல வைத்த
அவத்திற மொழி ” (எ - ௧௪)

என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனஞ் சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியை யெழுப்பி, “யான் மணிமேகலாதெய்வம், இந்நகரில் நடக்கும் இந்நிர்விழாவைக்காணுதற்கு வந்தேன நீ அஞ்சாதே; பௌத்த சமயவழியே செல்லுதற்குரிய நற்காலம் மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று; ஆதலால் அவளை எடுத்தாக்கொண்டு சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; தன்னுடைய முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவள் இற்றைக்கு ஏழாவது நாளில் இங்கே வந்து சேருவாள். இந்நகரில் வேறு வடிவங்கொள்வாளாயினும் அவள் உனக்கு ஒளிப

பாளல்லள்; அவள் இங்கே புகும் நாளில் இந்நகரின் கண்ணே பல அற்புதங்கள் நிகழும் நான் வந்ததையும் மணிமேகலை நல்ல வழியிற் சென்றதையும் மாதவிக்ஞ்சு சொல்வாயாக, மாதவி முன்னமே என்னை யறிவாள, கோவலன், 'நமது குலதெய்வத்தின் பெயரை இக்குழந்தைக்கு இடுக' என்று சொல்லி, என பெயரை இவளுக்கு (மணிமேகலைக்கு) வைத்த நாளின் இரவில் மாதவியின் கனவிற் சென்று, 'காமன் செயலற்று ஏங்கும் வண்ணம ஆசையை முற்றக்கெடுக்கும் சுவமாதைப்பெற்றாய்' என்று நனவிற கூறுவது போல யான கூறியதுண்டு, இதனை அவளுக்கு நினைப்பூட்டுவாயாக" என்று கூறிப்போயிற்று

அப்பாற சுதமதியெழுந்த மணிமேகலையின் பிரிவால் வருந்தி அசுரோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்கேயுள்ள சிறிய வாயில் வழியே சென்று சகசரவாளக கோட்டத்தையடைந்து ஆங்குள்ள உலகவறவியின் ஒரு பக்கத்தேயிருந்தாள். அவள் அப்படியிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தே தூணிலுள்ள பாவையொன்றை அதிட்டித்திருக்குந் தெய்வமொன்று சுதமதி மயங்கி அஞ்சுமபடி,

“இரவி வனம நெருபெய் மகளே
தூரகத தாணைத் துச்சயன நேவி
தயங்கிணாக கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யாணமுன மன்னுயிரீ ததோய
காராளா சண்பையிற கௌசிகன மகளே
மாருத வேகனோ டிநகரா புகுந்த
தாரை தவவை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கௌய (கஅ - ௧௦௩)

உந்தனகையாகிய இலக்குமி தன்னுடைய முற்பிறப்பையும் உன்னுடைய முற்பிறப்பையும் அறிந்துகொண்டு இற்றைக்கு ஏழாம நாளிரவில் இந்நகரத்தே வருவாள், அவள் பிரிந்ததுபற்றி நீ அஞ்சற்க" என்று தன்னுடைய வாக்காற கூறிற்று. அதனைக்கேட்டு மனம் நடுங்கிய சுதமதி, பொழுது புலரும்ளவும் அவ்விடத்தேயிருந்து சூரியன் உதித்தவுடன் எழுந்து புறப்பட்டு வீதிவழியே சென்று மாதவியை அடைந்து முதனாளில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கத்தையிழந்த நாகம்போன்று மிக்க துயரத்தோடிருந்தாள் சுதமதி மணிமேகலையின் பிரிவாற்றாமையால் உயிரிழந்த உடம்புபோலச் செயலற்றிருந்தாள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத் துயருற்றகாதை

சுதமதி இங்கே இப்படியிருக்க, மணிபல்லவத்திற் கடலருகே மணலிற்றுயின்ற மணிமேகலை, ஆயிலுணராது தனக்குத் தெரிந்த பொருள் யாதொன்றும் அங்கே காணப்படாமையால், முன்பிருந்த இடத்தைத் துறந்து வேறறிடத்துச் சென்று பிறந்த உயிர் போன்றவளாகித் திகைத்துக் கொண்டிருக்கையிற் சூரியன் உதித்தான உதித்தாடன் அவள், “இவ்விடம், உவ்வனத்தில் முன்னம் கண்டறியப்படாத ஒரு பகுதியோ !

சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செயதனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன
மனங்கெ குறாட மாற்றந் தாராய்
வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
மெலவளை வாராய விட்டகன ற்ளையோ ! (உ0 - உச)

இது மாயவிதையோடு தோன்றிய அமமடநதை செய்த வஞர்மோ ! ஒன்றும் தெரியவில்லையே ! தனியே இருத்தற்கு மிகவும் அஞ்சுகின்றேன், நீ விரைந்து வருவாயாக” என்று சொல்லிக் கொண்டு பல நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும் சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங் காணாதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுது வருந்துபவள், தன் தந்தையை நினைந்து,

“கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா ளுழந்த மணிபூ ண்கலத்
தையா வோ” என்று அழுவோண முன்னா (சக - கூ),

இந்திரனூட்டப்பட்டதும் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத் தெரிவிப்பதுமாகிய புத்த பீடிகை தோன்றியது.

க.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை

தோன்றலும் அதனைக்கண்ட மணிமேகலை, விம்மித்ததால் தன்னை அறியாளாயினாள் ; அவளுடைய கைகள் தலைமேற் குவிந்தன, பின்பு ஆனந்தக்கண்ணீரை யுகுத்து அப்பீடத்தை மூன்று முறை வலம்வந்து பணிந்து எழுபவள் அப்பீடிகைக் காட்சியால் தன் பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, “மாதவி ! உறுதிப்பொருளை யுணர்ந்தோய் ! காயங்கரை பென்னும் நதிக் கரையில் நீ சொல்லியவெல்லாம் உண்மையாதலை விளங்க அறிந்தேன். காரநாரமென்னும் பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவ

தேசத்தில் இடவயமென்னும் நகரை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசுபுரிந்து வாழும் அதிபதி யென்னும் அரசவழியை மைத்துனனாகிய பிரமதரும! நீ அவ்வரசனிடத்திற் சென்று தருமோபதேசம் புரிகையில, 'இச்சம்பந்தத்தில் இறைகரு ஏழாம நாளில் புகமபமுண்டாகும், உண்டாகும் பொழுது இந்நகரும் நாக நாட்டில் நானூறு யோசனைப் பரப்பும் பாசலத்திலவீழ்ந்து கெட்டொழியும்; ஆதலால், நீ இந்நகரத்தைவிட்டு விரைவில் வேறு நகரம் புகுவாய்' என்று சொல்ல, அவன் நகரத்தார யாவருக்கும் அச்செய்தியைப் பறையறைவித்தாச சாற்றி எல்லாருடனும் அந்நகரை நீங்கி அதற்கு வடக்கேயுள்ள அவந்தநகரம் செல்லுதற்குப் புறப்பட்டு வழிகொண்டு இடையே யுள்ள காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையை அடைந்து அங்கே பாடிவிட்டு செய்துகொண்டிருந்தபொழுது, ஐயா! நீ உரைத்த படியே குறித்த நாளிற் புகமபமுண்டாக இடவயநகரம் அழிந்து போயிற்று, அதுதெரிந்த அரசனும் மறையேயாரும் உன்பால் அன்புமிகு உன்னைச் சரணமடைந்து சூழ்ந்துநின்ற காலத்தில், அவர்களுக்கு முத்திவழியை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தாய் இருந்தபொழுது, அசோதரநகரத்தாசனாகிய இரவிவன்மனென பவனுடைய தேவியான அமுதபதியென்பவள் வயிறற்றிப்பிறந்து இலக்குமியென்று பெயர் பெற்று, அதிபதியென்னுமரசனுக்கு நீலபதி யென்பவளபாற் பிறந்த இராகுலனுக்கு மனைவியாகப் புகக் யான் எனக் கண்டனோடு வந்து தருமங்கேட்டற் பொருட்டு வணங்கியவுடன், நீ என்னை நோக்கி, 'இவ்விராகுலன் இறைகருப் பதினாறாமநாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பான்; நீ இவனோடே தீயிற் புகுவாய், புகுந்து, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சென்று பிறப்பாய், அவனிடத்தில் உனக்கு ஒரு துன்பம் வரும், அப்பொழுது மணிமேகலா தெய்வம் வந்து தோன்றி நளவிரவில் உன்னை யெடுத்திகொண்டு சென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே கடலிலுள்ள சிறுதிவொன்றில் வைத்துவிட்டுச் செல்லும்; சென்றபின் ஆங்குள்ள புத்தபீடிகையைக் கரிசித்துத் தொழுவாய், தொழுகவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து இன்று நான் சொன்ன மொழிகளையும் தெரிந்துகொள்வாய்' என்று சொல்ல, 'என கேள்வன் இன்னவாறு பிறப்பா நென்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டேன்; கேட்ட எனக்கு, 'உன்னைக்கொண்டு சென்ற தெய்வம் மீட்டுந்

தோன்றி உனக்கு அதனைப் புலப்படுத்தும்' என்று அருளிச்செய்தாய்; அத் செய்வம் வரவில்லையே!" என்று ஏன்கி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

க0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை

மணிமேகலை இப்படியிருக்கையில், “புத்ததீடிகைக் காட்சி யால் இவள் பழம்பிறப்பையறிந்தாள், இவளுடைய இயற்கையும் அழகியது” என்றெண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்த மணிமேகலை தெய்வம், அவள் சேடருமபடி,

“உயிரக ளெல்லா முணாவுபாழாகிப்

பொருள வழங்கும் செவித்துளை ஊரந்தறி விழந்த

வநச்சுலை யுலகத் தரம்பாடு சிறக்கச்

சுடாவழக கற்றுத் தடுமாறு காலையார

இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன

நீயோ தோன்றினை வினனடி பணிந்தேன

நீயே யாகிநிற கனமாதவிவ வாசனம்

நாமிசை வைத்தேன றலைச்சைக் கொண்டேன

நிசையேற்றினேன் புலம்பறுக” (எ-கரு)

என்று புத்ததேவருடைய பீடிசையை அவராகவே மதித்துத் துதித்து வலம்பவந்து ஸ்சித்து வணங்கியது. வணங்கியசெய்வத்தை மணிமேகலை வணங்கி, “உன திருவருளால், எனனுடைய முற்பிறப்பை அறிந்தேன, அப்பிறப்பிற் கணவனாகவிருந்த இராகுலன் என்கே பிறந்துள்ளான்?” என்று கேட்டாள்

கேட்டவளுக்கு அத் தெய்வம், “இலகருமி! கேட்பாயாக: நீ ஒருநாள சோலை யொன்றில் இராகுலனோடு ஊடியிருந்தாய்; இருந்தபொழுது அவன் ஊடலைத்தீர்த்தறகு உனது அடியைவணங்கினான், வணங்குசையில், இரத்தினத்திவளுசென்று அங்கே தரும சக்கரத்தைப் பிரவீருத்திக்கச்ச செய்துவிட்டு வருபவனாகிய சாது சக்கரனென்னும் பௌத்தசாரண முனிவனொருவன் உச்சிப் பொழுதில் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவர, நீ அவனைக் கண்டு மெய்நடுங்கி மயங்கிக் கலங்கி ஒலகிப் பணிர்தாய், அது கண்ட இராகுலன், ‘இங்கே வந்தவனயாரா?’ என்று கோபித்துச் சொல்லலும், நீ அஞ்சி நடுநடுங்கி அவன் வாயைப் பொத்தி, ‘ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிய இப் பெரியோனுடைய மலரடியை வணங்காமலும் இவனைத் துதியாமலும் இருந்தது எவ்வளவு பெருமபிழை?’ என்று அவனுக்குச் சொல்லி அவனோடும்

அம்முனிவனுடைய பாதங்களை வணங்கி, 'யாங்கள் தேவரீருடைய அடியேமலலையினும்,

அநதீந் தண்ணீ ரழுதொடு கொணர்கேம் (ந. ஏ),

அமுது செய்தருள்க; தேவரீருடைய திருவுளப்பாங்கின்படியே நடத்தற்கு உரிமைபுடையேம்' என்று தெரிவித்தலும், அம்முனிவன், 'தாயே! உண்பேன்; இங்கே கொண்டு வருக' என்று சொல்ல, நீ உடனே அவற்றைக் கொணர்ந்து அவனை உண்பித்தாய்,

அநநா ளவனுண்டருளிய வவவறம்

நினளு கொழியாது நினபிறப பறுத்திடும் (ச௦-சக),

அவ்விராகுலனே உவவனத்தில் உனபால் வந்த உதயகுமரன். அசனாலே தான், அவனுடையமனம் உன்னை விரும்பியதனறி உனமனமும் அவனை மிகப்பற்றியது, அநதப்பற்றை மாற்றி நலவழிப்படுத்தற்கு நினைந்து உன்னை இதழீறிக்கொணர்ந்து வைத்து இப்பிழையைக் காட்டினேன். இலக்குமீ! இன்னங் கேட்பாயாக: முற்பிறப்பில் உன்னுடைய தமக்கைமாராயிருந்த தாரையையும் வீரையையும் அங்கநாட்டுள்ள கசசயநகரத்தரசனாகிய துசசயனென்பவன் மணஞ்செய்து கொண்டு ஒரு நாள் அவாகளோடு சென்று மலைவாங்களைக் கண்டு வந்து கங்கைக் கரையை அடைந்திருந்தபொழுது, அறவணவடிகள் அங்கே வரக்கண்டு உடனே எழுந்து வணங்கிய அவன், 'தேவரீர் யாவா? எங்கே எழுந்தருளியது?' என்று கேட்க, அவர் 'பாதபங்கயமலையைத் தரிசித்தற்கு வந்தேன், ஆதிகாலத்தே புத்த தேவா எல்லா உயிராகளும் துக்கத்தினின்றும் நீங்கி இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்று நினைந்து அவைகள் யாவும் கேட்டு மகிழும்படி அம்மலையின் உச்சியில் நின்று கொண்டு தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவருடைய பாதசுவடுகள் தங்கப்பெற்றமையால், அஃது அப்பெயரையுடையதாயிற்று. குற்றமற்ற அறிவுடையீர்! நீங்களும் அதைத் தரிசித்து வழிபடுமின்' என்று கூறினா அவர் கூறியவாறு உடனேசென்று அம்மலையை யடைந்து தரிசித்த புண்ணிய விசேடத்தால் தாரையும் வீரையும் முறையே மாதவியாகியும் சுதமதியாகியும் வந்து உன்னோடு கூடினர். மணிமேகலை! நீ பழம் பிறப்பையறிந்தாய்; தருமத்தின் தோற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டாய்; மற்றைச் சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையும் இனி ஒரு காலத்திற் கேட்

பாய , அங்ஙனம் கேட்கும்பொழுது உன்னை, ‘இளமைப்பருவத்தினள்’ என்று நினைந்து அவர்கள் தத்தம் சமய உண்மைகளைச் சொல்லார்கள , ஆதலால், அக்காலத்து நீவேற்றுவடிவன்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாதது” என்று கூறி வேற்றுவடிவைக் கொடுப்பதும் ஆகாய வழியே சஞ்சரிககச செய்வதுமாகிய மந்திரங்ள இரண்டை அவளுக்கு உபதேசித்து, “நீ புத்ததேவா அருளிச செயத நல்லற வழியை நணுகுதல் ஒருதலையென்று உணர்வாயாக , இப்பீடிகையை வணங்கித் துதித்து ஊர் செல்வாயாக” என்று சொல்லி விட்டு மேலே செல்லுதற்கு எழுந்தது, “இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல மறந்து விட்டேனே” என்று மீட்டும் இறங்கி வந்து, “சிறந்த விரதவொழுக்கமுடையாய்! கேட்பாயாக மக்கள யாககை உணவாலாகிய தொகுதி , இம்மந்திரமோ பசியைத் தொலைக்கும் , இதனைக் கொள்க” என்று சொல்லி அம்மந்திரத்தை அவளுக்கு உபதேசித்து விட்டு எழுந்தது ஆகாய வழியே சென்றது.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை

அப்பால, மணிமேகலை அததிவிலுள்ள மணற்குன்றுகளையும் பூஞ்சோலைகளையும் குளிராத பொய்கைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு மெல்ல உலாவி வருகையில் ஒருத்தி வந்தது நினை, “கப்பல கவிழ்ப்பெற்ற மகளிர்போல இங்குத் தனியே வந்த நீ யா?” என்று கேட்டாள்.

மணிமேகலை, “பொற்கொடிபோலவாய்! ‘நீ யா’ என்றது என்னுடைய எந்தப் பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு? கேட்பாயாக: சென்ற பிறப்பில் இலக்டுமி யென்னும் பெயரை யுடையேன் , இராகுலனென்னும் அரசிளங் குமரனுக்கு மூணவியாயிருந்தேன், இப்பிறப்பில் நாடகக்கணிகையாகிய மாதவியின் வயிறறிற் பிறந்தேன்; என் பெயர் மணிமேகலையென்பது. மணிமேகலா தெய்வம் காகிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உவவனத்திலிருந்து இததீறிற் கொண்டுவந்தது வைத்தமைபால் இந்தப் பீடிகையைத் தரிசித்து முறபிறப்பை அறிந்து கொண்டேன்; இங்கே வந்தமையால் நான் அடைந்த பயன் இது; என்னுடைய வரலாறும இதுவாகும் , பூங்கொடிபோல்வாய்! உன் வரலாறு யாது?” என்று கேட்டவுடன் அவள், “இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ளதான இரத்தினத்தீவத்திலே மிக உயர்ந்து விளங்கா நின்ற சமந்தகூட

மலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்த தேவரது அடியிணைப்படிமை களைத் தரிசித்து விட்டு இத்தீயிற்கு முன்னொரு காலத்தில் வந்தேன்; வந்தது முதல் இரதிரன் கட்டினாயல் இரதத் தரும பீடிகையைக் காததுக்கொண்டு இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன்; என் பெயர் தீவதிலகையென்பது புத்ததேவரருளிச் செய்த நல்லற வழியே நடப்போர யாரேனும் இதனைத் தரிசிப்பாராயின் அவர்கள் அரதத் தரிசன விசேடத்தால் உடனே தமமுடைய பழம பிறப்புணாசசியை அடைவது திண்ணம்; அத்தனமையினை யுடையோர் உலகத்தில் மிக அரியா, அவாகளுக்கே நருமபதமஉரித்து; இஃது உண்மை. பழம்பிறப்புணாசசியை அடைந்தமையால் நீ மிகவும் பெரியை. இரதப் பீடிகைக்கு முன்னே மாமலர்க்குவனையும் நெய்தலும் மயங்கிய கோமுகியெனனும் கொழுநீரிலஞ்சி யொன்று உள்ளது, அப்பொய்கையினுள்ளே யிருந்து, அமுத சுரபியெனனும் அகூடிய பாததிரமானது ஓவ்வொரு வருடத்தும் புத்ததேவா அவதரித்த காலமாகிய வைசாக சுதத் பூணிமை தோறும் மேலே வந்து தோன்ற நிற்கும்; இததினம் அப்பூர்ணி மையே, அதுதோன்றும் வேளையும் இதுவே, இப்பொழுது அந்தப்பாததிரம் உன்கையில் வருமென்று எண்ணுகிறேன்; அதி லீடப்பட்ட அன்னம் எடுக்க எடுக்க மேனமேலும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும், அதன் வரலாற்றை உன் ஊரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக கேட்பாய்” என்று சொல்லலும், மணிமேகலை அதைப்பெறுதற்கு கிருமபிப் புத்தபீடிகையை வந்தித்து அவளோடு சேர்ந்து சென்று கோமுகிப் பொய்கையை வலஞ் செய்து வந்து நின்றவுடன், அப்பாததிரம் அப்பொய்கையினுள்ளிருந்து மணிமேகலையின் கையை அடைந்தது. உடனே அவள் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியுற்றா நின்று,

“ மாரணை வெவலும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடுமபகை கடிந்தோய் நின்னடி
பிறாகூற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத தொல்லோய் நின்னடி
எண்பிறக கொழிய விறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறாக் களிகருவ கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாயமொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நாகா துயாகெட நடப்போய் நின்னடி

உரகர் துயர மொழிப்போய நினன்டி
 ஸ்ணவருத லலவது வாழத்தவென னாயித்
 கடவகாது” (கக - ஏஉ)

என்று புத்தசேவரைத் துதித்தாள் ; இங்ஙனநதுதித்த மணிமேகலைக்கு உயிரகளுடைய பசிததுன்பத்தையும் அதனைத் தீர்ப்போருடைய பெருமையையும் தீவதிலைகை சொல்லப்படுகிறது,

“குடிப்பிறப் பழிகும விழுப்பங் கொலலும
 பீடித்த கலவிப் பெருமபுனை விடேம
 நாணணி கூடிய மாணெழில் சிதைக்கும்
 * * * புறங்கடை நிறுத்தும்
 பசிப்பிணி யென்னும் பாலியது தீர்த்தோ
 இசைச்சொ ளளவைக கெனனா நியிராது (எசு - அக)

முன்னொருகாலத்தில், மழையே இல்லாது போனமையால், பசியால் வருந்திய கௌசிகமுனிவர அத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு ஊஞ்சுநதிரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றி மெலிந்து பின் நாயிறைச்சிபையப் பெற்றுத் தின்னப்படுகிறது, முதலில் அவ் விறைச்சியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பசியிடுவாராயினா, அது தெரிந்த இந்நதிரன் உடனே எங்கும் மழைபெய்யச் செயததாலால், உயிரகள் களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகிய தெனபா, அதனை நீ கேட்டிருப்பாயே

ஆற்றுநாக களிப்போ ரறவிலை பகாவோ
 ஆற்றா மாகக் ளருமபசி காவோ
 மேற்றே யுலகின் மெயநநெறி வாழ்க்கை
 மண்டிணி ஞாலத்து வாழுவோக கெல்லரம்
 உண்டி கொடுத்தோ ருயிரகொடுத்தோரே (கஉ - சு),

ஆதலால், பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்ததலாகிய தருமத்தைச் செய்வாய” என்று கூறினா, அதுகேட்ட மணிமேகலை, “போன பிறப்பில் என்கணவனாகிய இராகுலன் திட்டிகிடமென்னுமபாமபா ஸ்நதது பொருமல, யான தீபபாய்ந்து உயிரோடு வேவாநிறகையில முன்னம் ராதுசக்கரமுனிவனை உண்பித்த நினைவையுடையே னானேன, இறக்குங்காலத்தில் எனக்கு அநநினைப்பிருந்த புண்ணிய விசேடததாலேயே இந்நப்பாததிரம் என்கையிற புகுநததென்று எண்ணுகிறேன, இதுநிறக, பசியாலவாடிய குழந்தையின் முகத்தைக்கண்டு மனமிரங்கிப் பாலசுரக்கும் தாய்போலவே வயிறுகாய்

பெரும்பசி அலைததற்கு இரங்கி வெயிலென்றும் மழையென்றும் பாரடமல எங்கும்வாடி அலைந்து திரியும் ஏழைகளுடைய முகத்தைக்கண்டு இரங்கி இப்பாசத்திரம மேனமேலும் அவர்சளுக்கு அழுது சுரந்தளித்தலைக காணும் விருப்பமுடையேன்” என்று சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்த தீவதிலகை, ஆவளோடு பின்னும் கிலநேரம் அளவளாவிக்கொண்டிருந்து, “இனி இப்பாததிரததோடு உன் ஊருக்குச் செல்வாயாக” என்றுசொல்ல, மணிமேகலை அவள பாதத்தை வணங்கிப் புத்தபீடிகையைத்தொழுது வலஞ்செய்து ஆகாயகமனமந்திரத்தை ஜபித்து மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே சென்று, தன்னைக்காணாது வருந்தித் திகைத்து மயங்கி வழியை நோக்கிக்கொண்டேநிற்கும் சுதமதியையும் மாதவியையும் பார்த்து ஸ்ரீபபடையுமவண்ணம் அவர்களுடைய முறபிறப்பை அவர்களுக்கு அறிவித்து, “மானிடயாககையாற்பெறுதற்குரிய தவவழியை அறவணவடிகளிடத்தே இனிப் பெறக்கடவீர் ; இஃது ஆபுத தீரனுடைய கையிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாததீர மாகும், இதனைத் தொழுமின்” என்றுசொல்லி அதனை அனபுடன் தொழுத அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அறவணவடிகளைத் தரிசித்ததற்குச் சென்றாள்.

கஉ.— அறவணர்த்தொழுதகாதை

சென்றவள், “அறவணவடிகள் எங்கேயுள்ளாரா?” என்று விசாரித்துக்கொண்டு போய்,

நரைமுதிர யாககை நடுகா நாலின

உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி (ந - ச),

அவரைத் தரிசித்து முமமுறை பணிந்து துதித்துத் தான் உவவனஞ்சென்றதும், உதயகுமரன் அங்கே வந்து சொல்லிப் போனதும், பின்பு மணிமேகலாதெய்வம் தன்னையெடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்ததும், அததீவிலுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சியால்தன் பழம்பிறப்பைத் தானறிந்தகொண்டதும், ‘முறபிறப்பிற் கணவனயிருந்த இராகுலனே உதயகுமரனாக வந்துபிறந்தான், அப்பிறப்பில் உனக்குத் தழக்கைகளாக இருந்த தாரையும் வீரையுமே மாதவியும் சுதமதியுமாக வந்தனர் அவர்கள் வரலாற்றை அறவணவடிகள்பால் நீ தெரிந்துகொள்’ என்று மணிமேகலாதெய்வஞ்சொல்லி மூன்றாமந்திரங்களை உபதேசித்துக் கொண்ட

தும், அப்பால் தீவதிலகை வரத்தும், அவளுடன் சென்று கோமுகிப்பொய்கையிலிருந்த அமுதசுரபியைப்பெற்றதும், 'ஊருக்குச்சென்று அறவணவடிகள்பால் ஆபுத்திரன வரலாற்றைக்கேள்' என்று அத்தீவதிலகை சொலத தான் வரத்தும் ஆகியஇவற்றையெல்லாதெரிகிகக, அம்முனிவாகேட்டு மகிழ்ந்து, "முன்பு ஒரு முறை நான் பாதபங்கயமலையை வழிபட்டு மீண்டுவருகையில் துச்சயராசனை ஒரு சோலையிறகண்டேன், 'அரச! நீயும் உனமனைவியரும் சுகமோ?' என்று யானவினாவ, அவன் மனங்கலங்கி அரற்றிக்கொண்டு, வீரை மதுவினமயக்கத்தால் ஒருயானைமுன் சென்று இறந்ததும் அசசெய்தியைக கேட்டு வருந்திய தாரை ஒருமாடத்தின் மீதேறி வீழ்ந்து மரித்ததுமா'ரிய பெருந்துன்பத்தைக்கூறி வருந்தினன், நான், 'இது பழவினைப்பயனாகும், ஆதலால் நீ வருந்தாதே' என்று சொல்லிப்போந்தேன், அந்நவமிருந்த நீவிர இப்போது கூத்தரைப்போல வேறுவேடம் பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவியையும் சுதமதியையும் பார்த்துச்சொல்லிவிட்டு, பின்னும் மணிமேகலையைப்பார்த்து, "இவ்வுலகிற பௌத்ததருமங்களாகுறையப் பாவங்கள் மிகுந்தன, ஆனலுமசிறிது சிறிது தருமமுண்டாதலங் கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமத்தை உபதேசித்துவருதலுமுண்டு, அததருமத்தை இவ்வுலகத்திலுள்ள மாந்தரறியார இவ்வுண்மையையறிந்த இசசககரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுடைய வேண்டுமோளால், * ஆயிரத்தறு நூற்றுப் பதினாறும் ஆண்டில்துவிதலோகத்திலுள்ள தேவன் இவ்வுலகத்தில் அவதரிப்பான், அதற்குப் பின்பு யாவருக்கும் அருளறத்தில் மனஞ்செலலும்,

புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குரு விளங்கத்
தங்கா நாணமீன் நகைமையி னடக்கும்,
வானம் பொயயாது மாநிலம் வளம்படும்,
ஊனுடை யுயிரக் ஞறுதுயா காணு,
வளிவலங் கொட்கும் மாதிரம் வளம்படும்,
நளியிரு முநரீர் நலம்பல தருடம்,
கறவைகன ரூத்திக கலநிறை பொழியும்,
பறவை பயனறுயத் துறைபதி நீங்கா,
விலங்கு மக்களும் வெருடப்பகை நீங்கும்,

* இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்னசகாப்தத்தைச் சார்ந்ததென்று புலப்படவில்லை.

கலங்களு நரகரும் பேயுங் கைவிடும் ,
 கூனுங் குறளு முழுஞ் செவிடும்
 மாவு மருளு மன்னுயிர பெருஅ ,
 அந்நாட் பிறதவ னருளறங் கேட்டோ
 இன்னப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
 போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பின்
 நாசன் பாத நவைகெட வேததுதல்
 பிறவி தோறு மறவேன மடக்கொடி ! (அக - ௧0௩)

“இது நிற்க, மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சில விசேடங்கள் நிகழ்வனவாம்; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான் கூறும் தருமமொழி உன்மனத்திற் பொருந்தாது , இவ்விருவரும் முற்பிறப்பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணிய விசேடத தால், பிற்காலத்தில் உன்னோடுகூடிப் புத்ததேவரது திருவடியைத் தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி முததியை அடைவார்கள; உயிர மருந்தாகிய மிகச் சிறந்த அமுத சுரபியை நீ பெற்றனை ; எல்லா உயிரகளுடைய பசியையும் தீர்ப்பாயாக ;

மக்க டேவ ரெனவரு சார்க்கும்
 ஒத்த முடிவி னோற முனரக்கேன
 பசிப்பிணி தீர்த்தல்” என்றே யவரும்
 தவப்பெரு நலவறஞ் சாற்றினா (௧௧௬ - ௧)

மணிமேகலையும், “அந்நளமே செய்வேன்” என்றுள்.

காட.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அவணவடிகள் மணிமேகலையை நோக்கி, “ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக் கூறுவேன , கேட்பாயாக ; வாரணசி பென்னு மூரில வேதமோதுவிப்பவனாகிய அபஞ்சிகனென்னும் அந்நணன் மனைவி சாலியென்பாள் , அவள் நியமந்தப்பி ஒழுகினமையால் உண்டாகிய பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, தான் கர்ப்பினியாக இருந்தும் அதைப் பாராமல் கன்னியாகுமரிக்கு நீராட்ச் சென்றாள் , சென்றவள் குலால் வருந்தி வழியிடையே ஒரு குழந்தையைப் பெற்று , அக் குழந்தையிடத்திற் சிறிதும் இரக்கம் வையாமல் அதனை ஒரு தோட்டத்தில் இட்டு நீங்கினள் ; நீங்கவே அக்குழந்தை உணவு பெறுது பசியால் வருந்தியழுதது ; அவ் வழுகை யோசையைக்கேட்டு ஒரு பசுவானது வந்து அதன் வருத்தந்தீருமபடி நாவால் நக்கிப் பாலூட்டி ஏழுநாள் வரையும்

அப்புறஞ் செல்லாது பாதுகாத்து வந்தது, அப்படியிருக்கையில் வயனங்கோடென்னும் ஊரி லுள்ளவனாகிய புதியென்னும் அந்நண னொருவன் தன் மனைவியோடும் அவவழியே வருபவன், அக் குழந்தை அழுத கூக்குரலாக கேட்டுச் சென்று தனியே கிடக்கும் அதனைக் கண்டு மிகக் துன்பத்தோடு கண்ணீர் பெருக்கி, 'இவன் பசுமகனல்லன், என்மகனே' என்று கூறி அக்குழந்தையை யெடுத்தது ஊர்சென்று வீட்டைத் தாழ்ந்த மகிழ்ச்சியுடன் வளர்த்து உரியகாலத்துத் தன்குலத்திற்குரிய கல்விகளை நன்கு பயிற்றிவந்தான்; வருகையில் அச்சிறுவன் ஒருநாள் அவ்வூரில் ஓரந்நணன் வீட்டிற்குப் புகுந் து, யாகசாலையில் ஒரு பசு மாலைபசு சுற்றியகொம்பு களை யுடையதாய்ப் பின்புதன்குண்டாகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி வேட்களுடைய வலைபிற்பட்ட மான் போல அஞ்சிக் கத்துவதைக்கண்டு மனநடுங்கிக் கண்ணீருருகத்து, 'இவாகளறியாத வண்ணம் இப் பசுவைக் கவரந்துகொண்டு இர விற்போய் விடுவேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிகொண்டே ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அனறிரவில் அப்பசுவைக்கையிற்பற்றி ஊருக்கு வெளியே போய்விட்டான், பசுவைக்காணாத அந்நணர் பலா அதனைத் தேடிச்சென்று வழியிற பசுவையும் அதனைக் கவரந்துசென்ற அச் சிறுவனையுங்கண்டு அப்படுத்திக்கொண்டு, அவன் கருத்தை யறியாராய், 'புலையா! இப்பசுவை இரவில் ஏன் கவரந்து சென்றாய்?' என்று கேட்டு அவனைக் கோலாலடித்து ஒதுக்கத்தொடங்கினா அப்பொழுது பசு அவர்களுள் மிகவும் வருத்திய உவாததியாய்வின முட்டி வயிறறைக்கிழித்துக் குடரைப் புறப்படச் செய்து காட்டிற்கு விரைந்தோடி விட்டது ஆபுத்திரன் அவர்களை நோக்கி, 'வருத்தன்மின், யான் சொல்வனவற்றைக் கேண்மின்; நீங்கள் வருத்தமுடைய இப்பசு என்ன குற்றஞ் செய்தது?

வீடுநில மருங்கிற படிபுல லாராது

நெடுநில மருங்கின மக்கட் கெல்லாம்

பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறத்தன நீம்பால்

அந்நதரு நெடுஞ்சோ டருள்கரந் தூட்டிம்

இதனெடு வந்த செற்ற மெனைன்' (இக - இ)

என்றுகேட்டு, அவர்கள், 'நீ விதியையறியாமல் வேளவியை இகழு வின்றாய், ஆதலால் பசுமகனென்பதற்குப் பொருத்தமுண்டையு என்று இகழ்ந்தது கூறலும், ஆபுத்திரன்,

‘ஆனமக னசலன மானமகன சிருங்கி
புலிமகன விரிஞ்சி புரையோர போறநும
நரிமக னல்லனோ கேச கம்பளன
நகிவா நுகுலத திருடி கணங்கனென
மீராதயா பெருஞ்சிறப புரைததலு முண்டா
ஆயொடு வந்த வழிகுல முண்டோ’ (கக - அ)

என்று சொல்ல, அவர்களுள்ளே ஓரந்தண்ணை, ‘இவனுடைய பிறப்
பின் வரலாற்றை யான அறிவேன! முன்னொருநாள கன்னியாகுமரி
யில் விதிப்படி நீராடிவிட்டு வருத்தத்தோடு வந்த சாலியென்னும்
ஒரு பாப்பனியைக்கண்டு, ‘உன ஊர யாது? நீ எதற்காக இங்கே
வந்தனை?’ என்று நான் கேட்டதற்கு அவள், ‘யான் வாரணசி
யென்னுமுரினுள்ள ஆரண உவாததியாயனாகிய ஓரந்தண்ணை மனைவி;
யானொழுகிய நீய வொழுகக்கதாற கணவனைப்பிரிந்து கன்னியா
குமரிக்கு நீராடச செலலுகையில், கொற்கை நகரத்துக்கு அப்
பாற காதவழித்துவந்ததினுள்ள இடையா சேரியில் ஆண் குழந்தை
யொன்றைப் பெற்று இரக்க மினறி அதனை அங்குள்ள ஒருதோட்
டத்தில் இடப்ப் போனேன், இப்படிப்பட்ட திவினையேனாகிய
எனக்கு நற்கதிண்டோ?’ என்று மிகத் துன்பமுறு அழுகாள்;
அங்ஙனம் அழுதவள் பெற்ற அந்தமகனே இவன், இதைச் சொல்
லுதலால் யாங் பயனென்று இதுகாறும் உங்களுக்குத் தெரிவியா
திருந்தேன். அசுத்த னாதலால் இவனைத் தொடாதொழிமின்’
என்று சொல்ல, ஆபத்திரன், ‘திலோததமையின் புத்திரர்கள்
பெரிய முனிவாகவாக இருத்தல் கேட்டிலிரோ? நீங்கள் *சாலிக்
குத் தவறு கூறத் துணிந்தீர்களே’ என்று சொல்லி அவர்களைப்
பார்த்து நகைத்தான், வளராதத் பூதியும் அவனை அசுத்தனென்று
எண்ணி உடனே நீக்கிவிட்டான், அப்பால், ஆபத்திரன் பிச்சை
யெடுத்தது உண்டு பொழுதுநழிகக் எண்ணினான். பசுவைத் திரு
டின களவெனன்று இசுழந்து அந்தணர்களுடைய கிராமங்களி
லெல்லாம் அவனுடைய பிச்சைப்பாதத்திரத்திற் கலவிடத் தொடங்
கினார்கள், அரனூல், வேறு புகலின்றித் தென்மதுரையை யடை
ந்து சிந்தாதேவியின் கோவிலாகிய கலைநியமத்தின் முன்னேயுள்ள
அம்பலத்தையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு கையிற் பிச்சைப்
பாதத்திரத்தை யேந்தி வந்தோறும் சென்று சென்று வாங்கிவந்த
உண்வை,

* சாலியென்பதற்கு அருந்ததி யென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

காணா கேளா கான்முடப பட்டோர

பேணுந ரில்லோர பிணிநடுக குற்றோர்

யாவரும் வருகவென நிசைத்துட னூட்டி (கக - ந),

அவாகளுண்டு எஞ்சியதையே தானுண்டு பிச்சையோட்டைத் தலையணையாகவைத்துக்கொண்டு அவ்வமபலத்தின்கண்ணே நாள்தோறும் இரவிற கண்படைபுரிந்து காலங்கழித்து வந்தான்.

கசு.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை

“அவன அந்நன்ம காலங்கழித்து வருகையில், அவனுக்கு ஒருநாள் அங்கே நிகழ்ந்த செயதியைச்சொல்வேன், கேட்பாயாச. அவன் அவ்வமபலத்தில் ஓரிரவில தூங்கும்பொழுது, சிலாவந்து, ‘பெருமபசி எங்களை வருத்தாநின்றது’ எனறார்கள அதைக்கேட் அவன் அத்துன்பத்தைத் தீர்த்தற்கு ஆற்றலில்லாதவனாய் மிக வருத்தமடைந்தான், அச்சமயத்திற் சிந்தாதேவி எழுந்தருளிவந்து, ‘இதனைக் கொள்வாயாக, நாடெல்லாம் வறுமையுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமையையடையாது, கொடுக்கக் கொடுக்க இதில் உணவு வளாந்துகொண்டே யிருக்கும்’ என்று சொல்லி, தன்கையிலுள்ள அக்ஷய பாத்திரமொன்றை அவன்கையிற் கொடுத்தாள், உடனே அவன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்து,

‘சிந்தாதேவி! செழுங்கலை நயமந்து

நந்தா விளக்கே! நாமிசைப் பாவாய!

வானோ தலைவி! மண்ணோ முதலவி!

ஏனோ ருற்ற விடாகளாவாய் (கஎ - உப)

என்று துதித்து அததேவியைப் பணிந்து, பசியால் மிகவருந்தி இரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினன், உண்பதற்காக மனிதர்கள் பலர் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள், விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவனது புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தால் அறிந்த இரதிரன், அவனுக்கு வரங் கொடுக்க நினைந்து ஒரு முதிய வேதியனது வடிவுகொண்டு வந்து நின்று, ‘நான் இரதிரன்; வரங்கொடுத்தற்கு வந்தேன்; நீ விரும்பியதுயாது? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின் பயனைப் பெற்றுக் கொள்வாயாக’ என்று சொல்ல ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும் வண்ணஞ் சிரித்து,

“அறஞ்செய் மாககன் புறங்காத தோம்புநா
நறவஞ் செயவோ பறற்ற முயலவோ
யாவரு மிலலாத தேவாநன் னூடகெ
கிறைவ னுகிய பெருவிறல் வேந்தே! (சுப-சங)

வருநதி வந்தவாகளுடைய தீர்த்தற்கரிய பசியினை தீர்த்து அவா
களுடைய இனிய முகத்தை யான் காணுமபடி செய்கின்ற எனது
தெய்வப்பாததிர்ம ஒன்றே போதும், வேறொன்றும் வேண்டற்
பாலதன்று’ என்று அவனை மதியாது சொன்னான், சொல்லவே
இந்திரன் கோபிததுப பசிததுன்பததால் வருநதுவோரில்லையாம்
படி செயவேனென்று மனத்தில் நினைந்து எங்கும் மழை பெய்
வித்து மிகக் செலவத்தை யுண்டாக்கினான், அசுரன் பசிதது வரு
வோ இலராயினா அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம்
பலத்தை நீங்கி ஊர்தோறும் போய், ‘உண்போரா யாரேனுமுண்
டோ?’ என்று வினாவத் தொடங்கினான்; அதுகேட்டுச் செலவங்
களிப்பால யாவரும் அவனை இகழ்ந்தார்கள், உண்போரைப்
பெருமையால், அவன் பெருஞ் செலவத்தையிழந்தோரைப்போல
வருநதித் தனியே செலவாகையில், கப்பலில் வந்த சிலர் அவனைக்
கண்டு, சாவகநாடு மழையிலலாமையால் மிகுந்த வறுமையுற்ற
தென்றும் அதிலுள்ள உயிர்கள் பொருமபாலும் பசியால் இறந்தன்
வென்றும் கூறினா அது கேட்டு அவன் அந்நாட்டிற்குச் செல்ல
நினைந்து ஒரு கப்பலிலேறினான், அக்கப்பல் சென்று மணிபல்ல
நதிதிருநகே ஒருநாள் தங்கிற்று, அவன் அதிதீவில் இறங்கினான்.
இறங்கிய ஆபுத்திரன் ஏறிவிட்டானென்று மீளாமன் எண்ணி இரு
ளில் அகப்பலில் வேற்றிடம் சென்று திகக்கொண்டு போயினான்.
அது தெரிந்து ஆபுத்திரன் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, ‘பலர்க்கு
உணவளிக்கும் இப்பாததிர்த்தை வைத்துக்கொண்டுயாருமில்லாத
இததிவில் யான் மட்டும் இரேன்’ என்று எண்ணி அப்பாததிர்
த்தைத் தொழுது, ‘வருடத்திற்கு ஒரு நாள் நீ தோன்றுவாயாக’
என்று கூறிக் கோழுகிப் பொய்கையில் அதைவிடுபவன், ‘மிகக்
கருணையோடு கூடித் தருமஞ் செயதலையே மேற்கொண்டு எல்லா
யுயிர்களையும் பாதுகாப்போரா யாரேனுமவரின் அவா கையிற
புகுவாயாக’ என்று சொல்லி அப்பொய்கையில் விட்டு விட்டுத்
தான் பட்டினியிருந்து உயிர் துறப்பானாயினான் அப்பொழுது
அததிவிற்குச் சென்ற யான் அவனைக் கண்டு, ‘நீ யாது துன்ப
மடைந்தாய்?’ என்று கேட்க, அவன் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லி

மணிபல்லவத்தில் உடம்பை வீழ்த்தி விட்டு எல்லா உயிரகளையும் பாதுகாக்குமெண்ணத்தோடு சென்று சாவக நாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றிலுதித்தான்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை

“மணிமேகலை! இன்னும் கேட்பாயாக. முன்பு ஆபுத்திரனுக்கு ஏழுநாள வரையும் பாலூட்டிய பசுவானது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் சாவகநாட்டில் தவளமலையில் தவளுசெய்துகொண்டிருக்கும் மணமுக முனிவனிடத்தே, பொன்மயமாகிய கொம்புகளையும் குளம்புகளையும் உடையதாய்ச் சென்று, ஈனுமுன்னமே பால சுரந்து எல்லா உயிரகளையும் உண்ணச் செய்து கொண்டிருந்தது. அதனைக்கண்டு, முக்கால் உணாச்சியையுமுடைய அமமுனிவன், ‘இப்பசுவயிற்றில் எல்லாவுயிரகளையும் பாதுகாக்கும் ஒரு விசேடபுருடன் பொன்மயமான முட்டையினிடம் தோன்றுவன்’ என்று கூறினன். தருமஞ் செயதற்காகவே மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஆபுத்திரன் தன்னைக் குழந்தைப் பருவத்தே காததளித்த பசுவை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தவனானவன், மணமுக முனிவன் கூறியவாறே அப்பசுவயிற்றில் தோன்றினன், அவன தோன்றிய காலம் வைசாகசுத்த பூர்ணிமை; அப்பொழுது சில நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அது தெரிந்த சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள முனிவர்கள், ‘புத்தன் அவதாரிக்குங் காலத்தில் தோன்றும் நிமித்தங்கள் இப்பொழுது நிகழ்வதற்குக் காரணம் என்ன?’ என்று வியப்புற்று, அச்சுண்ணமையைத் தெரிந்து கௌருதற்குக் கந்திறபாவையை யடைந்து வினாவினார்கள், அது, ‘மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஒரு விசேடபுருடன் உயிரகளைப் பாதுகாத்தற்காகச் சாவகநாட்டில் உதித்தான், அதனாலே தான் நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அவன் வரலாற்றை அறவணன்பாற கேணமின்’ என்று சொல்லி என்பால் அனுபபி எனது நாலை வருத்தியது. மகப்பேறில்லாமல் வருந்துபவனான அநநகரத்தரசன் பூமி சந்திரனென்பவன் மணமுக முனிவனை வணங்கி மேற்கூறிய பசுப்பெற்ற குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டு சென்று வளர்த்து வந்தான், அச்சிறுவன் இப்பொழுது அரசரிமை பெற்று வாழ்கின்றான். இது நிகழ்க. காவிரிமாநதி மாறாது நீர் பெருகி இந்நாட்டை வளமுறச் செய்தும் யாதுகாரணத்தினாலோ உயிரகள் வறுமையால் வருந்துகின்றன. ஆதலால்,

வெணடிரை தந்த வழுதை வாறோ

உண்டொழி மிச்சிலை யொழிததுவைத தாங்கு (இக - உ)

மிகப் பயன்படுகின்ற இவ்வமுதகரபியை நீ சுமமா வைத்திருத்தல் தகுதியன்று” என்று கூறினர். அதைக்கேட்ட மணிமேகலை உடனே அவரை வணங்கித் துதித்துப் பிக்குணிககோலம் பூண்டு அப்பாததிரததைக் கையிலேந்தி வீதியையடைந்தாள் அடைய வே, உச்சயினிரகரததரசனாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதய ணீனை வஞ்சித நச் சிறைப்படுத்தியபொழுது, அவனைச் சிறை மீட்டறகு அவன் மந்திரியாகிய யௌகந்தராயனென்பவன் வேற்று வடிவங்கொண்டு வீதியையடைந்த சாலத்தில், அவனைக்கண்டு துன்புற்று அநேகா சூழ்ந்தாற் போலப் பிக்குணிககோலத்தை யுடைய மணிமேகலையைக் கண்ட பலரும், “உதயகுமரனுடைய உள்ளத்தில் ஒளித்திருக்கும் இவள் எல்லாருங் காணுமடிபிச்சைப் பாததிரததையேந்தி வீதியையடைந்தது எனன் வியப்பு!” என்று கூறித் துன்புற்று அவனைச் சுற்றிகொண்டனர். அப்பொழுது மணிமேகலை, “கற்புடைய மாதா இடும் ஐயத்தையே முதலில் ஏறுகக்கொள்ளுதல் தகுதி” என்று சொல்ல, காயசண்டிகை, “மழையைத் தரும் கற்புடையமாதாக்களுள் மிகமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது; நீ இதிற் புகவேண்டும்” என்று அவளுக்குக் கூறினாள்.

ககா.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை மீட்டும் மணிமேகலையை நோக்கி, “இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக : இவள் கணவன் சாதுவனென்பான், அவன் ஒரு பரத்தையின் இணக்கத்தாற் கைப்பொருளிழந்தா வறுமையுற்று வேறுதேயம் போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச் சில வணிகரோடு கப்பலேறிச் சென்றான். செல்லுகையிற் கடுங்காற்றால் அக்கப்பல் கவிழ்ந்தது. கவிழ்வே சாதுவன் அதிலிருந்து ஓடிநதுவிழ்ந்த பாய்மரத்தாண்ட மொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீர்திசென்று உடையில்தான் சஞ்சரிப்பவராகிய நாகருடைய மலைப்பக்கத்தை அடைந்தான். அஃது அங்ஙனமாக; அக்கப்பலினின்றும் நழுவிப் மரத்தையற்றிக் கடலை நீர்திப் பிழைத்ததுக காவிரிப்பூம்பட்டினம் வந்தோர், ‘கப்பலுடைய இறந்தவர்களோடுசாதுவனுமிருந்தான்’

என்று ஆதிரைக்குக் கூறினா அதுகேட்ட அவள், மிகக் வருத்தமடைந்து இறக்கத்துணிந்து மயானத்திற் குழிதோண்டி அதில் ஷிறகுக்களை அடுக்குவித்துத் தீயை மூட்டி, 'வினைப்பயனால் என்கண வுண்டைநீ இடத்தை நானுமடையக்கடவேன்' என்று சொல்லி அதிற்புகுந்தான், புகுந்தவளை அதனியானது சுடாதொழிந்தது, ஒழியவே அவள், தயுஞ்சுடாத பாவியை இனியாது மெய்வேன்?' என்று ஏங்குசையில் ஆகாயவாணியானது, 'ஆதிரை! உன்கணவன இறக்கவிடலை, அவன் பிழைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது நாகாமலையிலிருக்கிறான், அங்கே பல்வருடம் தங்கான், சந்திரத்தகனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலொழியே வந்து உன்னையடைவான், நீ வருந்தாதே' என்று கூறிற்று அதைக் கேட்ட ஆதிரை வருத்தமொழிந்து வீட்டையடைந்து கணவன் விரைந்து வருகலைக் குறித்து அதற்கேற்ற புண்ணியங்களை இடைவிடாது செயதுவந்தாள்.

"அங்கே நாகாமலையையடைந்த சாதுவன், ஒருமரநிழலேச சார்ந்து அயாச்சியால துயில்கொள்ள, அமலையிலுள்ள நாகங்கள் வந்து இவ்வுடம்பு நமக்கு நல்ல உணவாகுமென்றெண்ணி அவனை எழுப்பினர், அவன் அவர்கள் பாஷையை விளங்காத நற்புவனாதலால், அவர்களுோடு பேச, அவர்கள் அவனை வாய் திறந்த தவிரந்து, 'என்களாசிரியன் ஒருவன் இருக்கிறான், அவனிடம் நீ வரல் வேண்டும்' என்று அழைத்துச் சென்றார்கள். சாதுவன் அவர்களோடுமே போய்,

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நூற்றமும்
வெள்ளென புணங்கலும் வீரவிய விருக்கையிலு
எண்குதன பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்ணிடனிருந்த (சூசு - கூ)

அவர்களுடைய குருமகனைக்கண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனை வசமாக்கிக்கொண்டான், கொள்ளவே அக்குருமகன், 'நீ இங்கு வந்தது எதன்பொருட்டு?' எனன், சாதுவன் நிகழ்ந்ததைக் கூறினன். அவன், 'பசியால் வருந்திய இவனுக்கு வேண்டியவளவு களளையும் ஊனையுங்கொடுத்துப் பின் இனையவளாகிய நங்கை ஒருத்தியைப்புகொடுமின்' என்று சொன்னான். சாதுவன் அதிகேட்டு அவனுடைய அறியாமைக்கு வருந்தி 'எனக்கு அவைவேண்டா' என்றான். அவன், 'பெண்டிரையும்

உண்டியையுமன்றி மாநதர்க்கு இனபநதருவது வேறே யாதானது? இருநதாற் சொல்வாய்' என்று கோபிததுச சொல்ல, சாதுவன்,

‘மயக்குக களஞ் மன்னுயிரி கோறலும்
கயக்கறு மாககள் கடிநதனா கேளாய
பிறநதவா சாதலு மிறநதவா பிறகதலும்
புறநதலும் லிழித்தலும் போன்ற துணமையின
ரல்லறஞ் செயவோர நல்லுல கடைதலும்
அல்லறஞ் செயவோ ரருநர கடைதலும்
உண்டென வுணாதலி னுரவோர களைநதனா’ (அச - கூ)

என்று கூறினன. பின்ன அலவன் கேட்ட வினாகளுக்கெல்லாம் தக்கவாறு விடை கூறி மறுபிறப்பும் புண்ணியபாவங்களும அவற்றால் வரும் இன்புயன்பங்களும் உண்டென்பதை அறிவுறுத்தி இறக்குமவரையும் நடக்கவேண்டியமுறையையும் அவனுக்கு இயைபுத் தெரிவித்து விடைபெற்று, அவன் கொடுத்த சந்தனம் அகில துகில் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு, அங்குவந்த சந்திரத்ததனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலிலேறி இரங்கரையடைந்து இவளோடு வாழ்வானுகிப்பல்தானங்களும்செய்தான். அப்படிப்பட்ட மேம்பாட்டை உடையவளாகிய இந்த ஆதிரையின் கையால் முதலிற பிசை பெறுக” என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவளுடைய மனையிற் புகுந்து வரப்பேராறாற சித்திரம்போல நின்றாள் நின்றவுடன்,

தொழுதுவலங் கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகனகரை நிறைதரப்
பாரக மடங்கலும் படிப்பிணி யறுகென
ஆதிரை யிட்டன ளாருயிர மருந்து (கூஉ - ௫)

கௌ.—உலகவறவிபுக்ககாதை

ஆதிரையளித்த பிசையை முதலில மணிமேகலை ஏற்ற பின்பு அமுதசுரபியிலுள்ள சோறறுத்திரளை,

அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன
திறத்து வழிப பீடஞ் செயக்க போல (கூ - ச)

எடுக்க எடுக்க குறையாமல மேன்மேலும் வளாச்சியையடைந்து வந்தோருடைய பசியைப்போக்கி விளங்கிற்று அதுகண்ட காய சண்டிகை வியந்து மணிமேகலையை வணங்கி, “அனனாய்! என்

னுடைய தீராப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்” என்று வேண்டினள். உடனே மணிமேகலை, அமுதசுரபியிலிருந்து ஒருபிடியமுதையெடுத்தது அவளது கையிலிட்டாள் அதனையுண்டு அப்பசியோய் தீர்த்து மகிழ்ந்த காயசண்டிகை, “வடதிசையில் வித்தியா தரருள்கிறாள் காஞ்சனபுரமென்பது எனனுடைய ஊர், தெனறிசைக்கண்ணதாகிய பொதினமலையின் வளங்களைக் காண்பதற்குக் கணவனும் யானும் புறப்பட்டுப்போகது இடையேயுள்ள காட்டாறென்றின் கரையில் இருந்தோம் இருக்கையில், விருசசிகனென்னும் முனிவனொருவன் பாரணஞ்செய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற பருமையைபுடைய நாவறகனியொன்றைத் தேக்கிலையில் வைத்து விட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம் முனிக்கு உணவாகுமென்பதனை அறியாத நான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால் அதனைக் காலாற் சிதைத்துக் கெடுத்தேன் நீராடி மீண்டுவந்த விருசசிகன் அக்கனி என்றாற் சிதைந்திருத்தலையறிந்து மிகவும் கோபித்து என்னை நோக்கி, ‘தெய்வத்தனமெயுள்ள தாம் பன்னிரண்டு வருடத்துக்கு ஒருமுறை ஒருசனியைத் தருவதுமாகிய நாவலமரத்திலுண்டானது இது, இதனையுண்டோர் பன்னிரண்டு வருடம் பசியொழிந்திருப்பாரா, நாளை பன்னிரண்டு வருடம் பட்டினிபிடுருது ஒருநாளுண்ணும் விரதமுடையேன், உண்ணுந்தினமும் இன்றுதான், யான் உண்ணக் கருதிய கனியும் இதுவேகாண, இதனை நீ அழித்துவிட்டாய்; ஆதலால், ஆகாயவழியே செல்லும் மந்திரத்தை மறந்து யானைத் தியெனனும் நோயாற பன்னிரண்டு வருடம் தீராப்பசிகொண்டு வருந்திப் பின்பு இங்கு இக்கனியை நான் உண்ணும் தினத்தில் நீ பசியொழிவாயாக’ என்று கூறிப் பசியால் வருந்திப்போயினன். உடனே எனக்குப் பெரும் பசியுண்டாயிற்று, அதுதலை மிக்கவருத்த மடைந்தேன். அதுகண்ட எனகணவன் சிறந்த கனிசள கிழங்குகளாகாய்கள் முதலியவற்றை நிரம்பக்கொணாந்து என்னையுண்பிக்கவும் அப்பசி தீரவில்லை; அந்நாளுஞ்செல்லும் மந்திரமும் என் நினைவுக்கு வரவில்லை. அப்போது அதுகண்டு வருந்திய என் கணவன், ‘நீ நடந்துசென்று இததமிழ்நாட்டில் ஆற்றாமாகசுக்கு அருந்துணை வர்களாகிய பெருஞ்செல்வாக்கள் வாழ்ந்திருக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடைந்து அங்கே யிருப்பாயாக’ என்று சொல்ல நான் அவவண்ணமே வந்து இங்கிருக்கின்றேன் இங்கு இந்நினைவாநடக்குங்காலத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் எனகணவன் வந்து என் வருத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தானும் வருந்திச்செல்வான்.

தணிவில் வெம்பசி தவிரதனை வணங்கினேன
மணிமே கலையென வானபதிப் படாகேன (௭௩ - ௪)

இநதகரில் முனிவர்கள் பலா இருக்கும் சக்கரவாளக்கோட்ட
மென்பது ஒன்றுண்டு அதிற் பலரும் வந்து புருதற்சாசனே எப்
பொழுதும் கதாபதிநததுள்ள உலகவறவியென்னும் பெயரை
யுடைய அம்பலம் ஒன்றுண்டு அதில்,

ஊரூ ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோர
ஆரு ம்னமையி னருமபிணி யுறறோ
இடுவோராத தோந்தாங் கிருப்போர பலா (௭௪ - ௮௧),

ஆதலால் அவ்விடத்திற்குச் செல்வாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு,
அவள தன்னாருக்குப் போயினாள். போகவே மணிமேகலை, வீதி
யின் ஒருபக்கத்தே ஒலங்கிசசென்று உலகவறவியையடைந்து
மூன்றுமுறை வலமவந்து பணிந்து அதிலேறிச் சமபாபதியையும்
கந்திற்பாவையையும் வணங்கி,

வெயில்கட வெம்பிய வேயகரி கானததுக
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன மாக்கட
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி (௭௫ - ௮),

“இப்பாததிர்ம ஆபுத்திரன கையிலிருந்ததாகிய அமுதசுரபி; உண
ணுதற்கு விருப்பமுள்ள யாவரும் வருக” என்று சொல்ல, பலரும்
வந்து உணபாராயினா, ஆகவே அவ்வம்பலத்தில் உணனுமொலி
மிகுந்தது.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை

மணிமேகலை பிககுணிககோலங்கொண்டு பாததிர்மேந்தி
ஐயமேற்று உலகவறவியிற் சென்றாளென்பதைக் கேட்ட சித்திரா
பதி மனங்கொதித்து வெயதுயிராத்தக கலங்கி, “மணிமேகலையை
இச்செயலினின்றும் நீக்குவேன்” என்று எண்ணிக்கொண்டு
நாடகக்கணிகையரெல்லாரையும் பாராத்து, “கோவலன இறந்தது
கேட்டு மாதவி எல்லாவற்றையுந் துறந்து முனிவாருடைய தவச
சாலையையடைந்து தாபதக்கோலம் பூண்டிருந்ததல நகைக்கத்தக்க
தாக இருக்கின்றது, யாம் கணவனுடன் இறக்கும் பத்தினிப்

பெண்டிரல்லேம் ; பாணன் இறந்தபொழுது அவனுடன் இறவாத
யாழைப்போலவேம் , பின்னும்,

நறுந்தா துண்டு நயனில கால

வறும்பூத தறக்கும் வண்டு போல்குவம் (கக - உ0) ,

தாபதககோலநாங்குவது நமமுடைய குலவொழுககத்திற்கு
ஒத்ததன்று , மாதவிமகள் மணிமேகலையின் பிக்குணிக்கோலத்தை
மாற்றி அவள் கைபிலேந்திய பிசைப்பாத்திரத்தை

பிசை மாக்கள் பிறாக்க காட்டி (கஉ) ,

பலநாவாக விருமபிக்கொண்டிருக்கும் உதயகுமரனால் அவளை
அவனது தேரிலேறுவித்தே வருவேன். அங்ஙனஞ்செய்து வா
ரேனாயின குடிகுற்றப்பட்டு ஏழுசெங்கல்த தலைமேலேற்றிக
கொண்டு நாடகவரங்கைச் சுற்றிவந்து பழியோடிருக்கும் நாடக
மடந்தையாபோல இனி நான் நாடகக்கணிகையர் வீட்டிற்குச்
செல்லேனாகக் கடவேன்” என்று சபதஞ்செய்தாவிட்டுத் தன்னைச்
சிலர் சூழ்ந்துவரச்சென்று உதயகுமரனுடைய அரண்மனையை
யடைந்து அவளைக்கண்டு துதித்து, மணிமேகலை உலகவறவியை
அடைந்திருக்கின்றாளென்பதை அவனுக்குக் குறிப்பிடுக, அவன்
உவ்வனத்தில் மணிமேகலையைக் கட்டிமுடிவாக நிகழ்ந்தவற்றைக்
கூறி அவளிடத்துள்ள விசேடத்தன்மையைப் பாராட்டினன் ; சித்
திராபதி அவனுடைய மனத்தை வேறுபடுத்தும் வாதத்தைகள்
பலவற்றைச் சொல்லி முயல் அவன் உவ்வமபிறழ்ந்து தேரேறி
உலகவறவியை யடைந்து, பலாகும் உவ்வளித்துக்கொண்டிருக்
கும் மணிமேகலையைக்கண்டு அருகிற்சென்று, “நீ தவக்கோலம்
பூண்டது யாது கருதி?” என்று வினாவினன் ; மணிமேகலை, “பழம்
பிறப்பிற் கணவனாக இருந்த இவனை வணங்குதல் முறையாகும்”
என்று எண்ணி வணங்கி,

“பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட டிரங்கலும்

இறத்தலு முடைய திடுபைக் கொள்கலம்

மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து

மிகக் நல்லறம் விருமபுதல் புரிந்தேன்” (கக - க)

என்றுகூறி, வேறுவடிவங்கொள்ளநீண்டது அவளை நீங்கிக்கோயிலி
னுள்ளேசென்று சமபாபதியை வணங்கி, முன்பு மணிமேகலை
தெய்வம் உபதேசித்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் காயசண்டிகை வடிவ

முற்று அமுதசுராயையேநதி வெளியேவந்து நின்றாள் அவள் அவ்
வாறு வந்ததையறியாத உதயகுமரன், “சென்ற மணிமேகலை சம்பா
பதிகொயிலுள்ளே ஒளித்துக்கொண்டாள்” என்று நினைந்துசென்ற
சம்பாபதியைவணங்கி, “பிசசைப்பாததிரததைசக காயசண்டிகை
யின் கையிறகொடுத்துவிட்டு ஒளித தசசென்ற மணிமேகலையை
இங்கேயுள்ள இவ்வளவு பாவைகூட்டங்களுள்ளே நான் எவ்வாறு
தெரிந்துகொள்ளுவேன்? நீ எனக்கு அவளைக்காட்டாயாயின இவ்
விடத்திலேயே பாடுகிடப்பென், பலநாளசென்றாலும் செல்லாக,
மணிமேகலையை இங்கேவிட்டுவிட்டு நானமட்டுமபோகேன், உன்
னுடைய திருவடியைத்தொட்டு” என்று சபதங்கூறினன்

கக.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை

உதயகுமரன் சம்பாபதியை வணங்கி இங்ஙனம் சபதங்கூறு
கையில் அவன்கேட்குமபடி, “நீ எம்பெருமாடடியின் முன்னே
ஆராயந்து பாராமல் வஞ்சினங்கூறின, இவ்வளவுகூறியதில் யா
தொருபயனுமில்லை” என்று ஆங்குள்ள சித்திரங்களுள் ஒன்றை
அதிட்டித்தூறிரும தெய்வமகூறியது அவ்வாதையைக்கேட்டு
அவன் பணங்கலங்கி வருந்தி, “மணிமேகலையை மறப்பாயென்று
முன்னங் கூறிய செயலத்தின் வாரததையும் வியப்பைத்தருகின்
றது, தெய்வதன்மைபுள்ளதாக இருத்தலின் அவள் ஏந்திய பாத
திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது; இச்சித்திரமபேசியதும் வியப்பை
உண்டுபண்ணுகின்றது, இவற்றையெல்லாம் மணிமேகலையின்
செய்தியை அறிந்துகொண்டபின் அறிவேம” என்று நிச்சயித்
துக்கொண்டு காப்பரவரனாய வெய்துரத்தது மீண்டு தன இருப
பிததை அடைந்தான். மணிமேகலை, “நமவடி வந்தேநாடு திரிந
தால் உதயகுமரன் விட்டு நீங்கான், கைப்பாற்றிக்கொள்ள முயலு
வான், ஆசலால்நாம் காயசண்டிகை வாய்வகொள்ளுதலேநன்று”
என்று எண்ணி அவ்வடியுகொண்டு சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்த
அமுதசுராயைக கையிலேநதிகொண்டு எங்குட்போயப் சித்து
வந்த பாவருக்கும் உணவளித்து ரெல்லுபவள் ஒருநாள அந்நகரத்
துள்ள சிறைச்சாலையிற்புகுந்து அங்கே மண்டிக்காய்பட்டிருந்துபசி
பரல் வருந்துகொரை அந்நாடாண்டபாதக மனமுருகி இனிய
பொழிகளைக்கூறி உண்பிப்பாளாயினள். அந்நேரக்கண்ட காவலா
ளா, அவள் ஒரு பாததிரத்திலிருந்தே பலருக்கும் உணவளித்த

தலை தெரிந்து விடப்படுமா, “இப்பாத்திரத்தின் வினோதத்தையும் இவள் செய்தியையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்” என்று நினைந்து சென்று ஒருமண்டபத்தில் மிகச் சிறப்புடன் சோதியென்னும் இராஜராதேவியோடு வீற்றிருக்கும் அரசனுடைய செவ்வியைப் பார்த்துச் சேய்மையில வணங்குகின்றது,

“வலிகெழு தடக்கை மாவண கிளளி
ஒளியொடு ஷாழி யூழிதோ ஹழி
வாழி யெங்கோ மன்னவா பெருநகை
கேரீது மனனோ கெடுககின் பகைஞர்” (கஉ௭ - ௩௦)

என்று வாழ்த்தி, “யானைத்தீயென்னும் நோயால்வருந்தி உடலமெலிந்து இந்நகரில் திரியும் மங்கை யொருத்தி சிறைக்கோட்டத்துள்ளோ வந்து சேவரீரை வாழ்த்திக் கைவின்கண பிசைப்பாத்திரம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும் சோற்றால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுந் தீர்த்து விளங்குகின்றாள். இவ்வற்புத்தகதைத் தெரிவிப்பதற்கே வந்தோம்” என்றார் அதைக்கேட்ட அரசன், “அம்மங்கையை இங்கே அழைத்து வருக” என்றான். உடனே காவலாளர்கள் வந்து அதனைச் சொல்ல அவளசென்று அரசனைக் கண்டு, “அரசர்! உனது அருள் வாழ்க” என்றாள். அரசன், “மிகத் தவமுடையாய்! நீயா! கையிலேநதிய பாதத்திரம் எங்கே கிடைத்தது?” என்றான் அவள், “அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாபாக, யான் விஞ்சைமகள், இந்நகரில் வேற்று வடிவங்கொண்டு திரிந்தேன், இது பிசைப்பாத்திரம், இதனை அம்பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது, இது தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது, யானைத்தீயென்னும் நீராபபசியைத் தீர்த்தொழித்தது; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சீவினியாகவுள்ளது” என்று சொல்ல, அரசன், “யான் செய்யவேண்டுவது யாது?” என்றுகேட்ப அவள், “சிறைச் சாலையை அந்நகராலையாகச் செய்யவேண்டும்” என்றாள். அரசன் அவள் விருமபிப வண்ணமே சிறைச்சாலையை அழித்தது தூய்மை செய்து அவ்விடத்தைப் பலவகையான புண்ணியங்களும் நடத்தற்குரிய இடமாகச் செய்வித்தான்.

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

அரசனுடைய கட்டளையால், சிறைச்சாலை பலவகைப் புண்ணியங்களும் நிகழ்தற்குரிய அரசசாலையாக விளங்கிற்று உதயகுமரன் இச்செய்திகளையெல்லாம் கேட்டு, “மணிமேகலை உலகவறவியை நீங்கி வெளியே வந்தபொழுது அவளைக் கைப்பற்றிக் கொணர்ந்து தேரிலேற்றி அவள் சற்ற விதைகளையும் அவள் கூறும் இனிய முதுமொழியையும் கேட்பேன்” என்று தன்னுள்ளே எண்ணிக்கொண்டு சென்று அவளிருக்கும் உலகவறவியில் ஏறினான். காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரன், “பெருமபசியால் வருந்தும்படி காரணங்கைக்குப் பொதியினமலையைச் சாராத காட்டாற்றின் கரையில் கிருச்சிசமுனிவன் இடஞ்சாபத்தை அவள் அனுபவித்தறபுரிய பன்னிரண்டு வருடங்களும் சென்றன, செவ்வும் அவள் வாராமைக்குக் காரணம் யாதோ?” என்று மிகக் கவலைபுற்று, தனது நகரை நீங்கி ஆகாயவழியே வந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இறங்கிப் புத்தசதுக்கமும் பல பூஞ்சோலைகளும் முனிவாசனாடைய தவச்சாலைகளும் மன்றங்களும் அம்பலங்களும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சென்று சென்று தேடித் தேடித் திரிந்து, காரணங்கைவேடம் பூண்டு உணவளித்து மாந்தர்கள் பலருடைய பசியையும் மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையை மணிமேகலையென்று அறியாணுகிக் காயசண்டிகையென்றே நிச்சயித்துக்கொண்டு அருகிற சென்று அவளைநோக்கி, “நீ ஏந்திய இப்பாததிர்ம ஒன்றாபிருந்தும் இதனால் அளிக்கப்படும் உணவை அருந்தவேரா பலராய உளளரா, எனக்கு இது மிகக் வியப்பைத் தருகின்றது, உன்னை வருத்திய யானைசநியாகிய நோயை ஒழித்தற்குத் தேவர்கள் இதனைக் கொடுத்தார்களோ?” என்று சொல்லிப் பின்பு பழைய நட்பினைப் புலப்படுத்தும் மொழிகள் பலவற்றைக் கூறிப்பாராட்டவும், அவள் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் அவளை நீங்கி உதயகுமரனை யடைந்து அவனருகே நின்று இளமைபின் நிலையிலலாமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்த நினைந்து, அங்கே இயல்பாகவந்த முதுமைப்பருவத்தா ளொருத்தியைக் காட்டி, முன்பு அழகையுடையனவாயிருந்த அவளுடைய உறுப்புக்கள் வலிமைகுறைந்து அழகுக்கெட்டு வெறுக்கத்தக்கனவாக இருந்தலைப் பலவாற்றாலும் அவனுக்குப் புலப்படுத்துவாளாகி,

“பூவினுஞ் சாந்தினும் புலானமறைத் தியாததுத்
துசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சக தெரியாய மன்னவன் மகனே” (கௌ - க)

என்று கூறினான் அவள அவவாறு கூறுதலைக்கேட்ட காஞ்சனன்,
“யான் பாராட்டிக் கூறுகின்ற சொற்களின் பொருளை இவள்
கொள்ளுகின்றிலள் ; என்னை மதிக்கின்றிலள் ; அயலான் பின்னே
செல்லுகின்றான் , என்னை அயலாஞ்சக கருதுகின்றான் , காதற்
குறிப்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக்
கூறுகின்றான் , இவன் ஆசைநாயகனாதலினாலேயே இவள் இவ்விடத்
தில் தங்கிவிட்டாள் போலும்” என்று நினைந்து மிக்க கோபங்
கொண்டு புற்றிலடங்கும் பாம்பைப்போல அவவுலகவறவியி
னுள்ளே புகுந்து தீதுகருதி ஒளித்து அடங்கினன். அவன் அங்
ஙனம் அடங்கியதை அறியாத உதயகுமரன் மிக்க வேட்கையை
புடையவனாகி, “மணிமேகல்தான் காயசண்டிகை வேடம்புணடு
கையிற் பிசசைப்பாததிரத்தை ஏந்திக்கொண்டு வந்துநின்ற
நம்மை மயக்கினாள், அறிந்தவன் போன்று பழமைகூறிப் பாராட்
டிய அயலாநொருவன் இங்கே இருத்தலால் இவள் இவ்விடத்தில்
இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாளல்லள் ; இவள் செய்தியை இன்றிர
வின நடுயாமத்தே வந்து தெரிந்துகொள்வோம்” என்று தன்
னுள் எண்ணிக்கொண்டே சென்று தன்னிருப்பிடமடைந்தான்
மணிமேகலையும் காயசண்டிகையின் உருவத்தோடே சம்பாபதி
கோயிலை அடைந்து வந்தாள் அப்பால் எல்லாரும் நூங்கிய
பின்பு உதயகுமரன் முன்பு எண்ணியவாறே செல்லத்துணிந்து
தனியேயெழுந்து அரண்மனையை நீக்கி உலகவறவியை யடைந்து,

வேக வெந்தி நாகங்கிடந்த

போகுயா புறநீர் புகுவான் போல (கௌ - கூ)

அதனுள்ளே புகுந்தான். உடனே, அங்கே முன்னம் புகுந்து
இவன் வரவை நோக்கிக்கொண்டே கோபத்துடனிருந்த காஞ்ச
னன், “இவன் இவ்விடத்திலேயே வந்தான்” என்று நிச்சயித்து
அதிக வேகத்தோடும் எழுந்து விரைந்தபோய் அவன் தோளை
வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு, காயசண்டிகையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு
ஆகாயவழியே செல்லுவோமென்று நினைந்து அவளருகே சென்
றான் அப்பொழுது அங்கேயுள்ள கந்திற்பாவையானது, “காஞ்சன!
செல்லாதே, செல்லாதே ; இவள் உன்மனைவியாகிய காயசண்

டிகை யலலன , இவ்வடிவம் மணிமேகலேகொண்ட வேற்றுவடிவம் , காயசணடிகை கடுமபசியொழிந்தது ஆசாயவழியே செலலுகையில் அவருக்கு நோந்த துன்பத்தைக் கேட்பாயாக: ஆகாயராரிகள் தூக்கை எழுந்தருளியிருக்கும் கிறதமலைக்குநேராக மேலேசெல்லா ; யாரேனும் அங்ஙனம் செலவாராயின், அமமலையககாக்கும் கிறதா கடிசையென்பவள அவர்களைச் சாயையினுலே இழுத்துத் தன் வயிறறில் அடக்கிக்கொளவாள ; இரணை யறியாத காயசண்டிகை அமமலைக்கு நேராக மேற்சென்று அவள வயிறறில் அடங்கி விட்டாள். காஞ்சன ! இதனையுங் கேட்பாயாக உதயகுமரன் ஊழ்வினையினுல இறந்தானையினும் நீ சிறிதும் ஆராயாது வெட்டினமையால, அறிவில்லாதவனையாவாய ; மிக்க தீவினையைச் செய்துவிட்டாய், அவனை விடாது தொடர்ந்து உன்னை வருத்தும்” என்று சொல்லியது. அதுகேட்டு மனம் வருந்திக், காஞ்சனன் தனக்கரத்தாக்குச் சென்றான்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால் சம்பாபதியின் கோயிலில் இருந்த மணிமேகலை, காஞ்சனன் செய்தியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்சனனுக்குக் கந்திற்பாவை கூறிய அறபுத் தொழியையும் அறிந்து உடனேயெழுந்து தான்கொண்ட வேற்று வடிவத்தை நூற்றது உதயகுமரன் உருவத்தைநோக்கி, “முறியிற்பரில் திட்டிவிட்டதால் உன்னுயிர்போன காலத்தில நீன்பிரிவாற்றாது தீயிற்பாயநூலாந் உயிர்துறந்தேன் ; உவ்வனத்திற்கண்டபொழுது உன்பாற கருத்தைச் செலுத்தியதுபற்றி மணிமேகலாசெய்வம் எனனை எடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்துப் புத்திரிகைகாட்சியால் எனபழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்து உன் முற்பிறப்பையும் கூற்றறு, அசனால, நீ முன், கணவனாக இருந்தாயென்றது யான் உன்பால் அன்புறறு,

பிறந்தோ பிறத்தலு பிறந்தோ பிறத்தலும்

அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்

யானினக் குரைத்தகின் னிடாவினை யொழிக்கக்

காயசண டிகைவடி வானேன காதல (கக - உஉ),

வித்தியாதரனுடைய வாட்படையால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தனையே அநகோ !” என்று புலம்பி வெயதுயிர்த்தது வருந்தி அவனுருவின்

அருகே செல்வாளாயினள் அப்பொழுது அங்குள்ள கந்திர பாவைத் தெய்வம், “நீ இவ்விடத்திற் செல்லாதே, செல்லாதே, உனக்கு இவ்வை கணவனாக இருந்ததும் இவனுக்கு நீ மனைவியாக இருந்ததும் சென்ற பிறவியிலேமட்டுமே நிகழ்ந்தனவல்ல அதற்கு முன்னமேயும் எத்தனையோ பிறவிகளில் நிகழ்ந்தன,

நினக்கிவன மகனாக தோன்றிய தூஉம்

மனக்கினி யாறஞ்சீ மகளாய தூஉம்

பண்டும் பண்டும பலபிறப் புளவாற

கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை (உக - நட)

இங்ஙனம் தடுமாறும் பிறவித்துன்பத்தை ஒழித்துக்கொள்ளுதற்கு முயலும் அறிவினையுடையாய் ! இவ்விந்தத்துப்பற்றி நீ துன்பமடைவாயாதே” என்று தனது தெய்வவாககாற சொல்லிற்று. அதுகேட்ட மணிமேகலை ரொண்டு, “இவ்வம்மபலத்தில் யாவருக்கும் மெய்மமை பைச சொல்லிச்சொண்டு எடுத்தருளிப்பிருப்பது தெய்வம் ஒன்றுண்டு என்பது ; அததெய்வம் நீ தானோ? உன் திருவடியை வணங்குகின்றேன் ; சென்றபிறவியில் தீட்டி விட்டதாலும் இப்பிறவியில் விசதியாதரனுடைய வாளாலும் இவ்விந்தத்திற்குள்ள காரணத்தை நீ அறிவையோ? அறிந்திருப்பாயாயின அதனை அடியிடுக்கு உரைத்தருளால் வேண்டும்” எனமுன் வந்தாலும் அததெய்வம், “புத்ததேவன் அவதரித்து வருதலேகூறிக் காயங்கரை யென்னும் ஆற்றங்கரையி லிருந்துகொண்டு மனிதருடைய அறிவினையையே போகரும் பிரமதருமமுனிவரை இராகுலனும் நீயும் வழிபட்டு அவருக்கு அழுது செயவிகக நினைந்து அகக்குந்ததை அவருக்கு அறிவித்து அவர் உடன்பாடுபெற்று, ‘விடியற்காலத்திலேயே அடிசில முதலியவற்றை விரைந்து ஆக்குவாய்’ என்று மடையனுக்குக் கூறினார்; அவன் யாது காரணத்தாலோ அக்காலத்தில் வாராமல சிறிது பொழுது பாணித்து வந்து, அங்ஙனமவந்த அச்சத்தால் வழுகுற்றுக காலதளர்ந்து மடைக்கலம் சிதையும்படி வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்ததனைக்கண்டும இரங்காமல, ‘இவன் முனிவாக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை விரைந்து வந்து செய்யாது தாழ்த்தான்’ என்று சினந்து தோளும் தலையும் துண்டமாய் வேறுகுமபடி இராகுலன் அவனை வெட்டினான், வெட்டிய அவ்வல்

வினைய அபபிறப்பில் அவனைத் திட்டிவிடத்தாலஇறக்கச் செய்த நன்றி இப்பிறப்பிலும் இங்கு வெட்டுண்டு வீழ்ச்செய்தது, உதய சூமரன் இவ்வனமிறந்ததற்குக் காரணம் இதுவே; வினை, தன்பயனை ஊட்டாமலொழியாதென்பது திண்ணம் இன்னும் கேட்பாயாக. உதயசூமரனிறந்ததற்கு மிகவும் வருத்தமுற்ற சக்கரவாளக்கோட்டத்து முனிவரால் அச்செய்தியை அறிந்த அரசன் உன்னைச் சிறையில் வைப்பான், அதுதெரிந்த இராசமாதேவி உன்னைச் சிறைமீட்டுத் தன்காவலில் வைத்துக்கொள்வாளா, மாதவியின் வேண்டுகோளால் வந்த அறவணவடிகளுடைய சொல்லால் அக்காவலினின்றும் நீங்குவை. அப்பால் நீ சாவகநாடு போய ஆபுத்திரனிடஞ் சென்று அவனோடு மணிபல்லவத்தை அடைவை, தன் வரலாற்றைப் புத்தரீடிகைக் காட்சியாலும் தீவதிலகையாலும் அறிந்து அவ்வரசன் தன் நாட்டையடைந்த பின், நீ ஒரு முனிவன் வேடம் பூண்டு வஞ்சிகரம் புகுவாய், புகுந்து அந்நகரத்துள்ள சமயவாதிகள் பலருடைய கொள்கைகளையுங் கேட்பாய்;

தினையுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்

வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய் (ககங் - ச)

இதுநிற்க! என் வரலாற்றையும் கேட்பாயாக யான். தெய்வகணங்களைச்சாராத ஒருவன்; என பெயர் துவதிகனென்பது, இந்தப் பழைய தூணில் எனக்கு ஒப்பாக மயன்ற செய்யப்பட்ட இந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் நீங்கேன்” என்று மிகவும் விளக்கமாகச் சொல்லியது சொன்னவுடன் மணிமேகலை, “அப்பால் என்னுடைய மரணமிறுதியாகநிகழும் செய்திகளையெல்லாம் உரைத்தருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தாள். பிரார்த்திக்கவே, “மடியிலலாததுபற்றிக் காஞ்சினகரத்தில் உயிர்கள் பசியால் வருந்துதலையும் மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன் அறவணவடிகள் அந்நகரஞ்சென்று உன்னுடைய வரவைப் பார்த்துக்கொண்டு தங்கியிருத்தலையும் வஞ்சிகரத்தில் நீ அறிந்து உடனே அக்காஞ்சி நகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்பாய், அந்நகரத்தே உன்னாலே பறபல அற்புதங்கள் நிகழும். அப்பால், வஞ்சிகரிற் கேட்ட சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையெல்லாம் அறவணவடிகளுக்கு நீ தெரிவிப்பாய்; அப்பொழுது அவர்,

‘ தவமுஞ் சரும்முஞ் சார்பிற் றேற்றமும்
பவமறு மராக்கமும் பான்மையி னுனாதது
மறவீரு ளிரிய மன்னுயி ரேழுற
அறவெயில் விரிததாவ கனப்பி விருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோனறுங் காறும் (ககூட - ஏ)

இந்தத் தலத்திலேயே இறந்தும் பிறந்தும் தருமோபதேசஞ் செய்துகொண்டு தங்காநிற்பேன்” என்று சொல்லுவார். அவர் செய்த உபதேசமொழிகள் பிழையாமல் நல்லறங்கள் பலவற்றையும் செய்து இறந்து மேலேவரும் பிறப்புகளை * உத்தர மகத நாட்டிலேயே பெறுவாய், அவைகள் யாவும் உனக்கு ஆண்பிறப்பாகவே நிகழும், அப்பிறப்புகளுள் ஒவ்வொன்றிலும் அருளறத்தினின்றும் ஒழியாயாகி நின்று முடிவற்ற புத்தசேவனுக்கு முதல் மாணகனாகும் பெருமபேறுற்றுப் பிறற்றது நிருவாணமடைவாய். இன்னுங்கேள்: உன் குலத்து புனனோகளுள் தானந் தான்கிச ிலத்தில மோமபட்டஒருவனைக் கடலினின்றும் முன்னம எடுத்தனிதக் மணிமேகலா செய்வம் நீ முற்பிறப்பில் சாதுசகர முனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியவிசேடமுடையாயென்பதையறிந்து உவவளத்தினின்றும் உன்னை யெடுத்தது மணிபலவததிற் கொண்டு சென்று புத்த பீடிகையைக் காண்செய்தது” என்று அதசெய்வம் ரொலிற்று. கேட்ட மணிமேகலை கவலையொழிந்து மயக்கம் நீங்கியிருந்தாள். அவ்வளவிலே சூரியனுதித்தான்

உஉ.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதித்தவுடன் கந்திறபாவையையும் சம்பாபதியையும் வழிபட்டவர்கள் அங்கே உதயகுமரன் வெட்டுண்டு கிடத்தலைக் காண்டு, அதனைச் சககரவாளக்கோட்டத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குக் குக கூறினா அம்முனிவர்கள், “இவன் வெட்டுண்டதற்குக் காரணம் நீ அறிந்ததுண்டோ?” என்று மணிமேகலையைக்கேட்பு, அவள் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அவர்கள் உதயகுமரனுடைய உடம்பையும் மணிமேகலையையும் வேறிடத்தில் ஒளித்துவைத்து விட்டு அரண்மனை சென்று தம்முடைய வரவை வாபில் காப்போ

* புத்தசேவா அவதரித்ததும் அவருக்கு ஞானோதயமானதும் மகத நாட்டிலால், அது சிறந்த புண்ணியபூமியாகப் பெளத்தரால் மிகப் பாராட்டப்படும்

ரால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து உளனோபோய் அரபனையடைந்து அவனை வாழ்த்தியபின்பு, அவாசஞ்ஞ ஒருமுனிவா, “அரசே! இன்றுமட்டுமன்று! இந்நகரில் காமவிகாரத்தால் மயங்கிப் பத்தினிப் பெண்டிரையடுத்தது வன்மையெய்தும் தவமகனிரை விருமபி யொழுகியும் ஒறுக்கப்பட்டு இறந்தோர முற்காலத்தும் பலருண்டு, சேட்பாயாக: அரசாக்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்த பரசுராமன் போரையெதற்கு வந்தபொழுது, தூக்கக் கண்ணில் இந்நகரையாண்ட சாந்தனென்னும் அரபனைப் பார்த்து, ‘நீ இப்பொழுது பரசுராமனோடு போரையெதற்குச் செல்லுதல் தகுதியன்று’ என்று கூறினமையால் வேறிடஞ் செல்லுதற்கு நினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப் பாதுகாத்தற்குரிபோரா யாரென்று ஆராய்ந்து சாவறசனியைப் புதல்வனும விரருள் விரனுமாகிய ககந்தனென்பவனே இத்தற்குத் தகுதியுள்ளாரென்று நிச்சயித்து அவனை வருவித்து, ‘அரசாளுங்குலவுரிமை உனக்கின்மையால், அரசுபரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பரசுராமன் உனனோடு போரையெதற்கு வாரான், அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளை பெற்று யான் மீண்டு வருமவனும் இந்நகரை நீ பாதுகாக்கக் கடவை, உன்றை காக்கப்படுதலின் இந்நகரக்குக் காகந்தியென்ற பெயர் உண்டாகக்கடவது’ என்று சொல்லிவிட்டு வேறலுவலிவங் கொண்டு தான்கருதிய இடஞ் சென்றான்

“அவன் சென்றபின் ககந்தனென்பவனால் இந்நகரம் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது ஒருநாள் ககந்தனுடைய பிள்ளைகளுள் இளையவன், காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனித்து வருபவளாகிய மருதியென்னும் பார்ப்பனியை அநந்திவாயிலிற்கண்டு காமபரவசஞ்ஞ, ‘நீ வா’ என்றழைத்தான், அவள் மவமகவங்கி, ‘இவ்வுலகில் மழைவளத்தைத்தரும் பத்தினிப்பெண்டிரா யுள்ளார பிறருடைய நெஞ்சிற் புகார, நாளை இவனுடைய உள்வாதத்திற் புகுந்தேன், ஆதலால் இனி அந்நன்னுடைய முத்தியையப்பேணுநதகுதி எனக்கு இல்லையே! இத்தற்குக்காரணமயாது?’ என்று துன்பமுற்றுத் தன்னுடைய வீட்டிற்குச் செல்லாமற் புத்தசதுக்கம் புகுந்து மயங்கி, ‘தெய்வமே! கொண்டவனுக்கு யாதொரு குற்றமுஞ்செய்திலேன், அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்தேன், யான் செய்த தவறு இன்ன தென்று எனக்கே புலப்படவில்லை, தவமறைந்தொழுகுவோ

முதலிய தீயவர்களைப் பாசங்கட்டிவர நீ இடே அறைநதுண்பை யென்று ஆனரோ கூறக கேட்டுளேன், ஐப்பொழுது என்னை அங்ஙனஞ் செயயாமையின், நீ கண்டிருந்தல பொய்யாமோ?' என்று அவலித்து அரற்றினாள் அரற்றும்பொழுது சதுக்கப் பூதம் தோன்றி, 'மடக்கொடி! கேட்பாயாக:

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவர்

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யெனநூப

பொய்யில் புலவன பொருளுரை தேறய (கூ-சு-)

பொய்க்கதைகளையும் நகையை விளைவிக்கும் பொழிதளையும் பிறர் வாய்க்கேட்டு நிருத்தகீதவாததீயங்களை உடைய விழாக்களை விரும்பித் தெய்வங்களை வழிபடும் நியமத்தை மறகொண்டிருந்தனை, ஆதலின், உன் ஏவலால் மேகம் மலையைப் பெய்யாது, உத்தமப் பத்தினிப்பெண்டிரைப்போலப் பிறருடைய மனத்தைச் சுப்பந்தன் மையும் உனக்கு இல்லாதுபோயிற்று போற்றிய வேற்றுச் செய்கைகளை விவாயாயின் மேசம் உன் மொழிவழிபட்டு ஒழுகாநிற்கும். மனம் போனவாறே யொழுகும் பெண்டிரைக் கட்டுவதுபோல உன்னை என பாசம் கட்டில் செய்யாது. குற்றஞ் செய்தோரை ஏழு தினங்களுக்குள் தண்டித்தல் அரசனுடைய முறைமை; அவன் அக்காலவரையறை அத்தனைச் செய்யா தொழியின் அப்பால் தண்டிப்பது என்னுடைய முறைமையாகும், இவ்வேழுதினத்திற்குள்ளேயானே இச்செய்தியைக் கேட்டுக் ககநதன் உன்னை விரும்பிய சிறுதொழிளானனை வெட்டிவிடுவான்' என்று எடுத்துரைத்தது அபபூதம் உரைத்த ஏழுநாள்களுள்ளே அச்சிறு தொழிலான தாதையின் வாளால் தடியப்பட்டான். மன்னவரேறே! இன்னும் கேட்பாயாக:

"இந்நகரில் முன்பிருந்த பேரழகையுடைய தருமத்தக னென்னும் வாணிகனும் அவன் மாமன் மகளாகிய விசாகையென் பவளம் ஒருவா பால் ஒருவர் மிக்க அன்பு பாராட்டி உரையாடிக் கொண்டிருந்தமை பற்றி, 'இவர் காந்தருவ மணத்திற்கு உரிபவராயினா' என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் பழி கூறுவாராயினா அது பொருத விசாகையானவள் சென்று உலகவறவியிலேறி, 'கந்திற்பாவாய்! இப்பழியை ஒழிப்பாய்' என்று முறையிட்டாள், உடனே அததெய்வம், 'நகருள்ளீர்! இவள் யாதொரு குற்றமும் இல்லாதவள்' என்று தனது தெய்வ வாக்கால் அவளை

உயர்த்திக் கூறியது, அது கேட்டு ஊரார் அவனை வியந்து புகழ்ந் தார்கள். விசாகை, 'இதெய்வம் செளவியாதாயின், இவ்வூரா ருக்கு என்பாறுண்டாகிய ஐயம் நீங்காது; மறுபிறப்பிலேதான் மைத்தனனுக்கு மனைவியாவேன, இப்பிறப்பில் இவனை மணத்தல் செய்யேன்' என்று தன்னுடைய நற்றாய்க்குச் சொல்லிவிட்டுக் கன்னிமாடம் புகுந்து தவளுரெயது கொண்டிருந்தாள். அப் பால், தருமத்தன் தன்பழியைப் போக்கிய கந்திறபாவையைத் துதித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடந்து தென் மதுரையை யடைந்து, 'விசாகையைன்றி வேறு மகளிரையான விரும்பேன்; இப்பிறப்பு இங்ஙனம் ஒழிவதாக' என்று எடுத்துக்கூறி விரதம் பூண்டவனாகி வாணிகஞ்செய்து அறவழியே பொருளிட்டிப் பெருஞ் செலவமுற்று அரசனால் எட்டிப்பூப்பெற்று மிக்க சிறப்பை யடைந்து அறுபது பிராயம் வரையும் அநங்கரில் தங்குவானா யினன். அப்பொழுது அவனிடத்தில் ஓரந்தணன் சென்று, 'நீ விவாகமின்றி இந்நகரத்தே இருந்து என்ன காரியஞ் செய்தனை? மனைவியில்லாதவர்கள் எவ்வளவு தருமஞ் செய்வாராயினும் தெய்வ லோக மடையாரென்பதை நீ கேட்டறிந்திலையோ? இனித தாழ்த்தலின்றி உன் நகரஞ் செல்லவாயாக' என்று கூறலும், தரும தத்தன் அநங்கரைவிட்டு நீங்கிவந்து இந்நகரத்திற் புகுந்தான். அவன் வந்தது கேட்ட விசாகை சிறிதும் நாணமின்றிக் கன்னி மாடத்திலிருந்து புறத்தேவந்து அவனையடைந்து, 'இப்பொழுது நம்முள் ஒருவரையொருவர் நாம் அறிந்திலேம், முன்பு நம்மை மயக்கிய அழகுகள் எங்கே ஒளித்துச் சென்றன? உனக்கு அறுபது பிராயம் ஆயின; எனக்குள் கூந்தல் நரைத்தது; முன் பிருந்த இளமையும் காமமும் எங்கே ஒளித்துப்போயின, உரைப் பாயாக இப்பிறப்பில் யான் நின்னடியை அடையேன், மறு மையில் நின்னை மணப்பது திணைம.

இளமையு் சிலலா யாககையு் சிலலா
வளவிய ஊனபெருஞ் செலவமு் சிலலா
புத்தே ஞலகம் புதலவருந் தாரார்
மிகக் வறமே லீழுததுணை பாவது (கூட்டு-அ),

ஆதலால், தானஞ்செய்க் என்று சொல்ல, அவன் தான் எட்டிய பொருள்களையெல்லாம் விசாகைக்குக் காட்டி அப்பொருள்களைக் கொண்டு அவளோடு செய்த நல்லறங்கள் மிகப்பல, இது நிறக;

முன் இரத விசாகை கருதிறபாவைத் தெய்வத்தாற் பழி நீங்கிப் பலா நடுவே வீதியில் வருகையில், முன்பு மருதியால் மடிந்தவனுடைய மூத்தோன், அவ்விசாகையைக்கண்டு அதிகமோகங்கொண்டு, தான் தலையிலணிந்த மாலையை வாங்கி அவன் கழுத்தில் இடுதற்குத் துணிந்து அம்மாலையை எடுத்தற்காகத் தன் கையைக் குடுமி யிற் செலுத்த அககை அதனைவிட்டு நீங்காததாயிற்று ஆகவே, 'விசாகையின் ஒழுகக் விசேடத்தால் அவன் கை கீழே இழிந்திலது' என்று பலா கூறக்கேட்ட ககநதன் மிகுந்த கோபங் கொண்டு தன் மகனென்று பாராமல் உடனே அவனை வெட்டி வீழ்த்தினான்" என்று கூறினார்கள்.

கேட்ட அரசன், "இன்று மட்டுமன்று என்று தொடங்கிப் பலவற்றையும் கூறினீர், முன்பு நிகழ்ந்ததாகக் கூறிய அதீதப் பொருக்கம் இந்நாளிலும உளதோ? இயம்புமின்" என்று கேட்ப, அம்முனிவர்களுள் ஒருவா,

"முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுகீ ருலகில்

கடியப் பட டன வைந்த ளவற்றில்

களஞ்ஞ ம பொய்யுங் களவுங் கொல்பும

தள்ளா தாகுந் காமந் தம்பால்

ஆங்கு ளு கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோரென

மங்கின ரன்றே நிறைதவ் மாக்கள்

நங்கா ரன்றே னீனில் வேந்தே

தாங்கா நரக் தன்னிடை யுழப்போர் (ககக - எங்).

தன் கணவனாகிய கோவலன் கொல்லுண்டது பொருமல் மாதளி உலகவாழவை வெறுத்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையை அடைந்தான். அவன் பெற்ற மணிமேகலை யென்பவள் இளம் பருவத்தே தானே தவஞ்செய்த துணிந்து சிற்றிலும பேரினுஞ் சென்று ஐயமேற்று அருந்தி ஊரமரமடைந்தாள். அவள் அவ ஸியலின்னளாகவும், அவளை விழைந்து நிழல்போல விட்டுநீங்காமற் காப்பரவசனைய நாளிடுளில் உதயகுமரன் அவ்வமரத்தை அடைந்தான் அது தெரிந்த மணிமேகலை, அவன் தன்னை நலியாதிருக்க வேண்டிக் காயசண்டிகை வடிவம் புண்டாள காயசண்டிகையை அழைத்துச் செல்லுகற்கு வந்து அங்கே முன்னமிருந்த அவள் கணவனாகிய வித்தியாதரன் கண்டு, அவள் மணிமேகலை யென்பதை யறியாமல், அவளைத் தன் மனைவி யாகிய காயசண்டிகை யென்றும், அங்கே வந்த உதய குமர

னைத தன் மனைவியை விருமபி வந்தவனென்றும், தானே தன்னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு முறுகிய கோபமுற்று உடனே அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்” என்று சொன்னா அதுகேட்ட அரசன் தன்மகன இறந்ததற்குச் சிறிதும் வருந்தாமற் ரோழிகவேனாதிபை பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் வித்தியா தரன் தகவிலனாவான் ;

மாதவா நோன்புமடவரா கற்பும

காவலன் காவ வினறெறி னினரூல (உ0அ-க),

தன் மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன் மீதுதோககாலேச் செலுத்தி முறைசெய்த அரசாபிரானுடைய பரமபரையில் ஒரு தீவினையாளன் பிறந்தானென்பதை மறறை அரசாக்கள கேட்கு முன்னம் அவனைப் புறங்காட்டைவிதது, கணிகைமகளாகிய மணிமேகலையையும் சிறைப்படுத்தது” என்றனன், சோழிகவேனாதி அவ்வாறு செய்தான்

உரு.—சிறைவிகோதை

பின்பு, அரசன் சட்டனையால் வாசந்தவையென்னும் முதிர்வனொருத்தி, புத்திரசோகத்தாற கலங்கி வருந்தும் இராசமாதேவியை விரைந்தடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவனுடைய வருத்தம் நீங்குமவண்ணம் பல சுட்டுரைகள் கூறி ஒருவாறு, ஆற்றுவித்தபு போயினன் அவள் போனபின், இராசமாதேவி தன்னுடைய வருத்தம் புறத்தே தோன்றாதவண்ணம் அடக்கிக் கொண்டவளாய், ‘மணிமேகலையை வருகித்து வருத்ததுவேன்’ என்று எண்ணி அரசனைச் சாரந்து, “செங்கோல வேந்தே ! மணிமேகலையின் பிக்குணிக கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன் அரசாட்சிக்கு உரியவனல்லன், அவன் அக்கொடுந கொழிலால் இறந்தது தக்கதே, தனது இளமையைப் பயன்றதாகச் செய்த பேரறிவுடையவளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை தகுதியன்று” என்றான் அரசன், “உனக்குத்தது அப்படியாயின் அவளைச் சிறையினின்றும் விடுவி” என்று கூறினன். தேட்ட இராசமாதேவி சிறையினின்றும் விடுவித்து அவளை அழைத்துக் கொண்டு அரண்மனையுடனென்று, “இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும் அடித்து வருமபடி இவளைப் பித்துடையவளாகச் செயவேன்”

என்றெண்ணி மயக்கும் மருந்தை அவளுககு ஊட்டினள். அவள் மறு பிறப்புணாதவளாதலால் சிறிதும் அறிவு வேறுபடாதிருந்தாள் அப்பால் இராசமாதேவி அறிவிலியாகிய ஓரிளைஞனை அழைத்து, “இவளுடம்பை எப்படியேனும் வேறுபடுத்தி, ‘மணிமேகலை’ என்னை விருமபிஞ்சு’ என்று பலாக்கும் சொல்வாயாக” என்று சொல்லிப் பொற்காசுகள் பலவற்றைக் கைநிறைய அவனுக்குக் கொடுப்ப, அவன் அதிர்ச்சியெயற்கு உடம்பட்டு மணிமேகலை இருந்த இடத்தை அடைந்தான். அடைதலும் அவன், “இவன் வந்தது இராசமாதேவியின் வஞ்சனையால்” என்று நிச்சயித்தது வேற்றுருவெய்யுவிக்கும் மந்திரத்தை ஐபித்தது ஆண்டேவடம்பூண்டு அங்கேயிருந்தாள் அங்ஙனமிருந்ததனைக் கண்ட அறிவிலி நடுநடுங்கி, “அரசருடைய அந்தப்புரத்தில் ஆடவா அணுகா; இராசமாதேவியின் தீய நினைப்பை யான் அறிந்திலேன்” என்று பயந்து அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து புறத்தே ஓடிப்போயினன். அதன்பின் இராசமாதேவி, “நம அருமைப் புதலவனை மயக்கி டாளச செய்த இவனை இனி உயிரோடு வையேன்” என்று சினந்து, “நோய்மிகுதியால் இவளுககு உணவு செல்லவில்லை” என்று அவள் பாற் பொய்நோயொன்றைக் காட்டி அவளைப் புழுகுகறையில் அடைப்ப, அவள் ஊனொழி மந்திரமுடையளாதலின் அம்மந்திரத்தை ஐபித்துச் சிறிதும் வாட்டமின்றி அவ்வறையிலேயே இருந்தாள் அதனைக்கண்ட இராசமாதேவி ஆச்சரியமுற்று நடுநடுங்கி அவளைநோக்கி, “மகளை யிழந்த பெருந்துன்பம் பொருக்கலாற்றாது இததின்குக்கைச் செய்தேன், நீ இவற்றைப் பொறுத்தருள வேண்டும்” என்று பலவாறு வேண்டினள். வேண்டவே மணிமேகலை, “சென்றிர்ப்பில் நீலபதியின் வயிற்றிற றேனறிய இராகுலனைத் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு உயிருண்டபொழுது, அதனைப் பொறேனுகித் தீரிறபாய்ந்து என்னுடைய உயிரை விட்ட நாளில்,

யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன நன்குப்
பூங்கொடி வலைய பொருந்தாது செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிரக்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுனமகன நனை
எடுத்தப புறங்காட்டிட்டனா யாரே
உயிரக்கழு தனையே லுயிரபுகும் புகில்
செய்ப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணா வரிய

தவடியாக் கன்பினை யாயி னுய்தொடி

எவடியாக காயினு மிரங்கல் வேண்டும் (எக-க).

உன்மகனை வித்தியாதரனெருவன் வெட்டிவீழ்த்தியதற்குக் காரண
மான தீவினையை இன்னதென்று கூறுவேன், கேட்பாயாக: அது
முற்பிறப்பில் மடைக்கலஞ்சிதைய வீழ்ந்த மடைதொழிலாளனை
வெட்டி வீழ்த்தியதாலுண்டாகிய தீவினையே, அததீவினை அப்பிறப்
பிலேயே நஞ்சுவிழியரவால் அவனுடைய நல்லுயிரைவாங்கி இப்
பிறப்பிலும் விஞ்சையன்வாளால் வெட்டுண்ணசெய்தது. ‘இச
ரெய்திகளை யெல்லாம் நீ எப்படி அறிந்தாயோ?’ என்பையாயின்
நடந்தது இவ்வாறாகும்” என்று தான் உவவனஞ் சென்றது முத
லிய எல்லாவற்றையும், அவனாகு விளங்கக்கூறிப் பின்னுங் கூறு
வாளாயின: “நீ மருந்தால் எனக்குப் பித்தேற்றினை; யான்
மறுபிறப்புணர்நேனாசலின் சிறிதும் அறிவுபிறழாதிருந்தேன்;
உன் எவ்வால் கல்லாககயவன் என்பாலவர வேற்றுரு வெய்துவிக
கும் மந்திரவலியால் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்; யாதொரு
கோயுமில்லாத என்னைப் பொய்ந் நோய்காட்டிப் புழக்கறையில்
அடைப்பித்தாய், ஊனெழி மந்திரமுடைமையினாலேயே அத
துன்பத்தினின்றும் தப்பினேன் நீ சென்ற பிறப்பில் எனக்குக்
கணவனாயிருந்த இராகுலனுக்கு இப்பிறப்பில் ஈன்றதாயாதலின்
உனது துக்கத்தைக்களைந்து தீவினையைப்போக்கி உன்னை நலவ
ழிப்படுத்தற் பொருட்டே ஆகாயவழியே செலுத்தலையும் வேற்று
ருக கொள்ளுதலையும் யான் நினைந்திலேன்; இதுநிற்க; இவ்வுல
கத்துள்ளவொருகது துன்பம் தருவன யாவையெனின், காமம்,
கொலை, கள், பொய் களவென்னும் ஐந்துமாம். இவற்றைத்
துறந்தோரே சீல முடையோராவா

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற டுணர்ந்தோர்

மல்லனமா ஞாலத்து வாழ்வா ரென்போர்

அல்லன் மாக்கட் கிலலது நிரப்புநர்

திருந்தே ரெலவளை செல்லுல கறிந்தோர்

வருந்தி வந்தோ ரருமபி களைந்தோர்

துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்

மனபடைக கெல்லா மனபொழி யார்” என

ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்

தேன ரோதி செவிமுதல வார்த்து

மகனறுயா நெருப்பா மனமவிற காக

அகஞ்சு வெந்தி யாயிழை யலிப்ப (கருக-சக),

இராசமாதேவி மனநதெளிந்தது மணிமேகலையை வணங்கினள் ; மணிமேகலை அதனைப்பொருளாகி, ‘நீ என கணவனைப்பெற்ற நாயக இருத்தலன்றி அரசனுடைய மாபெருந்தேவியாகவுமுள்ளாய், ஆதலால் என்னை வணங்குதல் தகுதியன்று’ என்று அதிதது அவளைத் தானும் அன்புடன் வணங்கினாள்.

உச.—ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை

மணிமேகலையை விருமபிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சையனுடைய வாட்படையால் உலகவறவியில் வெட்டுண்டு இறந்ததைப் பும் மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்ததையுங் கேட்டு வருந்தி நடுங்கி அவளைச்சிறையினின்றும் நீக்கநீராத சித்திராபதி இராசமாதேவிபாற சென்று வணங்கி, “மாபெருந்தேவி ! கோவல் நிறந்தானென்று மாதவி தனது பரத்தைமைத் தொழிலுக்குத் தவசசாலையை யடைந்ததும், அவள்மகளாகிய அரசங்ககந்ததி பாததிரமேந்தி வீடுதோறுஞ் சென்றுசென்று பிச்சையேற்றதும் யாவரும் அவமதித்துச் சிரித்ததற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறல்ல, இதுநிற்க, உதயகுமரனிறந்ததன்றி, மணிமேகலையால் இனி இந்நகரத்திற்கு உண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு, கேட்பாயாக

“முன்னொருநாள அரசன், இந்நகரிக் கடற்கரையைச் சார்ந்த புன்னைமரச்சோலையில் பேரழகினளாகிய ஒரு மங்கையைக்கண்டு விருமபி அவளோடும் ஒருமாதம் அச்சோலையில் உறைவானாயினன், அம்மங்கை அவனிடஞ் சொல்லாது தன்னிடஞ் சென்றாள், செல்லவே அரசன் இளங்கொடி யாங்கொளித்தனளோ என்று பலவிடத்தும் தேடிக்கொண்டிருந்தபொழுது, அற்புத சக்தியையுடைய ஒரு சாரணன்வர, அரசன் கண்பி அவளை வணங்கி முன்னின்று, ‘என் உயிர்போலவளாகிய ஒரு நதி இங்கே ஒளித்தனள், அவளை அடிகள் கண்டதுண்டோ? உண்டாயின் சொல்லுக’ என்றுசேட்ப அந்தச்சாரணன், ‘அரச ! அராடநதையை யான் இப்பொழுது கண்டிலேனென்று முன்பு அறிந்தனேன, கேட்பாயாக: அவள் நாகநாட்டரசனாகிய வீளவணனென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலையென்பவளின் வயிற்றில் தோன்றிய பிள்வனையென்பாள்; அவள்பிறந்தநாளிற்சோதிடங்குற வந்த கணி, ‘இவள் சூரியகுலத்தரச னொருவனைச் சோந்தி கரு

வற்று வருவாள்' என்று அரசனுக்குக் கூறினன, இது முன்பு நடந்தது, அவளே நீ கூறியமடந்தை, இனி, அவள் வயிறறில் தோன்றும் மகனே வருவான், அவள் வாராள, நீ கவலாதிருக்கக் கடவை. இன்னும் ஒன்று கேட்பாயாக இந்திரவிழாச செய்பாத நாளில் மணிமேகலா செய்வதனை சொல்லால் உன் நகரத்தைக் கடல்கொள்ளும், இந்திர சாபமும் இருததலால் அது தப்பாது; ஆதலால், யான் கூறியதை உண்டையென்றே நீநீநது இநநகரைக் கடல கொள்ளாதபடி இந்திரவிழாவை வருடந்தோறும் மறவாது செய்துவருக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயினன, அவன்போன அநாள தொடங்கி, நகரத்திற்கு எப்போது கேடு வந்துவிடுமோ வென்று இநநகரத்தாரெல்லாரும் நடுங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றனர் தன்னுடைய பெயரைப் பெற்றாடந்தை துன்பமுறுவா நாரின் அதனைப் பரிகரித்தற்கு மணிமேகலாசெய்வம் வருத லுபயிடுமோவென்று யானும் அஞ்சா நின்றேன்" என்று சொல் விதந்திதது, "நல்லமனமுண்டாசப் பெற்றநாடகக் கணிகையை என்மணக்குப் போதருமபடி சட்டளை யிடுவாய" என்று கேட்ப இராசமாதேவி,

"களளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையுங்

உள்ளக் களவுமென றுரபோர துறந்தவை (என் - அ)

ஆகும், அவற்றையே கைக்கொண்ட உனது பரத்தைமைத் தொழிலை அசுத்தவழியென்றெண்ணி வந்த இவள் உன்னுடன் வந்து உன்மனையிற்புகுந்தாள; எனனோடுதானே இருத்தற்குரியள்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், மணிமேகலையின் நிலைமையைக்கேட்ட மாதவி அதனைச் சுதமதிக்குக்கூறி வருந்திச்சென்று அறவணவடிகளை வணங்கி அறிவித்தது அவரை முன்னிட்டுக் கொண்டு அவளாச சிறைமீட்டறப்பொருட்டு இராசமாதேவியிடம் வர, இராசமாதேவி அவரைக்கண்டவுடன் மறறை இருவரோடு மெழுந்தது எதிர்சென்று அவரடியை வணங்கினாள், அவா, "அறிவுண்டாக" என்று ஆசிகூறினா, அப்பால் அவள் அவரைச் சிறந்த ஓராதனத்தில இருத்தி அடிவிளக்கிச் சிறப்புச் செய்து, "எமது நலனினையே மிகப் பெரியோராகிய உமமை இங்கே எழுந்தருளச் செய்தது;

நாததொலை வில்லை யாயினுந் தளாநது

மூத்தலிவ யாகக்கை வாழ்கபல் லாண்டு" (கக - கபப)

என்கூற அவர், “யான இந்த உடம்பிற் பொருந்தியிருந்தும் அத்தமிக்குஞ் சூரியனைப் போன்றேன் ;

பிறந்தா முததா பிணிரோ யுறரா

இறந்தா ரெனகை யியல்பே யிதுகேள்’ (க௦௩ - ௪)

என்று பன்னிரு நிதானங்களையும் அவளுக்கு உபதேசித்து, “எப பொழுதும் நல்லறத்தையே பேணிக்கேட்டு அவ்வாறே யொழுக்கு” என்று சொல்லிப் பின் மணிமேகலையை நோக்கி, “மற்றைச் சமயதருமங்களையெல்லாம் நீ கேட்டபின்பு இவற்றையும் இவற்றின் பகுதிகளையும் உனக்கு விளங்க உணர்த்துவேன்” என்று கூறித் தம்மிடஞ் செல்லுதற்கு எழுதலும், மணிமேகலை எழுந்தா அவரை வணங்கிப் பின்பு இராசமாதேவி முதலியோரை நோக்கி, “அறவணவடிகள் கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன மின், அவா கூறியவாறே ஒழுகுமின், யான் இந்நகரில் இருப்பேனாயின், உதயகுமரனுக்கு இவள் கூற்றாபிருந்தாள்” என்று யாவரும் கூறுவா, ஆதலால் இங்கிரேன், இனி, ஆபுத்திரனாடடைந்து பின்பு மணிபல்லவரு சார்ந்து பத்தபிழிகையைத் தரிசித்துவிட்டு, அப்பால் வஞ்சிகரஞ் சென்று பத்தினிக் கடவுளைத் தரிசித்தபின் எங்குமபோய் நல்லறஞ் செய்துகொண்டு ஒழுகாநிற்பேன் ; எனக்கு இடருள தாகுமோவென்று நீர் சிறி தும கவலற்க” என்று சொல்லி அவர்களையும் வணங்கி, சூரியாஸ்தமயத்திற்குப் பின் அந்நிமலைப்பொழுதிலே சென்று, உலகவறவியைப் பம்பாபதியையும் கந்திறபாவையையும் வலங்கொண்டு துதிகது ஆகாய வழியே பறந்துசென்று, இந்நிரனுடைய வழித்தோன்றலாகிய புண்ணியராசனது நகர்ப்புறத்தேயுள்ள சோலைக்குள்ளேயிறங்கி அயாவுயிர்த்து, ஆங்குள்ள ஒருமுனிவனை வணங்கி, “இந்நகரின் பெயர் யாது? இதனையாளுப அரசன் யார்?” என்று கேட்டான் ; அம்முனிவன், “இதன்பெயர் நாகபுரமென்பது ; இதனையாளபவன் பூமிசந்திரன் மகனாகிய புண்ணியராசனென்பான் ; இவன் பிறந்த காலந் தொடங்கி இந்நாட்டில் மழை பிழைத்ததில்லை ; பூமியும் மரங்களும் பிறவும் பலவளங்களையும் மிகத் தாராநிற்கும் ; உயிரகளுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை” என்று அரசனுடைய பெருமையை அவளுக்குக் கூறினான்

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

அப்பொழுது புண்ணியராசன், தன்பெருந்தேவியோடு அச்சோலையிற் புகுந்து ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும் முனிவனை வணங்கி,

அறனு மறனு மரிததமு நித்தத
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புககிலும்
சாரபிற னேற்றமுஞ் சாரபறுத துயதியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக கேட்டு (௩-௬),

ஈன்பு, “இவள் ஒப்பற்ற பேரழகினள்” கையிற் பிச்சைப பாததிர மொன்றை உடையவளாய்த் தருமங்கேட்கிறாள், யாா?” என்று வினாவுகையில், அருகேநின்ற சட்டையிட்ட பிரதானி அரசனை வணங்கி, “இவளை யொப்பவாயாருமில்லை. முன்னொருகாலத்தில கிளவியளவனோடு நடபுகுகொள்ளுதலை விரும்பிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திறஞ்ச ரென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அறவணவடிகள் இவள் வரலாறுகளை யெல்லாம் கூறினரென்று முன்னமே நான் உரைத்ததுண்டு, அமமடருதையே இவள்” என்று கூறினன். கூறலும், மணிமேகலை அரசனைப் பார்த்தது, “உன் கையிலிருந்த பாததிரமே என்கையை அடைந்தது; செல்வத்தால் மயங்கினை போலும்! நீ முறபிறப்பை அறிந்திலை யானாலும் பசுவின் வயிறற்றிற் பிறந்த இரத்தப் பிறப்பை யேனும் அறிந்திலையே, என்செய்தனை! மணிபல்லவனா சென்று புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாலன்றி உனது பழம்பிறப்பின் செய்தியையறியாய், ஆதலால், அரச! அங்கே வருவாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு, எழுந்து ஆகாய வழியே சென்று சூரியாஸ்தமயத்திறகு முன்னமே மணிபல்ல வத்திலிறங்கி வலங்கொண்டு புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாள். அது பழம்பிறப்பை அவளுக்கூத தெரிவித்தது அதனை யறிந்து வியந்து அவள் அங்கேயிருக்க, புண்ணியராசன் அச்சோலையை நீங்கி நகரிற் புகுந்து, தன்னைவளாதத் தாயாகிய அமர சுந்தரியைக் கண்டு வினவித் தன்வரலாறு முழுவதையும் அவள் கூறக் கேட்டு வருந்தி அரசாட்சியில வெறுப்புற்றுத் துறத்தற்குத் துணிந்து தன் கருத்தை வெளியிட்டான், அதனைக்கேட்ட சனமித்திரனென்னும் மந்திரி அவனை வணங்கி,

“எங்கோ வாழி யெனசொற கேணமதி (௧௧),

உன்னை அரசன் பெறுவதன்முன இநநாட்டில் பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமற்போயிறந்து, வறுமைமிகுகது, அத்தலை எல்லா வுயிர்களும வருந்தின; அக்காலத்தில் நீ தோன்றினை; தோன்றிய பின் இநநாட்டில் எல்லா வளங்களும் நிரம்பின, உயிர்கள் துயரம் நீங்கி வாழ்வனவாயின, நீ நீங்குவாயாயின் எல்லா உயிரகளும தாயைப்பிரிந்த குழந்தைகளைப்போலக் கூவாநிறகும்; இநத நிலைமையையுடைய உலகத்தைக் காவாமல் உனதுபயனையே விரும்பிச் செலவூதல் தகுதியன்று;

தன்னுயிரை கிரங்கான பிறவுயி ரோம்பும்

மன்னுயிரை முதலவ னறமுமீ தனறல்” (ககசு - ஏ)

என்றுகூற, அரசன் கேட்டு, “மணிபல்லவத்தை வலங்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குண்டாகிய வரம்புகடந்த ஆசை தணிந்தற்கு அரியது; ஆதலால், அங்கே போய்வருவேன்; ஒருமாத காலம் இநநகரைப் பாதுகாத்தல் உனது கடன்” என்று கூறிப் புறப்பட்டு வழிகொண்டு கடற்கரையைச் சாராது நாவாயேறி மணிபல்லவத்தை யடைந்தான்; உடனே மணிமேகலை வந்து அழைத்துச்சென்று அவனோடு அதிசுவை வலமவந்து, “பழம்பிறப்பை யுணர்விகும தருமபிழைகைஇது” என்று காட்ட, அரசன் அதைத் தரிசித்து வலங்கொண்டு துதித்தான்; துதிக்கவே அபிழைக்க பழம்பிறப்பின் செய்தியை அவனுக்கு விளங்கத் தெரிவித்தது அதனை யறிந்தது வியப்புறந்து, தனக்குப் பழம்பிறப்பில் அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாததிரத்தை யளித்த சிந்தாதேவியை நினைந்து, “தென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய! அறிவிலே விளங்கிச் சொற்பொருள்களை உணர்ந்தும் மடநதையே! நான் பிறந்த பிறவிகள் தோறும் நினைவழிபடுதலல்லது மறந்து வாழேன்” என்று துதித்து மணிமேகலையோடுமெழுந்து தென்மேற்கிறசென்று கோமுகிக்கரையில் ஒரு புனனைமரத்தின் நிழலிலே இருந்தான்; இருக்கையில், ஆபுத்திரனோடு மணிமேகலை வந்திருத்தலைத் தீவதிலகை அறிந்துவந்து, “அமுதசுரபியைக் கையிலேந்தி உயிராகனின் பெருந்தயரத்தைத் தீர்த்த பெரியோனே! அக்காலத்தில் மறந்து உன்னை இததீவில தனியே விட்டு விட்டுக் கப்பலேறிச்சென்று பின்பு உன்னை நினைந்து மீண்டுவந்து இங்கே நீ இறந்திருத்தலை யறிந்து உடனே தமமுயிரை நீத்த ஒன்பது செட்டிகளின் உடலென்புகள் இவை; காண்பாயாக.

அச்செட்டிகள் உண்பிக்க உண்டு உடன வந்தோர்கள் அவர்கள் இறந்தது தெரிந்து தாங்களும் இறந்தார்கள் ; அவர்களுடைய என்டிகள் இவைகளாகாண். அலைகள் தொகுத்த மணலால் மூடப் பட்டுப் புன்னை நிழலின்கீழே உனது பண்டையுடம்பு இருந்ததைப் பாரப்பாயாக.

நின்னுயிர கொன்றாய நின்னுயிராக கிரங்கிய

பின்னாள் வந்த பிறருயிர கொன்றாய

கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னுயினை” (௧௭௨ - ௪)

என்று அரசனை நோக்கிக்கூறி, பின்பு மணிமேகலையைப்பார்த்து, “காவிரிபூமபட்டினத்தைக் கடல கொண்டது ; அதற்குக் காரணங் கேட்பாயாக. நாகநாட்டரசன் மகளாகிய பீலிவனையென்பவள் தான் பெற்ற குழந்தையுடன்வந்து இதழீவையும் புத்தபீடிகையைடும் வலம் வந்து துதிக்கும்பொழுது, கம்பளச்செட்டியின் கப்பல வந்து தங்க, பீலிவனை அவனிடஞ் சென்று, ‘இவன் அரசன் புதல்வன், இவனை அவனிடஞ் சோப்பாயாக’ என்று சொல்லி, குழந்தையை அவன் கையிற் கொடுக்க அவன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வாங்கிக் கப்பலேறிச்செல்லுக்கையில், கப்பல உடைந்து போயிற்று. போகவே கப்பலிலிருந்தோரிற் கிலா மெல்லப் பிழைத்துச்சென்று காவிரிபூமபட்டினத்தை அடைந்து புதல்வனைக் கொடுத்த செய்தியை அரசனுக்குத் தெரிவித்ததா. அதுகேட்டு அவன் பொருமற் செயலற்றுக் கடற்கரையைப்படைந்து மகனைத் தேடிக்கொண்டு அலைநகமையால், நகரம் இருதிரனுக்கு விழாச் செயதலை விட்டொழிந்தது. ஒழியவே, அதனைப் பொறுக்காமல் மணிமேகலாதெய்வம், ‘இந்நகரைக் கடல்கொள்ளுக’ என்று சபிக்கக் கடல் நகரை முடியது, ‘முடவே அரசன் வேறிடஞ் சென்றான். அறவணவடிகளோடு மாதவியும் சுதமதியும் யாதொரு வருததமுமின்றிப்போய் வஞ்சிநகரம் புகுந்தாள்” என்று சொல்லிப்போயினள், அவளபோன பின்பு புண்ணியராசன் அவனிடத்தே மணலைத் தோண்டி, அங்கேதோன்றிய தன்னுடைய பழைய உடம்பின் என்பைக்கண்டு மயக்கமுற்றான். அதைக்கண்ட மணிமேகலை, “நீ எனன் துன்பமுற்றாய் ? யான் நின் நாட்டிற்கு வந்து நின்னை ஈங்கு அழைத்து வந்தது நினக்கு முற்பிறப்பையுணர்த்தி எங்கும் நின்புகழை நிலைநிறுத்தற் பொருட்டேயாகும். உலகத்தை யாளும் அரசர் தாமே அருளறத்தை மேற்கொண்டால் உலகிற்

குற்றமெல்லாம் அற்றுவிடுமன்றோ? அறமெனப்படுவது யாதெனிற சொல்லுவேன்; கேட்பாயாக: உயிர்களுககு உணவையும் உடையையும் இருக்கையையும் வழங்குவதே; இத்தனையன்றி வேறு இல்லை” என்று சொல்லித் தேற்றினான். அதனைக் கேட்ட அவன், “என்னுடைய நாட்டிலும் பிறருடைய நாட்டிலும் நின்றற் சொல்லப்பட்ட நல்லறத்தைச் செய்வேன நீ என்பிறப்பை உணராதனை; நான நின்னிடத்தினின்றும் ஈரியும் வனமையிலேனாக விருக்கிறேன்” என மணிமேகலை, “நீ வருந்தற்க. நீ இவ்வு வந்து விட்டதற்கு வருந்தி நின்நாடு நினை அழைக்கும், ஆதலிற் கூப்பலேறி நீ நின் நாட்டிற்குச் செல்லுக நான வஞ்சிகரத்தாக குச செலவேன்” என்று கூறி ஆகாயத்திலெழுந்தாள்

உகூ.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை

எழுந்தவள், ஆகாயவழியே சென்று வஞ்சிகாபுரத்தே இறங்கி, தாய கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் தரிசிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுந்து கண்ணகியை வணங்கித்ததித்தது, “கணவனிறந்ததுதெரிந்தது உடன இறவாமலும் கைம்மைநோன்பை நோவாமலும் சினங்கொண்டு மதுரையை அழித்ததற்குக் காரணங்கூறி யருளவேண்டும்” என்று பிராரத்திக்கப் பத்தினிகடவுளாகிய கண்ணகி, “என்னுடைய தலைவனுக்குநோந்த மரணத்துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமையால மதுரையை எரித்தழிக்கத் தொடங்கினேன்; அப்பொழுது மதுராபதியென்கிற அந்நகரத்தெய்வம் எனக்கு முன்னே தோன்றி, ‘இததுன்பத்தை நீங்களனுபவித்தல் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையினாலேயே அதனைக்கூறுவேன்; கேட்பாயாக:

‘முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு என்பவனும கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும தம்முட் பகைமை கொண்டு போராசெய்வாராயினர்; அப்பொழுது மனைவியுடன் சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று பண்டம்விற்குகொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகன்பாற் பொருமையுற்று, அந்நகரத்தரசனிடம் வேலைபார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன், ‘இவன்பகைவனுடைய ஒற்றன்’ என்று அரசனுக்குச்சொல்ல, யாதொரு குற்றமும்மில்லாத அசசங்கமனை அவ்வரசனைக்கொண்டு கொலைசெய்வித்தான். சங்கமன்மனைவி நீலியென்பவள் அதனைத் தெரி

ந்து ஏங்கி அழுது பெரிய மலைமீதேறி வீழ்நது உடம்பைபதறுகக
 நிச்சயிதது, 'எமக்குத துன்பஞ்செய்தோர மறுபிறப்பில் இததுன்
 பதையே அடைவார்களாக' என்று சபிததுவிட்டு இறநதாள் ;
 அப்பரதனே கோவலனாகப்பிறநதான் ; அவ்வினையால் இததுன்ப
 மடைநதீர்கள் , பழம்பிறப்பிற்செய்த வினையின்பயனை யாரும நுகா
 நதே ஒழிததலவேண்டும்' என்கிற உணமைமொழியைக கூறியது
 அததெய்வம் கூறியபின்னும் என்கோபம் அடங்காமையால், நக
 ரத்தை எரித்தழித்தேன. முன்புசெய்த நலவினையாலே நானும்
 என்கனவனும் தேவர்களாகிச சென்றோம் இநநலவினையின்
 இறுதியிற் கோபததாலுண்டாகிய பாவப்பயனை நுகாதல்கூடும்.
 இப்படிப் பிறநது மிறநதும் புண்ணியத்தின் இறுதியிற் பாவப
 பயனையும் பாவத்தின் இறுதியிற் புண்ணியப் பயனையும் நுகர்ந்து
 நுகாநது உழலாநிற்பேம் அப்பால் மகதநாட்டிற் கபிலையம்
 பதியிற் புத்த ஞாபிறு உதித்ததுப் போதிமரத்தினடியில் எழுந
 தருளிபிருநது நால்வகைச ரத்தியங்கனையும் அறிநது பன்னி
 ரண்டு சராபுகளின் தோற்றங்கனையும் அவற்றின் அழிவையும்
 விளங்கககூறி இசசககரவாள முழுவதும் தரும் வொளியை வீசங்
 காலத்தில், யாம அவவுபதேச மொழிகளைக கேட்டுத் துறநது
 நிருவாணமடைவேம், இப்பயனை யாம அடைதற்குகநாரணம்,
 முன்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்திலுள்ள இநதிர
 விகாரமேழிணையும் உன் தநதையுடன் ஏத்திய புண்ணியமே. யாம
 நிருவாணததையடைவது பலநாளைக்குப் பின்பேயாயினும், அது
 காறும் பலவகையாகிய சித்திகளையும் செய்துகொண்டிருப்பேம்.
 இதுநிற்க ; நீ இநநகரிலுள்ள பல சமயவாதிகள் கூறும் கொள்கை
 களையெல்லாங் கேட்டு அவற்றுள் ஒன்றும் உனக்கு உணமை
 யென்று தோன்றாமையால் பின்பு பொதத சமயத்தைப்பற்றி
 யொழுகுவை" என்று சொன்னான்.

அவறறைக்கேட்ட மணிமேசலை வணங்கி வேறறுருவெயது
 விக்கும் மந்திரத்தை ஐபிதது ஓரு முனிவன் வேடங்கொண்டு,

தேவ குலமுந தெற்றியும் பள்ளியும்
 பூமலாப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைநது
 நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
 நன்னெறி காணிய தொன்னூற புலவரும் (எஉ - இ)

செய்திகளை நீ கந்திறபாவையாலறிந்தாயென்று அறவணவடிகளா லறிந்தீன். அமமுனிவர், உனக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்தற்கு அமைந்தவிடம் சாஞ்சுகரமென்றெண்ணி இங்கிருந்து அங்கே சென்றா; மாதனிடும் சுதமதிடும் அவருடன் அந்நகரம் போயினார். இன்னுந் கேட்டபாயாக: மழையிலலாமையாற் காஞ்சுகரத்தில மிகக் வறுமைபுண்டாயிற்று, பலவயிர்கள் இறந்தன; அந்நகரில் ஐயமிடுவோர் இல்லாமற் போனமையால் அங்கேயிருந்த முனிவர்கள் இவ்விடம் வர்துவிட்டார்கள், ஆதலால் அந்நகரமடைந்து எல்லாவுயிராளையும் பாதுகாத்தல் உனக்குக் கட்டாகும்” என்று சொன்னான்.

அதனைக் கேட்ட மணிமேகலை அவனைவணங்கி அமுதசுராயைக் கையிடுக்துகொண்டு காஞ்சுகரத்தின் மேற்றிசையினின்று மேலேயே நுநது ஆசாயவழியே வடதிசைக்கட்சென்று, மீசக் செவ்வருன்றி வறுமைபுறறு அழகுக்கெடுப போயிருக்கும் காஞ்சுகரத்தைக் கண்டு மனமிரங்கி வலமவந்த அந்நகரின் நடுவேயிறங்கித் தொடுகழற்கிளியின் துணைவனாகிய இளங்கிளையால் அங்கே சட்டிக்கப்பட்டுள்ள புத்தராலயத்தை வணங்கி அதற்குத் தென்மேற்கிற சென்று ஒரு கோலையில் தங்கினாள். அச்செய்தியைத் தெரிந்த ஒருவன் விரைந்து சென்று அரரனை வணங்கி, “அரசர்! கோலான்புதலவி சிறுந்த தவளுரெய்தொழுகுபவள இச்சமபுத்திவில் எல்லாருள்ளுஞ் சிறந்தவள அவள கையிடுவதில் அமுதசுராயெனனும் பாததிரத்தோடு இந்நகரில் வந்த தருமரவனத்தே உறைகின்றான்” என்றான் அது கேட்ட அரசன் கந்திறபாவை முன்மீ நமக்குக்கூறியது உண்மையே யென்று மதித்து அததெய்வத்தை வந்தித்து மந்திரிகளுடன் விரைந்து சென்று மணிமேகலையையடைந்து அவளை நோக்கி,

“செங்கோல கோடியோ செபகவம்.

அலததற் காலையாகிய தறிபேன் (க அ அ - கூக)

இனிச் செய்வது யாதென்று மயங்கிக் கொண்டிருந்தேன், இருந்தபொழுது ஒரு பெரிய தெய்வம் எனக்கு முன்னேவந்தது, ‘நீ வருந்தற்க; உனது நலவினையால் ஒரு மடநதை இங்கே தோன்றுவாளா; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப் பாததிரத்திலிருந்து எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும்வளருகிற உணவால் இவ்வுலகமெல்லாம் உய்யும், அவளுடைய கருணையால் மேகமும் மழை மிகப்பொழியும், அவள் இந்நகரத்திற்கு வந்த பின்பு உண்டாகும்

விரேடங்குள பலவாம, சார்வறங்கூரினும நீர்வறங்கூராது; அவள்வந்
திருத்தறகாகக கோமுகி யென்னும் பொய்கையும அதனையுடைய
மணிபல்லவ மென்னுந் தீவும இரங்குவதனவென்று சொல்லுமபடி,
இந்நகர வீதியில் ஒரு பொய்கையையும் அதனைக்குழ ஒரு சோலை
பையும் உண்பெண்ணுக ' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று. அத
தெய்வம் போனபின்பு அது சுட்டினாயிட்டபடியே செய்துவைத்த
இடம் இஃது" என்று சொல்லி அவ்விடத்தைக்காட்ட, மணிபல்லவ
வாம்போன்ற அச்சோலைபாயடைந்து அதனையும் பொய்கையையும்
கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மணிமேகலை, தனது பழம்பிறப்பை அறி
வுறுத்திய புத்தடியைக்கைய அச்சோலையில் இயற்றுவதெனத் தீவ
தீவதையையும் மணிமேகலை தெய்வத்தையும் வழிபடுதற்குரிய
கோயிலையும் அங்கே உண்டாகத் தீவிய பூசையையும் திருவிழா
வையும் அரங்கேற்றுகொண்டு செய்வதெனத் தான் வந்ததெனத்
துதித்து மேற்கூறிய புத்தடியைக்கைய ஆருயிர்மருந்தெனும்
அமுதகரரிபை வைத்து உண்ணுதற்கு எல்லாவியாகளும் வருக
வென்று அழைத்தனள், அழைக்கவே,

மொய்தத மூவறு பாடை மாக்களிற

மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி (உ உ க - ஏ)

உணைஉணை அவ்வுணவு மேனமேலும் பெருகிப்பசித்துன்பத
நை அகற்றி விளங்கிபது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் எங்கும
மறை பெய்தது; வளங்களை மிகுந்தன அப்படிநிகழுங்காலத்தில்
அறவணவடிகள் அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மாதவியோடும் சுதமதி
யோடும் அறச்சாலையை அடைந்தனா பின்பு மணிமேகலைவிரைந்து
சென்று அன்புடன் வணங்கி அவரடிக்கை விளக்கி ஆதனத்திலிருத்தி
அறுகவை போனகம் அமுது செய்வித்து, "யான் செயத புண்ணி
யம் தப்பாது பளித்திடுக" என்று சொல்லி மீட்டும் வணங்கினள்.

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

வணங்கிய மணிமேகலையை வாழ்த்திச்சொல்லும் அறவண
வடிகள், "பீலிவளை பெற்ற குழந்தையைக் கம்பளச்செட்டி கடலிற்
கெடுத்தது தெரிந்த அரகன் வருத்தமுற்று அக்குழந்தையைத்
தேடியலைந்தமையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்நிரவிழாச
செய்யப்படாது போயிற்று மணிமேகலாதெய்வம் அது தெரிந்து

நகரைக் கடல்கொள்ளுக என்று சபித்தது, இந்நிறனும சபித்தான். அதனால் அந்நகரம் கடலால் விழுங்கப்பட்டது. அப்பால் உன் தாயாரும் யானுமாக உன்பொருட்டு இந்நகரம் அடைநதோம்” என்று கூறினா. கூறவே மணிமேகலை அவருடைய அடிபிணையை வணங்கி, “மணிபல்லவத்திற் புத்தபிழையைக் காததுகொண்டிருக்கும் தீவதில்கையென்பவனும் இச்செய்தியைச் செப்பினா நான் வேற்றுருக்கொண்டு சென்று வஞ்சி நகரமடைந்து ஆங்குள்ள பலசமயவாதிகள் கூறிய கொள்கைகள் யாவும் மனத்திற்குப் பொருந்தாமையால் அவற்றையும் முன்புகொண்டிருந்த வேற்று வடிவத்தையும்துறந்து இந்நகரமடைந்து துமமைச்சரணபுகேன தேவரீர் அடிச்சிக்கு உண்மைப்பொருளை உணர்த்தியருள வேண்டும்” என்று பிரரத்திக, அவா பிரத்தியகம் அனுமான மெனனும் இரண்டு அளவைகளின் இலக்கணங்களையும் அவற்றின் போலிவகைகளையும் உண்மையறிவுடைவதற்குக் கருவியாக அவளுக்குக் கூறினா.

௩௦.—பவத்திரமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை

தானஞ்செய்தலை மேற்சொண்டு சீலத்தில் முதன்மையாக நின்று பழம்பிறப்பின் உணர்ச்சியையடைந்த மணிமேகலை, அப்பால் புத்தம் சரணங்கச்சாமி தர்மம் சரணங்கச்சாமி ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி என்பவற்றை மூன்று முறை சொல்லி முமமணிகளையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச் சரணாகதியாக அடைந்தாள். அடையவே பௌத்தசநுமததை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய அவா, “இதனைக்கேட்பாயாக : உயிர்களெல்லாம் அறிவில்லாமல் இருந்த காலத்தில் தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் துடித்தலோ கத்தினின்றும் இவவுலகில் அவசரித்து அரசமரத்தினடியிலே யிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாரணவென்று முக்குற்றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்பமயமாகிய கட்டுரையாகும் இது ; பண்டைக்காலத்தில் அவசரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் சருணமிருந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியும் இதுவே” என்று சொல்லிப் பேதைமை முதலிய பன்னிரு நிதானங்களின் தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும் முறையே விளங்க உபதேசித்து, “உன்மனத்திருள் நீங்குக” என்று கூறி ஞானதிபத்தை நன்கு காட்டினர். மணிமேகலை அவவுபதேச மொழிகளைக்கேட்டு ஸுயந்திரிபறவுணர்ந்து பிறவிதனுன்பம் ஒழிவதாகவென்று அந்நகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

உ
கணபதி துணை

மணிமேகலை

பதி க ம்

*[கதைபொதிபாட்டு]

இளங்குதிர ஞாயி றொளுந தோற்றதது
விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாடடி
பொனநிகழ நெடுவரை யுசசித தோன்றித
தென்றிசைப பெயாநதனித தீவத தெய்வதம
நு சாகைச சமபு தனகீழ ின்று
மாரில மடநதைக்கு வருநதுயா கேட்டு
நெநதிற லரககறகு வெம்பகை நோற்ற

க ஞாயிறு - சூரியன் எள்ளும் - இகழும் , உவமவுருபுமாம்
க - உ “ பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற ” (மணி
கூ கசநி)

க வரை - மேரு உச்சி - உச்சியில

ச இததீவம் - சமபுத்தீவு

நு சாகை - கிளை சமபு - நாவன்மாம்

எ வெம்பகைநோற்ற - வெவவியப்பகையாக நோற்ற

(பிரகீபேகம்) க ‘எனளுநதோன்றல’ ச ‘தென்றிசைபெயாநத’
நு ‘சாயகை’ எ ‘தோற்றச’

* இதுவும், இதுபோல இந்நூலின் ஓவ்வொருபகுதியின் தலைப்பில் இருதலைப பகர்த்துள் உள்ள வாக்கியங்களும் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் மிகப் பழையதும் இந்நூற் பரிசீலனைக்கு இன்றியமையாதிருந்ததுமாகிய மீகிலேப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதியிற் காணப்பட்டன இகனவும், பதித்தினிற்றுதியில், “ஆற்றை பாட்டினு ளறிய வைத்தனனென” எனநிருத்தலாலும் இந்நூற் பகுதிகளின், பெயா பாட்டென்று வழங்கிவந்ததென்று தோன்றுகின்றது

† முதலிலுள்ள எண் காதையையும் பின்னுள்ளது அதனடியையும் குறிப்பன

சமபு வென்பாள சம்பா பதியின
 செங்கதிர செலவன திருக்குலம் விளக்குப
 ௪௦ கஞ்ச வேடகையிற காரதமன வேண்ட
 அமர முனிவன கத்தியன றனது
 கரகங் கவிழத்த காவிரிப பாவை
 செங்குணக கொழுகிய சம்பா பதியற
 பொங்குநீர்ப் பரப்பொடு பொருந்தித் தோன்ற
 ௬௫ ஆங்குனி திருந்த வருந்தவ முதியோள
 ஓங்குநீர்ப் பாவையை புவந்தெதிர கொண்டாங்
 காணு விசும்பி னாகாய கங்கை
 வேணவாத தீர்த்த விளக்கே வாவென்ப
 பின்னிலை முனியாப் பெருந்தவன் கேடடங்
 ௨௦ கண்ணை கேளிய வருந்தவ முதியோள
 நினனூ வணங்குந் தன்மையள் றணங்கெனப்
 பாடலசால் சிறப்பிற பரத்த தோங்கிய

அ சம்பாபதியின - சம்பாபதியிடத்தே யிருந்தாள , சம்பாபதி
 யென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பழைய பெயர்

க செங்கதிரசெலவன திருக்குலம் - சூரியகுலம்

௬௦ கஞ்சவேடகையின - நீருண்டாகும் விருப்பத்தைபுடைய , கம் -
 நீர் , கஞ்சம் - நீருமை , “ கஞ்சங் கலங்குவன ” (௪௭ சுயம் ௬௫)
 காரதமன - காரத்தனாகிய மன , காரதனைப்பது ஒரு சோழன் பெயர் ,
 “ கன்னி யேவலிற காரந் மன்னவன ” (மணி ௨௨ ௨௭)

௬௧ மு “ அமர முனிவன கத்தியன றனது ” (மணி ௨௨ ௬௫)

௬௨ கரகம் - குண்டுகை , “ நீரற வறியாக் கரகத்து ” (புறநா ௧)
 காவிரிப்பாவை - காவிரியாகிய மங்கை , “ நீர்ப்பாவை ” (மணி பதிம, ௬௬)

௬௩ செங்குணக்கு - செவ்விய கிழக்கு , செம்மை - நோமை

௬௪ ஆணு - நேயம் , “ ஆணுப் பைங்குனி யாண்டுப் பறந்ததே ”
 (சீவக ௧௦௦௨) ஆகாயங்ககை பெயர்

௬௫ வேணவா - வேடகையாலாகிய அடர் , நோல் உயிரா சூ அசு,
 பாரகக

௬௬ பின்னிலை முனியா - பின்நிறறலை வெந்த பெருந்தவன் - அந்த
 தியன்

௨௦ அனனை விளி , அனனையென்றது காவிரியை

௨௨ மு மணி ௬௫ 57 பரத்தது - பரதகண்டத்தில்

(பி - ம்) ௬௦ ‘கஞ்சை’ ௬௧ ‘முனிவரன்’ ௬௨ ‘கவிழ்ந்த’ ௬௩
 ‘ஒழுகிய சம்பாபதி’ ௬௪ ‘ஆணு’ ௬௫ ‘முனிவாய’ ௨௦ ‘முதியோ
 ளினி’ ௨௧ ‘தகைமையன்’

கோடாச செங்கோற சோழாதங் குலக்கொடி
கோணிலை திரிந்து கோடை நீடினும்
உந் தானிலை திரியாத தண்டமிழ்ப் பாலை
தொழுதன னிற்பவத தொனமு தாட்டி
கழுமிய வவகையிற் கவாற்கொண்டிருந்து
தெய்வக ருருவுந் திசைமுகக கருவும்
செம்மலா முதியோன் செய்த வந்நாள்

உ௩ சோழாதங்குலக்கொடி - வேற்றுவேந்தரணுகாமையால் சோழா
கங் குலக்கொடியாயுள்ளாள் , இப்படியே வையைநதி, “ வையை யென்ற
பெரியாயக குலக்கொடி ” என்று கூறப்பட்டுள்ளது , கீலப் ௧௩ ௧௭0

உ௪ மணி ௧ ௩௪ - ஆம் அடிகுறிப்பைப் பாரக்க

உ௫. பாவை - காவிரி

உ௬ தொழுதனளநிற்ப - தொழுது நிற்ப

உ௭ கழுமிய - கலந்த கவான் - துடையினமேல்

உ௮ - ௧ தெய்வகரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மஹாஜி
லோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வகண பின்
டங்கள் , தெய்வலோகம் ஆறாவன (௧) மகாராஜிகலோகம், (௨) திரியத்
திரியசலோகம், (௩) யாமலோகம், (௪) துவதிதலோகம், (௫) நிருமாணாதி
லோகம், (௬) பரநிருதி வசவாததிலோகமென்பன , “ இருமூவகையிற்,
பெரு வனப்பெய்திய தெய்வதந் கணங்களும ” (மணி ௧ ௭௮ - ௧)
திசைமுகக்கரு - பரஹமகாயிகலோகம் முதலிய பரஹ்மலோகம் இருபதினு
முள்ள இருபது வகைப்பட்ட பரஹமகணப்பிண்டங்கள் , பரஹ்மலோகம்
இருபதாவன (௧) பரஹ்மகாயிகலோகம், (௨) பரஹம்பிரோகிகலோகம்,
(௩) மஹாபரஹ்மலோகம், (௪) பரீததபலோகம், (௫) அபிராமண
லோகம், (௬) ஆ ளஸ்வரலோகம், (௭) பரீததசுபலோகம், (௮) அபிராமண
சுபலோகம், (௯) சுபநிருஸநலோகம், (௧0) பிரகதபலலோகம், (௧௧) அஸமரு
யாஸததுலோகம், (௧௨) அபிரகலோகம், (௧௩) அதபலோகம், (௧௪) ஸுதாச
லோகம், (௧௫) ஸுதாசிலோகம், (௧௬) அகநிஷ்டலோகம், (௧௭) ஆ ளாசானந
தியாயதனலோகம், (௧௮) விஞ்ஞானநதியாயதனலோகம், (௧௯) அகிஞ்சந
யாயதனலோகம், (௨0) நைவ ஸமஜஞாயதனலோகமென்பன இவற்றுள்,
பிரஹ்மகாயிகலோகம் முதலியன பதினாறையும் உருப்ப பிரஹ்மலோகமென
றும், ஆ ளாசானநதியாயதன லோகம் முதலிய நான்கையும் அருப்பபிரஹ்
மலோகமென்றும் கூறுவர் , “ நாலவகை மரபி ன்ருப்ப பிரமரு, நானூ
வகையி னுருப்ப பிரமரும ” (மணி ௧ ௧௭௯ ௭) மேற்கூறியவற்றுள்,
தெய்வலோகங்கள் ஆறும் ஸகாம் லோகங்களென்றும் கூறப்படும் இவை
பெளத்தநூலிற் காணப்பட்டன செம்மலா முதியோன் - மஹாபரஹ்மா அந்
நாள் - அந்நாளில்

(15 - ம்) உ௪ ‘ கோணிலைதிரிந்து ’ உ௬ ‘ தொனமு தாட்டியைக் ’

௩௦ என்பெயாப படுததவிவ விருமபெயா மூதூர்
 நினபெயாப படுததே னீவாழியவென
 இருபாற பெயரிய வருசெழு மூதூர்
 உருநாறு வேனவி யுரவோன் நனககுப
 பெருநிழா வறைந்ததும் பெருகிய தலரெனச
 ௩௧ சிதைந்த கொஞ்சிற சித்திரா பதிதான
 யந்த மாலையான மாதவிக குறைத்தது
 மணிமேகலைதான மாமல கொடிய

௩௦ என்பெயாப படுத - என்பெயாப படுததென, என்றதென, சம
 பாபதி பென்னும் பெயா சம்புததீவத தெயவத்திறகு இயலபாகவே உண
 டென்பது பெறப்பட்டது இதனை, “தகவிலை கொலவோ சம்பாபதி”
 (மணி ௬ ௧௧௮) என்று வருதலாலுணாக, சிலப்பதிகாரத்திலும் இந்நூலி
 லும் தெனமதுரையையும் அதன் அதிதேவதையையும் மதுராபதியென்று
 வழங்கியிருத்தல காரண சோழர்களின் பழைய இராசதானியாதலின், இந்
 நகரம் மூதூரென்பப்பட்டது இப்படியே இந்நூலிற் பலவிடத்தும் இந்நகரை
 மூதூரென்று வழங்குவா (௨ ௩௪, ௪௦, ௩ ௩௪, ௪ ௨௮, ௧௮ ௬௧,
 ௨௦ ௨௮, ௨௧ ௧௧௬), “ஆரங்கண்ணிச சோழன் மூதூர்” (பதிகம், ௧௨)
 எனவும், “வீங்குநீர் வேலி யுலகிற கவனஞ்லத்தோ, டோங்குப பரந
 தொழுகலான்” (சிலப் ௧ ௧௧ - ௨) எனவும் வருதல காரண

௩௨ இருபாற பெயரிய - சம்பாபதி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும்
 இருவகைப் பெயரினையுடைய உருகெழு மூதூர் - பகைவாக்கு அச்சத்தைச்
 செய்தல் பொருந்திய பழைய ஊர், மு மணி ௪ ௩௬

௧ - ௩௨ விரிசடையாட்டி, தெயவதம், சம்புவென்பான், சம்பாபதி
 யின்ன, அக்காலத்துக் காவிரிப்பாலை ஒழுகி அச்சம்பாபதியில டீதானற்,
 அங்கிருந்த முதியோள் நீர்ப்பாலைவைய எதிரகொண்டு விளக்கே வாடுவன,
 அதனைப் பெருந்தவன் கேட்டு வணங்கென, குலக்கொடி தண்டமிழ்ப்பாலை
 அம்முதியாளைத் தொழுதுநிற்ப, அம்மூதாட்டி, அவளைக் கவானிற கொண
 டிருந்து, அநாளில், என்பெயாப படுதத இம்மூதூரை நினபெயாப படுத
 தேன, நீவாழியவென்றலால் இருபாற் பெரியமூதூரென

௩௩ நூறுவேள்வியுரவோன் - சதமகன், இந்நூலின்

௩௪ அலாபெருகியதென, அலா - பலரநியக் கழத்தும் பழிமொழி

௩௫ சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றய, “எறபயந்த, சித்திரா பதிக
 குஞ் செப்புநீ” (மணி ௨ ௭௦ - ௭௧) என்று மாதவி கூறுதலாலுணாக

௩௬ வயந்தமலை - மாதவியின் தோழி, “தன்மக டோழி, வயந்த
 மாலையை வருகெனக் கூஉய” (மணி. ௨. ௭ - ௮), இவளைக் கூனியென
 றும் வழங்குவா மாதவி - மணிமேகலையின்தாய, நாடகக் கணிகை

(௩ - ௩) ௩௭ ‘பெயாபடுததென’

அணிமலாப பூம்பொழி வகவயிற சென்றதும்
ஆங்கப் பூம்பொழி லரசிளங் குமரனைப்

ச௦ பாங்கிற கண்டவன் பளிக்ககறை புகுக்தும்
பளிக்ககறை புகுக பாவையைய சண்டவன்
துளககுறு நெஞ்சிற நுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்த தோன நியதும்
மணிமே கலையம்ணி பலவந்த துயத்ததும்

ச௫ உவவன மருங்குவ வுரைசா நெயவதம்
சுதமதி தனனைத் தூய்லெடுப் பியதூமம்
அரங்கத் தீவகத் தாயிழை நல்லாள்
தான நுயி லுணர்ந்து தனித்தது நுழந்ததூர்
உழந்தோ வாங்கெண் ரொளிமணிப் பீடி கை

௫௦ பழமயிற் ப் பெல்லாம பாணமை' னுணர்ந்ததும்

௩௮ பொழில் - உபவனம் அகவயின் - உள்ளிடத்தே

௩௯ பொழில் - பொழிலில் அரசிளங்குமரனை - உதயகுமரனை

ச௦ பளிக்ககறை - பளிங்காலாகிய அறை சக பாவை - மணி

மேகலை

ச௨ துளககுறுநெஞ்சு - நிலை கலங்குதலுற்ற நெஞ்சு, “கடிமாரந்
துளங்கிய காவும்” (புறநா ௨௩)

ச௩ மணிமேகலா தெய்வம் - அரகரா வானதைண்ணுதபடி இந்நிரன்
வவலாலே சில தீவுகளைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருத்தலையுடையது, கோவல்
ஹுடைய குலத்தெய்வம்

ச௪ மணிபல்லவம் - ஒரு சிறுதீவு, சிறுதீவை அந்தரத்தீவென்று
வழங்குவர்

ச௫ உவவனம் - உண்டாக்கப்பட்ட வனம், உபவனமென்றும் வட
மொழிச் சிதைவு, இதனை ஆராமமென்றும் வழங்குவர் உரைசால் - புக
முன்றத்.

ச௬ சுதமதி - மாதவியின் தோழியாகிய ஒரு பாபப்பனி துயில்
எடுப்பியதாம - துயில் எழுப்பியதும், “உரவுநீர்ப் பரப்பி னூரதுயி
லெடுப்பி” (சிலப் ௪ எக)

ச௭ நல்லாள் - மணிமேகலை

ச௮ தனித்தது நுழந்ததும் - ஒப்பற்ற துயரால் வருந்தியதும், “அருந்
துய நுழக்குநின் நிருந்திழை யாரிவை” (புறநா ௧௪௬)

ச௯ ஒளிமணிப்பீடிகை - செவ்வொளியையுடைய மாணிக்கத்தா
லாகிய புத்தனுடைய பாத்தீடிகையால்

(15-16) சக ‘பாவை கண்டவன்’ ச௨. ‘பெயர்ந்தபின்’ ச௪ ‘மணிப்
பல்லவம்’ ச௬. ‘துயிலெழுப்பியதாம’ ச௮ ‘தான நுயிலெழுந்து’
ச௯ ‘உழந்தோணமுனன’

உணர்ந்தோண் முன்ன ருயாதெய்வந் தோன்றி
மனங்கல லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததும்
தீப திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாததிர மடக்கொடிக் களித்ததும்
நீநு பாததிரம் பெற்ற பைந்தொடி தாயரோ
படியாபபுறு மாதவத தறவணாத தொழுததும்
அறவண வடிக ளாபுத திரன்றிறம்
நறுமலாக் கோதைக்கு நன்கன முரைத்ததும்
அங்கைப் பாததிர மாபுத திரன்பாற
௬௦ சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமும்

௬௧ உயாதெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்

௬௨ கவல - கவலுதல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர் மந்திரம் -
வேற்றுரு அடைவிப்பதும், அந்தரத்தில் திரியச்செய்வதும், பசியை ஒழிப்
பதுமாகிய மூன்று மந்திரங்கள் கொடுத்ததும் - உபதேசித்ததும்

௬௩ தீபதிலகை - மணிபல்லவத்திலுள்ள புத்தனுடைய பாதீடி
கையை இந்திரனேவலாற காவலபூண்டி ஒழுக்குவன், தீவுக்கு அலங்கார
மாக உள்ளவளென்பது பொருள் செவ்வனம் செவலிதாக, “தீவதிலகை
செவ்வன முரைக்கும்” (மணி ௧௧ ௨௦) எனவும், “சிறந்தாராகவலது
செவ்வனஞ் சரவாது (மணி ௧௧ ௧௨௧) எனவும் இம்மொழி இப்பொரு
ளில் வழங்கிவருதல் காண்க

௬௪ மாபெரும்பாததிரம் - அமுதசுரபியெனனும் பெயருள்ள பிச
சைப் பாததிரத்தை மடக்கொடிகு - மணிமேகலைக்கு

௬௫ தாயரோடு - மாதவி சுமதியெனனும் இருவரோடு, “ஆங்கத்
தாயரோ டறவணாத் தோநது” (பதிகம், ௮௬), “பொற்றொடி தாயரு
மப்பதிப் படாநதனா” (௨௮ ௧௫௪), “நகாகடல் கொள்ளரின ருயரும்
யானு” (௨௬ ௩௫) என இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென
இந்நூலுள்ளே வழங்கிவருதல் காண்க

௬௬ யாப்பு - கட்டி அறவணா - புத்த சங்கத்தினரான ஒரு முகிய
முனிவா

௬௭ ஆபுத்திரன் - ஓரந்தணன், தன்னையெற்றவுடன் தாய் நீங்கி
விட, ஏழுநாளவரையில் ஒரு பசுவாற பாஷாடிக் காககப்பட்டமையின்,
இவன் இப்பெயர்பெற்றான் திறம் - வரலாறு

௬௮ சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதீதேவி, யாவருக்கும் சிந்தையிற் றேன
றிய சொற்பொருளுணராததுபவளென்பது பொருள், இந்நூலுள்ளே, “நாமி
சைப் பாவாய” (௧௪ ௧௮), “செழுநகலாப்பாவாய” (௨௫ - ௧௬௬)

(15 - ம்) ௬௨ ‘ஒழியென’ ௬௩ ‘தீவதிலகை’ ௬௪, ‘அறவணரடி
கள்’ ௬௮ ‘நறுமணக்கோதைக்கு’ ௬௯ ‘ஆங்கப்பாததிரம்’

மறறப பாததிர் மடக்கொடி யேந்திப்
 பிசசை கவலூப பெருந்தெரு வடைந்ததும்
 பிசசை யேற்ற பெயலினை கடினையிற்
 பத்தினிப் பெண்டிர் பாததூ ணீத்ததும்
 கூடு ராரிகை நல்லாள காயசண டிகைவாயிற்
 றுணை தீக்கெடுத் தமபல மடைந்ததும்
 அமபல மடைந்தன ளாயிழை பென்றே
 கொங்கலா நறுந்தாரக கோமான் சென்றதும்
 அமபல மடைந்த வரசினங் குமரன்முன்
 எ0 வஞ்ச விஞ்சையன் மாளவடி வாந்
 மறஞ்செய வேலோன் வானசிறைக் கோட்டம்
 அறஞ்செய கோட்ட மாககய வண்ணமும
 காயசண டிகையென விஞ்சைக் காஞ்சன

“உணர்விற றேனறி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து, மணிகுக முவிரொளி
 மடந்தை” (உரு கசஅ) என வழங்குதலால் இஃது உணரப்படும்

கூக மடக்கொடி - மணிமேகலை

கூஉ பிசசைக்கு - பிசைக்கு அவலூ - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

கூங் கடினைய - பிசைப்பாததிர்ம, “தோமறு கடினையும்” (சிலப்
 க0 கூஅ)

கூச பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை பாததூண் - புகுத்துண்ணும
 உணவு

கூடு காயசண்டிகை - ஒரு வித்தியாதர மகள்

கூக ஆணைதீ - எதனாலும் தணியாத பெருமப்சியைச் செய்வதொரு
 வியாதி, இதனைப் பழமக வியாதிபென்பா ஸ்ரீ புராணமுடையா, இத
 னியலபை, சீவக சரி, ச0ங் - ஆம் பாடல்களாலுணரக் அமபலம் -
 உலகவறவி

கூஅ கோமகன் - உதயகுமரன்

எ0 விஞ்சையன் மகளவடிவு - காஞ்சன்னென்னும் வித்தியாதர
 னுடைய மனைவியாகிய காயசண்டிகையினது உருவம், மகள் - மனைவி,
 இந்நூலுள்ளே, “நினக்கிவன மகனாகத் தோன்றிய தூஉ, மனக்கினியாற்குநீ
 மகளாய தூஉம” (உக உக - ௩0) எனபுழி மகளென்பது இப்பொருள் தாத
 லுணரக்

எக வேலோன் - சோழன் சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலையை.

(15 - ௩) கூக ‘பெருந்தகைக்கடினையு’ எ0 ‘மகள் வடிவாயதூஉம’
 எங் ‘காஞ்சயன்’

ஆயிழை தனனை யாலா தணுகலும்
 எந் வஞ்ச வஞ்சையன மன்னவன சிறுவனை
 மைநதுடை வாளிற நபிய வண்ணமும
 ஐயரி புணக னவனையா பொருஅவ
 தெயவக கிளவியிற நெளிந்த வண்ணமும
 அறைகழல வேந்த னாயிழை தனனைச்
 அஃ சிறைசெய மெனறதுஞ் சிறைவீடு செயததும்
 நறுமலாக கோதைக்கு நல்லற முறைததாங்
 காயவனை யாபுக திரனா டடைந்ததும்
 ஆங்கவன நன்னோ டணிரிழை போகி
 ஓங்கிய மணிபல லவத்திடை புறறதும்
 அஃ உறறவ வாரங்கை நுயாதவன வடிவாயப
 பொற்பொடி வஞ்சியிற பொருந்திய வண்ணமும

எச அணுகலும் - நெருங்குதலும்
 எசு மைநது - வலி தபிய - வெட்டிய, “வாளிற நபிய வல
 வினை யனதே” (மணி ௨௧ ௬௦)
 எஅ தெயவககினவி - கந்திறபாவையாகிய தெயவத்தின மொழி
 எசு வேந்தன - மாவண்கினளி
 அஃ வீடு - விடுதல்
 அச நறுமலாக கோதைக்கு - இராசமாதேவிக்கு நல்லறம் - பெளத்த
 சருமம், இகளை அருளறமென்றது கூறுவா
 அஉ ஆபுத்திரன் நாடு - சாவகநாடு
 அசு ஆங்கவன நன்னோடு - ஆபுத்திரனோடு
 அச புத்தனுடைய பாதபீடிகையினையுடையதாவதின், ‘ஓங்கிய
 மணிபலவம’ என்றா
 அஃ உயாதவனவடிவாய - மணிமேகலை உயாந்த முனிவன வடிவங்
 கொண்டு, “மையறு சிறப்பிற நெய்வந் தந்த, மந்திர மோதியோரா மாகவன
 வடிவாய” (௨௬ ௭௦ - ௭௧) என்று பின் வருதல் காண்க
 அசு வஞ்சி - சேரனுடைய இராசதானி
 (15 - 16) எஎ - அஉ ‘நெடுநிலைக ளந்தி னின்ற பாவை, வருவ
 துரைத்து மயக்கொழி யென்றது, மகன்றுயா பொருஅ மன்னவன மாத
 ரைச் சினங்கொண டாங்கோ சிறையிடை யிட்டதும், சிறைவீடு செயத
 விராசமா தேவி, பொறைகொண டிரப்பச ிலங் கொடுத்ததும், தாழ்கழல
 வேந்தன சாவக மன்னனாக காயிழை தனனை யந்நரிய வண்ணமும’
 அச ‘நறுமலாககோதை நல்லறம்’ அசு ‘பொற்கொடிமுதூர்’, ‘பொற
 ரொடி வஞ்சி’

நவையறு நன்பொரு ஞ்ரைமி னேவெனச்

சமயக கணக்கர் தநதிறங் கேட்டதும்

ஆங்கத தாயரோ டறவணாத தோரது

கூ0 பூங்கொடி கச்சி மாநகா புக்கதும்

புககவள கொண்ட பொய்புருக் களைநது

மற்றவா பாதம வணங்கிய வண்ணமும்

தவததிறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்

பவததிற மறுகெனப் பாவை நோற்றதும்

கூந இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்பு

வளங்கெழு கூல வாணிகன சாததன

மாவண டமிழததிற மணிமே கலைதூற

அஎ நவையறு - குற்றமற்ற நன்பொருள் - நல்லதத்துவங்களை

அஅ. சமயகணக்கா - சமயவாதியா, “ சமயக கணக்கா மதிவழி கூறுது”, “ மாறுகொண்டறையு மதிநூற கடல்கிளா, சமயக கணக்கா தநதிறங் கடநது ” (கல் ௧௭, கூடு)

அக ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில் கூ0 கச்சி - காஞ்சிநகரம்

கக பொய்யுரு - முனைவகொண்ட முனிவன வழவு

கஉ அவா - அறவணவழிகளது கூக தருமம் - பெளத்த தருமம்

கடு இளங்கோவேந்தன் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய இளங் கோவடிகள் அருளிக் கேட்பு - அருள்புரிநது கேட்பு, கேட்டருள் வென விருதிபிரிததுக கூட்டினும் அமையும்

கக கூலவாணிகன சாததன - கூலவாணிகளுள் சாததன, கூலம் எணவகைதது நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகியென, பதினெண் வகைததெனபா கூததநூலா; “ பதினெண் கூலமு முழுவாககு மிகு ” (மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல்)

க௭ தமிழ்த்திறம் - தமிழிலக்கணத்தின் பாருபாட்டால் மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலைதுறவெனனும் பெயருள்ள இநதூலை, இநதூலுக்கு மணிமேகலைதுறவெனனும் பெயருணமை நீலகேசியுரை முதலியவற்றிற் காணப்படும், ஆயினும் மணிமேகலையெனனும் பெயா இருவகை வழக்கிலும் மிகுதியாக வழங்குதலற்றறி, அப்பெயரே ஈண்டு எடுத்தாளப்பட்டது இனி, மணிமேகலை துறவெனபதனை நூற்பெயராகக் கொள்ளாமல் மணிமேகலை யெனப்பவருடைய துறவென்று கொள்ளினும் பொருந்தும்.

(15 - ம்.) அக. ‘தொழுது’ கூ0. ‘காஞ்சிமாநகா’ கூஉ ‘மற்றவன்’ கூ௭, ‘வண்டமிழத்தின் மணிமேகலை திறம்’

வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத தன்னென்.

*பதிகம் முற்றிற்று

க + அரியேயு ன்னுயாதத வாதியான வண்டின்
புரியேறும் பொது நிழற்கீழ்ப - பொரியோன
அடித்தா மரைமலரை யன்போடுஞ் செனறு
பிடித்தாரா பிறவாரா பெயாநது

உ புகுதபுன்ற பூமபொயநாப பூமபுரா மாநகிககு
பாயதத மணிமேகலை துறவைச - சாததன
மணிமேகலை

க + ஆறைமபாட்டினுள் - முபாது பாட்டினுள் அறிய - தமிழ்
மகதசா அறியுமடி எனன்னனனும் அசைச சொல்லால் ஆசிரியப்பா
முடிதல சிறப்புடைதல்கனபா, "ஞகார முதல" (கோல் செய் சூ
உசு) என்பதற்கு, 'ஞனநமனியாலவழள வென்னும் பதினொரு புள்ளி
யீற்றினுள் ஒன்றனை நிறதியாகச செய்யுளு செய்யுள் பொருட்டொடாக
வும் சொற்றொடாகவும் செய்வது இயைபெனப்படும எ - று, இயை
பெனறதனனே பொருளும் இயைபுநது சொல்லும் இயைபுநதுவருமென
பது கருதது கீத்கலைச் சாத்குறாந் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும்
கோங்கவேளாற செய்யப்பட்ட தொடாநிலை செய்யுளும் போலவன்,
அவை நகா சற்றன இதறன்' எனப் பேராசிரியரும், 'ஞ ள என்
னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனை யீரகக கொண்டு செய்யுள்பொருட்
டொடாகச செய்வது இயைபெனப்படும எ - று, இயைபெனறதனனே
பொருளியைதல பெற்றும் பிரதத மொழியால் அடிநிமிரதத கோல
உயிரீற்றவாயேவரும் நகாவீற்றன இதறுப பெருள தொடாநதன
மணிமேகலையும் உதயணன் கதையும்' என நீச்சினுக்கினியும் எழுதி
யவை இங்கே அறிதற்பாலன

ரு - கூ ஆ முதா விழாவறைநதது முதற் பாவைநோற்றது ஈரக
வுள்ள மணிமேகலை துறவை இளங்கோவேந்தன கேடபக கூடவாணிகள்
சாததன ஆறைமபாட்டினுள் அறிய வைததன்னெனக

எல்லவடியும் நோடியாய வாது முடிதலின், இப்பாட்டி நிலமண
டில் ஆசிரியப்பா

* (13 - 15) 'பாயிரமுற்றம்'

+ இந்த இரண்டு செய்யுட்களும், இந்த வண்ணமாக மகிலைப்பட்டி
அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயாவிகள் வீட்டுப் பிரதியில் மட்டும் இருந்தன

மணிமேகலை

முதலாவது

விழாவறைகாதை

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு]

உலகந திரியா வோங்குயா விழுச்சோப
பலாபுகழ் மூதூர்ப பண்புமேட படிஇய
ஓங்குயா மலயத தருந்தவ னுரைப்பத
நூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட செமியின்

க - ஈ உலகம் - நனமக்களுடைய ஒழுக்கம் திரியா - வேறு படாத
ஓங்குயா விழுச்சோ - மிகவுமுயாந்த சீரியபுகழ் திரியாமூதூர, சீரினையுடைய
மூதூரெனக், “உலகம் புகழ்நத வோங்குயா விழுச்சே, ரீலவாய”
(முந்ந கஉச - டி) பலா புகழ் மூதூர - பல தேசத்தாரும கொண்டாடும
பழமையாகிய நகரம், எனறது காவிரிப் பூம்பட்டினத்தை, பலரும் புகழ்
தலை, “பூம்புகார போற்றுதும் பூம்புகார போற்றுதும்” (சிலப் க ௧0),
“வாழியரோ புகழா லமைந்த புகார” (சிலப், புகாரக்காண்டத்தி
னிற்றுதிச செய்யுள்) எனபவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணாக, பலா - பல
சமயத்தாருமாம மூதூர்ப பண்பு மேம்படஇய - மூதூரின தன்மைகள் மிகும்
பொருட்டு மலயம் - பொதியினமலை அருந்தவன - அகத்தியன் மேம்ப
டஇய உரைப்பவெனக்

சு. தூங்கு எயில செமியன் - தேவாகட்குப் பகைவராகிய
அசுரர்களுடைய, ஆகாயத்திலே அசைகின்ற மதிலகளை அழிந்த வீர
வீரையை யணிந்த தோளையுடைய சோழன், இவன் சோழருள் ஒருவன்,
இவன் தூங்கெயிலழித்ததனை, “ஒனாருடருந் துன்னருங் கடுந்திற,
நூங்கெயி லெறிந்ததின் னூங்கனோ” (புறநா ௩௬), “தூங்கெயின்
மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணமமான, சோழன் புகாரநகரம் பாடேலோ
ராமமான” (சிலப் உ௬ ‘வீங்குநீர்’ என்னும் செய்யுள்), “வீங்குதோட
செமியன் சீற்றம் விறலவிசம்பிற், நூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலால்”
(பழ சக) எனபவற்றாலுணாக

(15 - 16) உ ‘மேம்படுதல்’, ‘மேம்படியா’ ௩ ‘ஆங்குயா மலயத
தருந்தவ னுரைப்ப’

டு விண்ணவா தலைவனை வணங்கமுன னின்று

மணணகத தென்றன் வான்பதி தனனுள்

மேலோர் விழைய விழாகுறோ னெடுத்த

நாலேழ நாளினு நன்கினி துறைசென

அமர தலைவ னாகது நோந்தது

சு கவராக கௌவியோர் கடவா ராகலின

மெய்ததிறம் வழக்கு நனபொருள வீடுனும்

இத்திறம் தத்த மியல்பினிற சாடும்

சாயக கணக்கருந தந்துறை பொருள

அமயக கணக்கரு மகலா ராகம்

டு விண்ணவா தலைவனை - இந்நிரலை

க - டு அருந்தவன உரைபாச செம்பியன வணங்கி மெனக், உரைபா எழிற்கவெனவும் இயையம்

க 'மணணகதது' என்பதுமுதல் சோழன் வராததை வான்பதி தனனுள் - நன்றாகிய காவிரிப்பூம் படினத்தில

எ விழாகுறோ எடுத்த - விழாவெடுத்தலை மேற்கொண்ட

அ நாலேழநாளினும் - இருபத்தெட்டு நாளினும், 'நாலேழ நாளினும்' என்பா மேலும், ௪ கள்

டு - அ முன்னின்ற உறைகென, உறைகென - உறைகவென்று சோழன் வேண்ட

க நோந்தது - இந்நிரன் உடனப்பட்டது, இது பெயர், விழாவை மெனற்படி

கடு கடவார் - பிழையார்

கக மெய்ததிறம் - பெயர்மறையுணராததுவனவாகிய நூலவகைகள், வழக்கு - உலகியல், நனபொருள் - தத்துவம், வீடு - முதலி, "மெய்ததிறம் வழக்குகள் விளம்புகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (உஎ கடுக - எ) என்பாமேலும் இப்படியே, "அருமறை விதியு முலகிபல் வழக்கும், கருத்துறை பொருளும் விதிபட்ட நினைந்து" (கக) என்றார் கல்லிடத்தும்

கஉ இத்திறம் - இவ்வகைகளை

கக தம் துறைபொருள் - தம்முடைய வழியிற் கைதோந்த

கச அமயக கணக்கரும் - காலங்களை எண்ணிச் சொல்வோராகிய சோதிடரும், கணக்கென்பது கணக்கென்னும் வடமொழிச் சிதைவு அகலாராகி - இந்நகரை விட்டு நீங்காராகி

(15 - ம்) கக 'திறம்விளக்கும்' கச 'கவையக கணக்கருவ கல்லென பேராக'

கடு கரந்துரு வெய்திய கடவு ளானரும

பாந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாககரும

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும

வந்தொருங்கு குழீஇ வானபதி தன்னுட

கொடிதேதாத தாணைக் கொற்றவன் துயரம்

உடு விடுத்த பூதம் விழாக்கோண மறப்பின

கடு கரந்துரு எய்திய கடவுள்ளானரும - மக்கள் கணகள் காண்ப பொருவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வ யாக்கையை மறைத்து அக்கண்கள் பொறுக்குமளவினவாகிய உருவங்களை நிருமித் துகொண்ட தேவரும் இதனை, “அந்தரத துள்ளோ ரறியா மர பின, வந்து காண்குறாம வானவன் விழவும்” (சிலப் ௬ எஉ - ௭), “அவளுக்குப், புவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று மேவித்தன, மூவா விளநலவ காட்டி” (சிலப் ௭ ௭௩ - ௭௪) என வருவனவற்றாலும் அவற் றின் உரையாலும் உணராக

கக ஒருங்கு ஈண்டிய - ஒன்றுபடத்திரண்ட பாடை மாககள் - மொழி வேறுபட்ட மாக்கள், இவர்கள், மாக்கலந்தருள் செல்வப் பொருட்டால் வந்த பாத்தேசிகள், இவரை, “புலம்பெயா மாக்கள்” (சிலப் ௭ ௭௬), “மொழிபெயா தேததோ” (சிலப் ௭ ௭௭) என வு கூறுவா

க௭ ஐம்பெருங்குழு - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், துது வா, சாரணரென்னுயிர்கள், எண்பேராயம் - கரணத்தியல்வா முதலி யோர், இவ்விரததை, “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாக் தொழிறறுதுவா சாரண ரென்றிவா, பாத்திபாக கைம்பெருங் குழுவெ ன்ப்படுமே”, “கரணத் தியல்வா கரும் விசிகள், கனகச சுற்றற் கடை காப்பாளர், நகர மாந்தர் ஈளிப்படைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவா, இனைய ரெண்பே ராய மென்ப” (கீராகரம்) என்பனவற்றாலுணராக, “ஐம் பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும” (சிலப் ௭ ௭௭), பெருங் உரு ௭)

க௮ ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்றுபடக்கூடி ‘வானபதிதன்னுள்’ என் றது முதலியன சமயக்கணக்கா முதலியோர் வாரத்தை

கக கொற்றவன் - முசுருந்தன் துயரம் - அவனுடைய சண் ணும மனமும இருளும் வண்ணம் அகரா விட்ட தாட்சாத்திரத்தால் அவ னுக்குளதாகிய தன்ம துயரம் - துயரத்தை

உடு விடுத்த பூதம் - முசுருந்தனுக்கு ஒரு மந்திர முபதேசித்து அவ விருளைப் போக்கிய, படடினப்பாக்கம் மருவூரப்பாக்கம் இரண்டற்கும் இடையேயுள்ள நாளளவடி யிடத்துப் பூதம், “வெற்றிவேன மன்னற் குற்றதை யொழிக்கென ..பிழை” (சிலப் ௭ ௭௭ - ௭௮), “கடு விசையவுணா இடனுங் காண்கும” (சிலப் ௭ ௭௮ - ௭௯) என்பவற் றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணராக விழாக்கோள் - விழாவெடுத்தல்

(௭ - ௭) கடு ‘கரந்தருவெய்திய’ க௮ ‘குழீஇய’ கக ‘துயரத்’, ‘துயரம்’ உடு மறைப்பின

மடித்த செவ்வாய் வலலையி நிலங்க
இடிகுரன் முழக்கத திடுமபை செய்திடும்
தொடுத்த பாசத்துத் தொலபதி நரகரைப்
புடைத்துணும் பூதமும பொருந்தா தாயிடு
உரு மாயிரு ஞாலத் தரசுதலை யீணடும்
ஆயிரங் கண்ணேனை விழாக்கால் கொள்கென
வரசிரக கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம்
கச்சை யாணைப் பிடாததலை யேற்றி
ஏற்றிரி போரத்த விடியுறு முழக்கந்

உக வலலையிறு - வலிய பல

உஉ முழக்கத்து - முழக்கத்தோடு இடுமபை - துன்பம்

உ௦ - உஉ மறப்பின, பூதம் இடுமபை செய்திடு மெனக்

உ௩ - ச தொடுத்த - கடடிய நரகா - தம்மைப் பிறா நம்புவதற்
குத் தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற கிழக்கானவற்றின்கண்
ஒழுமும் பொயவேடத்தார முதலிய அறுவகையோர் புடைத்து -
அறைந்து. பூதம் - மேற்கூறிய பொய வேடத்தார முதலிய அறுவரைத்
தன் பாசங் கடடிவர அவரை அறைந்துணும் சதுக்கப்பூதம், இதனை,
“மாதிய ரெவ்வமொடு மீனையகம் புகாஅள சேயிழை யாற்றலும்”
(மணி ௨௨ சக - ஐசு), “தவமறைந தொழுகுந தன்மையி லாளா, அவ
மறைந தொழுகு மலவைப் பெண்டிர், அறைபோ கமைச்சா பிறாமனை நயப்
போ, பொயக்கரி யாளா புறங்கூற றுளரென, கைக்கொள பாசத்துக்
கைப்படு வோரெனக், காத நான்கும் கடுங்குர லெடுப்பிப், பூதம் புடைத்
துணும் பூத சதுக்கமும”, “பத்தினி யொருத்தி உயிரமுன்புடை
ப்ப” (கீலப் ௫ கஉஅ - ஈசு, கடு. எசு - அசு) என்பவற்றாலுணாக

உரு மாயிருஞாலம் - மிகப் பெரிய பூமி. ஈணடும் - கூடும்

உ௬. ஆயிரங்கண்ணேனை - இந்நிரன் காலகொள்கென - தொடங்
குதவென்று சொல்ல, “காலகோள் விழவின கடைநிலை சாற்றி” (கீலப்
௫. கசச)

உ௭ வசசிரககோட்டம் - வசசிராயுதம் நிற்குங்கோயில், கீலப்
ச கஉ மணங்கெழுமுரசம் - விழாமரசு

உஅ கச்சை - கீழவயிற்றிற் கடடும் கச்சை பிடர்த்தலை - பிடரிடம்

உ௭ - அ மு “வசசிரக கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம், கச்சை
யாணைப்பிடாததலை யேற்றி” (கீலப் ௫. கசக-உ)

உ௯ - ஈக ஏற்றிரிபோரத்தமுரசு - வென்ற ஏற்றினது உரியைப்
போரத்தின முரசு, இக்கருத்தினைப் பின் வருவனவற்றாலுணாக “நல்லேற
றுரிவை தைஇய முரசம்” (அகநா ஈகச), “ஏறிரண்டன் மடுத்த,
வென்றதன் பச்சை சீவாது போரத்த, .. முரசம்” (புறநா உஅஅ),

(15 - மீ) உக ‘வலலையிறுமப’ உ௭ ‘மன்கெழு’, ‘மணமுழா
வாங்க’ உ௯. ‘இடியருமுழக்கின’

௩௦ கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசுகடி ப பிசுஉ முதுக்குடி ப பிறந்தோன்
திருவிழை மூதூர் வாழ்பென் றெத்தி
வானமும மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக கோலோ னுதுக
௩௫ தீவகச சாந்தி செயதரு நன்னா

“எற்றுரி முரசு நாண் வெறிதிரை” (கீவக உகசஉ), “சாற்றிடக் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்” (பெருங். க ௩௮ ௧௦௦), “எற்றுரி முரசினிறைவன மூதூராகு” (பெருங். க ௪௩ ௧௪௫) இடியுறு முழக்கின் முரசு-இடியினது முழக்கம்போலும் முழக்கினையுடைய முரசு உறு உவமவுருபு, “தோன்ற றொதெய்வந் துணையாய்த்துயா தீர்த்தவாறும்” (கீவக ௧௦) கூற்றுக்கண் விளிக்கும் முரசு-கூற்றை அழைக்க முரசு, கண் அசைநிலையுமாம், “மீனக ணற்றதன சுணையே” (புறநா ௧௦௬) குருதிவேட்கை முரசு - குருதிப் பவி கொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய முரசு, “குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்” (புறநா. ௧௦௦) கடிப்பு - முரசுக்குங் குறுங்கடி இகஉம - அறை யும், புறநா ௧௫௮

௩௨ திருவிழை மூதூர் (மணி ௩ ௩௪) வாழ்க்கென்று - வாழ்க வென்று

௩௩ ‘வானமுமமாரி’ முதலியன முரசுநாமவோன கூற்று வாமை - மேகம் மாரி - மழை

௩௪ கோளநிலை திரியாக கோலேன் ஆகுத - கோள்கள் நிற்கு மரிலை குலையாமெககுக் காரணமாகிய செங்கோலையுடையோனாகுத, “கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்” (எ ௮) என இந்நூலுள்ளும், “கோணிலை திரிந்து அரசுகோல கோம னென்றான்” (உருந்) எனக் கீவகசீங்காமணிபுள்ளும் வருதல் காண்க

௩௫ தீவகசசாந்தி - தீபசாந்தி; என்றது இந்நிரலிழாவை, சம புத்தீவக காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இத்தீவிலுள்ளதாககு ஆசாரால் வரும் தீவகைப் பரிகரித்தறப்பொருட்டு இந்நிரலுக்குச் செயதமையால் இவ்விழா இப்பெயர் பெற்றது, “நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட காவற நெய்வதந் தேவாகோற கெடுத்த, தீவகசசாந்தி” (மணி ௨ ௧ - ௩), இனி, நகரத்திற்கு உள்ளவாகுந் தீங்குகளைப் பரிகரித்தற பொருட் டிசு செய்யப்படும இவ்விழா, தீவிற்ருச் செய்வதனோடொககு மெனபது பற்றித் தீவகசசாந்தி யெனப்பட்டதெனினுமமையும், இவ்வுரையாலத்தை, “உலகவறவி” (எ ௩௩, ௧௭. ௭௮, ௮௬) என இந்நூலுள்ளும், இவ்வுர வாயிலை, “உலகவிடைகழி” (௧௦ ௨௭) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும், இவ்வுரரசனை, “உலகமன்னவன்” (௩ ௪௬) என இந்நூலுள்ளும் கூறி யிருத்தல் காண்க

(15 - ம்) ௩௧ ‘கடிபட்டேம’ ௩௩. ‘வானமும மாரியும்’ ௩௫ ‘தீப சாந்தி’, ‘தீவகசாந்தி’

ஆயிரங் கண்ணோன் றன்னோ டாங்குள
நாலவேறு தேவரு நலததகு சிறப்பிற்
பாலவேறு தேவரு மிப்பதிப படாநது
மனனன் கரிகால வளவனீங் கியநாள

ச௦ இநநகா போலவதோ ரியலபின தாகிப
பொன்னகா வறிதாப போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணராதோ துணிபொரு ளாதலிற்
ரோண விதியுந் தோமறு கோடடியும்
பூரண குமபமும பொலம்பா லிகைகளும்

ச௫ பாவை விளக்கும் பலவுடன் பரபயின்
காயககுலைக் கமுதும் வாழையும வஞ்சியும்
பூக்கொடி வலவியுங் கரும்பு நடுமின்

க௭. நால்வேறு தேவா-முப்பத்து மூவா ; அவா வசுக்கள எண்மரும்,
திவாகரா பன்னிருவரும், உருத்திரா பதினொருவரும், மருததுவா
இருவரும், முருகு 167

க௮ பாலவேறு தேவா - பதினெண் கணங்கள், பால - பகுதி
படாநது - நினைந்து

க௯ கரிகால வளவன - புகாரையாண்ட ஒரு சோழன் நீங்கிய
நாள - பகைவரை வெல்ல வடதிசையை நோக்கி அவன போன நாளில்,
“ இருநில மருங்கின . . . புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய வநநாள ”
(நி. அக - ௯௪) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

சக பொன்னகா - தேவலோகம் வறிதா - வறுமையையுடையதாக ;
தேவா பலரும் விழாக்காண இநநகாக்கு வந்துவிடுதல்பற்றி, இவ்வாறு
கூறப்பட்டது

ச௦ - சக ஆகி வறிதாவென்க.

ச௧. கோட்டி - சபை, கோயிலவாயிலென்பா சிலப்பதிகார அரும்
பதவுரையாசிரியர், ௧௦ கூஉ

ச௨ பொலம் பாலிகை - பொறபாலிகை

ச௩. பாவை விளக்கு - பிரதிமை விளக்கு, “ பாவை விளக்குபபசும்
பொற்படாக்கை ” (சிலப் ௫. ௧௫௪) உடன் பரபயின் - ஒருங்கு பரபயின்

ச௪. வஞ்சி - மரவிசேடம், கொடியிசேடமுமாம், வஞ்சிநகரத்தை,
“ பொற்கொடிப் பெயாப்பழைம பொன்னகா ” (உசு : கூஉ) என்று பின்பு
கூறுதல் காண்க

ச௫. பூக்கொடியவல்லி யென்றா, துகிற்கொடியை மாறறுதற்கு,
“ கதலிகைக் கொடியுங் காழன்று விலோதமும் ” (மணி. க. ௫உ)

(15 - 16) க௮. ‘ இப்பதியடாநது ’ ச௨. ‘ சொன்னிலை ’ ச௧ ‘ தோட்
டியும் ’ ச௪ ‘ வாழைக்கதலியும் வஞ்சியும் ’ ச௫. ‘ கரும்பொடு நடுமின் ’

பத்தி வேதிகைப் பசுமபொற றாணதது
முத்துத தாம முறைபொடு நாறறுமின்
௫௦ விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும்
பழமணன் மாறறுமின் புதுமணற் பரப்பமின்
கதலிகைக் கொடியுங் சாமூன்று விலோதமும்
மதலை மாடமும் வாயிலுஞ் சோததுமின்
நுதல்விழி நாட்டத திறையோன் முதலாப
௫௫ பதிவாழ் சதுக்கத்துத தெய்வம் ருக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை
ஆறறி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின்
தணமணற் பந்தருந் தாழ்தருந் பொதியிலும்
புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர பொருநதுமின்

சஅ பத்தி - வாரிசை வேதிகை - திண்ணை தூணம் - தூண

சக தாமம் - மாலை

௫௦ மனறம் - ஊராகரு நடுவாய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தினடி ,
“மன்றமும் பொதியிலும்” (முருகு ௨௨௬.)

௫௨ கதலிகைக்கொடியும் காமூன்று விலோதமுமென்பன துகிற்
கொடி விசேடங்கள் , காழ் - காமபு

௫௩ மதலை - கொடுங்கை , பறறுக்கோடுமாம

௫௪. நுதல்விழி நாட்டததிறையோன் - இறைவி கணபுதைத்த
பொழுது நெற்றியிற் புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன் , என்றது
சிவபெருமானை , விழிநாட்டம். வினைத்தொகை இனி, நுதலில் இமையா
நாட்டமெனறுமாம் , “நுதல்விழி நாட்டததிறையோன் கோயிலும்” (சிலா. ௧௪ எ)

௫௫ சதுக்கத்துத தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம் , என்றது , முன்னாக
கூறிய அறுவகை நரகரைப் புடைத்ததுணஹும் பூதத்தை ; சதுக்கம் - நாற
றெருக்கடுமிடம்

௫௬ செய்வினை - செய்வினையை

௫௭ ஆறறிமரபினறிந்தோர் - நிருத்தம் முதலிய ஆறங்கங்கனையும்
உணர்ந்த முறையையுடைய அந்தணர் , “ஆறறியந்தணர்க்கு” (கலி கட
வுள்) , ஆறு - வழியுமாம் அறிந்தோர் முன்னிலைப்பெயர்

௫௮ பொதியில் - அம்பலம் ௫௯ புண்ணிய நல்லுரை - தரும்
பதம்

(பி - ம்) சக ‘முத்தத்தாம முகையொடு’ ௫௧ ‘பழமணற்பாற்று
மின்’ ௫௨ ‘கதலிக்கொடியும்’ ௫௫ ‘சதுக்கத்தெய்வம்’ ௫௮, ‘தணமணப்
பந்தா’ ௫௯ ‘அறிந்தோர் பொருநதுமின்’

- ௬௦ ஒட்டிய சமயத துறுபொருள் வாதிகள்
பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
பற்றா மாகக் டமமுட னாயினும
செற்றமுங் கலாமுஞ் செயயா தகலுமின்
வெண்மணற் குன்றமும விரியுஞ் சோலையும்
- ௬௧ தண்மணற் துருத்தியுந் தாழ்ப்பூந் துறைகளும்
தேவாரு மக்களு மொத்துடன் நிரிதரும்
நாலேழ் நாளினு நனகறிந் தீரென
ஒளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவும்
களிற்றுஞ் சூழ்தாக கணமுர சியம்பிப
- ௭௦ பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரர்கென வாழ்த்தி

௬௦ ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த பொருள் - தத்துவம்

௬௧ பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம், ஒலக்கமண்டபமென்றும் கூறுவா, “பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை” (திருவா சதகம் ௪௯), “பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண்டபமும” (சிலப் ௫. ௧௦௨), “புன்னருங் கலையெரி பட்டி மண்டபம்” (கம்ப நகர ௬௨) பாங்கு - உரிய இடம்

௬௨ பற்றாமாகள் - பகைவா

௬௩ செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழும்கோபம், “செற்ற நீகிய மனத்தினா” (முருகு ௬௨) கலாம் - போர், “புலாறகளுஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்” (புறநா ௬௬)

௬௫ துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை தாழ்ப்பூந் துறைகள் - ஆழ்ந்த பொலிவினையுடைய நீர்த்துறைகள்

௬௬ ஒளிறுவாள் - வளவகும்வாள், “ஒளிறுவாண் மன்னா” (புறநா ௧௭௭) மறவா - வீரா

௬௭ கணமுரசு - முகத்தையுடைய முரசம், “கடிப்பிகு கணமுரசம்” (நாலடி ௧௦௦), முரசின் முகத்தைக் கண்ணென்றல மரபு

௭௦ பகை - உட்பகை

௭௧ மழையும் செல்வமும சுரக்கவென்று வாழ்த்தி

௭௦ - ௭௧ மு “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ் சுரர்கென வாழ்த்தி” (சிலப், ௫ ௭௨ - ௭)

(பி - ஈ) ௬௦. ‘ஒட்டிய துறுபொரு ளுணர்நத வாதிகள்’ ௬௧ ‘வெளிறு வாண்மள்ளரும்’ ௬௭ ‘இயம்ப’

அணிவிழா வறைநதன எனகநகா மருங்கென

க —விழாவறை காதை முற்றிற்று

௭௨ அகநகா - உளநகா, எனறது பட்டினப்பாக்கத்தை

௧ - ௭௨ அருந்தவன உரைப்பச செமபியன விண்ணவா தலைவனை நாலேழ்நாளினும வான்பதிதன்னுள் உறைகென அவனோந்ததைக் கேள்வியோரா கடவாராதலின, சமயக்கணக்கா முதலியோரா குழீஇ 'மறப்பின இடுமபை செயதிடும, பொருநதாதாயிடும, காலகொள்க' என, முதுக்குடிப் பிறந்தோன முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி ஏத்திச சுரக்கென வாழ்த்திப் பொழிக, ஆகுக, நனகறிநதீ, துணிபொருளாதலின நாலேழ் நாளினும பாப்புமின, நடுமின, நாற்றுமின, மாற்றுமின, பரப்புமின, சோததுமின, செய்யுமின, பொருநதுமின், ஏறுமின, அகலுமின என அகநகாமருங்கு விழாவை அறைநதன்னெனக

(15 - ம்) ௭௨ 'அகனமா மருங்கென'

இரண்டாவது

ஊரலருரைத்த காதை

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு]

நாவ லோங்கிய மாபெருந தீவினுட
சாவற றெயவதந தேவா கொற கெடுதத,
தீவகச சாநதி செயதரு நன்னா
மணிமே சூலையொடு மாதவி வாராத
நு தணியாத துணபந தலைத்தலை மேலவரச
சுகதிரா பதிதான செல்லலுற றிரங்கித
தத்தரி நெடுங்கட டன்மக டோழி

௧ நாவலோங்கிய மாபெருநதீவு - சமபுத்தீவு, இது மகாதவீபம் நான்கனுள் ஒன்றாதலின மாபெருநதீவெனப்பட்டது, இக்கருத்து, "நாவ வகை மரபின மாபெருந தீவும" (மணி ௧: ௧௬௫) என்பதனால் விளங்கும்

௩ நாள - நாளில மு. "தீவகச சாநதி செயதரு நநாள" (மணி ௧: ௧௫.)

(15 - ம்) ௩. 'தீபசாநதி செயதரு நநாள' ச 'மாதவிபாரா'

வயந்த மாலையை வருகெனக் கூடிய
பயங்கெழு மாநக ரலரெழு துறையென
க௦ வயந்த மாலையு மாதவி துறவிக
கயாநதுமெய வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருநத
அணிமலா மண்டபத் தகவயிற செலீஇ
ஆடிய சாய லாயிழை மடந்தை
கரு வாடிய மேனி கண்டுளம வருந்திப்
பொன்னே ரணையாய புருந்தது கேளாய்
உன்னோ டிவலு ருற்றதொன றுண்டுகொல
வேத்தியல பொதுவிய லென்றிரு திறத்தாக
கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந துணிவும

அ கூடிய - அழைத்து

கூ பயம் - பிரயோசனம் அலா - பலரறிய நிகழ்த்தும் பழிமொழி
உரையென - அலரை மாதவிகுசு சொல்லென்று சித்திராபதி சொல்ல

க௦ துறவிகு - துறவுக்கு

கக அயாந்து - மனநதளாந்து அழிவினள - வருத்தமுடையாள்

கக. மலாமண்டபம் - பூததொடுக்கும் மண்டபம். அகவயிறசெலீஇ -
உள்ளிடத்தே சென்று.

கச சாயல - மெனமை மடந்தை - மாதவியினது.

கரு வாடியமேனி - தவத்தால வாடிய மேனியை.

கக பொன - திருமகள் , 'பொன்னேரணையாய' எனபது முதலி
யன வயந்தமலை கூற்று புருந்தது - சம்பவித்ததை.

கஎ உற்றதொன றுண்டுகொல-உற்றதாகிய பகைமை ஒன்றுண்டோ.

கஅ வேத்தியல - அரசாக்கு ஆடுங் கூத்தது , பொதுவியல் - எல்லா
கும் ஒப்ப ஆடுங் கூத்தது , திறம் - வகை , "வேத்தியல பொதுவியல்
என்றிரு திறத்தது , மாதவிரை யறிந்து மயங்கா மரபி, னாடலும்" (சீலப் கச
கசஅ - ௫௦.)

கக பாட்டு - இசை. தூக்கு - தாளங்களின் வழியே வரும் செந
தூக்கு முதலிய ஏழு தூக்குகள் , "ஒருசீர் செந்தாக கிருசீர் மதலை, முச
சீர் துணிவு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவபபே யறுசீர் கழாலே, யெழுசீர்
நெடுந்தாக கெனமனா புலவர்" எனபதனுலுணர்க. துணிவு - தாளவறுதி.

(பி - டி.) அ. 'வசந்த' கூ. 'அகன்கெழு மன்னக ரலர்படுத்தார
யென' க௦. 'துறவிறகு' கஎ. 'நினனோ டிவ்வூர் நின்றதொன றுண்டு
கொல்'

உ௦ பண்ணியாழ்க் கரணமும பாடைப பாடலும

தண்ணுமைக் கருவிபுந் தாழ்த்திங் குழலும

கந்தாசக் கருத்து மடைநூற் செய்தியும

சந்தாச சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும

பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமும

உ௧ காயக கரணமுங் கண்ணிய துணாதலும

கட்டுரை வகைபுங் கரத்துறை கணக்கும்

வட்டிகைச செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும

கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோபபும

காலக கணிதமுங் கில்களின் றுணிவும

உ௦ யாழககரணம் - யாழுகருரிய செயகை. பாடைப பாடல் - அக நாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்

உக கருவி - வாசசியம் குழல் - புலலாங்குழல்

உஉ கந்தாகம் - பந்து மடைநூல் - பாகசாததிரம்

உஈ சுந்தாசசுண்ணம் - நிறத்தையுடைய வாசனைப்பொடி, “சுந்தாச சுண்ணத்து” (சிலப். ௫ கட்டு)

உச. பாயற்பள்ளி - பாயலிடம், பருவத்தொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுக்கும் ஒழுக்கம், பருவம் - இருது

உ௫ காயககரணம் - காயத்தாற் செய்யப்படும் அறுபத்து நான்கு வகைச செயகை கண்ணியதுணாதல் - பிறா கருதியதை அறிந்து கொள்ளுதல்

உஈ கட்டுரைவகை - தொடுத்துக்கூறும் சொல்வன்மை கரந்து உறை கணக்கு - மறைந்துறையும்வகை, “அடிசில் வினையும் யாழினுறையும், கடிமலாச சிப்பமுங் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைபபும வாக்கின விகற்பமும, கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னமக்கென” (பெருங் க. ௩௪ - ௩௬)

உஎ வட்டிகை - எழுதுகோல், “வட்டிகைச செய்தியின் வரைந்த பாவை” என்பா பின்னும், ௪ - ௫எ.

உஅ. கோலம் - அவ்வககாலங்கட் கேற்பக் கொள்ளும் ஒப்பனை, “இரவிற்கோ, கோலங் கொடியிடையா தாங்கொள்ள” (சிலப். ௩௩ - ௪) கோபபு - கோத்தல்

உக காலக்கணிதம் - சோதிடம், “ஆயுள் வேதருங் காலக கணிதரும்” (சிலப். ௫: ௪௪) கில்கள் - பரதையாகருரியவென்று தூல்களிற் கூறப்பட்ட யாழ்வாசியை முதலிய அறுபத்துநான்கினுள் இப்பாட்டில்

(15 - ௩) உ௦. ‘பண்ணியாழ்க்கானமும’, ‘பண்ணியாழ்த்தானமும’

உக. ‘தாழ்ந்திருழலும’ உ௫. ‘கண்ணியதுரைத்தலும’ உஈ. ‘கரத்துரை கணக்கும்’ உஅ. ‘கோவையுங் கோபபும’

௩௦ நாடக மகளிராகு நன்கனம் வகுத்த
ஒவியச செநநூ லுரைநூற் கிடக்கையும
கற்றுததுறை போகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
அலகின மூதூ ரானறவ ரல்லது

௩௫ பலாதொகு புரைக்கும் பண்பில வாயமொழி
நயம்பா டிலலை நாணுடைத் தென்ற
வயநத மாலேக்கு மாதவி புரைக்கும்
காதல னுற்ற கடுந்தயா கேட்டுப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே

௪௦ பொற்கொடி மூதூரப் பொருளுரை விழந்த

முன்னும் பின்னும் கூறுதொழிந்த கலைகள், பரததையாகுரிய கலைகள் அறுபத்து நான்கென்பதைப் பின்வருவனற்றலுணாக. “யாழமுதலாக வறுபத் தொருநான, கேரிள மகளிரக கியறகையென நெண்ணிக, கலையுற வகுத்த காமக கேளவி” (பெருங் ௧ ௩௫ அச - சு), “கலைவலார் நெஞ் சிற் காமமே போன்றம்” (சிலங் ௨௧௦௭), “பண்ணுவகிலையும பழித்த தீஞ்சொ, வெண்ணெண்ண கலையோ ரிருபெரு வீதியும்” (சிலப் ௧௪ ௧௬௬ - ௭), “எண்ணுன கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற மடநதையா” (சிலப் ௨௨ ௧௬௮ - ௯)

௩௦ நன்கனம்வகுத்த - நன்கு வகுக்கப்பட்ட, “நாணமு முடையு நன்குன நீத்து” (௩ அஅ) எனவும், “நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி” (௧௩ ௨௪) எனவும், “நாததொலை வினறி நன்கன மறிந்தபின்” (௧௩ ௨௬) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருளபட்டு இந்நூ லுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க

௩௧ ஒவியச்செநநூல் - ஒவியநூல், இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றுண டென்பது, “ஒவியநூலுள் நிறறல இருத்தல கிடத்தல இயங்குதவென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள்” (சிலப் ௮ ௨௩ - ௬, அடியார்) எனப்படு வறியலாகும்

௩௨ துறைபோகிய - கற்றவைகளிற் கைதோந்த

௩௨ - ௫ நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைத்தென்று பலா கூடி உரைக்கும் வாயமொழிபெனக்

௩௬ நயம்பாடிலலை - அழகுண்டாதலிலலை

௩௮ காதலன் - கோவலன் கடுந்தயா - மிக்க தயா, என்றது கொலை யுண்டதை, “கணவற குற்ற கடுந்தயா” (௨ ௫௦), “காதலனுற்ற கடுந்தயா” (௨. ௬௬) எனபா பின்னும், “கண்டா எவனறனைக் காணக் கடுந்தயார்” (சிலப் ௧௩ ௩௮)

௪௦ பொருளுரை - புகழுரை

(பி - ம்) ௩௪ ‘அலகைமூதூ’ ௩௬ ‘நலம்பாடிலலை’ ௩௬. ‘போதல் செல்லாவுயிரோனன்றே’

நறறொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தென்
சாதல நிறப்பிற் கணையெரி பொத்தி
ஊதுலை குருகி னுயிரத்தகத தடங்கா
தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயின்

சுரு நன்னார்ப பொய்சையி னளியெரி புதுவா

சக நங்காயென்றது வயநதமாலையை

௩௮ - சக கேட்டு நின்று இழந்து துறந்தேனென்க

ச௨ கணையெரி - மிக்கநெருப்பு, “கணையெரி யுறிய மருங்கும” (புறநா. ௨௩) பொத்தி - மூட்டி, “கானவா பொத்திய நெலிதீ விளக கத்து” (புறநா. ௨௪௭)

ச௩ ஊதுலை குருகின உயிரத்து - உலையினுதும் துருத்திமூக்கைப் போலவே அழலெழவுயிரத்து, “காதலாப் பிரிந்த நோயோ நெளங்கன, ஊதுலை குருகி னுயிரத்தன ரொடுங்கி” (சிலப். ௪. ௩௮ - ௩௯), “காதலற கெடுத்த நோயோ நெளங்கன, ஊதுலை குருகி னுயிரத்தன” (சிலப். ௨௨ கடுக - ௨)

ச௪ இன்னுயிரீவா - இனியஉயிரைக் கொடுப்பாரா, எனறது, காதல நிறந்தமை கேட்டபொழுதே இறப்பரென்றபடி, பாண்டியன் ஸேஞ்சேழிய னிறப்ப அவன் மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்கும உடனே இறந்த சரித்திரம் இங்கே அறியத்தக்கது, அதுவருமாறு. “அரிமானேந்திய வமளி மிசை யிருந்த, திருவீழ் மாப்பிற றெனனா கோமான, நயங்கினாக கோதை தனறுயா பொருஅன் மயங்கினன் கொல்லென் மலராடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளான், கலக்கங் கொள்ளான் கடுதையா பெரு அள, மன்னவன் செலவுழிச செலக் யானெனத், தன்னுயிர கொண்டவ னுயிரதே டின்னப்போற, பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாயந தன்ன” (சிலப். ௨௩. ௭௮ - ௮௬), இவ்வாறிறத்தலை மூதானந்தமெனபா, “கயலோ கண்ணி கணவனெடு முடிய, வியனெறிச செலவோ வியநது ரைத் தனறு”, “ஒருயி ராக வுணாகவுடன் கலந்தோக, கீருயி ரெனப் பரிடைதெரியா - போரிட, விடனேந்தும் வேலோற்கும வெளவீளயி னுட்கு, முடனே யுலந்த துயிர” (பு - வெ. ௨௬௨)

ச௨ - ௩ நளியெரி - செறிந்தநெடுப்பு, “நனமா னளிய நறுந்தண சாரல” (புறநா. ௧௩௦) காதலிரிறப்பிற் பொய்கையிற புகுவதுபோலச் செறிந்த நெருப்பிற் புகுவா பத்தினிப்பெண்டி, “பெருந்தோட் கணவன் மாயந்தென் வருமபற, வளளித் துழிழ்ந்த தாமரை, நள்ளிரும பொய்கையுந தீயுமோ ரறறே” (புறநா. ௨௪௬), கணவரை யிழந்த பத்தினிப்பெண் டிக்குப் பொய்கையுந தீயும் ஒரு தன்மையின் வென்றபடி.

ச௪ - ௩ பின்வரும் வாககியத்தில இவ்வடிகளின் கருத்து அமைந் திருத்தல காரண “காதலன் வீயக் கடுதைய ரெய்திப், போதல் செயயா வுயிரொடு புலந்து, நளியிரும பொய்கை யாடுநா போல, முளியெரி புகுஉ முதுக்குடிப் பிறந்த, பத்தினிப் பெண்டி” (மணி. ௧௮. ௧௧ - ௧௩)

(பு - ம்) ௪௩ ‘பொய்கையினி னியடு’

நளியெரி புரா அ ராயி னன்பரோ
 டேனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
 பத்தினிப பெண்டிா பாப்புநீர் ஞாலத
 தத்திறத தாளு மல்லளெம் மாயிழை

௫௦ கணவற குற்ற கடுநதுயா பொருஅள
 மணமலி கூநதல் சிறுபுறம புதைப்பக
 கணணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
 திணணிதிற நிருக்த தீயழற் பொத்திக
 காவலன் பேரூா கணையெரி மூட்டிய

௫௫ மாபெரும பத்தினி மகணமணி மேகலை
 அருந்தவப படுத்த லல்ல தீயாவதும்
 திருந்தாச செய்கைத் தீததொழிற படாஅள்

சஎ நோற்றுடம் படுவர் - கைமமை நோனபை நோற்று உடம்பை வருத்துவார் கைமமைநோனபு இன்னதெனபதைப் பின்வரும் மேற கோள்களாலுணாக. “வெள்ளெட் சாந்தொடி புளிப்பெய தட்ட, வேளை வெந்தை வலசி யாகப், பரற்பெய பள்ளிப் பாயினது வதியு, முயவற பெண்டிர் ” (புறநா. உசசு), “இன்புறு தங்கணவ ரிடரொரி யகமூழகத், துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல ” (சிலப் ௧௮ ௧௪ - ௫.)

சஅ பரப்புநீர் - கடல

சக ஆயிழை - கணணகி

௫௧. சிறுபுறம் - பிடா, “செயத்தரு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்து” (சிலப் ௬ ௧௦௨) புதைப்ப - மறைப்ப கூநதல் அவிழ்ந்து கிடப்ப வென்றபடி.

௫௨ - ௩ முலைதிருகி - இடமுலையை வலகணையாற்றிறிருகி, “இட முலை கையாற நிருகி” (சிலப் ௨௧ ௪௩) அழற்பொத்தி - அழலை மூட்டி

௫௪ காவலன் பேரூா - பாண்டியனது பெரிய ஊராகிய மதுரையை

௫௫ மாபெருமபத்தினி - கணணகி,

௫௬ அருந்தவப்படுத்தலல்லது - செயதற்கரிய தவவழியிற சோத தலையன்றி யாவதும் - சிறிதும்

௫௭. திருந்தாசசெய்கை தீததொழில் - பரத்தைமைததொழில், “கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக களவுமென றுரவோர துறந்தவை, தலைமையாக கொண்டனின் றனமையில வாழ்க்கை” (உச : ௭௭ - ௯) என்று சித்திராபதியை நோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையை இழித்துச் சொல்லியதாகப் பின்னுங் கூறுவர்.

௫௮ - ௭ மணிமேகலை தவவழியிற் சோககப்படுவாளன்றிப்பரத்தை

(௮ - ௩) சஎ. ‘நோற்றுடன்படுவர்’ ௫௨ ‘கணணீராட்டிய’

௫௬ ‘அருந்தவப்படுத்தலல்லது’

அங்கன மன்றியு மாயிடை கேளாய
 ாங்கிம மாதவ ருறைநிடம புதுநீகன
 கூ0 மறவனா நீதத மாசறு கேளளி
 அறவனா வடிக னடியினை விழந்து
 மாபெருந் துன்பங் கொண்டி னாயங்கிந்
 காதல னுற்ற கடுந்துயர் கயர்
 பிறந்தே நுறுவது பெருகிய துன்பா
 கூ௫ பிறவா நுறுவது பெருமபேரினபம்
 பற்றின வருவது முன்னது பின்ன
 துறந்தே நுறுவ தறிசென நுருளி

மைத தொழிலிற் சோக்கப்படுவாளல்லன், “மணிமேகலையை வானறைய
 ருறுக்குங், ஈணிகையா கோலங் காணு தொழிக” (சிலப் ௨௭ ௧௦௫ - ௧௧)

கூ6 மாதவா - பொருத்த சங்கதாரா

கூ0 மறவனம் நீதத - ாவததனமைந்ளச துறந்த, பாவங்கள்
 பததுவகைப்படும, ாயத்திறேனறுவன மூன்றம், மசாலலிறேனறு
 வன நான்கும், ஁ளளசுநிறேனறுவன மூன்றுமே, இத்தனை, “சிலினை
 யென்பதி யாதென வினவின, கொலையே களவே காமத தீவிழை,
 வுலையா வுடம்பிறேனறுவ மூன்றம், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பய
 னில, சொல்லெனச சொல்லிறேனறுவ நான்கும், ஁வங்கல் வெகுளல்
 பொல்லாக் காட்சியென, றுள்ளத் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமென்ப, பதது
 வகையால்” (மணி ௨௪ ௩௨௩ - ௩௩, ௩௪ ௪௪ - ௪௨) என்பதனாலுணராக

கூ௭ கூற - அறவணவழிகட்குக் கூற

இனி, துக்கம், துக்கநிவாரணம், துக்கோற்பத்தி, துக்கநிவாரண
 மாரக்கமென்னும் வாய்மைகள் நான்கும் முறையே கூறப்படும்

கூ௪ பிறந்தோருறுவது பெருகிய துன்பம் - துக்கம்

கூ௫ பிறவாருறுவது பெருமபேரினபம் - துக்க நிவாரணம்

கூ௬ பற்றின வருவது முன்னது - துக்கோற்பத்தி, “பற்றென்ப
 டுவது பசைஇய வறிவே” (மணி ௩௦ ௧௨)

கூ௭ - ௭ பின்னது அறரோ உறுவது - துக்கநிவாரண மாரக்கம்

கூ௮ அறிஞெற்றருளி - துக்கமுதலிய வாயமை நான்கினையும் அறிந்து
 கொளவாயென்று உபதேசித்து, “துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண,
 மினபம் வீடே பற்றிலி காரண, மொன்றிய வுரையே வாயமை நான
 ாவது” (மணி ௩௦ ௧௮௬ - ௮௭) வாயமை சத்தியமென்று வழங்கப்படும்

(௩ - ௩) கூ6 ‘உறைவிடம்புகுந்து’ கூ௭ ‘அறவணவழிகளடியினை’

ஐவகைச சீலத தமைதியுங் காட்டி
உயவகை யிவைகொளென றுரவோ னருளினை
௭௦ மைத்தடங் கண்ணா தமக்குமெற பயந்த
சித்திரா பதிசூன செப்பு நீயென
அங்கு அலரைக்கேட டருமபெறன மாமணி
ஓங்குதி நாப பெருங்கடல வீழத்தோர டிரான்று
மய நெஞ்சமொடு வயந்த மாலைபுர
௭௧ கையறறு பொயந்தனை காரிகை திறத்தென

௨ — உரலருரைத்த காதை முற்றிற்று.

௬௮ ஐவகைச்சீலம் - காமம், கொலை, கள, பொய், களவு என்னும் இவ்வைந்தையும் முற்றத்திறத்தல், “களஞம் பொய்புங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக களவுமென றுரவோர துறந்தவை” (௨௪ ௭௭ - ௮) என்பா பின்னும், “சீல நீங்காச செய்தவத் தோரக்கு” (௨௧ ௫௭), “சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று” (௨௪ ௧௩௭), “தானந் தாங்கிச சீலந் தலைநின்று” (௧௦ ௧) என இரதாலுள்ளே சீலமென்பது பயின்றுவருதல் காண்க

௬௯ உயவகை இவைகளான என்று - பிறப்பிறப்பினின்றும் தப்பும் வகை நாலவகை வாயமையும் ஐவகைச சீலமுமாகும், இவற்றைக் கொளவா யாகவென்று உரவோன - அறவணவடிகள், உரம் - அறிவு

௭௦ - ௬ வாயமையும் சீலமும் இன்றியமையாதன வென்பதை, “வழு வாச சீலம் வாயமையிற் கொண்ட, பானமையின” (மணி ௨௬ ௨௦ - ௨௧) என்பதனாலுணராக

௭௧ மைத்தடங்கண்ணா - ஆயத்தார

௭௨ - ௬ பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைப் பெரியகடலில் வீழத்திய வாகளை யொத்தது, “அதுபெட்ட வாசனு நகரமு, மோங்கிய நன்மணி யுறு கடல வீழத்தோர, ஸ்ரமிற் றுனபந் தாநனி யெய்த” (சிலப் ௩௦ ௨௬ - ௩௦) மாமணி - நீலமணியுமாம்

௭௩ கையறறு - செயலற்று காரிகைத்திறத்தது - மாதவியிடத்தி னின்றும்.

௭௪ - ௭௩ நன்னாளில் மாதவி வாராததுன்பம் மேலவாச சித்திராபதி இரங்கி வயந்தமாலையைக் கூவி அலரை மாதவிக்கு உரையென்று சொல்ல, வயந்தமாலே, மாதவியிருந்த மண்டபத்துச் சென்று கண்டு வருந்தி, அந்நையாய், கேளாய், உண்டுக்கொல்! பண்பில் வாயமொழி நாணுடைத்தென்ற வயந்தமாலேக்கு உரைக்கும் மாதவி, கேட்டு நின்று இழந்து நாணுத்திறத் தேன, மணிமேகலை தீத்தொழிற படாஅள், இன்னுங்கேள். புகுந்து வீழந்து மயங்கித் துயரைக் கூற, உரவோன அந்நென்றருளிக் காட்டி இவற்றைக் கொள்ளென்றருளினன், இதனைக் கண்ணாதமக்கும் சித்திரா பதிக்கும் நீ செப்பென்று சொல்ல, வயந்தமாலையும் கேட்டு மணியைக் கடலில் வீழத்தோரென்று கையறறுப் பெயர்ந்தன்னென முடிக்க

(15 - 16) ௬௮ ‘சீலத்தமைவு’ ௭௨ ‘ஆங்கவருரை’

மூ ன ரு வ து

ம ல ர் வ ன ம் பு க் க க ரா தை

[மூனருவது மலர்வனம்புகக பாட்டு]

வயந்த மாலைக்கு மாதளி யுரைத்த
 உயங்குநோய வருத்தத் துரைமுன் றோன்றி
 மாமலா நாற்றம் போனமணி மேகலைக
 கேது நிகழ்ச்சி யெதிராதுள தாதலின்
 நு தந்தையுந தாயுந தாநனி யுழந்த
 வெந்துய ரிடுமபை செவியசம வெதுபாக
 சாத னெஞ்சங் கலங்கிக் காரிகை
 மாதா செங்கண் வரிவனப் பழித்தாள்

க - உ உரைத்த உரைமுன தோன்றி - சொல்லிய சொல்லினிட
 மாக உதித்து

சு கனமங்கனாகிய காரணங்கள் தத்தம் பயனைக் கொடுத்தற்குத்
 தோற்றுதலை, 'எது நிகழ்ச்சி' என்பது பௌத்ததூல வழக்கு, இதனை
 ஹேதுபராவ தாமமெனப்பா, "எது நிகழ்ச்சி யீங்கின ருதலின்" (கூ நுக),
 "எது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள்" (கஉ கூடு), 'எது நிகழ்ச்சி யாவும்
 பலவுள்" (உக கூடு) என இந்நூலுள்ளே இப்பெயர் பின்பும் வருதல்
 காண்க இஃது 'எது' எனவும் வழங்கும் எதிராதுள தாதலின் - தோற்றிய
 தாதலால், "சுணங்குகதிரிளமுலை (மதுரைக் சகசு)

உ - ச மணிமேகலைக்கு எது நிகழ்ச்சி மலர்நாற்றம்போல தோன்றி
 எதிராதுள தாதலினென இயைக்க

நு தந்தையும் தாயும் - கோவலனும கண்ணகியும் உழந்த - வருந்திய
 கூ வெதுப்ப - சுட எ காரிகை - மணிமேகலை

அ மாதா - காதல், உரிச்சொல், "மாதாகாதல்" (கோல் உரி கு
 கூ) வரிவனப் பழித்து - மையெழுதிய அழகைச் சிதைத்து, "வரிவனப்
 புற்ற" (புறநா கூ)

(15 - ம்) ச 'எது நிகழ்ச்சி செய்திராதுளது' நு 'தாயருந்தாந்
 துயருழந்த' 'தாமதாயருந்த' அ 'வனப்பழிந்து'

புலம்புரீருருட்டிப் பொதியவிழ நறுமலா

௧௦ இலங்கிதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட

மாதவி மணிமேகலைமுக நோக்கித்

தாமரை தணமதி சேர்ந்தது போலக்

காமா செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்

தூநீர் மாலை தூததகை யிழந்தது

௧௧ நிகாமலா நீயே கொணாவா யென்றலும்

மதுமலாக் குழலியொடு மாமலா தொடுகுகும்

சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறும்

குரவாக குற்ற கொடுநதுயா கேட்டுத்

தணியாத துனபந தலைதலை யெய்து

௨௦ மணிமேகலைதன் மதிமுகந் தன் னுள

அணிதிகழ நீலத் தாயமல ரோட்டிய

கடைமணி யுகுரீர் கண்டன னாயிற்

படையீட்டு நடுங்குங் காமன பாவையை

௧ புலம்புரீருருட்டி - வருத்தத்தால் உண்டாகிய கண்ணீரை உதிர்த்து, தனித்து வீழ்கின்ற கண்ணீர்தது எரியுமாம்

௭ - ௧௦ காரிகை அழித்தது மாலையை நீராட்ட

௧௨ தாமரை எழுவாய் மதி - மதியை தாமரைமலா மாதவி கைக்கும், மதி மணிமேகலை முகத்திற்கும் உவமை.

௧௩ காமா - விருப்பம்

௧௪ தாய நீர்மையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் நனைந்து தாய தன்மையை யிழந்தது

௧௫ நிகாமலா - ஒளியையுடைய மலா, “நீர்வார நிகாமலா கடுப்ப” (அகநா ௧௧), “அருமபவிழ முலலை, நிகாமலா நெல்லொடு தூஉய” (சிலப் ௧ - ௨)

௧௬ மதுமலாக்குழலி - மணிமேகலை

௧௭ குரவாகு - தாய தந்தையாக்கு

௨௨ கடைமணி உகுரீர் - கணமணிக் கடையினின்றும் உகுகின்ற நீர், “ஆவின கடைமணி யுகுரீர் நெஞ்சுட” (சிலப் ௨௦ ௫௪)

௨௩ படையை எறிந்தாவிட்டுக் காமன நடுங்குவான் (கல் 109)

(15 - 16) ௬ ‘புலம்புரீருட்டி’ ௧௦ ‘இலங்குதணமாலையை யிடு நீராட்ட’, ‘இநநீராட்ட’

ஆடவா கண்டா லகறலு முண்டோ
 ௨௫ பேடிய ரன்றோ பெற்றியி னின்றிடின
 ஆங்கன மன்றியு மணியிழை கோராய
 ஈங்கிந நகரத் தியானவருங் காரணம்
 பாரா வாரம் பலவளம் பழுதிய
 காராளா சண்பையிற் கௌசிக னென்போன

௩௦ இருபிறப் பாள னொருமக னுள்ளோன்
 ஒருதனி யருஞ்சே னோரா நெஞ்சமோ
 டாரா மத்திடை யலாகொய வேன்றனை
 மாருத வேகனென பாளோ விஞ்சையன
 திருவிழை மூதூர் தேவாகோற் கெடுத்த
 ௩௫ பெருவிழாக காணும் பெற்றியின வருவோன்
 தாரன் மாலையன் மனியப் பூணினை

௨௪ உண்டோ, ஓ எதிரமறை

௨௫ பெற்றியின - தம் இயற்கைத்தனமை திரியாமல் தின்றிடின -
 இவளை விரும்பாது நிற்பாராயின

௨௬ ஒப்பு மணி. ௨ ௫௮

௨௬ - எ யானவருங் காரணத்தைக் கேளாய

௨௮ - கூ பாராவாரம் - கடல பழுதிய - முதிர்ந்த, “பெருவளம்
 பழுதி” (புறநா ககந்) காராளா - பூவைசியா சண்பை ஒரு நகரம்,
 சீகாழியுமாம், அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சமபையென்னும்
 நகரமுமாம், இவவுரைக்குக் காராளரென்பதனைக் காராளரென்பதன் விகார
 மாக்க கொள்க, காராளா - ஒரு சாதியாரா

௨௯ மு மணி ௭ ௧௦௨

௩௧ ஒருதனி - ஒயிலலாததனி, மிக்க தனிமை

௩௨ ஆராமம் - உபவனம் ௩௩ விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்

௩௪ மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௩௬ - எ தாரன் மாலையை யுடையவன் மாலையன் - மணிமாலையை
 யுடையவன் ‘தார மாலையன்’ எனப் பாட்டோதி, மற்றார் மாலையையுடைய
 வனென்னுமமையும் தமனியப் பூணினை - பொற்பூணினை யுடையவன்
 பாளோ காண - மக்கள் கண்ணிற்குப்புலப்படாத பலா தொழ்படிமையன்
 - தேவா பலருந் தொழும் தெய்வவடிவையுடையன் படிமை - தெய்வ
 வடிவு, மு “தாரன் மாலையன் மனியப்பூணினை, பாளோ காணப் பலா
 தொழு படிமையன்” (சிலப் ௧௫ ௧௫௭ - ௮)

(பி - ம்) ௨௮ ‘பாராவாரப்பலவளம்’ ௨௯ காரானசண்பை’ ௩௨
 ‘அலாகொயவேனை’

பாரோ காண்ப பலாதொழு படிமையன்
எடுத்தன நெற்கொண் டெழுந்தனன் விசம்பிற
படுத்தன னுங்கவன் பான்மையே னாயினேன்

ச௦ ஆங்கவ னீங்கெனை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கினன் றன்பதி நெட்டிடை யாயினும்
மணிபுடங் கொம்பா மணிமே கலையான
தனித்தலா கொடியுந் தகைமைய ளல்லா
பன்மல ரடுங்கிய நன்மரப் பந்தா

ச௫ இலவந திகையி னெயிற்புறம் போகின்
உலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளா

௩௩ - எ வருவோனும் படிமையனுமாகிய விஞ்சையன்

௩௮ எடுத்தனன் - எடுத்து விசம்பிலெழுந்தனனென்க

௩௯ படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான் அவன் பான்மையே
னாயினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனாயினேன்,
“ பனியிரு விசம்பிற நேவா பான்மையிற நென்று சொன்னான் ” (சீவக
௩௩௩)

ச௦ - சக ஆங்கவன் - மாருதவேகன் சங்கு - இந்நகரத்திலுட்கது கண்
மாறி எனை அகன்று நீங்கினன் - விழித்த கண் இமைக்கும் அளவிலே
மறைந்து என்னை விட்டு நீங்கினன், கணமாறல்-விழித்த கண் இமைக்கும்
விலே மறைதல், “ கணமா ருடவ ரொடுக்க மொற்றி ” (மதுரைக் ௬௪௨)
தன்பதி நெட்டிடையாயினும் நீங்கினனென்க கூட்டுக சுதமதியை மாருத
வேகன் இந்நகரத்திலுட்கு நீங்கினனென்பதை, “ அஞ்செஞ்சாய லாரந்தா
ணத்தினோர், விஞ்சைய ரிடட விளங்கிழை யென்றே, உலவென் டோரூப
பலலோ ருரையின ” (மணி ௩௩ - ௩௩) என்று உதயகுமரன் கூறிய
வாற்றாறு முணர்க

ச௨ மணிபுடங்கொம்பா மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு
போலும் மணிமேகலை, எழுவாய்

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடம் கூறுகின்றான்

ச௪ - ௩ பலமலாகளை நிரைத்த நல்ல மர நிழலையுடைய இலவந்தி
கையினது மதிலின் புறத்தே சென்றால், மரப்பந்தா - சோலையுமாம் இல
வந்திகை - யந்திரவாவி, ‘ நிறைக்குறி னிறைத்ததுப் போக்குறிப் போக்கும்
பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை ” (பெருங் ௧௦௦ ௩௧௧ - ௨),
“ இலவந்திகை - நீராவிசை சூழந்த வயந்தக்கோலை, அஃது அரசனும்
உரிமையுமாடும்காவறச்சோலை ” (சீலப் ௧௦ ௩௦ - ௩௧) என்பா அடியார்க்கு
நல்லார்.

ச௬ உலகமன்னவன் - சோழன் உழையோ - பகத்திலுள்ளோர்

(௩ - ௩) ௩௬ ‘ பான்மையாளானேன் ’ ச௦ ‘ ஆங்கவனெனனை ’ ச௩
‘ கொடியுந்தனமையாளல்லன் ’ ச௬ ‘ நன்மலாப்பந்தா ’

விண்ணவா கோமான விழாக்கொ ணனனா
மணனவா விழையா வானவ ரல்லது
பாடுவடை டுட்டுர பனமரம யாகவாயும

௩௦ வாடா மாலை மாலைக் கிண்கிற
கையெய பாசுத்துப் பூதங் காக்குமென
உய்யா னத்திடை யுணர்நதோர் செல்லா
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை சிறிதந்
ரமபதி யிருந்த ரமபதி வனமும
௩௩ தவாரீக காவிரிப் பாலாதன றுகை
கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமும
மூரபுடை முதுமைய தாககவங் குடைய

௪௭ நனனா - நனனளில்

௪௮ வானவரலலது - தேவா விருமபுதலையனறி அல்லது மணனவா
விழையாரென இயைக்க

௪௯ தேவாகள விரும்பினமையால மரங்களில் வணிகள இயிரா
வாயின், “சுருமபு மூசாச சுடாப்பூங் கார்தன” (முருகு ௪௯)

௪௯ - ௩௦ மரம யாவையும் மாலைகளைத் தூக்கலின், தூக்குதல் -
தொங்கலில் வாடாத மலாமாலைகள தேவாகளால் நிருமிக்கப்பட்டன,
“வாடா மாலை வாரதாரிப் பிணடி வரம்” (சீவக ௩௦௧௮)

௩௧ கையெய்பாசம் - கையினிடத்துக் கொண்டபாசம் மரங்கள்
வாடாமாலைகளைத் தூக்குதலால் பூதங்காதல் உணரப்பட்டது

௩௨ உய்யானம் - உதனியானம், அரசர் விளையாடுங் காவறச்சோலை,
“உய்யா னத்தி னுறு துணை மகிழ்ச்சியும்” (சிலப் ௧௪ ௧௨௭)

௩௩ வெங்கதிர் - சூரியன்

௩௪ சம்பாதி - சடாயுவினுடன் பிறந்தவன் காவிரிப்பூம் படடி
னத்திற்கு அருங்கிலுள்ளதும் சம்பாதிபுடமென்று வழங்கப்படுவதுமாகிய புள
ளிருக்கு வேளுரிறையின், ஒரு டயாசனின் தாரத்திலிருந்து பூக்கொணாந்து
சம்பாதி பூசித்தானென்று தெரிதலால் அவன் பூக்கொய்தவனம் இரந்தச்
சம்பாதிவனமாக இருந்தல் கூடுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது

௩௫ - ௬ தாதையாகிய கவேரன், “கவேர கன்னிப் பெயரொடு
வினங்கிய, தவாக்களி மூதூர்” (௬. ௩௨ - ௩) எனபா பின்னும்

௩௭ டு அகரா எ டு முதுமைய - முதுமையையுடைய தாககணங்கு-
தீண்டுவருத்தூர் தெய்வம், “தாககணங்கு, தானைக்கொண்டன
துடைத்து” (குறள், ௧௦௮௨), “வெம்முது பேயக்கென னுயிரகொடுத்தேன்”
(௬ ௧௩௦) என்று பின்னும் வருதல் காண்க

௩௪ - ௭ சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும் தாககணங்குடையன

(15 - ௩) ௩௨ ‘சம்பாதிவனமும்’

யாப்புடைத தாக வறிந்தோ ரெய்தார

அருளு மன்பு மாநாடு ரோம்பும

௯௦ ஒருபெரும பூடகையு மொழியா நோன்றி

பாவன தானேயிற பனமரம பூகும்

உவவன மென்பதொன் றுண்டத னுள்ளது

விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திறே ம

பளிககறை மண்டப முண்டத னுள்ளது

௯௩ தூசிற மாமணிசு கடரொளி விரிந்த

தாமரைப டீழ்கை தானுண டாங்குடின

அருமபனிசு செய்பு மலாந்தன வாடா

௧௦ யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக, யாப்பு - உறுதி,
“யாப்பறை மாகக வியலயிற கொள்ளா” (சீலப் ௧௪ ௩௦)

௧௧ அருள - அன்புகாணத்தால தோன்றும் அளி அன்பு - அருடகு
முதலாகி மனத்தின்கண் விழும டேயம்

௯௦ பூடகை - மெற்றான, “அறத்தாறு துவலும் பூடகை”
(புறநா ௧)

௯௧ பகவனது ஆணையின் - புத்தனது கூட்டளையினாலே

௯௨ உள்ளது - உள்ளிடத்தது

௯௪ அதனுள்ளது - அம்மண்டபத்தின் உள்ளிடத்தது

௯௩ - ச விளிப்பு அறைபோகாது - ஒசை வெளிப்போகாமல் மெய்
புறத்து இடேம - தன்னேசகாரந்தாருடம்பைமட்டும புறத்தே தோன்று
விக்கும் பளிககறைமண்டபம் - பளிகுமண்டபம் தன் ஷுட புகுந்தவா
களுடைய ஒசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவாகளுருவத்தை மட்டும
வெளிப்படுத்துவதென்று அப்பளிகு மண்டபத்தின் தன்மை கூறியவாறு
விளிப்பறை - இருபெயரொட்டுமாம், அறை - ஒசை

௯௨ - ச அதன் உள்ளதாகிய மண்டபமெனக் கூட்டிக்

௯௩ - ச மணிசுடரொளவிரிந்ததாமரைபீடிகை - மாணிக்கசோதி
பரந்த பதுமபீடம், என்றது புத்தன பாதபீடத்தை, புத்தன பாதத்தை
மணிபதம்மென்றலும், அதனை வழிபடுவோர் அதுபற்றி, ‘ஓம் மணிபத்
மேஹம்’ என்ற மந்திரத்தை ஜபித்தலும் பெளத்தசமய மரபு

௯௪ ஆங்கு இடின - அபீடத்தே இட்டால்

௯௪ - ௯ உள்ளதாகிய பீடிகையெனக்

௯௭ அவிழ்செய்யும் - மலாதலைச் செய்யும்

௯௭ - ௮ தொலயாண்டு கழியினும் வாடா மூசா வெனக் காலம்
தொன்மையதாலின், ‘தொலயாண்டு’ என்றா

(15 - ம்) ௯௨ ‘அதினுள்ளது’

- சுருமபின மூசா தொலயாண்டு கழியினும
மறந்தேனதன்றிற மாதவி கேளாய
எ௦ சடம்பூண்டோர தெயவங் கருத்திடை வைத்தோர
ஆங்கவ ரடிக்கடி னவரடி தானுறும்
நீங்கா தியாங்கணு நீண்டியில் ராயின
ராங்கிதன் காரண மெனின் செயன்றியேற
சீரதை யினறியுஞ் செயலினை யுறுமெனும்
எ௭ வெந்திற னோனபிகள் விழுமங் கொள்ளவும்
செயலினை சிந்தை யின்றெனின் யாவதும்
எய்தா கென்போரக் கெது வாகவும்
பயங்கொழு மாமல ரிடிக் காட்ட
மயன்பனா டிதைத்த மரபின் ததுதான
அ௦ அவ்வன மல்ல தணியிழை நினமகள்
செவ்வனஞ் செல்லுஞ் செம்மை தானில்

௬௬ மறந்தேன கம்ப 5. 3 34

எ௦ கடம்பூண்டு - முறைமையால் மேற்றொண்டு, “நிழலவாய நேமி, கடம்பூண்டு இருட்டுங் கெளரியா” (சீலப் ௧௩ ௦ - ௨) ஓர தெய வம் - ஒரு தெயவத்தை

எ௧ அவா - அததேவருடைய அடிக்கு ஆங்கு இடின - அடியின் பொருட்டு (மலரை) அப்பீடத்தே இட்டால் அவரடிதானுறும் - (அமமலா) அததேவருடைய அடியை அடையும்

எ௨ நினைப்பிலராய இடின யாங்கணும் நீங்காது

எ௪ - ௫ சிந்தையின்றியும் செயலினை யுறுமெனும் வெந்திறல நோனபிகள் - மனமில்லாதிருக்கவும் அறமும் பாவமுமுளவாகுமென்று சொல்லுகின்ற வெவ்வித சிறலையுடைய விரதிகள் விழுமங்கொள்ள வும் - வருத்தங்கொள்ளவும்

எ௬ - ௭ சிந்தை யின்றென்ற செயலினை யாவதும் எய்தாது என போரக்கு எதுவாகவும் - மனமில்லையாயின அறமும் பாவமும் சிறிதும் உள வாகாவென்று கூறுவோரக்குக் கருவியாகவும்

எ௪ - ௭ மனமுளதாயவழி வினையுமுளதாமென்பதும், மனமில்லதாய வழி வினையுமிலதாமென்பதமாகிய இவற்றை ௬௬, ௬௭ - ஆம் திருக்குறள் களாலும் அவற்றிற்குப் பரிமேலழகரெழுதிய உரையாலும் உணராக

எ௮ பயம் - பயன் ௬௯ அது - அப்பீடிகை

அ௨ செவ்வனஞ் செல்லும் - நேராகச் செல்லும், வேறாகச் செல்லுமென்றுமாம், “திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்த” (சீலப் ௬ ௧௨௭)

(15 - 16) ௬௮ ‘சுருமபிமூசா’ ௬௯ ‘மறந்தேனதன்றிற மாதவி மகள் தேள்’ எ௧ ‘ஆங்கவனடிக’ எ௮ ‘பைங்கெழுமாமலரிடிக் காட்டி’

மணிமேகலையொடு மாமலா கொய்ய
 அணியிழை நல்லா யானும் போவலென்
 றணிப்பூங் கொம்ப ரவனொடுங் கூடி
 அந் மணிதேதோ வீதியிற் சுதமதி செலவுழீஇசு
 சிமிலிக் கரணடைய னுழைக்கோற் பிரம்பினன்
 தவலருளு சிறப்பி னராதா ணத்தனோன்
 நாணமு முடைய நன்கன நீத்துக
 காண வுயிராகுங் கையற நேங்கி
 கூ0 உண்ண நேனமொ டியவ லியானியின்
 மண்ண மோனியன் வருவோன் றனனை
 வந்தி ரடி கணும மலரடி தொழுதேன்
 எந்த மடிக ளெமமுரை கேண்மோ
 அழுககுடை யாகக்கயிற புருந்த நுமமுயிர

அச அவனொடும் - மணிமேகலையொடும்

அச சிமிலிக் கரணடையன் - உறியிலே வைத்த குண்டுகையை யுடையன், “கலப்பாளிந தனை வீட்டுவாய்க் கரணடைய, பலபுரிசு சிமிலி நாற்றி” (மதுரைக் ௪௮௨ - ௩) துழைக்கோற் பிரம்பினன் - துண்ணிதாகத் திரண்ட பிரம்பையுடையன்.

அஎ தவலருளு சிறப்பின் அராதாணத்தனோன் - கேடிலலாத மேனமையையுடைய அராதாணத்தேயுள்ளான், அராதாணம் - அருக்த தானம், என்றது சினுலபத்தை, “அஞ்சுஞ் சாய லராதா ணத்தன்” (மணி ௫ ௨௩)

அக காணவுயிராகுங் கையறநேங்கி - நுண்ணிய உடம்பையுடைய உயிராகடும் நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிறறல் முதலிய தனொழிவ் களால் துன்ப நிகழுமோடுவென்று செயலற்று வங்கி

க0 உயவல் - வருந்தலையுடைய, “உயவற் பாண” (புறா ௬௧)

கக மண்ணமோனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன், “கழுவா வுடலம்” (ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவடிக் ௬, ௨௮), “மண்ணவுடம்பு” (தக்க ௨௧௧) வருவோன் றனனைநோக்கி

கக. கேண்மோ - கேளும், ஓ அசைநிலை, “முதுமறை யந்த ணிர முனனிய துரைமோ”, “மாரறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ” (கக ௫௬, ௬௬) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க.

கச அழுககுடையாகக்கையென்றான், மண்ணமோனியாதலால்

(௩ - ௩) அச. ‘நாமலி கரணடைய னுழைத்தோற் பிரம்பினன்’
 அஎ ‘அராதாணம்’, ‘அராதாணம்’ கச ‘புருந்தது’, ‘புருந்தது’

௯௫ புழுக்கறைப படடோர் போன்றுளம் வருந்தா
 திமமையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமும்
 தன்வயிற் றருஉமென் றலைமக னுரைத்தது
 கொலையுமுண்டோ கொழுமடற் றெறவின்
 விளைபுந் தேறலின் மெய்ததவத் தீரே
 ௧௦௦ உண்டு தெளிந்திவ யோகத் துறுபயன
 கண்டா லெமமையுங் ரையுதிர்க் கொண்மென
 உண்ண நோன்பி தன்னெடுஞ் சூளுந்
 றுண்மென விரககுமோர களிமரன் பின்னரும

௯௫ புழுக்கறைப்படடோர் - புழுங்கச்செய்யும் அறையில் அகப்பட்
 டோர்

௯௪ - ௫ துமமுயிர் படடோர்போன்று உளம் வருந்தாவண்ணம்

௯௪ - ௭ இமமைப்பயன முதலிய மூன்றையும் தன்வயிற்றருஉந்
 (௯௭) தேறலெனவும் (௯௯), உரைத்ததாகிய (௯௭) தேறலெனவும் (௯௯)
 இயைக்க, தருஉந் தலைமகனென இயைப்பினுமையும

௧௦௦ யோகம் - மருந்து, சோககையுமாம்

௧௦௧. எமமையும் கையுதிர்க்கொண்மென - தேறலையன்றி எமமையும்
 அகற்றிவிடுமென்று சீலமில்லாதவரைக் காணின், அவரோடு பேசாமல்
 அவரைப் போகும்படி கையசைத்துக் குறிப்பித்தல சைன முனிவர்க்கு
 இயல்பு, இப்படியே, “மையறு படிவத்து மாதவா புறத்தெமைக், கையுதிர்க்
 கோடலின் ” (௫ ௫௪ - ௫) என்று பின்னும் வருதல் காண்க

௧௦௨ உண்ணநோன்பி - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்
 பாடும படடினிவிட்டுண்ணும் விரதி, என்றது சைனமுனிவனை, “பட்டினி
 நோன்பிகள் ” (சீலப் ௧௫ ௧௬௪) சூளுற்று - சபதஞ்செய்து

௧௦௩ உண்மென உண்ணுமென்று ஓர் களிமகன் பின்னரும் - ஒரு
 கடகுடியன் பின்னே நிற்போரும்

௮௬ - ௧௦௩ கரணடையான, பிரம்பின்ன, உளோன என்பன உண்ண
 நோன்பிக்கு அடை, “துறக்கங் கூடினுந் துறந்திவ ணீங்கும், பிறப்போ
 வேண்டேன யானெனக் கூறி, ஆரத்த வாய னூராக்களி மூரக்கன், செவ
 வழிக் கீசஞ் சிதையப் பாடி, அவ்வழி வருமோ ரந்த னூளினைச், செல்ல
 லாணை நல்லிவ ணீயென, எய்தச் சென்று வைதவண் விலக்கி, வழித்
 தினே முண்ணுமிவ வழிநறந் தேறலைப், பழித்துக் கூறுநின் பாரப்பனக்
 கணமது, சொல்லா யாயிற் புலவெவன யானெனக், கையலைத் தோடுமோர
 களிமகற் காணமின ” (பெருங் ௧ ௪௦ ௮௮ - ௯௮.)

(15 - ௩) ௯௫ ‘போன்று வருந்தா’ ௯௭ ‘தன்மையிற்றருஉம்’
 ௧௦௧ ‘கைவிதிர்க்கொண்மென’ ௧௦௨. ‘நோன்பியைத்’

கணவிர மாலையிற கடடிய திரளபுயன்
 ௧௦௫ குவிமுகி மெருக்கிற கோத்த மாலையன்
 சிதவற றுணியொடு சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
 ததாவிழ் பொடித்துக் கடடிய வுடையின்ன
 வெண்பலி சாரத மெய்முழு துரீஇப்
 பண்பில் கிளவி பலரொடு முரைத்தாவ
 ௧௧௦ சுழலும் விழும மரற்றுங் கூடம்
 தொழுவ மெழுவஞ் சுழலுஞ் சுழலும்
 ஓடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்க
 நீடலு நீடு நிழலொடு மறலு
 மைய லுற்ற மனனின் வருந்தி
 ௧௧௫ சையறு துன்பங் கண்டுநிற குரும
 கரியற ருடி மருளபடு பூங்குழற்
 பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாண்கை
 ஒளளி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோடடுக
 கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுகர்

௧௦௪ கணவிரமலை - அலர்மலை, “கணவிரமலை கைக்கொண்டென” (மணி ௫ சஅ)

௧௦௬ சிதவறறுணி - சிதிரினசீரை

௧௦௬ - ஏ சினைத் ததா வீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுளளிகள் , வீழ்பு - சுளளிகளுக்கு ஆகுபெயர், ததா - கொத்துமரம், “சிதாநனை முருகின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததா” (சிறுபாண் ௨௫௪ - ௫)

௧௦௮ வெண்பலி - வெண்ணீறு சாரதம் - சந்தனம் உரீஇ - உருவி, பூசி

௧௧௧ சுழலுஞ் சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செயவன் இவ்வாறு பின் வருவனவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள் கொள்க, “இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும்” (சிலப் ௨௨ ௧௫௪)

௧௧௪ மையலுற்ற மன - பித்தன் ௧௧௬ தாடி - மோவாய

௧௧௬ ‘சுருளிடொடிமருளபடு பூங்குழல்’ (சிலப் 27. 182)

௧௧௮ வெள்ளிவெண்டோடு - சங்குஇறசெய்த காதணி

௧௧௯ கருங்கொடிப் புருவம் - கரிய ஒழங்காகிய புருவம், “கருங்கொடிப் புருவ மேரு” (சீவக சுருஅ), இச்சினை, வடமொழியில் ப்ருவா எனபா

(15 - 16) ௧௦௪ ‘கணவிரை’, ‘கணவிரிமலை கடடியதிரையன்’ ௧௦௭ ‘பொழித்துக்’ ௧௦௮ ‘உரீஇ’ ௧௧௦. ‘அரற்றினுமரற்று’ ௧௧௧ ‘சுழலினுஞ்சுழலும்’ ௧௧௨ ‘ஒடினுமோடு’ ௧௧௬ ‘நீடினுநீடு’ ௧௧௪ ‘மையலுற்று’ ௧௧௮ ‘வெள்ளைவண்டோடடுக’

கஉ௦ காததளஞ் செங்கை பேந்திள் வனமுலை

அகன்ற வலகு லநதுண மருங்குல
இகநத வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து
வாணன பேரூர மறுகிடைத தோன்றி
நீணில மளந்தோன் மசனமுன் னுடிய
கஉ௧ பேழை கோலத்துப் பேடுகாண குநரும
வம்ப மாக்கள கம்பலை மூதூரச
சுடும னேங்கிய நெடுநிலை மனைதொறும்
வம்பறு படிவத்து வானவா முதலா

கஉ௧ அதுண மருங்குல - அழகிய நுண்ணிய இடை

கஉ௨ வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடை விசேடம், “வட்டுடைப் பொலிந்த வண்ணக் கலாபமொடு, பட்டுச்சுமந் தசைநத பரவையல்குல வாசவ தததையை” (பெருங் உ ௪ கஉ௨ - ௭) எழுதுவரிக் கோலம் - கொங்கை முதலியவற்றில் எழுதிய பத்திற்குற்று, “எழுதுவரிக் கோல முழுமெய் முற்றி” (சிலப் ௫ ௨௨௭)

கஉ௩ - ௪ வாணன வாணசுரன், உணர் - சோங்கரம், நீணிலமளந தோன் - கண்ணன், மகன் - காமன், பித்தியுமநன், “வாணன பேரூர மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோ னுடிய” (சிலப் ௭ ௩௪ - ௫)

கஉ௫ பேடு - புறநாடகம் பதினென்றனுள் ஒன்று, அப்பதினென்றையும் அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களையும் பின்வரும் வெண்பாவா லுணாக “கடையமயி ராணிமரக காலவிநதை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமற் குமபம் - சுடாவிழியாற், பட்டமதன் பேந்திருப் பாவையரான பாண்டரங்கம், கொட்டியிவை காண்பதினோ கூத்து” இப்பேடு உழை காரணமாக வாணனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட தன் மகன் அந்நுததனைச் சிறை மீட்டுக காமன் சோங்கரத்தாடிய ஆடல உழை - வாணன் மகள்

கஉ௬ - ௨௫ “ஆணமை திரிந்த பெண்ணைக் கோலத்துக், காமனுடிய பேழை யாடலும்” (சிலப் ௭ ௫௬ - ௭), “சுருளிடு தாடி மருளபடு பூங்குழல், அரிபரந தொழுகிய செழுங்கய நெடுங்கண், விரிவெண் டோட்டி வெண்ணைகைத் துவாவாய்ச், குடக வரிவளை யாடமைப் பணைத்தோள், வளரிள வனமுலைத் தளரிபன் மின்னரிடைப், பாடகச் சீறடி யாரிபப் பேழை” (சிலப் ௭ : கஅக - ௭)

கஉ௭ வம்பமாக்கள் - புதியோர், “வம்ப மாக்க டம்பெயா பொறித்த” (சிலப் ௫ ௧௧௧) கம்பலை - முழக்கம் மூதூர் - மூதூரில்

கஉ௮ சுடுமண ஓங்கிய - செங்கலாற் செய்யப்பட்டு உயர்ந்த, “சுடும னேங்கிய நெடுநகா வரைபு” (பெரும்பாண் ௪௦௫), “சுடும னெடுமதில்” (14 - வெ. 113), “சுடும னேனா கடிமனை” (சிலப் ௧௪ ௧௪௬ - ௭)

கஉ௯ படிவம் - தெய்வவடிவம்

(15 - ௩) கஉ௧ ‘பேடுகாணகுநரும’

எவ்வகை யுயிராகுநு முவமங் காட்டி
 ௧௩௦ வெணசுதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
 கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற குந்ரும
 விழவாற்றுப் படுத்த கழிபெரு விதியிற்
 பொன்னுணை கோத்த நன்மணிக் கோவை
 ஐயவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
 ௧௩௧ மயிராப்புறஞ் சுற்றிய கயிறகடை முக்காழ்
 பொலமபிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழ்
 செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறு மழலை
 சிந்தாடி சினனீ ரைமபடை நனைப்ப

௧௨௬ - ௩௧ சுதை - சுண்ணசசாரது வித்தகா - சிறபாசாரிகள் ,
 “ வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கைப் படாம் ”
 (மணி ௩ : ௧௬௭ - ௮) விளக்கதையுடைய சுதையாலியற்றிய ஒவியம் ,
 ஒவியம் - சித்திரம் “ எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, துண்ணிதி
 னுணர்ந்த துழைந்த நோக்கிற், கண்ணுள் விளைஞ்ரும ” (மதுரைக்
 ௩௧௬ - ௮) , “ மயனெனக் கொப்பா வருத்த பாவையி, னீங்கே னியான ”
 (மணி ௨௧ ௧௩௨ - ௩)

௧௩௨ விழவு ஆற்றுப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின , நடத்திய
 என்றபடி , “ முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு வியனகா ” (முருகு ௨௪௪)

௧௩௪ ஐயவி அப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்சிறுகடுகையப்பிய
 நெய்யையணிந்த மயிராழி , பேய்தீண்டி வருத்தாவண்ணம் குழந்தைகளின்
 மயிராழியில் நெய்யணிந்து வெண்சிறுகடுகை அப்புதல் மரபு வெண்சிறு
 கடுகிறகுக் கடிப்பகையெனனும் பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் இதுவே ,
 கடி - பேய் , “ குறுநடைப் புதல்வாக்குக், காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை
 யெறிந்து, தாபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும் ” (எ ௫௭ - ௬) எனவும்,
 “ ஆரவாயக் கடிப்பகை யையவிக்க கடிப்பகை ” (எ ௭௩) எனவும் பின்பு
 வருதல் காண்க சீர்திராபீடெனப்படவது தலையில் வெண்சிறுகடுகு
 அப்பியிருந்ததாக, காதம்பர் எனனும் உடனாலிலும் கூறப்பட்டுள்ளதென
 பா முச்சி - ௨௪சியில்

௧௩௫ - ௬ கயிறகடை - கொக்குவாய் , கொக்கும வாயுமாம் , (கொக்கி
 யென்று வழங்குகின்றது) , “ கயிறகடை யொழுகிய காமா தாமணி, செய்த
 தகு கோவை ” (சீலப் ௬ ௧௦௧ - ௨) முக்காழ் - மூன்று கோவையாகிய
 முததுவடம் பிறைச்செனனி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இரண்டு
 கோடுகளில் முக்காழ் தாழ்வெனக்

௧௩௭ ‘மெய்பெறு மழலை’ என்று ஈண்டுக் கூறியதுபோல, “ விளை
 யாமழலை ” (௪ ௧௩௬) என்று பின்னுங் கூறுவா

௧௩௮ ஐம்படை - ஐம்படைததாலி , காததற்கடவுளான திருமாலின்
 சங்கம சக்கரம் கதைச்சுடக் சாரங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவ
 மாக அமைப்பது , இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், ஐந்தாவது நாளில் பிள்ளை

அறநங் காவாச் சுற்றுடைப் பூநதுகில
கச0 தொடுததமணிக கோவை யுடுபொடு துயலவரத
தளர்நடை தாங்காக கிளாட்ட புதலவரை
பொலநதோ மீமிசைப் புசாழுக வேழத
திலங்குதொடி நல்லா சிலாநின் நேற்றி
ஆலமா செலவன் மகனவிழாக காலகோள
கசநி காணமி னோவெனக் கண்டுநிற குநரும்
விராடன பேருநா விசயனும் பேடி யைக்
காணிய சூழநத மம்பலை மாசுபின்

களுக்கு இதனைத் தாரணஞ் செயதல மரபெனறும் நீருய்யாதும் எனனும்
வடநூலில் இதற்குவிதி உள்ள தென்றுங் கூறுவா “அமளித துஞ்சு
மைமபடைத் தாலிக், குதலைச் செவவாய்க் குறுநடைப் புதலவா” (எ - றுசு -
எ) எனபா பின்னும், இது தாலியெனவும் தாலியைமபடை யெனவும்
வழங்கும், “தாலி களைநதன்று மிலனே பாலவிட, டயினியு மினறயின
றனனே” (புறா எ), “எழிலரா திருமாரபிற கேற்கு மிவையென,
றழகிய வமைபடையு மாரமுங் கொண்டு, வமுவில் கொடையான வய்ச்சிர
வணன், றெழுதுவறைய நினறான றுலேலோ, தாமணி வண்ணனே
காலேலோ” (பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௧ ௩ ௩), “தாலி மைமபடை
தவழு மாரபிடை” (கம்ப, நாடு ௩௮)

கசக - ௩ பொறறேரின் மேலுள்ள யானையிற புதலவரை யேற்றி,
“பொறசிறு தோமிசைப் பைம்பொற போதக், நாசிரு ஞாதலின்”
(சீவக ௮௩)

கசச ஆலமா செலவன் - சிவபெருமான, மகன் - முருகக்கடவுள்,
“ஆலமா செலவன் புதலவன் வரும்” (சீலப் உச ‘செறியனை’) சிறுரை
முருகக்கடவுளாக எண்ணினா விழாக காலகோள - விழாவின தொடக்கம்

கசநி என - என்று சொல்ல

ககஉ - சநி வீதியில் நல்லாசிலா, கோவையையும் முச்சியையும்
குதலையையும் மழலையையும் பூண்டபுமுடைய புதலவரை வேழத்து முக்காழ
தாழ்ச் சின்னீர் நனைபத துகில துயலவர ஏற்றிக் காணமினோ வென்று
சொல்ல, அதனைக்கண்டு நிற்பவர்களும் எனக்

கசசு பேருநா - பேருநில விசயனும் பேடியை - அருச்சுனனாகிய
பேடியை

கசஎ காணிய - காண கம்பலைமாககள் - வேறுசில காட்சி கண்டு
முழங்கித் திரியும்வா, “கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்ட”
(சீலப் கக உக)

(15 - ம்) கச0 ‘எடுபொடு’ கசஉ ‘தேரதனமிசை’ கச௩
‘சிலா நனநேற்றி’ கசசு. ‘விசயப்பேடியை’ கசஎ ‘கம்பலமாககளின்’

- மணிமேகலைகளை வந்துபுறநு சுற்றி
அணியமை தோற்றத தருந்தவப படுத்திய
கரு0 தாயோ கொடிய டகவில் வீங்கிவள
மாமலா கொடிய மலாவனந தானபுகின்
நலவிள வன்ன நாணு தாங்குள்
வல்லுந கொல்லோ மடநதை தன்னடை
மாமயி லாங்குள் வந்துமுன னிற்பன்
சருநு சாயலகந பனகொலோ தைய றன னுடன்
பைங்குளி திழுள் பாவைதன் கிளவிச
பெருசல கொல்லோ விசையுந வல்ல
என்றிவை சொல்லி யாவரு மினைந்துகச
செந்தளிர்ச சேவடி நிரமவடு வுருமுந
கசு0 குரவமு மாவமுங் குருநதுங் கொன்றையும்
திலகமும் வகுளமுஞ் செங்கால வெட்சியும்
நரந்தமு நரசமு மமரசலா டுனையும்

கசஅ வந்து புறநுசுற்றி - பின்னரும் நண்டுநிறகுநரும் காண்கு
நரும் கண்டுநிறகுநரும் கண்டுநிறகுநரும் வந்துபுறந்தே குழந்து

கசக - ௫௦ அணி அமை தோற்றதது - ஆபரணங்களிலலாத
தோற்றததையுடைய, “உபபமை காமத்துப்பின்” (௧௦௭) எனவும்,
“நிகரமைந்த முழந்தாளும்” (௧௭௫) எனவும் சீவகச்சீர்தாமனியில் ‘அமை’
என்பது இப்பொருளில் வருதல காண்க அருந்தவப்படுத்திய - அரிய
தவநெறியிற் சேர்த்த தாயோ - மாதவியோ “மணிமேகலை, அருந்தவப்
படுத்த வல்லதி யாவதும், திருந்தாச செயகைத் தீத்தொழிற் டடாஅள்”
(௨ ௫௫ - ௭) என்று மாதவி முன்பு கூறியிருத்தல காண்க

கரு௦. இவள் - மணிமேகலை

கரு௨ - ௩ ஆங்குள் அனனம் நாணுது மடநதை தன்னடை வல்லுந
கொல்லோவென இயைக்க

கரு௭ இசையுந அல்ல - ஒப்பனவல்ல

கருஅ இளைந்து உக - வருந்திச்சிறந்த

கருக சேவடிம நிலமுடி வடிவுருமல, மெல்ல நடந்தாளென்றபடி

கசு௦ குரவம் - குராமரம் மரவம் - வெண்கடப்ப மரம்

கசுக திலகம் - மஞ்சாடிமரம் வகுளம் - மகிழ்

கசு௨ நரந்தம் - நாரத்தை நாகம் - சுரபுனை, “நனைசினையன
நகுவிரையன நலனுடையன நாகம்” (சீலகேசி, பதி ௧௬)

(15 - 16) கரு ‘கொடியவள்’ கரு ‘சாயல கொல்லோ’ கசு0
‘குந்தமுங் கொன்றையும்’

பிடவமுந தளவமு முடமுட் டாழையும்
குடசமும வெதிரமுங் கொழுங்கா லசோகமும
கசுரு செருநதியும வேங்கையும் பெருஞ்சண பகமும
எரிமல ரிலவமும விரிமலா பரபபி
விததக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச
சித்திரச செயகைப படாமபோராத ததுவே
ஒபபத தோன்றிய வுவவனந தன்னைத
கஎ௦ தொழுதனள் காட்டிய சுதமதி தன்னொடு
மலாகொய்யப புகுநதனண மணிமே கலையென்.

௩ — மலர்வனம்புக்க காதை முற்றிற்று

கசு௩ பிடவம் - குட்டிப்பிடவமென்னுங் கொடி தளவம்-செம்முலலை (குறிஞ்சி ௮௦, ௩), “பணிவளா தளவின சிரலவாயச செம்முலை” (ஜங்குறு சசஎ), “புதனமிசைத் தளவி னிதனமுட செநநனை, நெருங்கு குலைப் பிடவமோ டொருங்குபிணி யவிழ” (அகநா ௨௩), “குருதிக கூரொ யிறு கூத்தியாகுட கொண்ட கொடித்தளவமே” (சீவக கசுருக) முடம் - வளைவு

கசு௪ குடசம் - வெடபாலை விசேடம், வெதிரம் - மூங்கில, “குட சமும வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்” (சீலப் கக கநஎ)

கசு௬ எரிமலாலிலவம் - நெருப்பைப்போலச சிவந்த பூவையுடைய இலவமரம், “எரியுரு வுறழ விலவ மலர” (கலி ௩௩)

கசு௮ சித்திரச செயகைப்படாம்-சித்திரத்தொழில் அமைந்த துகில

கஎ௦ தொழுதனள் காட்டிய - வனதேவதையைத் தொழுது உவ வனத்தைக் காட்டிய, புத்தனது பாத்தீடிகையுள்ள வனமாதலால் அதனைத் தொழுதனளென நுமாம்.

க - கஎக மாதவியுரைத்த உரைமுன்றோன்றி மணிமேகலைக்கு ஏது நிகழ்ச்சி எதிராந்துளதாதலின அக்காரிகை வெதுப்பக் கலங்கி அழித்தது உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோக்கி மாற்றிக் கொண்டாவாயென்றலும் அதனைக் கேட்டுத் துயரொடு கூறும் சுதமதி, ‘கண்ணீரைக் கண்டனனாயிற் காமன நடுங்கும்; ஆடவா அகறலுமுண்டோ, நின்றிழற பேடியரன்றோ, அன்றி யும், யான இந்நகரத்து வருங்காரணம் கேளாய, கொயவேனை விஞ்சையன் எடுத்தனன், எழுந்தனன், படுத்தனன், ஆயினேன், அவன் சங்கு என்னை அகன்று தன்பதிநீங்கினன், ஆதலால், மணிமேகலை தன்மையளவல்லா, போகின், உழையோராவதுளா, செல்லா, எய்தா, உவவனமென்பதொன் றுண்டு, உண்டு, உண்டு, மாயினது அதுதான், செம்மைதானிலா, யானும் போவல்’ என்று கூடிச்செல்வழி, பின்னரும் நிறகுநரும் காண்கு நரும் நிறகுநரும் நிறகுநரும் மணிமேகலையைச் சுற்றி ஐன்றதது, மணிமே கலை சுதமதிதன்னொடு மலாகொய்யப் புகுநதனளென முடிக்க

நானகாவது

பளிக்கறைபுக்ககாதை

[நானகாவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு
பளிக்கறைபுக்கபாட்டு]

பரிதியஞ செலவன் விரிகதிரை தானை ந
கிருளவளைப புண்ட மருளபடு டூம்பொழிற
குழலிசை துமபி கொளுத்திக காட்ட
மழலை வண்டின நல்லியாழ செயய
ந வெயினுழை பறியாக குயினுழை பொதுமபா
மயிலா டரங்கின மந்திராணை டனகாணை
மாசுறத தெரிந்த மணிநீ ரிலஞ்சிப

க செலவனுடைய கதிரை, கதிரைதானைக்கு - கிரணங்களாகிய
சேனைக்கு

ந துமபி குழலிசை கொளுத்திக காட்ட - துமபிகள் வேயங்குழலின்
ஒசையைப் பொருத்திக்காட்ட, துமபி - வண்டின கிளைகளுள் ஒரு சாதி

ந - ச இவ்வடிகளின் பொருள், “கொம்பாத துமபி . . . நல்லி
யாழ் செயய” (கக. ௫௭ - ௮) என்று இரதாலுட பின்பு வந்திருத்தல்
காண்க

௫ வெயில துழைபு அறியாப் பொதுமபா - ஞாயிறின் கதிரை
தோன்றிய காலத்தும் படுகின்றகாலத்தும் உட்படச் சிறிதும் செல்லுதலறி
யாத இளமரக்கா, குயில துழை பொதுமபா - இலை நெருக்கத்தாலே குயில
கள் துழைந்து செல்லும் இளமரக்கா. ழ “வெயினுழைபறியாக குயினுழை
பொதுமபா” (பேரூம்பாண். ௩௭௪)

க - கூ பொழிலிற காட்டச் செயயமயில் ஆடுகின்ற பொதுமபாகிய
அரங்கில் இருந்து காண்பனவாகிய மந்திகளைக் காண்பாயாக.

௭ மணிநீரிலஞ்சி - பளிக் கு போலும் நீரையுடைய பொய்கை,
நீல மணிபோலும் நீரையுடைய இலஞ்சியென்றமாம் இலஞ்சி - இலஞ்சி
யில்

(15 - 16) க ‘பருதி’ உ. ‘வளைவுண்டன’, ‘வளைப்புண்டன மருள்
படும’ ந - ச ‘கொழுந்திக்காட்ட மழலைவரிவண்டினம்’ கூ ‘மந்திகாண்’

பாசடைப பரப்பிற் பன்மல ரிடைநின்
றொருதனி யோங்கிய விரைமலாத தாமரை

- க௦ அரச வன்ன மாங்கனி திருப்பக
கரைநின் றுலு மொருமயி றனகருக
கம்புட சேவற் கணைகுரன் முழுவாக
கொம்ப ரிருங்குயில விளிப்பது காணு
இயங்குதோ வீதி யெழுதுகள் சோநது
கரு வயங்கொளி மழுங்கிய மாதாநின் முகம்போல
விரைமலாத தாமரை கரைநின் றோங்கிய
கோடுடை தாழைக கொழுமட லவிழந்த
வாலவெண சுண்ண மாடிய திதுகாண
மாதா நினகண் பொதெனச சோநது
உ௦ தாதுண வண்டி ன மீதுகடி செங்கையின்

க ஒரு தனி - ஒபயிலாததனி, “ஒப்புடைய தானையு னொருதனி யனுகி” (சீவக உஅ௦), “ஒருதனி நினறய” (ச ௧௬) “விரை ஒருதனி யிருந்த திரு” (௧௬ ௩௩-௪), “உலக வறவியி னொருதனியேறி” (௧௭ அ௬), “ஒருதனி மன்னவன்” (உரு ௨௦௪) எனறு, ‘ஒருதனி’ என்பது இந் தூலுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க

அ - க “குளனணி தாமரைக கொழுமலா நாப்பண், ஒருதனி யோங்கிய திருமலா” (மணி ௧௫ எரு - ௬)

உக ஆலும-ஆடும, ஆரவாரித்தழைக்கமுனறுமாம; “மாலவரைச சிலம்பின் மகிழ்சிற தாலும, லீலி மஞ்ஞையின்” (பெரும்பாண் ௩௩௦ - ௩௧)

க௨ கம்புள் - சம்பங்கோழி சேவலினது குரல் முழுவொலியாக

க௩ கொம்பா - கொம்பரில இருங்குயில - கரியகுயில விளிப்பது - பாடுதல், “விளியாதான கூததாட்டு” (திரு ௧௧), “விளித்த வினையிதாறுமுகீதம்” (சீவக ௧௩௪௧) என்புழி விளித்தல் இப்பொருள் பட்டு வருதல் காண்க

௧௪ எழுகின்ற துகள் ௧௫ மாதா - அழகையுடைய

௧௭ சங்குடைந்தாற போலுந தாழையின், தூளா நாடு ௧௪

௧௮ வாலவெணசுண்ணம் - தூய வெள்ளிய சுண்ணம், “ஊரதி வாலவெள ளேறே” (புறநா ௧) இது - இத்தாமரை மலரினை

௧௪ - அ துகள் சோநது ஒளி மழுங்கிய நின்முகம்போற் சுண்ண மாடியதாகிய இத்தாமரைமலரினைக் காண்பாயாக

(௩ - ௩) ௧ ‘இருமலாத’ ௧௧ ‘கரை நினறாடும’ ௧௭ ‘தோடு டைத்தாழைக கொழுமடல வீழந்த’

அஞ்சிறை விரிய வலாந்த தாமரைச
செங்கயல பாயந்து பிறழ்வன கண்டாங்
கெறிந்தது பெருஅ திரையிழந்து வருந்தி
மறிந்து நீங்கு மணிசசிரல காணென்ப
உரு பொழிலும பொய்கையுளு சுதமதி காட்ட
மணிமே கலையம மலாவனங் காண்புழி
மதிமருள வெண்குடை மன்னவன் சிறுவன்
உதய குமர னுருகெழு மீதூர
நீயா னடுங்க நடுவு தின றேருங்கய
௩௦ கூம்புமுதன முறிய வீங்குபிணி யனிழந்து
சுயிறுகால பரிய வயிறுபாழ பட்டாங்
கைகசிதைந் தாராபத திரைபொரு முநநீர்
இயங்குதிசை யறியா தியாங்கணு மோடி
மயங்குகா லெடுத்த வங்சம போலக

உக அது . சாதியொருமை இரை - முன்பு கௌவியிருந்த உணவ
உக - ௩ அஞ்சிறைவிரிய எறிந்தென இயைக்க
உச மணிசசிரல - நீலமணிபோன்ற சிசிலிப்பற்றவை , “ புலவுக கய
லெடுத்த பொனவாய மணிசசிரல ” (சிறுபாண் ௧௮௧)

கக - உச நினகண்ணைப் போதென்றெண்ணி உண்ணவருகின்ற வண்
டினங்களைக் கடியும் நின்செங்கைபோலத் தாமரைமலரிற்பாய்ந்து பிறழ்வன
வாகிய செங்கயல்களைக் கண்டு எறிந்து அவற்றைப்பெருமல இரையை
யிழந்து வருந்தி மீண்டு நீங்கும் சிரலைக் காண்பாயாக

உஎ மருள் : உவமவருபு , “ மதிமருள் வெண்குடை ” (புறநா ௧௪௪)
மன்னவன் - சோழன்

உஅ - ௧ உருகெழுமீது ஊர் நீயான்-அசசம்பொருந்திய மேலிடத்தே
ஊர்நீருக்கின்ற மாலுமி , நீயானென்பதற்குப்பொருள் மாலுமி யென்பதை,
“ ஆழகடற் பௌவத் தருங்கல மியங்கு, நீயான் போல ” (பெருங் ௧ ௪௧
௧ - ௧௦) என்பதனாலுணராக

௩௦ கூம்பு முதல முறிய - பாயமரம் அடியிலே முறியும்படி

௩௦ - ௩க வீங்கு பிணி அவிழ்ந்து கயிறு கால பரிய - இறுகின் பிணிப்பு
அவிழ்ந்து பாயக்கடின் கயிறு அறுபட

௩௧ - உ வயிறு பாழ்பட்டு இதை சிதைத்து ஆர்ப்ப - நடுவிடம்
பாழாகிப் பாய பீறுண்டு ஒலிப்ப

௩௪ சுழலகாற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மரக்கலம்

௩௦ - ௩௪ கீவக உஉ௩௧

(15 - 16) உக ‘இரிய’ உஅ ‘மூதூர்’ உக ‘மீயான்’, ‘நனி
தானடுங்க’ ௩௦ ‘முரிய’

௩௫ காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப்
பாகின் பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்து
கோவியன் வீதியுங் கொடிதேவோ வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக் குறுத்தாங்
ஒருபாற பெயரிய வருகெழு மூதூர்
ச௦ ஒருபாற படாஅ தொருவழித் தங்காது
பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரும்
ஆதுல மாககளு மலவுற்று விளிப்ப
நீல மாலவரை நிலனெடு படாநதென்க
சால வேகங் களிமயக் குற்றென

௩௫ காழோர் - குத்துக்கோற்காரர், 'காழோர், கடுங்களிறு கவளங்
கைப்ப' (மதுரைக் சுருதி - ௧) கையற - செயலற மேலோரின்
பாகரின்றி, எனபது பாகரை வீதியென்றபடி.

௩௬. பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்து - பாகனாலுண்
டாகிய பிளவையினையுடைய பரியமுகத்தைக் கையாற்றுடைத்து, பிளவை -
அங்குசத்தாற் பிளக்கப்பட்ட பணை, பாகனுடைய உடற்பிளவாலென்று
மாம், கூடும் பாயிரம், க௦

௩௭ கோவியன்வீதி - இராசப்பெருந்தெரு. கொடிதேவோவீதி -
கொடியணிந்த தேரோடும் வீதி

௩௮ பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு பெருங்கலக்கு உறுத்து - பெரிய
கலக்கத்தையுண்டாகுகி

௩௯ - அ. மு சிலப். ௫. ச௦ - சக ௩௬ மு மணி பதி. ௩௨

சக பாகு - பாகன் பறை - பறையடிப்போர், யானைக்கு முன்பு
பறை அடிக்கப்படுதல் மரபு, இதனை, "நிறையழி கொலையானை நீர்க்குவிட்
டாங்குப், பறையறைந் தலவது செலவறக் வெனனா, இறையே தவறுடை
யான" (கலி ௫௬) எனபதனாலுணராக

ச௨ ஆதுல மாககள் - மிக்க வறுமையையுடையார் அலவுற்று -
சுழன்று, "நறையும் விரைபு மோசசியு மலவுற்று" (குறிஞ்சி எ.) விளிப்ப -
கூப்பிட

ச௩ இலப்பொருளுவமை நிலனெடு - பூமியில்

ச௪ காலவேகமெனபது அவயானையின் பெயர், கடடியங்கார
னுடைய பட்டத்துயானையை அகலவேகமென்றும், தடமித்தன பட்டத்து
யானையை வானாய்க்காரமென்றும், சீவக்கிரகாமணியற் கூறியிருத்தல்
காண்க. களிமயக்குற்றென - மதமயக்குறுத்துத் திரிந்ததாக, களி மதத்திற்கு
ஆகுபெயர்

௨௧ - சச நீயான நடுங்கக் கூம்புமுதல்முறியக் கயிறுகாலபரிய

(௩. ௩) ௩௬. 'பாகின் விழுவிற' ௩௭ 'கோவியல்' ச௨. 'வாதுவ
மாககளும்' ச௪ 'காலமேகம்'

சுரு விடுபரிக குதிரையின் விரைந்துசென் றெய்திக
கடுங்கண யானையின் சடாத்திற மடக்கி
அணிததோத தானையொ டாசினாங் குமரன்
மணிததோக கொடுஞ்சி கையாற பற்றிக
காரலர் கடம்ப னல்ல னென்ப

ரு0 தாரங் கண்ணியிற் சாற்றினன வருவோன

இதைசிதைநதாபப முநீரில் யாங்கணும ஓடி மயங்குகின்ற வங்கம்போலக்
காமோர்கையறப் பாகன முதலியோர் அலவுறறு வளிப்ப மூதூரில் மேலோ
ரின்றித் துடைத்துப் பெருங்கலக்குறுத்து ஒருபாறப்படாது ஒரு வழித்தங்
காது நிலமாலவரை படாநதெனக் காலவேகம் களிமயக்குறறதாகவென
முடிக்க

வங்கம் யானைக்கும் காற்று மத்தத்திற்கும் உவமை வங்கம்போலக் கால
வேகம் களிமயக்குறறென எனவியையும் இப்படியே, “வீங்குபிணி
நோனகயி றீரீஇயிதை புடையூக, கூம்புமுதன முருங்க வெற்றிக் காயந
துடன், கடுங்காற நெடுப்பக் கலப்பொரு துரைஇ, நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய
போல, இருதலைப் பணில் மாபபச சினஞ்சிறந்து, கோலோகக் கொன்று
மேலோர் வீசி, மென்பிணி வனறொடா பேணது காமசாயத்துக், கந்தூரீத்
துழிதருங் கடாஅ யானையும்” (மதுரைக் ௩௭௮ - ௮௩) என்று வந்திருத்தல்
காண்க

சடு பரிக்குதிரை, பரி - செலவு, “பகைப்புலங் கவாநத பாய
பரிப்புரவி” (மதுரைக் ௪௮௩)

சச கடுங்கண - தறுகணமை, அது கடுங்கு கொல்லுதல், “நெடுஞ்
சுழிப் பட்ட கடுங்கண வேழத், துரவுச்சினந் தணித்து” (மேலபந் ௩௨௬ -
௪) கடாததிறம் - மத்ததின கூறுபாடுகள்

சஅ “கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூவடிவமாகப் பண்ணித் தோத்தட்டின
முன்னே நடுவது” என்பா ஆசிரியர் கச்சிணிக்கினியர், “கொடுஞ்சி நெடுந்
தோ” (மதுரைக் ௭௮௨), “நெடுந்தோக் கொடுஞ்சி” (புறநா ௭௭),
இது தாமரைமொட்டி வடிவமுள்ள தெனறும் கூறுவா

சக காரலா கடம்பன அல்லனென்பதை - காகாலத்து அலாகின்ற
கடம்பின் அலராற்றெடுக்கப்பட்ட மாலையையுடைய முருங்ககடவுளல்ல
னென்பதை, “காராறுங் கடம்பின்” (புறநா ௨௩) என்பதனாற் கடம்பு
காகாலத்திற்கு உரியதென்பதும், “பராஅரை மராஅத், துருளபூந் தண்
டா புரளு மாபினன்” (முருகு ௧௦ - ௧௧) என்பதனால முருங்ககடவுள்
கடப்பமாலையையுடையரென்பதும் அறியப்படும்

ரு0 ஆரங்கண்ணி - ஆத்திமாலை, இது சோழர்களுக்குரிய அடை
யாளமாலை, “ஆரங் கண்ணிச் சோழன்” (சீலப் பதிகம், ௧௨)

சக - ரு0 அழகாலும் ஆணமையாலும் உதயகுமரனை முருக்ககடவு
ளெனநெண்ணிக் கடப்பமாலையினமையானும் ஆத்திமாலைபுணமையானும்
அவனைச் சோழனமகனென்று கண்டோர துணிந்தமையின் இவ்வாறு கூறப்
பட்டது

௨௭ - ரு0 மன்னவன் சிறுவன், உதயகுமரன், அரசினங்குமரன், சென்

நாடக மடநதையா நலங்கெழு வீதி
ஆடகச் செயவினை மாடத தாங்கட
சாளரம பொளித்த காலபோகு பெருவழி
வீதிமருங் கியன்ற பூவணைப் பள்ளித
௫௫ தகரக குழலா டன்னெடு மயங்கி
மகர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
வடடிகைச் செய்தியின் வரைநத பாவையின்
எட்டி குமர னிருநதோன றனனை
மாதா தன்னெடு மயங்கனை யிருநதோய்

றெயதி அடக்கிப் பற்றி அல்லனென்பதைச்சாற்றித் தானையொடு வருவோ
னென்க.

௫௧ நாடகமடநதையா - நாடகக்கணிகையரது வீதி - வீதியில்

௫௨ ஆடகம் - நாலவகைப் பொன்னுள் ஒன்று செயவினை -
செய தொழில் மாடத்தாங்கண - மாடத்திடத்தே

௫௩ காலபோகுபெருவழி - காற்றுச்செலலும் பெரியவழி கால்
போகு பெருவழியாகிய பொளித்தசாளரம்.

௫௪ வீதி மருங்கு இயனற - வீதியின் பக்கத்தே இயற்றிய பூ
அணைப்பள்ளி - மலர்ணையாகிய படுக்கையில்

௫௫ தகரம் - மயிரச்சாந்து தகரக்குழலானென்றது ஒருகணி
கையை

௫௬ மகரயாழ் - நாலவகையாழ் ஒன்று, அது பதினேழு நரம்
புடையது கோடு-யாழ்த்தனமெ, “அங்கோட்டிச செறிநத வலிந்நது வீங்கு
திவவு” (சிறுபாண் ௨௨௨), “கருங்கோட்டிச சீறியாழ” (நெடுநல் ௭௦)
தழீஇ - தழுவி

௫௭ வடடிகை - எழுதுகோல, “வடடிகைச் செய்தியும்” (௨ ௨௭)
என்றா முன்னம்

௫௮ எட்டி - வைகியாபெறும் பட்டப் பெயர், “எட்டிப் பூப்பெற
றிருமுப் பதிற்றியாண, டொட்டிய செலவத் துயாநதோ னாயினன்” (௨௨ :
௧௧௩ - சு) எனபா பின்னம், “எட்டி குமர னினிதி னியக்கு, மின்னெலி
வீணைப் பண்ணெலி வெரீஇ” (பெருங் ௧ ௪௦ ௧௧௬ - எ), “எட்டி
காவிதிப் பட்டந தாங்கி” (பெருங் ௨ ௩. ௧௪௪), “எட்டி சாயலனிருந
தோன்றனது” (சிலப் ௧௫ ௧௬௩), “எட்டி காவிதி யெனபன தேய
வழக்காகிய சிறப்புப் பெயர்” (தொல் தொகை. கு ௧௨) எனபா ஆசிரியர்
நச்சினுக்கினியர்

௫௯ மயங்கனை இருநதோய - மயங்கியிருநதோய

(15 - 16) ௫௧ ‘சாளரமொழித்த’, ‘சாளரமொழிநத’, ௫௫ ‘தாத
விழ் குழலாள்’ ௫௬ ‘மாதாவீணையின்’

சு௦ யாதுநீ யுற்ற விடுக்க ணென்றலும்
ஆங்குது கேட்டு வீங்கிள முலையொடு
பாங்குற சென்று தான்றொழு தேததி
மட்டவி முலங்கன் மன்ன குமாற
கெட்டி குமா னெய்திய துரைப்போன்

சுரு வகைவரிச செப்பினுள் வைகிய மலாபோல்
தகைநலம் வாடி மலாவனம் புகூஉ
மாதளி பாயந்த மணிமே கலையொடு
கோவல னுற்ற கொடுநதுயா தோன்ற
நெஞ்சிறை கொண்ட நீரமையை நீக்கி
எ௦ வெம்பகை நரமபி னெனகைச செலுத்திய

சு௦ இடுக்கண - துன்பம்

ரு௦ - சு௦ அங்கனம் வருவோன வீதியில் மாடத்துப் பள்ளியிற் குழ
லாடனனொடு மயங்கித் தழீஇப் பாவையினிருந்தோனறனனை, இருந்தோய,
நீயுற்ற இடுக்கண யாதெனறலுமெனக

எட்டிக்குமான வீதிமருங்கிப்பன்ற சாளரச்சேக்கையிலிருந்தமையின
உதயகுமரன் அவனைக்கண்டான

சுஉ பாங்கு - முறைமை, பகமெனலுமாம் தொழுது - பணிந்து

சுங். மட்டு - தேன சுச எய்தியது - நோந்ததை

சு௦ - சுச என்றலும் அதுகேட்டு எட்டிக்குமான கணிகையொடும
சென்று தொழுது ஏத்தி மன்னகுமரற்கு உரைப்போன

சுரு செப்பினுள் வைகியமலா புழக்கத்தால வாடும், “மடைமாண
செப்பிற் றமிய வைகிய, பெயயாப் பூவின் மெய்சா யினான்” (குறுந் சு),
“வகைவரிச செப்பினுள் வைகிய கோதையே” (கலி சுஅ கரு),
பெருங், க கூக எஅ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பாராக

சுசு தகைநலம் - மிக்கவழகு

சுஎ - அ பயந்த - பெற்ற மணிமேகலையைக் கண்டவுடன் எட்டி
குமாறுக்குக் கோவலன்டைந்ததுன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின, ‘மணிமே
கலையொடு, கோவல னுற்ற கொடுநதுயா தோன்ற’ என்றான், இப்படியே,
“இளங்கோன கண்ட விளம்பொற பைங்கொடி உருவிலாளனொ
டுருவம் பெயாப” (ரு க - சு) என்பா பின்னும்

சுசு நெஞ்சு இறைகொண்ட நீரமையை - மனடி தங்குதல் கொண்ட
தன்மையை, “வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொயகை” (மதுரைக் உடுக)

எ௦ பகைநரம்பு - நின்றநரம்பிற்கு ஆறாவதும் மூன்றாவதுமாகிய
நரம்புகள், “நின்ற நரம்பிற் கறா மூன்றுஞ், சென்றுபெற நிற்பது கூட
மாகும்” (சிலப் அ : கூ - ச, உரை, மேற்), கூடம் - பகை.

திதுயா னுற்ற விடுமபை யென்றலும
மதுமலாத தாரோன் மனமகிழ வெய்தி
ஆங்கவ டனணையென னணிதே ரேற்றி
சங்கியான வருவே னென்றவற குரைத்தாங்
எடு கோடுமபை கிழியு மதியம போல
மாட வீதியின் மணிதேர கடைஇக
காரணி பூமபொழிற் கடைமுகங் குறுநவத்
தேரொலி மாதா செவிமுத லியைத்தலும
சித்திரா பதியோ முதய குமாநுற
அஃ மெனமேல வைத்த வுள்ளத் தானென
வயநத் மாலை மாதனிக கொருநாட்
கிளநத் மாற்றங் கேட்டே னுதலின்
ஆங்கவன நேரொலி போலு மாயி நழ

சுச - எக உரைப்போன மலாபோல நலம்வாடி வனம் புகுஉம மணி
மேகலையொடு கோவலனுற்ற துயாதோன்ற அததுயரம் நீர்மையை நீக்கி
என கையைப் பகைநரம்பிற் செலுத்தியது, யானுற்ற இடுமபை இது
வென்றலு மெனக.

எஉ தாரோன் - உதயகுமரன் முனிவருடைய உறைவிடத்தை
நீங்கி மலாவனத்திற்குச் சென்ற மணிமேகலையை இனி எளிதிற பெறலா
மென்று மகிழ்ந்தான்

எக அவள்தனை - மணிமேகலையை

எச அவற்கு - எட்டிசுமரற்கு

எடு கிழியுமதியம் - கிழிதற்குக் காரணமாகிய மதியம் மதியம்
போல - சந்திரனபோல, கலைநிரம்பினமையின், உதயகுமானுக்கு மதி
உவமையாயிற்று, “நாளவாய நிறைந்த நகைவெண்மதி செல்வ தொத்
தான்” (சீவக. சஞ்ச) மாடங்கட்கு மழையைபும், தேருக்கு மதியத்தையும்
உவமையாககினும் பொருந்தும்

எச கடைஇ - செலுத்தி, “காலியக கன்ன கதழ்பரி கடைஇ”
(மதுரைக் சசு)

எஎ கடைமுகம் - வாயிலிடம் குறுக - அடைய

எஅ மாதா - மணிமேகலை செவிமுதல் - செவியிடம்

எக - அ எனறலும் மகிழ்வெய்தி, ‘அவளை என தேரேற்றி இவரு
வருவேன்’ என்று அவனுக்குரைத்து மதியம்போலத் தேரைக் கடைஇப்
பொழிலின் கடைமுகங்குறுக, அததேரொலி செவிமுதலிசைத்தலு
மெனக

அஉ கிளநத் - சொல்லிய அக ஆயிழை : விளி.

(15 - ம்) எடு. ‘கிழிகும’

ரங்கென செவிமுத லிசைத்ததென் செய்கென
அடு அமுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை யுரைத்தலும்
சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போற
பனிக்கறை மண்டபம் பாவையைப் புகுகென்
றொளித்தறை தாழ்கோத துளக்கத் திரீஇ
ஆங்குது ஈனக்கோ ரைவிலின் கிடக்கை

கூ௦ நீங்காது நின்ற நேரிழை தன்னைக்
கலலென றுணையொடு கடுந்தோ நிறுத்தி.
பனமலாப பூம்பொழிற் பகனமுளைத் ததுமோற
பூமரச சோலையும் புடைபும பொங்கருந்
தாமரைச செங்கண் பாப்பின்ன வரநடம்

கூரு அரசினங் குமர னூருந் லொருசிறை
ஒருதனி ின்ற புனற்றிற் மறிந்தேன

அச எனசெயகு - யாதுசெயவேன

அடு அமுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை - மணிமேகலை

எக - அடு உதயகுமான எனமேல வைத்த உள்ளத்தானென்று
வயந்தமாலே கித்திராபதியோடுறறு முன்னொருநாள மாதவிகுக்கு கிளந்த
மாற்றத்தை நான கேட்டேன், ஆதலின், ஆயிழாய், என செவிமுத
லிசைத்த ஒலி, அவன் தேரொலிபோலும், இதற்கு யான யாதுசெயவே
னென்று மணிமேகலை யுரைத்தலுமெனக்

அக துளக்குறுமயில் - தளாச்சியுற்ற மயில்

அஎ. மண்டபத்தில் பாவையை - மணிமேகலையை புகுக என்று

அஅ இரீஇ - இருக்கச்செயது

அக ஐந்துவிற்கிடை நீளத்தே நிறறல் மாபு, “ஐவிவி னகல நின்
றாங் கடிதொழு திறைஞ்சி னறகு” (கீவக க௭௦௪), “இருந்த மன்னவற்
கெழும்கோ லெல்லையுட், பொருந்தல செல்லாது புககவ னிறைஞ்ச” (க சஎ
௫௩ - ௪) என்று ஏழுகோலெல்லையுடவா, பெருங்கதை நூலாசிரியர்

அச - கூ௦ கேட்டு மண்டபத்திற் புகுகவென்று பாவையையொளித்
துத் தாழ்கோத்து இருத்தி அதுதனக்கு ஐந்துவிற்கிடக்கையில் மயில் போல
நின்ற நேரிழையாகிய சுதமதிதனை

கக. கடுந்தோ கடுமை - விரைவு கூஉ பகல - சூரியன்

கக பொங்கா - ஈண்டிக கட்டுமலை, மரக்கிளையென்றுமாம்

கச பாப்பின்ன - பாப்பி.

கடு ஒருசிறை - ஒருபக்கம், “வானவ ருறையும் பூநா றொரு
சிறை” (சிலப் ௧௦. ௧௫௮) *

கக திறம் - இயல்பு

(15 - 16) அடு ‘அமுதுறு’ அஅ ‘தாட்கோத்து’, ‘தாடகட்கோத்து’

வளரிள வனமுலை மடந்தை மெல்லியல்
தளரிடை யறிபுந தனமையள கொல்லோ
வினையா மழலை வினோநது மெல்லியல்

௧௦௦ முனையெயி றருமபி முதது நிறைத தனகொல
செங்கய னெடுங்கண் செவிமருந கோடி
வெங்கணை நெடுவேள வியப்புரைக குங்கொல
மாதவ ருறைவிட மொர்இமணி மேகலை
தானே தமிழளிங் கெய்திய துரையெனப்
௧௦௫ பொதியறைப் பட்டோரோ போனறுளம் வருந்தி
மதுமலாக கூந்தற சுதமதி யுரைக்கும்
இளமை நாணி முதுமை யெய்தி
உரைமுடிவு காட்டிய வுரவோன் மருகற

௧௭ மெல்லியல் - மணிமேகலை.

௧௮ தளரிடை - ஆடவா காமத்தாற்றாளாகத் சமயத்தை, இடை
காலம், “உடையோரா போல விடையினறு குதுகி” (புறநா ௫௪.)

௧௯ “வினையா மழலையின் விரிததுரை யெழுதி” (சிலப் ௮. ௬௭)

௧௦௦ “முனாவள ரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே” (சிலப் ௭ :
௧௬), “முனையிள வெண்பன முதுககுறை நங்கை” (சிலப் ௧௫: ௨௦௨)

௧௦௨ வெங்கணை - விருப்பத்தைச் செய்யும் அம்பு

௧௦௩ மாதவா - சங்கத்தாரா, அறவணவழிகளெனறுமாம் ஓர்இ -
நீங்கி

௧௦௪ தமிழள் - தனித்தவளாய

௧௦ - ௧௦௪ தானையொடு தேரைப் புறத்தே நிறுத்திப் பொழிலிற்
பகல் முளைத்ததுபோல வருங்குமரன சுதமதியைக் கண்டு, ‘ஒருசிறை
தனி நின்றாய், உன திறமறிந்தேன், மணிமேகலை அறியுநதனமையள
கொல்லோ, அவள முனையெயிறு முததுநிரைத்தனகொல, அவள் கண்
கள் வேள வியப்புரைக்குங்கொல, அவள மாதவருறைவிடத்தை யொர்இத
தமிழளாய் இங்கு எய்தியதற்குக் காரணமுரை’ என்று கேட்பவெனக்

௧௦௫. பொதியறைப்பட்டோர - துவாரமில்லாத கீழறையில் அகப்
பட்டோர, “பொதியறைப்பட்டோர போனறுமெய வருந்தி” (மணி ௧௬.
௮), “போதார பிறவிப் பொதியறையோரென” (சிலப் ௧௦ ௧௬௧)

௧௦௭ - ௮ இளமைநாணி முதுமையெய்தி உரைமுடிவு காட்டிய உர
வோன் - இளமைப்பருவத்தை நாணி முதுமைப்பருவத்தை யடைந்த, தம்
முட பக்கமை கொண்டு வந்தாரிருவருடைய சொல்லை ஆராய்ந்து அவற
றின் முடிவை அவர்களுக்கு விளக்கிய அறிவுடையோனாகிய கரிகாற் பெரு
வளத்தானென்னுஞ் சோழன், இவ்வரலாற்றை அடியிலவரும் பழமொழி

(௩ - ௩) ௧௮ ‘தளாநடை யறியுநதனமையை கொல்லோ’ ௧௦௫
போன்று மெய்வருந்தி’ ௧௦௮ ‘மருமாற்கு’

கறிவுஞ் சாலபு மரசியல வழங்கும்

கக௦ செறிவனீ மகளிர் செப்பலு முண்டோ

அனைய தாமினும் யானென்று கிளப்பல

வினைவிளங்கு தடக்கை விறலோய கேட்டி

வினையின் வந்தது வினைக்குவினே வாயது

புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது

கக௫ மூப்புவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை

பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்

புறநடங் காவிற செற்றச் சேக்கை

வெண்பாவாலும் அதன உரையாலு முணாக, “ உரைமுடிவு காண னிள மையோ னென்ற, நரைமுது மக்க ளுவப்ப - நரைமுடித்தது, சொல்லான முறைசெய்தான சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகம்படும ” (உக), என பது—‘ தம்முள் மறுதலையாயின ரிருவா தமக்கு முறைமை செய்யவேண்டி வந்து சில சொன்னால் அச்சொன் முடிவு கண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவு நிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழந்த நரைமுது மக்களுவக் கும வகை நரைமுடித்து வந்து முறைவேண்டிவந்த இரு திறத்தாரும் சொல் விய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான கரிகாற்பெருநாந்தா னென்னுஞ் சோழன், ஆதலால், தத்தம் குலத்தகுத்தக விசைகள் கற பத்தற்கு முன்னே செம்பாகமுளவா நென்றவாறு’, இவ்வரலாறு, “ முதியோ, ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செல்வம் ” (கஅ௭ - அ) என்று பொருநராற்றுப்படையிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது உரவோன மரு கற்கு - கரிகாற்பெருவளத்தான வழித்தோன்றலாகிய உனக்கு, மருகன்- வழித்தோன்றல், “ உலக மாண்ட வுயாந்தோர மருக ” (மதுரை: ௨௩)

க௦௬ சாலபு - அமைதி அரசியல வழக்கு - அரசநீதி

க௦௬ - க௦. ஒப்பு மணி கஅ, க௪௦ - சக

க௦௫ - க௦ அதுகேட்டு உளம் வருந்தியுரைக்கும் சுதமதி மருகற்கு அறிவு முதலியவற்றை மகளிர் செப்பதலும் உளவாகுமோவென்ற னென்ற

ககக கிளப்பல - சொல்லுவேன கக௨ வினை - போரிட

இனி, மணிமேகலையை அவன் விரும்பாமலிருத்தற்கு உடம்பின் தூயது அன்மையைச் சொல்லுவான்

கக௩ வினையினவந்தது - கனமத்தால் வந்தது வினைக்கு வினே வாயது - கனமத்திற்கு வினேநிலமாகவுள்ளது

கக௪ புனைவன - சந்தனம் மலர் முதலியவை

கக௫ மூப்புவிளிவுடையது - முதுமையையும் சாதலையுமுடையது தீப்பிணி யிருக்கை - கொடியனோய்களுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளது

கக௭ அரவு அடங்கு புறறினென இயைக்க செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வதாகிய சினம் சேக்கை - தங்குமிடம்

(௮ - ௩) கக௨ ‘கேணி’ கக௫ ‘முத்தா’

அவலை கவலை கையா றழுங்கல

தவலா வுளளந தன்பா லுடையது

கஉ௦ மககள யாககை யிதுவென வுளாரதது

மிககோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய

என்றவ னுரைத்த விசைபடு தீருநொல

சென்றவ னுளளந சேரா முன்னப்

பளிங்குபுறத தெறிந்த பவளப் பாவை”ின்

கஉ௫ இளங்கொடி தோன்றமா விளங்கோ முன்னென்.

ச —பளிக்கறைபுக்க காதை முற்றிற்று.

ககஅ அவலம் - வருத்தநதோன்றி நற்றல கவலை - யாது செயவ
லெனறல கையாறு - மூரச்சித்தல அழுங்கல - வாயவிட்டழுதல , இஃது
அரற்றெனப்படும

ககஅ - கூ அவலம் முதலிப்பவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத்
தன்னிடத்தே உடையது

கஉ(1) யாககை இதுவென - யாககை இத்தன்மையதென்று , இது
வெனறது, ‘வினையின வந்தது’ என்றது முதலியவற்றை

கஉக. இதனை - இவவுடம்பை புறமறிப்பாராய - புறமறியாகப் பாரப்
பாயாக, பாரப்பின, இதன தூயது அன்மை விளங்குமென்றபடி , “மற்ற
தனைப் பைமறியாப் பாககப் படும” (நாலடி சஉ), “பைமறியா நோக
கப் பருந்தாகருந தகைமைதது” (இறை சூ க, உரை)

கஉஉ அவள் - சுதமதி

கஉச “பளிங்குபுறத தெறிந்த பவளப் பாவை” (மணி கஅ , எஅ) ,
“பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல” (சீவக ககஉ)

கஉ௫. தோன்றமா - தோன்றாநின்றாள்

கஉஉ - ௫ என்று அவள் உரைத்ததொல அவனுள்ளம் சென்று
சேராமுன்னா, இளங்கொடி பாவைபோல இளங்கோமுன தோன்றுமெனக்

க - கஉ௫ காண்பனகாண காணுய காண காண காணெனச் சுதமதி
காட்ட மணிமேகலை வனங்காணபுழி, மன்னவன சிறுவன உதயகுமரன்
அரளிளங்குமரன் வருவோன, இருந்தோனன்றனை, இருந்தோய, யாதென்ற
லும், உரைப்பேன, என்றலும், மகிழ்வெய்தி உரைத்துக் கடைஇக் குறுகத்
தேரொலி இசைத்தலும் என செய்கெனவுரைத்தலும் சேட்டு இரீஇ நிறை
நேரிழைதனை, நின்றாய், அறிந்தேன , தன்மையள கொல்லோ, நிரைத்தன
கொல, உரைக்குங்கொல, உரையென, சுதமதி, செப்பலுமுண்டோ, கிளப்
பல , கேட்டி என்று உரைத்ததொல சேராமுன்னா இளங்கொடி தோன்று
மென முடிக்க

(15 - 16) ககஅ ‘கையாற்றழுங்கல’

ஐந்தாவது
மணிமேகலாதேய்வம்
வந்துதோன்றியகாதை

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரனபால உளளத்தாளேன
மணிமேகலை தனக்கு மணிமேகலாதேயவம்
வந்துதோன்றியபாட்டு]

இளங்கோன கண்ட விளமொரூழ் பூங்கொடி-
விளங்கொளி மேனி விண்ணவா வியப்பப்
பொருமுகப் பளிங்கி னெழினி வீழ்த்துத்
திருளின் செய்யோ ளாடிய பாவையின்
நு விரைமல ரைங்ங்ண மீன விலோதனத்
துருவி லாளனொ டிருவம் பெயர்பப்

க. இளங்கோன - உதயகுமரன். பொறபூங்கொடி - காமவல்லி
போன்ற மணிமேகலை

உ. விளங்கொளி மேனி விண்ணவா - தேவா, மணி கூ கூ - கர

ங. பொருமுகப் பளிங்கின எழினி - பளிங்காகிய பொருமுக
வெழினியை; எழினி - திரைச்சீலை, பொருமுகவெழினி - மூவகைத்
திரைச்சீலைகளுள் ஒன்று, “ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும்,
காந்தவர வெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்து” (சீலப். கூ க0க - க0)

ச. திருவின் செய்யோள - இலக்குமி, இன சாரியை, “செம்
மலர்த் திருவின் பாவாய” (சீவக கூக0) எனபுழிப்போல பாவை - பதினொ
ராடலுள் ஒன்று, அது போசெய்தறகுச் சமைந்த கோலத்தோடு அசுரா
மோகித்து விழுமபடி கொல்லிப் பாவைவடிவாய்த் திருமகள் ஆடியது,
இதனை, “செருவெங் கோல மவுணா நீங்கத், திருவின் செய்யோ ளாடிய
பாவையும்” (சீலப். கூ கூ0 - கூக) என்பதனாலுணாக, “பாவை திருமக
ளாடிற் ததற்குதுப், போவாம் லொன்றுடனே யொன்று” பாவையின் -
பாவைபோல, பாவையாடிய திருமகள்போல வெனிணும் பொருந்தும்

டு மலரைங்கணை - மலராகிய ஐந்துபாணம் விலோதனம் - கொடி.

சு உருவிலாளன் - அங்கன், ‘உருவி லாளனொ டிருவம் பெயர்பப்’
என்பதற்கு இவளுருவத்தைக் காண்பவர்களுக்கு உடனே மனம்த பாதை
உண்டாகின்றதென்பது கருத்தாகக்கொள்க, மணி ச சுள - அ, பாகக்
(13 - ம்) டு - சு ‘விலோதத்ததுருவிலாளனுருவம்’

௫—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை ௫௫

ஒவிய னுள்ளத துள்ளியது வியப்போன்
 காவியங் கண்ணி யாகுத நெளிந்த
 தாமோளி மண்டபந் தனகையிற் றடைஇச
 ௧௦ சூழ்வோன் சுதமதி தனமுக நோக்கிச
 சித்திரக கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன
 எத்திறத தாணின் னிளங்கொடி யுரையெனக
 குருகுபெயாக குன்றங் கொன்றோ னன்னநின்
 முருசு செவனி முகந்துதன கண்ணற
 ௧௫ பருசா ளாயிற் பைந்தொடி நங்கை

க - சு பூங்கொடி, பாவையின் உருவிலாளனொடு உருவம் பெயாப்ப
 வெனக

எ ஒவியன் - சித்திரமெழுதுவோன் , உள்ளியது - சித்திரம் எழுது
 வதற்காக நினைந்ததை , மணிமேகலையுருவத்தைச் சித்திரமென்று கருதின
 னென்றவாறாயிற்று , இது, “மேவிய பளிங்கின விருந்திற் பாவையிஃ,
 தோவியச் செய்தியென ரெழிவேன முன்னா” (௧௮ ௬௬ - எ), “நங்கிம்
 மண்ணீட டியாரென வுணர்கேன்” (௧௮ ௧௫௬) என்று பின் வருவனவற்
 றால் துணியப்படும வியப்போன் - ஆசசரிய மடைவோன் , இது பெயா ,
 இனி, ‘ஒவியன்’ என்பதற்கு உதயகுமரன் ஆசசரியத்தால் சித்திரம்
 போன்றவனாய் நின்றென்றும், ‘அது’ என்பதற்கு அவ்வடிவத்தையென
 றும் பொருள் கூறினும் பொருந்தும்

அ காவியங்கண்ணியாகுதல் - மணிமேகலையாதலை

எ - அ வியப்போன் தெளிந்தெனக

௬ தாழ் ஒளி மண்டபம் - தங்கிய ஒளியையுடைய பளிங்குமண்ட
 பத்தை தடைஇ - தடவிப்பார்த்து , மண்டபத்தாளே செல்லக் கருதிய
 வன வாயில் காணுதற்கு முயலுகின்றான்

௧௨ எத்திறத்தாள - என்ன இயல்புடையாள் , நின் இளங்கொடி
 எத்திறத்தா ளென்க

௧௦ - ௧௨ சூழ்வோன் நோக்கி உரையென

௧௬ குருகுபெயாககுன்றம் - கிரவுஞ்சுகிரி கொன்றோன் - முருகக்
 கடவுள் , “குருகுபெயாக குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே” (சீலப் ௨௪
 ‘சரவண’), “குருகுபெயாக குன்றங் கொன்றான் மடவன்” (சீலப் ௨௪
 ‘ஆயவளை’)

௧௪ முருகச்செவலி - இளைமைப்பருவத்தி னழகை

௧௫ ஆயின் - ஆராயுமிடத்து

௧௪ - ௫ நங்கை நின் செவ்வியைப் பருகாளென இயைக்க

(15 - ௫) ௬ ‘தாளொலி’ ௧௧ - ௨ ‘சிறந்தன வொத்தாணின்’ ௧௪
 முருகறசெவலி’ ௧௫ ‘பருகாளாயினிப்’

ஊழ்தரு தவத்தள சாப சரத்தி
காமற கடந்த வாயமைய னென்றே
தூமலாக கூந்தற் சுதமதி யுரைப்பச
சிறையு முண்டோ செழுமபுனன மிககுழிஇ
உ0 சிறையு முண்டோ காமங் காழ்க்கொளிற
செவ்விய ளாயினென செவ்விய ளாகென
வவ்விய நெஞ்சமொ டகல்வோ னுயிடை
அஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்துளோரா
விஞ்சைய ிரிட்ட விளங்குழை யென்றே
உநி கலலென் பெருநா பலலோ ருரையினை
ஆங்கவ ருறைவிட நீங்க யாயிகழ
ரங்கிவ டன்றோ டெய்திய துரையென

கசு. ஊழ - முறை, பௌத்தாக்குருகு ஊழவினை உடன்பாடாகவின், ஊழவினையால் தரப்பட்ட தவத்தையுடையனென்றமாம் சாபசரத்தி - சாபமாகிய அமையுடையான், சாபம் - சபித்தல், விலலையும் அமையும உடையானென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று தவத்தினரைச் சாபசாரணபா வடதூலார

கக செழுமபுனல மிககுழிச சிறையுமுண்டோ - வளவியபுனல மிக்க விடத்து அதனைத் தாங்கும் அரணுமுண்டோ, இல்லையென்றபடி, “நீ மிகிற சிறையு மிலலைத் தீமிகின், மன்னுயிரி நிறுந்து நிழலு மிலலை” (புறநாடுக), “நீமிகி னிலலை சிறை” (பழ கக0)

கக - உ0. “சிறையெனப் திலலைச் செவவே செம்புனல பெருகுமாயி, னிறையெனப் திலலைக் காம நோரின்று சிறக்கு மாயின்” (நூல் கலயாண கடுகி.)

உ0 காமம் காழ் கொளின நிறையும் உண்டோ - காமம் அடிப்படின் அதனை நிறுத்ததன்மையும் உளதாகுமோ, காழ் - வைரம், நிறை - நிறுத்த தன்மை, “பிறிது மாகுப காமங்காழ்க் கொளினே” (குறுந் கஎ)

உஉ ஒளவியம் - பிறாக்கு இவள உரியளாதல் கூடுமோவென்பதால் உளதாகிய பொருமை ஆயிடை - அப்பொழுது

உக. அஞ்செஞ்சாயல் விளி, என்றது சுதமதியை அராந்தாணம் (மணி ந. அள, பெருங் உ உ ககஅ, எ ககக, ஐ ச கடுக)

உச விஞ்சையன் - வித்தியாதான், என்றது மாருதவேகனை

உடு உரையினை - சொல்லையுடையாய்

உக - ஐ அராந்தாணத்திற் சுதமதி மாருதவேகனால் இடப்பட்டா னென்பதை, “எனமக் கிருந்த விடமென நெண்ணித், தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புருந்து, சமணீர காணுஞ் சரணென நேனை” (மணி ஐ - ஐ0 - ஐஉ) என்பதனாலுமுணர்க

உஎ உரையென - சொல்லென்று உதயகுமரனசொல்ல

(பி - ம்.) கசு ‘தவத்தா சாபசரத்தி’, ‘தவத்தான சாபதி சரத்தி’ கஅ ‘தூமலா’ உ0 ‘காழ்கொளிற’ உக ‘ஆயினினை செவ்விய ளாகக்கன’ உஉ ‘ஆயிழை’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை டுஎ

வராகழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி
 திருநெறிப படரா நெஞ்சினை யாகுமதி.
 ௩௦ ஈங்கிவ டன்னே டெய்திய காரணம் -
 வீங்குநீர் ஞால மரள்வோய் கேட்டருள
 யாபபுடை யுள்ளத தெமமனை யிழநதோன்
 பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுணடியன்
 மழைவளந தருஉ மழலோம பாளன
 ௩௧ பழவினைப பயததாற் பிழைமண மெய்திய
 எறகெடுத் திரங்குத தற்றகு வுடைமையிற
 குரங்கு செய்குடற் குழியம் பெருநதுறைப்
 பரந்துசென் மாககொளடு தேடினன் பெயர்வோன்
 கடன்மண்டு பெருநதுறைக காவிரி யாடிய

௨௮ “ வாழ்க நுங் கண்ணி மாதோ ” (கீவக. ௧௮௧௦.)

௨௯ படரா : செல்லாத. நெஞ்சினையாகுமதி - நெஞ்சையுடை யா
 யாக ஆகக்கடவாய், மதி : முன்னிலை யசை

௩௦ - ௩௧ காரணம் கேட்டருள

௩௨ யாபபு - உறுதி எமனை - எம் அனனை ; “ எமனை காணாய் ”
 (சு : ௧௨௬) எனபா பின்னும், “ எமனை தமிழை யாகி ” (கீவக. ௩௧௧)

௩௩. படிமவுண்டி - நோற்றுப் பட்டினிவிட்டுண்ணும் உணவு,
 “ படிம வுண்டிப் பாபபன மகனே ” (குறுந். ௧௧௬)

௩௪ மாருதவேகனுக்குத் தான சிலநாள உரியளானதுபற்றி, ‘ பிழை
 மண மெய்திய ’ என்றான், “ ஒதலநதணாக கொவவே னுயினும் ” (டு : ௪௩)
 என்று பின் வருதல் காண்க

௩௫. எற கெடுத்து இரங்கி - என்னைக காணப்பெருது இரங்கி ;
 “ அரககெடுத தலமவரு மலந்நகலை ” (கிலப் ௪ ௮) தன தக உடை
 மையின் - தனனைத் தக்கிருக்குமபடி உடைமையினாலே

௩௬ குமரி - கன்னியாகுமரி

௩௭ - ௮ குற்றமுற்ற குலமகளிர அக்குற்றத்தைப் போக்குதற்
 பொருட்டுக் குமரியாட்ச செல்லுதல் மரபாதலால், இவன் கன்னியா குமரி
 யாற்றிற்குச் செல்பவர்களோடு சோந்து சுதமதியைத் தேடிச் சென்றான்,
 “ பாபபனி சாவி காப்புக்கடை கழிநது, கொண்டோற பிழைத்த தண்ட
 மஞ்சித், தெனறிசைக் குமரி யாடிய வருவோள் ” (மணி ௧௩ ௩ - ௭)

௩௮. கடன்மண்டு பெருநதுறைக்காவிரி - சங்கமுக்கதுறை

(15 - ௧) ௩௨ ‘ யாபபிடை ’ ௩௭ ‘ குரங்குசெய கடற்றுறை ’,
 ‘ குரங்குசெயகடற்குமரி ’ ௩௯ ‘ ஆழிட ’

ச௦ வடமொழி யாளரோடு வருவோன் கண்டங்
 டியாங்கனம் வந்தனை யென்மக னென்றே
 தாங்காக் கண்ணீ ரென்றலை புதித்தாங்
 கோத லந்தணாக் கொவவே னாயி னும
 காதல னாதலிற் கைவிட லீயான்

ச௫ இரந்தூண டலைக்கொண் டிருநகா மருங்கிற்
 பரந்துபடு மனைதொறுந திரிவோ னெருநாட்
 புனிற்றாப பாயந்த வயிற்றுப புண்ணினன்
 கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன
 நணநீடு பெருங்குடா கையகத் தேந்தி

௫௦ என்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித்
 தன் னுறு துன்பந தாங்காது புருந்த
 சமணீ காணுஞ் சரணென றேனை
 இவணீ ரலவென றெனனெடும வெகுண்டு
 மையறு படிவத்து மாதவா புறத்தெமைக *

௫௫ கையுதிராக கோடலிற கண்ணிறை நீரே

ச௦. வடமொழியாளர் - பாடப்பா, பாடப்பனியை, “வடமொழி யாட்டி” (௧௩௭ எங்) என்று பின்னாக கூறுவார்

சக மகள் - விளிப்பெயர்

சச கைவிடலீயான் - கைவிடான்; “காவலன் மகனே கைவிட லீயான்” (௧௧௩ ௩௨) என்பார் பின்னும்; “காட்டிய தாதலிற கைவிட லீயான்” (௧௩௭ ௧௩௮)

ச௭ புனிற்றா - ஈனற அணிமையையுடைய பசு

சஅ கணவிரமாலை - அலரிமாலை, 10௫ ௩ ௧௦௪

௫௨ சமணீகாள் - சமணர்களே

௫௩ இவண நீர் அலல என்று - இவ்விடத்திற்குரிய தன்மையன் றென்று

௫௪ படிவம் - தவவேடம் மாதவா - சைனமுனிவர்

௫௫ கையுதிராக்கோடலின - கையசைத்துப் போயவீடுகவென்று குறிப்பித்தலால், “காண மிலியெனக் கையுதிராக் கோடலும்” (௧௩௭. ௧௦) என்று பின்னுமவரும், இவ்வழக்கம் மலைநாட்டில் மிகுதியாகவுள்ளது கண் டிறை நீரே - கண்களில் நிறைந்த நீரையுடையே மாய

(15 - 16) சக. ‘கியனமவந்தனையேமகனென்றே’ ச௨. ‘உருத்தாங்கு’ சச. ‘காதலித்தலிற்’ சசு. ‘திரிவேனெரு’ ச௭. ‘வயிற்றுறு’ சஅ. ‘கண வீரமலை கைக்கொண்டன்ன’ சக. ‘அடக்கி’ ௫௩. ‘இவனீரல்ல’ ௫௪. ‘படிமத்’ ௫௫ - ச. ‘கண்ணிறை நீரேன, மறவோரருளி லாருமிலோவென’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்து தோன்றிய காதை டுக

- மறவோ ருளீரோ வாருமி ஷோமெனப
புறவோர் ஷீதியிற் புலம்பொடு சாற்ற
மங்குரோய் மாட மனைதொறும் புகுஉம
அங்கையிற் கொண்ட பாததிர முடையோன்
- ௬௦ கதிராசுடு மமயததுப் பணிமதி முகத்தோன்
பொன்னிற நிகழும் பொலம்பூ வாயையன்
என்னுற் றனிரோ வென்றெமை நோக்கி
அன்புட னனைய வுணமொழி யதனால
அஞ்செனி நிறைத்து நெஞ்சகங் குளிர்பித்தது
- ௬௫ தனக்கைப் பாததிர மென்கைத் தந்தாங்
நெருக்கை குற்ற விடுமபை நீங்க
எடுத்தனன் றழீஇக கடுப்பத் தலையறந்
மாதவ ருறைவிடங் காட்டிய மறையோன்
சாதுயா நீக்கிய தலைவன் றவமுனி
- ௮௦ சங்க தருமன் றுனெமக கருளிய

டு௬ ஆறும் இலோம் - பாதுகாப்போர யாரையுமில்லேம்.

டு௭ புறவோர் - புறத்திலுள்ளோரது

டு௯ பாததிரம் - பிச்சைப்பாததிரம். இதனைக் கோரகை யென்பார்

௬௦. இவ்வறத்தோர் எல்லாருமுண்டபின்பு, பெனத்தநாயாசிகள் பதலில் உச்சிப்பொழுதிற் பிச்சைக்குச் செல்லவேண்டுவது விதியாதலின், 'நதிராசுடு மமயதது' என்றார் இப்படியே, 'வெங்கதிர்மயதது வியன பொழி லகவயின், வந்து தோனறலும்' (௬௦. ௨௭ - ௮), 'வெயிலவிளங் கமயதது விளங்கித் தோன்றிய, சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய' (௬௧ ௬௦௨ - ௬) என்று பின்னா வருதல காண்க

௬௧ மருதநதுவரில் தோயக்கப்பட்டு மஞ்சளநிறமுள்ள தாதலால், 'பொன்னிற நிகழும் பொலம்பூ வாயை' எனப்பட்டது, இதனைச் சீரார் மெனபார்.

௬௩. அனைய - கலந்த, "அன்புடை நனமொழி யனையு" (முருகு ௨௬௨); "இனசொலா லீர் மனைஇப் படிநிலவாஞ், செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச சொல்" (குறள், ௬௧)

௭௦. சங்கதருமன். இதன் பொருள் புத்தந்தம் சங்கமெனலும் மூன் றனுள் சங்கத்திற்குரிய தருமத்தை அனுசரித்து நடப்பவனென்பது

(15 - 16) டு௭ 'சேர' ௬௦ 'கதிராசுட்டமைத்து' ௬௧ 'அனைய வுணமொழி' ௬௪ 'நிறைத்து குளிரந்து' ௬௬ 'இடுமடைநனைங்க' ௭௦ 'தானெனக் கருளிய'

எங்கோ னியலகுண னேதமில் குணப்பொருள்
உலக நோன்பிற பலகதி யுணர்நது
தனகசென வாழாப் பிறாகுரி யாளன்
இனபச செவசி மன்பதை பெய்த

எக எங்கோன - எமமுடையசுவாமி இயல குணன - இயலபாகவே
தோன்றின குணங்களையுடையோன ; “ இறைவன குாவனியலகுண
னெங்கோன ” (சீலப் ௧0 கடிச)

எஉ உலகநோன்பு - உலகசீலம் (மணி ௫ ௧௧) பலகதி உணர்நது -
பல பிறப்புகளிலும் பிறந்து பிறந்து உணர்நது , கதி - பிறப்பு “ புத்தன
வைவநத முத்தியைவிட்டுக் கனமவசத்தாலன்றிக் கருணையாற பரிசுத்த
ஞானத்துடன் பலவிலங்கிற பிறந்தம் இறந்தம் பிணிப்படும் மூத்தம
தாமோபதேசம் பண்ணி ஒழியாமல் உலகுயயக கொண்டான் ” என்றும்
“ கனமவசத்தாற பிறந்தானெனில், விலங்காயப் பிறந்து பேசுதலும், யாறோ
யாய மருப்பீதலும், முயலாய மாமஸமீதலும் பிறவும் நிகழா ” (நீல சமய)
என்றும் கூறுவா , புத்தன கருணையாற பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென
பதைப் புத்தஜாதக கதைகளிற் பரக்கக் காணலாம் , “ எழும்புக்கடை மயன்
முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப் பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரி
யாது குழப்போகி, வெவ்வுடம்பி வெவ்வுயிராகும் யாதொன்ற லிடரெய்தின,
அவ்வுடம்பி லுயிர்க்குயிராய யருளப்பொழியுந் திருவுள்ளம்”, “ மீனூருவாகி
மெயம்மையிற் படிந்தனை, மானூரு வாகியே வானகுண மியற்றினை ”
(வீர யாப்பு ௧௧, உதாரணங்கள்), “ வானூடும பரியாயு மரிணமாயும் வன
கேழற் களிருயு மெண்காற் புணமான, தானையும் பணையெருமை பொருத்த
லாபுந் தடக்கையினங் களிருயுஞ் சடங்க மாயு, மீனூரு முயலாயு மன்ன மாயு
மயிலாயும் பிறவாயும் வெவ்வுஞ்சிங்க, மானூருங் கொலைகளுங் கடப்பாய
காமம் வரைந்தவாதா முறைந்தபதி மாணுபூரே ” (நீல சமய)

எ௧ தான சீலத்திருத்தல தனக்கென்று நினையாமல் பிறாக்கே
உரிமை பூண்டொழுதுபவன், “ முன்னுள் பெருமைக்க ணினருள் முடி
வெய்துகாறு, நன்றே நினைந்தான குணமே யொழிந்தான றாக்கேயு,
றென்று முள்ளான் பிறர்க்கேயுந் தீக்கழிந்தா, னன்றே யிறைவ னவன்
ருளசர ணங்க ளன்றே ” (குண்டல கடவுள்) “ இருடபார வினைநீக்கி
யெவ்வுயிரகளுங் காவலென, அருடபாரந் தனிசுமந்த வன்றுமுதலினறவும்,
மதுவொன்று மலரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோ யாவாக்கும், பொதுவனநி நின்க
குரித்தோ புண்ணியங் னிறுமேனி”, “ தீதியல் புலியது பசிகெடு வகை
நின் திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை ” (வீர யாப்பு ௧௧, உதா
ரணங்கள்), “ பிறாக்கற் முயலும் பெரியோய நின்னடி ” (௧௧. ௧௧), “ தன
னுயிரக கிரங்கான பிறவுயி ரோமபு, மன்னுயிர முதலவன் ” (உரு ௧௧௧-௭)
என்பா பின்னும் , மு ௮௧௩௩ ௫௪ . ௧௧

எச. நிருவாணமடைதற்குரிய பருவத்தை உயிரப்பனமைகள் அடை
யும்படி , மன்பதை - உயிரப்பனமை , “ மனபதை காக்குநி புரைமை ”
(புறநா.-௨௧0)

(19 - ௫) எஉ. ‘ பலகெதியிழநது ’ எ௧ ‘ பிறாக்குரை யாளன் ’

டு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை கூக

எடு அருளறம பூண்ட வொருபெரும் பூடகையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டிக
காமற கடந்த வாமன் பாதம்
தகைபா ராட்டுத லலல தியாவது

எடு காருணியத்தைப் பூண்ட ஒப்பற்ற பெரிய மேற்கோளினாலே ; அருளறம, நல்லறம, காருண்யம், தயாதருமம் எனபன ஒருபொருட் சொற்கள், இதனை, “ அஹிமஸா பரமோதாம் ” எனபதிற்காணக. கீதகோவித்தத்தில் திருமாவின் தசாவதாரத்தை எடுத்துச் சொல்லிய, “ வேதாறுததாரதே ” எனனும் சுலோகத்திற் பௌத்தாவதாரத்தின் பெருமையைப் பற்றி, “ காருண்யமாநிஷிதே ” என்று ஸ்ரீஜயகேவர் பாராட்டியிருக்கின்றனா

எசு - டு எய்தப் பூண்டவெனக. உயிர்ப்பனமைகள் இனபசு செவ்வியை அடையும்படி புத்தன் அருளறம்பூண்டமையை, “ உயிர்களெல்லாம் நீயோ தோன்றின நின்னடி தொழுதேன் ” (க0 . எ - சுஉ), “ மாதூய ரெவவ மககளை நீக்கி, குன்றக மருங்கில் ” (க0 . சுஉ - சு) என்று இரநாலுள்ளே பின்னா வருவனவற்றாலுமுணாக

எசு அறக்கதிர் ஆழி திறப்பட உருட்டி - தருமசக்கரத்தை உலகத்திற் பல்வகையாக உருளச்செய்து, தருமத்தைச் சக்கரமாகக் கூறியதற்கேற்ப, ‘ உருட்டி ’ என்றா ‘ திறப்பட ’ என்றதனால், பல்வகையாக அவன் தருமோபதேசஞ்செய்தமை கூறியவாறாயிற்று இது பற்றியே புத்தனைத் தருமச்சக்கரப் பிரவர்த்தனஞ்சாரியெனப்பா, “ ஆதி முதலவ ன்றவாழியாளவோன் ” (க0 சுக்) என்பா பின்னும், “ அருளாழி நயந்தோயநீ, அறுவாழி பயங்கோயநீ, மருளாழி துரந்தோயநீ, மறையாழி புரந்தோயநீ ” (வீர யாப்பு கக, உதாரணம்)

எஎ காமறகடந்த - மாரனைவென்ற, மாரன் - தாமவிரோதிகளான இசைகளை மனத்தில் உண்டாக்கும் ஒருதேவன், மகாபோதி விருட்சத்தின்கீழே தவவொழுக்கம்பூண்டு நோற்றிருக்கையில் இவனாற் செய்யப்பட்ட இடைபூறுகளைமெல்லாம் வென்றுமேம்பட்டு விளங்கினமையால், புத்தனை, ‘ காமற கடந்த வாமன் ’ என்றா, “ மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி ” (கக . சுக்), “ போதி மாரனை வென்று வீரனாகி ” (க0 க0 - கக) என்று பின்னா வருதல்காணக ‘ மாரன் ’ எனபதற்குப்பொருள் மனமதனாஅன்றைபது பௌத்தசமய மாரபாதலால், இந்நூலிற் காமனென்று வருமிடமெல்லாம் மாரனைன்று பொருள்கொளக வாமன் - புத்தன், அழகுள்ளவென்று பொருள் பாதம் - பாதத்தை.

எ0 - எஎ அருளிய பாதம்

எஅ தகை பாராட்டுதல் எனபன், ஒரு சொன்னீரவாயத் துதித்தலென்ற பொருளிலவந்தன யாவதும் - சிறிதும்.

(15 - ம்.) எடு - சு ‘ பூடகை, யறக்கதிர் ’ எஅ ‘ அல்லதை யாவதும் ’

- மிகைநா விலவேன வேந்தே வாழ்கென
- அ0 அஞ்சொ லாயிழை நின்றிற் மறிந்தேன்
வஞ்சி நுண்ணிடை மணிமே கலைதனைச்
சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
றப்பொழி லாங்கவ னயாநது போயபின்
பறிக்கறை திறநது பனிமதி முகததுக்
- அரு களிககயல பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
கற்புத தானில ணற்றவ வுணர்வில
வருணக் காப்பிலவ பொருளவிலை யாட்டி யென
றிகழநதன னாகி நயந்தோ னென்னுது
புதுவோன் பின்றைப போனதென் னெனஞசம
- கூ0 இதுவோ வன்மைய காமத தியற்கை
இதுவே யாயிற் கெடுகதன் றிறமென
மதுமலர்க் குழலாண் மணிமே கலைதான்
சுதமதி தன்னெடு நின்ற வெல்லையுள்
இநதிர கோடனை விழாவணி விருமபி

எக. மிகைநா - மிகைக்கின்ற நா , மிகைத்தல - வேறு பொருள்களைச் சொல்லுதல் ; “காமனை வென்றே னாயிரத தெட்டு, நாம மல்லது நவிலாதென்னு” (சிலப் 30 : 33-34)

அ0 நின்திறம் - நின்வரலாறு

அக. அப்பொழில் - அப்பொழிலில் அயாநது - தனைமறந்து , விருமபியென்றுமாம் , மணி. 10 க2க

அரு களிககயவென்றது கண்களை

அஎ வருணக்காப்பு - ஒருணத்திற்கேற்ற காவல , வருணமாகிய காவலென்றமாம் பொருள விலையாட்டி - விலைமாத்

அஅ நயந்தோன் - விருமபினை

கக தன்னென்றது, காமத்தை

கச. இநதிர கோடனை விழா (இநதிர கோடனையாகிய விழா) - இநதிரவிழா. பல்வகைப்பட்ட முழக்கங்களையுமுடைமையின் விழா, கோடனை யெனப்பட்டது , கோடனை - முழக்கம் , அலங்காரமென்றும் கூறுவர் ; “இநதிர கோடனை யநநாக காண, வந்தேன்”, “இநதிர கோடனை விழவணி வருநாள்” (மணி ௭ , ௧௭ - ௮, ௧௭ - ௧௯.)

(15 - 16) எக. ‘நாவிலவென வேந்தே’ அச ‘பகாமதிமுகதது’ அச ‘நறவப்புணாவிலன்’ அஎ ‘வருளக காப்பினம் பொருணமுலையாட்டி’ அக ‘பின்னாப்போன்’ கக. ‘கெடுகவிதனறிமென்’

டு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை கூங்

சுடு வந்து காண்குறாஉ மணிமே கலாதெய்வம்
பதியகத துறையுமோ பைந்தொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலங்கொண் டோங்கிப்
புலவன் றீரத்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயாந்தோ யென்கோ

க00 குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முறற வுணர்நத முதலவா வென்கோ
காமற கடந்தோ யேம மாயைய
தீநெறிக கடுமபகை கடிந்தோ யென்கோ
ஆரீர வாரத தாழியந திருந்தடி

க0டு நாவா யிரமிலே னேததுவ தெவனென
நெரிமணிப் பூங்கொடி யிருசில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத தோதியி னெதுங்கி
நிலவரை யிறந்தோர முடங்குநா நீடும்

கூசு மு மணி கூ கங் ஓர பைந்தொடியாகி - ஒரு பெணவடிவு
கொண்டு

கூஎ மணியறைப் பீடிகை - பளிகதறையிலுள்ள பாத்தீடத்தை

கூக உலகநோன்பு : மணி டு எஉ

க00 குற்றம் - காமவெகுளி மயக்கங்கள், “யாமே லுரைத்த
பொருள்கட் கெல்லாம, காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்” (க0 : ௨௫௨ -
ங்) என்று பின்னாக கூறுவா, “பூமகனே முதலாகப் புருந்தமர் றொண்டி
சையும், தாமலரா லடிமலரைத் தொழுதிரந்து வினவியநாட், காமமுங் கடுஞ்
சினமுங் கழிப்பரிய மயக்க முமாய்த, தீமைசால் கட்டினுக்குத் திறற்கருவி
யாயக்கிடந்து, நாமஞ்சார நமாகளுக்கு நயப்படுமா றினிதுரைத்ததுச, சேமஞ்
சார நன்னெறிகஞ்ச செல்லுமா றருளினையே” (வீர. யாப்பு கக, மேற்)

க0க முறறவுணர்நத முதலவா - சாவஜஞா

க0உ எமமாயோய - பாதுகாவலாக உள்ளோய, எமம் - இன்பமு
மாம்

க0ங் தீநெறியாகிய கடுமபகை, தீநெறி - கெட்டவழி

க0ச. இவனுடைய பாதத்தில் ஸ்கஸ்ராரசக்கரரேகையுண்டென்பா

க0டு. ஏத்துவது எவன் - துதிப்பது எத்தன்மையது, என்றாவில
அடங்குவதன்று என்றபடி, மணி கக : எக - ௨

க0எ. ஓதியின் - மெயஞ்ஞானத்துடன்

க0அ நிலவரை இறந்து - நிலவெல்லையைக் கடந்து. ஓர இடைச
சொல நீடும் - நீட்டினுள்ள, சொல்லுகின்றனென்றபடி

(15 - ம்) கடு. ‘மணிமேகலேதான்’ கூக. ‘உலவாரோனாபின்’ க00
‘குற்றங்கடந்தோய்’ க0ங். ‘கடந்தோயென்கோ’ க0ச ‘நாமத்தாழியன்
றிருந்தபடி’ க0டு ‘நாவாயிரமிலமேததவந்தெவனென்’ க0எ. ‘திரிவ
தொத்தியினெதுங்கி’, ‘திரிவதோதியினேதி’ க0அ ‘முடங்குணநீடும்’

புலவரை யிறந்த புகாரெனும பூங்கொடி
 கக௦ பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப
 புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
 ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
 வாயின்மருங் கியன்ற வான்பணை தோளி
 தருநிலை வசசிர மெனவிரு கோட்ட
 ௪௧௫ மெதிரெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
 ஆர்புனை வேந்தறகுப பேரள வியற்றி
 ஊழி யெண்ணி நீநீநின் றோங்கிய
 ஒருபெருங் கோயிற் றிருமுக வாட்டி
 குணதிசை மருங்கி னுணமுதிர் மதியமும
 ௪௨௦ குடதிசை மருங்கிற சென்றுவீழ் கதிரும
 வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொற்றோ டாக
 வெள்ளறு திருமுகம் பொலியப் பெயதலும

இனி, நிலவெலையைக் கடந்தோராகிய தேவா தலைகுனிவதற்குக் காரணமாகிய தனது நாவை நீட்டுகின்றனென்றுமாம்

க௦௬ புலவரையிறந்த - அறிவின் எலையைக் கடந்த, “புலவரையிறந்தோய போகுதல பொறேன” (சிலப். ௨௮ க௭௪) புகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

க௧௨. ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்களில் ஒன்று, அஃது, எப்புழைக்கு உவ்வாய் எய்து மறையுரு குட்டென்பா ஆசிரியா நச்சினுர்க்கனியர் (சீவக க௦௫), குருவித்தலையென்பா அடியார்க்குநல்லார் (சிலப் ௧௫ ௨௭௭) இஞ்சி - மதிவ

க௧௩ பணை - மூங்கில இது தோரணகம்பமெனப்படும.

க௧௦ - ௧௩ அகழியாகிய அடியினையும், இஞ்சியாகிய மேகலையையும், பணையாகிய தோளினையுமுடையாள்

க௧௪ தருநிலை - கற்பகதரு நிறகுங்கோயில், வசசிர (நிலை) - வசசிராயுதம் நிற்குங்கோயில்

க௧௪ வேந்தன் - சோழன் “பெரும்பெயா மன்னாக் கொப்பப் பனைவகுதது” (நெடுநல் ௭௮)

க௧௪ - ௮ இருகோட்டமாகிய கொங்கைகளையும், சோழன் கோயிலாகிய திருமுகத்தையுமுடையாள்.

க௧௬ குணதிசை - கீழ்த்திசை. க௨௧ தோடி - காதணிவிசேடம்.

க௨௨ என்னறு - இகழ்ச்சியற்ற பெய்தலும் - அணிந்துகொள்ளவும்

(11 - 12) க௧௦. ‘நனமலா துறந்த’ க௧௨. ‘மனமணிமேகலை’ க௧௬. ‘நெடிநகாக்கு’ க௧௭ ‘நீடுகின்று’ க௧௧. ‘குணதிசை’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை கூடு

அன்னச சேவ லயாநதுவினை யாடிய
தன்னுறு பெடையைத் தாமரை யடக்கப்
கடநு பூம்பொதி சிதையக கிழித்துப் பெடைகொண்
டோங்குநுந் தெங்கு னுயர்மட லேற
அன்றிற பேடை யரிகஞா லழைஇச -
செனயுயிழ பொழுது சேவற கைசபரப்
பவளச செங்காற் பறவைக கானத்துக
ககூ0 குவளை மெயநத குடககட சேதா
முலைபொழி தீம்பா லெழுதுக வளிப்பக
சனறுநீனை குரல மனறுவழிப் படா
அந்தி யந்தணா செந்தீப் பேண்ப
பைந்தொடி மகளிர் பலாவிளக கெடுப்ப
ககூநு யாமோரா மருத்த தின்னரம் புளரக
கோவலா முலலை குழன்மேற கொள்ள
அமரக மருங்குற் கணவனை யிழந்து

ககக - உஉ. மதியமும் கதிரும் முறையே வெள்ளித்தோடும் பொற்
றோமொகத திருமுகத்திற்பெயதலும்

ககக - உஉ பூங்கொடி தோளி முகவாட்டி அவள, திருமுகம் பொவி
யப்பெயதலும், சூரியன அத்தமிக்கவு மென்றபடி

கஉக அயாநது - மெயமறந்து, வீருமபியெனறுமா

கஉக - சு அன்னசசேவல பெடைகொண்டு தெங்கின மடலேற

கஉஎ. அரிகஞால - மெல்லிய குரலால் அழைஇ - அழைத்து.

கஉஎ - அ பேடை, அழைஇப் பொழுதைச சேவற்கு இசைப்ப

கஉக செங்காற் பறவை - அன்னப்புள் கானமென்றா மிகுதிபற்றி

ககூ0 சேதா - செவவிய பசு ககூ குரல - குரலவாய

ககூ0 - ககூ சேதா பால துகளையவிப்பக குரலவாயப் படா, “ஆன
கணம், கனறுபயிர் குரல மனறுநிறை புகுதா” (குறிஞ்சி. உகஎ - அ), “கற
வைதம் பதிவயிற், கனறுமா விருப்பொடு மன்றுநிறை புகுதா” (கலி ககக),
“மதவுநடை நல்லான, வீங்குமாண செருத்த நீம்பால பிலிறற்க, கனறுபயிர்
குரல மனறுநிறைபுகுதரு, மாலையும்” (அகநா கச)

ககக முலலை - முலலைப்பண, “குழலவளா முலலையிற் கோவலா
தம்மொடு, மழிலை துயி வாயவைத் தூத” (சிலப். ச - ககூ - சு.)

ககஎ. அமரகம் - போரகங்களம்.

(15 - ம்) கககூ ‘பூம்பொறியிதையக’ ககக - எ ‘ஏறி, யனறிற்
பேடை யரிகஞாலை’ ககக ‘குரனமனறு’ ககக ‘முலலை குழன்மேல
வைப்ப’

தமரசம புகூஉ மொருமகள போலக
கதிராற்றுப படுதத முதிராத துன்பமோ
கசு0 டந்தி யென்னும பசுலைமெய் யாட்டி

வந்திறுத தன்னான் மாநகா மருங்கென்.

௫.—மணிமேகலாதேயவம் வந்துதோன்றியகாதை முற்றிற்று

ககஅ தமரகம் - தமமவாகளிம

ககக கதிராற்றுப்படுதத - சூரியனைப்போகிய

கசு0 அந்திப்பொழுதாகிய மங்கை பசுலை மெய்யாட்டியென்றா,
கணவனைப் பிரிந்தாளென்பது புலப்பட

கசுக இறுத்தனை - தங்கிளுள்

கசு0 - சக பசுலை மெய்யாட்டி மாநகாமருங்கு வந்திறுத்தனை

க - கசுக இளம்பொறபூங்கொடி உருவம் பெயாப்ப, சூழுவோன
சுதமதி முகநோக்கி உரையென், உரைப்ப, அகலவோன எய்தியது உரை
பென், னேட்டருள், சங்கதருமனருளிய வாழ்பாதத்தைப் பாராட்டுதல
லது மிகைநால் ல்லெனென், அவன் டோயபின், மணிமேகலை சுதமதியொடு
நின்ற வெலையுள், மணிமேகலாதேயவம், பைந்தொடியாகிப் பீடிகையை
வலங்கொண்டு ஓங்கி ஓதங்கி நாட்டிம, நீட்டப் புகாரெனும பூங்கொடி
பெய்தலும், பசுலைமெய்யாட்டி முதிராத துன்பொடு நகாமருங்கு வந்திறுத
தன்னென்று முடிக்க

ஆறுவது

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

[ஆறுவது மணிமேகலை தனக்கு

மணிமேகலாதேயவம் சக்கரவாளக் கோட்டமுரைத்து

அவளை மணிபல்லவசதுக கோணடுபோனபாட்டு]

அந்தி மாலே நீடுய பின்னா

வந்து தோன்றிய மலாகதிர மண்டிலம்

சான்றோர் தங்க ணையதய குற்றம்

உ மலாகதிர மண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்

ந சான்றோர் - உயாந்த குடியிற்பிறந்த மேனமக்கள் எய்திய -
உண்டாகிய

(15 - ம்) கசு0 'பூட்டி' உ 'மண்டலம்'

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை   ௬௭

- தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம் போல
 ௫ மாசறு விசும்பின் மறுநிறங் கிளர
 ஆசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிர்
 வெள்ளிவெண குடத்துப் பாலசொரி வதுபோற
 சளளனிழ பூம்பொழி விடையிடைச சொரிய
 உருவு கொண்ட மின்னே போலத
 ௧௦ திருவி லீட்டுத திசுழதரு மேனியா
 ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன்
 பாத பீடிகை பணிந்தன னேத்திப்
 பதியகத துறையுமோ பைந்தொடி யாகிச

ச தோன்றுவழி - தோன்றுமிடத்து.

௫ மாச - குற்றம் விசும்பு - ஆகாயம் மறு - களங்கம் நிறம் கிளர - நிறம் விளங்கித் தோன்ற, நிறம் - மார்பிலென்றுமாம்.

௬ - ௫ சந்திரனிடத்துள்ள தூயமையாலும், தான அதற்கு மாறாக இருத்தலாலும், களங்கம், சான்றோரிடத்துண்டாகிய குற்றம்போல விளங்கித் தோன்றியதென்பதாம், இது, “குடிப்பிறந்தார” (கூடுஎ) என்னும் சூறவின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவி, ஆண்டுள்ள பொருளையும் உவமத்தை யும் முறையே உவமமாகவும் பொருளாகவும் பெற்றுவந்தமை காண்க, “அங்கண விசுமபி நைகனிலாப பாரிக்கும், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பா” (நாலடி கடுக)

சு ஆச - குற்றம் தண்கதிர் - நிலாவை

எ சந்திரனுக்கு வெள்ளிக்குடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை

உ - அ மண்டிலம் மறுநிறங்கிளரப் பாலசொரிவதுபோல தண்கதிரை இடையிடையே சொரியாநிற்க

கூ இலபொருளுவமம்

௧௦ இரதிரவிலைப்போல ஒளிவிட்டு அழகைத் தருகின்ற திரு மேனியையுடையளாய், “திருவி லீட்டுத திசுழ்தரு மேனியன்” (சீலப் கடு கடுசு) இரதிரவில் இன்னவாறு தோன்றுமென்ப புலப்படாமையி னால், அங்ஙனம் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாயிற்று, “மற்றவன் ரேவ னாகி வானிடு சிலயிற ரோன்றி” (சீவக கடுக), “வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற, கானிலந் தோயாக கடவுளை” (நாலடி கடவுள்)

௧௧ மு மணி. ௧௦. கூக அறவாழியாள்வோன் - புத்தன்

௧௨ பாதபீடிகை - உவவனத்திற பளிச்சுதையிலுள்ள பாதபீடம் பணிந்தனளேத்தி - பணிந்தேத்தி

௧௩. மு மணி ௫: கூசு

(15 - ௫) ச. ‘விளங்கும்’ எ ‘குடத்திற்பால்’ அ ‘பூம்பொழிலிடையே சொரிய’ ௬ - ௧௦ ‘உருவுகண்டமின்னே போனறு, திரு’

சுதமதி நல்லாண் மதிமுக நோக்கி
 கடு ஈங்கு சின்னீ ரென்னுற றீரென
 ஆங்கவ ளாங்கவன கூறிய துரைத்தலும்
 அரசிளங் குமா னுயிழை தனமேல
 தணியா நோக்கந தவிரதில் னாகி
 அறத்தோரா வனமென நசன்றன னுயினும
 ௨௦ புறத்தோரா வீதியிற் பொருநதுத லொழியான்
 பெருந்தெரு லொழித்துப் பெருவனஞ் சூழந்
 திருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
 மிகச் சாதவா விரும்பின ருறையும்
 சக்கர ளாகக் கோட்டம் புககாற்
 ௨௫ கங்குல கழியீ னுங் கடுநவை யெய்தா
 தங்குநீர் போமென நருந்தெய்வ முரைப்ப

கடு நின்றீரெனறது, மணிமேகலையையும் உளப்படுத்தி என்னுற
 நீர் - யாது துன்பமுறநீர்? என - என்று மணிமேகலாதெய்வம் கேட்ப
 ௧௦ - கடு மேனியள, ஏத்தி ஆகி நோக்கி என்னுறநீரெனவெனக்
 ௧௧ அவன - சுதமதி அவன - உதயகுமான, கூறியது - “சிக
 திரா பதியாற் சோதலு முண்டு” (மணி ௫. ௮௨) எனறது
 ௧௪ ஆயிழைதனமேல - மணிமேகலையிடத்து
 ௧௬ அறத்தோரா வனமென்று - முனிவர்கள் உறைகின்ற வனமென்று
 நினைந்து

௨௦ புறத்தோரா வீதியில்-புறத்திலுள்ளவர்களுடைய வீதியினிடத்தே
 ௧௪ - ௨௦ குமரன் தவிராதிலனாகி அகன்றனை, ஆயினும் வீதியிற்
 பொருநதுதலொழியாமென்க

௧௧ - ௨௦ மணி ௫ ௫௬ - ௪

௨௧ பெருந்தெருவெனறது முன்பு கூறிய புறத்தோரா வீதியை

௨௨ மு மணி. ௪. ௮௬ எயில் - மதில குடபாற் சிறுபுழை - மேற்றி
 சையினிடத்தேயுள்ள சிறியநுழைவாயில்

௨௩ - ௪ மணி ௧௫: ௩௧ - ௨, ௧௪ எடு - ௬, ௨௨ ௫ - ௬

௨௫ கடுநவை யெனறது உதயகுமானுற பறப்படுதலை

௨௬ அங்கு - சக்கரவானக்கோட்டத்திடத்தே

௧௬ - ௨௬ அவன உரைத்தலும், அருந்தெய்வம், அரசிளங் குமரன்
 பொருநதுத லொழியான், ஆதலாற் போகிப் புககாற் கடுநவை யெய்தாது,
 நீர் அங்குப்போம் எனறுரைப்பவென்க

(15 - 16) ௧௪ ‘நல்லாடனமுகம்’ ௧௮ ‘தவிராவிலனாகி’, ‘தணிநதில்
 னாகி’ ௧௯. ‘வனமென, னுயினும்’ ௨௧ ‘ஒழித்துப்பெருவனஞ்’ ௨௫ - ௬
 ‘எய்தாவங்குநீர்போ மெனவருந்’

வஞ்ச ளிஞ்சையன் மாருத வேகனும
 அஞ்செஞ் சாய நீடி மல்லது
 நெடுநகா மருங்கி னுள்ளோ ரெல்லாம
 ௩௦ சுடுசாட்டுசு கோட்ட மென்றல துரையார்
 சக்கர வாளக கோட்ட மல்தென
 மிகரோய கூறிய வுரைப்பொரு ளறியேன்
 ஈங்குதன் சாரண மென்னை யோவென
 ஆங்குதன் சாரண மறியக் கூறுவன
 ௩௩ மாதவி மகனொடு வல்லிருள் வரினும
 நீகே னென்றே நேரிழை கூறுமிந்
 நாமப் பேரூர தன்னொடு தோன்றிய
 ஈமப் புறங்கா டங்கித் தையல
 தூரா நற்றே ரோவியப் படுத்தது
 ௪௦ தேவா புகுதருஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலும
 நெல்லுங் கருமபு நீருஞ் சோலையும்
 நலவழி யெழுதிய நலவாளா வாயிலும
 வெள்ளி வெண்குதை யிழுதிய மாடத்
 துளருரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலும
 ௪௩ மடித்த செவ்வாயக கடுத்த நோக்கிற்
 நெடுத்த பாசத்துப் பிடித்த சூலத்து

௩௩ அஃது சக்கரவாளக்கோட்டமென்று

௩௩ எனையோவென - யாதென்று சுதமதி கேட்ப

௩௪ கூறுவல் - கூறுவேன

௩௩ - சு மாதவிமகனொடு நீ கேள நேரிழை - மணிமேகலா தெய்வம்

௩௪ ஈமப்புறங்காடு - மயானம், ஈமம் - பிணஞ்சுதிதற்கு அதிகஞ்
 விறகெக்கு, “கரிபுற விறகி நீம வொள்ளழல்” (புறநா உகக) இதன் -
 இந்த உவ்வனத்தின் புறங்காடு இதன் அயலிடத்துள்ளது

௩௬ ஊராநற்றோ - விமானம் ஓவியப்படுத்த - சித்திரம்போல ஆகா
 யத்தே நிற்கும்படி செய்து

௪௩ வெள்ளிவெண்குதை - மிக்க வெண்மையையுடைய சுண்ணா
 சாந்து இழுகிய - பூசிய

௪௪ உரு - வடிவங்கள் வெள்ளிடை - வெளியான இடம்

௪௩ கடுத்தநோக்கு - கோபித்துப்பார்த்த பாவை

௪௬ தொடுத்த பாசம் - பிறரைக் கட்டிய கயிறு, மணி க உக

(15 - 16.) உஅ ‘சாயநீயும்’ ௩௩ ‘கோட்டமீதென’ ௩௩ ‘என
 கொலோவென’ ௩௪. ‘ஈம்பெருங்காடு’ ௩௬ ‘ஓவியகப்படுத்த’ ௪௨
 ‘நலவழி யொழுகியநலங்’ ௪௩ ‘எழுதியமாடத்’

நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலும்
நாறபெரு வாயிலும் பாறபட்டோங்கிய
காப்புடை யிருசிக் கடிவழங் காரிடை

௫௦ உலையாவுள்ளமோ டியிராககட னிறுத்தோ
தலைதூங்கு நெடுமரந தாழ்ந்துபுறநு சுற்றிப்
பீடிகை யோங்கிய பெருமபலி முன்றிற

சஎ. நெடுநிலை மண்ணீடு - நீண்ட தோற்றத்தையுடைய பூத வடிவம், என்றது மயானத்தைப் பாதுகாப்பதொரு தெய்வவிசேட வடிவமென்பா. மண்ணீடு என்பதற்குச் சுதையாற செய்யப்பட்ட பாவையென்பது பொருள், “பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்த” (க. ௨௦௦), “நங்கிம் மண்ணீட்டியாரென வுணர்கேன” (க. ௨ : க. ௬௬) என இந்நூலுள்ளும், கண்ணுள் விளைஞரு மண்ணீட்டாளரும்” (௫ ௧௦) எனச் சீலப்பதிக்காரத் துள்ளும் வருதல் காண்க மண - சுதை, “மணமாண புனைபாவையற்று”, “மணனோ டியைநத மாதநையா” (க. ௫௭, ௫௭௭, ௫௭௭)

சஅ. நாறபெருவாயிலும் - செழுங்கொடியவாயிலும் நலங்கிளவாயிலும் வெள்ளிடைவாயிலும் நின்றவாயிலுமாகிய நான்கு பெரியவாயிலும் பாறபட்டு - பகுதிபாட்டு

சக. காப்பு - காவல் கடி வழங்கு ஆரிடை - பேய்கள் உலவுகின்ற அரிய இடம் என்றது மயானத்தை

சஅ - ௬ ஓங்கிய ஆரியையெனக்.

௫௦ உலையாவுள்ளமோடு - தளராத உள்ளத்தோடு உயிராககட னிறுத்தோ - உயிராகிய கடனைக்கொடுத்தோ, உயிராககட னிறுத்தலை, சீலப் ௫. ௮௭ - ௮ - ஆம் அடிகளின் உரையிறகாணக் இவர்களை, மயான வாசினியது மந்திரசாதகரான பைரவவேஷ்தாரிகளென்றும், காபாலிகமத்த தினரென்றும் கூறுவா, இஃது அவ்விபவியென்பபொம், “சிரந்திரிநதன வறிநதிரிநதருவை செயத பைரவாகள செந்நிலம், பாரதெ நிறதுபொடி செய்ய மற்றவை பரிக்க வந்தவா சிரிப்பரே” (த. ௧௧ ௫௧)

௫௧ தலைதூங்கு நெடுமரம் - உயிராககட னிறுத்தோருடைய தலைகள் தொங்கப் பெற்ற நீண்ட மரங்கள் பல்கொடுப்போர் சிகையை மரத்தில முடிந்துவிட்டுத் தலையையிரிந்து தூக்கைக்குப் பல்கொடுத்தல் டரபாதலால் இவ்வனங் கூறினா, “வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசைத்தோறந் திசைத்தோறும், விழித்து நின்ற தூங்குதலை சிரிப்பன்கண றெங்குதலை மறந்திருக்குஞ் சுடாககட ஞாப்பேய” (க. ௧௧ : ௧௧) கோயில் உக) இதுபோன்ற ஒழுகம், வடநூலில் தகையார சரிகுந்தில் உபகாரவாமாவின் சைசவவிருத தாரதத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள தென்பா

௫௨ பீடிகை - பீடம் பெருமபலிபீடிகையோங்கிய முன்றிலெனக்

(15 - 16) சஎ ‘நெடுநிலைநிறை மண்ணீடு நின்றவாயிலும்’ சக ‘கடிவழக்கா’ ௫௦ - ௫௧ ‘உயிராககடவத்தொதலைதூங்கு’

காடமா செலவி கழிபெருங் கோட்டமும
 அருந்தவாக் காயினு மரசாக் காயினும
 ௫௫ ஒருங்குடன மாயநத பெண்டாக் காயினும
 நாலவேறு வருணப் பாலவேறு காடடி
 இறந்தோர மருங்கிற சிறந்தோர் செய்த
 குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
 சுடும் ணோங்கு நெடுநிலை கோட்டமும
 கூ௦ அருந்திறற் கடவுட டிருந்துபலிக் கந்தமுட
 நிறைக்கற் நெற்றியு மிறைக்களச் சந்தியும

௫௩ காடமாசெலவி - தூக்காதேவி, சண்டிகை யென்றுங் கூறுவா (மணி ௧௮ ௧௧௫), காணாடியென்பா (நக்க ௫௪, ௮௦) கோட்டம் - கோயில் “கோளி யாலமுங் கோழரை மரங்களுங் குழுமித், தாளி யாராத தெழு சுடலையு முடலமுந் துவனறி, மீளி யாகக்கை தாக்கியுண் பேயக்கண் மிகைக்கும், கூளி தாயக்கென வாக்கிய கோட்டமொன் றுளதே” எனனும் நீலகேசீச செய்யுளாலும் பாணிச்செய்யுட்களாலும் மயானத்தில் தூக்கை யாலையம் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது

௫௦ - ௫௩ இறுத்தோருடைய தலைகள் தூங்குகின்ற மரங்களாற் சுற்றப்பட்டப் பலிபீடிகை ஓங்கிய முன்றிலையுடைய கோட்டம்

௫௫ ஒருங்குடனமாயநத பெண்டாக் - கணவனுடன் இறந்த மகளிர

௫௪ - ௫ ஆயினும் ஓர் எண்ணிடைச்சொல், “பொதியி லாயினு மிமய மாயினும், புகாரே யாயினும்” (சீலப் ௧ ௧௪ - ௬) எனப் புழிப்போல,

௫௬ நாலவேறுவருணம் - அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்

௫௭ இறந்தோர் மருங்கில - இறந்தவருடம்பைப் புதைத்தவிடத்தே.

௫௮ குறியவும நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக் கண்டாலொத்த, சீலப் ௨௭ ௧௫௩

௫௯ சுடும்ண - செங்கல் கோட்டம் - அறை, “சமப் புறங்காட, டரசாக் கமையதன் வாயிரங் கோட்டம்” (சு ௧௬௫ - ௬) என்பா டின்னும்

௫௮ - ௬ கண்டன்ன கோட்டம்

கூ௦ பெறுத்தகரிய திறலையுடைய தெய்வங்களையுடைய, திருந்திய பலியிதேற்குரிய தூண்கள் கந்தம் ஸகந்தமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு “இலகொளிக் கந்தமும” (மணி ௨௪ ௧௬௨), “கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட” (11௫௩ ௫௨)

கூ௧ நிறைக்கற்நெற்றி - நிறுத்திய கல்லாலாகிய நினைவே மிறைக்க ளச்சந்தி - விரைந்த இடத்தினையுடைய பலவழிகளுங் கூடினசந்தி, மிறை-வீராவ, “மிறைக்கொளி திருத்தி னுனே” (சீவக ௨௮௪)

(15 மீ) ௫௫ ‘பெண்டாக்’ ௫௬ ‘சுடும்ணங்கிய’ கூ௧ ‘நிறைக்கற் நெற்றியு மிறைக்களச்’

தண்டு மண்டையும் பிடித்துக் காவலர்
 உண்டுகண படுக்கு முறையுட் குடிக்கையும்
 தூமக கொடியுஞ் சுடாததோ ரணங்களும
 கூடு ஈமப பந்தரு மியாங்கணும் பரந்து
 சுடுவோ ரிடுவோர தொடுதுழிப் படுப்போ
 தாழ்வரி னடைப்போ தாழியிற் கவிப்போ
 இரவும் பகலு மிளிவுடன் றரியாது
 வருவோர் பெயரவோ மாறாச சுமநையும்
 எஃ எஞ்சியோ மருங்கி னீழஞ் சாற்றி

கூஉ மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மட்கலம்; ஏறகும்
 பாததிரமென்றுங் கூறுவர்; “கவிழ்த்த மண்டை மலாகஞர் யாரென”,
 “பாணா மண்டை நிறையப் பெயமமா”, “வலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன
 மண்டை” (புறநா ௧௦௩, ௧௧௫, ௧௧௬) காவலர் - மயானங் காப்போர்

கூ௩ குடிகை - பாணசரலை; ‘குடிகா’ என்னும் வடமொழிச் சிதை
 வென்பர், இஃது இக்காலத்துக் குடிசையென வழங்குகின்றது

கூ௪ தூமககொடி - புகையொழுங்கு, “மீன்கடு புகையிற் புலவுநாறு
 நெடுங்கொடி” (புறநா ௫௨)

கூ௫ - கூடு. கழிபெருங்கோட்டமும், நெடுநிலைக் கோட்டமும், பலிக்
 காத்தமும், தெற்றியும், சந்தியும், குடிகையும், கொடியும், தோரணங்களும,
 பந்தரும், யாங்கணும் பரந்தெனக்.

கூ௬ சுடுவோர் - பிணங்களைச் சுடுவோர் இடுவோர் - கொணர்ந்து
 அவற்றைச் சுமமா போகடுவோர் தொடுத்தல் - தோண்டித்தல், மண்
 ௧௬ ௨௫.

கூ௭. தாழ்வயின் அடைப்போர் - பள்ளமாகிய இடங்களிற் பிணங்
 களை அடைத்துவைப்போர்; தாழ்வயின் - தாழ்ந்த இடம் தாழியிற் கவிப்
 போர் - பிணங்களைத் தாழியினாலே கவிப்போர், இதனை, “தேவருலக்
 மெய்தின் னுதலின், அனளுேற கவிகஞ் கண்ணகன் றுழி” (௨௨௮), “கவி
 செந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த” (௨௩௮) “சுமத் தாழி யகவிதாக வனமோ”
 (௨௫௬), “தாழிய் பெருங்கா, டெய்திய ஞானே” (௩௬௪) எனவரும் புற
 நானூற்றுப் பாடல்களாலுணரக், இத்தாழி, முதுமக்கட்டாழி யெனவும்
 வழங்கும்

கூ௮ இளிவுடன் - அருவருப்புடன் கூ௯ சுமமை - ஒலி

எஃ எஞ்சியோர் - சிவிதஞ்ஞுப்போர் சுமஞ் சாற்றி - சுமமுண்டென
 பதைச் சொல்லி

(15 - 16) கூ௭ ‘தாழ்வயின்டப்’ கூ௮ ‘இரவும் பகலுமேயாவீடி
 னறிவரு’ எஃ ‘எஞ்சினாமருங்கினேமஞ்சாற்றி’

நெஞ்சு நடுக்குறா உநெய்த லோசையும்
துறவோ நிறந்த தொழுவிலிப பூசலும்
பிறவோ நிறந்த வழுவிலிப பூசலும்
நீணமுக நரியின் நீவிலிக கூவும்

எடு சாவோரப் பயிருங் கூகையின் குரலும்
புலவூண பொருந்திய குராலின் குரலும்
ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும்
நன்னீரப் புணரி நளிகட லோதையின்
இன்னா விசையொலி பென்றுநின் றறாது

எக. நெய்தலோசையும் - சாப்பறையின் ஓசையும், “ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி, லீரந்தண முழுவின் பாணி ததும்ப” (புறநா ககச), “பல லவாக கிரங்கும் பாடியிழ நெய்தல், கலவென வொலிக்குங் காடு” (பு - வே உஎச)

எஉ. தொழுவிலிப பூசல - துதிமுழக்கம், துறவோராதலால், தொழுதல் கூறப்பட்டது

எக. பிறவோ - இல்லறத்தோர்

எடு இறப்போரை அழைக்கும் பேராந்தையின் ஒலியும், பேராந்தை செத்தோரை அழைக்குமென்றும் கூறுவா, ‘போழுவாயக்கை சுட்டுக் குவிமெனச் செத்தோரப் பயிரும், கள்ளியம் பறந்தலை” (புறநா உச௦)

எசு. குரால் - கோட்டான

எஎ. உணவாகத் தலைமூளையைக் கடித்துண்ட ஆண்டலைப் பறவைகளின் குரலும், ஆண்டலைப் பறவை - ஆணம்கனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பறவை, இதனை, “நீண்ட பலிபீடத்தி லரிந்தவைதத் நெடுங்குஞ்சு சிரத்தைதக் னின்மென நெண்ணி, யாண்டலைப் புளருக ணைந்து பாரக்கு மாலோ வணைதலும்ச சிரமச்ச முறுத்தமாலோ” (கலிங்க கோயில பாடியது, கசு) என்பதனுலுணரக், “அழுகுற கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்” (பட்டின உடுஅ), “ஆண்டலை பாட” (முத்தநிபு க), “சமத் தாமமு மெரியினு மிருளொடு விளக்கா, ஊமைக் கூகையு மோரியு முறமுழ கதிக்கும், யாமத் தீண்டுவந் தூண்டலை மாண்பில வழைக்கும், தீமைக் கேயிட னாய்தோர் செமமலை யுடைத்தே” (நீல தரும க), தக்க உகச - ஆமதாழிசைக் குறிப்பைப் பாரக்க

எஅ. புணரி நளி கடல் - அலைகள் செறிந்த கடல் ஓதையின் - ஓசையைப்போல

எக. இன்னா இசை ஒலி - துன்பத்தை இசைக்கின்ற ஒலிகள்

கக - எக மாறாச சுமமையும், நெய்தலோசையும், தொழுவிலிப

(15 - ம்.) எக ‘வாழுவிலிப பூசலும்’ எசு. ‘வீழ்முகநரியின் நீவிலிக் குரலும்’ எசு புலாவூண்பொருந்திய குராவூண்குரலும்’ எஎ ‘ஊனறலைதுற்றிய’ எஅ ‘நளிர கடல்’

அ0 தானறியு மொடுவையு முழிஞ்சிலு மோங்குக

கானறையுஞ் சூரையுங் களளியு மடாநது

காய்ப்சிக் கடுமபேய் கணங்கொண டணடு

மாலமா பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும

வெண்ணிணந் தடியொடு மாநதி மசிழ்சிறநது

அரு புள்ளிறை கூரும் வெள்ளின் மன்றமும

சுடலை நோனடிக் கொடியா வுள்ளமொடு

மடைதீ யுறுசுகும வனனி மன்றமும

விரத யாககைய ருடைதலை தொகுத்தாந

கிருந்தொடாப படுக்கு மிரத்தி மன்றமும

பூசலும், அழுவளிப்பூசலும், கூவும், குாலும் குாலும், குாலும் ஆகிய இன்னவிலைசுகள் அருதிருக்கப்பெற்று

அ0 - அக தானறி முதலிய மாவீசேடங்குள நெருங்கப்பெற்று

அஉ காய்ப்சி - மிக்கப்சி (மணி சு : ககன, மணி கக கூ கூ.) கணம் - கூட்டம்

அக மால - மேகம சினை - கினை பல பேய்கள் கூட்டங்கொண்டிருத்தற்கு இடமானதுபற்றி வாகையடி, மன்றமென்பபட்டது பின் வருவனவற்றையும் இப்படியே கொள்க ஊருக்கு நடுவாய் ஏலலாருமிருக்கும் மரத்தடியை மனநமென்பா நீக்கிநீக்கினியி, முந்த உஉசு

அச தடி - தசை மாநதி - உணடு

அடு புள - பேராந்தை, கோட்டான், கழுகு, பருந்து, காக்கை, ஆண்டலைப்புள முதலியவை இறைகூரும் - தங்குதல மிக்க வெள்ளில் - விளாமரம்

அக கூடலை நோனடிகள் - காபாலிகா, “இறைவி கோட்டத்துளிரிற் திங்கள் தக்கவை உறையு ளாகவவ வறையருங் காட்டங்க துறைவான், பொறையு மாற்றலும் பூமியு மேருவு மனையான், சிறைச்சய சிந்தையா நாதமில் பொருள்களைத் தெரிந்தான்” (கூரும் எ) என்னும் நீலகேசச் செய்யுளால் முனிசந்நிரனென்ற ஒரு முனிவன் மயானத்திலிருந்து தவஞ்செய்தானென்று தெரிகிறது ஒடியாவுள்ளம் - தளராத உள்ளம்.

அஎ மடை - சோறு வனனி - வனனிமரம்

அஅ. உடைதலைகளைச் சோதது

அக இருந்தொடாப்படுக்கும் - பெரிய மாலைகளாகச் செய்யும் இரத்திமனறம் - இலந்தைமரம் நிற்கும் மனறம், “இரத்தி நீடிய வகனறலை மனறத்து” (புறநா கூச)

(15 - ம்.) அ0 ‘ஒடுவையு முழிஞ்சிலு மொடுங்குக’ அக ‘காரையுஞ்’, ‘கள்ளியும் படாநது’ அக ‘ஆலம் பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும’ அச ‘வெண்ணிணந் குடியொடுமாநதி’ அடு ‘வெள்ளிடை மன்றம்’ அக ‘இருந்தடி படுக்கும்’

- கூ௦ பிணந்தின் மாகக ணிணமபடு குழிசியில
விருந்தாட டயரும் வெள்ளிடை மன்றமும்
அமுற்பெய குழிசியும் புழற்பெய மண்டையும்
வெள்ளிற பாடையு முளளீட்ட டறுவையும்
பரிந்த மாலை யு முடைந்த குமபமும
- கூ௫ நெல்லும் பொரியுஞ் சிலபலி யரிசியும்
யாங்கணும் பரந்த ிவாங்கிரும் பறந்தலை
தவத்துறை மாககள மிகப்பெருஞ் செலவா
ஏற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப பாலசா
முதியோ ரெனனா னினையோ ரெனனான்
- கூ௦௦ சொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்பவிய
அழலவாய்ச் சுடலை தினனக கணடும்

கூ௦ குழிசி - பாளை

கூக. வெள்ளிடை மன்றம் - வெளியான இடத்தையுடைய மன்றம்,
“உள்ளுநரப பனிகும வெள்ளிடை மன்றமும்” (சிலப் ௫ க்கள்)

கூஉ புழல் - ஒருவகைச் சிறுணுடி

கூக வெள்ளிற பாடை இருபெயரோட்டு உள்ளீட்ட டறுவை - உள்
ளே பண்டங்கள் இடுதலைப்பெற்ற உறி, “சுவனமே லறுவையும்” (சிலப்
க௦ கூஅ) அறுவை - சீலையெனின், உள்ளீட்டையுடைய கிழியுமாம்

கூச பரிந்த மாலை - பாதையிறகட்டி அறுத்தெறியப்பட்ட மாலை,
“வெள்ளின் மாலையும் விரிந்தவெண்டலைசுருங் கரிந்த, கொள்ளி மாலை
யுங் கொடிபடு கூறையு மகலும், பள்ளி மாறிய பாதையு மெலும்புமே
பாந்து, கள்ளி யாரிடைக் கரந்ததோர தோற்றமுங் கழிதே” (நீல நூலு ௪)

கூ௫ சிலபலி யரிசி - சிறுபலியாகிய அரிசி, “தாவெள ளரிசி, சில
பலிசெயது” (முருகு உகூ - ௪)

கூக பறந்தலை - பாழிடம்

அக - கூக. வாகைமன்றமும், வெள்ளினமன்றமும், வன்னிமன்றமும்,
இரத்திமன்றமும், வெள்ளிடை மன்றமும் ஆகிய இம்மன்றங்கள் யாங்க
ணும் அமுற்பெயகுழிசி முதலியவைகள் பரந்த பறந்தலையெனக்

கூ௫ - கூ பரந்து அருது பரந்த பறந்தலையெனக்

கூஅ. மு மணி எ. அக க௦௦ கொடுந்தொழிலாளன் - காலன்

சூக - க௦க ஆரிடை பறந்தலை சுடலை தினனக்கணடும்

(15 - ம்) கூ௦ ‘பிணந்தின்மாககணிணமபடுகுழிசியின்’ கூஉ ‘பிறழ்
பெயமண்டையும்’, ‘பிழல்’ கூக ‘இளையோரெனனா முதியோரெனனா’

கழிபெருகு செல்வக கள்ளாட் டயாநது
 மிகக நல்லறம் விருமபாது வாழும்
 மககளிற சிறந்த மடவோ ருணடோ
 க0டு ஆங்கு தன்னையோ ரருங்கடி நகரெனச
 சாங்கல னென்போன் றனிவழிச் சென்றோன்
 என்புந தடியு முதிரமு மியாககையென
 றன்புறு மாககட் கறியச சாறறி
 வழுவொடு கிடந்த புழுஆன் பிண்டத
 கக0 தலத்தக முட்டிய வடிநரி வாயககொண
 டுலபபி லின்பமோ டுளைக்கு மோதைபும
 கலைப்புற வல்துல சுழுகுருடைந துண்டு
 நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுக்கு மோதையும்
 கடகளு செறித்த கையைத் தீராய
 கசடு உடையக கவவி யொடுங்கா வோதையும்
 சாந்தந தோயந்த வேந்திள வனமுலை

க0உ மிகப்பெரிய செல்வமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடுதலைச்
 செய்து

க0ச மடவோர - மூடா

க0டு அதுதனை - அடமயானத்தை கடி - காவல

க0சு தனிவழிச் சென்றோனாகிய சாங்கலன்

க0அ அன்புறு மாககடகு - உடம்பினிடத்தே அன்புமிருந்த மனிதா
 கடகு மாககனென்றா, ஐம்புல ஷணாச்சியையணி மனவுணாச்சி யிலலா
 தவ ரொன்றற்கு, “மாவு மாககளு மையறி வினவே” (நோல் மரபு து ௩௨)

க0எ - அ. யாககை, எனபு முதலியனவாமென்று மாககடகுச சாறறி

க0க வழு - தாதுவிசேடம், வழுவொடு - வழுவுதலுடனென்று மாம
 பிண்டமென்றது உடம்பை

க0அ - கூ சாறறிக கிடந்தவென்க, இனி, சாற்றி வாயககொண்டு
 உளைக்கும் நரியோதை யெனினுமமையும்

கக0 அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு

ககக உலப்பு இல இடைபடோடு - கேடிலலாத இடைபத்தோடு

ககச தீராய - மயானத்திர றிரியும் ஒருவகை நாய

(15 - ம்) க0டு ‘தனை யொருங்குகடிநகரென’ க0எ ‘அன்புநதடி
 யும்’ க0க ‘வழுவொடு தோன்றிய புழுஆண்பிண்டத்து’ ககக ‘நிலத்
 தலை’ ககடு ‘கதுவி’

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுறைத்த காதை ௭௭

காய்ந்தபசி யெருவை கவாந்தூ னேதைபுடும்
பண்புகொள யாககையின் வெண்பலி யாங்கதது
மண்கணை முழுவ மாக வாங்கோர

சஉ௦ சுருந்தலை வாங்கிக கையகத தேந்தி
இருமபே ருவகையி னெழுந்தோர டேயமகா
புயிலோ குழிலோ சயிலோ கண்ணே
சுமிழோ முகசோ விதழோ சவிரோ
பலிலோ முதனோ வெனனா திரங்காது

சஉ௧ கண்டொட டுண்டு கவையடி பெயாத்தது
தண்டாக களிப்பி னுடுங் கூத்தாக
கண்டனன் வொரீஇ சடுநவை பெயதி

கக௭ காய்ந்தபசி - மிக்க பசி (மணி கூ அஉ, கக கூக) எருவை -
தலைவென்றது உடல சிவந்திருக்கும் பருந்து, கழுகுமாம, “விசுமபா
டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப” (புறா ௭௪)

ககஅ வெண்பலி அரங்கதது - சாமபற்குவையாகிய அரங்கத்திலே

ககக மண்கணை முழுவமாக - மராசசனை யடைந்த திரண்ட தண்ணு
மையாக, தண்ணுமை - ஆடற்குரிய ஒருவகைத் தோற்கருவி

கக௧ - கூ உளைக்குமோதையும், எடுக்குமோதையும், ஒடுங்காவோதை
யும், கவாந்தூணைதையும் ஆகிய இவைகள் முழுவமாகவென்க

கஉ௦ சுருந்தலையென்றது, ஒரு பெண்பிணத்தின் தலையை

கஉ௧ பேயமகள் - பெண்பேய

கஉ௨ குமிழ - குமிழம்பூ கவிர் - முள்ளு முருககம்பூ

கஉ௪ என்னாது - என்று சுருதாமல்

கஉ௫ கண் தொட்டு உண்டு - கண்ணைத் தோண்டி உண்டு, “கண்
டொட டுண்ட” (முருகு ௫௧) கவை அடி பெயாத்தது - கவைத்த அடிகளைப்
பெயாத்தது, “கருமறிக் காதிற் கவையடிப் பேயமகள்” (சிறுபாண் ௧௬௭)

கஉ௬ தண்டாக களிப்பு - தணியாத களிப்பு, “தண்டா லீகைத்
தன்கமாண குடுமி” (புறா ௭)

கக௧ - உ௭ உளைக்கு மோதை முகலியன முழுவமாக வெண்பலி
யாங்கத்தில் ஒரு பேயமகள் கவையடி பெயாத்தது ஆடுங் கூத்தைப்பெய்க

க௨௭ கண்டனன் - கண்டு கடுநவை எய்தி - அப்பேயாற் பிழிக்
கப்பட்டு, “கழலகக் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர” (சிறு ௫ கஉ௫)

க௦௬ - ௨௭ சென்றோனாகிய சராங்கலன்னென்போன கண்டு
(15 - 16) க௨௭ ‘அதரோ கவிரோ’ க௨௫ ‘கவையடிப் பெயாத்தது’,
‘கையடிப்பெயாத்தது’ க௨௬ ‘களிப்பிடுவொடுங்’

விண்டோர திசையின் விளித்தனன பெயாநதீந்
 கெமமனை காணு யீமச சுடலையின்
 ௧௩௦ வெமமுது பேயகசென் னுயிரகொடுத தேனெனத
 தமமனை தனமுன வீழ்ந்துமெய வைத்தலும்
 பாரப்பான றனனெடு கண்ணிழந் திருந்தவித
 தீததொழி லாட்டியென சிறுவன றனனை
 யாருமி றமியே னெனபது நோக்கா
 ௧௩௧ தாருயி ருண்ட தணங்கோ பேயோ
 துறையு மன்றமுந் தொலவலி மரணும்
 உறையுளுங் கோட்டமுங் சாப்பாய காவாய
 தகவிலை கொல்லோ சம்பா பதியென

௧௨௮ விண்டு - நீங்கி விளித்தனன பெயாநது - கூப்பிட்டுக்கொண்டு பெயாநது

௧௨௯ எமமனை - எனதாயே

௧௩௦ தன தாயினமுன்னே இறக்கவும் மெய்வைத்தல மணி உடு கசுள்

௧௩௧ - ௧௩௨ சாங்கலன்னென்போன வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும்

௧௩௨ பாரப்பானெனறது சாங்கலன தந்தையை, பாரப்பான றன நெடு கண்ணிழந் திருந்த ” என்று இங்கே சொல்லுதலாலும், “ கண்ணில கணவனை ” (௬ ௧௩௩) என்று பின்பு வருதலாலும், சாங்கலனுடைய தந்தை தாயிருவரும் கண்ணை யிழந்தோரென்பது பெறப்பட்டது

௧௩௩ மணி ௬ ௧௩௪

௧௩௪ அணங்கோ பேயோ, மணி ௬ ௧௩௮, ௧௩௯ அணங்கு - காமநெறியான உயிரகொளந்ந தெய்வமகனென்பா, துறள், ௧௧௮, பரிமேல்

௧௩௬ - ௩ சிறுவனறனை ஆருயிருண்டது

௧௩௬ துறை - நீர்த்துறைகள் தொலவலி மரண - பழைய வலியை யுடைய மரம்

௧௩௭ உறையுள் - தங்குமிடம் காவாய - காவாமலிருந்தாய

௧௩௮ - ௭ முருது உடக - ௬, கலி ௧௦௧ ௧௩ - ௪

௧௩௮ தகவிலை கொல்லோ - தகவினமையை யுடையாயோ, தகவு நினைட்டமில்லையோ என்றுமாம்

(15 - 16) ௧௨௮ ‘விளித்தனன’ ௧௨௯ ‘காணுமீமச’ ௧௩௦ ‘பேயககே முன்னுயிர’ ௧௩௧ ‘தமமுன வீழ்ந்து மெய்வைப்ப’ ௧௩௨ - ௩ ‘ஒழிந்த, விதித்தொழி’ ௧௩௪ ‘யாருமிறமியோனென்பது நோக்கா’ ௧௩௬ ‘தொல பதி மரணும்’

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுறைத் தகவலைக் காண்க

மகன்மெய்யாகக்கைய மாபுறத் தழீஇ

கச0 மாப புறங்காட டெயிற்புற வாயிலிற
கோதமை யென்பாள் கொடுதயா சாற்றக
கடிவழங்கு வாயிலிற கடுதயா ரெய்தி
இடைபிறுள யாமத் தென்னையிங் கழைத்தனை
என்னுற றையோ வெனக்குரை யென்றே
கசநி பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தா டோனா
ஆருமி லாடடியென னறியாப் பாலகன்
மாப புறங்காட டெய்தினோன் றனை -
அணங்கோ பேயோ வாருயி ருண்ட
துறங்குவான போலக் கிடந்தன்ன காணென

கந0 அணங்கும் பேயு மாருயி ருண்ணு
பிணங்குநா ன மாபன பேதுகந் தாக
ஊழினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது
மாபெருந் துன்பரீ யொழிவா யென்றலும்
என்னுயிர கொண்டிவ னுயிராத் தருளிலென்
கநநி கண்ணில கணவனை யிவனகரத் தோம்பிடும
இவனுயிர தந்தென னுயிரவாங் கென்றலும்
முதுமுத தாட்டி யிரங்கினன் மொழிவோள்

கசக கோதமை யென்பது அவளபெயர். கொடுதயா - தன்மகன் இறந்தானென்பது

கசஉ மணி கூ சக

கசக இருளையுடைய இடையாமத்தில்

கசநி, பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தான் - சூரியனைப்போல விளங்கிய நிறத்தினையுடைய சம்பாபதி, பொன் - சூரியன், “இளங்கதிர் ஞாயிறென்றந் தோற்றத்து, விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி” (க - உ) என்று இரதாறு பிக்ஞ்சில் வருதல் காண்க

கசக மணி கூ கசக கசக என - என்று கோதமை சொல்ல

கநக மாபன - சாங்கலன் பேது கந்தாக - அறியாமை காண
யாக

கநக என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்

கநநி கண்ணில கணவனை மணி கூ கசஉ ஓம்பிடும - பாதுகாப்

பான

கநக என்றலும் - என்று கோதமை சொல்லலும்

கநக முதுமுதாட்டி - சம்பாபதி

(பி - மீ) கசக ‘யாகக்கமாபுற’ கசக ‘அழைத்தாய’ கசக ‘அறியாப் பாப்பான்’ கசக ‘எய்தியோன்’ கநக ‘பேயறுகந்தாக’ கநக ‘துன்ப மொழிவாய’ கசக ‘உயிராதநாலென்’

ஐயமுண்டோ வாருயிர போற்ற
செய்வினை மருங்கிற சென்றுபிறப் பெய்துதல

கசு௦ ஆங்குது கொணர்ந்துநின் னூரிடா நீக்குதல
ஈவரெனக காவதொன் றன்றுநீ யிரங்கல
கொலையற மாமெனுங் கொடுந்தொழின் மாககள
அவலப படிற்றுரை யாங்குது மடவாய
உலக மன்னவாக குயிராகுயி ரீவோ

கசு௧ இலரோ விந்த விம்ப புறங்காட
டரசாக கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்
நிரயக கொடுமொழி நீயொழி யென்றலும்
தேவா தருவா வரமென் றொருமுறை
நான்மறை யந்தனா நன்னூ லுரைக்கும்

கௌ௦ மாபெருத தெயவ நீயரு ளாவிடின
யானோ காவே னென னுயி ரீங்கென
ஊழி முதலவ னுயிராதரி னல்ல

கடுஅ - கூ பிறப்பெய்துதலில் ஐயமுண்டோ, “செய்வினை வழித்தா யுயிரசெலு மென்பது, பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்” (சீலப் ௨௮ கசு௭ - ௮, புறநா ககூ௨)

கசு௦ அது - அவையுரை ஆரிடா - தீர்த்தநகரிய துன்பம்

கசு௧ எனக்கு ஆவதொன்றன்று - எனக்கு இயலுவதான ஒரு காரிய மன்று

கசு௩ அவலப்படிற்றுரை - கோட்டைத் தருகின்ற பொய்யுரை அது அவலப் படிற்றுரை யெனக

கசு௫ இலரோ - உளரென்றபடி. புறங்காட்டில்

கசு௬ ஆயிரம் கோட்டம் அமைந்தன, ஆயிரம் - அநேகம், “இறந தோர் மருங்கிற சிறந்தோர் செய்த, குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டனன, சும மனோங்கிய நெடுநிலை கோட்டமும்” (சு ௫௭ - ௬) என்றோ முன்னும்

கசு௭ நிரயக கொடுமொழி - நரகவேதனையைத்தரும் கொடிய வாததை, என்றது, “இவனுயிர் தந்தென்னுயிராவாகு” (மணி ௬ - கடு௬) என்றதை என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்

கசு௯ தூல - வேதம். கௌ௦ தெயவமாகிய நீ.

கௌ௧ யான என்னுயிரைத் துறப்பேன என்று கோதமை சொல்ல

கௌ௨ ஊழி முதலவன் - மஹா பரஹமா, “தெயவக கருவுந

(15 - 16) கசு௩ ‘அலவலைப்படிற்றுரை’, ‘அலவலை படிற்றுரை’ கசு௫ ‘புறங்காட்டின்’ கசு௭ ‘நிரயத்தொடு’ கசு௯ ‘சென்னூலுரைக்கு’ கௌ௧ ‘என்னுயிரென்றபின்’

தாழித் தாழி யகவரைத் திரிவோர
தாரதரின் யானுந் தருகுவன் மடவாய்
களஞ் சங்கெ னுற்றலுங் காண்பா யென்றே
நால்வகை மரபி னரூபப் பிரமரும்
நானுல் வகையி னுரூபப் பிரமரும்
இருவகைச் சுடரு மிருமு வகையிற்
பெருவனப் பெய்திய தெய்வ கணங்களும்

திசைமுகக கருவும், செமமலா முதியோன செயத வநநான்” (மணி பதிதம், ௨௮ - ௧) இகரத்தை அசைநிலையாகக் கண்டிலையாகிய முதலவ னெனக் கூறினும் பொருந்தும்

களக சககரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடத்தே சஞ்சரிப்பவா களசு. தரினெனவே தரலினமை பெறப்பட்டது

களக - ச இறந்துபோன உயிரை மீட்டுகெடுகெடுகு மாற்றல இநகச சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு எவ்வனமிலையோ அவ்வனமே எனக்கு மிலலை யென்றபடி

களஞ் ஆற்றல - வலி என்று - என்று சம்பாபதி சொல்லி-

களக நால்வகை மரபின் அரூபப் பிரமரும் - உலகம் முப்பத்தொன் றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய ஆகாசநீதியாய்தன் லோகம் முதலிய நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அரூபப்பிரஹ்ம் சாதியாராகிய நால்வகை யினரும், இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள் அவிசேஷமெனவும் ஐந்தா வதில் தேறியவர்களென்பா

களௌ. நால் நால்வகையின் உரூபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங் களுள் பன்னிரண்டாவதாகிய ஐரஸ்மகாயிகலோகம் முதலாகிய உலகம் பதினாறிலுமிருக்கிற உரூபப்பிரஹ்ம் சாதியாராகிய பதினாறு வகையினரும், இவர்களில் ௧௨, ௧௩, ௧௪-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்ரோதாபந்தி என னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௧௫, ௧௬, ௧௭-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்க்ருதாகாயி எனவும் இரண்டாவது தியானத் தில் தேறியவர்களென்றும், ௧௮, ௧௯, ௨௦-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை அநாகாயி எனவும் மூன்றாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௨௧- ஆவது முதலிய ஏழலகங்களிலுள்ளவர்களை அஹுக் எனவும் நான்காவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும் பௌத்த நூல் கூறும்

களசு - எ இருவகைப் பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதின் பெயர்களையும் இந்நூற்பதிகத்தின் ௨௮ - ௧ ஆம் அடிகளின் உரையிற் காண்க

கள௮ இருவகைச்சுடா - சந்திர சூரியர்கள்

கள௮ - ௧ மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஆறாவதாகிய மகாராஜிகலோகம் முதலிய உலகம் ஆறிலுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வ

(15, 16) களக ‘அகவயிற்றிரிவோர’ களசு ‘மடவோயிங் செனுவற்றலுங்’ களக. ‘பிடமரும்’ களௌ ‘உருபிதப்பிரமரு’, ‘உருபப் பிடமரு’

கஅ௦ பல்வகையசாரும் படுதுய நுறாஉம
 எணவகை நரகரு மிருவிசும பியங்கும்
 பன்மீ னீட்டமு நாளுநு கோளும
 தன்னகத தடககிய சககர வாளத்து
 வரந்தரற குரியோர் தமைமுன் னிறுத்தி
 கஅ௫ அரந்தை கெடுமிவ ளருநதுய ரிதுவெனச
 சம்பா பதிதா னுரைத்தவம முறையே
 எங்குவாழ் தேவரு முரைப்பக கேட்டே
 கோதமை புற்ற சொடுநதுயா நீங்கி
 ஈமச சுடலையின மகணையிட டிறந்தபின்
 கக௦ சம்பா பதித னுற்ற றேன்ற
 எங்குவாழ் தேவருங் கூடிய விடநதனிற்

கணங்கள் இரத உலகங்களின் பெயரைப் பதிக்கத்து உஅ - கூ-ஆம் அடியின் உரையிற் காண்க 'பெருவனப் பெயதிய' என்றா, விளங்கொளி மேனிய ராதலின

கஅ௦ படுதுயா - மிகக துனபம

கஅக எண்வகை நரகா - மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றுனுள் முதலாவதாகிய நரகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாநிரயம், ரௌரவம், காலஸூதரம், ஸஞ்சீவனம், மஹாவீசி, தபனம், ஸம்பிரதாபனம், ஸமஹதம் எனனும் எட்டு நரகங்களிலுமுள்ளவாகள

கஅஉ ஈட்டம் - கூட்டம் நான் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்

கஅக மேற்கூறிய அருப்பிரஹ்மகணலோகம் முதலியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கிய கோளத்தைச் சககரவாளமெனப்பா, "சககர வாளத்துத் தேவரெல்லாம்" (மணி கட. எஉ), "எண்ணருஞ் சககர வாளமெங்கணும்" (மணி உசு ௫உ) என வருதல் காண்க

கஅச வரந்தரறகுரியோர் - தேவா முன்னிறுத்தி - கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி.

கஅ௫ அரந்தை - துனபம் கெடும - கெடுமின என - என்று சம்பாபதி சொல்ல

கஅசு - எ சம்பாபதி உரைத்த முறையினை, மணி சு : கஎக - ச-ஆம் அடிகளிற காண்க

கஅஅ இறக்கத் துணிந்தமையால் கோதமை கொடுநதுயா நீங்கினான். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரம், உடு அஉ - ஆம் அடி முதலிய வற்றிற காண்க

கஅக. ஈமம் - பிணஞ்சுடிதற்கு அடிகளும் விறகடிகு

கக௦ - கக தோனறக்கூடிய விடமெனக

(பி - மீ.) கஅஉ 'பண்பினீட்டமு' கஅச - ௫ 'உரந்தரற் குரியோர் தம்மைமுன் னிறுத்திந், காககை' ககக. 'அங்குவாழ் தேவருங் கூட்டிய'

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை அந்

சூழ்கடல் வளைஇய வாழியங் குன்றத்து
 நடுவு நின்ற மேருக குன்றமும்
 புடையி னின்ற வெழுவகைசு குன்றமும்
 கசுநு நாலவகை மரபின மாபெருந தீவும
 ஓரீ ராயிரஞ் சிறறிடத தீவும
 பிறவு மாங்கத னிடவகை புரியன
 பெறுமுறை மரபி னறிவுவரக காடடி
 ஆங்குவா முயிரசஞ் மவவுரி ரிடங்சந்ரும
 ௨௦௦ பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து

கக௨ சூழ்கடல் - பெருப்புறக்கடல் ஆழியங்குறைத்து - சக்கர வாளகிரியின் உட்பட்ட இடத்தில்

கக௩ நடுவிடத்தே நின்றதாகிய, எண்பத்திராயிரம் யோசனை உயர மும் அவவுயரத்திற்குத் தக்க பருமையும் அமைந்துள்ள மேருமலையும்

கக௪ அமமேருவின் பக்கத்தே அதிலிருந்து உயரத்தில் ஒன்றற கொன்று வரவரப் பாதிப் பாதியளவு குறைந்து குறைந்து ஒன்றைச்சுற்றி யொன்றாகச் சூழ்ந்துள்ள ஏழு குலகிரிகளும்

கக௫ மேருகூறிய மேருவும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும் அக்குலகிரிகளுள் ஒவ்வொன்றையும் சூழ்ந்து அவ்வக்கிரியின் உயர அளவுள்ள ஆழமும் அகலமும்மைந்த ஏழுகடல்களும் ஆகிய இவற்றை யெல்லாம் சூழ்ந்து கிடக்கும் பெருப்புறக்கடலிலுள்ள சம்புத்தீவு முதலிய நான்கு மகாதீபங்களும் இந்த நான்கினுள் தெற்கேயுள்ளது சம்புத்தீவு, இது நாவலந்தீவு என்றுங் கூறப்படும், இதனை, “நாவலோங்கிய மாபெருந தீவு” (மணி ௨ க), “நாவலொடு பெயரிய மாபெருந தீவத்து” (மணி கக. ௧௦௭) என்பவற்றாலுணர்க

கக௬ மஹாதீபம் நான்கினுள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே ஐந்துறு ஐந்துறாகச் சூழ்ந்துள்ள இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும், இச்சிறு தீவுகள் அந்தரத் தீவுகளென்றொரு சொல்லப்படும்

கக௭ - சு “அந்தரத் தீவினு மகனபெருந தீவினும” (௨௫, ௨௨௪) என்று பின்வருதல காண்க

கக௮ - சு இவ்வடிகளிலுள்ள வரலாறுகள் பர்மா தேசத்துப் பரந்த நூலிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டன

கக௯ - அ உரியனவற்றைக் காட்டி.

க௧௦ உயிரகளைறத்து அவ்வவவுயிராகள வாழுகின்ற உடம்புகளை

௨௦௦ பாங்கு - பகுத்திரள், “அடியோரா பாங்கு மாயமு நீங்கி” (சிலப். கக. ௮௫), அழகுமாம் மண்ணீட்டின் - சுதையாற செய்யப்பட்ட ளெள பாவை வடிவமாக

(15 - மீ) கக௨ ‘ஆழிககுறைத்து’ ௨௦௦. ‘மண்ணிடிற்’

மிக்க மயனா விழைக்கப் பட்ட

சக்கர வாளக் கோட்டமீந் கிதுகாண்

இடுபிணை கோட்டத் தெயீறபுற மாதலிற்

சடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையா

உரு இதன்வர விதுவென் றிருந்தெயவ முரைக்க

மதனி நெஞ்சமொடு வானறுய ரெயதிப

பிறந்தோ வாழ்க்கை சிறந்தோ ஞரைப்ப

இறந்திருள கூந்த விடையிருள யாமததுத

தூங்குதுயி லெயதீய சுதமதி யொழியப

உகர பூங்கொடி தனனைப் பொருந்தித் தழீஇ

அந்தர மாற வாரைந தியோசனைத்

தென்றிசை மருங்குற் சென்றுதிரை யுடுத்த

மணிபல் லவத்திடை மணிமேகலா தெயவம்

அணியிழை தனனைவாத தசனறது தானென்

சு — சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை முற்றிற்று

உரு. மயன - தெய்வத்தச்சன், அசுரத்தச்சனென்று கூறுவா

உரு. இடுதல் - போகடுதல் பிணைக்கோட்டம் - மயானம்.

உரு. மு மணி சு : ௩௦ சடுகாட்டுக் கோட்டம் சிலப் கூ உரு

உரு. இருந்தெயவம் - மணிமேகலா தெயவம்

உரு. மதனில் நெஞ்சமொடு - செருக்கற்ற மனத்துடனே, மதன -

வலியுமாம்

உரு. சிறந்தோள் - மணிமேகலை வாழ்க்கையென்றது நிலையாமை யை. வாழ்க்கையைச் சிறந்தோள் உரைப்ப

உரு. இடையிருள யாமதது - நடுயாமத்தில், மணி சு கசக

உரு. பூங்கொடிதனை - மணிமேகலையை

உரு. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமே வழியாக

உரு. உ முப்பதுயோசனைதாரம் தென்றிசைக்கண்ணே சென்று

உரு. கச மணி கூ. ௫௫ - ஏ

க - உரு. கதிமண்டிலம் சொரிய, மேனியன் ஏத்தி நோக்கி என னுற்றீரென, அவள் உரைத்தலும், அருந்தெயவமுரைப்ப, சுதமதி எனனை யோவென, நேரிழை கூறும், அங்ஙனங் கூறுகின்ற தெயவம், இதன் வரவு இது வென்றுரைக்க, சிறந்தோளுரைப்ப, தெயவம் இடையிருள் யாமதது சுதமதியொழியப் பூங்கொடிதனைத் தழீஇச் சென்று மணிபல்லவத்தில வைத்து அகன்றதென முடிக்க.

(15 - ம்) உரு. 'என்பவரறியா' உரு. 'இதுவெனவீருந்' உரு. 'பொருந்தினதழீஇ'

ஏழாவது

துயிலெழுப்பிய காதை

[ஏழாவது மணிமேகலாதேயவம் உவவனம்புகுந்து
சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு]

மணிமே கலைதனை மணிபல லவததிடை
மணிமே கலாதேயவம் வைத்து நீங்க
மணிமே கலைதனை மலாப்பொழிற் சண்ட
உதய குமர னுறுதுய ரெயதிக
ந கவஞ்சல கழியிலென சையகத தானென்ப
பொங்குமெல மமனியிற் பொருந்தா திருந்தோன்
முன்னாத தோன்றி மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
க௦ மாரிவறங் கூரின மனனுயி ரிலலை
மன் னுயி ரெல்லா மண்ணுள வேந்தன
தன் னுயி ரென னுந் தகுதியின ருக்கும
தவத்திறம் பூண்டோ டன மெல வைத்த

ந மலாப்பொழிற் கண்ட - உவவனத்திறகண்ட

ச உறுதுயா - மிகக் துன்பம்

நி கையகத்தாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்

சு பொருந்தாது - துயிலாது கூ வறம் - வறுமை

அ - கட இந்நூற் பதிகம், உச - ஆம் அடியைப் பார்க்க, “கோணிலை திரிந்த நாழி குறைபடப் பகலகண் மிஞ்சி, நீணில மாரியினறி விளை வஃகிப் பசியு நீடிப், பூணமுலை மகளிர பொற்பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யாணையிவ வலகு கேடா மரசுகோல கோடி னென்றான்” (கீவக உடுதி.)

கக - உ புறநா கஅசு.

கக தவத்திறம் - தவத்தின கூறுபாடு.

(15 - ம்) ச ‘துயிலெய்தி’ அ ‘திரிந்திடக் கோணிலை’ கட.
‘தருடையாயின’, ‘தகுதியையாயிற்’ கக. ‘தவத்திற்பூண்டோ’

- அவத்திற மொழிகென் றவன்வரி னுரைத்தபின்
 கடு உவவனம புருநதாங் குறுதியில் கொள்ளும்
 சுதமதி தன்னைத் தூயிலிடை நீக்கி
 இந்திர கோடணை யிருநகாக காண
 வந்தே னஞ்சன மணிமே கலையான
 ஆதிசான் முனிவ னறவழிப் பநீஉம
 ௨௦ ஏது முதிர்ந்த திளங்கொழுக காதலின்
 விஞ்சையிற் பெயர்த்துநின் விளங்கிழை தன்னையோர்
 வஞ்சமின் மணிபல லவத்திடை வைத்தேன்
 பண்டைப் பிறப்பும் பண்புற வுணர்நீங்க
 கின்றேழ் நாளி லிரநா மருங்கே
 ௨௫ வந்து தோன்று மடக்கொடி நல்லாள
 களிப்புமாண செல்வக காவற பேரூர்
 ஒளிததுரு வெயதினு முன்றிற மொளியாள
 ஆங்கவ ளிருநகா புருந்த வநநாள

கச அவத்திறம் - கேடுசெய்யுங்காரியம், “தவஞ்செய்வார
 அவஞ்செய்வா ராசையுட்பட்டு” (குறள், ௨௬௬) எனபதில், ‘அவம்’ என
 பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க

க௬ - கச மணி க௮ ௮௦ - ௮௩

க - கச மணிமேகலாதேயவம் மணிமேகலையை மணிபலவத்திடை
 வைத்து நீங்கிப் பொருந்தாதிருந்தோனாகிய உதயகுமரன் முன்னாத
 தோன்றி அவத்திறம் ஒழிக்கவென்று உரைத்தபின்னாக

க௭. இந்திரகோடணை - இந்திரவிழா

க௮. மு சீலப் கடு ஈக அஞ்சல - அஞ்சாதே

க௯ ஆதிசால்முனிவன் - புத்தன்

௨௦ ஏது முதிர்ந்தது - ஏதுங்கழ்ச்சி முற்றியது

௨௧. விஞ்சையின் - விதையினாலே

௨௨. இன்றேழ்நாளில் - இறறைக்கு ஏழாவது நாளில், மணி கக
 க௨௬.

௨௩. தோன்றும் - தோன்றுவாள நல்லாள - மணிமேகலை

௨௪ பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்

௨௭ உருவை மறைத்து வருவாளாயினும்

(௮ - ௩) கச ‘அவவயினுரைத்தபின்’ கடு ‘நவவனம்’ ௨௧
 ‘குணநதனின்’ ௨௩ ‘வந்துகாண்குறும்’ ௨௪. ‘பெயரூர்’ ௨௭ ‘உன
 றிறமொழியாள’, ‘ஊன்றிறமொழியாள’

சங்கு நிகழ்வன வேதுப பலவுள

௩௦ மாதவி தனகசியான் வந்த வண்ணமும்
 ஏதமி னெறிமக் செய்திய வண்ணமும்
 உரையாய நீயவ னென்றிற முணரும்
 திரையிரும் பௌவததுத தெய்வமொன் றுண்டெனக
 கோவலன கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென்

௩௫ நாமஞ் செய்த நன்னா ணாளரிருட்
 காமன் கையறக கடுநவையறுகதும்
 மாபெருந தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
 நனவே போலக கனவகத துரைததே
 சங்குவ வண்ண மாங்கவட் குரையென்

௪௦ றந்தரத தெழுந்தாங் கருந்தெய்வம போயபின்
 வெந்தூய ரெய்திச சுதமதி யெழுந்தாங்
 ககன்மனை யரங்கத தாசிரியா தமமொடு

௨௯ நிகழ்வனவாகிய ஏதுக்கள

௩௧ ஏதமில் நெறி - குற்றமில்லாதவழி; அஃதாவது விசுத்தி
 மாககம்

௩௨ அவள் - மாதவி என திறம் உணரும் - என வாலாற்றை
 உணரவாள

௩௩ பௌவதது - கடலினிடத்து தெய்வம் ஒன்று உண்டென -
 எனது குலமுதலவனை விபத்தினின்ற றீங்கிப் பாதுகாதத தெய்வமொன்று
 உள்ளதென்று

௩௫ நன்னாளிற செறிந்த இருளிடத்தே

௩௬ - ௫ சிலப் கடு ௨௮ - ஆம் அடி முதலியவற்றின் பொருளை
 இவற்றுடன் ஒப்பிடுக

௩௭ - எ சிலப் ௩௦ ௨௫ - சு

௧௫ - ௪௦ மணிமேகலாதெய்வம் புகுந்து நீக்கி, 'இந்நகரில் இந்
 திர விழாக்காண் வந்தேன, யான் மணிமேகலாதெய்வம், இளங்கொடிக்
 கு முதிர்ந்ததாதலால் அவளை மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன, அவள் இந்
 நகரில் இறறைக்கு ஏழாநாளில் சோன்றுவள், ஏதுப பலவுள், மாதவிக்
 குரை, அவள் என்றிறமுணரும், இவ்வண்ணம் அவட்கு உரை' என்று
 போய்பினென

௪௨ அகல மனை அரங்கத்தது - விசாலிதத வீடாகிய நடனசாலையில்.
 ஆசிரியர் தமமொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும்,
 இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனுமாகிய இவர்களோடு
 நின்ற.

(௩ - ௩) ௩௧ 'ஏதமின்க', 'ஏதமுனிமை' ௩௨ 'உரைப
 பொருளுணரும்' ௩௩ 'பவ்வத தெய்வ முண்டென' ௩௫ 'நல்லிருள்'
 ௩௬ 'கையாற் கடுநவை' ௪௧ 'எய்தியசுதமதி' ௪௨. 'தாசியா தமமொடு'

வகைதெரி மாககட்டு வட்டினை காட்டி
ஆடல புணாகரு மரங்கியன் மசளிரிற்
சடு கூடிய குயிலுவக கருவிகண் டியின்று
பண்ணுக்களை பயிரும் பண்ணியாழ்த தீந்தொடை
கொளாவல லாயமோ டிசைசுட் டுண்டு
வளைசோ செங்கை மெலவிர லுதைத்த
வெமமைவெய் துறாது தன்மையிற் றிரியவும்
டு0 பண்பில காதலன் பரததனம் நோனா
துண்கண் சிவந்தாங் கொல்கொடி போன்று
தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு துயிலவோர்
விரைபபூம் பள்ளி வீழ்ததுணை தழுவவும்

சக வகைதெரிமாககட்டு - அவிரயம் முதலிய கூறபாடுகளைத் தெரி
கின்ற மாந்தர்களுக்கு வட்டினை காட்டி - கமல வாததனையைக் காட்டி,
கமலவாததனையாவது கைத்தலங்காட்டல், சீவக சுளகி

சச அரங்கியல் மகளிரின் - நாடகமளிரைப்போல; நாடக மகளி
ருடனென நுமாம்

சடு கூடியகுயிலுவககருவி - சோந்த குழல் யாழ் மததளம் குடமுழா
இடக்கையென்பவை, “கூடிய குயிலுவக கருவிக் கொல்லாம், குழல்வழி
நின்ற தியாமே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப்,
பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு, கூடநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை”
(சீலப் ௩. ௧௧௮ - ௪௨, உரை) கண்டியின்று-ஒலியா கடங்கி ‘மகளிரின்’
(சச) என்றதனால் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது ஒப்பு கம்ப
ச 1. 11

சக சீலப் ௨௨. ௧௪௧

சக - கூ பண்ணுகளை - பண்ணின் வகைகளை பயிரும் - இசைக்
கும். தீந்தொடை - இனிய நரம்புகள் கொளாவல ஆயமோடு - பாட்டில்
வல்லமகளிர் கூட்டத்தாடனே, கொளை - ஒற்றறுத்தலுமாம் கூட்டுண்டு -
சோந்தனுபவித்து உதைத்த - தெறித்த உறாது - உறமையால். தொடை
திரியவுமெனக், நெடுநல் சுஅ.

டு0 - டு௩ பரததமை - பரததன தன்மை, பரததையை நுகாவான்
பரத்தன், “பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற பொதுவுண்பா, நண்
ணென் பரததின் மாபு” (குறள், ௧௩௧௧); “வறுமொழி யாளரொடு
வம்பப் பரததரொடு” (சீலப் ௧௬ : ௬௩) நோனா - பொருமல் துயில்
வோ - ஊடியமகளிர். வீழ்துணை - விருமபியகணவன் துயில்வோன்
தழுவவும்

(15 - 16) சக ‘பண்ணுகிழமை பிறமண்ணியாழ்’ சள ‘கொள
வல்லாய’ சஅ ‘வளையா செங்கை’ சக ‘வேதறாது’ டு0. ‘காதல்
பராததமை நோனாது’ டிக. ‘துண்கண்’ டு௨. ‘துயிலவோன்’

- தளாநடை யாயமொடு தங்கா தோடி
 ௫௫ விளையாடு சிறுதே ரீததுமெய வருநதி
 அமுளித துஞ்ச மைமபடைத தாலிக
 குதலைச செவவாயக குறுநடைப புதலவாகுத
 காவற பெண்டிர் சடிப்பகை யெறிநது
 துபங் காட்டித தூங்குதுயில் வதியவும
 ௬௦ இறையுறை புறவு நிறைநீர்ப புளனும்
 காவறை பறவையு நாவுள னாழநதி
 விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண டியின் று
 பழவிறன் மூதூர் பாயலகொ ணடுநாட
 கோமகன் கோயிற் குறுநீரக கன்னலின்
 ௬௫ யாமங் கொளபவ ரேததொலி யரவமும
 உறையுணின் றெடுங்குய வுண்ணு வுயக்கத்து
 நிறையழி யானை நெடுங்கு விளியும்
 தோவழங்கு தெருவுஞ் சிறறிடை முடுக்கரும
 ஊரகாப பாள ரெறிதுடி யோதைபும
 ௭௦ முழங்குநீர் முன்றுறைக சலம்புணா கமரியா

- ௫௪ தளாநடையாயம் - சிராகூட்டம்
 ௫௬. கீமபடைத்தாலி, மணி ௩ ௧௩௮, உரையைப் பாரக
 ௫௮ - ௬ காவற பெண்டிர் - செவிலித்தாயா சடிப்பகை. மணி
 ௭ : ௭௩ காவற்பெண்டிர் துயிலவதியவும
 ௬௦ இறை - வீட்டின் இறப்பு ௬௧ கா - சோலை,
 ௬௨ களி - களிப்பு, சுததுமாம் ௬௩ நடுநாள் - நடு இரவில்
 ௬௬ - ௬௩ தனமையிற் றிரியவும, வீழ்துணை தழுவவும, துயில் வதிய
 வும், கருவி கண்டியினு நா உள்ளாழநதி முழவுக்கண்டியினு ஊரபாயல்
 கொள் நடுநாளிலெனக
 ௬௪ கன்னலின் - நாழிகை வட்டிலால், மூலம் ௫௮
 ௬௫ யாமங்கொளபவா - நாழிகைக்கணக்கா : சிலப் ௫. ௪௬
 ௬௬ உண்ணு உயக்கம் - உண்ணுமையாலுண்டாகிய வருத்தம்
 ௬௭ நெடுங்குவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம், மணி. ௭ :
 ௧௧௫
 ௬௮. சிற்றிடைமுடுக்கா - சிறிய இடங்களுையுடைய முடுக்குத தெருக
 கள்.
 ௬௯ துடி - ஒருவகைத் தோறகருவி
 ௭௦ கலம்புணா கமரியா - கப்பலிற் சேர்ந்து தொழில் செய்வோர்
 (௫ - ௫) ௫௪ 'தாங்காதோடி' ௬௨. 'களிப்படங்கி' ௬௪ - ௫,
 'குறிநீரக கன்னல், யாமங்கொளவோர்' ௬௬ 'ஓங்கிய'

துழந்தடு களளின் ரோபபிடிண் டயர்ந்தது
பழஞ்செருக குற்ற வனந்தாப பாணியும்
அரவாயக கடிப்பகை யையவிக சடிப்பகை
விரவிய மகளி ரேந்திய தூமததுப
எடு புதலவரைப பயந்த புனிறுதீர கயக்கம்
தீர்வினை மகளிர குளனா டரவமும்
வலித்த நெஞ்சி னூடவ ரின்றியும்

எக துழந்தது அடு களளின் தோபபி உண்டு அயர்ந்தது - துழர்விச
சமைத்த களவகைகளில் நெல்லாற் சமைத்த களையுண்டு தம்மை மறந்து ;
“ இல்லடு களளின் ரோபபி பருகி ” (பெரும்பாண் ௧௪௨)

எஉ அனந்தா - களளை உண்டமையாலுண்டாகிய செருககு ,
“ அனந்தா நடுக்க மல்ல தியாவது ” (பொருட ௧௪)

எக கடிப்பகை - பேயக்குப பகையாகவுள்ளதென்று பொருள் ,
அரவாயககடிப்பகை - அரம்போன்ற வாயினையுடைய வேப்பிலை ஐயவிக
கடிப்பகை - வெண்சிறுகடுகு , இவை பேயக்குபபகை யென்பதை, புறநா
உஅக - ஆம் செய்யுளாலும் உணராக பேய முதலியவைகள் அணுகாதிருந்
தற்கு இருவகைக கடிப்பகையும் கூறப்பட்டன, மணி ௩ : ௧௩௪, உரையைப்
பார்க்க

எச தூமதது - புகையுடன்

எக - ச மகளிரேந்திய அரவாயககடிப்பகை ஐயவிககடிப்பகை விர
விய தூமம் ஆகிய இந்த இரண்டுடன் சென்று என ஒருசொல் வருவிகக

எடு - சு புனிறுதீரமகளிரா , கயக்கந்தீரமகளிரெனக் , கயக்கம் - கயங்
குதல் புதலவரைப்பெற்றுப் புனிறுதீரந்த மகளிர இரவிறசென்று குளந்
தில் நீராடுதலை, “ கணவ ருவப்பப் புதலவரப் பயந்த, பணைத்தேந்தினமுலை
யமுத மூறப், புலவுப்புனிறு தீரந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிரா
குளநீ ரயா ” (மதுரை ௬௦௦ - ௬௦௩) என்பதனாலுமுணராக புதலவரைப்
பெற்றமகளிரா எழுந்தசென்று பததாவது இரவில் நீராடவேண்டுமென்று
ஆபஸ்தம்பர்நூலியத்தின் ௧௮ - ஆம் கண்டத்தினள் அ - ஆம் ஸூத்திரத்
தாலும் அநதலை அதுஸரித்ததுத தோழப்ப ரென்று வழங்குகிற வைதீக்
ஸாரீயவெளமரியற்றிய கீர்வாயர்தீனத்தில் ௬ - ஆம் கண்டத்தில் நாமகாரணப்
பிரகாரணத்திலுள்ள, “ தசமேஷ்நி ” எனலும் ஸூத்திரத்தாலும் தெரிகின்ற
தென்பா.

எஎ வலித்த நெஞ்சின் ஆடவா இன்றியும் - பகைமையைக் கருதிய
நெஞ்சினையுடைய வீரா இல்லாதிருக்கவும்

(15 - ம்) எக. ‘ துழந்தகளளின் தொப்பிரண்டயந்தது ’ எக் ‘ நாவாயக
கடிப்பகை ’ எச ‘ இரவியமைகளிர ’ எடு - சு ‘ புதலவரப்பயந்தபுனிறு
தீருகதது ’, ‘ விரிவியன் மகளிரகுன நாளரவமும் ’, ‘ புனிறு தீருயக்கந,
தீரவியன் ’

புலிககணத தன்னோ பூத சதுக்கத்துக்
கொடிதேதோ வேந்தன் கொற்றம் கொள்கென
அ0 இடிகுரன் முழக்கத் திடுமபலி யோதையும்
ஈற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப பாலகா
கடுஞ்சூன் மகளிரா நெடுமபு ணுறநோ
நதுயா கெடுசகு மந்திர மாகசா
மனறப பேய்மகள் வந்துகைக கொள்கென
அ11 ின்றெறி பவியி னெடுங்குர லோதையும்
பலவே றோதையும் பாரதொருங் கிசைப்பக
சேட்டுளங் கலங்கி யூட்டிநு ளழுவதது
முருந்தே ரிளநகை நீங்கிப பூம்பொழிற
நிருந்தெயிற குடபாற சிறுபுழை போகி
கூ0 மிகாமா தெய்வம் வியந்தெடுத்த துரைத்த
சககர வாளக கோட்டத தாங்கட்
பலாபுகத் திறந்த பருவாய் வாயில்
உலக வறவியி னெருபுடை யிருத்தலும்

எஅ புலிககணத தன்னோ - வீரா பூத சதுக்கத்து - பூதத்தை
யுடைய சதுக்கத்திலே, சதுக்கம் - நாற்சந்தி

அக மு மணி கூ கூஅ

அஉ கடுஞ்சூலமகளிரா - முதற்கூலையுடைய மகளிரா, “கடுஞ்சூன்
முண்டகங் கதிராமணி நழாஅலவும்” (சிறுபாண் ௧௪௮.)

அஎ ஊட்டிநுளமுதது - ஊட்டிநுறபோன்ற இருப்பாப்பில்

அக மு மணி கூ உஉ

கஉ - ந மு மணி கள் எஎ - அ உலக அறவி - ஊரம்பலம், எஎ
லாசசாதியாரும் வந்து தங்குத்தற்குரிய தருமசாலை, இதனை, ‘லோகோப
காரிகா’ எனபா வடநூலாரா

சக - கூக சுதமதியெழுந்த நடுநாளில் ஏததொலியாவழும், நெடுங்
கூவிளியும், துடியோதையும், அனந்தாப்பாணியும், குளாடராவழும், பவி
யோதையும், நெடுங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளையும் கேட்டு உளம்
கலங்கி நீங்கிப் போகிச் சககரவாளக்கோட்டத்திடத்தே உலகவறவியின்
ஒரு புடையிருத்தலுமெனக

(15 - 16.) எஅ ‘பூதச்சதுக்கத்து’ அடு. ‘புலியின்’ அஎ ‘பூட்டிநு
ளமுதது’ அஅ ‘நீங்கிய பூம்பொழில்’ கூக. ‘உலகவிறையொருபுடை’

கருதுடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
கூடு அருதி லெழுதிய வற்புதப் பாவை
மைத்தடங் கண்ணாண் மயங்கினள் வெருவத்
திப்பிய முரைக்குந் தெய்வக் கிளவியின்

கூச - டு நெடுநிலை உடைக்கந்து அந்தில - நெடிய தோற்றத்தை யுடைய தூணுதிப அவவிடத்தே காரணம் காட்டிய - பழவினையாகிய காரணத்தை யாவருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு எழுதிய - மயனென்னும் தெய்வத்தச்சுனல் நிருமிக்கப்பட்ட அற்புதப்பாவை - யாவருக்கும் ஆசசரி யத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற பாவை, இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற் சம பாபதி கோயிலின் கிழக்கேயுள்ள தூணொன்றில் தெய்வ கணத்தோளைய துவதிகனென்பவனுடைய வடிவம்போல மயனூல் நிருமிக்கப்பட்ட பாவை, முக்காலச்செய்தியையும், கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயலபையுடையது, பேசுதலபற்றி இது நாவுடைப்பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படுமே இவற்றை, “கருதுடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயிடின” (கூடு : கூ - ச), “கருதுடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தந்தினைப் பாவையை” (கூ : அக - கூ), “நெடுநிலைக் கருதி னிடவயின் விளங்கக், கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்” (உ௦ : கக௦ - கக), “கடவு ளெழு திய நெடுநிலைக் கருதின, குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின், முதியாள் கோட்டம்” (உக : க - கூ), “என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத் தலும்” (உக : கூடு), “மனபெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன், றுவதிக னென்பேன் றென்றுமுதிரா கருதின, மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கென” (உக : கக௦ - கூ), “நெடுநிலைக் கருதி னின்ற பாவை” (உஉ : உ), “இலகொளிக் கருதி னெழுதிய பாவாய” (உஉ : கூக), “நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலும்” (உஉ : கூச), “நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி” (உஉ : க௦ச) என இந்நூலில் வருவனவற்றாலுணராக. எழுதிய - பண்ணிய, “கடவு ளெழுதவோர கற்று ராரெனின” (உடு : கக௦), “கடவு ளெழுதவோர கற்கே யாதலின” (உடு : ககக), “கடவு ளெழுதவோர கற்கொண டலலது” (உசு : கச) எனச் சீலப்பதிக்காரர்து வருதல காண்க

கூச. மைத்தடங்கண்ணாள் - சுதமதி

கூஎ திப்பியம் : இது, திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; தேவ லோகத்திலிருப்பதென்று பொருள். இவ்வாறு இறந்தகால எதிர்காலச் செய திகளைக் கூறுதல பெரும்பாலும் இவவுலகவழக்கமனமையின் இதனை, ‘திப் பியம்’ என்றா, “செங்கோல காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம், பையா வல்குல பல்பரிசு களையக், கையி லோந்திய பாததிரந்திப்பிய, முத்தை முதலவி யடி பிழைத் தாயெனச், சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்” (கக : க௦ - கச) என்று இந்நூலுள்ளே, ‘திப்பியம்’ என்பது இப்பொருளில் வருதல காண்க தெய்வக் கிளவியினால் திப்பியமுரைக்கும், தெய்வக்கிளவி - தெய்வத்தன்மையுள்ள சொல், வடசொல்லாலெனினும்மையும்.

இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே

தூரகத தானைத் துச்சயன் றேணி

க00 தயங்கிணாக் கோதைத் தாரை சூவுற

மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்

காராளா சண்பையிற் கௌகிகன் மகளே

மாருத வேகனோ டிருநகா புருந்து

தாரை தவவை தன்னொடு கூடிய

க00 வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய்

இன்றேழ நாளி லிடைபிடுள யாமத்துத்

தன்பிறப் பதனொடு நிற்பிறப் புணர்நீங்க

கிலக்குமி யாகிய நினககிளை யாளவரும்

அஞ்சலென் றுரைத்த தவவுரை கேட்டு

சுஅ இரவிவனமன - அசோதரநகரதரசன், சுதமதியெனப்பவருடைய முற்பிறப்பில் தந்தையா யிருந்தவன்

கூஅ - கூ. மு. மணி. கக. ககக - ச துச்சயன் = தூஜயன் - பகைவாக ளால் வருத்தமுற்று வெல்லப்படுபவனென்று பொருள்; இவன் அங்கநாட்டிலுள்ள கசசயமெனும் நகரதரசன், சுதமதியெனப்பவளுடைய முற்பிறப்பிற் கணவனாக விருந்தவன், மணி. க0. 00 - 00ச

க00 தாரை - இவன் வீரைக்கு முன்னே பிறந்தவன்; வீரை யானையால் இறந்தது கேட்டு இவன் இறந்தமையால், 'சூவுற' என்றார்; மணி. கஉ: ச0 - அ

க0க. மயங்கி - மதுவைக குடித்தமையால் மயங்கி

க0உ காராளாசண்பை - அங்கநாட்டிற் கணக்ககரையிலுள்ள தாகிய சம்பாநகரம்; இப்பொருளில் காராளரென்பது கராளரென்பதன் விகாரமென்றும், கொடுமையென்று பொருள்படுகின்ற கராளதவம் அல்லது கராளத்தையென்பது இச்சொற்குப் பகுதியென்றும், இக்காராளர்கள் தூக்கா பூஜை செய்து நரபலி கொடுப்போரென்றும், இப்பெயர் இக்காலத்து மஹாராஷ்டிர தேசத்திற் கராடிகளென்று வழங்குகிறதென்றுங் கூறுவா, மணி. க. உக

க0ச. தாரை தவவை - தாரையாகிய தவவை, தவவை - முன்பிறந்தவன் தாரை யென்பது மாதவியெனப்பவளுடைய முற்பிறப்புப் பெயர்.

க00 வீரையென்பது சுதமதியெனப்பவளுடைய முற்பிறப்புப்பெயர்.

க0அ. இலக்குமியென்பது மணிமேகலையின் முற்பிறப்பின் பெயர், தாரை, வீரை, இலக்குமி இம்மூவரும் சகோதரிகள்

க0கூ அஞ்சல - அஞ்சாதே தெடவம் உரைத்தது

(ங் - ம்) கூஅ - அ 'கிளவி யிரவிவனமகனொரு' க0க 'மயங்கியல் யானை' க0உ 'காராளகசண்பை' க0ச 'தாரைதவவை' க00. 'சுதை மதி' க0கூ. 'இன்றேளாளிடையிடை' க0எ - அ. 'உன்பிறப் புணர்நீங்க, கலக்குமியாகிய'

கச0 நெஞ்ச நடுக்குறாஉ நேரிழை நலலாள்
காவ லாளா கண்டியில கொள்ளத
தூமென் சேககைத தூயிலகண விழிப்ப
வலம்புரிச சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
கசடு புகாழுக வாரண நெடுங்கு விளிப்பப்
பொறிமயிர வாரணங் குறுங்கு விளிப்பப்
பீணை லைப் புரவி பலவெழுந் தாலப்
பீணைநிலைப் புளளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லாரைகப் புளளொலி சிறப்பப்
சஉ0 பூங்கொடி யாரைகப் புளளொலி சிறப்பக்
கடவுட பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்
கலம்பகா பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்

கச0 நலலாள் - சுதமதி

ககஉ சேககைத தூயில கண - படுகையில் தூங்குகின்ற ஆ'-வா
மகளிரொன்றும இருபாலாருடைய கண்கள்

ககந வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளின்றி முழங்க.

ககச புலம் - அறிவு சங்கம் - புலவா கூட்டம்.

ககடு வாரணம் - யானை நெடுங்கு விளிப்ப - நெடியகூப்பீட்டைச்
செய்ய, மணி எ. சுள கூ - கூப்பீடு, "வினைபுனை நல்லி வினைகூடக் கேட
பவும்" (புறநா சச)

ககசு வாரணம் - கோழி

ககௌ பீணை - குதிரைப்பந்தி ஆல் - ஆட

ககஅ பீணை - கிளை ஆல் - முழங்க

ககக பூம்பொழில் ஆரையப் புள ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்
திய சோலையினிடத்தே நிறைதலையுடைய பறவைகளினை முழக்கம் அதிகரிக்க

கஉ0 பூங்கொடியா - மகளிர் புள - கைவளை, "புட்டை போய்
புன்றலை மகரா" (மலைபடு உருக)

கஉக தெய்வங்களுக்குரிய பீடங்களிற் கொடுக்கப்படும் பொலிவு
பெற்ற பலிகளானவை முடிவுகொள்ள

கஉஉ அணிகலங்கள் விற்ப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலராற
செய்யப்படும் அரசசன்களைக் கட்டையிடங்கள் கொள்ள, "பூப்பலி செய்து
காப்புகடை நிறுத்தி" (சிலப் உஅ உகக) வாயிலங்களில் இவ்வுறை
தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற் பூவிடுதல் மரபு

(15 - 16) ககக 'வலம்புரிசங்கம்' ககச 'புலம்புரிசங்கம்', 'பொலம்
புரிசங்கம்' ககௌ ஆரப்ப' ககஅ 'கணநிலைப்புளளும் ஆரப்ப' கஉக
'கடிகொள' கஉஉ 'பூப்பொலிகடிகொள'

குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழக்
கொடுப்போர கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
கடடு ஊர்துயி லெடுபப வுரவுநீ ரழுவததுக
சாரிருள சீததுக் கதிரவன் முளைத்தலும்
மேவுறு மஞ்ஞையி னினைநதடி வருந்த
மாநகா வீதி மருங்கிற போகிப
போய கங்குலிற் புருந்ததை யெல்லாம்
சந-0 மாதவி தனக்கு வழுவின் னுரைத்தலும்
நன்மணி ரிழந்த நாசம் போன்றவள்
தன்மகள் வாராத் தனித்துய ருழப்ப
இன்னுயி ரிழந்த யாகக்கையி னிருந்தனை
துன்னிய துரைத்த சுதமதி தானென

எ—துயிலெழுப்பிய காதை முற்றிற்று

கடக- தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை
செய்யப்பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ, பண - இசையென துறாம்

கடச உபகாரிகளுடைய வாயிலகந்தோறும் கொடுத்திருநிய பல
பண்டங்களும் பரவுதலுற்றுமிக

கடடு எடுபப - எழுப்ப உரவு நீரழுவதது - கடற்பரப்பில்

கடச சீதது - அழித்தது

கடஎ ஏ - அமபு, “சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயிலபோல”
(ச - அசு) எனரா முன்னும், மு. முல்லை அச

கடக போயகங்குலில் - சென்ற இரவில்

கடக “மன்னவன் மகனாக குற்றது பொருஅ, னன்மணி யிழந்த
நாகம் போனது” (உடு கடச - டு) என்று இவவுவமையே பின்னும் வரும்,
“இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு, மருமணி யிழந்த நாகம்
போன்றதும்” (சிலப் கட ௫௭ - அ) அவன் - மாதவி

சுநக “இன்னுயி ரிழந்த யாகக்கையெனனத், துன்னிய சுற்றந்
துயாககடல் வீழந்ததும்” (சிலப் கட. ௫௭ - சு0) எனபுழியும் இவவுவமை
வருதல் காண்க

க-கடச மணிமேகலாதெய்வம் நீங்கித் தோன்றி உரைத்தபின்
புகுந்து நீக்கி உரையென்று போய்பினை, சுதமதி எழுந்தது கேட்டு உளங்
கலங்கி நீங்கிப் போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும், அது,
‘வரும், அஞ்சல்’ என்று உரைத்தது, அதனைக்கேட்டு நடுகுறுநலவான்,
கதிரவன் முளைத்தலும் போகி மாதவிக்குரைத்தலும், அவன் துயருழப்பத்
தான் உயிரிழந்த யாகக்கை போல இருந்தனனென முடிக்க.

(15 - ம்) கடடு ‘எடுப்பிய’, ‘எழுப்பிய’ கடக ‘போகியகங்குல’
கடஉ ‘மகவாரா’

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை

[எட்டாவது மணிமேகலை

மணிபல்லவத்துத்துயிலேழுந்து துயருற்றபாட்டு]

நங்குவ என்னண மாக விருங்கடல
வாங்குதிரை யுடுத்த மணிபல லவததிடைத
தத்துநீ ரடைகரைச சங்குழு தொடுப்பின்
முத்துவினை கழனி முரிசெம பவளமொடு
விரைமா முருட்டுந திரையுலாப பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழ்கண ணசுமபின்
ஆம்பலுங் குவளையந் தாம்புணாநது மயங்கி
வண்டுண மலர்ந்த குண்டுநீ ரிலஞ்சி
முடக்காற புன்னையு மடறபூந தாழையும
க0 வெயிலவர் வொழிந்த பாலிலும் பந்தா

க இவள் - சுதமதி

ந அடைகரையில் தொடுப்பு - விளக்கொண்டு உழுதல்,
“தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியும்” (சிலப் ௨௭ ௨௩௦)

ந - ச அடைகரையாகிய கழனியிலென்றமாம்

டு விரைமாம - சந்தனம் அகில முதலியன, “விரைமா மென
றுகில” (கசு. ௧௨௨) எனபா மேலும் “வீங்குதிரை கொணாநதவிரை
மா விற்கின்” (சிறுபாண் ௧௮௮)

சு ஞாழல் - புலிக்கக்கொன்றை, “பொன்னுறு ஞாழற் பூவுடன்
கடுகமும், பேழ்வாயப் புலியுகிர” (கல் ௮௨) அசும்பு - சேறு, “வாரசும்
பொழுது முனறில” (புறநா ௧௧௪)

எ மயங்கி - கலந்த.

அ குண்டு நீர் இலஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை,
இலஞ்சி : ஆகுபெயர்.

க முடம் - வளைவு க0. பந்தா - நிழல்.

க - க0. புன்னையும் தாழையும வெயிலின வரவையொழித்த பந்தா
(15 - ம்.) க. ‘சங்கிவரிநவனமாக’, ச ‘முத்து வினைகழனி’
டு வரைமாமுருட்டு’ சு ‘தாழ்கணணசுரும்பி’

அறலவிளங்கு நிலாமண னறுமலாப பள்ளித
துஞ்ச துயிலெழுஉ மஞ்சி லோதி
காதற சுறற மறந்து கடைகொள
வேறிடத்துப் பிறந்த வுயிரே போனறு
கடு பண்டறி கிளையொடு பதியுங் காணுள
கண்டறி யாதன சணணிற் காணு
நீல மாகாட னெட்டிடை யன்றியும்
காலை ஞாயிறு கதிரவிரித்து முளைப்ப
உவவன மருங்கினி லோரிடங் சொல்லித்
உசு சுதமதி யொளித்தாய துயரஞ் செய்தனை
நனவோ சனவோ வென்பதை யறியேன
மனநடுக குறுஉ மாறறந தாராய
வல்லிநுள கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
எல்லலை வாராய விட்டகன் றனையோ
உரு விஞ்சையிற் றேனறிய ள்ளங்குழை மடவாள்
வஞ்சஞ் செய்தனள சொல்லோ வறியேன

கக அறல - நீர் அரித்து ஒழுக்குதலால் உண்டாவது, “மட்டற னலயாறறு” (புறநா கௌ) நிலாமணல - நிலாவைப் போன்ற வெள ளிய மணல மலாபபள்ளி - உதிர்ந்து கிடக்கும் மலராகிய படுக்கையில

உஉ அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவானமயிரினையுடையாள, “அஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாள” (உக உசு) எனபாமேலும், “அஞ்சி லோதி” (குறிஞ்சி. கஅ௦)

க - கஉ மணிபல்லவத்திற கரையிற் கழனியிற் பரப்பில் இலஞ்சிக கரையில் மணலிற் பள்ளியில் துயிலெழுந்த மணிமேகலை பெனக

கக கடைகொள - முடிவு கொள்ள கடு காணுள - காணுளாகி

கக கண்டறியாதனவற்றைக் கண்ணிற் கண்டு

கௌ நெட்டிடை - நெடிய இடம்

கக ‘உவவனம்’ எனபது முதல மணிமேகலை கூறறு

உஉ சுதமதி . விளி உக இந்த நிலை நனவோ கனவோ

உக மயங்கும் - மயங்குவாள

உசு மெல்லிய வளையினையுடையாள், எவ்வளையுமாம்

உரு விஞ்சையிற் றேனறிய - வந்தையினாலே தோன்றிய

(15 - 16) கக ‘துறலவிடங்கு நிலாமண றறுமலா’ கச ‘ஒதி டத்து’ கடு ‘பதியங்காணுள’ கக - எ ‘காண, நீலமாகடல்’ கஅ ‘காலஞாயிறு’ உஉ ‘ஒழித்தாய’

ஒருதனி யஞ்சுவென றிருவே வாவெனத்
திறை தவழ பறவையும் விரிசிறைப் பறவையும்
எழுந்தவீழ் சிலலைப் மொடுங்குசிறை முழுவலும்

௩௦ அன்னச் சேவ லரச னாகப்

பன்னிறப் புள்ளினம் பரந்தொருங் கிணடிப்

பாசறை மன்னா பாடி போல

வீசநீர்ப் பரப்பி நெதிரெதி றிருக்கும்

துறையுந் துறைகுழ நெடுமணற் குன்றமும்

௩௧ யாங்கணுந் திரிவோள பாங்கினங் காணுள

குறறலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ்

அரற்றினள கூட யழுதன ளோங்கி

வீழ்துய ரெய்திய விழுமக கிளவியிற

௨௭ ஒருதனி - ஒப்பற்ற தனிமையை வாவென - வாவென்று
சொல்லிக்கொண்டி

௨௮ - கூ அலையில் தவழ்ந்துசெல்லும் பறவை முதலிய நீர்வாழ்
மறவைச்சாதிகள் நான்கும்

௨௮ - கூ திறைதவழ பறவை முதலியனவாகிய பன்னிறப் புள
ளிணம்

௩௨ போகுறித்தவந்த படைவீடுகளில் விட்ட பகையரசரிருவ
ருடைய படைகளிரண்டும் எதிரெதிரிருத்தல்போல பாடி - படைவீடு

௨௮ - கூ திறைதவழப்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல் அரசனாக
நீர்ப்பரப்பில் எதிரெதிரிருக்குந் துறையெனக் இப்படியே, “காழ்புட
கோழியுங் கனைகுர னொருபு, செங்கா லன்னமும் பைங்காறகொக்கும்,
கானக் கோழியு நீரிநக காககையு, முளஞ் மூரலும் புளளும் புதாவும்,
வெலபோர வேந்தா முனையிடம் போலப், பலவேறு குழுஉக்குரல் பரங்க
வோதையும்” (௧௦ ௧௧௪ - ௧௧௭) என்றா சிலப்பதிகாரகீதம்

௩௪ - ௩ துறையும் குறைமுமாகிய யாங்கணும் திரிவோள - மணி
மேகலை பாங்கினம் - பக்கத்திலுள்ள இனங்களை

௨௭ - ௩ திருவே வாவெனத் திரிவோள

௩௬. குறறலைக் கூந்தல் - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல்,
“குறறலைக் கூந்தல் குடசம் பொருந்தி” (சிலப் ௧௪ ௮௭), “குறறலைக்
கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ்” (சிலப் ௩௦ ௩௮)

௩௭ கூடய - கூவி

௩௮ விழுமக்கிளவியின் - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களால்

(௩ - ௩) ௨௭ ‘அஞ்சுவா னறிவேவாவெனத்’ ௨௯ ‘சிலாலையு
மொடுங்கு சிறைமுழுவலும்’, ‘ஒடுங்குசிறைமூயும்’ ௩௧ ‘புளளும் பரந்து’
௩௩ ‘நெறி யெதிரிறதும்’ ‘எதிரெதிரிறதும்’ ௩௬ ‘குறறலை
கூந்தல்’ ௩௮ - கூ ‘விழுக்கிளவியிறந்து’

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை   ௯௯

ருழ்துய ருறுவோ டநதையை யுள்ளி
 ௪௦ எமமிதிற் படுததும் வெவவினை யுருப்பக
 கோற்றொடி மாதரோடு வேற்றுநா டடைநது
 வைவா ஞுழநத் மணிபபூ ணகலத்
 தையா வோவென றமுவோண முன்னா
 விரிநதிலங் கவிரொளி சிறநதுகதிர பரப்பி
 ௪௫ உரைபெறு முமமுழ நிலநிசை யோங்கித்
 திசைதொறு மொன்பான முழநில மகனறு
 விதிமா ணுடியின் வட்டங் குயினறு
 பதும் சதூர மீநிசை விளங்கி
 அறவோற கமைந்த வாசன மென்றே
 ௫௦ நறுமல ரலலது பிறமரஞ் சொரியாது
 பறவையு முதிராசிறை பாங்குசென றதிராது
 தேவாசோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை

௯௯ தநதையையுள்ளி - கோவலனை நினைந்து

௪௦. எமமிதிற் படுததும் வெவவினை - எமமை இத்தனபத்தினிடத்
 தே அகப்படுததும் வெவவிய வினை, “என்னிதிற் படுத்த வேந்தல”
 (கீவக் ௭௯), “என்னிதற் படுத்த நன்னுதன மாதரை” (பெருங்
 1 34 93) உருப்ப - முதிர, “ஊழ்வினை யுருத்தென” (சிலப் ௧௬
 ௨௭), கோபிக்கவென்றுமாம்

௪௧ கோற்றொடிமாதா - கண்ணகி வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு

௪௨ வைவா ஞுழநத் - கூரியவாளால் வெட்டுண்டு வருந்திய அக்
 லம் - மாபு

௪௫ நிலநிசை முமமுழமோங்கி

௪௬ ஒன்பான முழம் - ஒன்பது முழம்

௪௭ விதிமாண - விதி மாட்சிமைப்பட்ட ஆடியின் வட்டங்குயினறு -
 பளிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டு

௪௮ பதும்ததையுடைய சதூரம், பதும்மெனறதற்குப் புத்தனுடைய
 பாதங்களென்னும் பொருநதும் மீமிசை - மேற்பட்ட இடம்

௪௯ அறவோறகு - புத்தனுககு

௪௪-௯ சிறந்து பரப்பி ஓங்கி அகன்று குயினறு விளங்கி அமைந்த
 ஆசனமெனக்

௫௦ பிற - பிறவற்றை மரம் நறுமலரையே சொரியும்

௫௧ பறவையும் அபரீடிகையின் பக்கத்திற்சென்று சிறையொலி
 யைச் செய்யாது

(15 - 16) ௪௦. ‘மெய்விதற்படுத்தி’, ‘எமமிதற்படுத்தும்’ ௪௯. ‘ஐயா
 கோவெனறழுவான்’ ௪௭ ‘விதிமாண்டாடியின் விட்டனை குயினறு’
 ௪௮-௯ ‘விளங்கியச, சிறவோர்’ ௫௦ ‘பிறமணஞ்’ ௫௧ ‘உதிராது’

பிறப்புவிளங்கு கவிரோளி யறததகை யாசனம்
 சீழநில மருங்கி னாகநா டாளும
 ௩௩ இருவா மன்னவ ரொருவழித தோன்றி
 எமதீ தென்றே யெடுக்க லாற்றா
 தம்பெரும் பற்று நீங்கலு நீங்கா
 செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்துத்
 தம்பெருநு சேனையெடு வெஞ்சமம் புரிநாள
 ௬௦ இருஞ்செரு வொழிமி னெமதீ தென்றே
 பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முறைக்கும்

௩௩ பிறப்புவிளங்கு ஆசனம் - காண்போருடைய பழம்பிறப்புகள் அவர்களுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆசனம்

௩௪ கீழ்நிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள இடம் நாகரொன்னும் ஒருவகை மனிதர் வாழும் நாடு நாகநாடென்பா, இந்நாட்டின பெயர், “நாகநன னாட்டு நானு றியோசனை” (௬ ௨௧), “நாகநாடு நடுக்கின றுள்பவன்” (௨௪ ௩௪), “நாக நனனா டாளவோன்” (௨௫ ௧௭௮), “நாகநா டாள வோன்” (௨௬ ௩) என இந்நூலிலுள்ளே பின்பும் வருதல் காண்க நாக இலச்சிணைய (பாம்பின் அடையாளத்தை) உடைமையின், இவர்களுக்கு இப்பெயரும் தக்ககொன்ற பெயரும் வந்தனவென்று ஊகிக்கின்றனர்

௩௬ எடுக்கல் ஆற்றா - எடுக்கும் வன்மை இலராய்.

௩௭ தம் பெருமபற்று - தம்முடைய பெரிய விருப்பம் நீங்கலும் நீங்கா - நீங்குதலையம் செய்யா, “சுழலலுஞ் சுழலு, மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி, நீடலு நீடும்” (௩ ௧௧௧ - ௩) என்றா முன்னும், “கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று” (புறநா ௧)

௩௮ நெஞ்சு புகையுயிர்த்து - மனங்கொதித்து, “வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து” (௪௮ ௩௭) என்பா மேலும், “ஊதுலை தோற்க வுயிர்புகுமென நெஞ்சுன்றே” (௧௮ ௧௩) என்றா சிலப்பதிகாரத்தும்

௬௧ பெருந்தவ முனிவன் - புத்தன், பொறிகளை யடக்கி நெடுநாள மிக்க நியமத்தோடிருந்து அரியதவஞ்செய்தது பற்றி இவனைப் பெருந்தவ முனிவனென்றா, “ஆதிசான முனிவ னைவழி” (௭. ௧௬), “பொது வறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்” (௧௦ ௮௪), “போதி மாதவன் பூமியிற் றேனறும்” (௧௫. ௨௬), “பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை” (௨௫ ௩௪) என இந்நூலுள்ளே வருதல் காண்க, “பொருந்து போதியி, விருந்த மாதவா, திருந்து சேவடி, மருந்து மாகுமே” (௩), “பூதலத்து நெவவுயிராகும் பொதுவாய் திருமேனி, மாதவனீ” (௧௧), “மாதவரின மாதவனீ வானவருள வானவனீ” (௧௧) “மருளறுத்த பெருமபோதி மாதவரைக கண்டிலமால்” (௧௫) என்பன வீரமோழியும் யாப்புப்படல உதாரணங்கள்

(பி - ம்) ௩௭ ‘பற்றி’ ௬௦ ‘ஒளிமினெம்’ ௬௧ ‘பெருந்தகை முதல வனந்தற முறைக்கும்’

பொருவறு சிறப்பிற புரையோ ரேததும்
தரும் பீடிகை தோன்றிய தாங்கென்

அ.—மணிபல்லவததுத்துயருற்ற காதை முற்றிற்று.

கஉ புரையோ - ஈண்டு, பௌததரில் உயாந்தோ, 'புரையோப பேணிப போகலும் போகுவை' (மணி உக அக), "அரசவீற திருந்து புரையோப பேணி" (மணி உரு. அக), "புரையோ தாமுமிப பூமபொழிவிழிந்து" (மணி உஅ ககஉ)

ருஉ - கூக மாமணிப பீடிகை, அறததகையாசனம், தரும்பீடிகை அங்கே தோன்றியது

சக - கூக அருவோளமுன்னாத தோன்றிய தெனக

ருச - கூக. இவவடிகளிறகூறிய வண்ணமே, "வேக வெந்திற னாகநாட டாசா .. திருந்தொளி யாசனம்" (க ருஅ - கூஉ) என்று பின்னுங் கூறுவா

க - கூக. இவள இன்னணமாக, மணிபல்லவத்திடைத துயிலெழும அஞ்சிலோதி, போன்று காணுளாயக கண்டு, திருவே வாவென்று அருவோள முன்னாத தரும்பீடிகை ஆங்குத தோன்றியதெனக

ஒ ன ப த ா வ து

பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்த காதை

[ஒன்பதாவது மணிமேகலை மணிபல்லவத்திடைப

பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த பாட்டு]

ஆங்ரது கலாட வாயிழை யறியாள

சாந்தளஞ செங்கை தலைமேற குவிந்தன

க அதுகண்ட - புத்தபீடிகையைக்கண்ட ஆயிழை - மணிமேகலை யானவள அறியாள - தன்னை அறியாளாயினா இது பதுமைபற்றி வந்த மருட்கையென்னும் மெயப்பாடு

(பி - ம்.) உ 'குவிந்த'

தலைமேற குனிந்த சையள செங்கண்
 முலைமேற கலுழந்துமுத தத்திர னுருத்ததின்
 ௫ இடமுறை முமமுறை வலமுறை வாராக
 கொடிமின முகிலொடு நிலஞ்சேந தென்ன
 இறுதுசுப பலச வெறுநிலஞ் சேரந்தாங்
 செழுமேவாள பிறப்பு வழுவின் றுணர்நது
 தொழுதகை மாதவ துணிபொரு ளுணர்நதேதாய
 ௧0 சாயங் கரையினீ புரைத்ததை யெல்லாம்
 வாயே யாகுதன மயசாற வுணர்நதேன்
 சாந்தார மென்னுங் சழிபெரு நாட்டுப்
 பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழும
 அததி பதியெனு மரசாள வேந்தன
 ௧௫ மைத்துன னுசிய பிரம தருமன

௩ - ச செங்கண் கலுழந்து - சிவந்த கண்கள் கவங்கி முலைமேல
 முத்தத்திரள் உருத்து - கொங்கைகளினமேலே நீர்த்தளிச்சோச சொரிந்து
 அதின் - அப்பீடிகையினது

௬ மின்கொடி மணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில
 அவள கூந்தலுக்கும் உவமை

௭ அலச - வருந்த (தூக்க சஉ) நிலஞ்சேர்ந்து - வணங்கி

௮ எழுமேவாள தன்னு முற்பிறப்பின் செயதியை நன்றாக அறிந்து

௯ 'தொழுதகை மாதவ' எனபதுமுதல, 'என்றெடுத்த தோதினை'
 (௬௯) எனபது இறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னு முனிவன முற
 பிறப்பில் தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து,
 அம்முனிவனை எதிர்பெய்து மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவை யென்க
 கொள்க

௧0 காயங்கரை யெனபது ஒரு நதியின் பெயர் உரைத்ததை, ஐ
 சாரியை எல்லாம் - முழுவதும்

௧௧ வாயேயாகுதல - உண்மையாதலை, வாய - உண்மை, "பொய்
 யறியா வாய்மொழியால்" (10ஆரை ௧௯)

௧௨ பலதேயங்களைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார், 'காந்தார
 மென்னுங் கழிபெரு நாடு' என்றார்

௧௩ பொறை - பாரம், என்றது பாவத்தை

௧௪ பிரமதருமன விளி

(15 - ௩) ௩ 'கையினள்' ச - ௫ 'கலிழந்துமுத்தத்திரனுருத்த ததட
 முறை' ௬ - ௭ 'நிலஞ்சேர்ந்தென்ன, விறுதுசுப்பலைய' ௮ 'உணர்நதே'
 ௧௨ - ௩ 'கழிபெருநனாட்டுப், பூறுவதேசம்'

ஆங்கவன் றன்பா லணைநதற னுரைப்போய
தீங்கனி நாவ லோங்குமித தீவிடை
இனறேழ் நாளி லிருநில மாக்கள
நின்றநடுக கெய்த நீணில வேந்தே

௨௦ பூமி நடுசகுறாஉம போழ்த்த திருநகா
நாகநன னாடு நாணா றியோசனை
ளியன்பா தலத்து வீழ்ந்துகே டெய்தும
இதன்பா லொழிகென விருநில வேந்தனும
மாபெரும பேரூநா மக்கட கெல்லாம

௨௫ ஆவு மாவுங் கொணடுகழி கென றே
பறையிற சாறறி நிறையருந தானையோ
டிடவய மென னு மிருமபதி நீங்கி
வடவயி னவந்தி மாநகாச செலவோன
காயங் கரையெனும பேரியாற றடைகரைச

௩௦ சேடியா பூம்பொழிற் பாடி செய திருப்ப
எங்கோ ஸ்யாங் குரைத்தவந் நாளிடைத

௧௧ அவனென்றது அதிபதியென னும அரசனை

௧௪ சம்புத்தீவில்

௧௮ மணி எ ௨௪

௧௮ - ௨௦. இனறேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறும்பொழுதில

௨௦ - ௨௨ இந் நகரும் நாக நாட்டில நாணாறு யோசனைப் பரப்
பும பாதலத்தில் விழுந்து கெடுத்தலுறும்.

௨௩ இதன்பால ஒழிக் என - இந்நகரினின்றும் புறத்தே செல்வா
யாக வென்று சொல்ல

௨௫ ஆ - பசு மா - மறறை விலங்குகள் சிறிதும் தீங்குசெய்த
தகாத சாதியாதவின பசு முறகூறப்பட்டது, புறநா கூ

௨௬ நிறை அருந தானையொடு - பக்கமேற செல்பொழுது நிறுத
துதலரிய சேனையோடு, “நிறையருந தானை வேந்தனு நோந்து” (சிலப்
௨௫ கஎஅ.)

௨௭ இடவடம் - அதிபதியின் நகரம்

௩௦ பொழிவில்

௨௮ - ௩௦ செல்வோன இருப்ப

௨௧ எங்கோனென்றது பிரமதருமனை.

(௩ - ம்) ௧௧ ‘தன்பாணைநதறமுறை’ ௧௪ ‘ஒங்குமத்தீவிடை’ ௧௮
‘பினறேழ்’, ‘மினறேழ்’ ௨௬ - ௭ ‘நிறையிருந்தானை யிடவடம்’ ௨௮
‘விடவயின்வந்திம் மானகா’, ‘வசந்த மாநகா’ ௨௯ ‘பெயாறறடைகரை’
௩௦ - ௩௧ ‘இருதோமுனங் கோனீயங்’

தங்கா தநகா வீழ்நதுகே டெயதலும
 மருளறு புலவன் மலரடி யதனை
 அரவொடு மகக னெல்லா மீண்டிச
 ௩௫ சூழ்நதனா வணங்கித் தாழ்நதுபல வேத்திய
 அருளறம் பூண்ட வொருபே ரினபத
 துலகுதுயா கெடுபப வருளிய வநநாள்
 அரவக டடலொலி யசோதர மாளும
 இரவி வன்ம னொருபெருந தேவி
 ௪௦ அலத்தகர சீறடி யமுத பதிவயிற
 நிலக்குறி யென்னும பெயாபெற்றுப பிறந்தேன்
 அததி பதியெனு மரசன பெருந்தேவி
 சித்திபுர மாளுஞ் சீதரன றிருமகன்
 நீல பதியெனு நெரிழை வயிறறிற்
 ௪௫ சாலை ஞாயிறறுக கதிர்போற் றேனறிய
 இராகுலன் றனக்குப புககே னவனெடு

௩௨ நகரகேடெயதியது கூறவே நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப்
 பரப்பினதுகேடும் கூறியதாயிற்று

௩௫ ஏத்திய - ஏத்த ௩௩ - ௫ நினைமலரடியதனை ஏத்த

௩௭ அருளிய - உபதேசித்த

௩௬ - ௭ இனபத்தை அருளிய அநநாளில்

௩௮. கடலரவம் போன்ற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம், “மலி
 தேரான கச்சியு பாசடலுந சபமு, னொலியும் பெருமையு மொக்கும்”
 (தோல் பொரு. 86, மேற்) என்று வருதல் காண்க

௪௦ அலத்தகம் = அலத்தம் - செவ்வரக்கு

௩௯ - ௪௦ தேவியாகிய அருதபதி.

௪௧ பிறநது இலக்குமியென்னும் பெயாபெற்றேனென விசுதி
 பிரித்துக் கூட்டுக

௪௨ - ௪ பெருந்தேவியும் மகளுமாகிய நீலபதி

௪௩ இராகுலனைப்பது புத்தனுடைய புத்திரன் பெயர், அது
 புத்தனிடத்தான பத்தியினால் இவனுக்கு இடப்பட்டதுபோலும்

௪௫ - ௬ மனிதாசனுடைய பிறப்பிறப்புகளுக்கு முறையே சூரிய
 னுடைய தோற்றம் மறைவுகளை உவமை கூறுதல் பௌத்த சமய மரபாத்
 தலால், ‘கால ஞாயிறறுக சதிர்போற் றேனறிய விராகுலன்’ என்றான்,
 இதனை, “குணநிகைசத் தோனறி ஆங்கவன றுனென” (௧௪ ௩௯ - ௪௦௪)

(15 - 16) ௩௩ ‘மலரடி வணங்கி’ ௩௪ ‘எல்லாம் வீழ்நது’ ௩௫ - ௬
 ‘ஏத்தி, யருளறம்’ ௩௬ ‘ஒருபெருமகளேன்’ ௪௧ ‘பெயா பெறப்பிறந்தேன்’
 ௪௩ ‘சித்திபுரம்’ ௪௬ - ௪ ‘சித்திரபுரமாளுஞ் சீதாருகனமக, ணீலமதி’

பராவரு மாபினின் பாதம் பணிதலும்
எட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணுஞ் செலலுயிர போனல்
஠௦ தீயழ லவனெடு சேயிழை முழ்குவை
வது நிகழ்ச்சி யீங்கன் ருதலிற்
கவேர கன்னிப பெயரொடு விளங்கிய
தவாககளி மூதூர்ச சென்றுபிறப பெய்துதி
அணியிழை நினக்கோ ரருந்தயா வருநாள

“தேவி கேளாய வீழ்கதிரா போனதென” (உச : க஠க - உ), “சாககா டெனப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரொன மறைநதிடுதல்” (஠௦ : க஠உ - ஠) என இந்நூலுள் வருவனவற்றூ லுணாக

஠௭ - ச௭ அந்நாளில் யான் இராகுலனெடு நின பாதம் பணிதலும்
ச௮. எட்டிருநாளில் - பதினாறுநாளில்.

ச௯ திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, இதன விழிகு எதிர்ப்பட்டோ இறப்பா, இதனை, “திட்டி விடமுண்ச செல் லுயிர போவுழி” (கக : க஠௦), “திட்டி. விடமுண நினனுயிர போநான்” (உக : கக), “திட்டி விடமுண்ச செலலுயிர போயதம்” (உக : ச௦), “அழற்க ணை மாருயி ருண்ண” (உ஠ : சு஠), “நஞ்சுவிழி யுரவி னல்லு யிர வாங்கி” (உ஠ : அச) என இந்நூலுள்ளே வருவனவற்றூலும், “புத தன் திருஷ்டி விஷமாயப பிறந்த ஜாதகதது. கணவிழிப்பிற பிராணிகள் சாமெனறறிந்து தன் கணவிழியாதே கிடந்தமையின” என வும், “நீ திருஷ்டிவிஷமானகாலதது நினக்குக கொலையுள்ளமில்லை யெனினும் கண்விழிககற் பிராணிகள் சாமெனறறிந்து அதற்கஞ்சி விழி யாது கிடந்தது எனலோ” எனவும் வரும் நீலகேசலிநூத்தி சுமயதிவாக ரத்தாலும் உணர்க, “கணகிழித் துமிழ்விடக கனலரா வரசு”, “திட்டி யின விடமுணன கறபின செல்வியை” (஠஠ப. தாடகை. க௦, கு஠ப காண அ௦), “திட்டி விஷததை”, “திட்டி விஷமாகிய ஒரு மகாநாகம்” (த஠க ஠௠ச, சுச஠, உரை)

஠உ. இராசரிவியும் யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரொனப வா முததிபெறுதலை விரும்பிப பிரமதேவரைக குறித்தது அரிய தவம் செயது அவாருனால் விஷனுமாயையைத தம் புத்திரியாக அடைநது முததி பெறனரென்றும் பின்பு அககன்னி பிரமதேவா கட்டினையின்படி நதிவடிவு கொண்டு சென்றமையால் அநநதி கவேரகன்னியென்றும் காவேரியென றும் பெயாபெற்றதென்றும் லுக்கீநேயபுராணத்தின இரண்டாமபாகததுள்ள காவேரி மாகாதமியததின உ஠ - ஆம் அததியாயததால் தெரிகின்றதெனபா, மணி ஠ : ஠௠ - சு, பாகக

஠௠. மூதூர் - காவிரிபூம்பட்டினம் எய்துதி - அடைவாய்.

஠ச. அருந்தயரொனறது, உதயகுமரானால் மணிமேகலைக்கு உண் டாகும் மணவேறுபாட்டை

(஠ - ஠) ச௭ ‘பராவருமாபிற்பாதம்’ ச௯ ‘விடமுண்டு’, ‘விட முண்ச’

ருரு மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
அன்றப பதியி லாரிரு னெடுத்தது
தென்றிசை மருங்கிலோர தீவிடை வைத்தலும
வேக வெந்திற னாகநாட் டரசா
சினமா சொழிதது மனமாச தீரத்தாங்

சு௦ கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
பிறவிபிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்கும்
திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
அன்றைப பகலே யுன்பிறப் புணராதீங்
கன்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாயெனச்

சுரு சாதுயா சேட்டுத் தளரந்துகு மனத்தேன்
காதலன் பிறப்புங் காட்டா யோவென
ஆவசூனைக் கொணராத வருமபெருந் தெய்வம்
பாங்கிற றேன்றிப் பைந்தொடி கணவனை
எங்கிவ னென்னு மெனறெடுத் தோதினை

ருக கினமாச - கோபமாகிய குற்றம் மனமாச - காமமும் மயக்
கமும்

சு௦ அறச்செவி - அறத்தைக் கேட்டறஞரிய காது, திறந்தென்றா,
கேட்பினும் கேளாத தகையவாதலின் (குறள், சகஅ), “அறவுரை
கேட்டுணராத தஞ்ஞான நீக்கி, மறவுரை விட்ட செவி” (அறநெறி ககச)
மறம் - பாவம்

சுக. பிறவிபிணி மருத்துவன் - புத்தன், மருத்துவன் - வைத்
துயன்

ருஅ - சுஉ. மணி. அ : ருச - சுந

ருஎ - சுஉ வைத்தலும் சென்று ஆசனத்தைக் கைதொழுவாய்

சுச என - என்று நீ சொல்ல.

சுரு சாதுயா கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்ப
மொழியைக் கேட்டு

சுசு காதலன் - கணவன் பிறப்பும், உம்மை : இறந்ததுதழீஇய
எச்சப்பொருளது

சுக எனனும் - என்று சொல்லும்.

(15 - ம்) ருஅ - சு௦ ‘வேக வெந்தீ நாகநன் னாடா, காயசினமொழி
தலுமாச தீரத்தாங், கறச்செவி துறந்து மறச்செவி யடைப்ப’ சுஉ - ச
‘தொழு, தனறைப பகலே நினபிறப் புணரத்தி, யினுநானுரைத்த வரை
தெளி வருகென’ சுஎ - அ ‘வீங்கனைக் கொணராதவிருமபெருந் தெய்வம்,
பாங்கினறெனறி’

௭௦ ஆங்கத் தெய்வதம வாரா தோவென
ஏங்கின ளமூஉ பிளங்கொடி தானென்.

க௯.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த காலத முற்றிற்று.

எக. இளங்கொடி - மணிமேகலை அமூஉம - அமுவாள இளங்கொடி அமூஉம்.

க - எக அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினான்; அப பொழுது அவள் கைகள் தலைமேற்குவிந்தன, அங்ஙனம் குவிந்த கையளாய் உருத்து வந்து சோந்தது எழுவோள் பிறப்பையுணர்ந்தது, “மாதவ, உணர்ந தோய, நீ உரைத்ததையெல்லாம் மயக்கறவுணர்ந்தேன, பிரம தருமன, உரைப்போய, ‘இத்தீவிடை இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறாஉம போழ் தத்து இந்நகரும் நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப் பரப்பும் வீழ்ந்து கேடெயதும், இதன்பாலொழிக’ என்று சொல்ல, வேந்தனும் சாற்றி நீங்கிச் செல்வோன இருப்ப, எங்கோன, நீ உரைத்தநாளில் நகர கேடெய் தலும், நினைமலாடியை எல்லாம் ஏதத் அருளிய அநநாளில், புக்கேன் அவனொடு நினபதாம் பணிதலும், ‘மூழ்குவை, எயதுதி, வருநாளில் வைத்தலும், கைதொழுதி, தெளிவாய்’ என்று நீ சொல்ல, காட்டாயோ வென்று யான கேட்ப ஒதினை, அததெய்வம் வாராதோ” என்று இளங் கொடி ஏங்கி அழுமெனக.

(15 - 16) ௭௦ ‘ஆங்கத்தெய்வம்’

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்த காலத

[பத்தாவது மணிமேகலாதேய்வம் வந்துதோன்றி
மந்திரங்கொடுத்த பாட்டு]

அறவோ னுசனத தாயிழை யறிந்த
பிறவிய ளாயினள பெற்றியு மைதென

க அறவோன - புத்தனது ஆசனதது - ஆசனத்தால்

க - உ அறிந்த பிறவியன் ஆயினன் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையவளாயினான், எனறது ‘மூற்பிறப்பை அறிந்தாளொன்றபடி பெற்றியும் ஐது - இவள் பெற்ற பேறும் அழகியது, பெற்றி - பேறு, “பிணிப்பறது

(15 - 16) உ. ‘பிறவியாயினள பெற்றியமஃதென’

வினாமல ரேந்தி விசும்பூ டிழிந்து
 பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
 ௫ வந்து தோன்றிய மணிமே கலாதெய்வம்
 முந்தைப் பிறபெய்தி நின்றோள கேட்ப
 உயிரக ளெல்லா முணாவுபா முகிப
 பொருளவழங்கு செவிததுளை தூரநதறி விழந்த
 வறந்தலை புலகத தறம்பாடு சிறக்கச
 ௧௦ சுடாவழக கற்றுத தடுமாறு காலையோ
 இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
 நீயோ தோன்றினை னெனடி பணிந்தேன்
 நீயே யாகி னிற கமைந்தவிவ வாசனம
 நாமிசை வைத்தேன் நலைமிசைச சொண்டேன்

தோதம் பெற்றி யெய்தவும ” (கீலப். ௧௫ ௧௦௦) என - என்று மணி
 மேகலாதெய்வம் நினைந்து

௩ - ௫ பூங்கொடி ஏந்தி இழிந்து பூமியில் விளங்கினாற போலத
 தோன்றிய தெய்வமெனக

௬ முந்தைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு நின்றோள் கேட்ப - நின்ற
 மணிமேகலை கேட்கும்படி “அறிபிற்ப புறறினை” (௧௦ ௭௫) எனபா
 பின்னும்.

௭ ‘உயிரக ளெல்லாம்’ என்பது முதல புத்தனுடைய பாதபீடிகை
 யை வணங்கும் மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று உணர்வு பாழாகி -
 அறிவீன்றி

௮ - பொருள் - தருமம், “பொருணீங்கிப் பொச்சாரந்தா” (குறள்,
 ௨௪௬) என்பதிற்காணக தூரநதெனரா, அறத்தைக கேளாதொழிதலின்;
 முன்பு, “அறச்செவி திறந்து” (௬ ௬௦) என்றதும் இது பற்றிப்போலும்.

௯ வறம் தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உல
 கத்தில. அறம் பாடு சிறக்க - அறத்தினதோற்றம் மிக, பாடு - படுத்தல்,
 உண்டாதல், “அறம்பா டறிந்தனை” (௧௦ ௭௫) என்று பின்னும்வரும்,
 பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றுமாம்

௧௦ சுடா - சூரியன் வழக்கு - வழங்குதல் கால - காலத்தில்

௧௧ இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்

௧௨ பீடிகையைப் புத்தனாகவே பாவித்தமையால், ‘நீயோ தோன
 றினை’ என்றான், “நீயேயாகி” என்று பின்னாக கூறுவதும் இக்கருத்துப்
 பற்றியே, இஃது ஒக்கும்

(15 - ம்) ௮ ‘அறிவழிந்து’ ௧௦. ‘சுடாவழகத்துதடுமாறுகால’ ௧௨
 ‘நீயே தோன்றுதி நின்னடி தொழுதோன்’ ௧௩ - ௪ ‘வாச, ஞமிசை
 வைத் தோன்றலைமிசைகொண்டேன்’

கந பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோண் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச் சோந்தெனப் பொருநதி
உன்றிரு வருளா லென்பிறப் புணாரதேன
எனபெருங் கணவன் யாங்குள நென்றலும்

உ0 இலககுமி கேளா யிராகுலன் நன்னெடுமி
புலத்தகை யெய்தினை பூம்பொழி லகவயின்
இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாயவன்
மடநதை மெல்லியன் மலாடி வணங்குழிச

கடு புலம்பு - வருத்தம், “புலம்புசே ண்கலப் புதுவி ராகுவிா”
(மலைபடு சகஉ) என்று - என்று சொல்லி

கசு மாணிமகளாய நிறறலின், ‘வணங்குவோன்’ எனத் தெய்
வத்தை உயாதினையாற கூறினா, “யான செய்த பாவமென்றா” (கீவக
ககடு) எனபுழிப்போல

கஎ பொலங்கொடி - பொற்கொடி, என்றது காமவல்லியை
பொருநதி - வணங்கி

க - கஎ கேட்பப் புலம்பறுகவென்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு
வணங்குவோண் முன்னர்ப் பொருநதியெனக்

கஅ அவளைத் தெய்வமாகவறிந்தே மணிமேகலை, ‘உன்றிருவரு
ளால்’ என்றாள்

கக என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்பவும்

உ0. ‘இலககுமி’ எனபதுமுதல் மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று
முநதைப் பிறப்பெய்தி நின்றோளாதலின், மணிமேகலையை அததெய்வம்
இலககுமியென்றழைத்தது

உக புலத்தகையெய்தினை - ஊடினாய்; புலத்தல் - ஊடுதல். அக
வயின் - உள்ளிடத்தே

உஉ இடங்கழி காமமொடு, வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரண
மாகிய காமமொடு, இப்படியே, உதயகுமாரனைப்பற்றிச் சொல்லும்
பொழுது, “இடங்கழி காமமோ டடங்கா னாகி” (கஅ : ககக) எனபா
பின்னும், இடங்கழி மாண்மலை” எனபதற்கு, ‘இராகவேகத்தை யுண
டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலேக்காலம்’ (பு - வெ கக0, உரை) என்று
பொருள கூறுவா “வம்பப்பரத்தை” எனபதற்கு, ‘இடங்கழி காமத்த
ளாகிய குண்டகக்கணிகை’ (கீலப் க0 உகக) என்று பொருள கூறுவா
அடியார்க்கு ஸல்லி

உக நின்னடியை வணங்குபொழுது

(15 - 16) கடு ‘புலம்பறச்சென்று’ உ0 *‘கேளிவலிராகுலன்’
உக ‘எய்திப்பூம்பொழிலகவையின்’ உஉ. ‘இடங்கடழி காமமொட்டங்கா
னாயவன்’ உக ‘வணங்குழிச’

சாது சக்கரன் மீவிசுமபு திரிவோன்
உரு தெருமா லொழித்தாங் கிரத்தின தீவத்துத
தரும சக்கர முருட்டினன் வருவோன்

உச சாதுசக்கரன். காரணப்பெயர்; பெரியோர் கூட்டத்திலுள் ளவனென்றவாறு, சக்கரம் - மண்டலம், இனி, 'ஓம்மணிபதமேஹும்' என்ற மந்திரம் சுற்றுப்பக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள உலோகத்தாலாகிய சக்கர மொன்றை வலக்கையில் வைத்து மேற்கூறிய மந்திரத்தை உருவேற ஜபித்துக்கொண்டேனும் ஜபியாமலேனும் அசச்சக்கரத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டிருத்தல் பௌத்தர்களிற சிலருடைய வழக்கமாதலால், இவன் அங்ஙனம் செய்யப்பட்டுள்ள நல்ல சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தலை யுடையனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும் இஃது இக்காலத்து, 'திபெத்' என்னும் தேசத்துப் புத்தாக்குடைய வழக்கமாகக் காணப் படுகின்றதெனும் இம்மந்திரத்தை இங்ஙனம் ஜபித்தலால் வருமபயன், நாகலோக முதலியவற்றில் முறையே பிறவாமல் தாண்டிச்சென்று நிருவாணமடைதலென்றுங் கூறுவார் மீ விசுமபு திரிவோன் - மேலேயுள்ள ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவன், பௌத்தரில் இருந்தி (வீததி) பெற்றோர் ஆகாய வழியேயென்று அவ்வவவிடங்களில் இறங்கிப் புத்தனுடைய பாத பீடிகை முதலியவற்றைத் தரிசித்தலும், பக்குவிகளுக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்தலும், ஏனையோர்க்கு எண்ணியவற்றை யளித்தலும் மரபு, இத் தன்மையடையோர் சாரணரென்றும் சொல்லப்படுவார் இதனை, "நிலத் திற் குளித்து நெடுவீசும் பேறிச், சலத்திற் நிரியுமோர் சாரணன் றேனற" (உச : சக - ஏ), "தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர், கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோ, ராசற்சேது வவ்வழி நிகழ்தலிற், புரையோர் தாழும் பூம்பொழி லீழிநது" (உச . க0க - கட) எனப் பின் வருவனவற்றாலுணராக இப்படியே சமணரில் இருத்தி பெற்றோரும் சாரணரென்று சொல்லப்படுவார், "நீர்நிற பூவில் வானி னினைத்தழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெண்மராவா சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்" (துடாமணி உ ச) என்று வருதல் காண்க

உரு. தெருமால் - மனக்கவற்சி, "செய்யார் தேளந தெருமால் கலிப்ப" (பொருட்ககச) இரத்தின தீவத்து - இரத்தினத்தீவில், இது மணிபல்லவமென்னுந் தீவற்கு அயலிலுள்ள சிறுதீவு. இதிற புத்தனுடைய பாதக்குறிகள் பொருந்திய உச்சியையுடைய மலையொன்று உண்டு இதன் பெயர் சமந்தமென்பது, "ஈங்கித் தயலகத் திரத்தின தீவத், தோங்குயா சமந்தத் துச்சி மீமிசை, அறவியங் கிழவோ னடியீணையாகிய, பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடே, மறவி நாவா யாங்குளது" (மணி கக : உக - டு)

உச உருட்டினன் வினையெச்சமுற்று. 'தருமம் முதலும் முடிவு மில்லாத நித்தியப்பொருளென்பார் தருமசக்கரமென்றும், அதனைத் தடையின்றிச் செலுத்துகின்றனென்பார் உருட்டினன் வருவோனென்றுங் கூறினார், இப்படியே "அறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டி" (டு . எசு) என்றார் முன்னும், தருமத்தை ஸ்ரீதனமென்று வடநூலார் கூறுதல்

(டி - மீ) உரு - சு 'தீபத்துத் . முருட்டிய வருவோன்'

வெங்கதி ரமயத்து வியன்பொழி லகவயின்
வநது தோன்றலு மயங்கனை கலங்கி
மெல்லியல கண்டனை மெய்நடுக குற்றனை
௩௦ நலகூா நுசுப்பினை நாணினை யிறைஞ்சு
இராகுலன் வநதோன் யாரென வெகுளலும
விராமலாக கூந்த லவன்வாய் புதையா
வாணா டிழிந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல கூந்தனை பென்றவன் றனனெடு
௩௩ பகையறு பாததியன் பாதம பணிநதாந
சமர டேணின் றமரல மாயினும,
அநதீந தணணி ரமுதொடு கொணாகேம

காணக. தருமத்தைச் சககரமாகவும், அதன் அங்கங்களைச் சககரத் திற்குரிய அங்கங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து நூல்கள் கூறும், இதனை, அச்வகோஷபோதி ஸத்துவரெனடவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரிதகாவ்யமென்னும் நூலில் தர்மசகீரப்பிரவர்த்தகஸ்த்யேஷண மென்னும் பதினெந்தாம் வாக்கத்தினிற்றதியிற் காண்க. இனி, முன்னர்க் கூறிய உலேரக சககரத்தைக் கையில் வைத்தது சுழற்றிவருவோனென்னும் பொருந்தும், இப்பொருள் சாதுசககரென்னும் பெயருக்குப் பொருத்த முடைத்தாதல் காண்க.

௨௭ வெங்கதிரமயத்து - உச்சிப்பொழுதில், மணி. ௩. சு. ௧௧ : ௧௦௨.

௨௪ - ௮. சாதுசககரன் திரிவோன வருவோன் வநது தோன்றலு மெனக

௨௧ - ௩௦ மெய்நடுக்குறுதல் முதலியன இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடி

௩௧. சாதுசககரனைத் தன் மனைவி இறைஞ்சுக்கண்டு வெகுண்டமை குடிகோளப்பற்றிவந்த வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடி

௩௪. நா நலகூந்தனை - நா வறுமையுற்றாய், என்றது சாரணனைத் துகியாது வீணையிருந்தாயென்று இகழ்ந்தபடி. “நாடாது துணிநது நாநல் கூந்தனை” (கக : ௪) எனபா பின்னும்.

௩௩. பாததியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அன்பன், “திரு வாத லாசசிவ பாததியன்” எனபதில், ‘பாததியன்’ எனபது இப் பொருளில் வருதல் காண்க, இது ஸ்ம்பியாண்டார்ஃம்பிகள் திருவாகரு

௩௬ நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம் நினக்குச் சிறந்த அனபரல் லேமாயினும்

௩௭ அமுது - அனனம், அமிரதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு இதனை ஆருயிா மருந்தென்று இநநூலுள்ளே பலவிடத்துங் கூறுவா.

(15 - ௩) ௩௦ ‘நலங்கூா’ ௩௧. ‘இராகுலன்வந்தீர’, ‘இராகுல வந்தோய்’ ௩௧ - ௨ ‘வெகுளலு, மமலா’ ௩௪. ‘நாநலகூந்தனை’ ௩௩ - ௬. ‘பணிந்ததிங்கமரகேள்’

உண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலும்
எமமனை யுண்கே னீங்குக் கொணாகென
ச0 அநநா எவனுண் டருளிய வவ்வறம
நின்னாங் கொழியாது நிற்பிறப் பறுத்திடும்
உவவன மருங்கி லுன்பாற் றேன்றிய
உதய குமர னவனுண் னிராகுலன்
ஆங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
சஞ நீங்காத் தன்மை நினகருமுண் டாகலிற்
கந்த சாலியின் கழிபெரு விததோர
வெநதுகு வெண்களா வீழ்வது போன்மென

கூஅ உண்டி - உண்பாய என்றலும் - என்று நீ சொல்லலும்
கூக எம்மனை - தாயே கொணர்க என - கொண்டு வருகவென்று
சாதுசகரான சொல்லி

ச0 அவன உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசகரான் அமுதுசெய்த
மையாலுண்டாகிய அந்தப் புண்ணியம்

சக. நின்னாங்கொழியாது - நின்னைவிட்டு நீங்காது நின்னாங்கு
மணி கக : சஎ

ச0 - கூக அவ்வறம் நிற்பிறப்பை அறுத்திடும்

சக. உதயகுமரனாகிய அவன்

சச. அவனன்றியும் - அவன் உன்பால் நீங்காத விருப்பத்தைச்
செலுத்துவதல்லாமலும்.

சச - கு உதயகுமரனை மணிமேகலை இடைவிடாது நினைத்திருந்தா
ளென்பதை, உதயகுமரன் வெட்டுண்டு இறந்தபொழுது, “உவவன மருங்கி
னிற்பா லுள்ளம், தவிரவிலே னாதலின்” (மணி உக. கக - ச) என்று
அவன் அவனைக் குறித்துக் கூறியவாற்றாலும் உணராக

சக, கந்தசாலி - சிறந்தவாசனையுள்ள ஒருவரை நெல் ; இப்பெய
ரினதாகிய நெல்லொன்று உண்டென்பது, தகுமார கரித்தத்தின் உதத
ரார்த்தத்தில் ஆருவது உசகவாசத்திலுள்ள கோயினி கதையால் புலப்படு
மென்பர். இக்காலத்து இந்நெல் கண்டை தேசத்துள்ள மங்கலாபுரத்தில
(மங்களுரில்) மிகுதியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின் உயர்வுபற்றி அவளுக்கு
ருக கந்தசாலி உவமை கூறப்பட்டது. கழிபெருவித்து - மிகச்சிறந்த
விதை,

சஎ. களா - உப்புநிலம், வீழ்வது போன்ம் - விதைக்கப்படுவதை
யொக்கும் ; என்றது, தருமத்துக்கு மூலமாகிய நீ உதயகுமரனை விரும்
புவாயின் உணதியல்பு களாநிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட கந்தசாலியின்
விதையைப்போன்று பயனற்றுப்போமென்றபடி என - என்று நினைந்து.

(15 - 16.) கூஅ. ‘உண்டியான்’ கூக ‘உண்டிகேளியிங்குக் குணாகென’
ச0. ‘அருளியவறமுது’, ‘அருளியவவ்வமுது’ சஎ ‘வெங்களர்’

அறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச் சேயிழை செய்தேன்

௩௦ இன்னுங் கேளா யிலக்குமி நீரின்
தவ்வைய ராவோர் தாரையும் வீரையும்
ஆங்கவா தம்மை யங்கநாட் டகவயிற
கசசய மாளுநு கழற்கால வேந்தன்
துசசய நென்போ னொருவன் கொண்டனன்

௩௩ அவருட னுங்கவ னகன்மலை யாழிக்
கங்கைப் பேரியாற றடைகரை யிருநதுழி
மறவண நீதத மாசறு கேளவி
அறவண னுங்கவன் பாறசென் றோனை
சங்கு வந்தோ யாரென் றெழுந்தவன்

௬௦ பாங்குளி மாதவன் பாதம பணிதலும்
ஆதி முதலவ னறவாழி யாள்வோன்
மாதுய ரெவவ மக்களை நீக்க

சஅ தருமத்திற்கு மூலமாகிய உன்னை

சஅ - ௬ ஓாதிநப படற்கு ஏதுவாச்செய்தேன் - நினமனம் ஒரு வழிப
படுத்தற்கு காரணமாகச் செய்தேன், ஒருவழி - வைராக்கியமராகம்;
“ஒருமன மெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நால்வகைப்
பொருளுணர்ந்து” (வீர. யாப்பு, ௧௧, உதாரணம்) என்று வருதல் காண்க.
செய்தேனென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திலிருந்து மணிபல்லவத்
திற்குக் கொண்டிப்போயப் புத்தனது பாதபீடிகையைக் காட்டி முற்பிறப்பின்
செய்தியை அவன் அறிந்து உய்யும்படி செய்ததனை, மணி. ௨௧: ௧௩ - ஏ.

௩௧. தவ்வையராவோ - முன்பு பிறந்தோராவோ.

௩௩ மு மணி. ௧௨: ௩௧ ௩௨ - ச அவாதமமைத துச்சயன மணஞ்
செய்து கொண்டான்

௩௩ அவருடன் - தாரை வீரையென்பவருடன் ஆடி - விளையாடி.

௩௪ அவன் - துச்சயன சென்றோனை - சென்ற அறவணவழிகளை.

௩௪ - அ மணி ௨: ௬௦ - ௬௧.

௩௬ - ௬௦ அவன் பாங்கு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து.
பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும்

௬௧. மணி. ௬: ௧௧. ஆதிமுதல்வனென்பது முதலியவை அறவண
வழிகள் துச்சயனை நோக்கிக் கூறும் சொல்

௬௨ மாதயா எவவம் - மிக்க துன்பம், என்றது பிறப்பிறப்புக்களை;
துயரெவவம்: ஒருபொருட் பன்மொழி நீக்கி - நீங்கச்செய்து

(15 - 16) சக. ‘சேயிழைவந்தேன்’ ௩௦ ‘உன்றன்’ ௩௧. ‘தவ்வைய
ராகிய’, ‘தவ்வையளாகிய’ ௩௨ ‘அங்கநாடகவையிற்’ ௩௩ ‘அவனுடனாக
கவரகன்மலை’ ௩௪ ‘பெயராற்றிடைகரை’

விலங்குந் தம்முள் வெருஉம்பகை நீக்கி
 உடங்குயிர வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிற்துசத்
 கூடு தொன்று காலத்து நின்றற முரைத்த
 குன்ற மருங்கிற் குற்றங் கெடுகெழும
 பாத பங்கயங் சுடத்தவி நீங்கிது
 பாதபங் சயமலை யெனுமபெயாத தாயது
 தொழு துவலங் கொள்ள வந்தே நீங்கப்
 எஃ பழுதில காட்சியீர் நீயிருந் தொழுமென
 அன்றவ னுரைத்த வவவுரை பிழையாது
 சென்றுகை தொழுது சிறப்புச செய்தலின்
 மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும

கக வெருஉம்பகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை

கச. உயிர் உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிராகளும் தம்முள் மன வேறுபாடன்றி ஒத்து வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிராகளும் ஒருபடியாக நிருவாணமடைகது வாழ்கவென்று கருதியென்று கூறினும் பொருந்தும் உள்ளம் கசிற்து உக - மனம் கருணை மிகுதியால் இரங்கிக் கரைய

கடு தொன்று காலத்து - பழையகாலத்தில்

கஉ - டு மணி கஉ அள - கூக.

கடு - சு. நின்று அறம் உரைத்த குன்ற மருங்கில் - எல்லா உயிர்களும் காணும்படி நின்ற தருமோபதேசஞ்செய்த மலையினிடத்தே, அமமலை யாவது கிருந்திரகூடம்; அது மகததேசத்தின இராசதானியாகிய இராசகருக நகரத்தின அருகே உள்ளது குற்றம் - காமவெஞ்ளி மயக்கங்கள்

கக - சு முதலவன ஆளவோன் உயிர் வாழ்கவென்று நின்று அறம் உரைத்த குன்றம்.

கஎ. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்

கஅ பெயாததாயது - பெயரையுடையதாயிற்று

எஃ பழுது இல காட்சியீர் - குற்றமில்லாத அறிவினையுடையீர் தொழுமென - தொழுமினென்று துச்சயன முதலியோரை நோக்கி அற வணவழிகள் சொல்ல

எக பிழையாது - தப்பாது

எஉ. சிறப்பு - விழா, “சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது” (தருள், கஅ), பூசையெனினும் பொருந்தும்

(15 - 16) கக - ச ‘விலங்கு தம்முள்ள ருட்பகை நீக்கி யுடன்பயிர் வாங்க.... .. கசிற்து’ கஎ - அ ‘கிடைத்தலணங்கியது, பாதபங்கய மெனும்’ எஃ - எக. ‘காட்சியீரே நீருநதொழுமினென், நன்றவனுரைத்த வறவுரை’

கோதையஞ் சாய னின்னெடு கூடினா
எடு அறிபிறப புறநனை யறம்பா டறிந்தனை
பிறவற முரைப்போர பெற்றியுங் கேட்குவை
பலவேறு சமயப படிற்றுரை யெல்லாம்
அல்லியங் கோதை கேட்குறு மநநாள
இனையள வனையோ னெனறுனக கியாவரும்
அஃ விளைபொரு ளுரையா வேற்றுரு வெயதவும்
அநதந திரியவு மாகுமிவ வருந்திறல்
மந்திரங் கொள்கென வாயமையி னோதி
மதிநாண முற்றிய மங்கலத் திருநாள்

எசு கோதையஞ்சாயலென்றது மணிமேகலையை.

எக - ச மு. மணி சுஉ - கள - அ

எடு அறிபிறப்புறநனை - முற்பிறப்பை யறிந்தாய்; “முநதைப பிறப்பெய்தி நின்றோன” (க) என்று இக்காதையில் முன்னுங் கூறியிருத்தல் காண்க. அறம் பாடு அறிந்தனை - தருமோற்பத்தியை யறிந்தாய்; “அறம்பாடு சிறக்க” (க௦ க) என்றா முன்னும

எசு பிற அறம் உரைப்போர - மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொல்லுவோர

எள படிற்றுரை - பொய்வாரத்தை

எஅ அல்லியங்கோதை, முன்னிலப்பெயர்

எசு இனையள - இளமையையுடையாள் வனையோள் - வளைகளை யுடையாள் -

அஃ விளைபொருள உரையா - விளைகின்ற தத்தம் சமயத்ததுவங்களைச் சொல்லா, இயல்பன்றென்பார விளைபொருளென்றா ஆதலாலென ஒருசொல் வருவிக்க வேற்றுரு - வேறுவடிவம்

எக - அஃ மு மணி உசு சுஅ - கூ அக அநதநம் - ஆகாயம்

அஉ வாயமையின ஒதி - நாலவகை வாயமையுடன் அம்மந்திரங்களை உபதேசித்து, வாயமையின - உண்மையுடனென்றுமாம்

அக மதிநாள் முற்றிய - சந்திரன் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாக வளர்ந்து முற்றுப்பெற்ற மங்கலத்திருநாள் - பெளாணிமையில் புத்தன ஞானம் பெற்றதினம் வைசாகசுத்த பெளாணிமையாதலால், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, ‘மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்’ என்றா புத்தன பிறந்த தினமும் அதுவே இதளுல், வைசாகசுத்த பெளாணிமையைச் சிறந்த திருநாளாகப் பெளத்தா இக்காலத்துங் கொண்டாடுவா

(பி - ி) எசு. ‘நின்னெடுக்கூடினா’ எடு ‘அயப்பாடிநந்தனை’ எஅ - க ‘நாளி, னினையள வனையோரெனறுனக்கு’ அக ‘அநதநஞ் சேறலும்’, ‘அநதிர திரியவும்’

பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
 அந் திருவற மெதுதல சித்தமென் றுணர்நீ
 மனபெரும பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
 நினபதிப புகுவா யென்றெழுந தோங்கி
 மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து
 சிறந்த கொள்கைச சேயிழை சேளாய

கூ0 மரகன யாககை புணவின பிண்டம
 இப்பெரு மந்திர மிருமபசி யறுசகுமென்
 றுங்கது கொடுத்தாங் கந்தர மெழுந்து
 நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென்.

க0 — மந்திரங்கோடுத காதை முற்றிற்று.

அச பொதுவறிவு இகழ்ந்து - சாமானிய ஞானத்தை வெறுத்து
 புலம உறும மாதவன் - நான்கு வகையாகிய சத்தியங்களை அறிதற்குரிய
 ஞானத்தை யடைந்த புத்தனுடைய புலம - மெய்ஞ்ஞானம், முந்து கூக

அந் சித்தம் - லித்தம் - நிச்சயம் அசு வணங்கினை - வணங்கி

அஅ ஒப்பு மணி ந கூக மறித்து ஆங்கு இழிந்து - மீட்டி அவ
 விடத்தே இறங்கி

அக கொள்கை - விரதம், “சான்ற கொள்கை” (மகூரா ௪௮0)

கூ0 மனிதருடைய உடம்பு உணவாலாகிய தொகுதி, “உண்டி
 முத்தறே யுணவின பிண்டம்” (1.10௩ ௧௮)

கூக எல்லாமந்திரத்திலும் சிறந்ததென்பார பசியொழிகும் மந்தி
 ரத்தைப் பெருமந்திரமென்றா கூக நெடுந்தெய்வம் நீங்கியது

க - கூக ஆயிழை ஆசனத்தால அறிந்த பிறவியளாயின, இவன்
 பெற்றியும் ஐதென்று வந்துதோன்றிய தெய்வம், நின்றோள்கேட்ப, ‘நீயோ
 தோன்றினே, நின்னடிபணிந்தேன், வைத்தேன், கொண்டேன், ஏற்றி
 னேன், புலம்பு அழக’ என்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு வணங்கா நிறி,
 அப்பொழுது அத்தெய்வத்தின் முன்னாபுபொருந்தி, ‘உன்றிருவருளால்
 என்பிறப்புணர்ந்தேன், என்கணவன் யாங்குளன்?’ என்று மணிமேகலை
 கேட்டலும், அத்தெய்வம், “இலககுமி! கேள், பொழிலில் இராகுலனோடு
 நீ புலந்தாய், அப்புலவியை மாற்றவேண்டி அவன் உன்னடியை வணங்கும்
 பொழுது, சாதுசகரான திரிவோன வருவோன வெங்கதிரமயத்துப் பொழிலி
 னுள்ளே வந்து தோன்றலும், நீ கண்டு மயங்கிக் கலங்கி நடுக்குற்று நாணி
 இறைஞ்ச, இராகுலன், ‘வந்தோனயார’ என்று வெகுளலும், நீ அவன்
 வாயைப்புகைத்து, ‘இழிந்தோனுடைய அடியை வணங்காது நா நலகூர்ந்
 தனை’ என்று சொல்லி அவனோடு பாததியன பாதமபணிந்து, ‘அமர,

(15 - ம்) அச ‘பொதுவறிவுபுலமுறு மாதவன்’ அள ‘ந்நன
 பதிப்புகுவாயென்’ கூக ‘நீங்கியதாங்க’

கேள், கொணாகேம், உணடி, யாம உனகுறிப்பினம்' எனறலும், அவன 'கொணாக' என்று உண்டருளிய அவ்வறம் நினனை யொழியாது நின பிறப்பை யறுத்திடும், உவவனத்தில தோன்றிய உதயகுமரனான இராகுவன், அவனுக்கு உன்பாலன்றி அவன்பால உள்ளம் நீங்காததனமை நினக்கு முண்டாதலின், நினது இயலபு வீழ்வது போலுமெனறெண்ணி உனனை ஒருநிற்ப்படறகு ஏதுவாச செயதேன, இலக்குமி' இன்னுவகேள், தாரையும் வீரையும் நினதவவையராவோ, அவா தமமைத துச்சயனகொண்டனன், அவன் அவருடன் மலையாடி அடைகரையிலிருந்துழிச சென்ற அறவண்ணை அவன், 'வந்திராயா?' என்று எழுந்த பாத்திரைப பணிதலும், அவன், 'பாத்திரைபத்தைத் தொழுது வலவகொள்ளவந்தேன், நீருந் தொழு' என்ற உரைபிழைபாது சென்று தொழுது சிறப்புச செயதலின், தாரையும் வீரையும் நினனொடு கூடினா, உறறனை, அறிந்தனை, பெற்றியும் கேட்குவை, அநநாள், யாவரும் உனக்கு உரையா, ஆதலால் இமமந திரவகொள்க' என்று அவற்றை உபதேசித்தது "உணாரீ, நினபதிப்புருவாய" என்று எழுந்தோங்கி, "யான மறந்தது மொன்றுண்டு" என்று மறித்தும் இழிந்தது, "கேளாய, யாககை உணவினபிண்டம், இப்பெரு மந்திரம் இருமப்சியறுக்கும்" என்று அமமந்நிரததைக்கொடுத்து எழுந்த நீங்கியதென வினைமுடிவு செய்க

பதினொருவது

பாத்திரம்பெற்ற காதை

[பதினொருவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை

கோடிகியென்னும் பொய்கையிலேழுந்த பாத்திரங்கோதேதபாட்டு]

மணிமே கலாதெயவ நீங்கிய பின்னா

மணிபல லவத்திடை மணிமே கலேதான்

வெண்மணற் குன்றமும விரிபூஞ் சோலையும்

தண்மலாப பொய்கையுந் தாழ்ந்தன னோக்கிக்

ந ராவதந் திரியக் கடவுட கேரலத்துத்

ந குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிக்க

ச தாழ்ந்தனன நோக்கி - தாழ்ந்து நோக்கி, மெல்ல நோக்கி

ரு காவதம் - காதம், 'வ' பகுதிப்பொருள் விசுதி யெனபா (சிலப் ௧0 நக, அடியார்), கடவுட்கோலம் - தெய்வவேடம்

க - ரு நீங்கியபின்னா மணிமேகலை நோக்கித் திரியவெனக்.

(15 - ம்) ச 'தண்புனற்பொய்கை'

தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
 கலங்கவிழ மகளிரின் வந்தீங் கெய்திய
 இலங்குதொடி நல்லா யாரீ யென்றலும்
 எபிற்றப பகததுள யாரீ யெனறது
 க0 பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்திச கேளாய்
 போய பிறவியிற் பூமியங் கழுவன்
 இராசுலன மனையா னிலககுமி யென்போ
 ஆய பிறவியி லாடலங் சணிகை
 மாதவி யீன்ற மணிமே சலையான்
 கரு என்பெயரத் தெய்வ மீங்கெனைக் கொணரளிம
 மன்பெரும பீடிகை யென்பிறப் புணாநதேன்
 ஈங்கென் வரவிதீங் கெய்திய பயனிது

சு தீவதிலகை - இந்திரனேவலாற் புத்தனுடைய பாதபீடிகையைப் பாதுகாததுகொண்டு மணிபலவததில இருப்பவன், மணி. பதிகம், ௩௩, கக. ௨௭ - அ) செவ்வனம் - செவ்விதாக, வேறுகவெனினும் பொருந்தும், “திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்தது” (சிலப் ௬ ௧௨௭) எனப்பிற காண்க

எ கலம் - கப்பல மகளிரின் - மகளிரைப்போல
 அ. தொடி - வீளை. என்றலும் - என்று தீவதிலகை கேட்கவும்
 சு - அ தீவதிலகை தோன்றி யாரீ யென்றலும்
 சு ‘எபிற்றபகததுள’ எனப்பது முதலியன மணிமேகலையின் கூற்று

க0 பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய
 கக. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு கழுவன் - உரியவன்
 க௨. மனை யான் - யான் மனைவி இலக்குமி எனபோ - இலக்குமி யென்பது எனது பெயர்

க௩ ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்

க௩ - ச. பலவகையினராகிய கணிகையார்களுள் மாதவி நாடகக் கணிகையாதவின் அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, ‘ஆடலங்கணிகை மாதவி’ என்றாள் கணிகையார்களின் வகையினைச் சிலப்பதிகாரம், ௩ - ஆம் காறையிலும், ௧௪ - ஆம் காறையிலும் காண்க

க௩ என்பெயரத் தெய்வமெனறது மணிமேகலை தெய்வத்தை.

க௬ பீடிகை - பீடிகையால.

க௭ பயனிதுவெனறது, பழம்பிறப்புணாநதனை.

(௩ - ௩) அ ‘இலங்குகொடி யன்ன யாரீ’ க௨. ‘என்பேன்’

பூங்கொடி யன்னு யார்நீ யென்றலும்
ஆயிழை தன்பிறப பறிந்தமை யறிந்த
உ௦ தீவ திலகை செவ்வன முரைக்கும்
ரங்கித நயலகத திரத்தின் தீவத
தோங்குயா சமந்தத் துசசி மீமிசை

கஅ என்றலும் - என்று மணிமேகலை தேட்கவும்

கக. ஆயிழை - மணிமேகலை அறிந்தமை - அறிந்த தன்மையை

உ௦ உரைக்கும் - சொல்லுவாள்

மேல வருவன தீவதிலகையின் கூற்று

உக இதன் அயலகதது - இந்த மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்
துள்ள

உஉ ஓங்குயா சமந்ததது - மிகவுமுயாந்த சமந்தமென்னும் மலையி
னது உசசிமீமிசை - உசசியினமேலே, மீமிசை - மேல, “கொலகளிற்று
மீமிசைக கொடி” (புறநா. கூ) இம்மலைககுச கமனெளி யென்றும் ஒரு பெய
ருண்டு, “இலங்கா தீவத்துச சமனெளி யென்னும், சிலம்பினை யெய்தி”
(உஅ ௧௦௭ - அ) என்று பின்வருதலாலுணாக “ஆறைநதி யோசனை
மணிபல லவத்திடை” (மணி - சு : ௨௧௧ - கூ) எனறதனால் மணிபல்லவம்
காவிரிப்பூம் படமினத்திறகுத தெற்கே முப்பதுயோசனை தூரத்திலுள்ள
தென்றும், “ரங்கிதன யாங்குள தாதலின்” (உக - இ) என இங்கே
கூறியவதனால் இரத்தினதீவம் மணிபல்லவத்திறகு அயலிடத்துள்ளதென
றும், அதிற் புத்தனுடைய பாதக குறிகளுள்ள உசசியையுடைய சுமந்த
மென்னும் மலையொன்றுண்டென்றும் தெரிதலாலும், “இலங்கா தீவத்து
யெய்தி” (மணி - ௨அ ௧௦௭ - அ) எனபதனால் இலங்காதீவத்திற சமனெளி
யென்று பெயருள்ள புத்தஸ்தலமாகிய மலையொன்றுண்டென்று தெரித
லாலும் முன்னுள்ள சமந்தமென்பதும், பின்னுள்ள சமனெளி யென்பதும்,
இலங்கையிலுள்ள ‘ஜும்ஹூரீக்’ என்று ஆங்கில பாவையில வழக்கும்
மலையையே குறிக்கின்றனவென்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு. இலங்கைத்
தீவின் மேலமாகாணத்தில தென்கீழ்ப்பிரிவில் இரத்தினபுரி யென்ற ஓரிட
மும், சிலராற் சமந்தகூடமென்றும் சிலராற் சமனெலை யென்றும் சொல்லப்
பட்டுள்ள மலையொன்றும் உள்ளனவென்று யாழ்ப்பாணம் வடக்கோட்டை,
வே சதாசிவப்பிள்ளையென்பவரால், கி பி 1884 - ஆம் லுத்திற பதிப
பிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைப் பூமிசாஸ்திர சங்கிரகமென்னும் புத்தகத்தால்
தெரிகின்றது மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்படமினத்திறகுத தெற்கே
ஆறைநது யோசனை தூரத்துள்ளதென்றும் அதன் அயலிலுள்ளது
இரத்தின தீவமென்றும் முன்பு கூறியதற்கு ‘ஆடமஸபீக’ காவிரிப்பூம்
படமினத்திறகுத தெற்கே சற்றேறக்குறைய முப்பது காததூரத்திலிருத்
தலும், அம்மலை பண்டைக்காலத்துச சமந்தமென்றும் சமனெளியென்றும்
கூறப்பட்டு வந்ததென்பதற்கு, இக்காலத்து அது, ‘சமந்தகூடம்’ என்றும்,

அறவியங் கிழவோ னடியினை யாகிய
பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடேம்
உரு அறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
ஞெழுதுவலங் கொண்டு வந்தே னீங்குப்
பழுதில் காட்சியிந நன்மணிப் பீடிகை
தேவர்கோ னேவலிற காவல பூண்டேன்
திவ திலகை யென்பெய ரிதுகேள
௩௦ தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த

‘சமனெலை’ என்றும் பெயா பெற்றிருத்தலும், சமனெளி இலங்காதீவ த
துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தீவிலிருத்தலும் சான்றாதலிக

உ.௩ அறவியங் கிழவோன - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையை
யுடையோனாகிய புத்தன், “அறவியாற் காறு மூன்றும்”, “அறவிய
மனத்த ராகி” (கீவக ககஉ௮, உஅஎஎ); “அறவிய மனத்தினை யாகி”,
“அறவியான ருனு மறவமிாத மீந்தான” (நீல தரும சஅ, க௦க) இனை -
இரண்டு.

உ.ச பிறவி காரணகாரியத் தொடாச்சியாயக கரையின்றி வருதலின்,
‘பிறவியென்னும் பெருங்கடல்’ என்றா. விடேம் - கடத்தும்

உ.௮ அறவிநாவாய் - அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய; நாவாய் -
கப்பல்.

உ.உ - ௮. உசசிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய உள்ளது.

உ.௩ - ௮. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்தும் அடியிணையாகிய
நாவாயெனக, “பிறவிப பெருங்கட னீந்துவா நீந்தா, நிறைவ னடி சேரா
தார” (குறள், க௦)

உ.௬ ஈங்கு வந்தேன்

உ.க - ௬ இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத
நினதீவத்துள்ள சமந்தமென்னும் மலையினது உசசியிற் புத்தனது பாத
மாகிய அறவிநாவாய் உள்ளதாதலால் அதனைத் தொழுது வலங்கொண்டு
ஈங்குவந்தேனென்றொனக

உ.எ பழுது இல் காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய
பீடிகை - பீடத்தை

உ.அ. காவல் பூண்டோன் - காத்தலை மேற்கொண்டேன

உ.க என்பெயா தீவதிலகையென்பது

௩௦ தருமராசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின் தரும
தலைவனென்றான்

(பி - ம்) உ.௬ ‘வந்தேனிந்தப’ உ.அ. ‘காவற் பூண்ட’

பெருமைசா னல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கணடுகை தொழுவோர் கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
அரிய ருலகத் தாங்கவாக் கறமொழி
௩௫ உரிய துலகத் தொருதலை யாக
ஆங்கன மாகிய வணியிழை விதுகேள்
சங்கிப் பெருமபெயர்ப் பிழை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெய்தலு மயங்கிய
கோமுக யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
௪௦ இருதின வேணிவி லெரிகதி ரிடபத

௩௧ - ௩ நோன்பினரே இப்பீடிகையைத் தரிசித்துக் கைதொழுதற்கு உரியராவா ; அங்ஙனம் தரிசித்தபின்பு அவர் பழைய பிறப்பின் செய்தியை யறியும் அறிவையுடையராவார்

௩௪ - ௫ அரியர் உலகத்து - அததன்மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறுதற்கரியர் அவர்க்கு அறமொழி உரியது - அவர்க்குத் தருமபதம் உரி மையையுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

௩௬ ஆங்கனமாகிய அணியிழை - அததன்மையையுடையாயாகிய அணி யிழாய் ; என்றது, நீ தருமபதங் கேட்டற்கு உரிமையையுடையா யென்றபடி.

௩௭ பெயர் - புகழ் ; பெரும்பெயர் - வீரமாம் ; “ மிககுப்புகழெய் திய பெருமபெயர் மதுரை ” (மதுரைக் கூகக) .

௩௮. மயங்கிய - கலந்த

௩௯ கோமுகி - மணிபலவததுள்ள ஒரு பொய்கை ; காரணப் பெயர் ; பசுவின முகம்போன்ற வடிவமுடையதெனபது பொருள் இலஞ்சி - பொய்கையில

௩௭ - ௬ முன்னிடத்ததாகிய இலஞ்சியில்

ஆபுத்திரன் வேணடுகோளின்படி கோமுகியென்னும் பொய்கையினுள் னேயிருந்து அமுதசாரியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தம் மேலே வந்து தோன்றாதின்ம் புத்தனுடைய ஜனனகாலமாகிய விசாகநட்சத்திரத் தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பெளாணிமையாதலின், அததினத்தை மேலே வரும் நான்கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவார்

௪௦ இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற்பருவத்தில , பன்னிரண்டு மாதங்களுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டுமாதங்கள் இருதுவெனவும் பெரும் பொழுதெனவும் பருவமெனவும் கூறப்படும் அவை முறையே கார், கூடிர, முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைகாசி மாதங்களை

(15 - ௩) ௩௫. ‘ ஒருதலையாங்கனம்’ ௩௬. ‘ ஆயிழை’ ௩௭. ‘ என்னுயிற் கொழுநீரிலஞ்சி’ ௪௦. ‘ இருதின’

தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைசிலை மீனத் தகவையிற
போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும்

கதிரா எரி இடபத்து - சூரியன் மிகக் வெம்மையைச் செய்கின்ற வைகாசி மாதத்தில.

சக ஒருபதின மேலும் ஒரு மூன்று சென்றபின் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் கார்த்திகை முதலாகிய பதினமூன்று நட்சத்திரங்கள் சென்ற பின்பு

சஉ நட்சத்திரங்களுள் நடுவில் நிறழையுடையதான விசாகநட்சத் திரத்தில், “போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்த்தது” (கடு உக) என்று பின்பு வருதலின், ஈண்டு விசாகம் கொள்ளப்பட்டது அசுவினி முத லிய இருபத்தேழுநூள் பதினான்காவதும் நடுவிலுள்ளதுமாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இருக்க அசீன நடுவிலுள்ளதாகக் கூறாமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக்கூறியது எனையோவெனின் ஒவ்வொருவருடத்தும் பகலையும் இரவையும் சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவே பெற்ற இரண்டு வீஷுவத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற சூரியனுக்கு எந்த நட்சத் திரத்திற பிரவேசமுண்டாகின்றதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவ தாகக் கூறுவது சோதிட நூற்றுணிபாதலாலும், முன்னொருகாலத்திற சூரி யனுக்குக் கிருத்திரப பிரவேசம் இருந்த பொழுது மேஷாயனம் நேரிட் டிருந்ததென்றும் அதுபற்றிக் கார்த்திகையை முதலாகக்கொண்டு நட்சத்திரங களை எண்ணி வந்தார்களென்றும் பழைய சோதிட நூல்களால் தெரிகின்ற மையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்று கூறியது குற்ற மென்றனக் இப்படியே முன்னொருகாலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணி வந்தார்களென்பது கிருஷ்ண யஜுர்வேத ஸமவிறை யாலும் கிருஷ்ண யஜுர்வேத பிராஹ்மணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பா உச்சயினி நகரத்தில் விகிராமாக்கனுடைய அவைக்களத்திலிருந்த நவரத் தினங்களுள் ஒருவரென்று சொல்லப்படுகிற வராகமிகிரரென்ற பிரலித்த ஜயெளதிஷ்டிகா தமதுகாலத்தில் மேஷாயனத்திற சூரியனுக்கு அசுவினி நட்சத்திரப் பிரவேசமுண்டாயிருத்தலையறிந்து பழையவழக்கத்திற்கு மாறாக நட்சத்திரங்களை அசுவினி முதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை வற்புறுத்தினமை யின், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இங்ஙனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றன வென்பா

சக - ௨ இங்கே விசாக நட்சத்திரத்தைப் பதினான்காவதாகக் கூறி யிருத்தல் அறிஞரால் ஆராய்ச்சி செயதற்குரியது

சக போதி - அரசமரம், இதற்குப் போதத்தையுடையதென்பது பொருள், போதம் - ஞானம், இதன்மீயில் இருந்தபொழுது நாலவகைச் சத் தியங்களையும் அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய ஞானத்தைப் புத்தன் அடைந்தமை யால், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பா, புத்தன் இதன்மீயிலிருந்தானென

(15 - ம்) சக - ௨ ‘சொன்ற, மீனத்’ சக ‘போகத்தெருவொடு’

ஆபுத திரைக்கையமுத சுரபியெனும்
சடு மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி கேளாய்
அநநா ளிநநா ளப்பொழு திப்பொழுது
நின்னாவது வருவது போலு நேரிழை
ஆங்கதிற பெயத வாருயிர மருந்து
வாங்குநா கையகம் வருததுத லல்லது

பதை, “போதி நீழற பொருநதித தோன்று, நாநீன” (கக: எ௩ - ச), “போதி மூலம் பொருநதிய சிறப்பி, னாதன” (கஉ: க௦க - உ), “ஆங்குயா போதி யுரவோன” (கஉ: ககக), “போதித தலைவனெடு” (கடு: உச), “போதி மாதவன” (கடு: உக), “முனைவன போதியி னலலறம்” (உஅ: கசக), “பைமபூம் போதிப பகவறகு” (உஅ: கஎச), “போதி மூலத்து, நாநன” (உ௩: உ௩ - ச) என இந்நூலுள்ளே பின் வருவனவற்ற லுணாக, இது மகாபோதியெனவுங் கூறப்படும் தலைவன - புத்தன இனி, போதியென்பதற்கு ஞானமென்று பொருள் செய்தலு பௌத்தா சைனா களுடைய வழக்கமாக இருந்ததென, போதிததலைவனென்றதற்கு ஞானத் திற்குத் தலைவனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும், “போதிச் சேல்வம் பூண்டவரேத்தும் பொலிவினன, லாதிக காலத் தநதணன காதன மக னெத்தான” (கீவக நகக) தோன்றும் முறறு

ச௦ - ச௩ மு மணி கடு: உ௩ - சு

சச. அமுதசுரபி - அமுதித்ததினது மணம்போன்ற மணமுடைய தென்றும், அமுதத்தைக்கொடுக்கும் காமதேனுவைப் போன்றதென்றும் பொருள் கூறுவா, அமுதம் - அமிர்தம், உணவு, சுரபி - மணம், காமதேனு

ச௦ - சச புத்தன பிறந்தகாலத்தே ஓவவொரு வருடத்தும் கோமுகி யென்னும் பொய்கையிலிருந்து தோன்றுதலின, ‘அமுதசுரபி, போதித் தலைவனெடு பொருந்தித் தோன்றும்’ என்றா

ச௩ - டு பாத்திரம் தோன்றும்

சஎ நின்னாவது வருவது போலும் - அப்பாத்திரம் நின்கையிடத்து வருவதுபோலும், நின்னாவது: மணி: க௦: சக, “நின்னாவது வருஉ மென னெஞ்சின, என்னாவது வாரா தோம்பின கொணமே” (கல: உ௩)

சஅ அதில - அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தில ஆருயிர மருந்து - அனமம், பசினோயால வருந்தாவண்ணம் உயிரகளைப் பாதுகாததலின, இஃது இங்ஙனங் கூறப்பட்டது; “அகன்கரைப் பெயத வாருயிர மருந்து” (கக: கக௩) எனபா பின்னும்; சோறும் தண்ணீரும் இருமருந்தெனப்ப படும், புறநா: எ௦

ச௩ கையகம் - கையிடத்தை

(பி - ம்) சச ‘மாபுத்திரிகை’ சஎ. ‘நின்னாவது’ ச௩. ‘வருந் துவதல்லது’

- ௫௦ தான்றெலை விலலாத தகைமைய தாகும
நறுமலாக கோதை நின்னூ ராங்கண
அறவணன் றன்பாற கேட்குவை யிதன்றிறம
என்றவ னுரைத்தலு மிளங்கொடி விரும்பி
மன்பெரும டீடிகை தொழுதனள வணங்கித்
- ௫௫ தீவ திலகை தன்னெடுங் கூடிக்
கோமுகி வலஞ்செய்து கொளகையி னிறறலும
எழுநதுவலம் புரிந்த விளங்கொடி செங்கையிற
நெழுநதகை மடபிற பாததிம புகுதலும
பாததிம பெற்ற பைந்தொடி மடவாள
- ௬௦ மாததிரை யின்றி மனமகிழ வெய்தி
மாரனை வெல்லும வீர நின்னடி
தீநெறிக கடுமபகை கடிந்தோய நின்னடி
பிறாகுகற முயலும பெரியோய நின்னடி

- ௫௦ தானெனறது அன்னத்தை ௫௧ கோதை விளி
- ௫௨ இதனதிறம - இப்பாததிரத்தின் வரலாறு இதனதிறத்தை
அறவண்ணபாற கேட்குவை
- ௫௩ அவள - தீவதிலகை இளங்கொடி - மணிமேகலை
- ௫௪ தொழுதனள வணங்கி - கைகுவித்து வந்திதது
- ௫௬ கொளகையின் நிறறலும - நியமத்தோடு மணிமேகலை நின்றலும
- ௫௭ எழுநது - கோமுகியிலிருந்து எழுநது. இளங்கொடி - மணி
மேகலை
- ௫௭ - அ பாததிம எழுநது இளங்கொடியினுடைய செங்கையிற
புகுதலும
- ௬௦ மாததிரையின்றி - அளவின்றி
- ௬௧ 'மாரனை' எனபது முதலியன பாததிம பெற்ற மகிழ்ச்சியால்
மணிமேகலை புத்தனைக் குறித்துச் செய்யும் துதிகள் 'மாரன்' எனபதன
பொருளை, மணி ௫ எ - ஆம் அடிகுறிப்பிற காண்க
- ௬௨ தீநெறிக கடுமபகை - கொடிய வழிகளாகிய மிக்க பகையை,
காமமுதலியவற்றை, 'அரிஷ்டவாககம்' என்றும், 'வையி' என்றும் வட
நூலார் கூறுதல போலத் தீநெறியைக் கடுமபகையென்றோ, மணி ௫ ௧௦௩
- ௬௩ பிறாகுகு அறம முயலும பெரியோய - மறறையோரக்குப் புண
ணிய முண்டாதற்கு முயலுகின்ற பெரியோனே, இப்படியே, "பிறாகுகுற
- (15 - 16) ௫௦ 'தான்றெலைவறியா' ௫௧ 'நறைமலாககோதை'
௫௬. 'கொழுதிவலஞ்' ௫௭ 'தொழுதகை' ௬௦ 'எய்த' ௬௨ 'கடப
போய்', 'பகைப்போய்'

துறக்கம வேண்டாத தொல்லோய நின்னடி
கரு எண்பிறக கொழிய விறந்தோய நின்னடி
கண்பிறாக களிகுருங் கண்ணோய நின்னடி.

மருளும் பெரியோன ” (உக கஎஅ) எனபா பின்னும், போதிவருட்சத தினடியிற புத்தனுக்கு ஞானோதயமானபொழுது மாரன அவனைநோக்கி, ‘நீ இப்பொழுதே நிருவாணமடை’ என்று சொல்ல, புத்தன மயங்குகையில் பிரமதேவா வந்து, ‘நீ இப்பொழுது அடைய வேண்டாம், நீ அறிந்த தரு மத்தை உபதேசித்து நிருவாணமடைதற்குரிய வழியை எல்லோர்க்குங் காட்டிவிட்டு அப்பாற செலக’ என்றலின், புத்தன தருமோப்தேசஞ் செய்ததொடங்கினுன்னென்று புத்த சரித்தரால் தெரிகின்றது

கச துறக்கம் - சுவாகக்கம் அழிவற்ற நிருவாணமே அவனால விரும் பப்பட்டமையின், அழிதன மாலையதாய் துறக்கம் வேண்டப்படாததாயிற்று

ருசு எண்பிறககு ஒழிய இறந்தோய - மாந்தர்களுடைய எண்ணங் கள் எட்டாமற் பின்னே கிடக்கும்படி மேற்பட்ட நிலையிற சென்றோனே, பிறககு - பின், “துறைபிறக கொழியப் போகி” (பெரும்பான் ௩௫௧), “முநிராகாய வளளியங் காடுபிறக கொழிய” (முல்லை ௧௦௧) இறத்தல் - கட்டத்தல்

கச பிறாக்குக கண அளிகுருங் கண்ணோய - உயிர்களுக்கு ஞானத் தையருளிச்செய்த ஞானியே, கண - ஈண்டு ஞானம் புத்தன பலாக்குத் தருமோப்தேசஞ்செய்த ஆசிரியனாதலின், இவ்வனங்கடறிஞா இனி, உலோ கோபகாரத்திற்காகப் புத்தனெடுத்த அநேக ஜாதகங்களுள், ஒன்றில் இவன் கொடையைப் பரிசோதிக்கவேண்ணி, இநதிரன் வந்து இரண்டு கண்களையும் கேட்டபொழுது இவன் அவற்றைக் கொடுத்தானென்பராகலின், இதற்கு இநதிரனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்தோயென்று பொருளகூறினும் பொருந்தும். இதனை, “விண்ணவா நாயகன் வேண்டக, கண்ணினி தளித்த காதற், புண்ணிய னிருந்த போதி, நண்ணிட நோயநலி யாவே” (விர யாப்பு ௩, உதாரணம்), “கண்கொடுத்தான் றடிக்கொடுத்தான் கயப்புலிக்குத் தற் கொடுத்தான், பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறாக்கீந்தான், மண்கொடுத்தான் மகக்கொடுத்தான் மன்னுநதற் சோந்தார்க்கு, விண்கொடுத்தா னவன்கொடுத்த விரித்துரைப்பன் கேளென்றாள்”, “மிகத்தனங் கலை மாரி மூன்றும் பெய்யும் வெங்குளிறறை மிகுசிறநா மணிபை மேனி, யொக்க வரிந் தொருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை யொளிதிகழூர் திருமுடியை யுடம்பி லானே, எகிவிழுங் குருதினை யாசு தனை யின்னுயிர்போற் றேவியை யின்னெறித்த செலவா, மகக்களைவந் திரந்தவாக்கு மகிழ்ந்தே யீயும் வான வா தா முறைந்தபதி மாளு வூரே” (நீல சமய) எனனும் பாடல்களால் உணராக

(15 - ம்) கரு ‘என்பிறகொழியவிறைபோய்நின்னடி’, ‘இருந்தோய நின்னடி’

திமொழிக் கடைதத செவியோய் நின்னடி

வாயமொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி

நாகா துயாகெட நடப்போய் நின்னடி

எ0 உரகா துயர மொழிப்போய் நின்னடி

வணங்குத லலலது வாழ்ததலென் னுன்றி

கடங்கா தென்ற வாயிழை முன்னாப

போதி நீழற பொருந்தித் தோன்றம

நாதன பாத நவகெட வேத்தித்

எடு தீவ தீலகை சேயிழைக் குரைக்கும்

கௌ. திமொழி - பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனிலசொல்
என்பன, மொழிக்கு - சொல்லைக் கேளாதிருத்தற்கு

கௌ வாயமொழி - சத்தியம்

கக நாகர்களிற சிலாகுக் கிலேசாநதி செயவித்தறபொருட்டுமன
மிரங்கி ஒரு ஜாதகத்திற புத்தன நாகலோகத்திறகுச் சென்றனென்பாராத
லின, இவ்வனவ கூறினா, “அருவினை சிலாகெட வொருபெரு நாகிடை,
எரிசுடா மராமல ரெனவிடு மடியினை” (வீர யாப்பு கக, உதாரணம்)

எ0. உரகா - நாகா; நாகாளுக்குக் கருடனாண்டாகிய துன்பம்
நீங்கும் பொருட்டு அவனுக்குத் தயாதருமத்தை உபதேசஞ்செய்து அவனால்
அவர்களுக்கு அமிதங்கிடைக்கும்படி புத்தன செய்தானென்பது ஒரு ஜாதக
த்தை இதனைப் பின்னுள்ள செய்யுட்களாலறிக “மீதியல கருடனை விட
வர வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினே”, “பொற
புடை நாகாதந துயரம் போக்கினே”, “பைநநாகா குலமுயய வாயமிழ்தம்
பகாநதையே”, “ஆரமிழ்த மணிநாகா குலமுயய வருளினையே”, “வாரா
சிறைப்புள் ளரையறமும் வாயமைநெறி பகாநதையே” (வீர யாப்பு கக,
உதாரணங்கள்) தையையப் புலப்படுத்தாதலையே பயனாக நினைந்து ஸ்ரீ ஸ்ரீ
கவி யென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய ஜீமூதவாகனன
சரிதமாயுள்ள நாகாடிக் கதையினும் நாடகத்தை உற்றுநோக்கின, அடுத்து ஈண
கெகூறிய புத்தஜாதக கதையின் வழிபபட்டதாக யாவருக்கும் விளங்கு
மென்பா

எக - உ வாழ்த்தல அடங்காது, இப்படியே “ஆயிர வாரத்தாழியந
திருந்தடி, நாவா யிரமிலே நேத்துவ தெவன” (டு. ௧௦௪ - டு) என்ற
முன்னும் வந்திருத்தல காண்க

எச புத்தனை நாதனென்றல் மரபு, இதனை, “நவையறுநாதனலவறம்
பகர்வோ” (உஅ : எக), “நாதனலவறங் கேட்டலை விருமபி” (உஅ அக)
என இரதாலுள்ளே பின்வருவனவற்றாலுணாக புத்தாகளிற சிலா தேவா
களையும் நாதரென்பதுண்டு நவை - குற்றம்.

எடு. சேயிழைக்கு உரைக்கும் - மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை
சொல்லுவான்

குடிப்பிறப பழிக்கும் விழுப்பங் கொலலும்
பிடித்த கலவிப பெருமபுணை விடும
நாணணி சனையு மாணெழில் சிதைசுகும்
பூணழுலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
அஃ பசிப்பிணி யென்னும் பானியது தீராததோர்
இனச்சொ ளளவைக கென்னா நிமிரது
புன்மரம புசையப புசையழற் பொங்கி
மனனுயிர மடிய மழைவளங் காததலின்

இனிப பசியின் கொடுமை கூறப்படுகின்றது

“பசிப்பிணி யென்னும் பாவி” (அஃ) எனபதனை ‘அழிக்கும்’ (எஃ) எனபது முதலிய முறையினைகளோடு தனித்தனியே கூட்டுக

எஃ குடிப்பிறபபு அழிக்கும் - பசி, தன்னுறப்பற்றப்பட்டாருடைய உயாகுடிப்பிறப்பைக் கெடுக்கும், அசுகுடியிலிருந்த முனனோகளுக்கிலவாத இழிந்தசெயல்களை அவர்களிடத்து உளவாகக்கலான இவ்வாறு கூறப்பட்டது, “தொலவாவுந தோலுவ கெடுக்குந தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை” (குறள், கஃசு) விழுப்பங்கொலலும் - சிறப்பினைக் கெடுக்கும்

எஃ கலவிப பெருமபுணை விடும - கலவியாகிய பெரிய தெப்பத்தை நீக்கும், “நற்பொரு ணன்குணாந்து சொல்லினு நல்காந்தார, சொற் பொருள சொலு படும” (குறள், கஃசு), “பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும், சிறந்ததங் கலவியு மாயும்” (நாலடி உஅடு) என வருதல காண்க

எஅ நாண அணி களையும் - நாணாகிய ஆபரணத்தை நீக்கும், அழகு செயதலின், நாண அணியெனப்பட்டது, “அணியின்றோ நாணுடைமை சான்றோர்கு” (குறள், கஃசு)

அஃ. பணிபிறகுப பணி இல்லையேனும் தன்னுற சாரப்பட்டாரிடத் துள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பாவியென்றா, இப்படியே, “இனமை யெனவொரு பாவி” (குறள், கஃசு) என்று வருதல கண்க. அது - அப்பசியை

அக இசை - புகழ் அளவைக்கு - அளத்தற்கு என் நா நிமிரது - எனது நா எழமாட்டாது, நிமிர்தல - பேசுதற்கு முயற்ச, உபகாரிகளின் புகழ் அளவுபடாதென்றபடி

பசி யாரையும் வருத்தி வேறுபாடுவகிக்கு மெனபதற்கு உதாரணமாக விசுவாமித்திர முனிவா வறகாலமொன்றில் நாயுன தினபதற்கு முயன்றதைத் தீவதிலகை இனிச சொல்லுவாள்.

அஃ மழை வளம் காததலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைந்து போனமையால். மு. மணி உஅ. கடுஎ.

(15 - ம்) எஅ ‘நாணனைக்களையும்’ அஃ ‘மழைவளங்காப்ப’.

அரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தன்ன
அடு இருசில மருங்கின் பாங்கணுந் திரிவோன்
அரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
திருந்தா நாயுன் நின்னுத லுறுவோன்
இந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவா பெருந்தகை
கஉ மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றோ
ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகாவோர்
ஆற்றா மாகக ளருமபசி களாவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்நெறி வாழ்க்கை

அச. அநதண்ண - விசுவாயித்திர முனிவா.

அக. அரும்பசி - தீர்த்தந்கரிய பசியை ஆற்றுவது காணான் - தணித
தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணாதி

அஎ. விசுவாயித்திரமுனிவா பசியின் கொடுமையால் நாயுன் தின்ப
தற்கு முயன்றொழைபை மனஸ்சீருதீ, கஉ - ஆம் அததியாயம், கஉஅ - ஆம்
சுலோகத்திற் காண்க

அஅ. இந்திரசிறப்பு - பவியிடுதல் (வைசுவதேவம்); இது மற்றை
தேவர்களுக்கும் உரித்தெனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்
பட்டது, உண்பதற்கு முன்பு இதனைச் செய்தல் வேண்டுமென்பது விதி

அக. வானவா பெருந்தகை - இந்திரன்

கக. பிழையா விளையுள் - தப்பாதவிளையுள்; "வேலி, யாயிரம் விளை
யுட்டாக" (பொருந் உசக - எ); "வெள்ளமா ருது விளையுள் பெருக"
(மதுரைக். கஉக)

அக - கக. மழைவளங் கரத்தலின், அநதண்ண திரிவோன் காணான்
உறுவோன் செய்வோன் முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின்,
ஒவகிப் பெருகியதன்றோ.

கஉ. ஆற்றுநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையாராகிய செல்
வர்க்கு; ஆற்றுநர்களிப்போரா பயன்கருதிச் செய்வோராகின்றமையின்,
'அறவிலைபகாவோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காடுமனும்,
அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்" (புறநா ககச.)

கக. ஆற்றாமாக்கள் - தரித்திரா; "ஏற்றகை மாற்றமை யென்னு
ணுந் தாமவரையா, தாற்றாதாக லீவதா மாண்கடன்" (நாலடி கஅ)

கச. மேற்று - மேலது.

கக - ச. வாழ்க்கை களாவோர் மேற்று

கஉ - ச. இவ்வடிகளின் கருத்து, "எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்,
(யி - ம்) அச 'அரசு நீங்கிய' அஅ. 'இந்திரச்சிறப்பு' கஉ 'ஓம்பி'

கச. 'நெறிவழக'

கூடு மணடிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெலலாம்
உணடி கொடுத்தோ ருயிரகொடுத தோரே
உயிரககொடை பூண்ட வரவோ யாக்க
கயககறு நல்லறங் கண்டனை யென்றலும்
விட்ட பிறப்பிலயான் ஹிருமபிய காதலன்

க00 திட்டி விடமுண்ச செலலுயிர போவுழி
உயிரொடு வேவே னுணாவொழி காலத்து
வெயிலவிளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சுககரன் றனையா னூட்டிய
காலம் போலவதொ கனாமயக குற்றேன்

பிறாக்கீவோர தமக்கீபவென, வனைத்துரைத்தனன யானாக” (புறநா. ககசு) எனப்பதில் வந்திருத்தல் காண்க

கூடு மணடிணி ஞாலத்து - அணுககள் செறிந்த நிலவுலகத்தில்,
“மணடிணிந்த நிலனும்” (புறநா. உ)

கக. மு புறநா கஅ

கௌ உயிரககொடை - உயிரைக்கொடுத்தல். உரவோயாகி - வலிய
அறிவினையுடையோயாகி

கஅ கயககு - கலங்குதல், “கயககறு மாககள் கடிந்தனா கேளாய”
(கக அடு) எனபா பின்னும் ‘கண்டனை’ என்றது தெளிவுபற்றி என்
றலும் - என்று தீவதிலகை சொல்லலும்

கக விட்டபிறப்பு-போனபிறப்பு காதலன்-கணவனாகிய இராகுலன்

க00. திட்டிவிடமுண - திருஷ்டிவிஷமென்னும் பாம்பு தீண்ட,
மணி க. சக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பாரக உயிர்போவுழி - உயிர
போனவிடத்து

கக - க00 காதலன் உயிர்போவுழி

க0க உயிரொடு வேவேன - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிறபாயந்து
உயிரொடு வேவாநிற்போன வேவேன பெயா

க00 - க0க. மணி க. சக - ௫0

க0உ மணி ௫ க0, க0 உஎ

க0௩ ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த

க0௪. கனாமயககுற்றேன் - கனாவாகிய மயக்கத்தை அடைந்தேன்

கக - க0௪ காதலன் உயிர்போவுழி வேவேன உணாவொழி காலத்
துக கனாமயககுற்றேன்

(15 - ம்.) கக ‘பிறப்பின்’

க0டு ஆங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தாய்
நங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
நாலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவதது
வித்தி நலலறம் வினோந்த வதன்பயன
துயப்போர தமமனை துணிச்சித நுடுதது

கக0 வயிறுசாய பெருமபசி யலைத்தற ஓரங்கி
வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது
புறங்கடை நின்று புனகண கூரநுமுன
அறங்கடை நிலல தயாவோர பலரால
நன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித
ககடு தீமபால சரப்போ டனமுலை போன்ற

க0டு அதன் - அக்களுவின

க0டு - சு உயிர் உடம்பினீங்கும பொழுதுள்ள நினைப்பின்பயனை
மறுபிறப்பில் அவையிர் அடையுமென்பது தொன்னூற்றுண்பாத்தின்
இவ்வனங் கூறினான், மணி கச க0க - ச இக்கருத்தை, “பிறப்பென
னும் பேதைமை” (க0அ) என்கிற குறளுக்குப் பரிமேலழகருமுதிய
விசேடவுரையாலுமுணாக் க0எ சம்புத்தீவில்

க0அ நலலறத்தை வித்தி. பயன் - பயனை, என்றது பலவகைத்
தாகிய செவ்வகைத்

க0க துயப்போர தமமனை - அனுபவிக்கும் செவ்வருடைய வீட்டில்
துணிச் சிதருந்தது - கிழிந்த சீரைகளை உடுத்திக்கொண்டு சிதா, சிதா
ரெனவும் வழங்கும்

கக0 வயிறுசாய பெருமபசி மணி கச சு

ககக முனியாது - வெறுக்காமல் புயலென மடியாது - மழை
யென்று ஓரிடத்தில் தங்காமல், மடிதல் - தங்குதல், “மலலற பேரூர் மடி
யின்” (பெரும்பாண் 20ச)

ககஉ புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில் நின்றபொழுது. புனகண
கூரநது - துன்பமிருந்து, “அகத்தாரே வாழ்வாரென நண்ணுநது நோக்கிப்,
புகத்தாம் பெருஅர புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பாரே
மேலைத், தவத்தாற நவஞ்செய்யா தார” (நாலடி ௩க)

ககஉ - ௩ முன அறங்கடை - முற்பிறப்பிற் செய்தபாவத்தால் நில
லாது - ஓரிடத்தில் நிலலாது. அறத்தின்க்கப்பட்டமையின், பாவம் அறங்
கடையென்பட்டது, “அறன்கடை நின்றரு ளெல்லாம்” (ஆறன், கசஉ)

ககடு சரப்போள் - தாய

(15 - ம்) க0அ ‘வித்தியநல’ ககஉ, ‘நின்றுபுனகூரநிரந்தது முன
றங்’

நெஞ்சுவழிப் பழேம விஞ்சைப் பாததித்
தகனசுரைப் பெய்த வாருயிர மருந்தவா
முகங்கண்டு சுரத்தல காண்டல வேட்கையே னென
மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத துரைத்தனை

கஉ௦ அறங்கரி யாக வருளசுரந தூட்டும்

சிறந்தோரக கல்லது செவ்வனஞ் சுரவா
தாங்கன மாயினை யதன்டய னறிந்தனை
ரங்குநின் றெழுவா யென்றவ னுரைப்பத
தீவ திலகை தன்னடி வணங்கி

கஉ௧ மாபெரும பாததிர் மலாககையி னேந்திக

கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலங் கொண்டு
வானூ டெழுந்த மணிமே கலைதான
வழுவுறு தெய்வம் வாய்மையி னுரைத்த
வழுநாள வந்த தெனமகன வரராள

ககக நெஞ்சுவழிப் பழேம - மனத்தினவழியே ஒழுகும் விஞ்சை
வித்தை

ககக சுரை - ஈண்டுப்பாததிர்நதில் உள்ளீட்டிலலாது குழிந்தபாகம்.

ககக - அ அவா முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசியாளர்களுடைய
வாடிய முகங்கண்டு வேட்கை - விருப்பம் என - என்று மணிமேகலை
சொல்ல

ககக அதன் திறம் - அப்பாததிர்நதின் வரலாற்றை அதனதிறம்
மறந்தேன

கஉ௦ அறங்கரியாக - தருமமே சான்றாக அருளாவது, “ஒன்றின்
துயாகண்டாற காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்கம்” எனபா (௫) புறநா
லூற்று உரையாசிரியர், “தொடாபுபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிரகண்
மேலுஞ் செல்வது” எனபா பரிமேலழகர், கயள், உஞ் - ஆம் அநி அவ

கஉக (பாத்திரம்) சுரவாது

கஉஉ ஆங்கனமாயினை - அறங்கரியாக அருளசுரநதூட்டும் அதனை
மையை யுடையாயினை ‘அவாமுகங்கண்டு சுரத்தல காண்டல வேட்கை
யேன்’ (ககக) என்று முன்பு கூறியதனால், ‘அதன்பயனறிந்தனை’ என்றான

கஉ௩ அவள - தீவதிலகை

கஉ௪ கோமகன் பீடிகை - புத்தனூடைய பாத பீடிகை

கஉ௫ தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்

(15 - ம்) ககக ‘பாத்திரமகன்’ கக௫ ‘சுரத்திலவேட்கையே’ கஉக
அல்லதீவனஞ்சுரவாது’ கஉஉ, ‘ஆங்கன மாயிழையதன்பய’

- கந௦ வழுவா யுண்டென மயங்குவோண முன்னா
வந்து தோன்றி பவர்மயக் கங்களை
தந்தி லவாக்கோ ரற்புதங் கூறும்
இரனி வன்ம னொருபெரு மகளே
தூரகத தானைத் துச்சயன நேனி
- கந௫ அமுத பதிவயிற் றரிதிற் றேன்றித்
தவ்வைய ராகிய தாரையும் விரையும்
அவ்வைய ராயினீ நுமமடி தொழுதேன்
வாயவ தாக மானிட யாககையிற்
நீவினை யறுக்குஞ் செயதவ நுமக்கிங்
- க௪௦ சுறவண வடிக டம்பாற் பெறுமின
செறிதொடி நலனீ நுமபிறப் பீங்கு
தாபுத திரன்கை யமுத சுரபியெனு
மாபெரும பாத்திர நீயிருந தொழுமெனத்

கந௦ வழுவாய - தப்புதல் என - என்று நினைத்து. மயங்குவோள் - சுதமதி

கநக சுதமதியோடு மாதவியையும் உளப்படுத்தி 'அவர்' என்றா

கநஉ அந்தில் - அவலிடத்து. அற்புதம் - ஆச்சரியம் கூறும் - மணி மேகலை சொல்லுவாள்

க௨௭ - ௩௨ மணிமேகலைதான், மயங்குவோண முன்னா வந்து தோன்றிக் களைந்து அவர்க்கு ஓர் அற்புதங் கூறும்

க௩௪ தேவியென்றது சுதமதியை

க௩௩ - ௪ மு மணி ௭ - ௧௮ - ௬.

க௩௬ தவ்வையா - தமக்கைமார் க௩௭ அவ்வையா - தாய்மார்

க௩௮ - ௬ வாயவதாக - வாய்ப்புடைத்தாகுக் செயதவம் நுமக்கு வாய வதாகவெனக், "வாயவ தாகநின் மனப்பாட்டறம்" (௨௧ க௭௧) எனப் பன்னும், "வாயவதின வந்த குரவை" (கீல்ப் ௧௮. ௪௭), "வாய்வதிற், நறையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" (ஆசார ௫)

க௪௦ - ௪௧ உம பிறப்பின் வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம் அறிந்து கொள்ளுமின்

க௪௧ - ௩ இஃது, ஆபுத்திரன் கையிலிருந்த அமுதசுரபியெனப்படு கின்ற மிகச்சிறந்ததுள்ள பாதநிரம், இதனை நீருந் தொழுமினென்று மணி மேகலை சொல்ல

(15 - 16) க௩௦- 'வழுவாவுண்டென மயங்குவோள்' க௩௪ 'தூரகத' க௩௫ - ௬ 'அமுதவதிவயிற் றேன்றியென, நவ்வையாராகிய' க௪௦ 'அற வண ரடிகள்'

தொழுதன ரேத்திய தாமொழி யாரொடும்
கசுந பழுதறு மாதவன் பாதம் படர்கேம்
மெழுதென வெழுந்தன ளிளங்கொடி தானென

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை முற்றிற்று.

கசுச தாமொழியா - சுதமதியும் மாதவியும்.

கசுந பழுது - குற்றம் இனி, “பழுதொழிந தெழுந்திருந்தான்” சிலப் கக. சுசு) எனப்பதில் ‘பழுது’ என்பதற்கு உடம்பென்று அடி யார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால், பழுதறுமாதவ னென்பதற்கு உடற்பறறெழுந்த அறவணவடிகளென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும், “செய்தவ யாககையின், மேவினே னாயினும் வீழ்க்கிரி போன்றேன்” (உசு: க0க - உ) என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்பு கூறுதல் காண்க படர்கேம் - செல்லுவேம்

கசுசு. இளங்கொடி - மணிமேகலை இளங்கொடி, நீர் எழுகவென்று சொல்லி எழுந்தனனென்க.

க - கசுசு மணிபல்லவத்தில் தெய்வம் நீங்கியபின்னா மணிமேகலை தாழ்ந்து நோக்கித் திரிய, தீவதிலகை தோன்றி, ‘யாரீ’ என்றலும், ‘கே ளாய எனவரவு ஈது, பயன இது, அனனாய நீயா’ என்றலும், தீவதிலகை உரைக்கும், அங்ஙனமுரைப்பவள், என்றரைத்தலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீழ்கையைத் தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து நிறறலும், அவள கையிற் பாத்திரம் புகுந்தது, புகுதலும் மகிழ்வெய்தி, ‘வாழ்த்தல் எனனா விறகடங்காது’ என்றாள், என்ற மணிமேகலையின் முன்னாத தீவதிலகை உரைக்கும், அங்ஙனமுரைப்பவள், ‘கண்டனை’ என்றலும், மணிமேகலை ‘காண்டல வேட்கையேன்’ என, அவளுரைப்ப மணிமேகலை வணங்கி ஏந்தி வலங்கொண்டு எழுந்து மயங்குவோள் முன்னா வந்துதோன்றிக் கள்ளுது கூறும், அங்ஙனங் கூறுகின்றவள், தொழுமென, தொழுதேத்திய அவரொடும் இளங்கொடி எழுந்தனனென வினைமுடிவு செய்ய

பன்னிரண்டாவது
அறவணர்த்தொழுத காதை

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கோண்டு
தனணர் அறவணர்த்தொழுத பாட்டு]

ஆங்கவா தமமுட னறவண வடி கள
யாவகுள ரென்றே யினங்கொடி வினாஅய
நரைமுதிர் யாககை நடுங்கா நாவின்
உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி
டு மைமமலாக குழலி மாதவன் றிருந்தடி
முமமுறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப
புதுமலாச சோலை பொருந்திய வண்ணமும
புதய குமாநாங் குறறுரை செயதது
மணிமே கலாதெய்வ மணிபல லவத்திடை
சு0 அணியிழை தனனை யகற்றிய வண்ணமும
ஆங்கத தீவகத தறவோ னாசனம்
நீங்கிய பிறப்பி னெரிழைக களித்ததும்
அளித்த பிறப்பி னாகிய கணவனை
களிகசய னெடுங்கட கடவுளிற பெற்றதும்
கரு தவவைய ராகிய தாரையும் வீரையும்

-
- க அவா - சுதமதி, மாதவி
உ இளங்கொடி - மணிமேகலை வினாஅய - வினாவி - கேட்டு
கொண்டு
ச உரைமூதாளன் - அறவணவடிகள் குறுகி - அடைந்த
ந - ச மணி உச. கக - ௧00, "நரைமூ தாளா" (புறநா ௫௨)
டு. குழலி - மணிமேகலை சு. முறையுளி - விதிப்படி
எ சோலை - உவவனம்.
கக - உ ஆசனம் பிறப்பை அளித்ததும்
கச கடவுளின் - மணிமேகலா தெய்வத்தால்
கடு - சு வீரை மதுமயக்கத்தால் யானைக்குமுன்னே சென்றும்,
(15 - 16) டு 'குழலியா மாதவன்' எ 'சோலைப்பொருந்திய' கரு
'பிறப்பினுழை கணவனை'

வெவ்வினை யுருப்ப விளிநதுகே டெய்தி

மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்

கோகையஞ் சாய னின்னெடுங் கூடினா

ஆங்கவா தந்திற மறவணன றன்பாற

உரு பூங்கொடி நல்லாய கேளென் றுரைத்ததும்

உரைத்த பூங்கொடி யொருமுன்று மந்திரம்

தனக்குரை செயதுதா னேகய வண்ணமும

தெய்வம் போயபின் தீவ திலகையும

ஐயெனத தோன்றி யருளொடு மடைந்ததும்

உரு அடைந்த தெய்வ மாபுத திரனகை

வணங்குது பாததிரம் வாயமைநீ னளித்ததும்

ஆபுத திரன்றிற மறவணன றன்பாற

கேளென் றுரைத்துக கிள்வொளி மாதெய்வம்

போகென மடநதை போந்த வண்ணமும

கஉ மாதவன் றனை வணங்கின னுரைத்ததும்

மணிமே கலைபுரை மாதவன கேட்டுத

தனியா ளினபந தலைத்தலை மேலவரப

பொருளுடி மாதா நற்றிறஞ் சிறக்க

உரு உரை வாயநீ விவாதிந முரைக்கேன

கஉ நின்னெடுந தெய்வ நினக்கெடுத னுரைத்த

தாரை நிலாமுறந்ததினமேல ஏறி வீழ்ந்தும் இறந்தமையால, 'தாரையும் வீரையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிநது' என்றா, மணி கஉ சரு - அ

கஎ - அ மு மணி க௦ - எக - ச கக திரம் - வரலாறு

உக பூங்கொடி - மணிமேகலாதெய்வம் மூன்றுமந்திரம் - மணி. க௦ :

அ௦ - கக

உச ஐயெனத தோன்றி - விரைவாகத் தோன்றி.

உரு தெய்வம் - தீவதிலகை உஎ - அ மணி கக. ருஉ.

உக போக என - போவாயென்று சொல்ல

மேலவருவன அறவணவடிக்குடைய கூற்று

கஉ தலைத்தலை மேலவா மணி உ ரு,

கக மாதா - விளி நற்றிறம் - நல்லகூறுபாடுகள்

கச உரைக்கேன - உரைப்பேன்.

(19 - ம்) உச 'வணங்குபாததிர' உஅ 'கேளென்றுரைத்த' கக 'பொருளுடிமாதவா'

அந்நா ளன்றியு மருவினை கழுஉம
 ஆதி முதலவ னடியினை யாகிய
 பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
 சசசய மாளுங் கழறகால வேந்தன்
 ௪௦ துசசயன் றனனையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
 மாபெருந தானை மன்ன நின்னொடும்
 தேவியா தமக்குந தீதின் றேவென
 அழிதக வுள்ளமோ டரற்றின னாகி
 ஒளியிழை மாதாக குற்றதை யுரைப்போன்
 ௪௫ புதுக்கோள யானைமுன போற்றாது சென்று
 மதுக்களி மயக்கதது வீரை மாயநத தூஉம
 ஆங்கது கேட்டோ ராடிய மேறித
 தாங்காது வீழ்நது தாரைசா வுறறதூம
 கழிபெருந துன்பங் காவல னுரைப்ப
 ௫௦ பழவினைப பயன் பரியலென் றெழுந்தேன்
 ஆடுங் கூத்திய ரணியே போல
 வேற்றே ரணியொடு வந்தீரோவென
 மணிமே கலைமுன் மடக்கொடி யாதிற்
 துணிபொருண மாதவன் சொல்லியு மமையான்

௩௬ அந்நா ளன்றியும் - அந்தநாளிற் சென்றதலலாமலும்

௩௭ பாதபங்கயமலை : மணி ௧௦ : ௬௧ - ௮.

௩௮ - ௪௦ செல்வேன் துசசயனை ஓர் பொழிவிற் கண்டேன்.

௪௧. உற்றதை - உறறதுனபத்தை.

௪௫. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட யானை ; துழந் ௧௨௬.

௪௭. அது - வீரைமாயநதது அரமியம் - நிலாமுற்றம்

௪௯ கழிபெருந துன்பம் - மிகப்பெரிய துன்பம், அவவிருவரும் இறந்த பெரியதுன்பமுமாம், கழிதல - நீங்குதல

௪௯ - ௬ மாயநததும் சாவுறறதுமாகிய துன்பத்தைக் காவலனுரைப்ப.

௫௦. பரியல - வருந்தாதே

௫௧ - ௨ “ ஆடுங் கூத்தாபோல லாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத் தொருவருகின் றியலாது ” (சீலப் ௨௮ : ௧௬௫ - ௬)

௫௪ அமையான் - தணியாளுகி

(15 - 16) ௩௭ ‘மாதவ முதலவனடி’ ௩௮ ‘பங்கயமலாபரவிச்’ ௪௨ ‘நீங்கினரோவென’ ௪௩, ‘ஆற்றாளுகி’ ௪௫ ‘யானையைப் போற்றாச்’ ௪௭ ‘கேட்டாளரமிய’ ௫௧ ‘ஆடுகூத்தாரணியே’ ௫௨ ‘வேறேராணி’

நடு பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணராத
நறுமலாக் கோதாய நலகினை கௌராய
தரும் தலைவன் றலைமையி னுரைத்த
பெருமைசா னல்லறம் பெருநா தாகி
இறுதியி னறகதி செல்லும் பெருவழி

க௦ அறுகையு நெருஞ்சியு மடாநதுகண் ணடைத்தாங்குச
செயிராவழங்கு கீக்கதி திறந்து கல்லென்
யுயிராவழங்கு பெருநெறி யொருதிற் றம்பட்டது
தண்பனி விழுங்கிய செங்கதிர் மணடிலம்
உணடென வுணாத லல்ல தியாவதும்

கரு கணடினிது விளங்காக் காட்சி போன்றது
சலாகை துழைந்த மணித்துளை யகவையின்
உலாரீப பெருங்கட லோடா தாயினும்
அங்குத துளை வழி யுகுரீ போல
வீங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச

௭௦ சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுத நேற்றா

நடு அறவி - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி

நக நலகினை கௌராய - உவந்து கௌராய, நலகுதல் - உவததல்,
“நலகினு நலகா னாயினும்” (புறநா ௮௦)

நடு - கூ மணி உக கடு - கூ

ந௭. தரும்தலைவன் - புத்தன், மணி கக ந௦

நக இறுதியில் நறகதி - நிருவாணம் பெருவழி - தருமம்.

க௦ அறுகை - அறுகம்புல கண்ணடைத்தாங்கு - இடம் அடைக்கப்
பட்டாறதோல

கக. செயிர - குற்றம்

கஉ உயிராவழங்கு பெருநெறி - பிறந்திறக்கும் உயிரகளெல்லாம்
போகும்வழி (சிலப் உ௮ க௭௭ - ச.) ஒருதிற் றம்பட்டது - ஒருவழிப்பட்டது

கக. செங்கதிர்மணடிலம் - சூரியமண்டலம்.

கச. யாவதும் - சிறிதும். நக - கரு. பெருவழி போனறது

கக சலாகை - சிறிய நாராசம் அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

௭௦ யானசொல்லலும் உண்டு. தேற்றா - தெளியா

௭௦ - எக மககன் தேற்றாராதவின்

(பி - ம்.) நக ‘இறுதிநறகதி’ க௦ ‘படாநது கண்ணடைத்’ கக-உ
‘நல்லென்றயிர்’ கக ‘தனமணிவிழுங்கிய’ ௭௦ ‘சொல்லுமுண்டியான்’

மலனமா ஞாலத்து மக்களே யாதலிற்
சககர வாளத்துத் தேவ லொலாம
தொட்கொருங் கீழடித் துடிதலோ கத்து
மிககோன் பாதம் விழுந்தன ரிரப்ப
எடு இருளபரநது கிடந்த மலாதலை யுலகத்து
விரிகதிராச செலவன் றேன்றின னென்ன
ஈரெண ணூற்றே டிரெட் டாண்டிற்
பேரறி வானன் றேன் றுமதற் பிற்பாடு
பெருங்குள மருங்கிற் சுருங்கைச் சிறுவழி
அஃ இருமபெரு நீததம புகுவது போல
அளவாச சிறுசெவி யளப்பரு நலநறம்
உளமலி யுவகையோ டுயிரகொன்ப புகுஉம
சுதிரோன றேன் றுங் காலை யாங்கவன்
அவிரொளி காட்டு மணியே போன்று

எஃ தொடரு - கூடி துடிதலோகம் - துடித்தலோகம், இஃது உலகம்
முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்பதாவது, மஹாராஜிகலோக முதலிய தெய்வ
லோகம் ஆறனுள் நான்காவது

எசு மிககோன் - சிறந்ததேவன், இவன் பெயர் பிரபாலனென்று
சில புத்ததூலகளால் தெரிகின்றது

எஉ - ச மணி ஈஃ எ - கூ எசு செலவன் - சூரியன்

எஃ - கூ புத்தன தோற்றத்துக்குச் சூரியோத்ததை உவமை கூறி
யிருத்தலை, இந்நூலிற் பலவிடத்தும் காண்க (கஃ. கஃ - கக, உஉ அஃ - கூ,
உக ககஃ - எ, உசு சசு)

எஅ பேரறிவாளன் - புத்தன் பிற்பாடு - பின்னாக, இஃது ஒரு
சொல், “பெண்ணணி கோலம் பெயாநதபிற பாடு” (சிலப் கக க)

எச - அ இரப்பத் தோன்றும்

எசு - அ தோன்றினனென்ப பேரறிவாளன் தோன்றுவான்

எக சுருங்கை - மதகு சிறுவழி - சிறுவழியில்

அஃ நீததம் - வெள்ளம் அக செவி - செவியில்

அஉ உயிர உவகையோடு கொள்ள

எக - அஉ சிறுவழியில் நீததம்புகுவதுபோலச் சிறுசெவியில் நல்ல
றம்புகும்

அக கால - காலத்தில் அசு மணி - சூரியகாந்தம்

(15 - 16) எக ‘மக்களைத் திரிசெலவனேன்றினி யாதலிற்’ எஃ
துடிதலோகத்து’ எஃ ‘விண்பரநதுகிடந்த’ எஃ ‘விசித்திராச செலவன்’
எக ‘சுருங்கிற் சிறுநெறி’ அஉ ‘உளமலையுவகை’ அக ‘காலையாங்கணவி’

அரு மைத்திருள கூநத மனமாசு தீர்ப
புதத ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குற விளங்குத
தங்கா நாணமீன் றகைமையி னடக்கும்
வானம் பெய்யாது மாநிலம் வளம்படும்

கூ0 ஊனுடை யுயிரக னுறுதுயா காணு
வளிவலங் கொடகு மாதிரம் வளம்படும்
நளியிரு முநநீர் நலம்பல தருஉம்
கறவைகள் றூரத்திக் கலநிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த துறைபதி நீங்கா

கூரு விலங்கு மகசுநம் வெருஉ பபகை நீங்கும்
சலங்ஞா நரசுநம் பெயுங் கைவிடும்

அரு. மைத்து - கறுத்து

மேல்வருவன. புத்தன அவதரிக்குங் காலத்து உளவாகும் நற்குறிகள்.

அஎ தீங்கு உருவிளங்க - தீமைகள் உருமல் விளங்க, விரோதயில்
லாம் வீருக்கவென்றபடி.

அஅ நாணமீன் - நடசத்திரங்கள் அக. வானம் - மேகம்.

கூ0 உடம்புமெலிந்த உயிரக னுயிரைக்காணு, உடையுயிர் வினைத்
தொகை ஊனுடையுயிர் - மக்கள்முதலிய உயிரகளுமாம்

கூக வளிவலம் கொடும் - காற்று வலமாகச் சுழலும், “வலமா
திரத்தான வளிகொடப்” (மதுரைக். ௫) மாதிரம் - திசை, மலையுமாம்,
“மாதிரங் கொழுக” (மதுரைக். ௧0)

கூஉ நளி இரு முநநீர் - நீர்செறிந்த பெரியகடல், “நளியிரு முநநீர்
நாவா யோட்டி” (புறநா. ௬௬), முநநீர் எழுவாய் நலம் ஓங்குகோல் சங்க
மொளிராவளம் வெணமுத்த, நீர்ப்படு முப்பினே டைந்து” (சிலப். ௧0
௧௦௭, மேற்) எனனும் வளங்கள்

கூங் கறவை - கறத்தலையுடைய பசுக்கள் கன்று ஆர்த்தி - கன்றை
உண்ணச்செய்து கலம் நிறை பொழியும் - கறவைக்கலமும் அதனினின்றும்
பாலசொரியும் சாலும் வழியும்படி பாலைப்பொழியும், நிறை - சால், “பீரி
வாபு பரந்த நீரறு நிறைமுதல்” (பதிற். ௧௫), “கன்றருத்தி மங்கையா கல்
நிறை பொழிதர, நின்றமேதி” (சீவக. ௬௬) கறவைகள் பொழியும்

கூச பறவைகள் நீங்கா, புறநா. ௨0 துயத்து அனுபவித்து, புசித்
தெனறுமாம்

கூரு மிருகசாதியும் மனிதச்சாதியும் தம்முள் அஞ்சுதற்குக் காரண
மாகிய பகைமையை ஒழியும்

கூசு அஞா - துன்பம் அஞரை நரகச்சாதியும் பேயச்சாதியும் விட
டொழியும்

(15 - ௩.) அரு. ‘மனமாளுகழுஉம்’ அக ‘வளம்படும்’ கூ0 ‘உயிரக
விறுவ துயா’ கூக ‘வலங்கொள்கும்’ கூரு ‘பெருமபகை நீங்கும்’

கூணுங் குறளு முமுளு செவிடும
 மாவு மருளு மன்னுயிரி பெருஅ
 அநநாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
 க00 இன்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
 போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
 னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல
 பிறவி தோறு மறவேன மடக்கொடி
 மாதா நினனா வருவன விவ்வு
 க00 ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
 ஆங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரலலது
 பூங்கொடி மாதா பொருளுரை பொருந்தாய்

கௌ மு சிலப் ௫. ககஅ கூன - வளைவு, ஈண்டு வளைவையுடைய
 வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர் குறள - குறுகியவடிவம், மக்களுள் தீரக் குறி
 யானைக் குறளென்னும், அவனிற சிறிது நெடியானைச் சிந்தென்னும்
 கூறுவா ஆசிரியர் நச்சினுக்கினியர் (நோல் செய் கு ௪0) ஊம - ஊமை

கஅ மா - விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது மருள - அறிவினறி மயங்கி
 யிருப்பது உயிர் - ஈண்டு மக்களுயிர்

கௌ - அ கூனமுதலிய வடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா கூன
 முதலிய ஆறாண்டு குருட்டையும்கூண்போற் பிறப்பதாகிய பிண்டத்தையுந்
 கூட்டி னைவகையெச்சமெனப், இதனை, “சிறப்பில் சிதறி மூறுப்பில்
 பிண்டமும் கூணுங் குறளு முமுளு செவிடு, மாவு மருளு முளப்பட்ட வாழ்நாக
 கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம் பேதைமை ரல்ல தூதிய மில்
 லென” (புறநா ௨௮) எனப்பதனாலும், “குறனொடு செவிடு மூங்கை கூன
 மருள குருடி மாவே, யுறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய்
 யெச்சம்” (தூடமணி ௧௨. ௧௪) எனப்பதனாலும் உணரக்

கக அருளறம் வினைத்தொகை, தயாதருமமுமாம்

க00 இன்னா - துன்பம் இகந்தோர் - கடந்தோர்

க0௨ பாதம் - பாதத்தை நவை - குறறம்

க0௨ - கூ ஏத்துதலை மறவேன, மறவேலென்றுமாம்

க0௪ மாதா விளி இவ்வூர் - இவ்வூரில்

க0௫ மு மணி ௨௧ கசு0 ஏது நிகழ்ச்சியெனப்பதன பொருளை,
 மணி ௩ ௪ - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் காண்க

க0௪ - ௫ வருவனவாகிய ஏது நிகழ்ச்சி

க0௭ பொருளுரை மெய்வாரத்தை, என்றது தருமோபதேச மொழி
 களை, “பொய்யில் புலவன் பொருளுரை” (மணி ௨௨: ௧௧), “பொய்யில்
 காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்” (சிலப் ௨௮ ௧௬௮)

(15 - 16) கக ‘பிறந்தவருளறங்’ க00. ‘இகழ்வோராதலிற்’ க0௩ -
 ௪ ‘மறவேனயானு மடக்கொடியாதலினமாதா மாதாநினனா’

அதி முதலவ னருநதுயா கெடுகுதம
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலின்
கக௦ ஈங்கிவ ரிருவரு மிளங்கொடி நின்னோடு
ஒங்குயா போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுதுவலங் கொண்டு தொடாவினை நீங்கப்
பாழுதி னன்னெறிப் படாகுவா காணுய
அருயிர மருந்தா மழுத சுரபியெனும
கக௭ மாபெரும பாததிர மடக்கொடி பெற்றனை
மகக டேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னோற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவரும
தவப்பெரு நலலறநு சாற்றின ராதலின்
கஉ௦ மடுத்ததீக கொளிய மன்னுயிரப் பசிகெட
எடுத்தனள பாததிர மிளங்கொடி தானென்.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுத காதை முற்றிற்று.

க௦௮ ஆதிமுதலவன - புத்தன க௦௯ பரசினா - துதித்தார
க௦௮ - கூ ஆதிமுதலவனது பாதபங்கயமலை
கக௦ இருவா - மாதவி சுதமதியென்பவா இளங்கொடி விளி
கக௧ உரவோன் - புத்தன , உரம - அறிவு
கக௭ பழுது இல னன்னெறி - குற்றமில்லாத நலலழி , இதனை
விசுத்திமார்க்கமென்பா நெறி - நெறியில படாகுவா - செலகுவா
க௦௯ - க௭ பரசினராதலின் , இவரிருவரும் நின்னோடு உரவோனடி
யைத் தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கப்படாருவா
கக௬ இருசார்க்கும் - இரண்டு பகுதிகட்கும்
கக௮ அவவறம் , தீரக்கல ஆகும் அவரும - அறவணவடிகளும
கக௯ தவப்பெரு நலலறம் - மிகப்பெரிய நலலதருமம்
கஉ௦ கொளிய - கொளுத்தினுறப்போன்ற
கஉ௧ இளங்கொடி பாததிரத்தை எடுத்தனள
க - கஉ௧ இளங்கொடி அவாதமமுடன் அடிகள் யாவருளரென்று
யினுஅயக குறுகி மாதவணவடியை வணங்கி ஏததி உரைத்தலும கேட்டு,
அவரும் தவப்பெரு நலலறம் சாற்றினராதலின் , இளங்கொடி பாததிர
மெடுத்தனளென முடிக்க

(15 - 16.) க௦௯ 'பங்கயமலா' கக௮ 'அன்றையாவரும' கஉ௦
'மடுத்த தீக்கதிமன்னுயிர' கஉ௧ 'எடுத்த பாததிரம்'

பதின் முனருவது
ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்த காதை

[பதினமுனருவது மணிமேகலைக்கு அறவணர்
ஆபுத்திரன்றிறங்கூறிய பாட்டு]

MTபெரும பாத்திர மடக்கொடிக கருளிய
ஆபுத திரன்றிற மணியிழை கேளாய
வார ணுகியோர மறையோம பானன்
ஆரண வுவாததி யபஞ்சிக னெனபோன்
நு பாரபபனி சாவி காப்புக்கடை கழிநது
கொண்டோற பிழைத்த தண்ட மஞ்சித
தென்றிசைக குமரி யாடிய வருவோள

உ. திற ம - வரவாற்றை

க வாரணுகி - காசி டறையோம்பானன் - வேதத்தைப் பாதுகாததலை யுடையான், அநதன்னென்றபடி, “வயனங் கோட்டிலோர மறையோம பானன்” (கரு) எனபா பினனும்

ச ஆரண உவாததி - வேதம் ஒதுவிப்பவன், உவாததி உபாததி யாயனென்னும் வடமொழிச் சிதைவு வேதத்திற சில பாகத்தையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் சீவனத்தின் பொருட்டு ஒதுவிப்பவன் உபாததியாயன், இதனை மனுஸ்மிருதி, உ-ஆம் அததியாயம், ௧௪௩ - ஆம் கூலோகத்திற் காண்க இப்பெயர் தமிழ் நூல்களில் உவாததியன், உவாததியான், உவாததி யெனவும் வழங்கும் அபஞ்சிகன் காரணப் பெயர், பங்கமில்லாதவெனென பது பொருள்

க - ச மணி கக எஅ - கூ

டு பாரபபனி சாவி - அவனமனைவி சாலியென்பாள், அநதணா களிற கணவனைப் பாரப்பானென்றும், மனைவியைப் பாரபபனியென்றும் கூறுதல் மரபு, “பாரப்பான றன்னெடு கண்ணிழந் திருந்தவித, தீததொழி லாட்டி” (சு. ௧௩௨ - ௩) என்றுமுன்பு வந்திருந்ததல காண்க காப்புக் கடை கழிநது - காவலின் எல்லையைக்கடந்தது, கற்பொழுக்கம் நீங்கி யென்றபடி

சு கணவனுக்குப் பிழை செபதமையாலுண்டாகும் தண்டத்திற்குப் பயநது, தண்டம் - தண்டனை, “கொண்டோற பிழைத்த தண்டநதாகி” (பெருங் க ௩௬ கடுச)

டு - எ மணி டு க௩ - அ. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு

(15 - ம்) உ ‘இழாய கேளாய’ க - கூ ‘வாருணுகி யோர மறை மேம படுருளுன அகத்துத் துஞ்சிருள யாமத்தினை’ ச ‘ஆரணவ வாத திகன்’

சூனமுதிர பருவததுத துஞ்சிரு ளியவிடை
ரன்ற குழவிக சிவகா ளாகித

க0 'தொன்றாத துடவையி னிட்டன னீயக
தாயி றாவாக குழவிததுயர கேடடோர
ஆவந தணைநதாங் கதன் றுயா தீர
நாவா னககி நனபா லூட்டிப

போகா தெழுநாட் புறங்காத 'தொம்ப
கநி வயனங் கோட்டிலோர மறையோம பானன்
இயவிடை வருவோ னிளமப்தி யெனபோன
குழனி யேங்கிய கூஉசுருல டீகட்டுக
கழுமிய துன மொடு கண்ணீ ருத்ததாங்

அ துஞ்சிருள - யாவரும் தாங்குதற்குக் காரணமாகிய இருளில்,
செறிநக இருளோம் இயவு இடை - வழியினிடத்தே

க குழவிக்கு - குழந்தைக்கு

க0. துடவை - தோட்டம், “தொடுப்பெறிந் தழுத துளாபடு
துடவை” (பெரும்பாண் ௨0௧), “தொயயாது வித்திய துளாபடு துடவை”
(மலைபடு. ௧௨௨)

க - க0 மணி கந அசு - ௭

கக தாவாககுழவி - உண்ணாத குழந்தை துயா - பசித்ததுயரத்தால்
ஒழியாமல் அழுது கூப்பிடும் ஒலி, ஆகுபெயர், “தாயி றாவாக குழவி
போல, வோவாது கூஉநின் னுடற்றியோர நாடே” (புறநா ௪)

கஉ ஆ - பசு அதன் றுயா - அக்குழந்தையின் பசித்ததுன்பம்

கச புறங்காதது ஒம்ப - பாதுகாக்க, இவை ஒருபொருட் பன்
மொழி, புறங்காததல் - பாதுகாததல், “வழிபடு தெயவ நிற்புறங் காப்ப”
(கொல் செய கு ௧௧0), “மெலிவில் செங்கோ னீப்புறங் காப்ப” (புறநா
௪௨) இதனால் ஆபத்திரனென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று

கநி வயனங்கோடு - ஒரூர் மறையோம்பானன். மணி கந ௩

கக வருவோன - மனைவியுடன் வருவோன், பின், “காதலி தன
னெடு கைதொழு தெடுத்த” (௨0) என்பதனால், ‘மனைவியுடன்’ என்பது
கொள்ளப்பட்டது. பூதி என்பது அவன் பெயர், “தாதை பூதியுந் தன்மனை
கடிதா” (௧0௩) என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல் காண்க

கஅ கழுமிய - கலந்த, புறநா ௨௫அ கண்ணீர் - உவகைக் கண்ணீர்

(15 - ம்) அ ‘சூனமுதிருயக்கத்துத் துஞ்சிருளயாமத்து’ க ‘இரங்
கினனாகி’ க0 ‘இட்டனணிகித்’ கஉ ‘அணைதாங்ககாங்கதன் றுயா
கெட’ ௧௫ ‘வயவனங் கோட்டில்’, ‘வனயனங் கோட்டி’

காமகனல்லனென்மகனென்றே

உ௦ காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்தது
நமசி பிறந்தான பொலிகநங் கிளையெனத்
தம்பதிப் பெயர்ந்தது தமவொடுங் கூடி
மாரபிடை முநநூல வணையா முன்னா
நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிறறி

உரு ஒத்துடைய நதணாக கொப்பவை யெல்லாம
நாததொலை வின்றி நனகன மறிந்ததின்
அப்பதி தன்னுளோ ரநதணன மனைவியிற்
புகசோ னாகுப புலைசூழ் வேள்வியிற்
குருஉத்தொடை மாலே கோட்டி டைச சுற்றி

உ௦ வெருஉப்பகை யஞ்சி வெயதுயிர்த்துப் புலம்பிக

கக ஆமகன அல்லன - பசவினுடைய மகனல்லன, பசுப் பரது
காதத்தனைக் கண்டோராதலின் இவ்வனங் கூறினான்

உ௦ காதலி - மனைவி. கைதொழுது - அககுமுந்நதையைத் தனக்குத்
தந்தது தெய்வமென்றெண்ணி அததெய்வத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து, “பழு
தில காட்சிப் பைந்தொடி புதலவனைத், தொழுதனை வாங்கி” (உரு
கஅஅ - கூ) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க

உக நம கிலா பொலிகவென்று உஉ பதி - ஊர

உக முநநூல - பூணூல வணையா முன்னொன்பது விரையக் கூற
பித்தமை விளக்கி நின்றது

உச நன்னூல - வேதம் வேதாங்கங்கள். நவிறறி - நவிறற, நவி
லுதல - கூறி அடிப்படுதல், “நல்லோர் குழீஇய நானவி லவையதது”
(மலைபடு எள்), “மறைநவி லநதணா துவலவும படுமே” (புறநா க)

உரு ஒத்து - வேதம்

உசு நாததொலைவு - மணி. உச கக, கீலப் கூ சச

உஅ. புலை சூழ வேள்வியில் - அசுத்தமாகிய ஊனறினநிலைசெய
கின்ற யாகசாலையில், குழ்தல - செய்தல் (தூக்க உள்க, உரை), நருதலு
மாம், புலையும் வேள்வியும் ஆகுபெயர்

உக நிறம்பொருந்திய தொடுக்கப்பட்ட மாலே கொம்பினகண்ணே
சுற்றப்பட்டு

கக வெருஉப்பகை - அச்சத்தைத்தருமபகை, வெருஉ - அச்சம்,
“வெருஉப்பறை துவலும பருஉப்பெருந தடக்கை” (பொருந கஎச.)
புலம்பி - வருத்தமுற்று, புலம்பு - வருத்தம், “புலம்புவீட் டிருந்த புனிறில
காட்சி” (மலைபடு சக)

(15 - ம்) உச ‘நன்கினிநவிறறி’ உரு. ‘ஒப்புமை யெல்லாம்’ உஎ,
‘மனைவியிற் புகசோ னாகுபுலைசூழ்வேள்வியில்’ உக ‘குருஉக்கொடி’

கொலைநனில வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைபுட்ட மாணே போனறாந
கஞ்சிந் றழைக்கு மாததுயா கண்டு
நெஞ்சநடுகு குறறு நெடுங்கண் ருகுததுக
நடு கள்ள வினையிற் கடுநதுயா பாழ்பட
நாளிருட கொண்டு நடக்குவ னென்னும
உள்ளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
அலவிடை யாகசொண் டப்பதி யகன்றோன்
கல்லத ரத்தங் கடவா ினறுழி
சௌ அடாகுறு மாககொள டநதண ரெல்லாம
கடத்திடை யாவொடு கைபகப் படுத்தி
ஆகொண் டிந்த வாரிடைக கழிய
நீசமக னல்லாய நிகழந்ததை யுரையாய
புலையிற் மகனே போககப் படுதியென

நக. கொலை நவில் வேட்டுவர் - கொலலுதலைசெய்கின்ற வேட்டு
ருடைய கொடுமரம் - வில

நக. அழைக்கும் ஆ துயா - கூப்பிடுகின்ற பசுவின் துயரத்தை

நௌ - நக புலம்பிப் போன்று அஞ்சி நின்று அழைக்கும் ஆ

௨௮ - நக புககோன் ஆவினது துயரத்தைக் கண்டெனக்

நக - சு திருட்டுத் தொழிலால், பசுவினது மிக்க துன்பம் இல்லை
யாமபடி, கடுநதுயா - மாணத்துன்பமுமாம் பாழ்படக் கொண்டெனக்

நக நாளிருள் - செறிந்த இருட்டு, “வெள்ளி முளை கத நாளிருள்
விடியல்” (பொரு. ௭௨)

நக உள்ளம் கரந்து - தன்னெண்ணத்தை மறைத்து

நக. கல்லதரத்தம் - பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சின்னெறியை
யுடைய அருநெறி, “கல்லதரத்தங் கடக்க” (சிலப் கசு. ௫௭)

சௌ அடாக் குறுமாககொண்டு - நெருக்குதலைசெய்யும் அறிவில்
லாதாரோடு, “ஒலித்தொருங் கீண்டிய லூக்குறு மாக்களும்” (கடு ௫௯)
என்பா பின்னும். குறுமாக்கள். கலி ௮௨

சக கடம் - அருநெறி

சக ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆரிடை -
அரியவழி

சச ஊனெவிரும்பிப் பசுவைக் கவாந்தாமென்று நினைந்து, ‘புலச
சிறுமகனே’ என்றா போகப்படுதி - விலக்கப்படுவாய்

(15 - 16) நக. ‘கொடுவரமஞ்சி’ நக. ‘களவீனையாகிய கடுவீன
பாழ்பட’ நக. ‘ஆகொண்டப்பதி’ சௌ. ‘ஆகொணந்த’ சக ‘நீம்கனல
லாய’ சச ‘புலசசிரககனே போகப்படுதி’

சடு நலைகொலதனா லைநதனா கேடபு
 ஆடபின் நலைக்கு மந்தனா ருவாததியைக்
 சோடபினிற் குததிக குடாபுயத துறுததுக்
 காடபுடை நல்லாக கதழநதுகிளந தோட
 ஆபுத திரன்று னாகவாக குரைப்போன்
 நடு நோவன செயயனமி னொடிவன கேணமின
 விடுநில மருங்குற படுபுல லாரநது
 நெடுநில மருங்குன மகசட கெல்லாம
 பிறநதநாட பெரிநடு சிறந்ததன நீம்பால
 அறந்தரு நெடுநோ டருயிசுரந தூட்டும
 நடு இகனெடு வந்த செறந மெனனை
 முதுமறை யத்தனிர் முன்னிய துரைமோ

சடு அலைகோல - வருத்தலைசெய்யும் கோல அறைநதனா - அடித்தனராய

சக ஆடபி அலைசும - மிகவும் வருத்தகின்ற இவை ஒரு பொருட்பனமொழி

சஎ கோடு - கொம்பு குடா புயததுறுதது - குடரைப்படுங்கி, "கோடுபுயக கலலா துழக்கு நாடகேள்" (நிலி ௩௮), "புயததெறி கருமபின் விடுகழை" (புறநா ௨௮)

சஅ கதழநது கிளநதோட - விரைந்தெழுந்தோட, கதழதல - விரைதல, "கதழவுந் துணையும் விரைவின பொருள்" (தோல் உரி சூ கள்) கிளநதல - எழுதல, "காலகிளந தன்ன வேழம்" (முருகு ௮௨)

மேல வருவன ஆபுததிரன கூறறு

நடு நொடிவன - சொல்லுவனவற்றை

நடு மேயதற்கு அரசனா லிடப்பட்ட நிலத்தினிடகதே தானே உண்டாகிய புலலைமேயநது, பகசுகள் கவலையினறி மேயதற்கு அரசனா லிடப்பட்ட நலம் கோஸஞ்சார பூமியெனப்படும்

நச பிறததல மககளவினை தீம்பால - இனிமால

நந இதனெடு - இப்பகவினிடத்து, உருபுமயக்கம் சொற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நீழுவது, முருகு ௩௩, ௧

நச முன்னியது - எண்ணியது உரைமோ, உரையுமென்னும் எவறபணமை உயிரமெய்கெடு ஓகாரமபெற்று வந்தது எனவென்று ஒரு சொல் வருவிகக

(19 - ௩) சடு 'கேடபுழி' சஅ 'கழிநதுகிளநதோட' நடு 'நோவன செயயெ னொடியாது கேணமோ', 'நோவலசெயயல' நடு 'விடுபுலமருங்கு' நடு 'தொடநிசிரந்த தீம்பால' நடு 'முதுமொழி மாககணமுனயாதுரைமோ'

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக கரக்கை

மன்னுயிர முதலவன மகனெமக கருளிய

அருமறை நன்னூ லறியா திகழ்ந்தனை

சு0 தெருமா லுள்ளததுச சிறியை நீயவ

வாமக னாத கொததனை யறியா

நீமக னல்லாய் கேனென விசுழதலும

ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருவக

புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோரோ போதறும்

சுரு நரிமக னல்லனோ கேச கம்பளன்

சங்கிவர் நுங்குலத திருடி கணங்கனென்

நோங்குயர் பெருஞ்சிறப புரைததலு முண்டால

ஆவொடு வந்த வழிசுல முண்டோ

நானமறை மாக்கா னன்னூ லகததென

எ0 ஆங்கவா தமமுனோ ரந்தன னுரைக்கும்

ரங்குவன் றன்பிறப பியானறி குவனென

இள நேமி - சககரத்தின சூடு, வட்டமுமாம வலம் - வெற்றி, வலப்பக்கமுமாம நேமியையுடைய சககராயுதம்

ரு அ மன்னுயிரமுதலவன் - திருமால் மகன் - பிரமன்

சு0 தெருமால் - சுழற்சி சிறியை - சிறுமையையுடையாய்

சுச நூற்பொருளையறியும் அறிவிலானென்றாரா, 'ஆமக னாத கொததனை' என்றாரா, 'விலங்கொடு மகக ளனைய ரிலங்குநூல, கற்றூரோ டேனோ யவா' (சுயன், சக0) என்று வருதல காண்க

சுஉ இசுழதலும - அவ்வந்தணா இசுழந்து பேசுதலும

மோல வருவன் ஆபுத்திரன் கூறறு

சுச அசலனென்பவன் ஆனின்மகன், ஆன் - பசு சிருவகியென்பவன் மானின் மகன், சமீக முனிவருக்குப் பசுவின்மீடம் பிறந்தவனென்னும் பாரதம், அகி ௩0 - ஆம் அத

சுச விரிஞ்சியென்பவன் புலியினமகன் புரையோரோ - மேலோரோ

சுரு கேசகம்பளனென்பவன் நரியின் மகன், அசுததேசகம்பளன ரென்று ஒரு முனிவாபெயர் பெளத்த நூல்களிற காணப்படுகின்றது

சுஅ - சு ஆவொடு - ஆவால், நன்னூலகதது ஆவொடு வந்த அழிசுல முண்டோ? இல்லையென்றபடி முன்னம், 'ஆமக னாத கொததனை' (சுச) என்று அந்தணா இகழ்ந்ததற்குப் பரிகாரம் கூறுகின்றவனாதலின், 'ஆவொடு வந்த வழிசுல முண்டோ' என்றான்

எ0 - எக இவன் பிறப்பை யான அறிகுவெனென்று ஓரந்தணன் உரைப்பான்

(15 - ம்) இள. 'வலங்கொள்சதகை' இஅ. 'எமககளித்த' சு0 'சிறியோயநீயவ' சுசு - ச. 'சிருவகிப, புலிமகனலிருஞ்சி' சுரு 'தேசிகம பலின்' சுசு 'மரகணன்னூலக'

நடவை வருத்தமொடு நலகூர் மேனியன்
 வடமொழி யாடடி மறைமுறை யெய்திக்
 குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கித்
 எடு தமரிற் றீரந்த சாலியென் போடனை
 யாது நின்னூ ரீங்கென் வரவென
 மாமறை யாடடி வருதிற முநீரகமும்
 வார ணுகியோர் மாமறை முதலவன
 ஆரண வுவாதிக் யருமபெறன் மனைவியான்
 அஃ பாரப்பாரக் சொவவாப் பண்பி னொழுகிக்
 சாப்புக்கடை சழிந்து சுவையின் யிழந்தேன்
 எறிபய முடைமையி னிரியன் மாகக்கொரடு
 தெற்கட சூழி யாடிய வருவேன

எஉ. நடவை - வழி நலகூர் மேனியன் - இளைத்த உடம்பை யுடையாள்.

எக. வடமொழி யாடடி - பார்ப்பணி, இந்நூலில், ௫: ௪௦ - ஆம் அடியிற் பாரப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல காரணம் மறை முறை யெய்திக் - வேதவிதிப்படியே சென்று

எசு குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை வணங்குதல் மரபு

எடு தமரிற் றீரந்த - தனக்குச் சிறந்தோரினினும நீங்கிய

எசு - டு வணங்கித் தீரந்த சாவி. எசு சங்கு வரவு என்னென

எஎ உரைக்கும் - உரைப்பாள்

எஅ வாரணசு = வாராணஸ் - காசி வடமொழியில் ஸ்கீதாங்கு கௌழி என்னும் நூலின் அவயம்பாவப் பிரகாரத்தில், “யஸ்யசாயாம்” என்னும் ஸூத்ர வியாக்ஷ்யானத்தில் “வாராணஸ்” எனப்பதற்கு, “நல்ல ஜலத்துக்குத் தூரத்திலில்லாத நகர்” என்று கங்குலப்போதீன் யுரையின் ஆசிரியர் பொருள் செய்யிருப்பதாகக் கூறுவார்.

எக ‘உவாதிக்’ எனப்பது, “தவாஅக காதவொடு தகையாழ் நாட்டும், உவாததி யாதலின்” (௧ ௪௪ ௧௬௦ - ௧௬) எனப் பெருநீரகையிலும் வருகிறுத்தல காரணம்

அ(1) ஒழுகி நடந்து

அக காப்புக்கடை கழிந்து, மணி கக டு

அஉ எறிபயம் - அடித்தலா லுண்டாகும் அச்சம் இரியல் மாககள் - கெடுத்துற்ற மாககள், விரைந்து செல்லும் மாக்களென்றுமாய்

அக ஆடிய - நீராடும்பொருட்டு

(15 - 16) அக ‘கவலனையிகழந்தேன்’ அஉ ‘எறபயமுடைமையின்’, ‘நெறிபயமுடைமையின்’ அக ‘தெக்கடகுமரி’, ‘தக்கண குமரி’

பொற்றேர்ச் செழியன் கொறகையம் பேரூராக்
 அந்நீர் காவதங் கடந்தது கோவல நிருக்கையின்
 றன்ற குழவிக் கிரங்கே னாகித்
 தோன்றாத துடவையி னிடடனன் போந்தேன
 செலகதி யுண்டோ தீவினை யேறசென
 றல்லலுற றழுத வவமைக னீங்கிவன
 கூ0 சொல்லுத றேற்றேன் சொறாய் நின்மையிற்
 புலல லோமபனமின புலைமக னிவனென
 ஆபுத திரனபின பமர்நகை செயது -
 மாமறை மாக்கள வருங்குலங் கேண்மோ
 முதுமறை முதலவன முன்னாத தோன்றிய
 கூந் கடவுட கணிகை காதலஞ் சிறுவா
 அருமறை முதலவ ரந்தண நிருவரும்
 புரிநூன் மாரபீர பொயயுரை யாமோ

அச செழியன் - பாண்டியன் கொறகை - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி

அந்நீர் கோவலா - இடையா

அஎ துடவை - தோட்டம் அசு - எ மணி கந கூ - க0

அஅ தீவினையேறஞ்ச செலகதியுண்டோ

கூ0 பயம் - பிரியோசனம், இன்மையிற் சொல்லுதல் தேற்றேன்

கூக புலலலோமபனமின - தீண்டலைச் செய்யாதொழிக இவன் புலைமகன் - இவன் அசுத்தமுடைய மகன் புலை - வியபிசாரமுமாம், இது மலைநாட்டு வழக்கென்பா

கூஉ அமாநகை - விரும்புஞ் சிரிப்பு

கூக கேண்மோ, கேளுமெனனும் ஏவற்பணமை உயிரகெட்டு ஓகாரம் பெற்றுவந்தது, நீர் வி ளு நசுக

கூச. முதுமறைமுதலவன் - பிரமன்

கூந் கடவுடகணிகை - திலோத்தமை யென்பாளாள் சிறுவா - பிள்ளைகள்

கூஈ முதலவராகிய அந்தணநிருவரும் இருவா - வசிஷ்டர், அகஸ்தியர்

கூந் - கூ அந்தணநிருவரும் காதலஞ்சிறுவரெனக்

கூச - கூ வலிஷ்டரும் அகஸ்தியரும் திலோத்தமையின் பிள்ளைகளென்பதைப் பின்வரும் வாககியத்தாலுணராக, “வலிஷ்டனும் அகஸ்தியனும், பிரஹ்மா திலோத்தமையெனனும் அபஸ்ரணஸக கண்டகாலத்துக் கலசத்து ஜனித்தனா” (நீல சுமய)

(15 - 16) கூஉ ‘ஆபுததிரனருனமாநகை’

சாலிக் குண்டோ தவறென வுரைத்து
நான்மறை மாககளை நகுவன னிற்ப

க00 ஒத லந்தணாக கொவ்வா னென்றே

தாதை பூதியுந தனமனை கடிதர

ஆகவா களவென றந்தண ருறைதரும

கிராம மெங்சணுங் கடினெயிற கலவிட

மிகக் செவ்வத்து விளங்கியோர வாழும்

ச0நி தக்கண மதுரை தானசென றெய்திச

சீகூர விளக்கன் செழுங்கலை நியமத

தந்தின முன்றி லம்பலா பீழிகைத

தங்கின வதிந்தத தக்கணப் பேரூர

க01 தவறு - குற்றம் கூட நகுவன - சிரிப்பவனாகி

க00 ஒவ்வா - பொருந்தான, என்றது ஆபத்திரனை

க0க தாதை - தகப்பன் கடிதர - நீசக

க0க கடினெ - பிச்சைப்பாதிரி கலவிட - கலலைப் போகட, உலகத்திற் கடினெயிற கலவிடுவார எக்காலத்தும் இலராகவும் இவனுக்கு இவ்வனம் நிகழாததேயென்று இரங்கிக் கூறினா, 'கடினெயிற கலவிடுவாரில்' என்பது ஒரு பழமொழி, இதனைப் பின்வரும் வெண்பாவாலுணரக
"நீனைத்த சிதுவென்றந நீரமையை நோக்கி, மனத்தநிதீவா மாண்டாரா - புனத்த, குடினெயிரடங்கு குளிரவரை நாட, கடினெயிற கலவிடுவாரில்"
(பழ உச்சு)

க0நி தக்கணமதுரை - தென்றிசைக்கணம் உள்ள மதுரை, என்றது கூடரபதியை தக்கணம். வடசொற்றிரிபு, சிலப் கச அக, அடியார்ந்த

க0ச சிந்தாவிளக்கு - ஸரஸ்வதீதேவி, மணி பதிகத்தின் க0 - ஆம் அடிகுறிப்பைப்பாக்க நியமம் - கோயில், ஸரஸ்வதீதேவியின் கோயிலாதலின், அதற்குக் கலையியமமென்பது பெயராயிற்று, மணி கச, க0 - கக, கள - அ

க0எ முன்றில் அம்பலப்பீழிகை - சிந்தாதேவியின் கோயில் வாயிற்கண் உள்ள மன்றினிடத்தில அம்பலப்பீழிகை - அம்பலமாகிய பீழிகை, அஃது உயர்த்திக்கட்டப்பட்டிருத்தலின், பீழிகையெனப்பட்டது, பீழிகையென்பதற்குக் கோயிலவாயிற்கண் உள்ள பலிபீடமென்னும் பொருந்தும், இவ்வனங் கொள்ளங்காற பீழிகையாயுடைய அம்பலமென மாறுக

க0அ. தங்கின வதிந்த - தங்கி, ஒருபொருட் பனமொழி தக்கணப் பேரூர - மதுரையில்

(11 - 12) க00 'ஒவ்வாயென்றே' க0உ 'ஆங்கவாகளவ' க0க 'கடினெயிறகலவிட'

கக௩.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை   கருக

ஐயக் கடிநைந் கையி னேந்தி

கக௦   மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுகிக

காணா கேளார கான்முடப் படடோர்

பேணுந ரிலலோர் பிணிநடுகு குறறோர்

யாவரும் வருகவென நிசைத்துட னூட்டி

உண்டொழி மிச்சிலுண டோடுதலை மடுததுக

கக௧   கண்படை கொளளுங் காவலன் றுனென

கக௩.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை முற்றிற்று.

கக௦   மை - குறறம்   மறுகி - சுழன்று

கக௧   காணா - குருடா   கேளார - செவிடா

கக௨   பேணுநரிலலோர் - அசுதிகள்   பிணி - நோய

கக௩ - ௨   மணி   உஅ   ௨௨௨ - ௩

கக௪   யாவரும் - மேற்கூறப்பட்ட காணா முதலிய யாவரும்   உடன்
உண்டி - ஒருநகுண்ணசெய்து,   உடன் - உடனேயென்றுமாம்

கக௫   உண்டொழி மிச்சில்   உண்டு - அவர்கள்   உண்டொழிந்த மிகுதியை யுண்டு,   இது, “விருந்தோம்பி, மிச்சின மிச்சவான்” (அரு) என்ற நூலிற் பொருளைத் தழுவி வருதவாறு காண்க   ஒடு - பிச்சைப் பாததிரம தலைமடுத்தது - தலையணையாகக்கொண்டு

கக௬   கண்படை - உறக்கம்   காவலன் - ஈததலையுடையவன்,   என்றது ஆபுத்திரனை   காவலன் கண்படை கொளளுமென்க

க - கக௬   அலரியிறை, ஆபுத்திரன் றிறங்கேளாய், பார்ப்பனி சாலி, சுழிந்த அஞ்சி வருவேன இரங்காளாகிக் குழுவியை லுட்டு நீங்க, ஆ கேட்டு அணைந்து நகதி ஊட்டிப் போகாது ஒம்ப, பூதியென்போன கேட்டு உகுத்து என்மகனென்று எடுத்தப் பெயர்ந்து கூட   நவ்றற, அறிந்தபின் புககோன ஆ துயர் கண்டு   உற்று உகுத்து உள்ளங்கரந்து ஒதுங்கி அசன்றோயைக் கடவாரின்றுழி அருதணலாலலாம் குறுமாக்கனோடு சென்று கையகப்படுத்திக் கேட்ட, நல்லா குத்திப்பயத்ததுறுத்தது ட்ட, ஆபுத்திரன் உரைப்போன, ‘உரைமோ’ என, அருதணரிகழ்தலும் ஆபுத்திரன், ‘நன்னூலகத்து ஆவொடு வருத அழிசுவமுண்டோ’ என ஓரந்தணலுரைக்கும், அங்ஙன முரையவன், ‘புல்லலோம்பனமின், புலைமகனியன்’ என ஆபுத்திரன் நன்செய்து, ‘சாலிக்குத் தவறுண்டோ’ என்றுரைத்து நகுவன்னிற்ப, பூதி ஒவ்வானென்று கடிதர, கிராமமெவகணும் கலவிட   காவலன் மதுரை சென்றபதி வந்தே எந்தி மறுகி இசைத்து ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுத்தக கண்படை கொளளுமென வினமுடிவு செய்க

(15 - 16)   கக௭   ‘பேணினரிலலோர்’   கக௮   ‘தலையடுத்த’, ‘தலையெடுத்த’   கக௯   ‘நாவேன றுனென’

பதினான்காவது

பாத்திரமரபுகூறிய காதை

பதினான்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் அமிர்தசுரபியெனனும்
பாத்திரம் சிந்தாதேவி ஆபுத்திரற்குக் கொடுத்தவண்ணம்
கூறிய பாட்டு]

ஆங்கவற கொருநா ளம்பலப் பீடி கைப்
பூங்கொடி நல்லாய புருநதது கேளாய
மாரி நடுநாள வல்லிருண மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத

டு துயிலவோன றன்னைத் தொழுதன ரேத்தி
வயிறுகாய் பெருமபசி மலைக்கு மென்றலும்

க ஆங்கவறகு - ஆபுத்திரனுக்கு, ஆங்கவன ஒருசொல், “நங்
கிவன” (திருச்சிற் கக) எனபுழிப்போல அம்பலப்பீடிகை - அம்பலத்தில்
அம்பலம் - பலருஞ்சென்று தங்குதற்குரிய பொதுவிடம் இது மனறமென
வும் கூறப்படும அம்பலப் பீடிகை மணி கக கடு, கச நிக

உ நல்லாயென்றது மணிமேகலையை புருநதது - நோந்தது

க - உ அவறகுப் புருநததைக் கேள

ந மாரிநடுநாள - மழைத்துளிகளையுடைய இடையாமத்தில் வல
லிருணமயக்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில், ‘இருணமயக்கத்து’ என்ற
தனால், நடுநாள இடையாமமாயிற்று, “புதையிருளகூர், நெறியா ரருள
பெற நாநடு நாளிடை நீந்துதுமே” (திருச்சிற் உகந) என வருதல் காண்க

ச அரியவழியில் வருநதி வந்தோராகிய கூத்தா முதலியோர அம்
பலத்தை யடைந்து, கூத்தா முதலியோரவந்து தங்குமிடம் அம்பலமென
பதை, “மனறில் வதியுநா சேட்புலப் பரிசிலா” (மலைபடு, சகஉ) என
பதனலுணர்க

டு துயிலவோனறனை - ஆபுத்திரனை

கூ மலைக்கும - மாறுபடுத்தும், வருநதுமென்றபடி, “மலைத்தல
போகிய சிலைத்தார மாப” (புறநா கஉ) வயிறுகாய் பெருமபசி மணி,
கக ககடு, கள நிக

ச - கூ உழந்தோர மரீஇத தொழுது ஏத்திப் பசி மலைக்குமென்றலும்
மென்க

(15 - ம்) ச அம்பலம் வினாயு’ கூ, ‘மலையுமென்றலும்’
‘அலைக்கு மென்றலும்’

ஏற்று ணலலது வேற்று ணில்லோன்
 ஆற்றுவது காணு ஞாளு ரெய்தக
 கேளிது மாதோ கெடுகின் றீதென
 ௧௦ யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத
 தேவி சிந்தா விளககுத தோன்றி
 ஏடா வழிய லெழுந்திது கொள்ளாய்
 நாடுவறங் கூரினுயிவ் வோடுவறங் கூராது
 வாங்குநா கையகம் வருந்தாத லலலது
 ௧௧ தான்றெலை விலலாத தகைமைய தென்றே
 தன்கைப பாததிர மவன்கைக் கொடுத்தலும
 சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து

எ. ஏற்றுண - இரததுணனுமுணவு வேற்றுண இல்லோன் - வேறு உணவில்லாத ஆபுத்திரன்.

அ ஆற்றுவது காணு - உதவும்வழியைக் காணுகி ஆற்றாதல - உதவுதல், “ஒருவீ ரொருவீக காற்றதிர” (புறநா ௮௮) ஆர் அஞா - தீர்த்தற்கரிய வருத்தம்

இனி ஆபுத்திரன் வருத்தம் தீருமபடி அவனுக்குச் சிந்தாதேவி அமுத சாரி யென்னும் பாததிரங்கொடுத்தமை கூறுவா

கூ இதுகேள் நின் தீதுகெடுக

௧௦ யாவரும் ஏத்தும் - எச்சமயத்தினரும் துதிக்கும் நியமம் - கோயில். கலைநியமம் மணி ௧௩ ௧௦௬

௧௧ தேவியாகிய சிந்தாவிளக்கு

௧௨ அழியல - வருந்தாதே இது கொள்ளாய் - இப்பாததிரத்தைக் கொள்

௧௩ வறங்கூரினும் - வறகடம் மிகினும் வறம் - வறகடம், பஞ்சம், “ஞாலம் வறந்தீர்ப டெய்யக குணக்கோபு, காலத்திரேனறியகொண மூப்போல” (கலி ௮௨) வறங்கூராது - வறுமையுருமல, மு மணி ௨௫ ௧௪௪

௧௫ தான் என்றது பாததிரத்தை என்று - என்று சொல்லி

௧௬ - ௫ மணி ௧௧ ௪௬ - ௫௦, ௧௭ ௫ - ௬

எ - ௬௬ இல்லோன் ஆரஞ்சுரையதச் சிந்தாவிளக்கு, ‘நின்தீது கெடுக’ எனத்தோன்றி, ‘கொளவாய், கூராது, தகைமையது’ என்று பாத திரத்தைக் கொடுத்தலும

மேலவருவன, பாததிரம்பெற்ற மகிழ்ச்சியால ஆபுத்திரன் சிந்தா தேவியைத் துதிக்குந் துதிகள்

(15 - ம்.) கூ. ‘நின்றீயமை’ ௧௨ ‘ஏடாபரியவெழுந்திதுகளைய’ ௧௩ ‘இவரோடுவறங்’ ௧௫ ‘தான்றெலைவறியாததகைமையது’

- நந்தா விளக்கே நாமிசைப பாவாய
வானோ தலைவி மண்ணோ முதலவி
உ௦ ஏனோ நுற்ற விடாகளை வாயெனத்
தான்றொழு தேத்தித் தலைவியை வணங்கி
ஆங்கவா பசிதீரத் தந்தா டொட்டு
வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின்
மக்களு மாவு மரஞ்சோ பறவையும்
உரு தொக்குட ிண்டிச சூழந்தன விடாஅ
பழுமரத் திண்டிய பறவையி னெழும
இழுமென் சுமமை யிடையின் றொலிப

கஅ நந்தாவிளக்கே - கெடாததீபமே, மைவிளக்கு அழிதன மால்த
தாதலின், 'நந்தாவிளக்கே' என்றான், இது தெரிதருதேற்ற வுவமை
யென்னும் அலங்காரம் இவள் வாக்கின் மடநதையாதலின், 'நாமிசைப
பாவாய' என்றான்

கஎ - உ௦. அடுக்கிய விளிகளாற் சிந்தாதேவிபால ஆபுத்திரனுக்குள்ள
அன்பு மிகுதி விளங்கும்

உக தொழுது - அஞ்சலிசெய்து தலைவி - சிந்தாதேவி

ங - உக. மணி உரு: கங்க - ருங்

உங வாங்குகை வருந்த மணி கங சங மன்னுயிர் என்றார்,
விலங்கு முதலியனவும் உண்பிக்கப்படுதல் நோக்கி ஒம்பலின் - பாது
காததலினாலே

உச மாவும - விலங்குகளும்.

உரு உடன் தொக்கு ஈண்டி - ஒருமிக்கச் சோந்த திரண்டு விடா.
விடாவாய

உசு பழுமரத்து ஈண்டிய - பழுத்தமரத்தின்கண்ணே வந்து கூடிய
பழுமரம், ஆலமரமுமாம் பறவையின் - பறவைபோல, பொருந் கூசு
பெரும்பான்மை உ௦, புறநா கஎங், நாலடி, உ௦உ, சீங்க அஉஅ எழும
எழுப்புகின்ற

உஎ சுமமை - ஒலி இடையின்று இடையீட்டில்லாமல் இடை -
இடையீடு, "எய்தத் லறியா திடையின்றி" (பு - வெ உஅ௦)

உச - எ மணி உஅ உஉஉ - ருஉ

உ௦ - உஎ ஆபுத்திரன் களைவாயெனத் தொழுது ஏதளி வணங்கி
அந்நாள தொட்டு அவா பசிதீர்த்து ஒம்பலின் விடாவாய எழுஉஞ்சுமமை
இடையின்றொலிப்பவெனக்

மேலே, 'ஆபுத்திரனுடைய புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு
கம்பள நடுக்கத்தாலறிந்து இந்நிரன் அவனுக்கு வரங்கொடுத்தற் பொருட்டு
வீருத்தவேதியை வடிவுகொண்டு வருதலைக் கூறுவார்

(பு - ம்) உச 'அருஞ்சிறைப்பறவையும்'

பாண்டுநீர் ஞாலத திவன்செய விரதிரன்
பாண்டு கம்பளந துளக்கிய தாதலிற
நஃ0 தளநத நடையிற றண்டுகா லூனறி
வீனநத யாககையோ மறையோ னுகி
மாயிரு ஞாலதது மன்னுயி ரோம்பும
ஆருயிர் முதலவன றனமுன ரோனறி

உக பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம் துளக்கியது - நடுங்கச்செய்தது

உஅ - க ஆபுத்திரன் அறச்செயல இநதிரனுடைய பாண்டுகம்பளத்தை நடுங்கச்செய்தது இப்பூவுலகில தானம் சீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பௌத்தர் உளரானாலும், அவர்களுக்கு ஏதேனும் துன்பமுளதானாலும் இநதிரனுடைய பாண்டுகம்பளம் நடுங்குமென்றும், அக்குறிப்பால் அவற்றை யறிந்துவந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தலும் தீங்குநீர் ஒழித்தலும் இநதிரனுடைய கடப்பாடென்றும் தெரிகின்றது புத்த தருமவொழுக்கினாகிய வணிகனெருவன் கப்பல கவிழ்ப்பெற்றுக் கடலிலவருந்நியதைத் தனது பாண்டு கம்பளத்தின் நடுக்கத்தாலறிந்த இநதிரன் அவ்வணிகளை அதனுடையதின்னிற நீக்கிப் பாதுகாத்தனென்று இநநூல் உக - ஆம் காதையில் (கக - உசு) வருதல் காண்க, “நமி விரயி னன்பாரிருவா குமாரா தபச்சரணம் பண்ணியருளாநின்ற பகவானே யடைந்து நமஸ்கரித்துக் கந்தபூஷ்பாநிகளாற் பூசித்து நானுவித் ஸதோத்திரங்களை அதிமதுரமாகப் பாடிநின்று விண்ணப்பம் செய்வார பகவானே தம்மாற புத்திரபௌத்திராதி பந்து ஜனங்களுந்கு வேறு வேறு இராச்சியம் கொடுக்கப்பட்டன, யாங்கள் அப்பொழுது சந்நிதிமாய்ந்நமலேம, இப்பொழுது எங்களுக்கு விபவங்களைப் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று நிரப்பந்தித்துநின்று துதிப்ப, இதனைத் தரணோத்திரன் தனது ஆசனங்கம்பித்த லில் அறிந்து கடித்து வந்து மனுஷ்ய ரூபத்தைக்கொண்டு பருவதம்போலச் சலியாது எழுந்தருளிரின்று பகவானது தையாதிசயத்தினைக் கண்டு விஸமிதனாகிப் பிரதக்ஷணம்பண்ணித் துதித்துக் குமாரர்களை நோக்கிச் சொல்லுவான் ” என்று ஸ்ரீபராணததுள்ள முதலாவது விருஷ்பதீர்த்தங்கரா புராணத்தில் வருதலால், இப்படியே தனது ஆசன நடுக்கத்தால் அறியவேண்டு வனவற்றை யறிந்து நல்லுயிர்களுக்குச் செய்யவேண்டுமெனவற்றை இநதிரன் செய்வானென்று கூறுதல் சைன சம்பிரதாயமென்றும் தெரிகின்றது

நஃ0 - நக தளநத நடையின - நடை தளநதலால், தண்டுகால் ஊனறி - தானபிடித்த தண்டினையே காலாக்ஷுனி, நூலடி கசு வீனநத யாககை மறையோன ஆகி - கூனிய உடம்பையுடைய வேதியாகுகி, “தளநத நடையிற றண்டுகா லூனறி, வீனநத யாககை மறையோன ” (சிலி 1 கரு சச - ௫) ஆகி ஊனறியென்க

நக ஆருயிர்முதலவன - ஆபுத்திரன், “ஆருயி ரோம்புநன்”,

(15 - ம்) உக ‘பாணதென பவனத் துளக்கிய’ நக ‘யாககை மறையோனுகி’

இந்திரன் வந்தேனியானு நின்கருத
 ௩௫ துன்பெருந தானத துறுபயன் கொள்கென
 வெள்ளை மகனபோல விலாவிற் நககிங்
 கௌளினன போமென் றெடுத்தனரை செயலோன
 ாண்டுச செயலினை யாண்டுநுகாந திருத்தல
 காண்டகு சிறப்பினுங் சடவுள ரல்ல
 ௪௦ தறஞ்செய மாககள புறங்காத தோம்புநா
 நறறவஞ் செயலோர பறறற முயலவோர
 யாவரு மிலலாக தேவாநன் னுடிக

“அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதலவனை” (௫௬, ௬௮) என இவனை இக்காதையிலேயே பின்பு கூறுதல்காண்க.

௩௪ யாதுநின்கருதது - உன்னுடைய எண்ணம் என்ன?

௩௫ தானங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின, அன்னதானம் பெருந்தானமெனப்பபட்டது உறுபயன் - மிக்க பிரயோசனம் கொள்க என - கொள்கவென்று இந்திரன் சொல்ல

இனி, இங்ஙனநகூறிய இந்திரனுக்கு ஆபத்திரன் விடை பகர்ந்தது கூறுவார

௩௬ வெள்ளைமகன் போல - பயனிலலாத சொல்லையுடையவன் போல, “வெள்ளைக் கோட்டி” (சிலப் ௩௦ கக௮) என்பதற்கு, ‘பயனில உரைக்கோட்டி’ என்று பொருள் கூறுவா அந்நிபந்தனையாசிரியர்

௩௭ எள்ளுதல - இகழுதல. போம் எவற்பனமை செயலோன பெயர்

௩௮ சண்டிசெயலினை - இவவுலகத்துச்செய்யும் புண்ணியங்களின் பயனை ஆண்டு - அவவிடத்தில.

௩௮ - ௬ நுகர்ந்திருத்தல காண்டகு - அனுபவித்திருத்தலைச் செய்கின்ற நுகர்கடவுளரென்றான, தனக்கு அவர் அயலென்னுங்கருத்தால், “நின்றநின் காமயி றனையும்” (திருச்சிற் ௭௬ என்புழிப்போல

௪௦ புறங்காததோம்பல மணிக் ௪௪

௪௨ யாவருமில்லா - அறஞ்செய மாககள முதலியோரகளில் ஒரு வருமில்லாத

௩௮ - ௪௨ தேவருலகம் வினைப்பயன் அனுபவிப்போர்க்கேயன்றி அறஞ்செய மாககள முதலியோரக்கு இடமனறென்பதை, “பொலம்புங் கரவினனாட டோரும், செயலினை மருங்கி னெய்த லல்லதை, உடையோ நீதலு மிலலோ ரிரத்தலும், கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்த” (புறநா. ௩௮) எனவும், “சவாருங் கொளவாரு மில்லாத வானத்தி, வாழ்வாரே வனக ணவா” (குறள், ௧௦௫௮, பரி மேற்) எனவும்,

(15 - ம்) ௩௬ ‘வெள்ளைகள் போல விலாவிற்’ ௩௭ போன மென’

கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே
வருந்தி வந்தோ ரருமபசி களைந்தவா
சரு திருநதுமுகங் காட்டுமென நெய்வக கடினஞ்
உண்டி கொல்லோ வுடுபபன கொல்லோ
பெண்டி கொல்லோ பேணுநா கொல்லோ
யாவையிங் களிப்பன தேவாகோ னென்றலும்
புரப்போன பாத்திரம் பொருநதூண் சுரந்திங்
ரு௦ சுரப்போக காணு தேமாந திருப்ப
நிரப்பின் நெய்திய நீணில மடங்கலும்

‘சவாரும் ஏற்பாருமினி எல்லாரும் ஒரு தனமையராதலின் ஒப்புரவு புத
தேருலகத்து அரிதாயிற்று’ (குறள், உகந, பரிமேல்) எனவும் வருவன
வற்றாலுணாக

சஉ - ந ‘யாவரும் பெருவிறல் வேந்தே’ எனபது இகழ்ச்சி.

சச மு மணி உக ககடு.

சச - ரு வந்தோரருமபசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரிய பசியை
களைந்து - நீக்கி அவா திருநதுமுகங்காட்டி - அவருடைய இனிய முகத்தை
யான காணக்காட்டி, எனந்து அவா திருநதுமுகங்காட்டி என நெய்வக
கடினஞ்செய்யமையும், உனனற கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ்செய
யாவாகலின், அவை வேண்டாவென்றவாறு, “சத்துவக்கு மினபம்”
(குறள், உஉஅ) என்று வருதல் காணக் காட்டி முற்று நெய்வககடினஞ்
செயன்றன, வாங்குநா கையகம் வருததுதல்லலது தான தொலைவிலலாத்
தனமைத்தாகலின்

சஅ சங்க அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன, சங்கு, தனமையை
யுணர்த்திற்று, “ஒழிக நாம மீங்கென” (சீவக எஉ) எனபுழிப்போல
தேவாகோன விளி

சக - அ உனனறலளிக்கப்படுவன உண்டி முதலியவற்றுள் யாவை
யென்று ஆபத்திரன இரந்திரை இகழ்ந்து கூறலும்

க௭ - சஅ எடுத்துரைசெய்வோன என்றலுமெனக்

இனி, தனனை ஆபத்திரன அவமதித்தானென்று இரந்திரன சினந்து
அவன அனனதானஞ்செய்தற்கு இடமில்லையாகும்படி மழை பெயவித்தது
நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இல்லையாக்கினமை கூறுவார

சக புரப்போனபாத்திரம் - உயிரகளைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச
சைப் பாத்திரம்

ரு௦ மொந்திருப்ப - ஆபத்திரன உண்பித்தற்கு ஆசையடைந்திருக்
கும்படி, “அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்” (புறநா ௧௦௧), துன்பமுற்றிருப்ப
வெண்ணுடமையும்.

ருக நிரப்பு - வறுமை

(௩ - மீ) சச ‘அருந்தபசிக்களைந்து’ சக ‘பொழிந்திண்கூரப்படி’

பரப்பு நீரற பலவளஞ் சுரக்கென
ஆங்கவன பொருட்டா லாயிரங் கண்ணோன
ஒங்குயா பெருஞ்சிறப் புலகோக களித்தலும்

ருரு பன்ன ராட்டு பாண்டினன னுடு
மன்னுயிர மடிய மழைவள மிழந்தது
வசித்தொழி லுதவ மாநிலங் கொழுப்பப்
பசிப்புயி ரறியாப் பானமைத் தாகலின
ஆருயி ரோம்புந் நம்பலப் பீடிகை

கூ0 ஊனெனலி அரவ மொடுங்கிய தாக்
விடருந் தூததரும் விட்டேற முள்ளும்

ருக ஆங்கவன பொருட்டு - ஆபுத்திரனபொருட்டு, ஆங்கவன ஒரு சொல

ருச அளித்தலும் - இநதிரன கொடுத்தலும்

ரு0 - ருச ஏமாந்ருபபச சிறப்பை இநதிரன அளித்தலும்

ருசு மணி உஅ கரு

ருரு - கூ பன்னிரண்டுவருடம் மழை வளத்தை இழந்ததாகிய பாண்டி நாமு, மணி உரு கூ0க - உ

ருஎ வசி - மழை, மணி க எக, வசித்தொழிலுதவ மணி உஅ உருக ருஅ பசிப்பு - பசித்தல்

ருரு - அ பாண்டினனனுடு பானமைத்தாகலின

ருக ஆபுத்திரன பலநாளிருந்து அறஞ்செய்தற்கிடனாயதுபற்றி அம் பலம் அவனதாகக் கூறப்பட்டது அம்பலப் பீடிகை மணி கூக கூ0எ, கசு க

கூ0 ஊனெனலி அரவம் - மக்களும் மாவும் பறவையும் ஒருங்கு வந்து சோறறை உண்ணுதலால் ஒலிக்கும் ஒலி, ஒலியரவம் வினைத்தொகை

கூக விடா - தீயநடையையுடைய காமுகா, ஒரு வித்தையையுடையவ ரென்று கூறுவா பிரதாபநுத்திரிய வடநூலாசிரியரென்பா தூரத்தா - பரத் தையை நுகருங் காமுகா விட்டேற்றாளா - இகழ்ந்து கடுஞ்சொற் சொல்லு வோர் விடருநதூரத்தரும் மணி சரு கூ0, “விடருந் தூரத்தரும் விட்டேற்றைப்ப” (பெருங் க கூரு உஉக), “சிறிநினமாவது விடருமதூர த்தரும் நடருமு ளளிட்டகுழு” (தருள், சக, அவ) என்றும், “நகைவகைய ராகிய நடபிரைவா விடரும் தூரத்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகை யால நகுவித்துத் தாம் பயன கொண்டு ஒழிவா” (தருள், அக), என்றும் பரிமேலழகரு முத்தியிருக்கின்றனா இவ்வடியிலுள்ள விடாமுதலிய மூன்று பெயர்களுள் மூன்றாவதாகிய விட்டேற்றாளரென்பதற்குச் சரியாக முறையே ‘நடா’, ‘வேழம்பா’ எனப்பனவற்றைப் பரிமேலழகர் அமைத்திருத்தலை நோக்குமிடத்து விட்டேற்றாள ரென்பதற்கு நடரெனநேனும் வேழம்பரென

(பி - ம்) ருசு ‘வளங்காந்தது’ ருஎ - அ ‘வசித்தொழிலுதவமாநிலங் கொழுதிப்பசியுயர்’ ருஅ - கூக ‘பானமையதாக, வட்டம்’

நடவை மாசுகளு நகையொடு வைகி
வட்டுஞ் சூதும வம்பக கோட்டியும்
முட்டா வாழ்க்கை முறைமைய தாக
சுடு ஆபுத திரனரு னம்பல நீங்கி
ஊரூர் தோறு முண்போர் வினாஅய
யாரிவ னெனதே யாவரு மிகழந்தாங்
சுருந்தே மாந்த வாருயிர முதலவனை
இருந்தாய நீயோ வென்பா ரினமையிற
எஃ நிருவின செலவம் பெருங்கடல கொள்ள
ஒருதனி வருஉம பெருமசன போலத
தானே தமிழன வருவோன றனமுன

தேனும் பொருள்கொளுதல பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்றுகின்றது
இனிச சுற்றத்தினினும், நடபினினும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம்
செயவிப்போனை விட்டேற்றியென்றல வழக்கினகண் உண்மையின, விட
தேற்றாள் ரென்பதற்கு அதனமையையுடையோரென்று பொருள் கூறி
னும் பொருந்தும்

சுஉ நடவை - வழி வைகி - விடா முதலியோர் தங்குதலால்

சுங வட்டு - உண்டையுருட்டுதல், “அரங்கினறி வட்டாடியற்றே”
(குறள், ௪௦௧), “கலலாச சிறுஅர நெல்லிவட்டாடும்” (நற்றிணை, ௩) வம்ப
பக்கோட்டி - பயனில் சொறத்திசை சொல்லுவோர் கூட்டம், “புல்லா
வெழுத்திற பொருளில் வறுங்கோட்டி” (நாலடி ௧௫௫), “வெள்ளை
கோட்டியும் விரகினி லொழியின” (சிலப் ௩௦ ௧௯௮)

சுச முட்டா வாழ்க்கை - குறையாத வாழ்க்கை, “முட்டா வின
பத்து முடிவுல கெயதினா” (சிலப் ௧௫ ௧௯௭)

டுக - சுச பீடிகை ஒடுங்கியதாகி முறைமையதாகவெனக்

சுச உண்போர் வினாஅய - உண்போரைவினாவி

சுஎ இகழ்ந்து - இகழ்தலால்

சுஅ அருந்தேமாந்த - பிறா உண்ண ஆசைப்பட்ட, மணி ௧௮
௭௨, புறநா ௧௦௧) ஆருயிரமுதலவனை ஆபுத்திரனை

சுக நீ இருந்தாயோவென்று வினாவுவோரில்லாமையால்

சுஎ - ௩ இகழ்தலால் இன்மையின

எஃ செலவத்தைக்கடல கொள்ள

எக பெருமகன் - அரசன், “பெருநில முழுதாளும் பெருமகன்”
(சிலப் ௧ ௩௧)

௭௨ உண்போர்பலரிடையே யிருந்தோன இப்போது மிகத்தனிமை
யுற்றென்பாரா, ‘தானே தமிழன் வருவோன்’ என்று ஆசிரியர் இரங்கிக்

(15 - 16) சுச ‘உண்போர்வினாவு’ சுஅ ‘இருந்தேமாந்த’ எஃ
‘செலவமொருகடல்’ எஉ ‘தமியேவருவோன்’

மாநீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயன் மறுத்தலின்
எடு ஊனுயிர மடிந்த தூவோ பென்றலும்
அமராகோ னுணையி னருந்துவோப பெறுது
குமரி மூத்தவென் பாதிர மேந்தி
அங்கந நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தென
வங்க மாகக்கொடு மகிழ்வுட னேறிக
அ0 காலவிசை கடுக்க கடலகலக குறுதலின்
மாலிதை மணிபல லவத்திடை வீழ்த்துத

கூறினா, இப்படியே, “காடேநது பூஞ்சாரல கடந்தான் காலிற் கழ
லானே”, “கானம் வழங்கன மேவிக காலினனேகி னுனே” (கீவக கஉஉக,
கசகஉ) எனத் திருநெல்வேலி நடந்துசென்ற சீவகனைப்பற்றி இரங்கிக
கூறியிருத்தல காண்க

எ0 - எஉ. “நபனுடையா னலகூந்தா னுதல செயுநீர்,செயயா தமை
கலா வாறு” (உஉக) எனனும் துறனை இவ்வடிகளின் பொருளோடு ஒப்பிடிக

எக மாநீர் - கடல வங்கம் - கப்பல

எச தண்பெயல மறுத்தலின் - தண்ணியமழை இல்லாது போன
மையால

எடு. ஊன உயிரமடிந்தது - உடம்போடு கூடியவுயிர அவவுடம்பி
னின்றும் நீங்கிற்ற என்றலும் - என்று வங்கமவந்தோர் கூறலும்

எச இநதிரன் கட்டளையினுல உணபோரைப் பெருமல, ஆணையிற்
பெறுதெனக், ஆண் - கட்டளை வரங்கொடுத்ததற்குவந்த இநதிரன் ஆபுத
திரன் தனின் மகியாத்துபற்றிக கோபங்கொண்டு இரப்போர் இலராகும்
வண்ணம் நாடுவளஞ்சூரகும்படி மழைபெயலித்ததையின், இவ்வனங்
கூறினா, இதனை இக்காதையில் கூச - ஆம் அடி முதலிய வற்றலுணாக

எஎ குமரிமூத்த என்பாத்திரம் - ஒரு கன்னிப்பெண் வறிதேமூத
தாற்போன்றனதுபாத்திரம், கொடுப்போருங் கொழுநனுமேயன்றித்தானும்
பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஈண்டு உவமைகூறினமையின் தானும் ஏற
பாருமேயன்றிப் பாத்திரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபுத்திரன்
இரங்கியவாறாயிற்று, “அற்றாககொன ருற்றதான செலவ மிகநலம்,
பெற்றா டமியணமூத தற்று” (நுள், ௧00எ), குமரிமூத்த மணி உஉ
கசக பாத்திரம் - பாத்திரத்தை

எஅ அவகநாடு இவை ஒருசொன்னீமைய என கருத்தென -
எனதெண்ணமென்று ஆபுத்திரன் நினைந்து

அ0 கால - காற்று அக இதை - கப்பற்பாய

(15 - ம்) எச - அ ‘சாவகநன்னாட்டுப் புகுவது பொருளென, வங்க’
அ0. ‘காலவிசைகடுக்ககடல’

தங்கிய தொருநாட் டானுங் கிழிந்தனன
இழிந்தோ னேறின னென்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வலலிருட் போதலும்
அரு வங்கம் போயபின் வருந்துதுய ரெய்தி
அங்கு வாழ்வோர் யாவரு மினமையின்
மன்னுயி ரோம்புமும் மாபெரும் பாததிரம்
என்னுயி ரோம்புதல் யானோ பொறேஎன்
தவநதீர் மருங்கிற் றனிததுய ருழந்தேன
கூரு சுமநதென பாததிர மென்றனன் றொழுது
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியின்
ஒரியான் டொருநாட் டோன்றென விடுவோன்
அருளறம் பூண்டாங் காருயி ரோம்புநர்
உளரெனி லவாகைப புகுவா யென்றாங்
கூரு குண்ணு நோன்போ யொபதிப பெயர்ப்புழி
அநநா ளாங்கவன் றனபாற சென்றேன்
என னுற றனையோ வென்றியான் கேட்பத்

அஉ ஒருநாள் கப்பல தங்கியது

எக - அஉ ஏறி ஆங்கு இழிந்தனன

அசு அங்கு - மணிபல்லவத்தில

அஎ ஒம்பும முற்று பாததிரம மன்னுயிரோம்புமெனக

அக இப்பாததிரமடைவதற்கு முற்பிறப்பில மிக்க நலவினை செய்த
நான அதனையொழிந்த பின்னாச சிறிது தீவினையுஞ்செய்த பககத்தானே
தனித்துத் துயரதையுழந்தேன, சிலப். கசு உசு

கூரு பாததிரம சுமநது என - ஏற்போரிலலாத இவ்விடத்தில் இப்பாது
திரத்தை யான சுமததலால வருமபயன யாது?

கூஉ. ஓயாண்டொரு நாளெனறது, வைசாகசுத்த பௌணிமையை.

கூக அருளறம் - தயாதருமம், மணி. ௫: ௭௫ - ஆம் அடியின் குறிப
பிற் காணக

கூச. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப் பாததிரத்தைக்
கோமுகியில் விடுத்தது.

கூடு. பட்டினிவிட்டிருத்தலாகிய விரதத்தால் உயிரை விடுகையில்;
“உண்ணு நோன்போ யொபதிப பெயர்த்ததும்” (சிலப். ௨௭: அக)

கூஎ யானெனறது அறவணவடிகள் என உற்றனையோ - யாது
துன்பமடைநாயோ?

(பி - ம்) அஉ ‘தயங்கியதொருநாள்’ அஅ ‘யானோபோற்றேன்’
கக ‘என்னுமிககொழுநீர்’ கசு ‘பகைச்செலவாயென்றாகு’

தன்னுற் றனபல தானெடுத்த துரைததன்
குணதிசைத தோனறிக காரிருள சீததுக
க00 குடதிசைச சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல லவததிடை மன்னுடம் பிட்டுத
தணியா மன்னுயிர தாங்குங் கருத்தொடு
சாவடி மாளுந கலைத்தாள வேந்தன்
ஆவயிற றுதித்தன னுங்கவன றுனென.

கச —*பாத்திரமரபுகூறிய காதை முற்றிறு

க௮ தன்னுற்றனபல - தன்னையடைந்த பல துன்பங்களை

க௯ சீத்து - நீக்கி

க0க உடம்பிட்டு “தமமுடம் பிடாஅது” (பொருந் கக)

க0உ தனனாற பசி தணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப் பாதுகாக்க
கும எண்ணத்ததுடன்

க0௩ தான - முயற்சி வேந்தன் - பூமிசந்திரன்

க0ச ஆங்கவன - ஆபத்திரன்.

க0௩ - ச ஆபத்திரனைப்பெற்ற பசுமணமுக்கென்னும் முனிவனிடத்த
தாயினும் பூமிசந்திரனுடைய நாடடக்கத்ததாதலின, ‘வேந்தன்’ எனப்பட்டது

க0உ - ச உயிர உடம்பினிங்குங் காலத்தது அதனால் யாதொன்று
பாஷிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த தோன்றுமென்பது எல்லா நூல்களுக்கும்
ஒத்த துணிபாகலின, ‘மன்னுயிர தாங்குங் கருத்தொடு, ஆவயிற றுதித்த
தனன்’ என்றா, துறர், கருஅ, பரிமேல்

க - க0ச உழந்தோர மலைக்குமென்றலும், இல்லோன் அஞ்செய்த,
சினதாவிகக்குத் தோன்றிப் பாததிரங்கொடுத்தலும், ஆபத்திரன் ஒம்பலின,
விடாவாய்ஒலிப்ப, இந்திரன்கொள்கென, உரைசெய்வோன், ‘யாவையிங்களிப்ப
பன் தேவாகோன்’ என்றலும், ஆயிரங்கண்ணேன உலகோக்களித்தலும்,
பாண்டிரனனாடு பானமைத்தாகலின, பீடிகை முறைமையதாக, ஆபத்திரன்
நீங்கி உண்போரைவினாவி என்பாரினமையின வருவோன்றன்முன் வந்தோர
மடிந்ததென்றலும், வங்கமேறி இழிந்தனன், வங்கம் வல்லிருட்போதலும்
துயரெய்தி விடுவோன் புகுவாயென்று உயிர்பதிப்பெயாப்பழிச்சென்றேன்,
கேட்ப உரைத்தனன், அவன் ஆவயிற றுதித்தனனென வினைமுடிவுசெய்க

(பி - ி) க௮ ‘தன்னுறுதுன்பம்’ க௯ ‘காரிருளசீத்து’ க0௩. ‘தலைத்
தாராவேந்தன்’* ‘அமுதசரபியென்னும் பாததிரமரபு கூறிய காதை முற்றும்’

பதினேந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை

[பதினேந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப்
பெருந்தேருப்போய பாட்டு]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே -
அநநா எவனை யோமபிய நல்லாத
தண்ணென் சாவகத தவள மாலவரை
மணமுக னென்னு மாமுனி யிடவயிற்
நு பொன்னின் கோட்டது பொற்குளம் புடையது
தன்னலம் பிறாதொழித தான்சென் நெய்தி
சனா முன்ன மின்னியாக கெலலாம
தானமுலை சுரந்து தனபா லூட்டலும
மூன்று காலமுக தோன்றநன் குணநாத
க0 ஆனற முனிவ னதன்வயிற் றகத்தது
மழைவளஞ் சுரப்பவு மன்னுயி ரோம்பவும்
உயிராக வலன்வந தொருவன றேறும்
குடாததொடா மாலை பூண்பா னல்லன்
அடாப்பொன முட்டை யகவையி னுன்னப

உ. அநநா - சாலியெனபவள ஈன்று போகட்டுப் போனநாளில்;
மணி கந் க0 அவனை - ஆபுத்திரனை
நு சாவகம் - சாவகநாடு நு கோட்டது - கொம்பையுடையது
உ. அ நல்லா, மாமுனியிடத்திற் கோட்டதாய்க் குளம்புடையதாய்ச்
சென்றெய்தி உயிராககெலலாம தன் பாலூட்டலுமெனக்
க0 முனிவன் - மணமுகன் அதன் வயிற்றகத்தது - அப்பசு வயிற்றில்,
கஉ உயிராகாவலனாகிய ஒருவன் வந்து தோன்றுவான்
க0-கஉ அதன் வயிற்றகத்தது தோன்றுமெனக்
கச பொன் அடாமுட்டை அகவையினுன் - பொற்றகட்டாலாகிய
முட்டையின் உள்ளிடத்துள்ளான் என - என்று மணமுகமுனிவன் சொல்ல
கந - ச அங்ஙனந் தோன்றுவோன்குடா மாலை பூண்பானல்லன்;
(பி.ம்) ச 'மணமுகனென்னு' அ 'நான்முலை சுரந்துநன்பா லூட்ட
லும' க0 'ஆன்வயிற்றகத்தது' கச 'ஆவயிற்றான்' 'அகவையிற்றான்'

கடு பிணிநோயின்றியும் பிறந்தறஞ் செயய
மணிபல லவததிடை மன்னுயிர நீத்தோன்
தற்காத் தளித்த தகையா வதனை
ஒறகா வுள்ளத தொழியா னாதலின்
ஆங்கவ வாவயிற் றமராகண முவப்பத

உ௦ தீங்கனி நாவ லோங்குமித தீவினுக
கொருதா னுகி யுலகுதொழத் தோன்றின
பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேனீ
இருதிள வேனிவி லெரிகதி ரிடபத
தொருபதின் மேலு மொருமுன்று சென்றின

உரு மீனத திடைநிலை மீனத தகவையிற்
போதிக் தலைவனெடு பொருந்திய போழத்தது
மண்ணக மெல்லா மாரி யின்றியும்
புண்ணிய நன்னீர் போதொடு ரொரிந்தது
போதி மாதவன புமியிற் றேன்றும்

ங௦ கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பென

முட்டை அகவையினென, “குடாததொடா மாலை குழா தாங்கோ, ரடாப
பொன முட்டையுளடங்கிய வண்ணமும” (உரு எஉ - ஈ) எனபா பின்னும்

கடு பிணிநோயின்றியும் - பிணியாலுளதாகும் வருத்தம் இல்லா
மலும்

கச உயிர நீத்தோன் - உயிரைத் துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.

கடு - சு நோயின்றியும் அறஞ்செய்தறப்பொருட்டு உயிர நீத்தோ
னெனக, “உண்ணு நோன்போ நியாபதிப பெயாபபுதி” (கச கடு) என்று
முன்பு வந்திருத்தல காண்க

க௭ தகை - அழகு, தகுதியுமா

கஅ ஒறகா - தளராத, இஃது ஒலகாவென்பதன் விகாரம், “ஒலக
லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇ” (111நா ககடு)

கச - உக நீத்தோன் அவவாவயிற்றுத் தோன்றின

உஉ பெற்றி - பேறு உக - சு, மு மணி கக - ச௦

உக - சு போழத்ததுத் தோன்றினென இயையும்

உக போதிமாதவன - புத்தன்

ங௦ சிறப்புகள் கண்ணாட்டன்

உக - ஈ௦ புத்தன் தோன்றுங்காலத்து உளவாகுஞ் சிறப்புகளை,
மணி. கஉ அச - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க

(பி - ம்) க௭ ‘தகையாதகுதி’ உஉ ‘பெற்றியதுகளை’ உக
‘எறிகதிரிடபத்’ உக ‘போதி நாதன்’

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை கசுரு

சககர வாளக கோட்டம வாழும
 மிகக மாதவா விரும்பினா வியநது
 கநதுடை நெடுநிலைக கடவு னெழுதிய
 அநதிற பாவை யருளு மாயிடின்
 ௩௩ அறிகுவ மென்றே செறியிருட சேறலும்
 மணிபல லவததிடை மனனுயிர நீததோன்
 தணியா வுயிருயச சாவகத துதிததனன
 ஆங்கவன றன்றிற் மறவண னறியுமென
 மீங்கென னாவை வருத்திய திதுகேள
 ௪௦ மண்ணுள வேந்தன மணமுக நென்னும
 புண்ணிய முதலவன றிருந்தடி வணங்கி
 மககளை யிலலேன மாதவ னருளாற
 பெற்றேனே புதலவனை யென்றவன வளாபப
 அரைசாள செலவ மவனபா லுண்மையின்
 ௪௩ நிரைதார வேந்த னுயின் னவனாற
 துறகக வேந்தன துயப்பிலன் கொல்லோ
 அறககோல வேந்த னருளிலன் கொல்லோ
 சுரநது காவிரி புரநதுநீர் பரக்கவும்
 நலத்தகை யின்றி நலலுயிரக கெல்லாம

௩௪ அநதில - அவவிடத்து, “அநதி லாங்கத தகன்பொழி லக வயின்” (சிலப் கக சு)

௨௮ - ௩௩ நீர் சொரிந்தது, சிறப்புக்கண்டனவென்று மாதவா வியநது அறிகுவமென்று பாவைபாற செறியிருளிற செலலுதலுமெனக

௩௬ என்னாவை வருத்தியதென்றது, முனிவார்களுக்கு ஆபுத்திரன் வரலாற்றை யான சொலலுமபடி அப்பாவை செய்ததென்றவாறு.

௪௦ வேந்தன - பூமிசந்திரன்

௪௩ நிரைதார. வினைத்தொகை அவனாற - ஆபுத்திரன்ருன்

இதுகாறும் ஆபுத்திரன்திறம் கூறப்பட்டது

௪௬ துறககவேந்தன - இநதிரன் துயப்பு இலன்கொல்லோ - அவி நுகாசசி இலனாயினனோ

(பி - ம்) ௩௬ ‘கோட்டகவாழு’ ௩௭ ‘தணியாதுயருறு, சாவகதது’ ௪௧ ‘திருந்தடிபொருந்தி’ ௪௪ ‘அவன்வயினுண்மையி’ ௪௬ ‘துப்பிலன் கொல்லோ’ ௪௮ ‘புரிநது நீர்ககாக்கவும்’

௫௦ அலததற் காலையாகிய தாயிழை
வெண்டிறை தந்த வழுதை வானோ
உண்டொழி மிசசிலை பொழிததுவைத தாங்கு
வறனோ டிலகின வான்றுயா கெடுக்கும்
அறனோ டொழிதத லாயிழை தகாதென

௫௫ மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கலையான்
தாயா தமமொடு தாழ்ந்துபல வேததிக
கைக்கொண்டெடுத்த கடவுட கடி னைப்பொடு
பிககுணிக கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலும்
ஒளித்தொருங் கிணடிய லூககுறு மாககரும
௬௦ மெலிததுகு நெஞ்சின விடருந் தூரத்தரும

௫௦ அலததற்காலையாகியது - வறுமைக்காலம் உண்டாயிற்று.
ஆயிழை - விளி

௬௬ - ௫௦ இப்படியே, “செங்கோல கோடியோ அறியேன”
(௨௮ : ௧௮௮ - ௧௯) என்று பின்வருதல் காண்க.

௫௨ மிசசில - மிகுதி ஒழித்து வைத்ததாங்கு - பயன்படுத்தாது வைத்த
தாற்போல

௫௬ வறன ஒளி உலகு - வறகடமான காலம் பாந்தவுலகம், “வற
னோயின வையகத்து வான்றருங் கறபினுள்” (௧௮ ௧௬.)

௫௮ அறன ஒடு ஒழித்தல் - அமுதகரபியைப் பயன்படுத்தாது
வைத்தல்

௫௬ - ௮ மணி உக. ௧௫௭ - ௮

௫௫ மாதவன் - அறவணவழிகள்

௫௬ தாயா - மாதவி, சுதமதி ௫௭ கடினா - பிச்சைப்பாத்நிரம்

௫௮ பிககுணிக்கோலத்து - பிககுணிக கோலத்துடன், துறந்தோர்
களில் ஆண்பாலாரைப் பிசுபுகுகளென்றும், பெண்பாலாரைப் பிசுபுணிக
ளென்றும் கூறுதல் பௌத்தசமய மரபு கோலம் - வேடம்

௫௫ - ௮ மணிமேகலை ஏததிக கடினாபொடு கோலத்தோடு பெருந்
தெருவடைதலுமென்க

இனிப் பெருந்தெருவிற பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக்
குணிக கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக் கூறுவா

௫௬ குறுமாககன் - அறிவிலலாத சிறியா, “அடாககுறு மாககன்”
(௧௬. ௮௦) என்றா முன்னும், “ஊராககுறு மாககன்” புறநா (௧௮)

௬௦ மெலிநது, மெலித்தென்றாயது விகாரம் விடருந் தூரத்தரும:
மணி. ௧௮. ௧௬

(பி - ம்) ௫௨ ‘ஒளித்துவைத்ததாங்கு’ ௫௬, ‘ஒளித்தொருங்கிண்டிய’
௬௦ ‘விடருந் தூரத்தரும’

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை கசுள

கொடிககோ சமபிக கோமக னுகிய
வடித்தோத தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செயதுழி வானறனை விடஇய
உஞ்சையிற றேனறிய யூகிய நதணை
சுரு உருவுக கொவவா வுறநோய கண்டு
பரிவுறு மாககளிற ருமபரி வெயதி
உதய குமர னுளங்கொண டொளித்த
மதுமலா ந குழலாள வந்து தோன்றிப்
பிரசாரப் பாத்திரங் கையி னேந்தியது
எஃ திபரிய மென்றே சிந்தைநோய கூர
மணமனை மறுகின மாதவி யீன்ற

சு.க. கோசமபி - கொளசாமபிநகரம், இது, முதலிற குசாமபனென்ப வஞ்ச நறுவப்பட்டசாதலின் இப்பெயர் பெற்றதென்பா, இது பாகதம், “கொடியணி நெடுமுகிற கொடிககோ சமபி” (பேரங் க ருசு எசு) கோமகளுகிய - அரசனாகிய

சு.உ. வடி - நிருத்தம், “வானுடகும் வடிநீணத்தில்” (புறநா ளு) வத்தவன் - வகஸ்தேசத்தானாகிய உதயண்ண, “வயந்தக குமரன் வத்தவற குறாப்ப” (பேரங் க சூ. அ.)

சு.உ. ந. வத்தவனறனை வஞ்சஞ் செயதுழி - (தனக்குத் திறை கொடாததுபற்றிச் சினந்து சாலங்ாயன்னென்னுந் தன்மநதிரியால் யந்திர யானையைக்காட்டி வஞ்சகமாகப் பிடிப்பித்துப் பிரசுசோதனென்னுமரசன்) உதயண்ணைச் சிறைப்படுத்தியபொழுது

சு.ச. உஞ்சையில் - உச்சயினிநகரத்தில், இஃது அவநதிநாட்டி லுள்ளது, பிரசுசோதனனுடைய இராசதானி, இறையே அவநதியென்றும் வழங்குவர் தோன்றிய - வேற்றுருவங்கொண்டு தோன்றிய யூகியநதனை- பிரமசுந்தர யோகியென்பவருடைய குமாரன், உதயண்ணுடைய மந்திரிகள் நாலவருடொருவன்

சு.சு. பரிவுறுமாககளில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல

சு.க. சு. பிரசுசோதனை உதயண்ணை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்திய பொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியென்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு உச்சயினி நகரப்பெருந்தெருவையடைந்ததும், அதனைக் கண்டேராபலரும் பரிவுறுசு குழந்தையாகிய இவற்றை உதயணதுயாரகாவியத்துள்ள உஞ்சைக் காண்டத்தாலுணாக

எஃ திபரியம் - ாண்டு ஆச்சரியமென்னும் பொருளைத்தந்தது நின்றது சிந்தைநோயகூர - மனவருத்தம் மிக, சிந்தை - சிந்தாகுலம், “என்றுண டாங் கொல்லினிக் கடப்பி நாளெனுஞ் சிந்தையே” (கீவக கக்குக)

சு.க. - எஃ குறுமாககளும் விடரும் தூரத்தரும், மாசுகளிற் பரிவெயதி, குழலாள தோன்றி ஏந்தியது திபரியமென்று நோயகூரவெனக்.

அணிமலாப பூங்கொம்பகமலியுவகையிற்
பத்தினிப பெண்டிா பண்டிட னிடேம
பிச்சையேற்றல பெருந்தக வுடைத்தெனக
எடு குளனணி தாமரைக கொழுமலா நாபபண
ஒருதனி யோங்கிய திருமலா போனறு
வானறரு கற்பின மனையுறை மகளிரிற்
ருனறனி யோங்கிய தகைமைய ளன்றோ
ஆதிரை நல்லா ளவண்மனை யிமமனை
அஃ நீபுகல வேண்டு நேரிழை யென்றன
வடதிசை விஞ்சை மாநகாத தோன்றித்
தென்றிசைப பொதியிலோர சிறறியாற் றடைசரை
மாதவன றனனூல வலவினை யுருப்பச
சாவம படடுத தனித்துய ற்றூஉம

எஉ. பூங்கொம்பு - மணிமேகலை

எஉ - ச பூங்கொம்பு பத்தினிபபெண்டிா இடம பிச்சையேற்றல
பெருந்தகவுடைத்தெனக கூற.

எடு - கூ மணி ச அ - கூ, பெருங் க கூசு கக

எஎ வானறருகற்பு - மழையைப் பெயவிக்குங் கற்பு, (மணி கக
சக - இஃ, “ஆங்கவை யொழிசுவை யாயி னாயிழை, ஒங்கிரு வானத்து
மழையுரின மொழியது” (உஉ கூஅ - கூ) என்று பின்வருதல் காண்க,
“தெய்வந தொழாஅள் கொழுநற ரெழுதெழுவாள், பெயயெனப் பெயயு
மழை” (துறா, ௧௧), “வறனோடின வைபந்தது வானறருங் கற்பினுள்”
(கலி. கக)

எசு - கூ திருமலாபோன்று ஆதிரைநல்லாள் தான தனியோங்கிய
தகைமையள் அன்றோவெனக

அக வடதிசை விஞ்சைமாநகா - வடதிசையிலுள்ள வித்தியாதர நகர
மாகிய காஞ்சனபுரத்தில்

அஉ. பொதியில் - பொதியினமலை

அக. வலவினையுருப்ப - வலியதீவினையுருப்ப, உருப்ப - தோன்ற
வென்றுமாம்

அக - ச மாதவனறனனூற சாவமபட்டு.

(பி - ம்.) எஉ ‘பூங்கொடியகமலி’ எஎ. ‘வானறருசிறப்பின்’ எஅ.
‘தனியோங்கியதகைமை’ எக ‘நல்லாளகனமனை’ அஉ. ‘தென்றிசை
மருங்கினோ’ அக. ‘மாதவனறனமுன்’

அரு வீனில லெம்பசி வேடையொடு திரிதரும

காயசனா டிகையெனுங் காரிகை தானென

கரு —பாததீரங்கோண்டு பிச்சைபுகக காதை முற்றிற்று

அக காரிகை - பெண

அக - சு தோன்றி அடைகரையில் மாதவனாற சாபம்படுத்த திரி
தருங் காயசனா டிகையெனுங் காரிகையெனக , மணி கள ௨௧ - ௪௩, ௨௦
௨௨ - ௪

அ௦ அக எனறன்ன காயசனா டிகையெனுங் காரிகையெனக

க - அக “மாதே, கேளாப, நல்லா செனறெயதி ஊட்டலும்,
முனிவன, ‘ஒருவனதோன்றும், அவன பூண்பானல்லன், அகவையி
னா’ என, நீததோன ஒழியாநாதலின, ஒருநாநகிப போழத்ததுத
தோன்றினன, அப்போழத்தது நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது, மாதவா
வியநது அறிகுவமென்று பாவைபாறசேறலும் அஃது, ‘அறவண்ணறியும்’
என்று என்னவை வருத்திறு, இதுகேள், மண்ணாள்வேந்தன் வணங்கிப
பெற்றேனென்று வளாபப, உண்மையின், அவன் வேந்தருயினன், அலத்
தற்காலை ஆகியது, ஒழித்தல் தகாது” என மாதவனுரைத்தலும், மணி
மேகலை தாயரொடு தாழ்ந்தேத்திக் கடினாடுபொடு கோலத்தோடு பெருந
தெருவடைதலும், மாகக்ளம் விடரும் தூரத்தரும பரிவெயதித் திப்பிய
மென்று நோயகூர, பூங்கொம்பு, ‘பெருந்தகவுடைத்து’ என அதுகேட்டுக்
காரிகை, ‘நீ புகலவேண்டும்’ என்றன்னென வினமுடிவு செய்க

பதினாறவது

ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை

[பதினாறவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரை பென்னும்
பத்தினிபபெண்டிர் பாததூணித் த பாட்டு]

ரா எகவள டெயதி கேளென விஞ்சையா

பூங்கொடி- மாதாக்குப புருந்ததை யுரைப்போரா

க. சங்கிவள ஒருசொல (நீருக்கீழ் கக.) இவள - ஆதிரை

க - உ விஞ்சையாபூங்கொடி - காயசனா டிகை மாதாக்கு - மணி
மேகலைக்கு, ஆதிரைக்கென்றுமாம மாதாக்கு உரைப்போளெனக, புருந்ததை-
ஆதிரைக்குச் சம்பலித்ததை

(பி - ம்.) க. ‘சங்கெனசெயதி’

ஆதிரை கணவ னுயிழை கேளாய
சாதுவ னென்போன் றகனில் னுகி
நு அணிபிழை தன்னை யகன்றனை போகிக
கணிகை யொருததி கைகதூ னாவ
வட்டி-னுஞ் சூதினும் வான் பொருள் வழங்கி
கெட்ட பொருளின் கிளைகே நிறுதலிற்
பேணிய கணிகையும பிறாநலங் காட்டிக
க0 காண மிலிபெனந கையுதிரு நோடலும்
வங்கும போகும் வானிநா தாழ்மடவ
தங்கா வேடகையிற் முன்னு நெலவழி
நாமிடு முநநி வளிகலன வெளவ
ஒடி மரம் பறறி யூதிரை யுதைப்ப
கடு நகக சாரணா நாகா வாழ்மலை

ந - ச. கணவன சாதுவனென்போன

நு. ஆதிரையைப் பிரிந்துசென்று.

சு. கணிகை - வேசை. கைகதூண - தீய ஒழுகக்கதால் வந்த உணவு,
கை - ஒழுககம், “கடவ தன்றுநின் கைகதூண வாழ்க்கை” (கீவக. ௧௫,
௫௭) நலகவென்பதனபின், ‘உண்டு’ என்று ஒருசொல் வருவிகக.

எ வட்டினும் சூதினும் - வட்டாடலிலும் சூதாடலிலும், மணி
கசு கந. வழங்கி - கொடுத்தி.

அ கணிகைக்கும் வட்டிற்கும் சூதிற்கும் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி,
‘கெட்டபொருள்’ என்றா பொருளினகிளை - பொருளினபகுதிகள்

க0. காணமிலி - பொன்னிலலாதவன கையுதிருக்கோடலும், உம
உடனிகழ்ச்சி, “நீயெனப் பேச லோடும் மயங்கி வீழ்ந்தான்” (கீவக.
௩௮௩) எனபுழிப்போல கையுதிருக்கோடல மணி. ௩ ௪0௧, ௫ ௫௫

அ - க0 கேடுறுதலிற் கையுதிருக்கோடலுமெனந்

கசு. வாணிகா - வியாபாரிகள்

கஉ தங்கா வேட்கை - பலவிடத்தும் செல்ல வேண்டிமென்ற விருப
ம தானென்றது சாதுவனை

கந வளி - காற்று கலன் - கப்பல் காற்றால் கப்பல் கவிழ

கசு ஒடிமரம் - பாயமரத்தின் ஒடிந்ததுண்டம், “கூம்பிறற் துண்டந
தழுவிக கிடந்தான்” (கீவக. ௫௧௩.) உதைப்ப - செலுத்த, “ஒடுந் திரைக
ளுதைப்ப வருண்டுருண்டு” (கீவக. ௫௧௬)

கடு மு மணி கசு ௩௧ நாகவென்பதன பொருளை, மணி அ
௫ச - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் பாகக்க. உடையிலலாம்ற் சஞ்சரிப்பவராதலின்
நாகா, ‘நககசாரணா’ எனப்படடா, நககம் = நகநம் - நிருவாணம் சாரண
ராகிய நாகா,

பக்கஞ் சாரந்தவா பானமைய னுயினன
நாவிய கேநிற நனமரம பற்றி
போயினன் றனனோடு மெய்யுயிர் போந்தோ
இடையிருள் யாமத தெய்திரைப் பெருங்கடல்
உரு உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோ தம்முடன
ராதுவன றுணுஞ் சாவுற றுனென
ஆதிரை நல்லா வரங்கது தானகேட
நா ரேயோ வெள்ளாழ லீமம்
தாரீ ரோவெனச சாற்றினன் கழறி -
உரு கடல்க காணிற் பெருகுழிப் பந்தது
முடலை விறகன் முன்பெரி பொத்தி
நக்கவென கலாவன் வினைபாய னுயப்பா
புகுழிப் புகுவே னென்றவன் புகுதலும்

கசு பானமை - புகுதித்தனமை, மணி ந. நக

ந - கசு கணவன் சாதுவனெனபோன, ஆகிப் போகி உண்டு வழங்கிச்
செல்வழி வெளவுதலாற் பற்றிச் சாந்தது அவாபானமையனையினெனக்
சாதுவன் கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட ஆதிரையின் செய்தியை
இனிக் கூறுவாரா

கஅ. போயினன் - சாதுவன் உயய - பிழைக்க

கக இடையிருளயாமதது - இருளையுடைய இடையாமத்தின்,
யாமம் - இரவு, “யாம மும்பக லுமற்றி யாமையால்” (சீவக கரு)

உரு மணி கஅ சுச, சீலப் கரு உஅ - கூ உடை கலப்பட்டு
உடைந்த கப்பலில் அகப்பட்டு ஒழிந்தோ - இறந்தோ,

உக என - என்று சொல்ல

கஅ - உக போந்தோ சாவுற்றனென

உக. சாமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும விறகடுக்கு, மயானமுமாம்,
உச. தாரீ - தருவீ,

உரு. சுடலைககான - மயானம் படுத்தது - செயது தொடுகுழிப்படுத்த
தல் மணி, சு சுச,

உசு முடலைவிறகு - முறுககுண்ட விறகு, “முடலை யாககை முழு
வலி மாககள்” (பெரும்பாண், சுச) பொத்தி - மூட்டி, “தீயமுற்பொத்தி”
(உரு) என்றா முன்னும்

உஎ உயப்ப - செலுத்த

உஅ புகுழி - புகுவிடத்தது, அவன் - ஆதிரை

கஅ - உஅ போந்தோ, ஒழிந்தோ தம்முடன சாதுவனும் சாவுற்ற
னென, நல்லாள் அதுகேட்டுக் கழறிப் படுத்தது பொத்தி அதிற் புகுதலு
மென்க.

படுததுடன் வைத்த பாயற பள்ளியும்

௩௦ உடுதத் கூறையு மொள்ளெரி யுறுஅ
தாடி-ய சரத்தமு மசைந்த கூந்தலிற
குடி-ய மாலைபுந் தொன்னிறம் வழாது
விமைமலாத தாமரை யொருகணி யிருந்த
திருவின செயயோள் போனவினி திருப்பாத

௩௫ தீயிங் கொல்லாத தீவினை யாடா யேன
யாது செயகே னென்றவ னே வதலும்
ஆதிரை கேளுன னரும்பெற்ற கணவனை
ஊாதிரை கொண்டாள் குய்யப்ப போகி
நகக ராரணா நாகி வாழமுலை

௪௦ பககளு சோந்தனன பல்லியார்ன புறுஅன
சந்திர தந்த னெனுமொ வானிகன
வங்கந தன்னெடும வந்தனன றேனறு
நின்பெருந துனா மொழிவாய றீயொ
அந்தந தோனறி யசரீரி யறைதலும்

௪௫ மையரி புணக னுமுதுயா நீங்கிப்
பொயகைபுக காடிப் போதுவாள் போனறு
மனங்கவல் வினறி மனையகம் இருந்தேன
கணமணி யனையான கடிதீங் குறுகென
முண்ணிய முட்டாள் பொழிபழை சூருட

௨௬ பாயறபள்ளி - படுககையிடம்

௩௦ உருது - உருமல் ௩௧ ஆடிய - பூசிய

௩௨ வழாது - வழுவாமல், ௩௩ தாமரை - தாமரை மலரில்

௩௪ திருவின செயயோள் - திருமகள், மணி று

௩௬ யாதுசெயகேன - என்ன செயவேன அவன - ஆதிரை

௩௭ அரும்பெற்ற கணவன - பெறுதற்கரிய கணவன

௪௪ அந்தரம் - ஆகாயம் அசரீரி - அருவமாய எங்கும் நிறைந்துள்ள
முத்தறெய்வம் ௪௬ போதுவாள் - வருவாள்

௪௭ கவல்வு - கவலையடைதல் மனையகம் - மனையிடம்

௪௮ கணமணியனையான - கணவன, சிலப் ௧௩ ௭௫ உறுக என்று

௪௯ முட்டாள் - வழுவாளாய், "புண்ணியமுட்டா" (பட்டினப் ௨௦௪)

(பி - ம்) ௨௬ 'படுததுடன்மைத்தபாவனைப்பள்ளியும்' ௩௮ 'கொண்டாங்குயிருயப்போகி' ௪௪ 'அந்தரத்தோனறி' ௪௫ 'அழிதுயா நீங்கி', 'அழியாது நீங்கி'

- ௫௦ அருமபெறன் மரபிற பத்தினிப பெண்டிரும
 விருமபினா தொழுதம் வியபின வாமினா
 ஆங்கவன கணவனு மலை ரடைகளை
 ஓங்குயா பிறங்க தொருபர நீழல்
 மஞ்சடை மாலகட ஆழந்தேரய கூடந்து
- ௫௫ துஞ்சுதுயில் கொள்ளவர சூாமலை ரெழும
 கக சாரணா நயமிலா தோன்றி
 பகசுந் தோநது பரிபுலம் பின்னிவன
 தானே துரியன் வந்தன னவியன
 ஊனுடை பிவவுடம் பணவென நெழுபபலும
- ௬௦ பற்றவா பாடை மயகதறு மரபிற
 கற்றன் னாதிற நநதொழின பாககா
 நறு பிங்கித தொழுதுரை யாடி
 ஆங்கவ நுரைபோ அருந்திறல் கேளா
 சங்கெக குருமக னிருந்தோ னவனபர
- ௬௫ மோநதரு னீயென வவருடன போகிக

௫௦ பெண்டிரும, உமமை உயாவு சிறப்பு

சக-௫௦ மணி, க௫ எ

௫௧ வியப்பு-ஆசசரியம் ஆதிரை வியப்பினளாயின

மேலே சாதுவன செய்தி கூறுவா

௫௨ கணவனும்-சாதுவனும்

௫௩ பிறங்கல்-மலை நீழல் - ந்ழலில்

௫௪ நேரய கூடந்து - வருத்தம் மிகுந்து

௫௫ துஞ்சுதுயில்கொள்ள - (சாதுவன) மிக நத்திரைகொள்ள
 சூர்-அசகம் ௫௬ நயமிலா - இனிமையிலலாதவா

௫௭ பரிபுலம்பினன் - இவன் மிகவும் வருந்தினான், “பக நீங்கு
 மின் பரிபுலம் பினரென” (சீலப் ௧௦ ௨௨சு), “பரிபுலம் பிலத்ததும்
 வருத்தம் வீட” (மலைபடு சக௭.)

௫௯ எழுப்பலும்-சாதுவனை எழுப்பலும்

௬௦ அவாபாடை - நாகாக்கருகரிய பாடைபை

௬௧ கடுந்தொழினமாககள் - நாகா

௬௩ அருந்திறல் - பெறுதற்கரிய திறலையுடையா

௬௪ இருந்தோன் முற்று கூடு என - என்று நாகாசொல்ல

(பி-ம்) ௫௬ ‘ஓங்கியபிறங்கல்’ ௫௪ ‘மாககடலிழந்த’ ௬௦ ‘பாடை
 யினமயகத’, ‘மயக்குறு’ ௬௨ ‘தொழுதுரையாடலும்’

- கவாடு குழிசொல்லு கழிமுடை நாற்றமு
 வெவ் வென புணங்கும ஷிரவிய ஷிருகணகயில
 ஷாங்குதவ பிணாவோடி ந்தது போலா
 பெண்ணிட - ஷிருநத பெற்றி ஷோககிப
 ௭3 பரவாபிற பிணித்தவன பரவ மமய ஷாகி
 கோநிராமரத்தில குளிரந்த பிணவன
 ஷங்குந வந்த காரண மெனவென
 ஆங்கவற கல்கட ஷுற்றலைய ஷாரந்தலிய
 அருந்தது வில மல்கட ஷுந்ததோன
 ௭4 வந்ததின் வலியவ வமநின மரகதா
 மமிக கிலபதோடி நலகலையக கொந்தது
 வெவ்வுற ஷுணா வெவ்வுற கொந்தென
 அவலிய கோடி மரவ வயந்த
 வெவ்வுற கோடி மரவ வெவ்வுற வெவ்வுற
 ௭5 பெண்புரு புவாபுமின வெனினை மரககா

௭௬ குழிசி - பாண கழிமுடை நாற்றமு - மிக புலால் நாற்றமு
 ௭௭ உணங்கல் - வறறல்

௭௮ எணகு - கரடி பிணவு - பெண்கரடி, “பனறி புலவாய”
 (தொல் மரபு ௫௮) எனனும குத்திரத்தில், ‘ஒன்றிய’ என்றதனால், பிண
 வெண்பது கரடிகுங் கொள்ளப்பட்டது

௭௯ பெணி - மனைவி

௮0 பாடையிறப்ணித்து - பாடையிறுலே வயமாகி

௮௧ கோடு - கில, நிழல் - நிழலில், அவன - நாகாளுடைய குருமகன்.

௮௨ வந்தகாரணமெனென - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப
 வந்தகாரணம் சிலா ௧0 கௌசு

௮௩ அவறகு - குருமகனுக்கு

௮௪ அளியன - அளிக்கத்தக்கான, “அளியன றுனே முதுவா யிர
 உலன” (முருகு ௨௮௪.)

௮௫ என - என்று குருமகன் சொல்ல

௮௬ - எ. மரக்காள, நமபிக்கு வேண்டும்கொடுமென

௮௭ அயாந்து - கலைபுறறு.

௮8 உணடி - உணவு இன்றெனின் - இல்லையாயின

(பி. ம்.) ௮௯ ‘குளிரந்தவன்பின்ன’ எஃ ‘ஆங்கவனல்கட’ எஃ.
 ‘நங்கையைக கொடுமின’ எஃ ‘கெட்டேன’

குண்டே? ஞாலத் துறுபயனுண்டென்றிற்
காண்குலம் யாங்களுங் காடநீவா யாகெனத்
தூண்டிய சினத்தினன ரெரலெனையெரலலும்
மயங்குங் கவனஞ் சினனுயிர் கோறலும்
அந் நாயகது மயங்குங் கடிந்தன? கேளாய
பிறந்தவா ராதலு மிறந்தவா பிறந்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துணைமயின்
நல்லறஞ் செயலோர் நல்லுல நடைதலும்
அல்லறஞ் செயலோர் நல்லுல நடைதலும்
சுடு உண்டென வுணாதலி னுரலோர் நனைந்தன
நண்டனை யாகெனக் கநிரை யொய்தி
உடம்புவிட லோடு முயிருந் தொண்டே
இடம்புவிட லோடு முயிருந் தொண்டே
அவயுயி ரெவவனா மோயபபுது மவவனை
கநி ரெவவன முறையென சினவா திதுதேர்
உறறதை யுண்டு முடலுயிர் வாழவுழி

அக உறுபயனுண்டோ அஉ காண்குலம் - அநிலேம

அக சினத்தினன சொல்லென - கோபமுடையவனுயச சொல்லா
யென்று நாகருடைய குருமகன கேட்ப, சொல்லும் - சாதுவன சொல்லுவான்.

அநி கயங்கு - கவங்குதல், “கயங்கு நல்லறம்” (கக கஅ) எனநூ
முன்னம், பி லெ. கஅஅ, உஉக

அச - றி கள்ளாயு மொலையாயு அறிவுடைபோர நீக்கினா.

அச - எ. இவவழிகள, “உறங்குவுதுபோலுஞ் சாககா நிறங்கி, விழிப்
பது போலும் பிறப்பு” (ககக) எனநூ கநுளின் பொருளைத் தழுவி வந
சிருத்தல் காண்க

அக அல்லறம் - பாவம், அறமல்லாததென்றபடி.

கடு உரவோர் - அறிவுடைபோர

அஎ - கடு உணமையின், உணாதலின் உரவோர் நோந்தனா

கக கண்டனையாக - அநிந்தாயாகு, என் - என்று சாதுவன
சொல்ல கநிரை - பெருஞ்சிரிப்பு.

கநி. செவவனம் - நேரே, “திருவிரி பூம்பொழிற் செவவனஞ்
சோநது” (கீவக நிகநி.) என் - என்று குருமகன சொல்ல

கக. உயிர்வாழவுழி உடல உறறதை யுண்ணும்.

(பி - ம்) அக ‘உண்டோமாகக் குறுபய’ அக - ச, ‘சொல்லலு
மயங்கும்’

மறறைய வுடையே மனனுயிர நீங்குகிற
 றடிந்தெரி யுடையு நூதானுண ராதெனின
 உடம்பிடைபு போனதொன லுண்டென வுணரீ
 ௧௦௦ போனா தமக்கோ புககிலுண டெனப
 தியானை வல்லே னியாவரு புணரகுவா
 உடம்பினை டெடழிய விரிபல் நாதமா
 நடநகுரேட ரேறல் கனவினுங் காண்குனை
 யாங்கனா டோக யவழிப ரெயவினை
 ௧௦௧ புண்ட னா கைகயிற புகுவது தெளிந்
 னாநவ னுரைதகது டெரிவிழி நாதனும
 நனநறி டெடடி நல்லடி வீழரது
 நாளா புலுவ கைகயி னிவழிடா
 புலுநறை வாழிபி ரோம்பித நாதநேன்
 ௧௦௨ தமக்கொழி மரபிற் ராவுறு காறு
 அமககா நல்லற மெறிதகுவை பெயறலும
 னன்று டெனனுய நன்னெற்ப படாகுவை
 உனறனக கொல்லு ரெலியற முறைககேன
 உடைகல் பாகக ஞாயிருயந் தீங்குந்
 ௧௦௩ அநிதொழி ஸொழிந்தவ ராருயி ரோம்பி

௧௦௪	தடிந்து - டெட்டி	௧௦௦, புககில - புகமிடம்,
௧௦௨	காவதம் - காதம்	௧௦௬ கேசை - நெடுநூலம்
௧௦௨ - ௩	உயிரசேறல் கனவினுங் காண்குனை	
௧௦௪ - ௫	உயிர புகுவது.	
௧௦௬	அவன - சாதுவன	௧௦௭ நன்று - தருமம்
௧௧௦	தமக்கொழிமாபின் - தமக்கென்றே தீராத முறைமையினை	புடைய.
௧௧௦ - ௧௧	மரபினை புடைய நல்லறமெனக்.	
௧௦௬ - ௧௧	நாகனும எடுத்துரைபெயறலும	
௧௧௨	படாகுவை - செல்வாய	
௧௧௬	ஒலலும நெறி - இயலும வழி, இவவழி, “ஒலலும வகையா	
ன்றவினை யோவாதே, செல்வமவா யெல்லாரு செயல்” (௧௧௬) என்ற துற		
ளின் கருத்தைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க		
௧௧௫	அநிதொழில் - கொல்லுநகொழிவ	
(பி ய்)	௧௦௭ ‘நன்னெறிசெட்டி தன்னடி’ ௧௧௦ - ௧௧ - ‘என	
றெனக் கொழிய தேமுற மேககரனறிநல்லற’ ௧௧௨ ‘நனறிது சொன்னாய’		

மூததுவிளி மாவொழித தெவவுயிர மாடமே
தீததிற மொழிகெனச சிறுமக னுரைப்போன
சங்கமேக காசு நிவவறஞ் செயகேம

ஆங்குனந் காசு மருமபொருள் கொள்கெனப்

கஉ௦ பண்பு பண்பு கலங்கனிழ மாகநனை

உண்டே மவாத முறுபொரு ளீங்கிவை

விரைமர மெனறுகில் விழுந்தித குப்பைபேர

புலையிவை கொள்கென வெந்ததனன கொணரது

ரந்திர தகத நென்னும வாணிநன

கஉ௧ வங்குந் சோந்ததில் வரதுட நேறி

விரைமர புருந்தி கிவவொடு வாழரது

புலையி நனபல தானமுஞ் செயதனன

ஆங்குன மாகிய வந்திரை கையாற

புலையி நனபல புருந்தி பெறுகென

கஉ௨ புலையி புருந்தி பணிமே கல்கதன

புலையி வோவியம் போல நிறறலும்

சொழி புலையி கொண்டு ஆயரறு கிளவியோ

புழுத மரபியி னகனகரை நீறைகரப

ககக மூததுவிளிமா - முதுமையுற்று இறககும் விலங்குகள

ககௌ தீததிறம்-கொலை என - என்று சாதுவன சொல்ல

கஉ௨ விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன , விரை - வாசனை

கஉ௩ என - என்று நாகன சொல்ல

ககௌ - உரு உரைப்போன இவையிவை கொள்கெனவெனக

கஉ௧ வங்குந் சோந்ததில் - சோந்த கப்பலில்

கஉ௨ ஆங்குனமாகிய - அததனமையை உடையளாகிய

உ - கஉ௩ உரைப்போன, பிசசை பெறுகெனவெனக

ககக பிசசை வாங்குமபொழுது துறவறத்தினா மெளனமாக நிறக
வேண்டுமெனபது விதியாதலின, 'புலையா வோவியம் போல நிறறலும்'
என்றா, புலையா வோவியம்-வண்ணங்களைக் கொண்டெழுதாத வழிவைக
கோட்டின சித்திரம், மணி உஉ அஅ, நெடுநல் கசௌ, ந

கக௩ அகனகரை மணி கக. கௌ

(பி-ம்) கஉ௦ 'பண்புபண்புகககல' கஉ௨ 'ஆயிழைகையாற'

கக௩ 'சுரபியினகனகனை'

பாரசு மடங்கலும பசிபிணி பறுகென
கநநி ஆதிரை பிடன ஸாருபிர மருநகென

கந.—ஆதிரைபிச்சையிட காதை முற்றிற்று

கநநி ஆருயிமருந்து - அனனம்

கநந-நி நிறைதர இடனனெனந

உ - கநநி உரைப்போள, 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரைகையாற பிச்சை பெறுக' என்று சொல்ல, மணிமேகலை மனையகம் புகுந்து நிறறலும், ஆதிரை தொழுது வலங்கொண்டு ஆருயி மருந்திடனென முடிந்த

பதினேழாவது

உலகவறவி புக்க காதை

[பதினேழாவது மணிமேகலை

காயசண்டிகைபென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானைத்தீபவித்து
அம்பலம்புகுகபாட்டு]

பத்தினிப பெண்டிர் பாததூ னேற்ற

பிச்சைப பாததிரப பெருஞ்சோற றமலை

அறத்தி னீட்டிய வெண்பொரு ளறவோன

திறத்து வழிப்படு-ஞ் செய்கை போல

க பத்தினிபபெண்டிர் - ஆதிரை பாததூண - (இயலபுடைய மூவா முதலாயினாக்கும் தென்புலத்தார முதலிய நாலவாக்கும்) பகுத்துக் கொடுத்து உண்ணப்படும உணவு, பாததல-பகுத்தல இஞ்ஞல், ஆதிரையின இல வாழ்க்கைநலம் கூறப்பட்டது, "பழியஞ்சிப பாததூ ணுடைத்தாயின வாழ்க்கை, வழியெஞ்சு லெஞ்ஞானறு மில" (குறள், ௪௪) பெண்டிர் து பாததூண

உ அமுதசுரபியிலுள்ள பெரிய சோற்றுத்திரளை, அமலை - திரளை "அமலைக் கொழுஞ்சோறு" (புறநா ௩௪)

க - உ ஏற்ற பாததிரம்

௩ அறத்தின ஈட்டிய - நலவழியே சம்பாதித்த ஒண்பொருள் குறள், ௪௬௦

௩ - ௪ அறவோன திறத்து வழிப்படும செய்கைபோல - அறவோ னிடத்துப் பெருகுதலுறுஞ் செய்கையைப்போல, அறவோன - சறபாததி (பி - ம்) க 'பாததூணீயத்த'

நி வாங்குகை வருந்த பன்னுயிரக களிததுத
தானநெரலை விலலாத தைசடை நோகுகி
பாளைத் தீநோ யாவயிற நடக்கிய
காயசண டிகையெனுங் காரிகை வணங்கி
நெடியோன மயங்கி நிலிசைத் தோனறி

க0 அடலரு முநநீ ரடைத் தருநானு
குரங்குகொணார நெறிநத நெடுமலை யெல்லாம
அணங்குடை பன்ககா வபிபு புககாங்
கிட்ட தாழறாக கட்டமுற கடுப்பசிப
பட்டே நெனறன பழனினைப் பயக்கால

ரம தானப்பொருள, பாத்திரத்தின் பெருமைக்குத்தக்கபடி பெருகுதலுறு
மெனப்பை, “விருந்தின், துணைத்துணை வேளவிப் பயன்” (குறள், ௮௭),
“அறப்பயனும், தானசிறி தாயினுந் தக்காரைகப் பட்டக்கால, வானசிறிதரப்
போதது விடும” (நாலடி ௩௮) என வருவனவற்றாலுணராக

௬ தைகமையை (காயசண்டிகை) நோக்கி

உ - ௬ ஒண்பொருள வழிப்படுஉருசெய்கைபோலப் பெருஞ்சோற்ற
மலைதான் தொலைவில்லாததனைமையை நோக்கியென்க

௭ யாளைத்தீநோய - பஸமகவியாதி

௮ காரிகை மணிமேகலையை வணங்கி

௯ நெடியோன - திருமால் மயங்கி - பருவதமுனிவரும் நாரதமுனி
வரும் அம்பரீடனுக்கிட்ட சாபமாகிய அநதகாரத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொண்ட
மையால் மயக்கமுற்று தோன்றி - இராமனாக அவதரித்து நெடியோன
நிலமிசைத் தோன்றிமயங்கியென மாற்றாக திருமால் இராமனாக அவதரித்த
பொழுது, முறகநிய சாபாநதகாரத்தால் மயக்கமுற்றிருந்தாரென்பதைப்
பின்வருஞ் செய்புளாலுணராக “கன்னியநதுழாயக கமலலோ சன்னறய
ரதற்கு, மன்னுநனமக னுகியே வந்தன னுதித்து, முனனை யந்தகாரத்தி
னான மூடிடப் பட்டுத், தனனை மாயனென றறிந்திடா துறைந்தனை
சாராதே” (இலிங்க உத்தர அம்பரீடனை ஆழிகாதத் ௮௫)

க0 முநநீ - ஆககல முதலிய மூன்றுநீர்மையைஅடைய கடல்
அடைத்த ரூனறு - இலங்காரநகரஞ்செல்ல அடைத்தநாளில்

௧௨ அணங்கு - வருத்தம், தெய்வத்தனமையுமாம் அளக்கா - கடல்
புககாங்கு - புகுந்தாற்போல

௧௧ - ௨ மலையெல்லாம் அளக்கா வயிறுபுககாங்குகை

௧௩ இட்டது ஆற்ற - இட்டபொருளால் தணியாத

௧௪ பட்டேன - அடைந்தேன வினைப்பயத்தாற பட்டேனென்க

(பி - ம்) ௫ - ௬ ‘அளிக்கத்தான்’ ௯ ‘நெடுமானமயங்கி’

கடு அனலை கேனீ யாருயிர் மருததுவி
துன்னிய வெனனோய துடைப்பா யென்றதும்
எடுத்த பாததிரக தேந்திய முழுதும்
நிடித்தவள கைபிற போண்ணின பொய்தும
வயிழாகாய பெருமபசி நீங்கி மற்றவள்

உ௦ துயர நீங்கித் தொழுதன ஞ்ரைகரும்
மாசில் வாலொளி வட திரைச் சேடி க
காசில்காளு சனாருக கடி நகு நுளவோன்
விஞ்சையன் றனனொடு வவவவினை யுருப்பந்
தெனற்சைப் பொதியில் காணிய வநேன

உரு கடுவர லருவிக கடுமபுனல் கொழிந்த
விடுமணற் காணியாற் றியைந் தொடுங் கடுந்தேன

கடு ஆருயிர் மருததுவி - அரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தை யுடையாய், ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்

கசு துன்னிய - நெருங்கிய எனனோய - எனது பஸ்மக் வியாதியை என்றதும் - என்று காயசண்டிகை சொல்லலும்

சு - கசு காரிகை, நோக்கி வணங்கி, 'எனனோய துடைப்பாய' என்ற லு மெனக்

கௌ. அமுதம் - அன்னத்தை

கஅ அவள்கையில் - காயசண்டிகையின்கையில் நிடித்துப்பெய்தலும்

கக. அவள் - காயசண்டிகை உ௦. தொழுது உரைப்பாள

கக - உ௦. அவள் நீங்கி நீங்கித் தொழுது உரைக்கும்.

உக வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி சேடி - வித்தியாதரநல்கு சேடி வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின், அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது, "வெள்ளி மாலவரை வியனபெருகு சேடி" (சிலப். சு க)

உஉ காசு - குற்றம் காஞ்சனபுரமாகிய காவலையுடைய நகரம்.

உ௩. விஞ்சையன் - கணவனாகிய வித்தியாதரன் உருப்ப - தோற்ற, அழலவென்றமாம்

உ௪. பொதியில் - பொதியினமலை காணிய - காணுதற்கு

உ௬ - ச விஞ்சையனொடு வந்தேன.

உ௭. கடுவர - விரைந்தவருந்ல கொழித்த - தெளளிய

உ௸. கானயாறு - காட்டாறு. ஒருங்கிருந்தேன - கணவனுடனிருந்தேன

உ௹ - சு வந்தேன கானயாற்றிருந்தேனெனக்

(பி - ம்.) கசு. 'துன்னியவெனனோய' உஉ. 'காஞ்சனக்கடிகா', 'காஞ்சனபுறநகா' உ௪ 'காணியவருவேன'

புரிநூன மாபிற் றிரிபுரி வாசடை
மரவுரி புடையன விருசகிக னெனபோன
பெருங்குலை பண்ணை க கருங்கனி யனைபடுரா
ந ௮ இருங்கனி நாவற் பழமொன றேறத்திக
தேக்கில் லைநதது சேணு மாபிற்
பூக்கிடழ பொய்கை யாடச செனதேற
நினை புருத்தலிற் செருகுகொந் தொனதேற
நாலா லுதந் நருங்கனி சிதைத்தேன
ந ௯ உடைய லேடைகைபின் வழுஉம் விருசகிகன
நடைவ் வெனனை நருங்கனிப சிதைவடிவ
சித்திநற் நாவற் றிரிய மாவ
நீர நுண்பு லொருங்கி நுற
நகுகனி புண்டோ மாய் மான
ச ௦ மநந வியாநகையின் வழுபயிற் றிவதுவ
பன்னி மானபு லொருநா வல்ல

உ௧. புரிநூல - முறுக்கிய பூணூல திரிபுரிவாசடை - திரித்து
முறுக்கிய நீண்டசடை

உ௨ மரவுரியுடையன - வறக்கிலமாகிய ஆடைபையுடையன உடை
யனுகிய விருசகிகனெனபோன

உ௩ பெண்ணை - பனை கருங்கனி - காய்கனி, பெரியகனி யென்று
மாம

ந ௮ இருமை - பெருமை நாவல் - சம்புமரம்

ந ௯ - உ. சேணநாறுபூ, சேண - நெடுநதாரம் பரப்பினைபுடைய
பொய்கை ஆட - நீராத

உ௨ - ந ௨ விருசகிகனெனபோன, நாவற்பழமொனறையெந்தி வைத்
துப் பொய்கையாடச செனதேருகுவெனக

ந ௯ உருத்தலின் - பயன்கொடுப்பத தோற்றுதலினால் செருக்கு -
களிப்பு

ந ௯ - ச உருத்தலிற் சென்று காலால் அநதக்கனியைச் சிதைத்தேன

ந ௯. வேடகை - விருப்பம்.

ந ௯ கருங்கனிச்சிதைவுடன் என்னைக் கண்டனன்.

மேல்வருவன விருசகிகன கூற்று

ந ௯ திபியம் - தெய்வலோகத்திலிருந்து உண்டாயது, இச்சொல்
திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு, திவ - தெய்வலோகம், மணி எ கூள்.

ந ௮. ஆண்டு - வருடம் ந ௯ - ச ௦ உண்டோரா பசியை நீக்குவா

(பி - ம்) ந ௯ 'வைத்துச்சென்றாற்றுப்பரப்பிற்' ந ௯ - அ. 'திபிய
மாகிய வீராறு'

ஞாணஞ் சோனபினை ஞானகனி சிதைந்தாய
 அநதரஞ் செல்லு மந்திர மிழநது
 தந்தித தீயாறு றனிததுய ருழநது
 சநு முநநா லாணபுன முகிராகனி நானீங்
 குணனு நாளுன அறுபசி களைகென
 அநநா வானகவ னிட்ட ஏயம
 இநநா வ டோலு நிவங்கொடி கெடுநதனை
 வாடுபசி புழநது பாபுனி போயின

௫௦ பாடி மி முருவிபாயமலை பொழிந்தென
 அலவலை செயதிக கஞ்சின னகனறு
 விவகொரி விஞ்சையன விழுமோர டெயதி
 ஆரணங் காசிய வருந்தவன றனனறு
 காண மினறிபுங் கடுநோ புழநதனை
 ௫௫ வானூ டெய்கென மந்திர பறந்தென

சஉ நோனபு - விரதம். சிதைத்தாய - அழித்தாய
 சங் மந்திரத்தை இழநது
 சச தந்திததீ - பலமகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைத்தீயென
 னும நோய, சீவக. நகசு தனிததுயா - ஒப்பற்ற துன்பம்
 சநு முநநாலாண்டு - பன்னிரண்டு வருடம்
 சத. உறுபசி - மிகப் பசியை களைகென - நீங்குகவென்று
 சஎ. அவன - விருச்சிகன சாபம் - சாபத்தை, சாபத்தின் முடி
 வெல்லையாகிய நாளென்றமாம, ஆகுபெயர்
 சஎ - அ இளங்கொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை
 சக ௨-ழநது - வருந்தி முனி - விருச்சிகன
 ௫௦ ஒலி முழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பாயோசனத்தை
 டைய பொதியினமலையை பாடிமிழ புநநா சக

௫௧ அலவலைசெய்திககு - மனத்திறஞ்றறியதை ஆராயாது செயத
 என செய்கைக்கு, “அலவலைவந தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்” (௨௧௨),
 “பலபல நாழஞ் சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன் றனை, அலவலைமைதவிாதத
 வழகன்” (ச ௫௫) எனப் பேர்யாழ்வார் திருமொழியில் வருதல காண்க
 இஃது அலவலைமையென்றும் வழங்கும்

௫௨ விழுமம் - துன்பம்

௫௩ ஆரணங்கு - அரியதெய்வத்தன்மை

௫௪ - ச அருந்தவன றனனறு கடுநோயுழநதனை

௫௫ வானூடு எழுக என - வானிடத்து எழுவாயென்று வித்தியாதரன் சொல்ல

(பி - ம்) சசு ‘உறுதுயா’ சக ‘உழந்தமாமுனி’ ௫௦ - ௫௨ ‘ஒழித் தே, னவலககவலை செயவினையஞ்சி, யிலகொளி’

ஊனுயிர நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய பெருமபசி வருததுமென தோற்றகுத
தீங்கனி கிழங்கு செழுங்கடாய நல்லன
ஆங்கவன் தொணரவு மாறறே னா
௩௦ நீங்க லாற்றி எனடுநதுய ரெயதி
ஆங்கவ னுங்கெனந் கருவொடு முறைபட்டான
ரமபுக தீனினுட டரிழந் மாறங்கிற
மமப மிலலாத் கழிப்பெருந் ரெலவா
ஆற்றி மடங்கி - காற்றுகூழை யாகி -
௩௧ நோற்றே ரு முறைவதேகா நோனந் முறைடாது
பலநா வாரியு நல்லெடு தோசி
அப்பதிபுக்குநென றவனபுரா ரெயப
இப்பதிபுக்குநென நபாநுறை கினதேறன
இருதிர நோட்டை விழவணி வருநாவ

௩௨ உடம்பினினறம் உயிரீங்குதறருக காரணமாகிய வெப்பத் தோடு

௩௩ வயிறுகாய பெருமபசி மணி கச ஈ வருததுமெனதேறகு - வருததுமெனற எனபொருட்கு

௩௪ தீங்கனி - இனியபழம் நல்லனவெனபதை ஒவ்வொன்றோடும் கூட்டுக

௩௫ ஆறதேறகு - பசிதணியேறகு

௩௬ அவன் - வித்தியாதரன்

௩௭ தமிழகமருங்கில - தமிழநாட்டில, “இமிழகடல வரைப்பிறறமிழக மறிய” (சிலப் ௩ ௩௭)

௩௮ கம்பம் - நடுக்கம் கழிபெருஞ்செலவா - மிகப்பெரிய செலவத்தை யுடையார

௩௯ மு மணி கச ௩௦ ஆற்றாமக்கள் - வறிஞர்

௪௦ நோற்றோ - முற்பிறப்பில தவஞ்செய்தோர் நோன நகா - வலி மையையுடையநகா, நோனமை - வலி, “சாப நோனஞான” (புறநா ௧௪) நகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௪௧ - ௩ செலவா நோற்றா, ஆகி உறைவதோ நகரெனக்

௪௨ பலநாள் ஆயினும் - ஆகாயவழியே செலலக்கூடாமையாற பல நாள் ஆகுமாயினும் நிலனெடுபோகி - பூமியில நடந்துசென்று

௪௩ அவன் - வித்தியாதரன்

(பி - ம்) ௩௭ ‘எனதேறகவன்’ ௩௪ ‘அருநதுணையாகிய’ ௩௬ ‘நிலைநாடுபோகி’

எ௦ வந்து தோன்றியிம மாநகா மருங்கே
என்னுறு பெருமபகி கண்டன னிரங்கிப
பினவரும் பாண்டல நெண்ணின்ன கழியும்
சுனிவில் மொப்பகி தனித்தனை வணங்கினேன்
மணிமேகலைபென வானபதிபட்டானே

எரு துககர துடைசூர துகவாறு மாதவா
சுககர வாளக கோட்டமுண்டாகத்திற
பலாபுகத் திறந்த பருவாய வாயில்
உலக வறவி யொன்றுண்டதனிடை
ஒன்ற ராங்க ணுறுபகி யமுந்தோ

அ௦ ஆறு மின்னாவி னாருமபிணி யுறநோ
கூடுவோத தோந்தாங் கிருப்போ பலாப
வரிவாழ் கூடந் ததன்பாற போகென
யுங்கவா போகிய பின்ன ராயிழை
ஒங்கிய வீதியி னெருட்டை யொதுங்கி

அரு வலமுறை முழுமுறை வந்தனை செயதங்
உலக வறவி னெருதனி யேயிப
பதியோ தமொடு பலாதெழு தேததும
முதியோ கோட்ட முழைப்பின வணங்கிக்

எ௦ இம்மாநகா மருங்கே வந்துதோன்றியெனக்

எ௨ கழியும் - நீங்குவான

எ௪ மணிமேகலை வீளி வானபதிபட்டானே - சிறந்த ஊராகிய

காஞ்சனபுரத்திற்குச் செல்வன

எரு துககம - பிறப்பு முதலியன, நாலவகைச் சத்தியங்களுள் துககம்
முதலாவது

எ௭ - அ மு மணி எ கூட-ந அதனிடை - அவவுலகவறவியில்

எ௯ - அ ஆங்கதில் ஒன்றுண்டு

அ௦ ஆருமினமையின - பாதுகாப்போ ஒருவரும் இல்லாமையினாலே

எ௮ - அக அதனிடை இருப்போ பலா

அ௨ வடு - வகி, 'வடுவாழ் கூடந்' என்றது மணிமேகலையை

அ௩ ஆயிழை - மணிமேகலை

அரு வலமுறையாக மூன்றுமுறை வந்து பணிந்து, 'வந்து' என்று
ஒரு சொல் வருவிக்

அ௮ முதியோள்கோட்டம் - சம்பாபதிகோயில் மும்மையின வணங்கி-
மனம் வாகுக் காயங்களால் வணங்கி, மூன்றுமுறைவணங்கி யென்றமாம்
(பி - டி) அச. 'ஒருபடைபோகி' அ௮ 'முறைமையின வணங்கி'

கரு துடை நெடுநிலை காரணங் காட்டிய
 கூடு தருணை பாவையைத் தானொழுது தேத்தகி
 வெயிலைத் வெமரிய வேயகரி தானத்தூத
 ராணி மாரலழ தோனயிய தென்னா
 பதின வயதிய பாதன மரகத
 ரமுத கரடுபோ டாயிழை ந்தானறி
 கூடு அபுத திரனகை யமுத கரடுயிடு
 தியாவரும வயக றேறபோரா தாமென
 ளெனெயி யரவத தொலியெழுந தன்றே
 யாணாப் போந மலலி மருங்கென

கௌ — உலகவற்றவிபுக்க காதை முற்றிற்று

கூடு மணிமேகலையொடு மறையோரையும் உளப்படுத்தி, 'தரு
 ணைப்பாவை' என்றா பாவையை - கந்திற் பாவையை
 கூடு வேயகரி கானம் - மூங்கில கரிந்தகாடு
 கூடு பைதல - துணை.
 கூடு ஏறபோராகிய யாவரும் வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல
 கூடு எழுந்தனறு - எழுந்தது கூடு யாணா - புதுமருவாய
 கூடு - அ அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தனறென
 கூடு - கூடு காயசண்டியையெனனுங்காரிகை 'காடு' வணங்கி, 'என
 றெய துடைப்பாய' என்றலும், மணிமேகலை பெயர்தலும், அவன பசி நீங்கித்
 தொழுது உரைக்கும், அங்ஙனம் உரைப்பவன், 'அதன்பாற போக' என்று
 கூறிப் போகியின்னா, ஆயிழை ஒதுங்கி வந்து வந்தனை செயது ஏறி வணங்
 கித் தொழுது ஏத்தித் தோன்றி, 'ஏறபோராயாவரும் வருக' என, அம்பல
 மருங்கு ஒலியெழுந்தனறென வினமுடிவு சொப்ப

(ப - ி) கூடு 'தருணைப்பாவை' கூடு 'உலகவற்றவிபுக்க காதை'

ப தி னே ட் டா வ து

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை.

[பதினேட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி
உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்க பாட்டு]

ஆங்கது கேட்டாங் கருமபுண ணைகவயிற்
றீததுறு செங்கோல சென்றுசுட டாங்குக்
கொதித்த வுள்ளமொடு குரம்புகொண்டேறி
விதுப்புறு நெஞ்சினள் வெயதுயிராத்துக் கலங்கித்
நீ தீரப்பலிவ வறமெனச் சித்திரா பதிதான்
கூத்தியன மடநதையாக கெல்லாங் கூறும
கோவல னிறந்தின கொடுநதுய ரெயதி
மாதவி மாதவா பள்ளியு ளடைந்தது

க. ஆங்கதுகேட்டு - மணிமேகலை பிக்குணிககோலம் பூண்டு பிச்சை
யேற்று யாவருக்கும் உணவு கொடுத்தலைக்கேட்டு ஆங்கு - அப்பொழுதே

உ தீததுறுசெங்கோல - தீயினகண் பழக்கக் காயதலுற்ற செந்நிறத்
தையுடைய நாராசம் சுட்டாங்கு - சுட்டாரதேபோல

ங் குரம்பு கொண்டி ஏறி - வரம்பைத் தாண்டியெழுந்த, என்றது
வரம்பு கடந்தென்றபடி, “குரம்பெழுந்த குற்றங்கொண்டேரா” (நாலடி
கடுங்)

ச விதுப்புறு - நடுக்கமுற்ற, விரைதலுற்றவென்றுமாம்

டு தீரப்பல இவ்வறமென - மணிமேகலைகொண்ட இவ்வறத்தைத்
தீரத்து விடுவேனென்று எண்ணி சித்திராபதி - மாதவியின் தாய்

சு எல்லா நாடகக் கணிகைகளுக்கும் சொல்லுவாள்

க - சு அதுகேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய வெயதுயிர்த்துக் கலங்கி இவ
வறத்தைத் தீரப்பலென்று எண்ணிக் கூத்தியன மடநதையா எல்லாருக்
கும் சித்திராபதி கூறுவாள்

மேலவருவன சித்திராபதி கூற்று

அ மாதவா பள்ளியுள் - சங்கத்தாரான அறவணவழிகளுடைய உறை
விடத்து, பள்ளி - முனிவா உறைவிடம்; சிலப் டு களக்

எ - அ கோவலன் இறந்தமைகேட்டு மாதவி அறவணவழிகளிடம்
புருந்து துறவுபூண்டமையை, “நங்கும் மாதவ ருறைவிடம் புருந்தேன, மற

(பி - ம்) க ‘புண்ணக்கையிற்’ ன் ‘குரங்கொண்டெழுந்த’,
‘குரம்பு கொண்டெழுந்த’ எ ‘நிறைந்தபின்’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை கஅஎ

நகுதக கனறே நன்னெடும பேரூர்

க0 இதுதக கென்போரக கௌளுரை யாயது

காதலன வீயக கடுநதுய ரெயதிப

போதல செயயா வுயிரோடு புலநது

நளியிரும பொய்கை யாடுநர் போல

முளியெரிப புருஉ முதுகுடிப பிறநத

கரு பத்தினிப பெண்டி-ரலலேம பலாதம

கைத்தூண வாழ்ககை கடனிய மனறே

பாணமகன் பட்டுழிப படுஉம பான்மையிற்

யாழினம போலு மியல்பின மனறியும

வண நீதத மாசறு கேளவி, அறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்நது உர
வோ னருளினன” (உ : ௫௧ - ௬௧) என வயநதமாலைககு மாதவி கூறிய
தாக இநதூலிலும், “மறறதுகேட்டு மாதவி மடநதை, கோதைத
தாமவ குழலொடு களைநது, போதித தானம புரிநதறங் கொள்ளவும்”
(உஎ ௧௦௬-௮), “போதியினகீழ் மாதவாமுன புண்ணியதா னமபுரிநத,
மாதவி தனறுறவுங் கேட்டாயோ தோழி” (உ௧ ‘காதலனறன்’) எனச
சிலப்பதிகாரத்தம வருவனவறறுலுணாக

௧ நகுதககன்று - சிரிககததககது பேரூர் - பேரூரில

௮ - ௧ அடைநதது நகுதககன்று.

க0 இது தககு எனபோரககு - இசசெயகை தகுதியுள்ளதென்று
சொலலும் அறிஞரககு, தககது விகாரம எள்ளுரை - இகழ்ச்சியுரை

கஉ போதலசெயயா - நீங்காத புலநது - வெறுதது

௧௩ - ௨ மணி ௨ ௩௮ - ௬

௧௩ நளி இருமபொயகை - குளிராத பெரியகுளம ஆடுநர் - ஆடுவோர்

௧௩ - ௪ மணி ௨ ௪௫

க௧ - ௫ காதலனவீயத துயரெயதிப புலநது வரிபுகும பத்தினிப
பெண்டி-ரலலேம யாம

க௫ - ௬ பலருடைய கையதாகிய உணவை உணடுவாழ்தலில உரி
மையையுடையேம்

௧௭ பாணமகன் - பாணன் பட்டுழி - இறநதவிடதது

௧௮ இயலபினம - இயலபையுடையேம்

௧௭ - ௮ பாணமகனையும் யாழையும் உவமை கூறினாள், நாடகக்கணி
கையாதலின்

(பி-ம்) க0 ‘தககெனறவாககெள்ளுரை’ கஉ ‘போதலசெலலா
வுயிரோடுபுலநது’ ௧௭ ‘பானமையின்’

நறுநதா துண்டு நயனில காலே

உ௦ வறுமழுத குறக்கும் வண்டு போலமுவம்

வினையொழி காலேத திருவின செவ்வி

அனையே மாகி யாடவாத துறப்பேயம்

தாபதக கோலந சாங்கின மெனப

தியாவரு நகூஉ மியலபின தனறே

உரு மாதளி ஈன்ற மணிமே கலைவல்லி

போதவிழ ரெவலி பொருநதாதல விருமரிய

உலகிய முமரனா புலகாள வண்டின

செய்யா விவாஸு செவலிதி நருநதந

சை கொணா டாங்கவ லேந்திய கழு லுய்யா

கூ௦ பிசை மாசாவி பிறாகை காட்டி

மற்றவன றவனா மணிமே கலைகனைப

பொற்றோக கொண்டு போரேது னுற

கக நயன - பசை, எனந்து செவ்வத்தை

உ௦ வறுமழு - டீக்னிலலாதது பாதகையாசுது வண்டு உருமயா தல “வணமுற றுறக்குங் கொண்டி மகள்ளை” (மணி ௨௮, ௧௦), மதுரைக் (௧௭௨ - ௪) உக வினை - நலவினை

உ௧-௨ “தவநகை மருங்கிற் றிருமகள் போலப், பயந்திர் மருங்கிற் பறறுவிட டொர்இ, இடடதை யுண்ணு நீலம் போல, ஒட்டிடத் தொட்டு முறுதி வாழுகையுட, பத்திமை கொள்ளா” (பெருங் க கரு ௧௭௭-௪௧), “புண்ணிய முலநதபின் பொருளி லாக்களை, கண்ணிலா துறநதிடும் வண்ணமீம்” (நூலா முதலி ௧௧)

உ௩ தாபதககோலம் - வித்தைக கோலம், பிககுணிக கோலமுமாம்

உ௪ நகூஉம இயலபினது - பழிகும் இயலபையுடையது

உ௬ ரெவலி - சமயம்

உ௭ உதபகுமாளை இவனே வண்டாகக் கூறியதுபோல, “உதய குமரனெனு மொருவண் டினீஇய, விரைவொடு வந்தேன” (கூ௦ - ௬௧) என்று சித்திராபதி கூறியதாக இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறுவா, “பெண்டிர் நலமெவளவித் தண்சாரற் றுதுண்ணும், வணமுற றுறப்பான மலை” (கலி ௪௦) என்று நலமெனை வண்டாகக் கூறியிருந்தல காரணம்

உ௮ சிதையாவளளம் - வேறென்றால் அழிபாதவுளளம்

உ௯ கடினா - பிசைப்பாததிரம் நக அவன - உதபகுமான

௩௨ போரேதுகின - வாரேனாயின

(பி - மீ) ௨௬ ‘வினையொழிகாலே’ ௨௭ ‘செவலின்பொருந்தல’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை கஅக

கடும னேற்றி யரங்குழம் போகி
 வடுவொடு வாழு மடநதையா தமமோரா
 நடு அனையே னை யரங்கு கூத்தியா
 மனையகம் புர அமர்வ னென்றே
 வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து
 மஞ்சகி கிளவி மாண்பொடு தோநது
 செறிவகா நல்லரா சிலாபுறஞ் சூழக
 ரு குழவியா பொடித்த கோலவாண முகத்தள
 கடுந்தோ பதி காஸிற போகி
 புறங்கோ வேந்த னிருபுதிடங் குழகி
 அரவ வனபொடு தேனின மாரகம
 சூருமணை ஞெளிரிய திருநா நெருஞ்சிறைப

நக சுடுமண - செங்கல் நக வடு - குற்றம்

நக - (ந) மடநதையா தமமோரணையேனாகி - மடநதையரை ஓடப்போ
 ளாகி, ஓட யுடைச்சொல்

நக - (ந) பதிலிலாரிற் குழுகுற்றப்பட்டாரை ஏழு செங்கற்சுமத்தி
 அங்கு குழுகித்துப் புறத்துவிடுத்தல் மரபாதலின சித்திராபதி இங்ஙனம்
 புறஞ்செய்வாறாயினன, இதனை, “சுடும னேரு வடுநீங்கு சிறப்பின”
 (சீலப நக ௧௪௬) எனப்பதனாலும், அதன் விசேடவுரைகளாலும் உணராக

நக வஞ்சினம் - சபதம் நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து - மனங்கொடுத்தது,
 ‘செங்குண சிவந்த நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து’ (அ ௫௮) என்ற முன்னும்

(ந) - நக சித்திராபதி கூறும் ‘மாதவி பள ரிபுளடைந்தது நடுநக
 கணை, அடுத்து எள்ளரைப்பது, யாம பதிகிறி ப்புணர்ப்பதும்,
 வாழ்க்கை கடலியமன்றே, இப்பலிணம், அன்றியு மெனப்பொருளும்,
 துறப்பேம், தாங்கினமென்பது நகுமியலபினது, ஆதலால், மனங்கொடு
 யைப் பொருளோடுகொண்டு போதுவேன, அங்ஙனம் போதேனாயின யா
 பின்ன’ என்ற வஞ்சினஞ் சாற்றியென

நக கிளவியைத் தோநது

சடு வியா - வோவை பொடித்த - தோன்றிய

சஉ இளங்கோ வேந்தன் - உதயகுமரன்

சக வண்கும தேனும் நல்லமணத்தே செலவனவாதவின, இங்கே
 சோத்துக் கூறப்பட்டன, இதனை, “மங்கைநல்லவா” (சீலப அகஉ) என
 னும் செப்புகுறையாவண்ணாக

சச தருணை ஞெளிரிய - கொண்டு வந்திட்ட மணலபாரந்த, “தரு

(பி - ம) நக ‘மடநதையா தமமோடு’ நடு ‘ஆடற்குத்தியா’ நக
 ‘மரபினன்னறென’ சச ‘திருமணனஞ்ஞரிய’

- சடு பவழத் தூணததுப பசம்பொற் செஞசுவர்த்
 திகமொளி நித்திலச சித்திர விதானதது
 ள்ளங்கொளி பரந்த பரிங்குசெய் மண்டபத்துத்
 துளங்குமா லூர்த்தித் தூமலாப பள்ளி
 வெண்டிரை விரிந்த வெண்ணிறச சாமரை
- ரு௦ கொண்டிரு மருங்குங் கோதையா வீச
 இருந்தோன றிருந்தடி பொருந்தினினை நேத்தித்
 திருந்தெயி றிலங்கச செவ்வியி னககவன
 மாதவி மணிமே கலையுட னெய்திய
 தாபதக கோலந தவநின றேவென
- ருரு வரிதுபெறு சிறப்பிற் குருகுரு வுயிர்ப்ப

மணன ஞெமிரிய திருநகா முற்றதது” (நேநீநல் சு௦, பேநீங் க ச௭. கக௭) ஒருசிறை - ஒருபக்கம்

சடு பவழத்தூணம் - பவளத்தாலாகிய தூண, சிலப் ௫ கச௮

சகூ நித்திலம் - முத்தது, என்றது, முத்தாலாகிய சலலியையும் தூங் கினையும் சித்திர விதானம் - சித்திரங்கையுடைய மேற்கட்டி, மணி ககூ நக௨ - ந, “ஒவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்தது, மாலைத் தூமலா வளையுட னெறி” (சிலப் ௩ கக௭ - ௨)

சடு - எ தூணத்தினையும் சுவரினையும் விதானத்தினையுமுடைய மண டபமெனக்

ச௮ துளங்கும மாண ஊர்தி - ஒளி அசைதலையுடைய சிங்க! தனம் ஊர்தி - வறுத்தற்கிடமாகவுள்ள ஆசனமென்னுமொருளது பள்ளி - இடம்

சகூ தெண்டிரை விரிந்த - வெள்ளிய அலைகள் போலே விரிந்த

ருக இருந்தோன - உதயகுமரன எத்தி - எத்த

ச௭ - ருக் மண்டபத்துப் பள்ளியில் இருந்தோனெனக்.

ரு௨. நகரு - சிரித்தது. அவன - உதயகுமரன்

ருச தாபதககோலம் - தவவேடம், என்றது பிக்குணிக கோலத்தை தாபதா - தவமுடையவா. என - என்று உதயகுமரன கேட்ப

ரு௨ - ச அவன நகருத் தாபதககோலம் தவநினறேவென.

மேலவருவன சித்திராபதிசூற்று, உதயகுமரன இருந்தவிடம் அவைக் களமாதலின மணிமேகலை செய்தியைச் சிலேடையாற் கூறுவாள்

ருரு குருகு கருவுயிர்ப்ப - குருக்கத்திபெற, மாதவிபெற, குருகு - குருக்கத்தி, குருக்கத்தி மாதவியென வழங்கப்பெறும் பின்னாக காஞ்சி கூறுபடுதலின பறவைகள் சனவெனவும் ஒருபொருள் கொள்ளலாம்

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம் புக்ககாதை ககுக

ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடலசால சிறப்பிற் பரதத தோங்கிய
நாடகம் விருமப நன்னலங் கவினிக
காமா செவவிக் கடிமல ரவிழ்நத

கூ௦ துதைய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய
விரைவொடு வந்தேன் வியனபெரு மூதூர்ப்
பாழமம் பறந்தலை யம்பலத் தாயது
வாழ்கநினை கண்ணி வாய்வாள வேந்தென
ஓங்கிய பௌவத் துடைகலப் படடோன

கூ௧. திருமணிககாஞ்சி யெனபதற்கு அழகிய கரிய காஞ்சிமரமென
றும், அழகிய மணிமேகலையென்றும் பொருள்கொளக் மேகலைக்குக் காஞ்சி
யென்று பெயர் உளதாதல, “எதிருந் துதலு நிலையின் மையுமா, மணிமே
கலையு மொருமரப் பெயரும், கருதுங் காஞ்சி யென்னுங் கடடுரை” எனனும்
தீவாகரக்குத்திரததாலும், “ஒருமரப் பெயரு மோரிசைப் பெயரும், கச்சிப்
புகியுமே கலையுங் காஞ்சி” எனனும் பிங்கலக்குத்திரததாலும் துணியப்படும்.

கூ௨ பரதமெனபதற்குப் பரதகண்டமென்றும் நாடகநூலென்றும்
பொருள்கொளக் ழு பதிகம், ௨௨

கூ௩ நாடகம் - நாடுகளின் இடமும், ஆடலும் நாடகம் இவ்வாற சிறப்
பெய்துமாகலின், “நாடகம் விருமப்” என்றோ, “நாடக மேதது நாடகக்
கணிகை” (சிலப் பதி கடு) என்றுவருதல காண்க

கூ௦. ‘உதயகுமரனெனு மொருவண்டு’ என்றது முன்னிலைபுறம்;
அஃதாவது முன்னே நிற்கின்றவரை நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு போலக்
கூறுதல். உணீஇய - உண்ணும் பொருட்டு, உண்ணுதல் - மிசைதலும்
அனுபவித்தலும்

கூ௧ பாழம் பறந்தலை அம்பலத்து - பாழிடமாகிய புறங்காட்டைச்
சாராத உலகவறவியினிடத்து, பறந்தலை - புறங்காடு, “களளியம் பறந்தலை
யொருசிறை யலகி” (புறநா ௨௪௦)

கூ௨ குருகுருவியிரப்ப ஓங்கிய காஞ்சி, நலங்கவினிக் கடிமலர
விழ்நதது, அதனை உதயகுமரலுக்கிய வண்டு உண்ணும்பொருட்டு வந்தேன்,
அக்காஞ்சி அம்பலத்தாயதென்க

கூ௩ கண்ணி - தலைமாலு, “கண்ணி காரநறுங் கொன்றை” (புறநா
௧) நின்கண்ணி வாழ்கவென்றல் மாபு, புறநா ககஅ, “தாமரை யுறை
யுஞ் செயயாள, வருவினா தம்மைப் புல்லாள வாழ்கநுங் கண்ணி மாதோ”
(சீவக கஅக௦) என - என்று சித்திராபதி சொல்ல புறநா எள. கூ;
பு. வெ கக

கூ௪. பௌவம் - கடல், உடைகலப்பட்டோன் - கப்பல் உடையப்
பட்டோன், “உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்” (கக. ௨௦)
என்றோ முன்னும், “உடைகலப் பட்ட வெங்கோன்” (சிலப் கடு. ௨௧)

(பி. ம்) கூ௩ ‘நன்னயம்’ கூ௨ ‘பாஅழம்’

கூடு வானபிணை பெற்றென மறவட முறைப்போன்
மேவிய பளிங்கின விநதிநிற பாவையில்
தோவிய செயதினென ஞெழிவேன் முன்னர்
காதகன எநெகை தலைபிணி விநதி
நதிநா வனமுலை நிறைநெரித ததூஉம்

எஃ ஒத்தொளிர் பவளத துளனொளி சிறந்த
முதநாகுத தளன முளனொபிற றமுதம்
அருந்தே மாதக வாருயிர தளிப்ப
விருந்தின் ஏறல் மடவிய தூஉம்
மாயிதழை மலரிடறக நேதா மக
எஃ காயவேல வென்ற கருங்கய வெநிங்கன

கூடு வானபிணை - சிறந்ததெபம் அவடகு - சித்திராதிசு
மேலவருவன உதயகுமரன் கூற்று

கூசு பளிங்கின - பளிக்கறையினகண்டள விருந்திற் பாவை இஃது
- புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது

கூஎ ஒவிபரெய்யெனது - சித்திரசு செயகையெனது

கூசு - எ மணிமேகலை தனைகனநி அஞ்சிப் பளிக்கறையிற் புருந்த
பொழுது அவளைச் சித்திரமென்று தான எண்ணியிருந்ததாக உதயகுமரன்
கூறின, “தாமோளி மண்டபம் . எத்திறத் தாணின் னிளவொடி
யுரையென” (கூ - கூ - கஉ) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

கூஅ தலைபிணி - கடமயகடம், தலைதலை - கட்டுதல் விடா - விடா
வாப

கூஅ - கூ மெய்கைகள் பிணிவிடாவாய் முலையை இறைபளவ நெரித்த
செயகையும், இறை - சிறிது

எஃ பவளவென்றது வரைய

எக முததுக்காதகன - முததுக்கள் கூடாமையுற்றவொத்த எயிறு -
116

எஃ அருந்த விருந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட, “அருந்தே
மாதக வாருயிர முதலவனை” (கூசு, கூஅ) என்றும் முன்னும்.

எக - உ “முளவா யெயிறு றமுதம் முனியாது மாந்திக், கொள
ளாத வினபக கடற்பட்டன” (கீலக, சகக)

எஃ விருந்தினமூரல் - புதிய இளநகை அருமபுதல் - தோற்றுதல்

எக - கூ எயிறுமுதத்தைபுண்ண ஆசை. றற எனதுயிர மசுமிப்புறு
வண்ணப் புனமுறுவல் செயததும்

எசு மாயிதழை - கரிய இதழ

(பி - பி) கூக ‘முலையிறநெரித்த தூஉ’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ககந

அறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கெனச்
 செனியகம புருஉச சென்ற செவவியும்
 பரிவகுபுறத தெறிநத பவளப பாவையென்
 உளவகொண் டொளிததா னுயிராககாப பிட்டென
 அ) நிையிருள் யாமத திருநதேன முன்னாப்
 பொன்றிகழ் மேனி யொருததி தோனறிக
 செங்கோல காட்டிச செய்தவம புரிநத
 அங்கவ டன்றிற மயாப்பா யெனறனள்
 செய்வப கொல்லோ திபரியங் கொல்லோ
 அரு எய்யா மையலேன் யானென் றவன்சொல்லா
 சித்திரா பதிகாள் சிறுநடை பெய்தி
 அததிறம் விடுவா யரசினங் குருசில

எசு பிறிதாகியது - வேறுபட்டது ஆரிடை தனக்கு - மணிமே
 கலேக்கு

எள புருஉ - புருது செவவி - அழகு

எச - எ ஓட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிரைக்கு அறிவு பிறிதாகிய
 தென்று குறிப்பித்துச் செவிககண்ணே சென்ற செவவியும்

எஅ மணி. ச கடசு பரிவகு - உவ்வனத்திலுள்ள பரிக்கறை
 பாவை - மணிமேகலை

எக. கொண்டு - நெரித்த னுடம் அருமபியதுஉம செவவியும் ஆகிய
 இவற்றைக்கொண்டு உயிராககாபபிட்டு - உயிரைக் காத்தலசெய்தது

எஅ - க பாவை கொண்டு உயிராககாபபிட்டு எனனுளத்து உயிரை
 என்னக.

அ0 இருந்தேன முன்னா - துயிலாதிருந்தேனுடைய முன்பு
 “பொங்குமெல மமளியிற பொருந்தா திருந்தோன, முன்னாத தோன்றி”
 (எ சு - எ) என்று முன்பு வந்திருத்தல காண்க

அக ஒருத்தியென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை

அங. அயாப்பாய - மறப்பாய, அஉ - ஈ மணி. எ அ - கச

அ0 - அங. இருந்தேன் முன்னா ஒருத்தி தோன்றிக காட்டி அவள்
 திறம் அயாப்பாயென்றனளெனக.

அங - ச என்றனள், தெய்வமோ? தெய்வலோகத்து நின்றாள்
 பொருளோ?

அரு எய்யா மையலேன் - குறையாத மயக்கமுடையேன

அஎ அததிறம் விடுவாய - ‘அங்கவ டன்றிற மயாப்பா’ என்று வினா
 கனவிற றேனறிய ஒருத்தி கூறிய அதனை விடுவாயாக

(பி - ம்.) எஎ - அ ‘செவிகுறுக குறுஉச சென்ற செவவியும் பசு
 பொற்’

காமக் கள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன்
தேவாக் காயினுஞ் சிலவோ செப்பின்

கூ0 மாதவன் மடநதைக்கு வருநதுதய ரெய்தி
ஆயிரஞ் செங்க ணமராகோன் பெற்றது
மேருக் குன்றத தூருநீரச சரவணத்
தருந்திறன் முனிவர்க காரணங் காகிய
பெரும்பெயாப பெண்டிா பின்புளம போக்கிய

கூரு அங்கி மனையா எவ்வா வடிவாய்த்
தங்கா வேட்கை தனையவட் டணித்ததுஉம
கேட்டு மறிதியோ வாட்டிறற் குருசில்

அஅ மயக்குற்றன் - மயங்கிச்செய்த செயதிகள்.

அக செப்பிற் சிலவோர் பலவுள்ளன வென்றபடி.

உதயகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்ததற்பொருட்டு இரத்திரன் அகலையை
விரும்பியது முதலியவற்றைச் சித்திராபதி கூறுவான்

கூ0 மாதவன் மடநதை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகலையை

கூ0 - கூக இரத்திரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய அகலையை
விரும்பிச் சோநது அமமுனிவா சாபத்தால் ஆயிரங்கண் பெற்றொன்ன-
பது புராணத்தை

கூஉ மேருக்குன்றது - இமயமலையினிடத்து, “இமையவில் வார-
கிய” (கலி. டுஅ.) ஊரும் நீரச சரவணத்து - பரந்த நீரையுடைய சர-
வணத்தில், சரவணம் - தருப்பைக் காட்டினை யுடையதொரு பொய்கை.

கூஊ முனிவா - ஸத்தரிஷ்டிகள்

கூச பெரும்பெயாப்பெண்டிா - பெரிய புகழையுடைய மனைவியா

கூடு. அங்கி மனையாள் - அக்கினிதேவன் மனைவியாகிய ஸவாஹா
தேவி, அவரவாடிவாய - அவ்வம்முனி பத்தினிகளின் வடிவமாய்.

கூசு. வேட்கை - விருப்பம். அவண் - அவவிடத்து

கூஉ - கூ. முன்னொரு காலத்தில் அக்கினிதேவன் ஸபதரிஷ்டிகளு-
டைய மனைவிகளை விரும்பி அந்தச் சந்தாபம் பொறுக்கமாட்டாமற் காட-
டுக்குப் போனபொழுது அவன் எண்ணத்தையறிந்த ஸவாஹாதேவி அம-
முனிவரெழுவா மனைவிகளுள் அருந்தி யொழிந்தோருடைய வடிவத்தை
முறையே யெடுத்தது வேறுவேறு காலங்கூறி சோநது அவன் வேட்கை-
யைத் தணித்தாளென்று ஸ்ரீ வியாஸபாரதந்திலுள்ள ஆரணிய பாவத்தில்
உஉச - கூ ஆம் அததியாயங்களால் தெரிகின்றது

(15 - ன்.) அஅ. ‘உற்றென்’ அக. ‘செபுவனன்’ கூஉ ‘குன்றி-
தொரு நீரசசரவணத்’ கூசு. ‘வேட்கையவன் றணித்ததுஉம’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ௧௯௮

கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலும்
தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலும்
௧௮௦ நிறையிற் காத்துப் பிறாபிறர்க் காணாது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேண்பை
பெண்டிர்தங் குடியிற் பிறநதா ளல்லள்
நாடவா காண நல்லரங் கேறி
ஆடலும் பாடலு மழகுந் காட்டிச்
௧௮௫ சுருப்புநாண் சுருப்புவி லருப்புக்கணை தூவச
செருககய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுததுக
கண்டோர நெஞ்சங் கொண்டகம் புகுதுப
பண்டோ ர மொழியிற பயன்பல வாங்கி

- ௧௮ கன்னி - கன்னிப்பருவம் கடி - கலயாணம்
௧௮௦ நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல், “சிறைகாக்குங்
காப்பெவன் செய்யு மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை” (துறள், ௧௮௭)
என்று வருதல்காணக் பிறாககாணாது - அயலாரைப் பாராமல்
௧௮௧. கொண்டோன் - கணவன், மணி. ௧௩ ௬
௧௮௨ பெண்டிர - குலமகளிர்.
௧௮௧ - ௨ “தெய்வந தொழாஅள் கொழுநற நெழுதெழுவாள”
(துறள், ௧௮௮.)
௧௮௩ நல்லரங்கு - எழுதோல அகலத்தினையும் எண்கோல நீளத்
தினையும் ஒரு கோல் குறட்டியரத்தினையும் வாயதலிரண்டினையுமுடைய
அரங்கு (சிலப். ௩ ௧௦௧ - ௧௦௨.)
௧௮௪ கூததும் பாட்டிம் அழகும ஆகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி
“ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக் கூறிய மூன்றி னெனறுகுறை படா
மல” (சிலப். ௩ ௮ - ௯), “அழகிகூத் தாடு கினறாள்” (சீவக. ௧௨௫௪)
௧௮௫ சுருப்பு - வண்டு. விகாரம் அருப்புக்கணை - மொட்டை மல
ராகிய அம்பு . அரும்பு விகாரம் “சுருப்பு விலலியை யருப்புக்கணை
மைந்தனை” (௨௦ ௧௨), “சுருப்பு விலலியருப்புக்கணை தூவ” (௨௫ ௧௮)
என இந்நூலுள்ளே பின்பும வருதல காண்க
௧௮௬ சுருக்குவலை - ஒருவகைவலை படுத்த - அகப்படுத்திக்கொண்டு
௧௮௭ அகம் - வீடு
௧௮௮ பயன்பல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன
(பி - ம்.) ௧௮௯ - ௬. ‘கணைதூவச செருக்கி’ ௧௮௮ ‘பண்டெட்டா
மொழியின’

வண்டிற் றுறககுங் கொண்டி மகளிரைப்
 கக0 பான்மையிற் பிணித்துப் படிற்றுரை யடக்குதல்
 கோனமுறை யன்றோ குமரற் கென்றலும்
 உதைய குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்து
 விரைபரி நெடுநகோ மேறசென் றேறி
 ஆயிழை யிருந்த வம்பல மெய்திக்
 ககநு காடமா செல்வி கடிப்பசி களைய
 ஓடுகைக கொண்டுநின் றாட்டுநள போலத்
 தீப்பசி மாககக்குச் செழுஞ்சோ றீத்துப்
 பாத்திர மேந்திய பாவையைக் காண்டலும்
 இடங்கழி தாமமொ டடங்கா னுகி

க0க வண்டின - தேனேககொண்டு மலரைத்துறக்கும் வண்டுபோல
 2ண்டு, பாத்தையாகவுமை, “நறுந்தா துண்டு நயனில காலே, வறுமடிக்
 துறக்கும் வண்டு போலகுவம்” (கக-20) என்று இக்காதையிலும், “பருகு
 வாரிற் புலவிப் பயங்கண மாறத் துறக்கு, முருகு விமழு குழலா போல
 மொய்கொ மிப்பி, உருப பூங்கொம் பொடியப் புலவித் தீந்தேன் பருகி
 அருகு வாயலிட் டாப்ப வண்ணன மெல்லச் சென்றான்” (கசகநு) என்று
 சீவகசிந்தாமனியிலும் வந்திருத்தல் காண்க கொண்டி மகளிர் - பொருள்
 கொள்ளுதலையுடைய பரத்தையா, கொண்டி - கொள்ளையுமாம், “நெஞ்ச
 நடுக்குறாகக் கொண்டி மகளிர்” (முதுவை: 6 அந்)

கக0 படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை

ககக கோனமுறை - செங்கோனமுறை. எனறலும் - என்று சீத்
 தாராபதி கூறலும்

ககஉ. உள்ளம் பிறழ்ந்து - மனம் வேறுபட்டு

ககநு விரைபரி வினைத்தொகை.

ககச ஆயிழை - மணிமேகலை அம்பலம் - உலகவறவி

ககநு காடமாசெல்வி - தூதரை, “காடமா செல்வி கழிபெரு ,
 கோட்டமு” (சு 6ந்) என்றா முன்னும், அமாதல் - விருமபியுறைதல்
 கடிப்பசி களைய - பேய்களின் பசியைத் தணிவித்தற் பொருட்டு

ககநு - சு. ஊட்டுநளாகிய காடமா செல்விபோலவென இயைக்க

ககந - அ பாத்திரமேந்தி மாககக்குச் செழுஞ்சோற்றீத்த பாவை -
 மணிமேகலை காண்டலும் - உதயகுமரன் கண்டவுடன்

ககக இடங்கழிகாமம் - வரம்பின்றிப் பெருகியகாமம், இராகவேக
 மெனபாரு முளா (மணி. க0 22), “இடங்கழி நெஞ்சத்தினமை யானே”
 (சீலப். உந் ௩௭.)

(பி - ம்.) ககஉ ‘உள்ளகம் பிறழ்ந்து’ ககநு ‘களைஇய’ ககச - எ.

ஊட்டுவளபோல. தீப்பலிமாககக்கு’

கடி.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை க்குள்

கஉ௦ உடம்போ டென்ற னுள்ளகம புருந்தென்

நெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக களவி

நோற்றாண் வாழ்க்கையி னெசிதவந் தாங்கி

ஏற் றான் விருமபிய காரண மென்னெனத்

தானே தமிழ் ணின்றேண முனனா

கஉ௧ யானே கேட்ட வியலபெனச ரென்று

நல்லா யென்கொ னற்றவம புரிந்தது

சொல்லா யென்று துணிந்தாடன் கேட்ப

என்னமா காதல னிராகுல னீங்கிவன்

தன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி

கஉ௨ அறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினும்

இறைவனே முன்கை யீங்கிவன் பற்றினும்

தொன்று காதலன சொல்லெதிர மறுதகல

நன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கிக்

கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்

கஉ௩ கள்வி - மணிமேகலை.

கஉ௪ நோற்றாண் வாழ்க்கை - விரதங்களாற படடினி விட்டு உண்ணு
புலியுடைய வாழ்க்கை, வாழ்க்கை தவத்திற்கு அடை நொசிதவம் -
நுண்ணிய தவம், “நோற்றாண் யாககை நொசிதவத்தோ” (திரு. கஉ
௨௨௩.)

கஉ௫ ஏற்றாண் - இரததுண்ணுமுணவு

கஉ௬ - ௫ எனென்க கேட்டல் இயலபென்று உதயகுமரன்
சென்று.

கஉ௭ நற்றவம புரிந்தது என்கொல

கஉ௮ கேட்ப - உதயகுமரன் கேட்ப.

கஉ௯ என்னமா காதலன் இராகுலன் - இவன் எனனை விருமபிய
கண்ணாகிய இராகுலனாவான், என்றது பழம்பிறப்பின செய்தி கூறியபடி

கஉ௯ வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

கஉ௦ அறைபோய் - ஓட்டைபோய் நெஞ்சம் அறைபோய் அவன்
பால் அணுகினுமென்க.

கஉ௧ தொன்று - பழமை

கஉ௨ நன்றியுன்று - நன்மையன்று.

கஉ௩ கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன்

(19 - ௩௦) கஉ௪ ‘வஞ்சக்கிளவி’ கஉ௫ ‘காரணம் யாதென’ கஉ௬
‘நல்லா யெனக்கோ நற்றவம புரிந்தது’ கஉ௭ ‘துணைநாடன் கேட்ப’

கநடு றேட்ட செவியை நீ யாகுவை யாமெனிற்
 பிறத்தலு முததலும பிணிபபட் டிரங்கலும்
 'இறத்தலு முடைய திடுமபைக் கொள்கலம்
 மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணாநது
 மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
 கச0 மண்டமா முருககுங் களிற்றை யாக்குப்
 பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ
 கேட்டனை யாயின வேட்டது செய்கென
 வாட்டிறற் குருசிலை மடக்கொடி நீங்கி
 முத்தை முதலவி முதியா னிருந்த

அவன் கேட்டது, முன்பு, 'நல்லா யெனகோ னற்றவம் புரிந்தது'
 (கஅ கஉக) என்பதனாலுணரப்படும் கேள்வியாளரின் - கேள்வியாளா
 களால்.

கநடு. நீ துளைக்கப்பட்ட செவியை யுடையாயாயின.

கநச - இ. எனின்மொழிவேனென இயையும் இதில், "கேட்டி
 னுய கேளாத தகையவே கேள்வியாற, றேட்கப் படாத செவி" (சகஅ)
 என்னும் துறவின் பொருள் அமைந்திருத்தல் காண்க

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று

கநஎ இடுமபை - துன்பம் கநஅ, யாக்கையாகிய இது.

கநசு - அ. இஃது உடையது கொள்கலமென்க. இவ்வடிகளிற்
 போலவே, "வினையின் வந்தது வினைக்குவினை வாயது, . . . மிககோ
 யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (ச ககந - உக) என்று இந்நூலுள்ளே முன
 னும் மக்கள் யாக்கையை இழித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

கநக நல்லறம் - தயாதருமம்

கச0. மண்டு அமா முருககும் களிற்று - மிககுச செலலுகின்ற போரை
 அழிகும் யானை

கசக. உண்டோ - இல்லை யென்றபடி.

கச0 - சக. 'களிறை யாக்குப், பெண்டிர் கூறும் பேரறிவுண்டோ'
 என்றது முன்னிலைப்புறம், இப்படியே, "இளமை நாணி முதுமை யெய்தி,
 . . . செறிவனை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" (ச க0எ - க0) என்று
 உதயகுமரனை நோக்கிச் சுதமதி கூறியதாக இந்நூலில் முன்பு நீதி கூறி
 யிருத்தல் காண்க.

கசஉ. வேட்டது - விரும்பியது.

கசந. குருசிலை - உதயகுமரனை மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கசச. முந்தை - முத்தை, வலித்தல் விகாரம் முதியான் - சம்பாபதி.
 (பி - ம்.) கச0. 'மண்டலமாகுகளிறு', 'மண்டமரவேங்களிறு,'

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ௧௯௯

௧௪௫ குச்சரக் குழிகை தன்னகம் புக்காந
காடவா செய்தி யறிகுநா யாரெனத்
தோடலா கோதையைத் தொழுதன னேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்

௧௫௦ மணிமே கலைதான் வந்தது தோன்ற
அணிமலாத் தாரோ நவளபாற் புகருக
குச்சரக குழிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிசசைப பாததிரம் பெருமபசி யுழந்த
காப்சண் டிகைதன் கையிற் காட்டி

௧௫௫ மாயையி னெளித்த மணிமே கலைநீன
ஈங்கிம மண்ணீட் டியாரென வுணாகேன்
ஆங்கவ னிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னு ளாயினும பாடு கிடப்பேன்

௧௪௫ குச்சரக்குழிகை = கூாச்சரகுழிகா - கூாச்சரதேசத்ததுப் பணி
யமைந்த சிறிய கோயில கூாச்சரதேசம் சிறப்பதிற பெயா பெற்ற தென
பா, “குச்சரக குழிகைக் குமரியை மரீஇ” (௧௫௨) என்று இக்காதையி
லேயே பின்னும் வரும், கூாச்சரமென்பது குஜஜரமென்று கன்னட
பாஷையில் வழங்கப்படுகின்றது

௧௪௬ அறிகுநா - அறிவோர் ௧௪௭ கோதை - சம்பாபதி

௧௪௮ மந்திரம் - மணிமேகலாதெய்வம் உபதேசித்த வேற்றுரு எய்து
விகடும் மந்திரம், மணி. ௧௦ ௮௦

௧௪௯. காரிகை - பெண்.

௧௫௦ - மணிமேகலை காரிகைவடிவாய் வந்தது தோன்றவென்க.

௧௫௧. தாரோன - உதயகுமரன். அவளெனறது, காபசண்டிகை
வடிவுகொண்டு நின்ற மணிமேகலையை

௧௫௨. குமரி - சம்பாபதி.

மேலவருவன உதயகுமரன் கூற்று

௧௫௩ - ௪ பாததிரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க

௧௫௪ மண்ணீடு - சதையாற் செய்யப்பட்ட பாவை, மணி. ௬ ௪௭
மண்ணீடுகளுளென் ஏழ்ஊருபுலிரிக்க

௧௫௮ பாடு - படுகை, பாடுகிடப்பேன - வரங்கிடப்பேனென்று
பொருள் கூறுவா அடியாரீக்து நல்லார், “பாசண்டச சாததற்குப் பாடு
கிடந்தாளுககு”, “பாசண்டன்பாற் பாடு கிடந்தாடகு” (திலி. ௬ ௧௫
௩௦ எஅ.)

(பி-ம்.) ௧௪௫. ‘குஞ்சக்குண்டிகை’ ௧௪௬. ‘காயசண்டிகைவடியவாக
காரிகை’

இன்னுங் கோள மிமையோர பாவாய்
 கசுடு பவளச செவ்வாய்த தவளவா ணையும்
 அஞ்சனஞ் சேராச செந்நகையெ னெடுங்கணும
 முரிந்துகடை நெரிய வரிந்தகலைப் புருவமும்
 குவிமுட் கருவியங் கோணமுங் கூர்நனைக்
 கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிக்கொள்க
 கசுடு கல்விப் பாகரிற் காப்புவிலை யோட்டி
 வல்வா யாயின் மெலலிதின விளங்க
 முதுக்குறை முதுமொழி யெடுந் தாக் காட்டி 11

கசுடு மிமையோர பாவாய - தேவாகளுடைய தலைவி, "பவமறு
 லித்த வானோர பாவாய" (உடு கசுஎ) என்று இந்நூலிற் சிந்தா தே
 யைப் பின்பு கூறுதல காண்க

இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான் வல்
 யுழிந்து அவளுக்கு வயமாயின்மை கூறுவான், தன்னை யானையாகும் அவ
 ளது நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாகருங் கருவிகளாகவும்
 உருவகஞ்செய்து கூறுகின்றான்

கசுடு 'அஞ்சனஞ் சேரா' என்றதனாற் கண்ணுக்கு மையெழுதாமை
 துணியப்படும்.

கசுடு. கோணம் - தோட்டியென்னுங்கருவி, "கோணந் தின்ற வடு
 வாழ் முகத்த" (மதுரைக். டுகஉ)

கசுசு கவைமுட்கருவி - கவைத்த முளையுடைய பரிகடோல்
 "கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா வினோஞர் கவளா
 கைப்ப" (முல்லை. டுடு - சு) கடிக்கொள - காவல்கொள்ள

கசுடு - ச. குவிமுட் கருவி முதலிய மூன்றும் யானையையடக்கு
 கருவி விசேடங்கள், "அஃரமதி யிருமபொடு கவைமுட் கரீஇ, டீலி சுற்றிய
 வேணு வெண்காழ், யானை" (பெருங். க டுஉ கசு - அ)

கசுடு - சுசு நகை குவிமுட்கருவியும், கண் கோணமும், புருவம்
 கவைமுட் கருவியுமாகிக் கடிக்கொளவென இயைக்க, இது நிரனிறை

கசுடு கலவியாகிய பாகாகளாற் காததலாகிய வலையைப்போகி,
 'மடங்கெழு நோக்கின் மதிமுகந் திறப்புண, டிடங்கழி நெஞ்சந் திளமை
 யானை, கலவிப் பாகன் கையகப் படாஅ, தொல்கா வுள்ளத் தோடு மாய்
 னும்" (சீலப். உடு டுசு - கூ) என்றதிற் கலவியைப் பாகனாக உருவகஞ்
 செய்திருத்தல காண்க.

கசுஎ. முதுக்குறை முதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுத்திய மொழி,
 எனபது, 'பிறத்தலு மூத்தலும்' என்றது முதலியவற்றை

கசுசு - எ யாதோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்துக்
 காட்டி, யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இவ்வனம் கூறினான், இதனை,
 "காழ்வரை நிலலாக் கடுங்கன்றி நெருத்தல, யாழ்வரைத் தவகி யாங்கு"

புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை
புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கஅ0 பதிராண புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை

ஒழியப் போகே னுன்னடி தொடடென

இதுகுறை யென்றன னிறைமகன றுன்ன

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காதை முற்றிறந்
உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காதை முற்றிறந்

புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை

(கஅ. ௨) இன்னமிழை மகனும் யானையும் னனக்கு, மணியொலி வீணை

(பொரு. க. ௩00 - ௧0௧) இச்சையிளி லிவட்குத் தோற்றம் யானை

யால் வேறு மென்னின, இசைவதொன் றிசைவதொன் றிசைவதொன்

புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

(௨) மறிதா, ச, இக்கையாழ வல்ல மைந்த னெருவிலைத் தண்ட மதகப

புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

தென்று கருதி இக்கையாழ வல்ல மைந்த னெருவிலைத் தண்ட மதகப

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

ககக அழிந்தாடுதல் இக்கையாழ வல்ல மைந்த னெருவிலைத் தண்ட மதகப

புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசஅ புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

கசக புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

(பி-ம்.) புதுக்கோட்டை மன்ன வேட்டைப் பரியதகனை யுரை

பத்தொன்பதாவது

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய காதை

[பத்தொன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகை வடிவாயச்
சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடு செயது சிறைக்
கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய பாட்டு]

முதியா டிருந்தபடி முமமையின் வணங்கி
மதுமலராத தாரோன வஞ்சினங் கூற
ஏடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகண்முன்
நாடாது துணிநது நாநலகூந தீனையென
இ வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலும
உதய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோரோ போன்றுமெய் வருந்தி

க முதியாள - சம்பாபதி முமமை - மனம வாகக்குக் காயங்கள் .
முனறுமுறை யென்றுமாம்

உ தாரோன - உதயகுமரன் வஞ்சினம் - சூளுறவு அஃது, “உன்
னடி தொட்டேன” (மணி. ௧௮ கஎக) என்றது

மேல்வருவன செயவத்தின கூற்று

ச நாடாது துணிநது - ஆராயாது துணிவுற்று நா நலகூந தீன -
நாவறுமையுற்றாய் என்றது, “எண்ணித் துணிக் கருமந துணிநதபின,
எண்ணுவ மெனப் திழுகு” (சகஎ) எனனும் துறவின் பொருளாத
தழுவி வந்தவாறு காணக் மணி. ௧௦ டச.

இ வித்தகா - சிறபாசாரிகள், “வித்தக ரியற்றிய, கணகவ ரோவி
யம்” (ந. ௧௩௦ - ௩௧) “வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச, சித்
திரச செயகை” (ந. ௧௬௭ - ௮) என முனடி வந்திருத்தல காணக், “வித்
தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்த” (சிலப். ௨௮ ௨௨௬)

கூ ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்

ச - கூ நலகூநதீன யெனக் கூறலுமெனக்.

அ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை, மணி. ௪ ௧௦௩
“போதார பிறவிப் பொதியறையோர்” (சிலப். ௧௦ ௧௧௧)

(பி - ம்) க ‘முறைமையின வணங்கி’

கக.—சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்டமாக்கியகாதைஉ௦௩

அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே
க0 செங்கோல காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்

பையர வலகுல பலாபசி கனையக்

கையி லேந்திய பாததிரர் திப்பிய

முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச

சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்

கரு இந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்திபிற்
பின்னறி வாமெனப் பெயாவோன் றன்னை
அகல்வாய் ஞால மாரிரு ஞண்ணப்
பகலர சோட்டிப் பனையெழுந் தார்ப்ப
மாலை நெற்றி வான்பிறைக கோட்டு

க அலவன் - மணிமேகலை அயாப்பாய - மறப்பாய

க0 செங்கோல காட்டிய - செங்கோன்முறையை எடுத்துக் காட்டிய தெய்வமுமென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை, உமமை எதிரது தழீஇயது திப்பியம் மணி. எ கூஎ

க - க0 உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலாதெய்வம் செங்கோன் முறையை எடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை திறத்தை, மறப்பாயென்று கூறியதனை, “கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும் . அவன் வயி னுரைத்தபின்” (௩1 அ - கச), “பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றி

. அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றனள்” (கஅ அக - ௩) என இந்நூலுள்ளே முன்பு வந்தவாறறலுணராக

கக - உ கனைய ஏந்திய பாததிரம்

க௩ முத்தைமுதல்வி மணி. கஅ கசச பிறைத்தாய - தவறு செய்தாய,

கச இதூஉம் - இதுவும்

கரு இந்நிலையெல்லாம் - செங்கோல காட்டிய தெய்வமுதலிய மூன்றன வரலாற்றையும் இளங்கொடி - மணிமேகலை

கச பெயாவோன்றனை - பெயாநது செல்லும் உதயகுமரனை

இனி இராததிரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவாரா

கஅ பகல அரசு - சூரியனாக அரசனை பனை - பறை, யானை செல்லுங்கால அதனவரவை எல்லாக்கும் தெரிவித்தற்குப் பனை முழங்கும், “வெஃகப்பறை நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செல்வின் வெகுளி வேழம்” (பொருந். கஎக - ௨)

கக மாலை நெற்றி - அந்திக்காலமாகிய நெற்றி பிறைக்கோடு - பிறையாகிய தந்தம்

(பி-ம்.) கக. ‘பசிகெடுப’ கரு ‘உனனிலை யெல்லாயிளங்கொடி செய்தியாயிற்’

மணி 6 மகலை

சுருத்திபடிபட்ட பத்திரிகைப் பத்திரிகை—சுருத்திபடிபட்ட பத்திரிகை
உருத்திபட்ட பத்திரிகை

புறநாறு கட்டாது சென்றதற்குக் காரணம் தந்திரம் தவிர வேறு

நகர நம்பியா வளையேறா, அடிக்கித்ப யசின்லெ புகை

உரு மகர வீணையிதழ் கிளைசாம்பல் லுமிதழ் நெஞ்சுறு நுஞ்சுறு

விளிபுண ரினச் செல்லுகி ன்கிரிபு டகற் றனபு, ரகிக,கி

பொருது நெருங்கியது உச்சரிமையித துவாய வெகிந்தி நிக

20 நல்லாய்வு - கார்பைடு வாய்ப்பு பரவலாக இருக்க
மேலோ - பாகா, "மேலோ பண்ணை முரிமா கொடு யாமென
"மேலோ வீசி" (மதுரைக்காடு) : மலையிப் பழங்கல் செல்ப

உக காமாசெங்கை - விடுபுழையிலுள்ளதெனக் தருந் டேர்ந்த ஸீதைய

[illegible][illegible]

2ச. நமியா - காதலஞ்செலவா, நாமுள்ளி நகரம், உருதுகாட்டு, காவிரி மாவட்டம் - 60
(சிலப். கசு ௧00) வளையோ - மகளிரா

உதி- "மீகர்வீணை" மகரயாழ், இது நால்க்கையா தஞ்சாவூர் அன்றுபுரத்தி-
பதினேழு நரம்புகளை யுடையது கிளைநரம்பு - குரல், இயல்பு துடிக்கம்; உதி, 1, 2
கைக்கிளை யென்னும் ஐந்துமாம், இதனை, "கிளை யென்பது பதினேழு நரம்புகளை யுடையது
காலைக, "சூசிலே" யிளவியே துத்தம் விளரி கைக்கிளை யென அழைக்கப்படும் "நா
மென்ப" (சிலப். 2, 10-11 - ச. 10-11) எனப் பதினேழு நரம்புகளை யுடையது - ச. 2
சுட்டி விரலும் பெருவிரலும் கூட்டி நரம்பை அதனுடைய முகத்தினால் அழைக்கப்படும்
(சிலப். ௭. ௧2) எனப் பதினேழு நரம்புகளை யுடையது - ச. 2
(பொருந். 10) என்பது சூசியர் நச்சினுக்கிளவியின் மறை உருகு மரகதமென்பது

2௬ இனி - இதன் எழுதாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது உண்மை.
லாபப் பண்ணி நீரும் இவ்வீதி அடிமணையாதலின் துண்டித்து கொடுக்கவேண்டுமென்று
சன்னது சோ - தாளவறுதி, எஃகு - பேல, கோதுமி ஏஃகு ஆளவைத்து, சுட
கிறிப்ப 2௭. எரிப்போத்தி - (காரம்மாநில) தீ முட்டப்பட்டிருக்கிறது.

(பி - ம்.) உள் 'நகரம் பிரிபுரவிளையேது' 'புதிதெழுத' கக (ம் - ப)

‘ஸ்ரீமாயத்ரிகூடு

கக.--சிறைக்கோட்ட முத்திரை விவரங்கியகாதைஉரதி 05

- 11) அக குருகி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையின் ஸ்ரீராமதேவன்
உறையுட் குடிசை யுள்ளிருந்து சென்று பண்ட ருக்கு
12) மறுவில் செழுவை புணரிமேல் தனது வயிற் பருகி
மாதவி மகளாய் முத்து திரிதிறி யுடைய ப்ருங்கு ரு
காவலன் மகனே னதவிட ஈயாண்ட வயசுடை குதாமை
காய்ப்பி யாட்டி கருகண் டுகையெகடிது 11 மயங்கு
ஊரமுழு தறியு முருகுவன் கொண்டுமே மொசு பாகவி
13) ஆற்ற மாக்கு ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
ஏறறது மிடுதலு ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
மேறசென் றவிதது ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
நூற்பொரு ளுணர்நீதாது நனிதகை முசுமினந் பிழை
முதியாள் கோட்டத் தகவயிற் றிருநதிரி யுடைய ருநிதி
14) அமுத சுரபியை யுருகுகின்றவன்கிப் பொருப லெய்ய
பதியக திரிதரும் பைந்தொகு நகை

15) புரு அககுருகின் ஸ்ரீராமதேவன் மகனவன் ஸ்ரீராமதேவன்
யுயிர்த்து புரு அககுருகு வெளிப்படை, வஞ்சிகரைப் புவாவஞ்சியென் னோ
றும், குதிரைமலையை ஊராக குதிரையென்று குறித்துக் கொண்டு வகைய
யாக குறித்துக் கொண்டு மிகுநாடுகளை மலையை உழாநாடுகளை மலையை உழா
களில் வழங்குதல காணக் "ஊதுலை குருகி ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
என்றா முன்னம் ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
கக - 2) பெயர்திருநாடுகளை ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
என்கு உளவகிப்பிப் பரிபொத்தி உயிர்த்து அவன் போயுடின் ஸ்ரீராமதேவன்
இன்று ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது அஞ்சிக் காயசண்டிகை வழுவத .ம்மி
தடன பிசையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார 16) - 17)
18) உருவ உருவியுட் குருகின் இருப்பிடமாகிய சிறிய கோயிலில் கிடை ருக்கு
வரிககொண்ட - வேறறுருவககொண்ட, உளவரியுட்கு பண்டவா யாட
ககாது பி திருவக கெண்டி யுட்கு என்னா அடிபட்டிருந்
லா (சிலப். அ 20 - 21), கிருததிரிமேல் ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
லெனறு ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது அருமபத வுறையுறையு ருது
19) அரு - 20

21) 'மாதவிமகளாய்' எனவந்த முத்தவியன் - மணிமேகலையின் . 22)
கோள் மன்றம் - உலகவறவி . 23) ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
24) காவலனமகன் - உதயகுமாரன் . 25) ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
26) மு. மணி. தள. சுச. . 27) ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
28) அ. வரிககுதலிய கொடுத்தலும் இரப்பின்கு ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
அவா எவலிடததிலும் வலிந்து சென்று கொடுத்தல சிவபுண்டிதருதனது
அறபொருளுணர்நீதாது நனிதகை முசுமினந் பிழை யுடைய ருநிதி
30. வாங்கி - கொண்டு வரிககுதலியன் - மணிமேகலையின் . 31) ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது
(பி - ம்.) 32 'பைந்தொகு நகை' - 33) ஸ்ரீராமதேவன் யாக்கியுறையு ருது

அதிகமூல் வேரத னடிபிழைத தாரை
ஒறுக்குந தண்டத துறுசிறைக கோட்டம்
விருப்பொடும் புகுந்து வெயதுயிராததுப் புலமா

- சடு ஆங்குப் பசிபுறு மாருயிர மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருநதின் றூட்டலும்
ஊட்டிய பாததிர மொன்றென வியநது
கோட்டங் காவலா கோமகன நனக்கிப்
பாததிர தானமும் பைநதொடி செய்தியும்
- டு0 யாபுடைய தாக விசைத்துமென நேகி
நெடியோன் குறளுநு வாகி நிமிரதுதன்
அடியிற் படியை யடக்கிய வநநாள்
நீரிற் பெய்த மூரி வராசிலை
மாவலி மருமான சீர்கெழு திருமகள்

சஉ. பிழைத்தாரை - பிழை செய்தாரை

சங் தண்டதது - தண்டத்தினையுடைய சிறைக்கோட்டம் - சிறைச் சாலை

ங0 - சசு மணிமேகலை துணித்தனராமென வாங்கிப் புகுந்து நின்று
மாகக்களை ஊட்டலுமென

இவள பலரையும் உண்பித்தலைக் கண்ட கோட்டங்காவலா வியப்பற
றுசென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தல் இனிக் கூறப்படும்

இ0. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக இசைத்தும் - சொல்லு
வேம

சஎ - இ0 கோட்டங்காவலா வியப்பு தானமும் செய்தியும் கோமக
னுக்கு இசைத்துமென்றேகியென

இக. திருமால் வாமனனாகிப் பேருருவங்கொண்டு

இஉ அடக்கிய - அடக்க அந்நாளில் அடக்கிய அந்நாளென
இயைத்துப் பெயரெச்சத் தொடராக்கினுமமையும்

இங் நீரிற் பெய்த - நீருடை பூயியைக்கொடுத்த , பூயியைத் தாரை
வாரத்துக் கொடுத்தவென்றபடி

இஉ - ங். அடக்கிய நீரிற் பெய்தவெனவியைக்க

இச மாவலி மருமான மகள் - மகாபலியின் வழித்தோன்றலாகிய
அரசனுடைய மகள் , அரசன் பெயர்புலப்படவில்லை *

* மகாபலியின் பரம்பரையரசர் யாபென்று வினாவியபொழுது அரசர்
சாங்கத்தரச சிலாசாதன பரிசோதகாகளுள் ஒருவராக இருந்த, ஸ்ரீ வி.

(பி - ங்.) இஉ - ங். 'அனனாளாவது பெய்தி'

கக. — சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கியகாதை 20௭

௩௩ சோத்தி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
 போதவிழ் பூம்பொழில் புகுநதனன் புக்குக
 கொம்பாத் துமபி குழலிசை காட்டப்
 பொங்கா வண்டின நல்லியாழ் செயய
 வரிகுழியில பாட மாமயி லாமெ

௩௩ சோத்தியென்று பெயா கூறப்படும் செல்வமிக்க தேவியுடன்

௩௪. போத - மலரும் பருவமுள்ள அருமபு

௩௭ குழல - வேயவகுழல் ௩௮ பொங்கா - சோலை

௩௭ - ௮ இவ்வடிகளிறு போலவே, “குழலிசை துமபி கொளுத்திக
 காட்ட, மழலை வண்டின நல்லியாழ் செயய” (ச ௩ - ௪) என்று முன்பு
 வந்திருத்தல காண்க

௩௯ வரி - வரிப்பாட்டு கீற்றுமாம்

ொங்கையா வர்கள் அனபுடன் எழுதி யனுப்பியவிடை வருமாறு ‘பாண
 வம்சத்து அரசர்கள் மகாபலியின் பரமபரையைச் சோந்தவா, அவர்களின்
 கலவெட்டுக்கள், வட ஆகக்காடு ஜிலலா வேலூருக்கடுத்த திருவல்லமென
 கிற கிராமத்திலும், மைஸூர் ஸமஸ்தானத்தில் துல்கான்போடே என்கிற
 ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன, ‘முஷுல்கிலும் தொழப்பட்டவனும்
 தேவர்களுக்கும் அகரர்களுக்கும் தலைவனுயிருக்கின்ற பரமேசுவரனுக்கு
 வாயில் காகத்தம்படியாக நியமிக்கப்பட்ட மகாபலி துலத்தைச் சேர்ந்த
 வன்’ என்று சில பாணவாசகங்கள், தங்களுக்குரிய கலவெட்டுக்களிற் சிறப்
 பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் பாணகுலத்தைச் சோந்த செப்புப் பட்டயங்கள்
 இரண்டு உண்டு அவற்றில் ஒன்று, சிதம்பரம் கனகலம்பையின் முகப்பைப்
 போன்றேயிருந்த பராந்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச் சோழன்
 பாணவம்சத்தை நின்றுலந் செய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவந்தத்தைச்
 சோந்த அத்திமல்லெனன்ற அரனுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது
 இந்த வீரநாராயணன் கி பி 1௮-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிற் சீவீத
 திருத்தான மறறொரு செப்புப்பட்டயத்திற் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும்
 வம்சாவலி கிடைத்தது பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன் குலத்திற்
 பிறந்தவன் பாணநீராசன், இவ்வம்சத்தைச் சோந்த அசோக அரசர்கள்
 மரிசுநபிறகு இருசோன ஜயநந்தி வர்மன் (இவன் ஆந்திரநேசத்திற்
 மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்
 தன், அவன்மகன் ஜகதேக மல்லனென்கிற மல்லதேவன், அவன்மகன்
 பாணவித்தியாதரன், அவன்மகன் பிரபு மேருசேவன், அவன் மகன் முத
 லாம் விகிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்விப்பவர் கண்டனென்கிற
 இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் விசயபாதுவென்று கூறப்பட்ட
 இரண்டாம் விகிரமாதித்தன் (இவன் கீருஷணராஜனென்ற அரசனுக்கு
 நேசன்) இந்த அரசர்களின் காலம் தெரியவில்லை”

(பி - ம்.) ௩௩ ‘சோத்திகையெனுந்’, ‘சோத்திகையெனுந்’ ௩௪.

பொருந்தினன்புகு’, ‘புகுநதனன்புகு’ ௩௭. ‘கொம்பலாதது குழ
 லிசைகாட்ட’

கக--சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கியகாதை ௨௦௯

மணிமலாப பூமபொழி லகவயி னிருந்த
 பிணவுக்குரங்கு கேற்றிப் பெருமதா மழைக்கன
 மடவோரக கியற்றிய மாமணி பூரல
 கடுவ னாகக்குவது கண்டுநகை மெய்தியும்
 எந் பாகிலை ரெற்றிநத பசங்காற கையெயாடு
 வாலவீ செற்றிநத மராமுங் கனடு
 நெடியோன் முன்னெடு கின்றன னெமென
 தொடிசேர் செங்கையிற நெழுநீர் நேற்றி ம
 ஆடற கூத்திதே டவிரிய நெரிவோ
 அந் நாடகக காப்பிய நன்னு னுனிப்போ
 பண்ணியாழ நரம்பிற பண்ணுமுறை நிறுப்போ

௭௨ பிணவுக்குரங்கு - பெருங்கு, “பனறி புலவாய் நாயெ ன
 முன்று மொன்றிய வெணப் பணவென பெயாகுகொடை” (கோல.
 10 பு ௫அ) எனனும் சூத்திரத்தில், ‘ஒன்றிய’ என்றதனால், ‘பிண’
 என்பது குரங்குக்கும் கொள்ளப்பட்டது

௭௩ மடவோரக்கு - மகளிரக்கு

௭௪ கடுவன - அண்குரங்கு, “குரங்கி னேற்றினைக் கடுவ நோ
 ரலும்” (நேரல். மரபு சூ ௬அ) னாகக்குவது - செலுத்துதலை

௭௫ - ச கடுவன, பிணவுக்குரங்கை யேற்றி “நேரல்” னாகக்குவது
 கண்டு நகையெய்தியுமெனக் எடு கழை - மூங்கில

௭௬ வாலவீ - வெள்ளியமலா மராம - வெண்கடம்பு

௭௭ நெடியோன் - கண்ணன் முன் - தமையன், என்றது ப
 ிவரை

௭௮ - எ கழைக்குக் கண்ணனும் வெண்கடம்பிற்குப் பலதேயுந்
 வமைகள் மராததிற்குப் பலதேவா சூலி. ௨௬ க, காஃ. கக

௭௯ தொட - வீரவளை, “தொடித்தோட்கை” (மதுரை. ௩௪)

௮௦ அலிரயம் - கதைதழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருள்தோன்ற
 நககாட்டி அபிரியப்பது

அந் நாடகம் - கதைதழுவி வருங்கூத்து காப்பியம் - காவியம் நாட
 க காப்பியமாகிய நன்னுலெனக் நுனிப்போ - கூர்ந்து ஆராயவோ
 துறப்பொரு ளுணர்நதோ நுனித்தனா’ (௩௮) என இக்காதையிலேயே
 முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

அக பண்களையுடைய வீணைநரம்புகளிற பண்களை முறையே நிறுது
 வோ

(பி-ம்.) ௭௨. ‘பெருந்தாமரைக்கண்’ ௭௪ ‘கண்டு மகிழ்வெய்தியும்
 ௭௫ ‘நாலிக்களையொடு’

தண்ணுமைக கருவிக கண்ணெறி தெரிவோர
 குழலொடு கண்டங் கொளச்சிர் நிறுப்போர
 பழநிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோர
 அந் ஆரம் பரிந்த முத்தங் கோப்போர
 ஈரம் புலாந்த சாந்தந் திமிர்வோர்
 குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போர
 அஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணைப்போர
 நன்னெடுங் கூந்த னறுவிறை குடைவோர
 கூ0 பொன்னி னுடியிற் பொருந்தபு நிற்போர
 ஆங்கவா தமமோ டகலிரு வானத்து
 வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயாநது

அ2 தண்ணுமைககருவி - மத்தளம், இதனை உத்தமத்தோற கருவி யெனபா கண்ணெறி தெரிவோர - அதன முகத்தில அடித்தலை ஆராய வோர கண் - வாத்தியங்களின் முகம். "பண்ணமை முழுவின் கண் ணெறி யறிந்த" (சீலப். ௩ ௬௧)

அ3 குழலொடு கண்டம் கொள் - வேயங்குழலோடு பட்டறுப்பாடல் பொருந்தும் வண்ணம் சீர - தாளவறுதி

அ4 பழநிய பாடல் - முற்றுப்பெற்ற இசைப்பாடல் மகிழ்வோர - மகிழ்ந்து பாடுவோர

அ5 ஆரம் பரிந்தமுத்தம் - ஆரம் அறுபதிலாற சித்தியமுத்ததுக்கள்

அ6 புலாந்த சாந்தம் - உலாந்த சந்தனம்

அ7 குங்குமவருணம் - சிவந்த தொயயிறகுழம்பு இழைப்போர - எழுதுவோர

அ8 ஆயிதழ் பிணைப்போர அழகிய இகழைத் தொடுப்போர

க0. ஆடி - கண்ணாடி

௧௧ - ௧௧ தெரிவோரும், நுனிப்போரும், நிறுப்போரும், தெரி வோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கோப்போரும், திமிர்வோரும் இழைப்போரும், பிணைப்போரும், குடைவோரும், நிற்போருமாகிய அா களோடென்க

௧௧ - ௨ வானத்து வேந்தனில் - இந்திரனபோல, "வேந்தன்மேய தீம்புன லுலகமும்" (தொல். அகத ௧௮), "வேந்தனும் வேந்து கெடும்" (நயன், அக௧) என வருதலால், வேந்தனென்றதற்கே 'இந்திரனெனது பொருளகற்றினும் இழுக்காது விளையாட்டு அயாநது - விளையாட்டை விரும்பிச்செய்து

(15-ம்.) அ8 'பழனிப்பாடல் பலவொடு மகிழ்வோர' அ9 - அ கோப்போர, செங்கழுநீராற சேயிதழ் பிணிப்போர' அ௧. 'கூந்தனறு விறை கூ0. பொன்னணியாடி', 'பொன்னணி யாடியின்'

கக.---சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கி||காதை 2கக

குருந்துந் தளவுந் திருந் துமலாச செருந்தியும்
முருகுவிரி முல்லையுந் கருவிளம் பொங்கரும்
கூரு பொருநதுபு நின்று திருந்துகை செய்து
குறுங்கா னகுலமு நெடுஞ்செனி முயலும்
பிறழ்ந்துபாய் மானு மிறுமபகலா வெறியும்
வமமெனக் கூடப் மகிழ்துணை யொடுதன்
செமமலாச செங்கை காட்டுபு நின்று
க00 மன்னவன் றுனு மலாககளை மைந்தனும்
இன்னிள வேனிலு மிளங்காற செல்வனும்
எந்திரக் கிணறு மிடுங்கற குன்றமும்
வந்துநீ முருவியு மலாபட்டி மந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுந் கரப்புநீரக் கேணியும்
க00 ஒளிததுறை யிடங்களும பளிககறைப் பள்ளியும்
யாங்கணுந் திரிந்து தாழ்ந்துவினை யாடி

கக தளவு செம்முல்லை செருந்தி - ஒருமரம், இது செருந்தென
வும் வழங்கும்

கக முருகு - வாசனை கருவினை - ஒருமரம், “அந்தணை ண்கிலுரு
சந்தனக் குழையும், கருவிளங் கோடும்” (பெருங். க சக 122 - 13)
பொங்கா - சோலை, கிளையுமாம்

கக நகுலம் - கீரி கூள் இறுமபு - குறுங்காடு வெறி - ஆடு

கக வமமெனக்கூடய - வாருமென்று கூவி வாருமென்றது
என நினைந்து, “கதுமெனக் கரைந்து வமமெனக் கூடய” (பெருங்.
க0க) மகிழ்துணை - இராசமாதேவி

கக காட்டுபு - காட்டி க00 மலாககளை மைந்தன - மனம்தன்

க0க இன்னிள வேனில - இனிய இளவேனிற் பருவம், அந்தோடது
சித்திரை வைகாசி மாதங்கள், ‘சீலப். அ’ இள இளங்காற செல்வன் -
தென்றகாற்றுகிய செல்வன், “சிறுகாற செல்வன் மறகிற றாடி”
(சீலப். ச கடி)

க0உ எந்திரக்கிணறு - நீரை நிறைக்க வேண்டுமாயின நிறைத்துப்
போக்கவேண்டுமாயிற் போக்குதற்குரிய கிணறு. இடுங்கறகுன்றம் - செய்
குன்று

க0ச கரப்பு நீரக்கேணி - மறைதலையுடைய கரையுடைய கிணறு
இதனை அந்தக்கேணி யென்பா

க0டு பளிககறை - பளியகறை பள்ளி - இடம்

க0சு. யாங்கணும் - கிணறும் குன்றமும் அருவியும் பந்தரும் பொய்

(பி - ற்.) கக ‘குருகுந்தளவு திருமலா சொரிந்து’, ‘குருகுந்தளவு
திருமலாச செருந்தியும்’ கள். ‘விரும்புகயாவெறியும்’, ‘இரும்புகவாடுவெறி’
க0உ ‘இடுங்கறகுன்றமும்’ க0ச ‘கரப்பு நீரக்கணியு’

மகத வினைஞர் மராட்டக கமமந்ரும
 அவந்திக கொல்லரும் யவனத தரதந்ரும
 தண்டமிழ் வினைஞர் தமமொடு கூழிக
 கக0 கொண்டினி தியற்றிய கண்கலா செயவினைப
 பவவாத திரளகாற பனமணிப போதிதைத
 தவள நித்திலத தாமந் தாமந்நத
 கோணச சநதி மாண்வினை விதானந்நதக
 தமனியம வேய்நத வகைபெறு பனபிற
 கக0 பைஞ்சேறு மெழுகாப பசுமபொன மண்டபத

க00 கேணியும் இடங்களும பளளியுமாகிய எவவிடத் தம திரிபு -
 மன்னவனருனும் மைநனும் வேணிலும் செலவனும் திரிபு

க00 - கூ இவ்வடிகளிற போலவே, 'அந்தக கேணியு மெந்திரா
 ன்ணை, தண்பூங் காவுந் தலைத்தோன றருவிய, வெண்கதைக குன்றெரு
 னெனவெ பிறவு, வினையோக கியற்றிய வினையாட் டிடத்த, சித்திரபட்டி
 ல்க்க கோண' (பெருங். க 000 00 - 00). 'பளிககறைப் பூய்யு
 பசெறி களத்த, மணிககயிற னாசன மறவிய விடத்த, கொய்யமலாச
 ருய்யு பொய்கைக கலையு, மந்தக கேணியும் வந்துபெயா கூலி' (பெருங்
 000 00 000 - 00) என வருதல காண்க

க00 மகதவினைஞர் - மகதநாட்டுப்பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர்
 மராட்டக - மகாராஷ்டிர தேசம்

க00 அவந்தி - அவந்தி தேசம் யவனம் - யவனதேசம்

க00 - அ மகததேசத்துப் பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர் முதலி
 'பா தொழிலிற பெயா பெற்றவரெனடக' 'யவனத தேசந்ரு மவந்திக
 கொல்லரும், மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும், பாடலிப் பிறந்த
 பசுமபொன வினைஞரும், கோசலத் தியனறவோவியத் தொழிலரும் வந்த
 நாட்டு வண்ணக கமமந்ரும' (பெருங். க 000 000 - 000) எனபதனா
 ருணாக

க00 - கூ மேற்கூறிய மகதவினைஞர் முதலியோர் தண்ணிய த்
 நாட்டிற்பிறந்த தொழில செயவாருடனேகூழ

கக0 நித்திலததாமம் - முததுமாலை

கக0 கோணசசநதி - கோணமாகிய சநதி, "சநதிக் கோணமும்
 னா வாணியும்" (பெருங். க 000 000) விதானம் - மேற்கட்டி

கக0 தமனியம் - பொன.

கக0 பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆபியால மெழுகப்படாத, 'பைஞ
 செறு மெழுகிய படிவ நன்னகா' (பெரும்பாண். 2-க00), சந்தனத்தால்
 மெழுகிய வென்றபடி, "மங்கல வெள்ளை வழித்துமுத தோத்தகின்"
 (நீலாக. கசஎஎ) எனவருதல காண்க

(பி-ம்.) க00 'மாட்டககமமந்ரும' கக0 'செமபொன மண்டபத்து'

ககக.--சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மரக்கியாகாதை உகந்

திருநெல் திருவன் சென்றினி தேறலும்

வாயிலுக் கிசைத்து மன்னவா னருளாற

சேய்மலத தன்றியுள், செவ்வியின வணங்கி

என்ற மண்ணை இயிகலுளா துரபா

கஉ0 வஞ்சி நிநுநது வஞ்சி குடி

முறஞ்செலி யானையுந் தேரு மாவும்

பறங்கெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைநக

தலைகாரா சேனையோடு மலைத் துதலை வகேரா

ககக இந்நெல் திருவன் - இந்நெல் செவ்வியின அரகன

கிக - ககக இந்நெல் திருவன், தேவியோடுபுகுக கணநி உளநி
நோக்கியும் பாவையாமெனறும் நகையயய்யும எத்தியும் ஆதாத
மீமாடு சென்று ஆயாந்து பொருந்துபு ஸ்னம் நகைசெய்து கூட உக காட்டுபு
புள்ளு யாங்குணு திரிந்து விளையாடி மண்டபத்து அலவன சென்று இனிது
எறலுமெனக

ககக வாயிலுக்கு இசைத்து - வாயில காவலாகுத (வகி நிதது)
யருளால் - கட்டையால்

ககக சேய்மலததன்றியும் - ஆரமான இடத்தே பாய ஸ்னம் தலந்
மலம் செவ்வியின - சமயகநில

கஉ - கக உ கோட்டநகாவலா இசைத்து மெனற எதி இசைத்து
வண்ணியெனக கூட்டம்

ககக குறையாத மண்ணை நிநுநபி, மாறுபாடு உளநத்தை க செலுந்

கஉ0 வஞ்சியின இந்நெல், நுநுநிலிருநது வஞ்சி குடி - வஞ்சியு
மாலையசகுடி "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி, வாயவா (வண்ணநத்தை
மணிமுடிக்க கணிநது" (உக கடு - கிக) என்று சிலப்பதிகாரத்தும் கூற
பட்டிருத்தல காண்க.

ககக - உ0 இதனை, "எஞ்சா மண்ணை வேந்தனை வேந்தன், ன்
கத தலைசென நடலகுறித தன்றே" (தொல். புறந் கு ௭), வாயில
வஞ்சி தலைமலநது, கூடாமண கொளலகுறித தன்றி, வஞ்சி வண
கார வணக்கிய வண்டாரப்பத குஞ்சி மலைதாரனை கொ" (11 - ௧01
4 க) என வருவனவறநுலுணாக

கஉக முறஞ்செலி யானை - முறம் போலும் காதுகளை புடைய யானை
முறஞ்செலி வாரணம்" (சிலப். க0 உச௭)

கஉஉ மறம் - ஆணமை வயவா - வீரா

கஉந தலைத்தாச சேனையோடு - முதனமையாகிய வகிப்படை
யோடு, சிலப். உக அ0 மலைத்து - மாறுபட்டு தலைநிலைதாரனை

(11-ம்.) ககக 'சிதவனேறின னெனறலும்' ககக எஞ்சா மண்
ணை மேலுநதுரப்ப' கஉக - உ 'மாவு, நறநு கெழுநெடுகொள மறவரு'

சிலைக்கய நெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
 கடடு ஆர்புனை தெரிய ன்ளங்கோன் றன்னால்
 காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை
 வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
 ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றாழி
 வாழி யெங்கோ மன்னவா பெருநதகை
 கடடு கேளிது மன்னோ கெடுகநின பகைஞா
 யானை தீநோய்க கயாநதுமெய் வாடியிம
 மாநகாத் திரியுமோர் வம்ப மாதா
 அருஞ்சிறைக கோட்டத தகவயிற் புருந்து
 பெருமபெயா மன்ன நின்பெயா வாழ்ததி
 கடடு ஐயப் பாத்திர மொனறுகொண் டாகரு

சேர பாண்டியாகளை, பின், “சிலைக்கய நெடுங்கொடி” என்று வருத
 லால் இங்ஙனங் கொள்ளப்பட்டது

கடச சிலைக்கயல் நெடுங்கொடி - சேரனுடைய விற்கொடியை
 யும், பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும்

கடடு ஆர் - ஆததி, இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாள மாலை
 இங்ஙனகோன் - தம்பி, இவன் யுவராசாவாக இருத்தலின், ‘இங்ஙனகோன்’
 என்றா போலும்

கடசு காரியாறு - ஒருநதியின் பெயர் இதனை, ‘காரியாற்றுத
 தஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி’ (புறநா. சஎ), ‘செலகதிமுன னளிப்பார தந்திருக
 காரிக் கரைபணிநது” (பெரிய. திருநா. நடசங்) என வருவனவற்று
 லுணாக பெரும் போர்புரிவோர் ஆற்றிடையே அது செய்தல் இயலபு,
 “உடனறுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக, கடுமபுறந கங்கைப் போயாற்று
 வென்றேய” (சிலப். உஅ. கடடு - உக)

கடஎ. மாவண்கிள்ளி விளி, இஃது அரசன் பெயர்

கடந - எ வந்தோருடைய கொடிகளை இங்ஙனகோறா காரியாற்றுக்
 கொண்ட மாவண்கிள்ளி யென்க.

கடஅ ஒளி - உறங்காநிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அரசரிடத்துள்ள
 கடவுட்டன்மை, ‘இனைய ரினருடைய ரொன்றிகழார் நின்ற வொளியோ
 டொழுக்கப் படும’ (குறள், சுகஅ), ‘உறங்கு மாயினுமன்னவன் றன
 னொளி, கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்’ (சீவக. உசஅ)

கடக அயாநது - கவலையுற்று.

கடஉ வம்பமாதா - காயசண்டிகை, வம்பு - புதுமை.

கடச. பெரும்பெயா - மிக்கபுகழ், ‘பெரும்பெயா மன்னவன்’
 (சிலப். கட: கடஅ.)

(பி - ம்.) கடஅ. ‘ஒளியொடு வழாஅதுழி’ கடக. ‘வாழியெங்கோ
 வாழிய பெருநதகை’

கக.-சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாகியகாதை உகநு

மொய்கொண் மாககண் மொசிக்கவுண் சுரந்தனள்
 ஊழிதோ றாழி யுலகங் காதது
 வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்
 வருக வருக மடக்கொடி தானென்
 கசு0 றருள் புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்
 வாயி லாளரின மடக்கொடி தான்சென்
 றுய்கழல வேந்த ன்ருள்வா ழியவெனத்
 தாங்கருந தன்மைத் தவத்தோய் நீயரா
 யாங்கா கியதிவ வேந்திய கடிஞையென்
 கசுநு றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைகரும்
 விரைததார வேந்தே நீநீடு வாழி
 விஞ்சை மகள்யான விழவணி மூதூா
 வஞ்சந திரிந்தேன வாழிய பெருந்தகை
 வானம் வாய்க்க மணவனம் பெருகுக
 கநு0 தீதின றுக கோமகற் கீங்கி
 தையக் கடிஞை யமபல மருங்கோர

கநசு மொய - நெருக்கம் மொசிக்க - உண்ண, "மையுண்
 மொசித்த வொக்கலொடு" (புறநா. கசு.)

கநஉ - சு மாதா புருநது வாழத்திக் கொண்டு ஊணசுரந்தனள்

கநஅ என்றலும் - என்று கோட்டங்காவலா கூறலும்

கநஎ - அ சிலப். கக. கடு - சு, உடு. கஅக - உ, உஎ கநசு -
 சு(), உஅ கஅடு - சு.

கநசு மடக்கொடி வருக வருகவென்று.

கசுக. வாயிலாளரின - வாயிலாளாகலால்

கசஉ. வாழியவென - வாழகவென்று மணிமேகலை சொல்ல

மேல்வருவது அரசன் கூற்று.

கசசு நீ ஏந்திய இப்பாததிரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

கசஎ. விஞ்சை மகனென்பதற்கு மந்திரத்தால் உருமாறிய மகனென
 றும் லித்தியாதர மகனென்றும் இருபொருள் கொள்க, விஞ்சை - மந்திரம்
 பின்வருவனவும் இப்படியே ஏற்பப்பொருள் கொள்ளுதற்குரியவை

கசசு. வானம் - மழை. கடு0. கோமகற்குத் தீதினருகுக

கடு0 - இக ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாததிரம்

(15 - ம்.) கநசு 'முசிக்க', 'பொசிக்க' கசஉ 'தாள் வாழிய'
 கசநு 'தவத்தோரீ' கசடு, 'அரசுகூறலும்' கசசு, 'விரைதார வேந்தேநீ
 நீழி' கடு0 - இக. 'கோமகன்றனக்கிங், கைய கடிஞை'

தெய்வந் தநதது திபபிய மாயது
யானைத் தீரோ யருமபிசு கெடுத்த
பூணுடை மாககட குபிரமருந் திதுவென
கருதி யான்செயற் பாலதென விளங்கொழுக றென்று
வேருதன் கூற மெலவிய லுரைக்கும்
சிறையோர் கோட்டன் சீததரு ணைஎசத
தறவேராக் காகரு மவ்வாழியரென
அருஞ்சிறை விட்டாங் காயிழை யுரைத்த
கருந் பொருந்தவா தமமாற பெருமபொரு ளெய்தத
கறையோ ரில்லாக் கிறையோர் கோட்டம்
அறவோராக் காககின னரசரள வேந்தென.

கக — சிறைகசோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை முற்றிற்று

கருஉ திபபியமாயது - தெய்வலோகத்திருந்து உண்டாகிய பொருளாகவுள்ளது

கருச உடம்பு மெலிந்தவர்களுக்கு உயிரைக்கொடுக்கும் மருந்து என - என்று மணிமேகலை சொல்ல. கருங் முயணி உடுக்க

கருஎ - அ சிறைச்சாலையை விடுத்தது தாய்மைசெய்தது அவ்விடத்திலிருந்து பொருளிய மனதையுடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச் செய்யும் நவேன் செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல

கருப பெருமபொருள் - அறம், ஞானமுமாம்

ககக கறையோர் - கடவுள் கொடுப்போர் வல்லாக் கோட்டம் எனத்தனால, அரசன் கறைவீடுசெய்த செங்கோன முறைபடை, நடையென்ற வாரியிறம், இதன், “சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின யா, தம், கறைப்படு மாககள் கறைவீடு செய்வி, னிடுபொரு ளாயினும் படு பொரு ளாயினும், உற்றவாக் குறுகி பெற்றவாக் காமென, யானை யெருத்தத் துணிமுர சீபு, கோனமுறையறந்த கொற்ற வேந்தன்”, “சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின யாங்கணுங் கறைகெழுநாடு கறைவீடு செய்மென” (சிலப் உஉ கஉச - ஈ, உஅ உப - ச), “தமபியை முகத்தது ணைக்கி னாபிணி கோட்டஞ் சீப்பித் துருதவண்ணடாட்டைப், பாபிணி கறையி னீங்கப் படாமுர சுவைவி யென்றன” (சீவக. உஉஎ) எனப்பனவற்றிலுறிக

க - ககஉ தாரோன வணங்கிக் கூறத் தெய்வம் கூறலும், உள்ளம் வலங்கி வருந்தி அறிவாமெனப் பெயாவோனறனை நீலயானை தொடர

(12 - ம்.) கருஉ ‘தெய்வநதது திபபியமாயது’ கருச ‘மானிடமாகக் ஞாயிரமருத்தி’ கருசு. ‘வேந்தன் கூறி’ கருஎ ‘கோட்டஞ் சிறைத்தது’ கருஅ ‘அறவோர் காகருமவாழிய’ கருக ‘அருஞ்சிறை விட்டதாயிழை தானென’ ககஉ ‘அறவோர் காககின ளாசான்’

உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உகள

எஃகு உளங்கிழிபப அவன பொததி உயிர்த்துப் போயபின, மணிமேகலை
புனிதனரென்று கருதி வாங்கிக் கோட்டரபுகுநது மாககளை ஊட்டலும்,
காவலா வியநது கோமகனுக்கு இசைத்தமெனறேகி, திருவன சென்று
ஏறலும், வாயிலுக்கிசைத்து வணங்கி, 'மன்னவ, வம்பமாதா ஊண் சுரந்த
னள்' எனறலும், 'வருகவருக' என்று அரசன் கூறலின, மடக்கொடி
வாயிலாளரிற் சென்று, 'நின் அருளவாழிய' என, 'யங்காகியது' என்று
அரசன் கூறலும், ஆயிழைபுரைக்கும் அந்நவ முரைப்பவள், 'உயிராமருது
இது' என, 'யான செயதறபாலது என' என்று வேந்தன்கூற, மெல்லி
யல் உரைக்கும், அந்நவம் உரைப்பவள், 'நீ செயறபாலது அந்நவோக்கு
ஆக்கும்து' என, வேந்த பெருமபொருளெயதுதறருக கோட்டத்தை
அந்நவோக்கு ஆக்கினனென வினமுடிவு செய்க

இருபதாவது

உதயகுமரனைக் காஞ்சனன்
வாளாலெறிந்தகாதை.

[இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவேய்தக் காயசண்
டிகை கணவனாகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன் வந்து
காயசண்டிகையாமெனக்கருதி அவள் பின்னிலைவிடா
உதயகுமரனைப் புதையிருட்கண் உலகவறவியில்
வாளாலெறிந்துபோன பாட்டு.]

அரசனானையி னாயிழை யருளால்
நிரயக கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டம்
தீப்பிறப புழந்தோர் செவ்வனைப் பயததான்
யாப்புடை நற்பிறப பெய்தினா போலப்
நு பொருளபுரி நெஞ்சிற் புலவோன் கோயிலும்

உ நிரயக கொடுஞ்சிறை - நரகவேதனையைச் செய்யும் கொடிய
சிறை கோட்டம் - அறை

நு தீப்பிறப்புழந்தோர் - கொடிய பிறவியிற்பிறந்து வருந்தினோர்

ச யாப்பு - பொருத்தம்

இ. பொருள் புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கினையும் விரும்
பிய நெஞ்சினையுடைய புத்தன், பொருள் - சத்தியம்

(பி - ம்.) நு 'செய்தவம் பயந்ததால்', 'செய்த தவப்பயததால்'
ச 'எதின்னபோல'

அருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியும்
 அட்டிற் சாலைபு மருநதுநா சாலையும்
 கட்டுடைச செலவக் காபபுடைத தாக
 ஆயிழை சென்றதூஉ மாங்கவ டனகரு
 ௧௦ வீயா விழுச்சீர வேந்தன் பணித்ததூஉம
 சிறையோர் கோட்டஞ சீததரு ணெஞ்சத்
 தறவோர் கோட்ட மாககிய வண்ணமும்
 கேட்டன னுகியத தோட்டார குழலியை
 மதியோ ரௌளினு மன்னவன் காயினும்
 ௧௩ பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
 பற்றினன் கொண்டென பொற்றே ரேற்றிக்
 கற்றறி விசசையுங் கேட்டவ ஞ்ரைக்கும்
 முதுக்குறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே

௬ அறவோர் - பௌத்தமுனிவர் “அறவோர் பள்ளியு மறனோம்
 பட்டையும்” (சிலப். ௩ க௭௬), “அருணெஞ்சத், தறவோர் கோட்டம்”
 (௧௧ - ௨) என்று இக்காறையிற பின்பு கூறுதல காண்க

௭ அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி அருநதுநாசாலை - போசனசாலை
 ௮ கட்டு - உறுதி காப்பு உடைத்ததாக - காவலை யுடையதாக.

௨ - ௮ கோட்டம் காபபுடைத்தாகவென இயைக்க

௯ ஆயிழை - மணிமேகலை

௧௦ வீயாவிழுச்சீர் - மாறாத சிறந்த கீர்த்தி பணித்தது - சொல்லி
 யது அது, “யானசெயற பாலதெ னிளங்கொடிகு” (மணி. ௧௬ கருந்)
 என்றது

௧௧ - ௨ அருணெஞ்சத் தறவோர் மணி ௨௦ ௬

௧௩ கேட்டனனுகி - (உதயகுமரன்)கேட்டு தோடாருழலி தோட்
 டார குழலியென விகாரம், சிலப் ௧௩ 198

௧௪ மதியோர் எள்ளினும் - அறிவுடையோர் இகழ்வாராயினும்
 காயினும் - கோபித்தாலும்

௧௩. பொதியில = பொது இல - அமபலம்

௧௬ பற்றினன்கொண்டு - பிடித்துக் கொண்டு

௧௭ விசை - வித்தை, உமமை இறந்தது தழீஇயது.

௧௮ முதுக்குறை முதுமொழி மணி ௧௮ ௧௬௭, ௨௦ ௭௪

(13 - 15) ௭ ‘அருந்தினர்’ ௯ ‘சென்றதுமாங்’ ௧௧ - ௨ ‘சிறை
 யோர் ழேகிச சிறையோர்கோட்ட, மறவோர் கோட்ட’ ௧௩ ‘தோட்டலா
 குழலியை’ ௧௩ ‘ழேகிப பொழுதிற்’ ௧௭. ‘கற்றறி விஞ்சையும்’ ௧௮
 ‘முதுக்குறை மொழியுங் கேட்குவன்’

உ0.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உகக

மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுநது

உ0 பலாபசி களையப் பாவைதா னெதுங்கிய

உலக வறனியி னூடுசென் றேறலும்

மழைசூழ் குடுமிப் பொதியிற் குணறத்துக்

கழைவளா கானயாற்றுப் பழவினைப் பயத்தால்

மாதவன மாதாக கிட்ட சாபம்

உரு ஈராருண்டு வந்தது வாராள்

காயசண் டிகையெனக் கையற வெயதிக்

காஞ்சன னென்னு மவடன் கணவன

ஒங்கிய மூதூ ருளவந் திழிந்த

பூத் சதுசகமும் பூமலர்ச் சோலையும்

நட0 மாதவ ரிடங்களு மனறமும் பொதியிலும்

கக தாரோன் - உதயகுமரன் உ0 ஒதுங்கிய - சென்ற

உக ஊடு - உள்ளே

க - உக சென்றதும பணித்ததும வண்ணமும் கேட்டு எள்ளி னும் காயினும் சென்று சூழலியைப் பற்றிக்கொண்டு ஏற்றிக் கேட்டுக் கேட்டு 'வென்னு' மனங்கொண்டு தாரோன் எழுந்த சென்று ஏறலுமெனக்

மேலே, காஞ்சனக் காயசண்டிகையைத் தேடிப்போந்ததும், உதய குமரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்

உஉ பொதியிருணறம் - பொதியின் மலை

உஈ கழை - மூங்கில் யாற்று - ஆற்றில்

உச மாதவன் - விருச்சிகன், மாதாகு - காயசண்டிகைக்கு

உரு ஈராருண்டு - பன்னிரண்டாவது வருடம்

உசு கையறவு - செயலறுதல் உரு - சு காயசண்டிகை வாராள்

உஅ மூதூ - காவிரிப்பூம்பட்டினம் இழிந்த - இறங்கி, என்றத னால், காஞ்சனக் காயசண் டிகையெனப்பது பெறப்பட்டது, “விஞ் செயன் போயினன் விலங்குவின் படாந்தென்” (கஉக) என்று இக்காதை யிற பின்புறதல் காண்க

உக பூதசதுக்கம் - தவவேடத்தில் மறைந்துரின்று அத்தவத்திற்கு இழக்கானவற்றின்கண் ஒழுகும் பொயவேடத்தார முதலிய அறுவகை யோரையும் பாசத்தாற் கடடி அடித்தனனும் பூதம் நிறற்றகிடமாகிய சதுக்கம், சுஉக்கம் - நாநசநி, “தவமறைந் தொழுகும் பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்” (ரு, கஉஅ - நடச) என்று சிலப்பதீ கார்த்து வருதல் காண்க பூ - பொலிவு

நட0 மனறம் - ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி, “மனற மும் பொதியிலும்” (முருது உஉசு)

(பி - ம்) உ0 ‘களையப்பாவை தாளுடுங்கிய’ உச ‘மாதவனமாற கிட்ட’ உஅ ‘வந்தபுகுந்து’ உக ‘பூதச சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையும்’

தோந்தனன் றிரிவோ னேந்திள வனமுலை
 மாந்தா பசினோய் மாற்றக கண்டாங்
 கன்றுரின் கையி னேந்திய பாததிரம
 ஒன்றே யாயினு முண்போர பலரால்
 ௩௫ ஆணை தீரோ யருமபசி கணைய
 வான வாழ்க்கைய ரருளிநர் கொல்லென்ப
 பழைமை கட்டுரை பலபா ராட்டவும்
 விழையா வுள்ளமொ டவன்பா னீங்கி
 உதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
 ௪௦ நரைமூ தாட்டி யொருததியைக் காட்டித்
 தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்துவே முகி
 வெண்மண லாகிய கூந்தல் காணும்
 பிறைநுதல் வண்ணங் காணு யோநீ
 நரைமையிற் றிரைதோற றகையின் றுயது
 ௪௫ விறலவிற் புருவ மிவைபுங் காணுய
 இறவி னுணங்கல் போன்றுவே றுயின்
 கழுநீரக கண்காண் வழுநீர் சுமந்தன
 குமிழ்முக் கிவைகா னுமிழ்ச் சொழுகுருவ
 நிரைமுத் தணைய நகையுங் காணுய்

௩௧ திரியோன - காஞ்சனன்

௩௨ கண்டு - காஞ்சனன் கண்டு

மேலவருவன காஞ்சனன் கூற்று

௩௫ நோய - பஸமகலியாதி ௩௬ வானவாழ்க்கையா - தேவா

௩௫ - சு கணைய அருளிநாகோல

௩௭ பலபாராட்ட - பலவற்றைக் கூறிப் பாராட்ட.

௩௮ அவன் - காஞ்சனன்

௪௦ கரைமூதாட்டி - நரையையும் முதுமையையும் முடையவன்

௪௧ 'தண்ணறல் வண்ணம்' எனபது முதலியன மணிமேகலை கூற்று

அறல் - கருமணல்

௪௪ நரைம - வெண்மை

௪௬ இறவின உணங்கல் - இரல்மீனின் வற்றல்

௪௬. நகை - பல்

(பி-ம்.) ௪௧ 'தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்து வேருகிய' ௪௨, 'கூந்த
 வங் காணுய' ௪௪ 'நறைமயிற்றினா தேறறேகையின்' ௪௮ 'ஒழுகுவ',
 'ஒழுகுவன்' ௪௬, 'பல்லவகாணுய'

20.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை 22க

- ௫௦ சுரைவித தேய்ப்பப் பிறழ்நதுவே முயின
இலவிதழ்ச செவ்வாய் காணு யோநீ
புலவுப புண்போற புலால்புறத திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல வடி கா திவைகாண்
உளனான் வாடிய வுணங்கல் போன்றன
- ௫௫ இறுமபூது சான்ற முலைபுங காணாய்
வெறுமைப போல வீழ்நதுவே முயின
தாழ்ந்தொசி தெங்கின மடல்போற றிரங்கி
வீழ்நதன விளவேய்த் தோளுங காணாய்
நரம்பொடு விடுதோ லுகித்தொடா கழன்று
- ௬௦ திரங்கிய விரலக ளிவைபுங காணாய்
வாழைத தண்டே போன்ற குறங்கினை
தாழைத் தண்டி னுணங்கல காணாய்
ஆவக கணைக்கால காணு யோநீ
மேவிய நரம்போ டென்புபுறங காட்டுவ
- ௬௫ தளிரடி வண்ணங காணு யோநீ
முளிமுதிர தெங்கி னுதிரகா யுணங்கல
பூவினுஞ் சாந்தினும புலான்மறைத தியாத்துத
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந தெரியாய் மன்னவன் மகனென

-
- ௫௦ சுரைப்பழத்தின் விதை பலலுககு உவமையாதலை, “சுரைவித
துப் போலுநதம பல” (நாலடி. ௩௧௫) எனபதனாலுமுணாக
- ௫௨ புலவு - புலால்நாற்றம்
- ௫௩ வள்ளைத்தான - வள்ளைத்தண்டி வடிகாது - வடிந்தகாது
- ௫௫ இறுமபூது - அதிசயம், “இறுமபூது போலுமஃ சிறிநதருணீ
யென” (சிலப். பதி ௬)
- ௫௭ திரங்கி - திரைநது.
- ௫௯ உகித்தொடா - நகத்தின் தொடாச்சி
- ௬௧ குறங்கு - துடை, இணை - இரண்டு ௬௩ ஆவம - அம்புகூடு
- ௬௬ முளிமுதிரத்தெங்கு - உலாந்த முதிரந்த தெண்ணை
- ௬௭ “புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத திடுவது” (ச ௧௧௪) என்றா
முன்னும

௬௯ தெரியாய் - தெரிநதுகொள்வாய

(பி-ம்.) ௫௩. ‘வடிந்தகாது’ ௫௫ ‘சான்றனமுலையிவை காணாய்’

௫௮ ‘தோளிலைகாணாய்’ ௫௯. ‘உகிரொடு கழன்று’ ௬௩. ‘காலிவைபுங
காணாய்’ ௬௭ ‘புலான் மறுத்தியாத்து’

- எ0 விஞ்சை மகளாய மெல்லிய லுரைததலும்
தற்பா ராடெமென் சொற்பயன கொள்ளாள்
பிறன்பின் செலலும் பிறன்போ னோகும்
மதுக்கம் மூலங்கன மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்ததுக் காட்டிப்
எ1 பவளக் கழிகைபிற் றவளவா ணகையும்
சுவளைச் சொகணுங் குறிப்பொடு வழாஅள
நங்கிவன் காதல னாசலி னேந்திழை
நங்கொழிந் தன்னொ னவிகலெரி பொத்தி
மற்றவ னிருநத மன்றப் பொதியினுட
அ0 புறநடங் கரவிற டுகொளித தடங்கினன்

எ0 விஞ்சைமகளாய - காயசண்டிகையாய மெல்லியல் - மணி
மேகலை

மேலவருவது காஞ்சனன் செய்தி.

எ௨ பிறனென்றது உதயகுமரனை இங்கே பிறன்பின் செலலு
மென்றதுபோல, “எண்ணிப்பத தங்கை யிட்டா லிந்திரன மகளுமாங்கே,
வெண்ணையக்குன் றெரியுற் றறபோன மெலிந்தபின் னிறகுமனறே”
(+௧௬௭) என்று சீவகசிந்தாமனியிலும் வந்திருந்ததல் காண்க.

௪௪ 10. மணி. கஅ க௬௭

எ1 பவளக்கழிகை - பவளக் குண்டம் என்றது உத்தட்டினை

௪௪ குறிப்பு - இங்கிதம்

எ1 - ௪ இவ்வுடிகளின் பொருளோடு, “ஓததொளிர் பவளத்துள்
னொளி சிறந்த . . . உளங்கொண் டெளிந்ததா னுயிரக்காப்பிட்டு”
(கஅ எ0 - ௪௬) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற்
பாலது

௪௪ இவனென்றது உதயகுமரனை காதலன் - ஆசைராயகன்

௪௪ ரங்கு முறிந்தனன் - இவ்விடத்திலேயே தங்கிவிட்டான், என
னைச் சலிந்தாரென நறுமாம், ரங்கு, தன்மையை யுணர்த்துதலை, “ரங்கு
ளிப்பன்” (மணி. க௪ ௪௪) எனப்பதிற காண்க. இவ்வு - மாறுபாடு

௪௬ மறைப்பொதியில் - மனறமாகிய பொதியில், இருபெய
ரொடு இப்படியே, “மறைப் பொதியிற், கந்தனுடை நெடுநிலை கடவுட்
பாவை” (௨௧ ௪ - ௪) என்று பின்னுமவரும்

அ0 இங்கே காஞ்சனனுக்குப் பாம்பை உவமை கூறியதற்கேற்ப,
‘வேக வெந்தி நாகங் கிடந்த, போகியா புறநனை புகுவான் போல’,
‘வெஞ்சின் வரவ ரஞ்செயி நருமபத, தன்பெரு வெஞ்சியி னெழுநதுபை
(13 - 15) எ0. ‘மெல்லியலுரைக்கத்’ எ௨. ‘பிறாபின் செல்லினும்
பிறாபோல’ எ௪ ‘எடுத்ததுக்காட்டப்’ எ1 ‘பவளக் கழிகையும்’ எ௪.
‘ஆங்கொழிந்தனனென வகையெரி’ எ௬. ‘பொதியிற்’

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உ௨௩

காஞ்சன னென்னுங் கதிர்வாள விஞ்சையன்
 ஆங்கவ னுரைத்த வரசினங் குமரனும
 களையா வேடகை கையுதிரக கொள்ளான்
 வளைசோ டெங்கை மணிமே கலையே
 அந் காயசண டிரையாய்க் கடிஞை யேந்தி
 மாய விஞ்சையின் மனமயக குறுத்தனள
 அமபல மருங்கி லயாநதறி வுரைத்தவிவ
 வமபலன் றனனெழுவ வைகிரு னொழியாள
 இங்கிவள் செயதி யிடையிருள யாமதது
 ௯௦ வநதறி சுவனென மனங்கொண் டெழுநது
 வான்றோப பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனைக
 கருப்பு வில்லிபை யருப்புக்கனை மைந்தனை
 உயாவுத துணையாக வயாவொடும போகி
 ஊரதுஞ் சிவாமுக தொருசனி யெழுநது
 ௯௫ வேழம வேடடெழும் வெமடலி போலக
 கோயில கழிநது வாயி னீங்கி
 ஆயிழை யிருந்த வமபல மனைநது

விரிதசென, விருந்தோ னெழுநது” (௯௮ - ௯, ௧௦௪ - ௯) என இக்காதை யிலேயே கூறுதல் காண்க

௮௨ அவள - மணிமேகலை அங் கையுதிரககொள்ளான் - நீக்கான்
 மேலருவன உதயகுமரன் உட்கோள்

௮௬. மாயவிஞ்சையின் - மாயவிசுத்தையினால்

௮௭ அயாநது - வருந்தி, மறந்தென்றமாம அறிவுரைகத - பழ
 மைக்கட்டுரை பல பாராட்டிய

௮௮ வமபலன் - அயலான வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது

௯௧ வானதோ - ஆகாயத்தில் உலவும் சென்றறகாறருகிய தோ

௯௨ மணி. ௧௮ ௧௦௫, ௨௫ ௧௦, “மைதுழா நெடுங்கணா மனத
 துட்காமனா, ரைதுலங்க வாகனை யருப்பு வைத்தவே” (துளா. குமார ௫)

௯௩. உயாவுத துணையாக - வினாவுநதுணையாக, கொண்டென்று
 ஒருசொல் வருவிக், தனியே சென்றென்னறபடி வயா - வேடகை
 மிகுதி, “வயாவென கிளவி வேடகைப் பெருக்கம்” (நெல்ல. உரி
 ௫ எந்)

௯௪ போயவன நடுஇரவில் மீட்டும் எழுந்த வந்தான

(பி - ம்.) ௮௨ - ௩ ‘உரைத்த வலாதார வேர்தனும, களையாவேட
 கையிற கைவிதிற கொள்ளா’ ௮௮ ‘வமபலனறனனேட்டவை கிரு
 னொளியான்’ ௮௯ ‘எங்கிவைசெயதி’ ௯௧ ‘பாகனமீன்’ ௯௩ ‘உயிர்
 துணையாக வயாபொடும’, ‘உறநுணையாக வயாவொடும’

வேக வெந்நீ நாகங் கிடந்த
 போகுயர் புறநனை புகுவான் போல
 ௧௦௦ ஆகந் தோய்ந்த சாந்தல நுறுத்த
 ஊழடி யிட்டத னுள்ளகம் புகுதலும
 ஆங்குமுன் னிருந்த வலாதார விஞ்சையன்
 ஈங்கிவன் வந்தன னிவள்பா லென்றே
 வெஞ்சின் வரவ நஞ்செயி றருமபத
 ௧௦௫ தனபெரு வெஞ்சியி னெழுநதுபை விரித்தென
 இருந்தோ னெழுநது பெருமபின் சென்றவன
 சுருமபறை மணித்தோ டுணிய வீசிக
 காயரண டிகையைக கைக்கொண் டந்தரம்
 போகுவ லென்றே யவளபாற புகுதலும
 ௧௧௦ நெடுநிலை கந்தி னிடவயின் விளங்கக
 கடவு லொழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்

௬௮ தீ - விடம

௬௯ போகுயர் புறநனை - நிகவுயர்ந்த புற்றின துவாரம்

௬௮ - ௬ மணி. ௨௦ ௮௦, ௧௦௪ - ௫

௧௦௦ சாந்து - சந்தனம் அலருறுத்த - பலரறியச்செய்ய

௧௦௪ ஊழடி அடியீட்டு - முறையே அடிவைத்து, 'ஊழடிமுட்டம்'
 (தற்கீ. ௨௫௮) அதன் உள்ளகம் - அம்பலத்தின் உள்ளிடம்

௧௦௩ என்று - என்று கருதி

௧௦௪ நஞ்சு எய்து அரும்ப - விடத்தைப் பல வெளிப்படுத்த,
 விடத்தையுடைய பலதோன்ற வென்றுமாம்

௧௦௫ பை - படம் ௧௦௪ - ௫ மணி. ௨௦ ௮௦, ௬௮ - ௬

௧௦௬ இருந்தோன் - காஞ்சன

௧௦௭ சுருமபு அறை மணித் தோள் - மலையை யொத்த அழகிய
 தோள். சுருமபு - மலை, அறை உவமவுருபு.

௧௦௯ போகுவல் - போவேன

௧௦௨ - ௬ விஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவள்பால வந்தா
 னென்று எழுந்த சென்று வீசிப் போகுவவென்று புகுதலுமெனக்

௧௧௦ கந்த - தூண்.

௧௧௧ கடவுள் எழுதிய - மயுற பண்ணப்பட்ட, "மயனெனக்
 கொப்பா வகுத்த பாவையி, நீங்கேன" (மணி. ௨௧ ௬௩ - ௩) என்று
 பின்வருதல் காண்க

(பு - ம்.) ௬௯ 'போய்புற' ௧௦௩ 'ஈங்குவந்தனன்' ௧௦௭ 'தோள்
 வீச' ௧௧௦ 'கந்தனிடவயின்' ௧௧௧. 'பாவயாககுரை'

உரு.—உதயகுமரனைவாளாலெறிந்தகாதை ௨௨௫

அணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவண் மறைந்துரு வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
ககரு வானம் போவுழி வந்தது கேளாய்
அந்தரஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருந்த
ளிந்த மாலவரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரெனிற் பொங்கிய சினதந்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிடேம்
க௨௦ ளிந்தங் காக்கும விந்தா கடிகை
அமமலை மிசைப்போ யவள்வயிற் றடங்கினள்
கைமமை கொள்ளோல் காஞ்சன விதுகோ
ஊழ்வினை வந்திங் குதய குமரனை
ஆருயி ருண்ட தாயினு மறியாய

மேலவருவன கந்திறபாவை காஞ்சனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று
கக௨ அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே
கக௪ - ௫ தனபசி நீங்கிக் காயசண்டிகை வானம்போவுழி அவருக்கு
வந்த துன்பத்தைக்கேள்
கக௬. அந்தரஞ் செல்வோர் - தேவா அந்தரி - தூகனக
கக௭ விந்தமாலவரை - விந்தியமலை
கக௯ - ௭ விந்திய மலையிலிருத்தல் பற்றித் தூகனகக்கு விந்தாஸனி
யென்றும் ஒரு பெயருண்டு, “விந்தா சனிகொண்கன்” (வங்குர் கோவை)
கக௮ - ௨௦ விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகை யென்பவள்,
யாரேனும் அமமலைமேற்போனால் மிகக் கோபத்தை யுடையளாய்ச் சாயை
யினால் அவர்களை இழுத்துத் தனவயிறறிலிடுவள் பிரமதேவரிடம் வரம்
பெற்ற ஸிஹ்மிகை யென்னுமரக்கி இலங்கைக்குச் சென்ற அநுமானை
நிழலாலிழுத்துத் தடைப்படுத்தியதாக ம்ரீமத வர்ணமீகராமாயணம், கந்தர
காண்டத்தால் தெரிகின்றது
கக௯ - ௨௧ காயசண்டிகை விந்தாகடிகையின் வயிற்றிலடங்கினள்
க௨௨ கைமமை கொள்ளோல் - சிறுமையைக் கொள்ளாதே, சிறுமை
யெனந்து ஆராயாது செய்தலை இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையுடைய
பழம்பிறப்பின் நாயகனென்பதனை ஞானத்தால் உறிந்த கந்திறபாவை
அவன் இறந்தது பற்றி, மணிமேகலையை அமங்கலையாக் க்னைந்து அவனைக்
கொள்ளாதேயென்று கூற்றிறென்னலுமாம், கைமமை - அமங்கலை
க௨௩ - ௪. மடைத்தொழில் செய்வோனை முற்பிறப்பில் வெட்
(பி - ம்.) கக௨. ‘விஞ்சையா காஞ்ச’ கக௩. ‘மற்றுருவெய்தினள்’
கக௭ ‘மீமிசைச்செல்லா’ கக௮. ‘சினத்தாள்’ கக௯ - ௨௦. ‘சாகை
யின் .. தகைவையிற்றழை, மந்தவ’

கஉரு வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக காஞ்சன
அவவினை நின்னையு மகலா தாங்குறும்
என்றிவை தெய்வங் கூறலு மெழுநது
கன்றிய நெஞ்சிற் கடுவினை யுருத்தெழ
விஞ்சையன போயினன விலங்குவிண படாநதென்

உ0 — உதயகுமரனைக்காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை முற்றிற்று.

டியபாவம் உதயகுமரன் வெட்டுண்ணை செய்தது, அல்லலும் ஆராயாது செய்தலின் கீ அறியாய இவ்வரலாற்றை, மணி. உக - ஆம் காசை, சஎ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும், உட - ஆம் காசை, அஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் உணாக

கஉஅ கடுவினை - உதயகுமரனைக் கொன்றபாவம்

கஉக விலங்கு - குறுக்காக

க - கஉக கோட்டம் காப்புடைத்தாக, தாரோன் கேட்டு மனங் கொண்டு எழுநது சென்று ஏறலும், கணவன், கையறவெய்தி வந்து இழிந்து தோந்து திரிவோராய்க் கண்டு பலபாராட்டவும் நீங்கிச்சென்று காட்டி மெல்லியல உரைத்தலும், விஞ்சையன் புகு கு ஓளித்து அடங்கினன் அர சிளங்குமரனும் கொள்ளான் மனங்கொண்டு எழுநது போகி எழுநது கழிந்த நீங்கி அணைந்து புகுத்தலும், விஞ்சையன், எழுநது சென்று டீப்ப புகுத்தலும், பாவை உரைக்கும் அந்நன்ம உரைப்பது கூறலும். விஞ்சையன் எழுநது படாநது போயினனென வினைமுடியு செய்தக

(பி - ம்) கஉக 'விலங்குவிண'

இருபத்தொன்றாவது

கந்திர்பாவை வருவதுரைத்தகாதை

[இருபத்தொன்றாவது மணிமேகலை உதயகுமரன்மடிந்ததுகண்டு உறுதுயரேயது, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்ற பாவை வருவதுரைத்து அவள் மயக்கொழித்தபாட்டு]

கடவு ளொழுதிய நெடுநிலை கந்தின்

குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்

க கடவுள் எழுதிய - துவதிகளையொத்த பாவையை மயன்பண்ணின, "கடவுட் பாவை" (எ) என்பா பின்னும்

உ குடவயின் - மேற்றிசையிடத்தே

(பி - ம்.) உ. 'அமைந்த நெடுநிலை'

உக.—கந்திற்பாஸுவ வருவதுரைத்தகாதை ௨௨௭

- முதியாள கோட்டத தகவயிற் கிடநத
மதுமலாக குழலி மயங்கின ளெழுநது
நி விஞ்சையன் செய்தியும் வென்வேல வேநதன்
மைநதற குறறது மன்றப பொதியிற
கந துடை கெடுநிலைக கடவுட் பாவை
அங்கவற குரைதத வறபுதக கிளவியும்
கேட்டன ளெழுநது கெடுகனிவ வருவெனத்
க(1) சோட்டலாக குழலி யுளவரி நீங்கித்
திட்டி விடமுண நின்னுயிர போநாள் -
கட்டழ ஸீமத தென்னுயிர சுட்டேன
உவவன மருங்கி னின்பா லுளளம
தவிரவிலே னாதலிற றலைமக டோன்றி
கநி மணிபபல லவததிடை யெனையாங் குய்த துப்

நட - முதியாள கோட்டம் - சமபாபதி கோயில்

க - ட இவ்வடிகளால் சமபாபதி கோயில், கந்திறபாவைக்கு மேற்
றியையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது

ச குழலி - மணிமேகலை

இ விஞ்சையன் - காஞ்சனன் வென் - வென்றி “வென்வே லாட்
லன்” (பு - ௭௭. ௩௬)

ஈ மைநதறகு - உதயகுமரனுக்கு மனறப்பொதியில் மணி ௨0 எக்
எ கந்திறபாவை

அ அங்கவறகு - காஞ்சனனுக்கு அறபுதம் - ஆசசரியம்

க இவ்வுருக கெடுகவென்று.

க0 குழலி சுட்டு உள்வரிநீங்கி - மறைநத வேடமொழிநது, என
றது காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தென்றபடி

இனி, உதயகுமரன்குறித்தது மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும

கக. தட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, மணி.

க சக, இதுவே பாம்புகளுக்கு அரசென்றுங் கூறுவா

க௨ கட்டழல் - மிக்கநெருப்பு ஈமம் - மயானம்

கக - ௨ இவ்வடிகளாற போனபிறப்பின் செய்தி கூறினா

கச தலைமகள் - மணிமேகலாதேயவம்

க௩ - ச உவவனத்திற கண்டபொழுது உதயகுமரனபால் மணி
மேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, “புதுவோன பிணறைப் போன
தென னெஞ்சம், இதுவோ வனனா காமத் தியற்கை” (இ அக - ௧0),
“அவனபாலுள்ள, நீங்காத தன்மை நினக்குமுண்ட டாகலின்” (க0 சச -
இ) என முனவந்திருத்தலாலுணாக

(பு - ம்.) இ ‘வென்வேல’ க0, ‘தோட்டக்குழலி’, ‘தோட்டலா
குழலி’ கக. ‘விடமுண்டு’

பிணிப்பறு மாதவன் பிழைகை காட்டி
என்பிறப புணாந்த வென்முற றேன்றி
உன்பிறப பெல்லா மொழியின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு பிறந்தோரா பிறத்தலும்

௨௦ அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக குரைத்துநின் னிடாவினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல
வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெஞ்சியின்
வெவவினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென

௨௫ விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
அழுதன ளேங்கி யயாவுயிரத் தெழுதலும்
செல்லல் செல்லல் சேயரி நெடுங்கண்
அல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்லல்
நினக்கிவன் மகனாத தோன்றிய தூஉம்

௩௦ மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்

௧௬ பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன பிணிப்பு - பறறு, "பிணிப்பறுத தோர்தம் பெற்றி யெய்தவும்" (சிலப். ௧௫ ௧௦௦)

௧௪ - ௮ தலைமகள் தோன்றி உயததுக காட்டித் தோன்றி உரைத்தலினனாக

௨௦ சால்பு - அமைதி, இன்பமும்மாம் மறம் - பாவம்.

௧௬ - ௨௦. மணி. ௨௧ ௧௧௩ சிலப். ௩௦ ௧௩௮ - ௧.

௨௪ உருபு - கோபிகக விளிந்தனையோ - இறந்தாயோ.

௨௩ - ௪ உருபு வெஞ்சியின் விளிந்தனையோ.

௨௫ விழுமக்கினிவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள்.

௨௬. அயாவுயிர்த்து - நெட்டுயிர்ப்புகசொண்டு எழுதலும் - மணி

மேகலை எழுதலும்

மேல, மணிமேகலையை நோக்கிக் கந்திறபாவை கூறுதலைச் சொல்லுவாரா

௨௭. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங்கண் விளி.

௨௮ அல்லி - அகவிதழ் தாரோன் - உதயகுமரன்.

௨௧ மகனா - கணவனாக, "நேரதக் வுண்டோ றுமமக னுர்க்கு" (சிலப். ௧௬ ௧௭) எனக் கணவனை மகனாரென்று கூறியிருத்தல் காண்க.

௩௦ மனக்கினியார்க்கு - உதயகுமரனுக்கு மகளாவதூஉம் - மனைவியானதும்

(பி - ம்.) ௧௬. 'பிணிப்புமாதவன்' ௨௨. 'காதலன்' ௨௬ 'தலை மகனாயத் தோன்றியதூஉம்'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை ௨௨௯

பண்டும பண்டும பல்பிறப் புளவால்
 கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
 தடுமாறு பிறவித் தாழ்ச்சுரு தோற்றம்
 விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொளனோல
 ௩௫ என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைததலும்
 பொனறிகழ் மேனிப பூங்கொடி பொருந்திப
 பொய்யா நாவொடிப பொதியிலிற் பொருந்திய
 தெய்வ நீயோ திருவடி தோழுதேன்
 விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிராத தீங்கிவன்.
 ௪௦ திடடி விடமுணச செல்லுயிர போயது
 நெஞ்சு நடுங்கி நெடுநதுயா கூரயான்
 விஞ்சையன் வாரி னிவன்விளிந ததுஉம
 அறிதலு மறிதியோ வறிநதனை யாயிற
 பெறுவே னல்லநின் பேரரு ளீங்குகன

௩௨ நீ அறிநதுகொண்ட முற்பிறப்பில் மட்டுமல்ல, காணுதல - அறிதல

௨௧ - ௩௨ தோன்றியதுஉம் ஆயதுஉம கண்ட பிறவியேயல்ல
 பண்டும பண்டும பலபிறப்புளவாலென இயைக்க

௩௩ தாழ்ச்சுரு - தங்குகின்ற, அழுநதுகின்ற வென்றுமாம

௩௪ விழுமம் - துன்பம்

௩௫ சொல்லியுரைத்தல - கூறிவிளக்குதல், “அன்றதனா சாற
 றும்” (சிலப். ௧௦ க௩) எனபுழிப்போல

௩௬ பூங்கொடி - மணிமேகலை

மேல, மணிமேகலையின வினாவும், கந்திற்பாவை கூறும் விடையும்
 கூறப்படும்

௩௭ விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்

௩௮ - ௪௦. இவன் உயிர்போதற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௧ யான நெடுநதுயா கூர, கூர - மிக

௪௨ விளிநததுஉம - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௩ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ, இஃது, “உண
 ணலு முண்ணேன வாழலும் வாழேன்” (கலி. ௨௩) எனபனபோல
 நின்றது.

௪௪. நல்ல நினது பெருங்கருணையை யான் இவ்விடத்துப் பெறு
 வேன், என்றது, நீ கூறுங் விவையையக்கேட்கும் விருப்பமுடையே னென்ற
 வாறு என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

(பி-ம்.) ௩௨ ‘பிறவை யெல்லாவ காரிகை’ ௩௩ ‘பொதியிற
 ரேன்றிய’ ௪௪. ‘பெறுவேனில்லநின்’, ‘பெறுவனேன்’

சடு ஐயரி நெடுநக ணயிழை கேளெனத்
தெய்வக கிளவியிற நெயவங் கூறும்
காயங் கரையெனும் பேரியாற றடைகரை
மாயமின மாதவன வருடொரு னுரைத்து
மருளுடை மாககண மனமாசு கழுஉம்
டு 19ரம் தருமனைப் பேணிவி ராகி
அடிசிற சிறப்பியா மடிகளுக காக்குதல
விடியல வேலை வேண்டின மெனறலும்
மாலை நீங்க மனமகிழ வெய்திக
காலை தோன்ற வேலையின வுநட

சடு ஆயிழை விளி சக தெய்வம் - கதிற்பாணம்

சஎ அடைகரை - அடைகரையில்

சஅ மாதவன வருபொருள் - புத்தன் அவதரித்தலை உலகத்திற
பாவங்கள் அதிகரிக்கும் காலந்தோறும் அப்பாவங்களைப் போக்கி அரு
ளறத்தை நிலைநிறுத்தி உயிர்களை நிருவாண மடைவித்தற பொருட்டுப் புத்
தாஃதார முண்டென்பது பௌத்ததூறழ்ணிபு, 'ராரெண ணூற்றே
மரெட டாண்டிற, பேரறி வாளன றேனறும்' (கஉ எஎ - அ), "மற
வீரு விரிய மன்னுயி ரேமுற, அறவெயில விரித்தாங் களப்பி லிருத்தி
யொடு, புத்த ஞாயிறு சோனறங் காறும்" (உக ககடு - எ) 'புலவன
முழுதும் பொய்யின ஷணாகதோன, உலகுயக கோடற கொருவனரேன்
றும் அநநா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல தனஞாப் பிறவி யிழுகஞநிலை"
(உடு சடு - அ), "கரவரும் பெருமைக கபிலையம் பதியின் அளப்பரும்
பாருழைத் யளவினறு நிறைத்துத், துளக்கிலிப்புத்த ஞாயிறு தோன்றி"
(உக சச - சு) என இரதூலுள்ளே பல்விட்டதும் வருதல காண்க

சக மருளுடை மாககள் - மயக்கத்தையுடைய மனிதா மனமாசு -
காம் வெகுளி மயக்கங்கள், 'வெல்கல வெகுளல் பொல்லாத காட்சி
யென, றுள்ள தனனி லுருப்பன மூன்றும்" (௩௦ எ0 - எக) என்பதன
லுணாக கழுஉம் - கழுவும்

டுக அடிகளுக்கு அடிசிறசிறப்பு ஆக்குதலென்க

டுஉ விடியல வேலை - நாளவெயிறகாலம், வைகறைப் பொழுதென
றும் பொருத்தும்

டுக - உ அடிகளுக்கு அடிசிற சிறப்பு விடியல வேலையாக்குதல்
வேண்டினமென்று மடையனை நோக்கிக் கூறுதலும்

சஎ - டுஉ அடைகரையில் உரைத்துக் கழுஉம் பிரமதருமனைப்
பேணி விடியலவேலையில் ஆக்குதலை வேண்டினமென்றலுமென்க.

டு௩ மாலை - இரவு

டுச காலை - நாளவெயிற காலம் வருஉ - வருது

(பி-ம்.) சஅ 'ஆயமனமாதவன' டுக 'அடிசிற சிறப்பியாதெலுக்
காக் குதல்' டுக 'மாலைநீங்கி'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருக

௫௫ நடைத்திறத திழுககி நல்லடி தளரந்து
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீல நீங்காச் செய்தவத தோராகு
வேலை பிழைத்த வெகுளி தோன்றத்
தோளுந் தலைபுந் துணிந்துவே றுக
௬௦ வாளிற் றப்பிய வலவினை யன்றே
விராமலாக கூந்தன் மெல்லிய வின்னே
புராகுலன றனை யிட்டக லாதது
தலைவன் காககுந் தம்பொருட டாகிய

௫௫ நடைத்திறத்து இழுககி - நடைவகையால் வழுககி

௫௬ மடைக் கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம் மடையன் - சமையற்
காரன்

௫௭ சீலம் - பஞ்சசீலம், தச்சீலமுமாம் கொல்லாமை (அவிரமனை),
பொய்சொல்லாமை (ஸத்தியம்), களவினமை (அஸதேயம்), காமமினமை
(பிரமசரியம்), இரஸாமை (அஸங்கிரஹம்) என்னும் இவை பஞ்சசீலம்,
இவைவந்தனோடு உயர்ந்த ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலினமை, சூதநம்
மாலே முதலியன தரியாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாட
லாடல் வீருமபாமை, உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை என்னும் ஐந்தும்
சேரத் தச்சீலமாம் பஞ்சசீலத்துள், இரவாமை நின்ற நிலைக்களத்தின
கண் களஞ்ஞானமையச் சோத்துக் கூறுவாருமுளா, நீல சூரிய.
கொல்லாமை, திரட்டாமை, வியபசரியாமை, பொய்கூறுமை, களஞ்ஞ
னமை யென்னுமிவை பஞ்சசீல மென்றும், இவை இல்லறத்தாரா எல்
லோராகும் உரியனவென்றும், இவைவந்தனோடு இரவில் அயமையிலல்லா,
உணவைப்புசியாமை சூதநம் முதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உப
யோகியாமை, தரையிற் பாயமேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சே
அஷ்டாங்கசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபராகளுக்கே
உரியனவென்றும், இவ்வெட்டனோடு நாட்டியம் கானம் முதலியவற்றை
வீருமபாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடாமை யென்னும் ஆய்விரனடிம்
சேரத் தச்சீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கே உரியனவென்றும்,
இப்பத்தில வியபசரியாமை நின்றவிடத்திற் பிரமசரியம் கூறப்படுமென
றும் தார்மிக சூத்திரமென்னும் பௌத்ததூலக் கூறும்

௫௮ பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால் வந்த கோபம்

௬௦ தப்பிய - வெட்டிய கூக மெல்லியல் விரி

௫௯ - ௬௨ இப்படியே, “மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
உடற்றுணி செய்தாகு குருத்தெழும் வலவினை, நஞ்சுவிழி யாவி னல்லுயிர
வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே” (உரு ௮௨ - ௫) என்று
இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்பு வருதல்
காண்க

௬௩ தலைவன் - கடவுள். காகமும் - காப்பான், தடுப்பானென்றபடி,
(பி-ம்.) ௫௭ ‘நீங்காத தேசத்தோர்க்கு’ கூக ‘விராககூதல்’

அவல வெவ்வினை யென்போ ரறியார
 கூடு அறஞ்செய் காத லன்பினி னாயினும்
 மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
 தாங்கவ வினைவந் தணுகுங் காலைத்
 தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின
 மீண்டுவரு பிறப்பின மீளினு மீளும்
 எடு ஆங்கவ் வினைகா னாயிழை கணவனை
 ஈங்கு வந்திவ விடாசெய் தொழிந்த
 தின்னுங் கேளா பிளங்கொடி நல்லாய
 மன்னவன மகற்கு வருந்துதாய ரெய்தி
 மாதவ ருணாததிய வாயமொழி கேட்டுக்
 எடு காவல னின்னையுங் காவலசெய் தாங்கிடும்
 ஈடுசிறை நீக்கி யிராசமா தேவி
 கூட வைக்குங் கொட்பின ளாகி
 மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்

கூட - ச. வினையைத் தலைவன காகருமென்போ அறியாரென இயைக்க. செய்தவன் நுகாநதாலன்றி வினை தொலையாதென்றவாறு

கூக மறம் செய்துளதெனின் - பாவம் செய்யப்பட்டிருப்பின வல வினை கூட்டு கூடி தீங்கு - துன்பம்.

எடு அவவினை - மடையனை வெட்டியபாவம், கணவனை - உதய குமரனை

எடு - எக அவவினை ஈங்குவந்து உன கணவனை இவலீடா செய தொழிந்ததெனக்

இனி, மணிமேகலைக்குப் பின் வருவனவற்றைக் கந்திறபாவைத் தெய வம் கூறுதல் கூறப்படும்

எஃ மகற்கு வருந்து - உதயகுமரன் இறந்ததற்காக வருந்தும்

எச உணாததியவன் ஒருவனாயினும் உரைக்க வந்தோர் பலராத வின, 'மாதவருணாததிய' என்றார். வாய - உண்மை

எடு காவல செய்தாங்கிடும் - சிறையில் வைப்பான

எக இராசமாதேவி - பட்டத்துத்தேவி

எஎ கொட்பு - கொள்கை. எடி. மாதவன் - அறவணவடிகள்

(பி - ம்.) கூடு 'அறஞ்செய்த காதலன்னபின்' கூஎ 'ஆங்கவெவ வினை வந்தென நுகாத' எஃ. 'வருதுயரெய்தி' எச 'மாதவருரைத்த', 'மாதவருணாத' எடு. 'காதலினினையுங் காவல்செய் தீங்கிடும்'

உக.—கத்திற் பாவை வருவதுரைத்தகாதை உரு

திது கூறவவ டன்னெடுஞ் சோநது
 அ0 மாதவ னுரைதத வாய்மொழி கேட்டுக்
 காதலி நினையுங் காவ னீக்குவள
 அரசாள் செலவத தாபுத திரன்பாற
 புரையோப பேணிப போகலும் போகுவை
 போன லவனெடும பொருளுரை பொருந்தி
 அரு மாரீர வங்கத தவனெடு மெழுநது
 மாயமில் செயதி மணிபல லவமெனும்
 சிவகத தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற்-
 றீவ திலகையிற் றன்றிறங் கேட்டுச்
 சாவக மன்னன் றனன டடைநதபின்

எக தீது - மணிமேகலை சிறைலில் வைக்கப்பட்டிருந்தல்

அ0 வாய்மொழி - உண்மைமொழி, சிலப். ௧0 ககஉ

எசு - அக இராசமாதேவி நீக்கி வைக்குவகொட்பினளாகிக்கேட்டு
 நன்னைக் காவல நீக்குவனெனக்

அஉ. ஆபுத்திரனெனறது புண்ணியராசனை, இது, “நாக புரத்த
 நன்னைக் ராளவோன. பூமிசந திரனமகன புண்ணியராசன” (உச
 ௧௬௬ - ௭0) என்று தருமசாவகன மணிமேகலைக்குக் கூறியவாறற லுணரப
 ப்டிம, புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனெனறே இநதுலிற் பெருமபாஷம்
 வழுங்குவா

அங. புரையோ - சங்கத்தாரா, புரை - உயாச்சி. போகலும்
 போகுவை - போதலையுஞ் செயவை

அச பொருளுரை - தருமபதம், “பொய்யில் புலவன் பொருளுரை”
 (மணி. ௨௨ ௬௧) என்றது, நாகபுரத்தின் பக்கத்ததாகிய சோலயிலுள்ள
 தருமசாவகன ஆபுத்திரனுக்குக் கூறும் உபதேசமொழிகளைக் குறித்து
 நின்றது பொருந்தி - ட்கட்டு அமமொழிகளாவன, “அறனு மறனு
 மணித்தமு, நித்தத், திறனுந் துக்கமுஞ் செலலுயிர்ப் புககினும், சார்பிற்
 றேற்றமுஞ் சார்பறுத் துயதிரும், ஆரிய னமைதிரும்” (௨௫ ௩ - ௬) என
 பவைகள்

அடு - எ மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருந்து ஆகாயவழியே போந்து
 மணிபலவததை யடைந்தாளென்றும், ஆபுத்திரன் கப்பலவழியே வந்து
 அததீவத்தை அடைந்தாளென்றும், இநதுல, ௨௫ ௨௬ - ஆம் அடி முதலிய
 வரறலும், ௧௨௪ - ஆம் அடிமுதலியவறறலும் விளங்குதலால், ‘வங்கத்தவ
 னெடுமெழுந்த’ என்பதற்குப் பின்பு கப்பலேறி மணிபலவததை யடை
 வோனாகிய ஆபுத்திரனிடத்தினின்று நங்கி ஆகாயவழியே யெழுந்தென்ப
 பொருள்கொண்டு எழுந்த சேறலுமுண்டென வியைக்க வங்கத்தவனெடு
 மெனபது ஐந்தாவதன் மயக்கம்.

அக சாவகமன்னன் - சாவக நாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன்

(பி - ம்.) அங. ‘போகலும் போகும்’ ‘போகினும் போகுவை’
 அடு ‘அவனெடுமேறி’

௯௦ ஆங்குத தீவமவிட டருந்தவன் வடிவாய்ப்

புங்கொடி வஞ்சி மாநகர புகுவை

ஆங்குந நகரத் தறிபொருள் வினாவும்

ஓங்கிய கேள்வி யுயரநதோர பலரால

இறைவ னெங்கோ னெவையி ரீனததும்

௯௫ முறைமையிற் படைத்த முதலவெனென் போர்களும்

தன்னுரு விலலோன பிறவுருப் படைப்போன்

அனனோ னிறைவ னாகுமென போரகளும்

துன்ப நோனடித் தொடர்பா டறுத்தாங்

கின்ப அலகுசசி யிருத்ததுமென போரகளும்

௧௦௦ புத விகாரப் புணாப்பென் போரகளும்

பலவேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லாம்

மலையிங் கோதை கேட்குறு மநநாள்

இறைவனு மிலலை யிறநதோர பிறவார

அறனோ டென்னையென நறைநதோன நனைப

௧௦௫ பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த

நறுமலாக கோதை யெளனினை நகுதி

௯௦ தீவம் - மணிபல்லவம்

௯௧ வஞ்சிமாநகர - சேரர்களுடைய இராசதானி, மலைநாட்டி லுள்ளது

௯௪ - ௫ படைத்த முதலவனே இறைவன் எங்கோன என்போர களுமெனக். இவர்கள் பிழைமவாதிகள், "பேரூல கெல்லாம் பிழைமவாதி யோ, தேவ னிட்ட ழுட்டை யென்றன" (௨௭ ௯௪ - ௭) என்று வரு தல காண்க இவர்களை இரணிய கருப்பவாதிகளென்றும் கூறுவா

௯௬ - ௭ எனப்போகள் - அத்துவைத் வாதிகள்

௯௮ நோன்பு - கனம்ங்கள் இததொடர்பாபாடி - இரதப் பந்தங்கள்

௯௮ - ௯ நோன்பு அறுதது இருத்ததுமெனப்போகள் - காமப்பஹம் வாதிகள்

௧௦௦ புணாப்பெனப்போகள் - பூதவாதிகள்

௯௪ - ௧௦௦ இவ்விடிகளிறகூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும், இன னும் பலவும் இதனால் ௨௭ - ஆம் காதையால் விளங்க வுணரப்படும்

௧௦௧ படிற்றுரை - பொய்மொழி

௧௦௪. அறனொடு எனனை - தருமத்தால் வரும் பயனயாது? அறைந தோன - பூதவாதி

௧௦௫ அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி

௧௦௬ எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்து சிரிப்பாய்.

(பி-ம்.) ௯௬ 'தானுருவில்லோன்' ௯௮. 'நோனயிறறொடர்பாடி' ௧௦௩ 'இலலைபிறவிறுந்தோர பிறவார'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உரு

எள்ளினை போலு மிவ்வரை கேட்டிங்
 கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப புணர்த்துனை
 ஆவகுறிற நொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக
 கக0 காமபன தோளி கனாமயக குறறனை
 எனறவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லாய்
 அன்றென் றவன்முன் னயாந்தொழி வாயலை
 தீவினை புறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
 வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்
 கக1 வருவறு மரனு மண்ணுங் கல்லும்
 எழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
 தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
 அறியா யாபி னாக 11 கோரய
 முடிதலுந் சிறப்பின் முதலா யாங்கனும்
 கக2 கொடித்தோ விதியுந் தேவா கோட்டமும்
 முதமர விடங்களு முதுநீர்த துறைகனும்
 பொதியிலு மனறமும் பொருந்தபு நாடிக்
 காப்புடை மாதகாக காவலுங் கண்ணி
 யாப்புடைத தாக வறிந்தோர் வலித்து
 கக3 மண்ணினுங் கல்லினு மரத்தினுஞ் சுவரினும்
 கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநா வகுதக
 ஆங்கத தெய்வத மவவிட நீங்கா

க0ச - எ அன்றதோனறனை இவ்வரைகேட்டு எள்ளினை நகுதி போலும்

கக2 அயாந்தொழி வாயலை - மறந்தொழியாய்

கக3 மணி. உக கக - உ0

கக4 வாயே - உணமையே கக6 - சு மணி. உக கக6 - சு

கக5 அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செயதியோ

கக0 தேவா கோட்டம் - தேவா கோயில்.

ககக முதுமரம் - பழையமரம்

ககந. காவலுங்கண்ணி - காவலையுங் கருதி

ககச யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக வலித்து - எண்ணி

ககச தெய்வதங்காட்டுநா - தெய்வத்தை நிறுத்துவோர்

(பி-ம்.) க0எ 'போலுமெனனுரை கேட்டிங்கு' க0அ 'பிறப புரைக்குவை' கக0 'காமபிணைத்தோளி' கக2 'அன்றவனறனருன்' கக3 'சென்றோர்' கக4 'மடக்கொடி மடவாய்' கக6 'வருமபிறப பின்' ககச 'அறிந்தோரியறறி' ககச 'கண்ணையுருவங் காட்டுநா வகுதத'

ஊன்கணி னாகட் குற்றதை யுரைக்கும்
என்றிறங் கேட்டியோ விளங்கொடி நல்லாய்
சங்0 மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளோன
துவதிக் கெனபேன் றென்றுமுதிர் கந்தின்
மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையின்
நீங்கேன் யானென் னிலையது கேளாய்
மாந்த ரறிவது வானவ ரறியார்
கங்0 ஓவியச் சேனனென் னுறுதுணைத் தோழன்
ஆவதை யிரங்காக காருரைத் தனரோ
அவனுடன் யான்சென ருட்ட மெல்லாம
உடனுறைந் தார்போ லொழியா தெழுதிப்
பூவும புகையும் பொருந்துபு புணரது
கச0 நானளி வருந்தவென னலம்பா ராட்டின
மணிமே கலையான் வருபொரு ளெல்லாம
துணிவுட னுரைத்தே கெனசொற் றேறெனத்
தேறே னலலேன நெய்வக கிளவிகள்
ஈறுகடை போக வெனக்கரு ளென்றலும்

கஉஅ ஊன்கணிநாகடகு - மானிடர்களுக்கு, கீவக. இச
மேலவருவன, மணிமேகலைக்குத் தனது வரலாற்றைக் கந்திற்பாவை
கூறுங் கூற்று

கங் க துவதிகெனபேன் - துவதிகெனன்று பெயர் கூறப்படுவேன்
தொன்று முதிர்கந் - டமும முதிர்ந்த ஊன்

கங்உ. மயன் - தெய்வத்தச்சன், அஞ்ரத்தச்சனென்றுங் கூறுவா
கந்திற்பாவை இருத்தற்கிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டமும மயனாற் செய்
யப்பட்டதென்று இதனால், சு கங்உ - ஆம் அடி முதலியவற்றால் தெரிகி
றது கங்0 ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனன்

கங்௩ அவனுடன் - சித்திரசேனனுடன். ஆட்டம் - விளையாட்டம்
கசஉ தேறென் - தெளிவாயென்று கந்திற்பாவை சொல்ல.

மேலவருவன மணிமேகலை கூற்று

கசங் தெய்வக்கிளவிகளைத் தேறேனல்லேன், தெளிவேனென்ற
படி.

கசச. ஈறு கடைபோக - மரணம் இறுதியாக “கடைபோகச் செல்ல
முயற் தார” (நாலடி. ௧௧௧) எனறலும் - என்று மணிமேகலை சொல்ல
லும்

மேல வருவன கந்திற்பாவை கூற்று.

(பி - ம்.) கங்உ ‘பாவையை’ கங்0 ‘ஓவிய சேனன்’ கங்
‘பொருந்துவகொணாந்து’ கச0. ‘நாநலம் வருந்தவென்னலம்’ கச௧
‘மணிமேகலைக்கு வரு’ கசச. ‘ஈறுயிர் கடைகொனெனக் குறையென்ற
லும்’

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருள

கசநு துவதிகனுரைக்குஞ் சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன

வருவது கேளாய் மடக்கொடி நல்லாய

மன்னுபிர் நீங்க மழைவளங் கரந்து

பொன்னெயிற் காஞ்சி நகாகவி னழிய

ஆங்கது கேட்டே யாருயிர் மருந்தாய

கரு0 ஈங்கிம முதியா னிடவயின வைத்த

தெய்வப் பாததிரஞ் செவவிதின் வாங்கித்

தைப்பனிற் பயந்தோர தமமொடு போகி

அறவணன் றுனு மாங்குள னாதலிற்

செறிதொடி காஞ்சி மாநகர சோகுவை

கருநு அறவண னருளா லாயதொடி யவலூரப்

பிறவண மொழிந்துநின் பெற்றியை யாகி

வறனோ டில்கின மழைவளந் தருடம்

அறனோ டேந்தி யாருயி ரோம்புவை

ஆய்தொடிக் கவலு ரறனோடு தோன்றும்

கசு0 ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள

பிறவற முரைத்தோர பெற்றிமை யெல்லாம்

அறவணன் றனக்குநீ யுரைத்த வநராள

தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற றேற்றமும

கசநு உரைக்கும் முற்று சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன - யான
சொல்லுதலையுஞ் செயவேன

கசஎ மணி. கக அந், உடு க0உ நீங்கக் கரந்து - நீங்குமபடி
மறைந்து

கசஎ - அ மணி. உஅ கடுசு - எ கடு0 முதியாள - சம்பாபதி

கடுஉ நிற்பயந்தோர - மாதவியும் சுதமதியும்

கடுந ஆங்கு - காஞ்சிநகரில் கடுசு செறிதொடி விளி.

கடுந - ச ஆங்கு உள்ளாதலிற் சோகுவை.

கசக - நுச அதுகேட்டு வாங்கிக் காஞ்சிமாநகர சோகுவை யெனக்

கடுசு பிறவணமொழிந்து - வேற்றுமதப் பற்றொழிந்து.

கடுஎ வறன் ஓநிலகில - வரட்காலம் பரந்த உலகத்தில

கடுஅ அறனோடு - அமுதசுரபி கடுஎ - அ மணி. கடு இந் - ச

கசு க பிறவற முரைத்தோர - வஞ்சி நகரத்தில மற்றைச் சமயதரு
மங்களைச் சொன்னோருடைய

கசுந சார்பு - துவாதசுரிதானம். அவை, “பேதைமை செய்கை
யுணாவே யருவுரு, வாயி லூறே நுகாவே வேட்கை, பற்றே பவமே

(பி - ம்.) கடுஇ. ‘அருளவாய் கொடி’ கடுஎ. ‘மறனோடுல்கின்’
கசு0, ‘ஏதுக்கு நிகழ்ச்சி’

பவமறு மாரககமும் பானமைபி னுரைத்து
 க௬௫ மறவிரு விரிய மன்னுரி ரேமுற
 அறவொயில விரிததாங் களபபி லிருத்தியொடு
 புத்தக ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்
 ரெத்தும் பிறந்தாஞ் செம்பொருள காவா
 இததல நீங்கே னிவங்கொடி யானும்
 க௭௦ தாபரு நீயுந் தவறின் றுந்
 வாயவ தாசரின் மனப்பாட டறமென
 ஆங்கவ னுரைத்தது மவனமொழி பிழையாய்
 பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்கடின்
 கசரி முற்றத்தது கினனுயிர சடைகொள்
 க௭௫ உத்தர மகத்த துறுபிறப் பெலலாம்
 மாண்பிறப் பாகி யருளற மொழியாய்

தோற்றம் வீண்ப்பய, னிறறென வருத்த வியலப் பீராரும்” (மணி. ௨௪
 க௭௫ - ௮, ௩௦) சந் - ௮) னபர

க௬௪ பவம் - கருமங்கடின் கூட்டம், “பவமெனப் படுவது கரும்
 வீட்டம்” (௩௦) கூட) என வந்தல காண்க

க௬௫ மறவிருள் - பாஹமகிய இருட்டி ஏழுற - நிருவாணமாகிய
 இன்பத்தை அடையும்படி ஏழம் - இன்பம்

க௬௬ ஐந்ததி - அணிமாசி யாந் சித்திகளெட்டும் “எத்திறத்
 தாக்கு மிருத்தியுஞ் செய்கும” (௨௪ கூக) என்று பின்னும் வருத்தல
 காண்க, சித்தி எண்பகவுடாபதென்று கூறுதலுமுண்டு, “எண்பத
 தொன பதுகிசரி யியலபிடு ஓளவென்று, பண்பொறத் துண்பொருளோப்
 பாரிப பகாநகலையே” என்பது வீர யாப்பு. கக, உதாரணம்

க௬௭ தோன்றுங்காறும் - தோன்றுமளவும்

௭௬௮ செம்பொருள் - தருமம், மெய்யுணர்நதார நெஞ்சிற்கெலலாம்
 செம்மையுடைசாயச் தோன்றலின், இப்பெயாபெற்றது, “செம்பொருள்
 சண்டராவாய்ச் சொல்” (குறள், கக) காவா - காத்து

க௬௯ இததலம் - இக்காஞ்சி நகரத்தை ககக அறம் வாயவதாக

க௭௦ அவன் - அறவணன் பிழையாய் - தப்பாயாய்

க௬௪ - ௭௨ அவன் உரைத்து நின் மனப்பாட்டறம் வாயவதாகவென
 உரைத்தலும் க௭௩ நல்லறம் - காருணியம்

க௬௪ கசரிமுற்றம் - காஞ்சி நகரிடம், “வஞ்சிமுற்றம்” (சிலப்.
 ௨௫ கூ, ௩௪) கடை - முடிவு

க௭௫ உத்தரமகத்தம் - வடமகத்தநாடு

க௬௬ ஒழியாய் - நீங்காயாய்

(பி - ம்.) க௬௪ ‘வேமறு மாரககமும்’ க௬௮ ‘செம்பொருளிக
 வாய’ க௬௯ ‘இத்திற நீங்கே’ க௭௩ ‘வாங்கிய நல்லறம் பலவுஞ்
 க௭௫ ‘புத்தமல்லகத்துன்பிறப்’

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருக

மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
 பிறாககற மருளும் பெரியோன றனக்குத்
 சலைசார வரையுள் சார்பறுத் தாய்தி
 கஅ0 இன்னுங் கேட்டியோ நன்னுதன மடந்தை
 ஊங்க னோங்கிய வுரவோன றன்னை
 வாங்குதிரை பெடுத்த மணிமே கலாதெய்வம்
 ராது சக்கரற காரமு தீததோய்
 ஈது நிற்பிறப பென்பது தெளிநதே
 கஅ1 உவவன மருங்கி னின்பாற றேறறி
 மணிபல லவத்திடைக கொணாநதது கேளெனத்
 துவதிக னுரைத்தலுந துயாககட னீங்கி
 அவதி யறிநத வணியிழை நல்லாள
 வலையொழி மருளையின மனமயக கொழிதலும்
 கக0 உலகுதுயி லெழுப்பினன மலாகதி ரோனென.
 கருதிற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிற்று

கஎ கூ தலைச்சாடகைய - முதலமாணக்கைய, சாவகன = பூராவ
 கன - கேட்பவன், “தரும் சாவகன றன்னடி வணங்கி” (உரு உ) எனபா
 பின்னும் சராபு - பன்னிரிசிதானம், மணி. ௩௦ ச(௬) - அ உயதி -
 பிழைப்பாய

கஅக உன குலத்தில முரபு அறச்சநால உயாச்சியற்றிருநத அறி
 வுடையோனாகிய ஒருவனை ஊங்குண - முனபு “அங்குகயி லெறிநத கிள
 னுங்கனோ நினைப்பின்” (புறநா. ௩௬) “போருதக கண + சின னுங்
 கனோ மருங்கிற, கடற்கடம் பெற்றிரு காவலன்” (சீலர். உஅ க௩ச - ௬)

கஅஉ துரை எடுத்த - அமுநதி இறையாவண்ணம் கடலினைறும்
 எடுத்த எடுத்த கலையை, சீலப்பதிகாரம், கரு உஅ - அம் அடி முதலிய
 வற்றிற் காண்க

கஅ௩ சாதுசக்கரறகு - சாதுசக்கரனென்னும் முனிவனுக்கு

கஅச 1 து - இததனமையை யுடையது

கஅஅ அவதி - எல்லை கக0 மலாகதிரோன வினைதொகை

க - கக0 குழலி எழுந்து கேட்டு எழுந்து நீங்கி வையதுயிர்த்துப
 புலம்பி அமுதேங்கி அபாயுயிர்த்தமுதலும், இருந்தெய்வம் உரைத்தலும்,
 பூங்கொடி பொருந்தி, ‘நின்பொருள் பெறுவேன்’ என, தெய்வம் கூறும்,
 அங்குனங்குற தெய்வம், ‘எனசொற்றேறு’ என, மணிமேகலை, ‘எனக்கு
 அருள்’ என்றலும் துவதிகனுரைக்கும், அங்குனமுரைக்குந் துவதிகள்
 உரைத்தலும், நல்லாள நீங்கி மயக்கொழிதலும், கதிரோன துயிலெழுப்பின
 னென வினைமுடிவு செய்ய

(பி - ௩.) கஎஅ - ‘அறமொழியும் பெரியோன’ கஎக ‘சாவறுத்
 துயதி’

இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்காதை

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலை பொருட்டால் மடிந்தான்
உதயகுமரனென்பது மாதவாவாயக்கேட்ட மன்னவன்
மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதிபாற்
காவல்கொண்ட பாட்டு]

க - ல்லண மணடிவங் காரிருள சீபப
நெடுநிலைக கந்தி னின்ற பாவையொடு
முதியோள கோட்டம வழிபடல புரிந்தோ
உதய குமரற் குற்றதை யுரைப்பச
ரு சாதுயா கேட்டுச சககர வாளத்து
மாதவ ரெல்லா மணிமே கலைதனை
இளங்கொடி யறிவது முண்டோ விதுவெனத்
துளங்கா தாங்கவ ளுற்றதை யுரைத்தலும
ஆங்கவ டன்னை யாருயிர நீங்கிய
க(1) வேந்தன் சிறுவனொடு வேறிடத் தொளித்து
மாபெருங் கோயில் வாயிலுக் கிசைத்துக்
கோயின மன்னனைக் குறுகினா சென்றீங்
குயாந்தோங் குச்சி யுவாமதி போல

-
- க - கடவுண்மணடிவம் - சூரியன் ந முதியோள - சம்பாபதி
உ - ச பாவையொடு கோட்டத்தை வழிபடல புரிந்தோர் உற்றதை
முனிவர்க்கு உரைப்ப
ரு - சாதுயா - உதயகுமரனிறந்த துன்பம், மணி. கூ சுரு
சு. - மணிமேகலையை நோக்கி
எ - இளங்கொடி - மணிமேகலை, விளி இது - உதயகுமரனிறந்து
என - என்று முனிவா கேட்ப
ஈ - எ மாதவரெல்லாம் மணிமேகலையை நோக்கி இதனை ி அறிவது
முண்டோவென
அ. - துளங்காது - நடுங்காது
இனி, சககரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவா அரசனையடைந்து
உதயகுமரன் காஞ்சனலை இறந்தது மொழிதல கூறப்படும்
கக வாயில் - வாயில் காப்போர் கஉ சிலப். ௨0 சஎ
கங. உவாமதி - பூண்சந்திரன், புறநா ௩ 1.

நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணக நிழற்செய
 கடு வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிகக
 தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி
 நினக்கென வரைந்த வாண்டுக னெல்லாம்
 மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
 இன்றே யல்ல விபபதி மருங்கிற்
 உ0 கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
 பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றணுகிபும
 நற்றவப் பெண்டிர் பின்னா ம போக்கிபும
 தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோ
 பாராள் வேந்தே பண்டும பலரால்
 உரு மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
 தன்புன் றேன்ற றகாதொளி நீயெனக
 சன்னி யேவளிற் காந்த மன்னவன்
 இந்நகா காபடோர யாரென நினைஇ

கச செய வியங்கோள்

கச திகிரி தீதினறு உருள்க , தீது - இடையூறு

கஎ மதுரைக் எழுஉ வரைந்த - எல்லையிட்ட

கஅ இனிது பன்மையெ ருமை மயக்கம்

காமவிகுதியாற கொலையுண்ட உதயகுமரன் பொருட்டு வருந்தா
 வண்ணம், முடகாலத்து அநாகரத்திற் காமவிகுதியால் தீங்கிழைத்துக்
 கொலையுண்ட இருவருடைய சரித்திரங்களை அமமுனிவர்களுள் ஒருவர்
 அரசனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்

உ0 கன்றிய - அடிப்பட்ட , “காமமே கன்றி நின்ற” (கீவக உக0)
 அயாந்து - செய்து காமக்கள்ளாட்டு மணி கஅ அஅ, உரு கூக

உஉ நற்றவப் பெண்டிர் - நல்ல தவஞ்செய்யும்களிரா , நற்றவம் -
 வீடு பெறுதற்குச் செய்யுந் தவமுமாம் , “நற்றவஞ்செய் வாராகிடந் தவஞ்
 செய்வாராகு மஃதிடம்” (கீவக எஎ)

உச. பண்டும உமமை எதிரது தழீஇய எச்சப்பொருளது

உரு மன்மருங்குறுத்த - இராசகுலத்தை இல்லையாக்கின , ‘காமருங்
 கறுத்த மொயம்பின் மதவலி’ (முருகு உஎரு) மழுவாணெடியோன் -
 பரசராமன் , மதுரைக் சதுரு , மு அகநா உஉ0 ரு

உஎ கன்னி - தூக்கை , சம்பாபதியுமாம் காரதமன்னவன் - காரத
 னென்னும் பெயரையுடைய அரசன் ,

உஅ இந்நகரெனறது , காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை நினைஇ - நினைந்து
 (பு - ம்) உச. ‘தகாதொழி’

நாவலந தண்பொழி னண்ணர் நடுகுறக்
 ௩௦ காவற கணிகை தனக்காவ காதலன்
 இகழநதோர் சாயினு மெஞ்சுத லிலலோன்
 கசநத னுமெனக காதலிற் கூஉய்
 அரசா னுரிமை நின்பா லின்மையிற்
 பரசு ராமனின் பாலவந தணுகான்
 ௩௧ அமர முனிவ னகத்தியன் றனது
 துயாநீங்கு கிளவியின் யான்றோன் றளவும
 கசநதன காததல காகநதி யென்றே
 இயைநத நாம மீப்பதிக கிட்டங்
 குளவரிக் கொண்டவ வுரவோன் பெயாநாட்
 ௪௦ டௌஞநீக காவிரி யாடினள வநுஉம
 பார்ப்பனி மருதியைப் பங்கோ ரின்மையின்

உக சிலப் உடு களந நாவலநதண்பொழில் - சமபுத்தீவில
 நண்ணா - படைவா

௩௦ காவறகணிகை - களததாடுங் கூத்தி, இராகநடை வேசை
 யென்பா அரும்பதவுரையாசிரியர் (சிலப் ௩ ௩௦), இவள அரசன காமக
 கிழத்திபோலும் காதலன் - மகன்

௩௧ எஞ்சுதல் - குறைதல்

உக - ௩௧ நண்ணா இகழநதோராய நடுக்குறக்காயினும் எஞ்சு
 தலிலலோன்

௩௨ கசநதனுமென-கசநதன காததற்குரியனாவனென்று சினைநது.
 கூஉய - அழைத்து

௩௦ - ௩௨ காதலனும் எஞ்சுதலிலலோனுமாகிய கசநதனெனக்

மேலவருவது, கசநதனை நோக்கி அரசன் கூறும் கூற்று

௩௩ கசநதன கணிகைமகளுதலின், அவனபால அரசவுரிமை
 இலதாயிற்று.

௩௩ அமரமுனிவனாகிய அகத்தியன்

௩௩ - ௪௦ இமமன்னவன் அகத்திய முனிவாபாற பத்திமையுடைய
 னாதலை, “கஞ்ச வேடகையிற காததமன வேண்ட, அமர முனிவ னகத்
 தியன் றனது, கரகங் கவிழத்த காவிரிப் பாவை” (மணி பதி. ௧௦ - ௧௨).
 எனபதனாலுணராக

௩௪ கசநதன அண்மைவீளி காததல வியங்கோள் ‘என்று
 கூறி’ என வருவிக்க

௩௬ உள்வரிகொண்கு - வேற்றுருவங்கொண்டு நான் - நாளில
 இனிக கூறப்படுவது, பத்தினிப்பெண்டிபாற சென்றனுதி தீங்
 குற்றேன கதை

(பி - ம்) ௩௬ ‘இகநதோ -க்காயினும்’ ௩௪ ‘கசநதன காததலின்’

- யாப்பறை யென்றே யெண்ணின னாகிக்
காவிரி வாயிளிற் ககந்தன் சிறுவன்
நீலா வென்ன நேரிழை கலங்கி
சடு மண்டிணி ஞாலத்து மழைவளந் தநூஉம்
பெண்டி ராயிற் பிராரெஞ்சு புகாஅர்
புககேன் பிறனுளம் புரிநான் மாபன்
முதழிப் பேணு முறையெனக் கிலலென
மாதய ரெவ்வமொடு மனையசம் புகாஅள்
டு௦ பூத சதுக்கம் புக்கனன் மயங்கிக்
கொண்டோற் பிழைத்த குற்றந் தானிலேன
சண்டோ னெஞ்சிற் கரப்பெனி தாயினேன
வானறநு கற்பின் மனையறம் பட்டேன
யானொய குற்றம் யானறி கிலலேன்
டு௩ பொய்யினை சொல்லோ பூத சதுக்கத்துத்
செயவ நீயெனச் சேயிதை யரற்றலும்
மாபெரும பூதந் தோனறி மடக்கொடி

- சஉ யாப்பறை - உறுதியற்றவள
ச௩ காவிரி வாயிலில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்தூறைகழிசுற்ற
வாயிலில், “காவிரி வாயிறு கடைமுகங் கழிந்தது” (சிலப் ௧0 ட௩)
சச என்ன - என்றுகூற நேரிழை - மருதி சடு புறநா உ
சஎ பிறனுளம்புககேனெனக் இக்கருத்தைத்தழுவி, “தீதிலா
வடமீன” (சிலப். ௧ உஎ) என்பதில், “தீது” என்பதற்கு, “பிறாரெஞ்சு
புகுதல்” என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள செய்திருத்தல் காண்க
புரிநான் மாபனென்றது, தன் கணவனாகிய அந்நணனை
சக மாதயரெவ்வம் - மிக்க துன்பம், மணி ௧0 சுஉ புகாஅள் -
புகாளாய

டு௦ பூதசதுக்கம் - தவமறைந்தொழுகும் தன்மைமிகலான முத்திய
அறுவகையினரைப் பாசத்தாறகட்டிப் புடைத்தூணனும் பூதம் நிறறலை
யுடைய சதுக்கம், சதுக்கம் - நாறச்சுதி, பூதசதுக்கத்தினை வரலாற்றைச்
சிலப்பதிகாரம், ௩ ௧௨அ - ஆம் அடிமுத்தலியவற்றினுணாக

- டு௧. கொண்டோன் - கணவன் ௩௨. கரப்பு - ஒளித்தல்
டு௩ வானறநுகர்பு - மழையைத்தரும் கர்பு. மனையறம் பட்டேன -
இல்லறத்திற்குத் துணையாக நிறறலை ஒழிந்தேன்.
டுச யானறிகிலலேன - யானறியேன்.
டு௩ பொய்யின்கொல்லோ - பொய்மையை யுடையாயோ
டு௩ - சு நீ இல்லையாயினையோ ௩௪. பூதம் - சதுக்கப்பூதம்
(பி - ம்.) சஉ ‘எள்ளினனாகி’ ௩௪. ‘மாபெருந்தெய்வம்’

நீகே னென்றே நேரிழைக் குரைக்கும்
தெய்வந தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதொழுவாள்
சு0 பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழுவின் விழாக்கோள் விருமபிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
சுரு மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தமமே போலப்
பிறாநெஞ்சு சுடேம பெற்றிபு மிலலை
ஆங்கவை யொழிசுவை யாயி னாயிழை
ஒங்கிரு வானதது மழையுநின் மொழியது
எ0 பெட்டாகு கொழுகும பெண்டிரைப் போலக்
கட்டா துண்ணெயன் கடுநொழிற் பாசம
மன்முறை யெழுநாள் வைத்தவன் வழுஉம்
பின்முறை யல்ல தென்முறை யிலலை

சு0 - சு0 குறள், சூ0.

சு0 பொய்யில்புலவன் - திருவள்ளுவர் பொருளுரை - பொருளை யுடைய சொல், தருமவாாதையுமாம் தேறாய் - தெளியாயாய், சிலப். உஅ கசஅ.

சு2, பிசி - பிதா (புதா), பொய்யுமாம் நொடி - விடுகை

சு3 விசிபிணிமுழுவின் விழா - கட்டப்பட்ட கட்டினையுடைய முழ வினையுடைய விழா.

சு4 கடவியையாகலின் - கட்டப்பட்டாக வுடையையாகலின்.

சு5 மடவரல் முன்னிலைபெயர்

சு6 நிறை - நிறுத்தல் பெண்டிர் தமமேபோல - பெண்டிரைப் போல

சு7 பெற்றியுமில்லை - தன்மையுமில்லை.

சு8 - எ மணி உஉ சரு - சு

சு9 அவை - பிசியையும் நொடியையும் கேட்டலும், விழாக்கோள் விருமபலும், கடவுட்பேணலும்.

எ0 பெட்டாகு - விருமபியவண்ணம் பெண்டிரைப்போல - பெண் டிரை கட்டுவதுபோல.

எ1 ஏழுநாள - ஏழுநாளாம். வைத்து. சொன்னடை, அரசன் முறையாக ஏழுநாள் பொறுத்துவைத்திருந்து என்றலுமாம். வழு உம் - தவறும்

(பி - ம்.) சூ0, 'தொழுவன்' சு2 'கேட்டும்' சு3, 'விருமபியும்'

எங்கெழு நாளி ஸீளங்கொடி நின்றால்
எடு வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
ககந்தன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டென
இகந்த பூத மெடுத்தாரை செய்தப
பூத முரைதத நாளா லாங்கவன்
தாதை வாளாற் றடியவும பட்டனன்
அ0 இன்னுவ கேளா யிருங்கட லுடுத்த
மண்ணுள் செலவதது மன்னவ ரேறே
தரும தத்தனூந தன்மா மன்மகள் ,
பெருமதா மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
தெய்வங் காட்டுந் திப்பிய வோவியக
அடு கைவினை கடந்த சண்கவா வனப்பினா
மைததுனன முறைமையால யாதோர மணவினைக்
கொத்தன னென்றே யூமுழு தலரெழப
புனையா வோவியம புறம்போந தெனன
மனையக நீங்கி வாணுதல் விசாகை
கூ0 உலக வறவியி னூடுசென் றேறி
இலகொளிக கந்தி னெழுதிய பாவாய்
உலகா பெருமபழி யொழிப்பாய நீயென
மாநக ருள்ளீர் மழைதரு மிவளென.

எடு மயரி - மயக்கமுடையான்

எச - கூ ஏழுநாளிற் கடிததலுமுண்டு

எஎ இகந்தபூதம் - தீமையைக் கடந்தபூதம்

எஅ நாளால் - நாளில் அ0 - அக. புறநா நகூந

இனிககூறப்படுவது, நற்றவப்பெண்டா பினனுளமபோக்கித் தீயுற்
றேன் கதை

அஉ - டு தருமதத்தனூம விசாகையும் வனப்பினா

அக. யாதோர மணவினைக்கு - காந்தருவவிவாகத்திற்கு.

அஎ ஒத்தனா - இயைந்தனா

அஅ புனையாவோவியம் - வண்ணங்களைக் கொண்டிருதாமல் வடி
வைமாத்திரம் கோட்டினசித்திரம், மணி கசு கநக செயற்கையழகு
யாதொன்றும் இனமையின், இவ்வனங்கூற்றினா

கூ0 ஊடு - உள்ளே கூஉ. என் - என்ருவிசாகைவேண்ட.

கூஉ. இவன மழையைத் தருவாளெனறு.

(பு - ம்) அஎ. 'ஒத்தனரெனறே' கூ0. 'ஊடுவந்தேறி'

நாவுடைப் பாவை கங்கையை யெடுத்தலும்
 கூடு செய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னாயின்
 மைய லூரோ மனமா சொழியாது
 மைததுனன் மனையான் மறுபிறப் பாகுவேன்
 இப்பிறப் பிவனெடுங் கூடே னென்றே
 நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
 ௧௦௦ மற்றவள் சன்னி மாடத் தடைந்தபின்
 தரும தத்தனுந் தநகையுந் தாயரும
 பெருநகா தன்னைப் பிறகிட் டேகித
 தாழ்தரு துன்பந் தலையெடுத தாயென
 நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேததி
 ௧௦௫ மிககோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வதாத்
 தககண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
 தரும தத்தனுந் தன்மா மனமகந்
 விரிதரு பூங்குழல் விசாகையை யல்லது
 பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப் பொழிகெனக்
 ௧௧௦ கொண்ட விரதந் தன்னுட கூறி
 வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
 நீணிதிசு செல்வனாய் நீணில வேந்தனின்
 எட்டிப் புப்பெற றிருமுப் பதற்றியான்

௧௪ நாவுடைப்பாவை - கந்திரபாவை, மணி ௨௧ ௩௭ - ௮ எதித
 தல் - உயாததல்.

௧௭ மறுபிறப்பில் மைததுனன் மனைவியாவேன மைததுன்னென
 றது தருமதத்தனை

௧௯ நற்றிறம் - விரதம் ௧௦௦ அவள் - விசாகை

௧௦௨ பெருநகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம் பிறகிட்டு - பினைவைத்து

௧௦௩ தலையெடுத்தாய - நீக்கியுய

௧௦௬ தககணமதுரை - கூடல், மணி ௨௨ ௧௨௧, தககணம்
 பாகதச்சிதைவு

௧௦௭ தருமதத்தனும் உமமை இறந்ததுதழீஇயது.

௧௧௦ கொண்ட - மேற்கொண்ட

௧௧௧ வாணிகமரபு - கொளவது மிகையும் கொடுப்பது குறையு
 மாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல்

௧௧௩ எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப் பட்டத்
 திறஞரிய பூவைப்பெற்று, இதன் வரலாற்றை இரதால், ௪ ௫௮ - ஆம்
 அடியின்குறிப்பிற் பாகக. இருமுப்பதிறநியாண்டு - அறுபதுவருடம்,
 என்றது அவன் பிராடத்தை, ஆறந் திரட்டி யாண்டினக்காயது”
 (௧௨௬) என்று பின்பு விசாகை கூறுதல் காண்க.

டொட்டிய செவ்வத துயாநதோ னுயின்ன்
 ககடு அநத ணை னெருவுன் சென்றீங்
 கென்செய் தனையோ விருநித்ச செலவ
 பத்தினி யிலேலார் பலவறஞ் செய்யினும்
 புத்தே னுலசம புகாஅ ரென்பது
 சேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயின்
 சுஉ௦ நீட்டித திராது நின்னக ரடைகெனத
 தககண மதுரை தான்வறி தாக
 இப்பதிப் புகுநதன விருநில வேநதே
 மறறவ விவவூ வநதமை கேட்டுப்
 பொறறொடி விசாகைபு மனைப்புறம் போநது

கஉடு ஈலலா ணுணை பல்லோரா நாபபண
 அலலவை கடிநத வவன்பாற சென்று
 நமபுண மறிநதில நமமை முனணுள்
 மமமா செய்த வனப்பியாங் கொளித்தன
 ஆறைந் திரட்டி யாண்டுனக காயதென
 க஁௦ நாரைங் கூநதலு நரைவிரா வுறறன
 இளமையுங் காமமும யாங்கொளித தனவோ
 உளனில் லாள் வெனக்கீங் குரையாய்
 இப்பிறப் பாயினியா நின்னடி படையேன
 அப்பிறப் பியானின் னடித்தொழில கேடகுவன்

ககச ஒட்டிய - திராத

க௦௭ - கச தருமத்ததனும் கூறி ஈட்டிப் பெற்று உயாநதோன
 யின்னெனக

கஉ௦ அடைக என - துடைவாயென்று அநதணுளன கூற

கஉ௨ புகுநதனை - தருமத்ததன புகுநதனை

கஉ௬ அலலவை - பொயமுதலியன

மேலவருவது விசாகைகூறறு

கஉஅ மமமா - மயக்கம் உனப்பெனறது இருவருடைய அழகையும்

க஁௦ நாரைங்கூநதல் கிலப் க௦ ச஁.

கஉக - ஁௦ என கூநதலும் - எனது கூநதலும் கூநதல் - மயிர
 மாததிரையாய ஐவகையுமுணாததலின, 'நரைவிரா வுறறன' என்று
 பண்டம் கூறினா, "வண்ணப்போ தருசசித்து மகிழ்வாளுத தகையவே"
 (கீவக. கசச)

க஁ச. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

(டி - ி) க஁க 'யாங்குருத்தனவோ.'

கநடு இளமையு நில்லா யாக்கையு நிலையா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புததே ஞலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுததுணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தரும தததனும
கச0 மாமன் மகள்பால் வான்பொருள் காட்டி
ஆங்கவ னவனுடன் செய்த நல்லறம்
ஓங்கிரு வானத்து மீனிணும் பலவாற்
குமரி மூததவக் கொடுங்குழை நல்லாள்
அமர னருளா லகனக ரிதேஉம்
கசடு படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் நாப்பட்
கொடியிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேல்
மருதி பொருட்டான் மடிந்தோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச
சுரியிரும் பிததை சூழ்நதுபுறந் தாழ்நத
கடு0 விரிபூ மாலை விருமபின்ன வாங்கித

கநடு - சு “இளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலலா” (சிலப்
ந0 ககக) கந௭ புததேஞலகம் - தேவருலகம்
கநடு - அ மணி உஅ கூஅ - க00
கநக தானஞ்செய்யென - தானஞ்செய்யென்று விசாலைசொல்ல
கச0 மாமனமகள் - விசாலை, மணி உஉ கூக
கசந குமரிமூதத - கணனிப்பெண்ணைகவிருந்து வறிதே மூப்புற, “குமரி மூததவென பாததிரம்” (கச ௭௭) என ஆபுத்திரன கூறியதாக முன்னுட கூறியிருத்தல் காண்க நல்லாள் - விசாலை
கசச அமரன் அருளால் - கந்திற்பாவையிலுள்ள துவதிகனென னும தேவனுடைய கருணையால்
கசடு படுபழி - மைத்துனன முறையால் யாமோரா மணவினைக்கு ஒத்தனரென்று ஊகூறிய பொயப்பழி
கசடு - சு நாப்பணவருவோள் - விசாலை
கச௭ மருதி - முறகூறிய பாப்பணி மருதி தமமுன் - தமையன
கசஅ கருகிய நெஞ்சு - இருண்ட நெஞ்சு. தாழ்கொள - வயிரங் கொள்ள, மணி ௫ உ0 காழ்கொளக கருகிய நெஞ்சினனெனக
கசக சுரியிரும்பித்தை - சுரிநத சுரிய தன குடியியில, “சுரியிரும் பிததை பொலியசு சூட்டி” (பொருந் கச0)
கடு0 மாலையை விருமபி வாங்கி
(பி - ம்) கநடு ‘நில்லாது’

தொல்லோர் கூறிய மணமீ தாமென
எல்லவிழ் தாரோ னிடுவான் வேண்டி
பாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக குஞ்சி நீங்கா தாக்கலின்

கருநு ஏறிய செங்கை யிழிந்திற் திருக்க
காரிகை பொருடெனக் கருதன் கேட்டிக
கடுஞ்சினந் திருகி மகன் ரயர், நோக்கான
நைந்தன றன்னை வாள்ா லெறிநதனன
ஊழிதொ ஹாழி யுலாங் காத்து

கரு0 வாழிய வெங்கோ மன்னவ வென்று
மாதவா தமமுனோரா மாதவன் கூற்றிம
வீயா விழுசசீர வேந்தன் கேட்டனன்
இன்றே யல்ல வென்றெடுத துரைத் து
நன்றறி மாதவிா நலம்பல காட்டினிர்

கருநு இன்று முளதோ விவனினை னுரைமென
வென்றி நெடுவேல வேந்தன் கேட்பந
திதின முக செங்கோல் வேந்தென
மாதவா தமமுனோரா மாதவ் னுரைக்கும்
முடிபொரு ளுணர்நதோர் முதுநீ ருலகிற
கரு0 கடியப பட்டன வைந்தன வவற்றிற்

கருஉ எஸ் - விளக்கம் இடுவான வேண்டி - இடலிருமயி

கருநு வாங்க - கொள்ளுத்தொருட்டு

கருசு நீலககுஞ்சி - கருமையையுடைய குஞ்சி நீலம் - கருமை
“நில யானை மன்னவன்” (கீவக. கசஅ)

கருநு - ச கை நீங்காதாகலின்

கருநு - சு விசைக்கஞ்சு குட்டுதற்பொருட்டு மாலையாங்கு தற்கு ஏறிய
கை குஞ்சியினின்றும் இழிந்திலதென்று கருதன் கேட்டி

கருநு சினந் திருகி - கோபமுதுகி, “காயசினந் திருகிய கடுந்திறல்
வேனில” (பெரும்பாண். நு) நோக்கான் - கோக்கானாய் இது நோக்க
கல் நோக்கம்.

கருக - சு0 மு. மணி நக கருள் - அ கசஉ வீயா - மாறா

கருநு - “இன்றையல்ல” எனபதனை இக்காதையில் கரு - ஆம் அடி
யிற்காண்க

கருநு உரைமென = உரையுமென - சொல்லுமென்று

கருநு வேந்தே, செங்கோல் தினைருகவென்று

கருநு உரைக்கும் - உரைப்பான்.

கருநு முடிபொருள் உணர்நதோர் - பரமாதத தத்துவஞானிகள்

கரு0 கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன ஐந்தாவன, கள், பொய்,

களும் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தள்ளா தாகுங் காமந தம்பால்
ஆங்கது கடிந்தோ ரலலவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்

௧௭௫ நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொருஅள
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனள்

௧௮௦ மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலேதான்
முற்ற முலையினண் முதிராக கிளவியள்
செய்குவன் நவமெனச சிற்றிலும பேரிலும்
ஐயங் கொண்டுண் டம்பல மடைந்தனள்
ஆங்கவ ளவ்வியல் பினளே யாயினும்

௧௮௫ நீங்கா னவளை நிழலபோல் யாங்கனும்
காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள

களவு, கொலை, காமமெனப்பன, “களளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு
முள்ளக களவமென றுவோரா துறந்தவை” (௨௪ எ - ௮) என்பா
யினனும் அவற்றின் - அவ்வைந்தனுள்ளே

௧௭௧ - ௨ காமம், கன்முதலிய நான்கினையும் நீக்காது என்றது,
காமமுடையோ மதற நான்கு குற்றங்களையும் உடையராவ்ரென்றபடி

௧௭௩ ஆங்கது - அததன்மையதாகிய காமத்தை அலலவை கடிந
தோ - அல்லாத களமுதலியவற்றையுங் கடிந்தோராவா

௧௭௪. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினோரே,

௧௭௬ உழப்போ - வருந்துவோ

௧௭௮ - ௬ நீங்காரே நரகத்தில துன்பமனுபவிப்போராவா.

மேல உதயகுமரன் செய்தி கூறப்படும்.

௧௭௮. காதலனுற்ற கடுந்துயர் - கோவலன் கொலையுண்டிறந்தது

௧௭௯ மாதவாபள்ளியுள் - பெளத்த சங்கத்தாரான அறவணவடிக
ளுடைய உறைவிடத்தில்.

௧௭௮ - ௯ மணி ௨ இ - ௬, ௧௮ எ - ௮

௧௭௭ - ௯. மகளாகிய மாதவி பள்ளியுள் அடைந்தனள்

௧௮௦. அவள் - மாதவி. ௧௮௨. தவம் செய்குவனென்று

௧௮௩. ஐயம் - பிச்சை. அம்பலம் - உலகவறவி

௧௮௮. அவளை நிழலபோல யாங்கனும் நீங்காறாய்

௧௮௬ காரிகைபொருட்டி - மணிமேகலைபொருட்டி காழ்கொள -
முற்ற. மணி ௨௨ ௧௪௮.

(பி - ம்.) ௧௭௩. ‘அவைகடிந்தோரென’ ௧௭௬. ‘அடைதலும்’

ஆரிரு ளஞ்சா னமபல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற
ககூ0 காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சைய நெருவன் றேன்றி
ஈங்கிவள் பொருட்டால வந்தன னிவனென
ஆங்கவன் றீவினை யுருத்த தாகலின
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்ம்கன்
ககூரு உதய குமர நெழியா னாக
ஆங்கவ டன்னை யம்பலத் தேற்றி
ஓங்கிருள யாமத திவனையாங் குய்ததுக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சையன் றன்னைபுந டுஉய்
உ00 விஞ்சை மகளபா லிவன்வந தனனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனதையுந் கலக்கி
ஆங்கவன் றன்கை வாளா லமபலத
திங்கிவன் றன்னை யெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவா தம்முளோரா மாதவ னுரைத்ததும
உ0ரு சோழிக வேனாதி தன்முக நோக்கி

கஅ௭. அஞ்சானாகி அமபலமடைந்தனன்

•கஅஅ காரிகை - மணிமேகலை கஅக* உள்ள - உள்ளாள்.

ககக வாய்வாள் - தப்பாத வான்

ககஉ இவளபொருட்டு - காயசண்டிகையின் பொருட்டு

கக௩ அவன் - உதயகுமரன், காஞ்சனனுமாம்

ககச. மருள் உவமவுருபு, மணி. ச உள

ககச அவள தன்னை - மணிமேகலையை

கக௭ இவனை - உதயகுமரனை

உ00 விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை

உ0௩. எறிந்தது - அத்திவினை வெட்டியது

உ0௫ ஏனாதினென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயராகுள்ளொன்று, இதனை, “மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்” (தொல் புறத கு அ) என்பதற்கு ஆசிரியர் நீச்சினர்க்கினியர் எழுதியவுரையாலும், அதில், “போக்கட லாற்றும் புரவிததோப் பலபடைகருக, காராகடல் பெற்ற கரையனரே - போக்கெல்லாம், தானாதி யாகிய தாரவேந்தன மோதிரஞ்சே, ரேனாதிப பட்டத திவன்” என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய பழம்பாட்டாலுமுணாக, பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருத்தொண்டார்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாநாயனரெனத் திருநாமம் இது (பி - ம்.) ககச ‘மதிமருணெடுங்குடை’

யானெயற் பால் திளங்கோன் றன்னைத
தானெய தசுறை நகலின் விஞ்சையன்
மாதவா நோன்பு மடவா சற்பும
காவலன் காவ லின்றெனினி னின றல்
௨௧௦ பசனை முறைசெயத் மன்னவன் வழியோர்
துயாவின் யானை ஸ்ரீந்நின் னென்பது
வேந்தா துளெனியு மவதன் முனைம
சங்கிவன் றனனைபு மீமத சேற்றிக
சணிகை மகளைபுந் காவலசெய கென்றன்
௨௧௫ அணிகிளா நெடுமுடி யரரார் வேந்தென்
௨௨ — சிறைசெயகாதை முற்றிறு

பாறியே வந்த குடிப்பெயாபோலும் “அழிதொட்டான்” எனப்பற்ற
‘எனமோதிரஞ் செறித்த சேனாதி’ (கீவக. ௨௧௬௭) என்று ஆசிரீயர்
நிச்சுரீச்சரியமெழுதியிருக்கின்றார். மேற் கூறியவாற்றாலும் இங்
காதையின் தலைப்பில், ‘மாதிரியாகிய சோழிகவேனாதி’ என்றிருத்தலா
லும், ‘சோழிகவேனாதி’ என்பதற்குச் சோழனுடைய ஏனோமோதிரஞ்
செறித்த சேனாதியும் மாதிரியுமாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளு
தல் பொருத்தமுடைத்து.

௨௦௭ காஞ்சனன தகுதியிலலாதவனாயினான்.

௨௦௬ - ஏ யான் செயற்பாலதை தான் செய்த்துலெனக

௨௦௮ - கூ காவலின்றெனின, நோன்புமின்று, கற்புமின்று “அரு
நிற வரசா முறைசெயி னல்லது, பெரும்பெயாப பெண்டாருக்கு உத்புச
சிற்பாது” (சிலப். ௨௮ ௨௦௭ - ௮.)

௨௧௦ மகளை முறைசெயத் மன்னவன் - கனறையிழந்த பசுவின்
துமதை தீர்த்தறகுத் தன் மகளைக் கிடத்தி அவன் மார்பில் உருகாசெல
லுமபடி தோறையூர்த மடவோவன இசனை, “மேலைக் கறவைக்கன
அரந்தானைத் தருவது மூரந்தான்” (பழ. ௬௩), “வாயிற கடைமணி
நடுநா நடுநக, வாலின் கடைமணி யுருநீர் நெஞ்சுசுடத் தானநன், அரும்பெற்ற
புதலவனை யாழியின் மடிச்சேதான், பெரும்பெயாப புகாரென புதியே”
(சிலப். ௨௦ ௫௩ - ௬), “கறவை முறைசெயத் காவலன்கா ணமமான”
(சிலப். ௨௬ ‘புறவுற்றை’), “மருளும் பசுவொன்றின் மமமானோய சீர்,
உருளு திருத்தே ருவோன” (துலோத்துங்கசோழனுலா) என்பன
உறறலும், பெரிய புராணத்திலுள்ள திருவாருச சிறப்பாலுமுணாக.

௨௧௧ துயாவின் - தீவின் ௨௧௨ - ஈ முன்னம் ஏற்றி

௨௧௪ சணிகைமகள் - மணிமேகலை

க - ௨௧௫ மண்டலம் சீப்பப் புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டு மாதவ
ரெலலாம மணிமேகலையை நோக்கி, ‘இதனை நீயறிவதுமுண்டோ’ என,
(பி - ம்.) ௨௦௬ ‘காவலனறித் தங்காவலான்’

அவள் உரைத்தலும், அவளைச் சிறவனொடு வேறிடத்தொரித்து இசைத் தச்சென்று குறுகி ஒரு மாதவனுரைத்தலும், வேட்டு வேந்தன், 'உரையும்' என, ஒரு மாதவனுரைக்கும், அங்குமொருமாதவன் எத்தி உரைத்தலும், வேந்த காவல் செய்கென்றனென வினமுடிவு செய்க

இருபத்து மூன்றுவது சிறைவிகாரைத்

— [இருபத்து மூன்றுவது மணிமேகலை சிறைவீடுசெய்த இராசமா தேவி குறைகொண்டிரப்பச சீலங்கோதேத பாட்டு]

மன்னவ னுருளால் வாரந தவையெனும^௨
நன்னெடுங் கூந்த னரைமு தாட்டி
அரசாக காயினுங் குமரற் காயினும்
திருநிலக் கிழமைத் தேவியாக காயினும்
நி சட்டுரை விரித்துங் கற்றவை பகாந்தும்
பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியினள்
இலங்கரி நெடுங்க ணிராசுடா தேவி
கலங்களு ரொழியக கடிதுசென றெய்தி
அழுதுடி ஸீமா தமயிழை தனைத்த^௩
க௦ தொழுதுமுன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச்

உ நரைக்கூந்தல் - வெண்மையைபுடைய கூந்தல்

௩ - ச ஆயினுமென்பது விகற்பப்பொருளைத் தருவதோரிடைச் சொல் எண்ணிடைச் சொல்லுமாம்

௪ கட்டுரை - பொருள் பொதிந்த சொல்

௫ பட்டவை - உண்டான துன்பங்கள் பயம் - பிரயோசனம்

௬ - கூ விரித்தும் பகாந்தும் துடைக்கும் மொழியினள்

அ கலங்களு - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பம் கடிது சென்று - விரைவாகச் சென்று

க - அ வாசந்தவை யெனுமுதாட்டி, மொழியினள், தேவியது அஞ் ரொழிய மன்னவனருளாற் கடிதுசெனறெய்தி யெனக்

க௦. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து

க௧ கொற்றங்கொண்டு - அரசவரிமையைக்கொண்டு, "கொற்றங் கொண்டு கோலினி தோசசென" (பெருங். உரு எரு) குடிபுறங்

(பு - ம்) கூ. 'பட்டதுதுடைக்கும்' கூ 'அழுதனளடிவீழ்ந்து'

செற்ற தெவ்வா தேளந்தம தாக்கியும்
தருப்பையிற் கிடத்தி வானிற் போழ்நது
செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச செல்கென
கரு மூதது விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராத நானுததக வுடைததே
தன்மண் காததன்று பிறாமண் கொண்டன்
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிநதது
மன்பதை காக்கு மன்னவன் றனமுன்

காத்து - குடிசைப் பிறா நலியாமற் பாதுகாத்து, “குடிபுறங் காது
தோம்பி” (குறள், ஐசு.)

கஉ. செற்றம் - பகைமை நெடுகாலம் நிகழுவது தெவ்வா - பகைவா

கங் தருப்பையிற்கிடத்தி - பரப்பிய தருப்பையுல்லிற் கிடத்தி
போழ்நது - பிளந்து

கச செருப்புகல் மன்னா - போரின்கண்ணே புகருப் போரசெயது
வீழதலையுடைய அரசா செல்வுழிச செல்க என - செலலுமுலகத்திலே
செல்கவென்று அநதனா கூறும் வண்ணம்

கரு மூததுவிளிதல் - மூப்புற்று இறத்தல் இக்குடி - சோழபரம்
பரை

கங் - சு. போரிலிறவாமல் முதுமையுற்று நோயால் இறந்த அரசு
ருடம்பை அநதனா தருப்பைப்புல்லிர்கிடத்தி, தமது ஆண்மையே பற்றுக்
கோடாக யுத்தத்திலேயிறந்த அரசாசெலலும் உலகத்திலே இவா செல்க
வென்று அவவுடம்பை வாளாற பிளந்து அடக்குதல் மரமாதலின் இவருங்
கூறினா இப்படியே, “ஓடன மரீஇய பீடின மனனா, . . திறம்புரி பசும
புற் பரப்பினா கிடப்பி, மறங்கந் தாக் நல்லமா வீழநத, நீள்கழன் மறவா
செல்வுழிச செல்கென, வானபோழ்ந் தடக்கலு முயநதனா” (புறநா. கங்),
“மூப்பினும் பினியினும் இறவாது அமாகளதது வீழநதோரே துறக்கம்
பெறுவா” (தொல். அகத கு சச, ந) என வந்திருத்தல் காண்க, அகநா
கக க - ங், பாகக

கச நாப்புடை பெயராத - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாவானது
புடைபெயர மாட்டாது நானுததகவுடைதது - நானுநதகுதியையுடைதது,
“மலைத்தனை யெனபது நானுததக வுடைததே” (புறநா. கச)

கஉ - சு தமதாக்கியும் மூததுவிளிதல் இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கு
நானுததகவுடைதது

கஎ - அ நின்மகன் மடிநதது, தன் மண் காததமையாலன்று, பிறா
மண் கொண்டமையாலுமன்று, காமத்தால், அவலிறப்பு யாதென்று கூறப்
படும.

கக மன்பதை - உயிர்ப்பனமை

(பி - டி.) கஉ. ‘செற்றதெவ்வாதேயநத்தது’ கச ‘நானுததக
வுடைததென’

உ0 துன்பங் கொள்ளே லென்றவன் போயபின்
கையாற றுள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுககங் கொண்டுபுற மறைத்து
வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே கலையைபென
றஞ்சி லோதி யரசனாக கொருநாட்

உரு பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்
தறிவு திரிந்தோ னரசிய ருனிலன்
கருமபுடைத் தடக்கைக காமன் கையற
அருமபெற ளீளமை பெருமபிறி தாக்கும
அறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச

ரு0 சிறைதக கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்

உ0 கொள்ளேல் - கொள்ளாதே அவன் - வாசந்தவை

இராசமாதேவி, அரசனை யடைந்த மணிமேகலையைச் சிறைமீட்டு
உடன்கொண்டு சென்று தன் காவலிலவைத்து வஞ்சித்தல இனிகூறப்
படும

உக கையாறறுள்ளங்கரந்து - செயலறவினையுடைய உள்ளத்தை
மறைத்து, என்றது புத்திரசோகத்தை வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி

உஉ பொய்யாற்றொழுககங் கொண்டு - பொய்வழிககண, ஒழுகு தலைக
கொண்டு புறமறைத்து - புறத்தே தோன்றாமல் மறைத்து; என்றது மணி
மேகலையை வஞ்சித்தறகெண்ணிய தனது தீயவெண்ணத்தை, ஒருவாற்ற
னும் வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி

உரு மணிமேகலையை வஞ்சஞ் செய்குவெனென்று கருதி.

உச அஞ்சிலோதி - இராசமா தேவி

உரு. கோலத்து - வேடத்தைக்கணம்

உச அறிவுதிரிந்தோன் - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமான்

உஎ கையற - செயலற

உஅ இளமை - இளமையை பெருமபிறிதாகும் - பயன்படாது
கெடச்செய்யும்.

உஎ - அ. கையறப் பெருமபிறிதாகருமெனக.

உக. தலைப்பட்ட - கோபட்ட, முகனமைப்பட்ட வென்றுமாம்.

ரு0 தக்கன்று - தக்கதன்று, விகாரம். வேந்த அணமை விளி
என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல

உச - ரு0. அஞ்சிலோதி ஒருநாள அரசனாகுச சிறை தக்கனறென
வெனக.

(பி-ம்.) உச. 'அறவியறிரிந்தோன்'

சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லா
 மறப்பின பாலா மன்னாக கெனப்
 தறிநதனை யாயினிவ் வாயிழைத் தனனைச்
 செறிநத சிறைநோய் தீர்க்கென றிறைநோய்
 ஈடு என்னோ டிருபரினு மிருக்கவிவ விளங்கொடி
 தன்னோ டெடுபரினு தகைக்குந ரில்லென
 றங்கவ டனைக்கூஉ யவடன னோடு
 கொங்கனிற் குழலாள் கோயிலுட புககாங்
 கறிவு திரித்திவ வசனக ரெல்லாமி
 ௪௦ எறிதரு கோலம்பான டெய்குவ லென்றே
 மயறபகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தாள்
 அயாப்பது டெயராத வறிவின ளாகக

நக - ௨ சிறப்பினபாலார் மக்களும் கலவிமுதலிய லிசேடமுடைய
 வா புதலவா அல்லார் மறப்பினபாலா - அல்லா வா மறப்பற குரியவா
 எனபது - என்று பெரியோர் கூறுதலை இவ்வழகரின் கருதி “உறறுட்டி
 யுதலியு முறுபொருள் கொடுத்தும் ஒரு குழப்பிறாது பலலோ
 ருள்ளும், பூத்தோன வறக வெனது தவருள், அறிவுடையோளு றாசுந செல
 லும், வேறறமை தெரிந்தாறபா ளுள்ளும், சூப்பா லொருவன கறபின்,
 மேறபா லொருவனு மவனகட் பரிமே” (புறநா. கஅ௩) எனபதன்
 பொருளையும், “அரம்போலும்” (குறள், ௧௬௭) எனபதன் பொருளையும்
 ஒருவாறு தழுவி வந்திருத்தல் காண்க

நக ஆயிழை - மணிமேகலை

நச சிறைநோய் - சிறைத் துன்பம் தீர்க்கென்று - தீர்க்கவென்று

இறை - அரசன்

நசு தன் ஓடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஓட்டைப் பெரிப் பிச்சைக்
 குப் புகுவாளாயினும் தகைக்குநா இல - தடுப்பவா ளல்லலை, “அணித்
 தகை யுடம்பு” (சீவக. ௧௧௭௨) என்று - என்று கூறி

ந௭ அவடனைக்கூஉய - மணிமேகலையை யடைந்து

நஅ குழலாள் - இராசமாதேவி

ந௭ அ குழலாள் அவளோடு கோயிலுடபுகு

நக அறிவுதிரித்தது - அறிவைமருந்தால் வேறுபடச்செயது, மீத
 தாககி யென்றபடி

௪௦ எறிதருகோலம் - அடிகளுக்கோலத்தை, கலலெறியுங் கோ
 லத்தை யெனதுமாம் செய்குவலென்று - இவளுக்கரசு செயவேவென்று
 கருதி

௪௧ மயறபகையூட்ட - பித்தேறுதற்குக் காணமாகிய மருந்தை
 யூட்ட, “வஞ்ச முண்டி மயறபகை யுறறோ” (சீவக. ௩௧௨) உணர்ந்
 தாள் - மணிமேகலை

௪௨ அயாப்பது - மறப்பது

௪௧ - ௨. “மயறபகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே, அயாப்பது

- கல்லா வினைஞ றெருவனைக் கூஉய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைதன்
சுரு இணைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணாகுறி செய்து பொருந்தின னென்னும
பாணமைக் கட்டுரை பலாக்குரை யென்றே
காணம் பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
ஆங்கவன் ரென்றவ் வாயிறை யிருந்த
ரு0 பாங்கி லொருசிறைப பாடுகென் றிணைதலும
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்தா
நாவியன மந்திர நடுங்கா தோதி
ஆண்மைக் கோலத் தாயிழை யிருப்பப்
காணம் பெற்றோன் கடுநதுயரெய்தி
ருரு அரசு ருரிமையி லாடவ ரணுகார

செய்யா வறிவினே யுயினேன் ” (கஉ - ஈ) என்று பின்பு வருதல் காண்க
உணர்ந்தாள் அறிவினளாக

சச வல்லாங்குச்செய்து - வல்லபடி செய்து, “வடியா நாவின் வல்
லாங்குப் பாடி” (புறநா. சஎ)

சஅ காணம் - பழங்காசு, சீவக. கக்கள, ந கைந்நிறை கொடுப்ப -
கைந்நிறையக் கொடுப்ப, நிறை விகாரம், “நிலநெளிபரந்த வனதே”
(சீவக. சஈஈ) என்பதில், ‘நெளி’ என்பதுபோல

சஈ - அ ஒருவனைக்கூஉய், ‘வல்லாங்குச்செய்து புணாகுறிசெய்து
பொருந்தினனென்னுங் கட்டுரையைப் பலாக்கும் உரை’ என்று கூறிக்
காணம்பலவும் கொடுப்பவனாக

சக ஆயிழை - மணிமேகலை

ரு0 பாங்கு இல் ஒரு சிறைப்பாடு - அழகில்லாத ஒரு பக்கத்தி
னிடத்தே, பக்கத்துள்ள ஒரு காவலிடத்தென்றுமாம்

சக - ரு0 அவனசென்று பாடுசென்றிணைதலுமென்க

ருக தேவி - இராசமாதேவி இது - இவளின், நன வந்தது

ருஉ நாவியல் மந்திரம் - நாப புடைபெயருமளவில் உச்சரிக்கப்படும்
மந்திரம், என்றது வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை; “ஆறெழுத்
தடங்கிய வருமறைக் கேள்வி, நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி” (முருகு.
கஅக - எ)

ருக - ஈ ஆயிழை, இது தேவிவஞ்சமெனத்தெளிந்த மந்திரத்தை
ஒதிக் கோலத்துடனிருப்பவனாக

ருக அரசருரிமையில் ஆடவரணுகார - அரசருடைய தேவிமாரிருக்
கும் அநதப்புரத்தில் ஆணைக்கள் குறுகார, “ஆடவா குடிகாவருங்கடி
வரைப்பின்” (நெடுநல். க0எ), அநதப்புரத்தை, “குழைமுகப் புரிசை”
(சீவக. உஎரு) என்பா திருத்தக்கதேவர்

(பு-ம்.) ருஈ, ‘ஆண்மைக்’

நீர்பக கொடுமக, ணினைப்பறி யேனென்
 நகரா சைவிட் டாங்கவன் போயயின்
 மரணேநோய செயநாளை வைப்ப தென்னென்
 றுயயா நோயி னுண்ணுழிந் தன்னென்ப
 கூ0 பொயநோய காட்டிப், புழுக்கறை யடைப்ப
 னுண்ணுழி மந்திர முடைமையி னநத
 வாணுதன மேனி வருந்தா திருப்ப
 ஐயென விமமி யாயிழை நடுங்கிச
 செயதவத தாட்டியைச் சிறுமை செயதேன்
 கூரு எனமகற் குற்ற விடுககண பொருது
 பொன்னே ரீனையய பொறுக்கென றவடொழ

நகராகத்தை யடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவளது சீப
 வெண்ணுதை நானறிந்திலேனெனக் கருதி இராசமாதேவி வியபிசுரிக
 குங்கருததுடையாளென்று அவலினைஞன் கருதினானபோலும்

௫௭ அகநகா - அந்தப்புரம்

நக - எ காணப்பெற்றேன, தயவெயதி அறியேனென்று கைவிட்
 ப்பொயயினெனக் கூ - ௫௭ மணி. உங் கூச - ௫

௫௮ உதயகுமாணுக்குக் காமரோயை உண்டாக்கிக் கொல்லுவித்த
 இவளை இனி உயிருடன் வைத்தல் நமதன்பிறகு யாதுபயனென்று இராசமா
 தேவி கருதி

௫௯ உயயாரோயின் - உயிரைத்தாங்கியிராமைக்குக் காணமாகிய
 ரோயினால், வருந்தாற போக்கவொண்ணாத ரோயினாலென்றுமாம்

கூ0 புழுக்கறை - புழுங்கச்செய்யும் அறை, "புழுக்கறைப் பட்டோர்
 போனது" (௩ கூரு) என்றா முனனும

௫௮ - கூ0 (இராசமாதேவி) வைப்பதென்னென்று காட்டி அடைப்ப
 பவனக்

கூ௨ வாணுதல் - மணிமேகலை ௫௮ - கூ௨. மணி. உங் கூச - எ.

கூ௩ ஐயெனவிமமி - விரையப்பொருமி "ஐயென விளையும்" (சீவந.
 சச௮), "மோதிரந்தொட் டையெனன நோக்கினா" (சீவக. ௧0௪0)
 ஆயிழை - இராசமாதேவி

கூச செயதவததாட்டியை - மணிமேகலைக்கு, ஐ உருபு மயக்கம்
 சிறுமை - குற்றம் என்றது மயற்பகையூட்டியது முதலிய மூன்றனையும்

கூச - ௫ பொறுது செய்தேனெனக்

கூச பொன்னேரீனையய - திருமணின மறுதலைப்பாலவாய், திரு
 மகளுக்கு நோகிய அத்தன்மையை யுடையாயெனினுமமையும் (மணி.
 உ கூச), "கோளரிகுந் நிகரனா" (திருச்சிற். ௨௨௫) அவள் - இரா
 சமாதேவி

மேலவருவன் மணிமேகலை கூறறு.

(பி - ம்.) ௫௯ 'நினைப்பறியேனெனறு' கூச. 'பொறுக்கெனறன்
 டொழ'

நீல பதிதன் வயிற்றிற் றேன்றிய

ஏலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை

அழற்க னாக மாருயி ருண்ண

எடு விழித்த லாற்றே னென்னுயிர சுடுகாள்

யாங்கிருந தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப

பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை

உடற்சமு தனையோ வுயிரகசமு தனையோ

உடற்சமு தனையே னுன்றான் றன்னை

எடு எடுததும் புறங்காட்டி ட்டனர் யாரே

உயிரகசமு தனையே னுயிர்புகும புகுதல்

செய்யாபாட்டு வினையாற் றெரிநதுணர் வரிய

தவையிராக் கன்றினை யாயி னுயதொடி

எவ்வயிராக் காயினு மிரங்கல் வேண்டும்

அடு மறமுன மகனை மாபெருந் தேவி

செற்ற சளவன் செய்தது கேளாய்

மடைக்கலன் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை

உடறமுணி ரெய்தாந குருத்தெழும வலவினை

கூஎ - அ தோன்றிய இராகுலனறனை

கூக அழற்கண நாகம் - தீட்டிவிடமென்னும் பாம்பு, அட்டல் - வீடம், “ஐந்தலை யரவின ிற்றத தாரழல் குளிக்க லுற்றா” (கீவந். எஃசு), “அழலவாய நாகத் தாரெயி நழுந்தனா” (சிலப். ௫ கஉச)

எடு விழித்தல் - உயிர வாழ்தல், நாகத்தின் தொழிலாகதினுமமையும்

எக இளவழிகானறனக்கு யாங்கிருந்தமுதனை, அழுதி லாயெனறபடி

எடு புறங்காடு - மயானம்

எசு. புகுதல் - புகுமிடமாகிய உடம்பு, “கோக்காரொரு லெய்ய தோர புகுதல்” (நாலடி சக)

எஎ வினையெனறது, நலவினை தீவினையென்னும் இரண்டையும்

எசு - எ வினையால் உயிரபுகுமபுகுதல் தெரிநதுணர்வரியதெனக்

எஅ அனபினையாயின - அனபையுடையாயின ஆயதொடி விரி

எக எவ்வயிராக்காயினும் - எல்லாவயிராக்கும்

அடு மாபெருந்தேவி - இராசமாதேவி, விரி

அக கோபித்த காஞ்சனை கொல் செய்தற்குக் காரணமான தீவினை யைக்கேள் அஉ மு. மணி உக் ௫சு

அந உடம்பைப் துண்டமாக வெட்டினமையால் தோனறி யெழுந்த வலிய தீவினை

(19 - ம.) எடு ‘இழிதலாற்றேன்’ எடு ‘ராமபுறங்காடு’ எடு ‘செயற் பாட்டுவினை’ அஉ ‘உருத்தெழுமவலினை’, ‘உருத்தெழுப்பாவம்’

நஞ்சவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
 அடு விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே
 யாங்கறிந தனையோ வீங்கிது நீயெனிற
 பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
 மொய்மமலாப் பூமபொழில் புக்கது முதலாத்
 தெய்வக கட்டுரை தெளிந்ததை யீடு
 கூ0 உற்றதை யெல்லா மொழிவின் றுரைத்து
 டற்று முரைசெயு மணிமே கலைதான
 மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தேன்
 அயாபபது செய்யா வறிவினே னாயினேன்
 சலலாக கயவன் காரிருட் டான்வர
 கூடு நல்லா யாணுரு நான்கொண டிருந்தேன்
 ஊனெழுமி மந்திர முடைமையி னன்றோ
 மாணிழை செய்த வஞ்சம பிழைத்த
 சந்தரஞ சேறலு மயலுருக கோடலும்

அச. அரவின - அரவினா நல்லுயிர் வாங்கியெனந்து, முற்பிறப்
 பின செய்தியை

அடு வீட்டியது - கொன்றது, வீழ்த்தியதென்பதன் மருஉவுமாம்.

அங் - டு வினை, முற்பிறப்பில் உயிரை அரவின வாங்கி இப்பிறப்
 பில் விஞ்சையன் வாளால் வீட்டியது

அகூ இது - இச்செய்தியை அள புகுந்தது - சமப்பித்தது

அஅ பொழிவு - உவவனம்

அக தெய்வககட்டுரை - கந்திரபாவைத்தெய்வக் கூறிய பொருள்
 பொதிந்த சொல்

கூ0 ஒழிவின்று - விடாமல் அள - கூ0 இதுவென வுரைத்தெனக்

கக. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவான்

கங் அயாபபது - மறப்பது

கச கயவன் - கீழமகன், கொடியவனுமாம் இருள் - இருளில்

கடு நான ஆணுருககொண்டிருந்தேன்

கசு - டு. மணி. உங் சங் - டுள

கௌ வஞ்சம - ஊனெழுந்ததெனென்று பொயநரோய காட்டிப் புழுக
 கரை யடைத்தது பிழைத்தது - தப்பியது

கக - எ. மந்திரமுடைமையினன்றோ வஞ்சம பிழைத்தது

கஅ அயலுருக்கோடல் - வேறறுருவாக கொள்ளல்.

(பி - ம்.) கக. 'உடைமையினன்றே'

சிறுதையிற் கொண்டிலை சென்ற பிறவியிற்
 ௧௦௦ காதலற் பயந்தோய் கடுநதுயா களைந்து
 திதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டால்
 தையா லுன்றன் றடுமாற் றவலத
 தெய்யா மையறீந தின்னுரை கேளாய்
 ஆளபவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டுக்
 ௧௦௫ காருக மடநதை கணவனுங் கைவிட
 ஈனற குழவியொடு தான்வே ருகி
 மானரோ திசைபோய் வரையாள் வாழ்வுழிப்
 புதலவன் றன்னையோர் புரிநூன் மார்பன்
 பதியோ ரறியாப பானமையின் வளரக்க

௧௮ - ௧௦௧ போனபிறப்பில எனக்குக கணவறையிருந்தோனை இப்
 பிறப்பில மகனாகப் பெற்ற உனது துயரைக்களைந்து வினையைத் தீர்த்து
 பொருட்டே சேறலும் கோடலும் சிறுதையிற் கொண்டிலே னெனக்
 ௧௦௨ தையால் விளி.

௧௦௨ - ௩ தடுமாற்று அவலத்து எய்யா மையல் - தடுமாறுதற்குக்
 காணமாகிய வருத்தத்தைச் செய்யும் அறியாமையாகிய மயக்கம், மையல் -
 செல்வச் செருக்குமாம், “மையமைத யானைநிரை மன்னன்” (கீவக.
 ௫௮௯)

மேல, காமம், கொலை, கள, பொய், களவு ஆகிய இவ்வைந்தும் நீக்கற்
 பாலனவென்று இராசமாதேவிக்கு மணிமேகலை உபதேசித்தல் முதலியன
 கூறப்படும்

௧௦௪ அரசா கொடுங்கோல் செலுத்ததுதலால், யாவரும் தத்தம் நிலை
 தடுமாறிய நல்ல நாட்டில், கல். ௫

௧௦௫ காருகமடநதை - இல்லறவொழுக்கினளாகிய ஒருத்தி, நெய்
 வோ குலத்துப் பிறந்த ஒருத்தியென்றுமாம் கைவிட - துறக்க.

௧௦௬ குழவியும் தானும் வெவ்வேறிடத்துப் பிரிவுற்று.

௧௦௭ மான்று - மயங்கி வரையாள் - தன்னலம் விலைகொடுப்பார
 யாவாக்கும் விற்பதல்லது அத்தற்கு ஆவார ஆகாதாரெனும் வரையற்ற
 யிலலாளாய்

௧௦௪ - ௭ நாட்டிற் காருகமடநதை கணவன் கைவிடுதலால், வேராகி
 மான்று போய் வரையாளாய் வாழ்வுழியெனக் இல்லறவொழுக்கின
 ளாகிய இவள் கற்பொழிந்து வரைவினறி வாழ்தற்கு அரசனது கொடுங்
 கோனமை காரணமாதலின், ‘ஆளபவர் கலக்குற’ எனப்பது கூறப்பட்டது,
 ‘மாதவா நோன்பு மடவா கற்பும், காவலன் காவ லினறெனினினரால்’
 (உஉ உ௦௮ - ௯) என்று இக்கருத்து முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௧௦௮ - ௬. புரிநூன் மாபன புதலவனறனை வளர்க்க.

கக௦ ஆங்கப் புதலவ னவடிற் றறியான
தானபுணர்ந் தறிநதுரின் றனலுயிர நீத்தது
நீர்நரை வேட்கையி னெடுங்கட முழலும்
குனமுதிர மடமான் வயிறுகிழித தோடக
கான வேட்டுவன் கடுங்களை தூர்ப்ப

கக௧ மானமறி விழுந்தது கண்டுமன மயங்கிப்
பயிரகருரல கேடதன் பான்மைய னாகி
உயிர்ப்பொடு செங்க ணுகுதக நீர்கண்
டோடடி யெய்தோ னோருயிர துறந்ததும்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டங் கண்ணி

க௨௦ கடாஅ யானைமுன கட்கா முற்றோ
விடாஅது சென்றதன வெண்கோட்டு வீழவ
துண்ட களளி னுறுரெருக காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்

கக௦ ஆங்கப்புதலவன் - அங்கவன் வளாககப்பட்ட புதலவன் அவன்
திரும - அவன் தன்னுடைய தாயெனனுந் தன்மையை

கக௧ பின்னறிந்தெனக

கக௨ நீர்நரை வேட்கையின் - நீரைநசிய விருப்பத்தால், நரை
வேட்கை விளைந்ததாக, “நின்னரை வேட்கையி னிவலா வரு
வதை” (புறநா. ௩), “நீர்நரைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிகும்”
(சீலப். ௧௧ எ) கடம - காடு

கக௩ குல - கருப்பம் கக௪ தூர்ப்ப - செலுத்த

கக௫ மானமறி - பெண்மான, மானகுட்டியுமாம்

கக௬ பயிரகருரல - பயிராகிய குரல, பயிர - மிகுந்தகளுள் ஒன்றை
மற்றொன்று அடைக்கும் ஒசைக்குறிப்பு, “மடமா னுகு பிண்பயி ரழைப்
பின்” (புறநா. ௧௫௭)

கக௭ ஒட்டியெய்தோன - வேட்டுவன், சுட்டு

கக௮ - ௯ நீத்ததும் துறந்ததும் கேட்டு மறிதியோ, இதனால்
காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது

க௨௦ கடாஅயானை - மதயானை, “கடாஅக களிறின்மேல்”
(குறள், ௧௦௮௭) கட்காமுற்றோ - களளை விரும்பியுண்டு களித்தோர

க௨௧ கோடு - கொம்பு

க௨௦ - ௨௩ கட்காமுற்றோ இங்ஙனமாதலை, “புதுக்கோள யானை
முன் போற்றுகு சென்று, மதுக்களி மயக்கத்து வீரை மாயந்த தூஉம்”
(மணி. ௧௨ சடு - ௬) எனத்தொலுமுணர்

(பி - ம்.) கக௭ - “ஒட்டியெய்தோன”

பொய்யாற்றெழுச்சம் பொருளெனக் கொண்டோ
 கடந் கையாற்றவலங் கடந்தது முண்டோ
 களவோ வாழ்க்கைய நுறாஉங் கடுந்துயா
 இளவேயத தோளாயக கிதுவென வேண்டா
 மனபே ருலகத்து வாழ்வோரக கிங்கிவை
 துன்பந் தருவன துறத்தல வேண்டும
 கடந் கழற் கலவி யனமுற காரிகை
 செற்றஞ் செலுத்தோ முற்ற யுணர்நதோ
 மலனமா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போ
 அல்லன மாககட கிலத்து நிரப்புநா
 திருந்தே ரெலவளை ரெலலுல் கறிந்தோ
 கடந் வருந்தி வந்தோ ரருமபசி களைந்தோ
 துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ஞுணர்ந்தோ
 மனபதைக கெல்லா மன்பொழி யாரென
 ஞான நன்னீர் நனகனந் தெளித்துத

கடச பொய்யாற்றெழுச்சம் - பொய்வழிக்க வொழுதுதல பொரு
 ளெனக் கொண்டோ - காரியமாகக் கொண்டோ

கடடு கையாற்றவலம் - செயலறவாகிய துன்பம்

கடசு களவோ வாழ்க்கையா - களவே உழவுபோலும் இவ்வாழ்க
 கைப் பொருளாக வுடையோ, “தைப்பொருள் வெளவுங் களவோ வாழ்க
 கைக், கொடியோ” (பெருவாண். ௪௦ - ௪௧) கடுந்துயா - மிக்க துன்பம்

கடஅ இவை - காமமுதலிய இவ்வைவந்தும்

கடப கலவி காரிகை அன்று - கலவி அழகுடைத்தன்று, என்றது
 பின்பு கூறப்படும் நற்குணங் கிலலாதவழிக் கலவி அழகுடையதன் நென்ற
 வாறு இவ்வடியை முன்னுள்ள அடியோடு கூட்டித் துன்பம் தருவனவற்
 றைத் துறவாவழிக் கலவி அழகுடைத்தனென்று பொருள் கூறினும்
 பொருந்தும்

கடஉ, “மலனமா ஞாலத்து வாழ்வோ” (சிலப். ௩௦ ௨௦௨)

கடங் அல்லனமாககடகு - வறுமைத் துன்பமுடையதாககு

கடஉ - ந நிரப்புகிற வாழ்வோரென்போ

கடச எலவளை விளி

கடச - டு அருமபசி களைந்தோரே செல்லுலகறிந்தோ

கடசு துணிபொருள் - பரமாதத் தத்துவஞானம்

கடசு - ஏ அன்பொழியாரே துணிபொரு ஞுணர்ந்தோ.

கடஅ ஞானநன்னீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை நனகனம் - நன்றாக.

(பி - ம்) கடங் ‘நிரப்பினா’

தேன ரோதி செவிமுதல் வாரத்து
 கசு மகன்றுயா நெருப்பா மனமவிற காக
 அகஞ்சு வெநீ யாயிழை யவிப்பத்
 தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து
 மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
 ஆங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொறுஅள
 கசு தான்றொழு தேத்தித் தகுதி செய்தலை
 காதலா பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
 மாபெருந் தேவியென் றெதிவணங் கினளென்

உரு — சிறைவிகோதை முற்றிற்று.

கருக தேனரோதி - இராசமாதேவி செவிமுதல் - செவியிடம்
 கசு மகன்றுயா - புதல்வனிறந்த துயரம், புத்திரசோகம்
 கசு அகம் - உள்ளிடம் ஆயிழை - மணிமேகலை
 கருஅ - சக. ஞானநீரைத் தெளித்து வாரத்து வெநீயை அவிப்ப
 வெனக
 கசுஉ தேறு - தேற்றுகொட்டை
 கசுரு மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு
 கசுச ஆங்கவள - இராசமாதேவி ஆயிழை - மணிமேகலை
 கசுசு காதலற பயந்தோயன்றியும் - எனது முற்பிறப்பின் நாயகனை
 இப்பிறப்பிற் பெற்றதல்லாமலும்
 கசுசு - எ காவலன் மாபெருந்தேவியென்று - அரசன பட்டத்துத்
 தேவியாகவு முள்ளாயென்று
 க - கசுள வாசந்தவையென்னும் மூதாட்டி, மொழியினள், அவள்
 மன்னவனருளாற் சென்றெய்தித் தொழுது முன்னின்று ஊழத்தி, 'மன்ன
 வனநன்முன் துன்பங்கொள்ளே' என்ற போயபின், அஞ்சிலோதி கருது
 அடக்கிக் கொண்டு மறைத்து, 'மணிமேகலையை வருசுஞ் செய்குவல்'
 என்று ஒருநாள் அரசனுக்கு, 'சிறை தக்கன்று' என, 'தீக்க' என்று
 இறைசொல், குழலான அவளோக்கே உய்ப் புகு, 'செய்குவல்' என்று ஊட்ட,
 அறிவினளாக, கொடுப்ப அணைதலும், இருப்ப, போயபின், அடைப்ப,
 இருப்ப, அவள் தொழ மணிமேகலை ஒழிவினறுரைத்து மறமும் உரைசெய
 யும், அவனமுரைசெய்பவள் அவிப்ப, அவள தொழுதலும், ஆயிழை
 பொறுஅளாய், 'மாபெருந்தேவி' என்று எதிர் வணங்கினளென வினை
 முடிவு செய்க

இருபத்துநான்காவது **ஆபுத்திராடைந்த காதை**

[இருபத்துநான்காவது மணிமேகலை மாநகரொழிந்து
ஆபுத்திராடைந்த பாட்டு]

மனன குமரனை வஞ்சம புணராதத
 தொன்முது கணிகைதன் சூழச்சிறிற் பொயவன்
 விஞ்சையன் வானின் விளிந்தோ நென்பது
 ரெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய் வருந்தி
 ௫ மாதவி மகடனை வான்சிறை நீகசக
 காவலன் நேனி காறகீழ் விழந்தாள்
 கரவே ரல்கு லருந்தவ மடவா
 உரவொழி களித்த வொருபுத தெருவாய்
 ஆயிரங் கண்ணே னவிரயம் விழுகதொ
 ௧௦ மாயிரு ஞாதெ ஞத் தோன்றிய னைவரு
 ஆங்கவன் புகல்வனே டருந்தான் முனிந்த
 ஓங்கிய சிறப்பி னொருநூற்று நாலாரு
 திருக்கிளா மணிமுடித தேவாகோன் றனமுன்
 உருபாபி முனிந்த வென்குலத் தெய்வத்திபு
 ௧௫ ஒன்று கடைநின்ற வாறிரு பதின்மரித

-
- ௧ மனனகுமரனை - உதயகுமரனை புணராதத - சோதனிய
 ௨ முதுகணிகை - சித்திராபதி, எழுவாய் பொன்முது, ஒரு
 பொருட்பன்மொழி பொயவன் - உதயகுமரன்
 ௩ விளிந்தோன் - இறந்தான்.
 ௪ மாதவிமகடனை - மணிமேகலையை நீக - நீகதுகற்பொருட்டு
 ௫ காவலனேறி - இராசமாதேவி ௫ - ௬ நீக்க வீழ்து
 ௬ - ௬ கணிகை, விளிந்தோனென்பதைக் கேட்டு வருந்தி வீழ்து
 ௭ 'அரவோ' எனபது முதலியுன சித்திராபதிசுற்று
 ௮ புதலவன் - சயந்தன் ௧௫ நூற்றிருபதொருவா
 (பி - மீ.) ௫ - ௬ 'சிறைதவிாதத, காதலனேறி' ௧௫ ஒன்று டருக
 யிட்ட'

தொன்றுபடு மாநகாத் தோன்றிய நாண்முதல்

யானுறு துன்ப மியாவரும் பட்டிலா

மாபெருந தேவி மாதா யாரினும்

பூவிலே யீத்தவன் பொன்றின னென்று

உ0 மாதவி மாதலா பள்ளியு ளடைந்ததும்

பரந்துபடு மனைதொறும் பாததிர றோந்தி

அரங்கக கூத்திசென் றையங் கொண்டது

நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையா

தகுதி யெனனா தன்மை யன்மையின்

உரு பன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரால்

இநக ருறு உ மிகுககணு முண்டால்

உமபளந தழீஇப வுயர்மண னெடுங்கோட்டுப

பொங்குதிரை யுலாவும புண்ணிபங் கானற

கிளாமணி நெடுமுடிக கிளவி முன்னு

ந0 இளவேனி லீறுப்ப விறுமபூது சானற

கக தொன்று - பழமை

கஅ மாபெருந்தேவி லிளி மாதா - நாடகக்கணிகைகள்

கஎ - அ மாதரெல்லாருள்ளும் யானுறுதுன்பம் யாவரும் பட்டில
ரென இயக்க

கக பூவிலே - அறறைப்பரிசும், “பூவிலே மடநதைய ரேவற சிலதியா”
(சிலப் ௫ ௫௧) ரத்தவன் - கோவலன்

உ0 மாதவாபள்ளி - அறவணவடிகள் உறையுட்டம்

உஉ அரங்கககூத்தி - மணிமேகலை

உக - உ அரங்கககூத்தி, பாததிரமேந்திச சென்று மனைதொறும்
ஐயங்கொண்டதும்

உ0 - உச அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவனவே
யன்றி நாடகக் கணிகையாளுடைய இயல்பன்மையால் அவற்றை அவர்க
குத தகுதியென்று கூறா, இனி, ‘நாடகக்கணிகையா’ எனப்பதை எழுவா
யாகக்கொண்டு அவா தகுதியென்னு ரெனினுமமையும்

உ௫ மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதயகுமரனுக்கு உண்டான
இடிககணல்லாமலும் மாதரால் - மணிமேகலையால்

உக இடிககண - துன்பம்

உஎ உம்பளம் - உபபளம், வீகாரம் கோடு - கரை

உஅ கானல் - கடற்கரைச்சோலை

உக. நெடுமுடிககிள்ளி - ஓர் அரசன் முனா - முன்னா

ந0 இறுப்ப - தவகுதலால், இறுமபூது - அதிசயம் இறுப்பச
சான்ற

(பி - டி.) கஅ. ‘மாதாயாவரும்’, ‘மாதவாயாவளாயினும்’

உசு.—ஆபுத்திரனாட்டைந்தகாதை   ௨௬௭

பூநாறு சோலை யாருமி லொருசிறைத்
தானே தமிழ ளொருத்தி தோன்ற
இன்ன ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்
௩௫ கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினும்
உண்ட வாயினு முயிரத்த மூக்கினும்
உற்றுண ருடம்பினும் வெற்றிசசிலை காமன்
மயிலையுஞ் செயலைப் பாவநு குவளையும்
பயிலிதழ்க் கமலமும் பருவத் தலாந்த
௪௦ மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப்
பலர்புறங் கண்டோன் பணிநதுதொழில் கேட்பு
ஒருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
பொருவரு பூங்கொடி போயின வநநாள்
யாங்கொளிக் தனளவ் விளங்கொடி யொன்றே
௪௫ வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற நோவுழி

௩௧ சோலை - சோலையில் ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்

௩௨ தானேதமிழள் - தான்தனித்தவளாய

௩௩ - ௩௨ முனனாத தோன்றவெனக்

௩௪ நங்குள்ளாகிய இத்தனமையையுடையாள் யாவ்ளாவென்று

௩௫ அறியான் - அறியாநாய் மன்னவன் மயக்கமெய்தி

௩௬ வாயென்றது நாவின் உயிரத்த - மோந்த

௩௭ உற்றுணருடம்பு - திண்டியுணருடம்பு

௩௮ மயிலை - மலலிகைவிசேடம் செயலை - அசோகு

௩௯ பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ் ௪௦ கமழ் - கமழ்தலால்

௪௧ - ௪௦ மயிலை முதலியனவாகிய அம்பெனக்

௪௨ - ௪௦ கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடம்பினும் காமனுடைய மலரம்பின் வாசங்கமழ்தலால் பாணிகுகுறிய, 'கண்ட கண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள், எனறது, வேறுவேறு காலங் களில் வேறு வேறு பொருள்களால் அனுபவிககப்படுவன ஒருகாலத்து அவள்கண்ணே அனுபவிககப்பட்டன வென்பதாம்

௪௩ பலர் புறங்கண்டோன் - அரசன்

௪௪ மதி - மாதம் கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும் உரையாள் - சொல்லாளாய் ௪௫. அநாள் - அநாளில்

௪௬ தோவுழி - தேமும்பொழுது

(பி - ம்.) ௩௭ 'இன்னளாயாகொல' ௪௮ 'கழிப்ப வாய் யாள்'

நிலத்திற் குளித்தது நெடுவிசும் பேறிச
 சலத்திற றிரிடமோர சாரணன் றோன்ற
 பன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
 நென்னுபி ரீனையா வீங்கொகித தாளுள்ள
 ௫௦ அன்னா னொருத்தியைக் கண்டிரோ வடிகள்
 பொலுமி னென்று தொழுவவ னுரைப்பான்
 சலாடி லே னுயினுங் காரிகை தன்னைப்
 பண்டறி வுடையேன் பாரத்திப் கேளாய
 நாக நாடு நடுக்கின் முள்பவன்
 ௫௧ வாகை வேலோன் வலாவனை நேகி
 வாச டயிலை வயிறுநுட் டோன்றிய
 டீவிவளை யென்போள பிறந்த வநநாள்
 இரவிசூலத் தொருவ னினைமுலை தோயக
 கருவொடு வருமெனக் கணியெடுத்த துரைத்தனன்

சக நிலத்திற்குளித்தது - நீரிற்புகுவதுபோல நிலத்திற்குருது நெடு
 விசும்பேறி - சந்திரசூரியாகளை எட்டிப்பிடித்தற்குச் செலவதுபோல நீண்ட
 ஆகாயத்திற்கென்று

சஎ சலத்தில திரியும் - பூமிமேல நடப்பது போல காமேலே நடந்து
 திரியும்

சக - எ குளித்தது ஏறித் திரியும் ஒருசாரணன் தோன்றவெனக்
 நிலத்திற் குளித்ததல் முதலியன அறபுத் சத்தியாகிய இருத்தியென்பபடியும்.
 தன் சகதையாகிய சுததோதனனுக்கு ஞானமுண்டாகக்குதற்பொருட்டு
 நிலத்திற் குளித்ததல் முதலிய பலவற்புதங்களைப் புத்தன காட்டினென்று
 அகவர்க்காஷ்டபோதி சத்துவமொன்பவரற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தச்சரித்த
 தனக் கூ-ஆம் வாகக்கத்தால் தெரிகின்றது, “நீரின்றி பூல்ல வானி னினைத்
 தழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண மெனம் ராவா சமணரி லிருத்தி பெற்
 றோ” (௨ ச) என்றா தூடாமணி நீகண்டிடையாரும், “வானு டிழித்
 தோன்” (கூ டூ) என்று இந்நூலில் முன் வந்திருத்தல் காண்க,
 பெருங் டூ. ச அக - கூ, பாரக்க

சஅ அவனை - அச்சாரணனை ௫௦ அன்னாள் - அத்தன்மையாள

சஅ - ௫௧. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லு பின்னறு மன்னவன்
 தொழுவெனக்.

௫௩. அறிவுடையேன் - அறிதலுடையேன் ௫௫ வாகை - வெற்றி

௫௫ - கூ தேவியாகிய வாசமயிலை. ௫௭ அநநாள் - அநநாளில்

௫௬ கரு - கருப்பம் வரும் - வருவான் கணி - நூலவல்ல நிபித்
 திகன. ௫௭ - கூ அநநாளிற் கணியெடுத்துரைத்தனன்.

(பி-ம்.) சஎ ‘திரியுஞ் சாரணன் சென்ற’ சஅ - கூ. ‘முன்சென்றே’
 யென்னுயிர் ௫௦ ‘காணிரோ வடிகள்’

- ௬௦ ஆங்கப புதல்வன் வருஉ மல்லது
புகுகொடி வாராள புலம்ப லீதுகேள
தீவகச சாநதி செயயா நாளுன
காவன மாநகா கடலவயிறு புகூஉம
மணிமே கலைதன் வாயமொழி யாலது
- ௬௫ தணியா திருதிர சாபமுண் டாகலீன
ஆங்குப்பதி யழிதலு மீங்குப்பதி கெடுதலும
வேந்தரை யட்டோய மெய்யெனக கொணடி க
காசின மாநகா கடல்வயிறு புகாமல்-
வாசவன விழாககோண மறவே லென்று
- ௭௦ மாதவன போயின வநநாட் டொட்டுமிக
காவன மாநகா கலக்கொழி யாதாற்
றன்பெயா மடநதை துயருறு மாயின
மனபெருந தெய்வம் வருதலு முண்டென
அஞ்சினே னரசன நேவியென நேத்தி
- ௭௫ நனமனம் பிறந்த நாடகக கணிகையை
என்மனைத தருகென விராசமா தேவி
கள்தும் பொய்யுங் காமமுங் கொலைபும

-
- ௬௦ வருஉமல்லது - வருவானேயன்றி
௬௧ புகுகொடி - லீலிவளை புலம்பல் - வருநகாசீத
௬௨ தீவகசசாநதி - இநதிரவிழவு
௬௩ நகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்
௬௪ மணிமேகலை - மணிமேகலா தெய்வம் அது - நகா கடல
வயிறு புகுதல்
- ௬௨ - ௪ செயயாநாளில் வாயமொழியால் நகா கடலவயிறுபுகூஉ
மெனக ௬௪ - ௫. இநதிரசாபமுண்டாதலின, அது தணியாது
௬௬. ஆங்கு - அக்காலத்தே பதியிரண்டில், முன்னது நகரம், பின்
னது அரசன ௬௮ காசு - குற்றம் ௬௯ மறவேல் - மறவாதே.
௭௦ மாதவன - சாரணன். எக கலக்கு - கலங்குதல்
௭௨ மடநதை - மணிமேகலை
௭௩. தெய்வம் - மணிமேகலா தெய்வம்
௭௫. நாடகககணிகை - மணிமேகலை
௭௬. தருகென - தருவாயென்று சித்திராபதி கேட்ப
௭௭ 'கள்தும்பொய்யும்' எனபது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று
(பி - ம்.) ௬௬. 'அழிதலுமங்குப பதிபுகுதலும்' ௭௦. 'மாதவனு
ரைத்த வநநாட்' ௭௨. 'துயருமாயின ௭௫ 'நஞ்சுனையிறந்த நாடகக
கணிகை'

உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
 தலைமையாக கொண்டநின் றலைமையில் வாழ்க்கை
 ௮௦ புலைமையென் றஞ்சிப போந்த பூங்கொடி
 நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதாள
 என்னொ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
 மணிமே கலைதிற மாதவி கேட்டுத
 துணிகயர் துகள்பட்ட துளங்கிய வகுபோற
 ௮௫ நெளியாச சிந்தையன் சுதமதிக் குரைதது
 வளியெறி கொம்பின் வருந்திமெய்ந் நடுங்கி
 அறவண ரடிவீழ்ந் தாங்கவா தமமுடன
 மறவேன் மன்னவன் நேறிதன் பாலவரத
 தேவிபு மாயமுளு சித்திரா பதியும்
 ௯௦ மாதவி மகளு மாதலாக காண்டலும்
 எழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவளைக கையால

௭௮ உரவோர் - அறிவுடையோர் துறந்தவை - நீக்கியவை

௭௭ - ௮ மணி. ௨௨ க௭௦ - ௭௨.

௭௯ தலைமையில் வாழ்க்கை - கலையான பரததைமைத தொழில்,
 “மேலோ ராயினு னாலோ ராயினும், பாலவரை தெரிந்த பகுதியோ ராயி
 னும், பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட டொழியும், கணிகையா வாழ்க்கை
 கலையே” (கக ௧௮௦ - ௮௩) என்றா சிலப்பதிகாரத்தும்

௭௭ - ௯ மணி ௨ ௫௭

௮௦ புலைமை - அசுத்தமுடையது பூங்கொடி - மணிமேகலை

௮௨ இருக்கும் - இருப்பாள றாங்குவ சொல்வுழி - இவற்றை
 இராசமாதேவி சொல்லும்பொழுது

இனி மணிமேகலையின் செயதிகேட்ட மாதவி அறவணவடி களுடன்
 இராசமாதேவிபால் வருதல் கூறப்படும்

௮௩ திறம் - காவலிலிருத்தல் திறத்தைக் கேட்டு

௮௪. துணிகயம் - தெளிந்த நீரினை துளங்குதல் - கலங்குதல்.

௮௫ சிந்தையன் - சிந்தையளாய்.

௮௬ வளியெறிகொம்பின் - காற்றூலகைக்கப்பட்ட பூங்கொம்புபோல

௮௨ - ௮ ஈங்கிவை சொல்வுழி மாதவி கேட்டுத் தெளியாச்சிந்தை
 யளாய உரைத்தது வருந்தி நடுங்கி வீழ்ந்து அவருடன் இராசமாதேவிபால்
 வரவென்க.

௮௯ மு மணி. ௨௪. ௧௪௯ ஆயம் - சிலதியா கூட்டம்.

(பி - டி.) ௭௯ ‘தலைமையாநின்ற தன்மையில்’

சொழுநதொகை மாதவன் றுணையடி வணங்க
 அறிவுண் டாகவென் றுங்கவன் கூறலும்
 இணைவனை நல்லா னிராசமா தேவி
 கூடு அருந்தவாக கமைந்த வாசனங காட்டித்
 திருந்தடி விளக்கிச சிறப்புச செய்தபின்
 யாண்டுபல புககநும மிணையடி வருந்தவென்
 காண்டரு நல்வினை துமமையீங் கழைத்தது
 நாததொலை விலை யாயினுந தளாநது
 க00 மூத்ததிவ யாககை வாழ்கபல லாண்டெனத
 தேவி கேளாய் செயதவ யாககையின
 மேவினே னுயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
 பிறந்தார மூத்தார பிணினோ யுறறார்
 இறந்தா ரெனகை யியலபே யிதுகேள்
 க0டு பேதைமை செயகை யுணாவே யருவுரு
 வாயி லுறே நுகாவே வேடகை

கூச - ச நல்லாளாகிய தேவி ஆசனங் காட்டி விளக்கிச சிறப்புச செயதபின்னென்க

கூஎ. 'யாண்டு பலபுகக' என்பது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று

கூஎ - அ என் நல்வினை இணையடி வருந்த துமமை ராங்கழைத்தது

கூக நாததொலைவில்லையாயினும் - நுடது நா மெலிதலில்லையாயினும், சொல்வனமை குறைந்தல்தென்றபடி.

க00 இவயாககையென்றது, அறவணவழிகளுட்பை. என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல

கூக - க00 "நணமுதிர யாககை நடுவகா, நாவி, னுரைமூதான" (கஉ ஁ - ச) என்று முன்னும் வந்திருத்தல காண்க

க0க 'தேவிகேளாய' என்பது முதலியன அறவணவழிகள கூற்று தவயாககை - தவவுடம்பு

க0உ. வீழ்கதிர் - அததமிககுஞ் சூரியன். மரணத்திற்குச் சூரியன் அததமித்தலை உவமை கூறுதல் பெளத்தநாணமரபு "சாககாடெனப தருவுருத் தனமை, யாககை வீழ்கதி ரெனமறைந் திதிதல்" (க0 க0உ-஁) என இந்நூலிற் பின்பு வருதல் காண்க

க0஁ - ச பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்கள் உடலுக்கு இயற்கையென்றபடி.

க0டு - அ பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும் துவாதச நிதான

(பி - ி.) கூடு 'காட்டத' கூஎ 'புககினுமிணையடிவருந்தக' கூக 'நாததொலைவில்லா யாயினுந்களாநது' க00 'மூத்தயாககை', மூத்த வியாககை' க0ச. 'இதுகெடப'

பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பயன்

இற்றென வகுத்த வியலபீ ராறும

பிறந்தோ ரநியிற பெருமபே றறிகுவா

கக0 அறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவா

பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்

ஓதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி

இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறநது

முயற்கோ ணுணடெனக கேட்டது தெளிதல

கக0 உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்

அலகில பலலுயி ரறுவகைத தாகும்

மககளுந தேவரும் பிரமரு நரகரும்

தொகக விலங்கும் பேயு மென்றே

நலவினை தீவினை யென்றிரு வகையாற

கஉ0 சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோன்றி

வினைப்பயன் வினையுங் காலை யுயிராகடகு

மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும்

தீவினை யெனப் தியாதென வினவின்

ஆயதொடி நல்லா யாங்கது கேளாய

கஉ0 கொலையே களவே காமத தீவிழை

வுலையா வுடம்பிற ரோனறுவ மூன்றும்

மெனப்படும, இவற்றினியலபை, இருதூல, ௩0 - ஆம் காதையால் உணாக

கக்க பேதைமை - அவிசலை

ககஉ இவற்றை - துவாதச நிதானங்களை ககச கோடு - கொம்பு

ககக - ச பேதைமையெனப்பது மயங்கிக் கண்டது மறந்து கேட்டது

தெளிதலெனக

கக0 'உலகமூன்றினும்' என்பதுமுதற் செய்கை கூறப்படும

கக0 - சு உயிராமுலகம் அலகில - உயிராகிய உலகம் அளவில்லாதன செய்கை கூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகை யுயிராகளும் கூறப்பட்டன

ககச - அ பேயுமென்றே அறுவகைத தாகுமெனக

கஉ0 சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறிய மககட்கருமுதலிய ஆறும், "தெய்வக கருவுந் திசைமுகக கருவும்" (பதி. உஅ) என்று முன்பு வந்திருத்தல கானக

ககக - உஉ. செய்கை, இருவகையால் தோற்றிக் காட்டுமெனக

கஉ0 காமததீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

கஉ0 - சு. கொலையும் களவும் காமமுமென உடம்பிறரோனறுவன மூன்றும்

(பி - மீ.) க0அ 'இவ்வீராறும' கக0 'நரகடைகுவா' கஉ0 'பட்ட பிறப்பினுட்டோன்றி' கஉ0 'தீவழக்கு'

பொய்யே குறளை சடுஞ்சொல் பயனில
 சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன்றுவ நான்கு
 வெஃகல வெகுளல் பொல்லாக கட்டியென
 கரு மூன்று தனனி னுருபபன மூன்றுமெனப்
 பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவர்
 இத்திரம் படரா படாகுவ ராயின
 விலக்கும பேடி நரகரு மாகிக
 கலங்கிய வுளாக சவலையிற் றேன்றுவா
 கரு நெல்லினை யெனப் தியாதென வினவிற
 சொல்லிய பத்தின் றெகுதியி னீங்கிச
 சீவந தாங்கித் தானந தலைநின்று
 மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
 தேவரு மககளும் பிரமரு மாகி
 சுசு0 மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குலா
 அரைசன நேவியோ டாயிழை நல்லீர்

கஉ௭ குறளை - கோள

கஉ௭ - அ பயனில சொல் - அறம் பொருளினபங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்

கஉ௯ வெஃகல் - விருமபல, வெகுளல் - கோபித்தல், வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்படும

கரு0 உருப்பன - தோன்றுவன

கஉ௩ - நக தீவினையெனப்பது, மூன்றும நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்து வகைப்படும

கரு௨ இத்திரம் - கொலை முதலிய தீயவழிகளில் படரா - செல்லா

கரு௨ - ச நீல மோக்கல் செய கசு0, சமய மேற இக்கருத்து, “விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாகும், கலங்களுத் தீவினை கடியின” (உரு சக - உ) எனப் பின்னும வருதல் காண்க

கரு௬ சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக காட்சி யெனப்பன

கரு௭ சீலம் - பஞ்சசீலமுதலியன கரு௯ மணி உசு ககள

கரு௭ - க நீல மோக்கல் செய கசு0, சமய மேற

கஉ௩ - நக நீல புத்த செய உஅ, சுரு, சமய மேற

கசு0 மகிழ்ச்சிவினை - நலவினை

கரு௩ - சு0 மணி நு0 சரு - அக

கசுக ஆயிழை நலவீரெனத்து, மாதவியையும் சுத்தமதியையும் ஆயுத தையும்

(பி - ம்.) கஉ௭ ‘பயனில’ கஉ௯ ‘வெகுடல்’ கரு0-நக ‘மூன்றும, பத்துவகையெனப்’ கரு௬ ‘நீகி’ கசுக ‘அரசன்’

புரையீர நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
முறுபிறப் புணர்ந்த மணிமேகலை
பிறவறங் கேட்ட பின்னுள் வந்துணக்
சசநி கித்திறம் பலவு மிவற்றின் பகுதியும்
முத்தேர் நசையாய் முன்னுறக் கூறுவல்
என்றவ நெழுதனு மிளங்கொடி யெழுந்து
நன்றறி மாதவ நல்லடி வணங்கித்
தேனியு மாயமுள் சித்திரா பதியும்
சசநி மாதவா நன்மொழி மறவா தயமமின்
இந்நகர் மருங்கின்யா னுறைவே னாயின்
மன்னவன் மசறகிவன் வருங்குற் றென் குவர்
அந்ந திரை டடைந்ததற பின்னா
மாதின் மணிபல வைநதொழு தெத்தி
சசநி வாகிபுட் புகரு மாத திளிதனக்
செஞ்ஞா நல்லறம் யாங்குணுள், செய்ஞவல்
எனக்கிட ருண்டென தீர்ச்சல வேண்டா
மனக்கிளி யீரென் றவவரபும வணங்கி
வேந்தறு பொன்போல விழ்சத்தி மறைந்த
சசநி அநதி மலை யாயிழை போகி
உகை வறவியு முதியாள குழிகையும
இவ்வுகை கந்தமு மேத்தி வலங்கொண்

சச2 புரை - குற்றம் நல்லறம் - அருளறம்

சச3 பிறவறம் - மறறைச சமயதருமம்

சச4 - கூ இத்திறம் பவறறையும் இவற்றின் பகுதியும் கூறு

சச5 இளங்கொடி - மணிமேகலை சச6 மணி உச கூ

சச7 நனற்றிமாதவன் "நனற்றி செட்டி" (மணி 38 30)

சச8 கண்ணகியைத் தரித்ததற்பொருட்டு வஞ்சகரத்திற புகருது

சச9 அஃதையும் உம் இறந்ததுதழீஇயது

சச10 அநதிமாலையில்

சச11 முதியாள குழிகை - சம்பாபதி கோவில்

சச12 - சச13 "வெந்தறு பொன்னி நைதி பூப" (அகநா எக)

சச14 காதம் - தூண், என்றது கந்திப்பாடையை, ஆகுபெயர்,
"கல்கெழு கடவுள் கந்தனைகவிட" (புறநா 102)

(பி - ம) சச15 'நல்லினை போற்றிக்' சச16 'பின்னுள்ளனைக்கு'
சச17 'முத்தொனையாக முன்னாக கூறுவன்' சச18 'மறவாதயின்'
சச19 'இவள் கூறறெனவரைகுவா' சச20 'அடைந்தபின்னாள்' சச21
'வெந்தறு பொன்' சச22 'முதியாள் கோட்டமும்'

டந்தர மாறாப் பறந்து சென் றுயிழை
 இந்திரன் மருமா னிருமபதிப புறத்தோர்
 கூசுந் பூம்பொழி லகவயி னிழிந்து பொறைபுயித்
 தாங்குவாழ் மாசவ னடியிணை வணங்கி
 இந்நகரப் போயா திந்நக ராநும
 மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறும
 நாக புரமிது நன்னக ராளவோன
 கூசுந் புரமிது திரனமகன் புண்ணிய ராநா
 ஈங்கிவன ிறந்த வநநாட டொட்டும் -
 ஓங்குரா வாளத்துப பெபலிசுரா பறியாது
 மண்ணு மரணும் வாய்ப்பல தருஉம
 உணர்வன் றுருக்கு நோயுயிரக கிலவெனத
 சஎநு தவநாடந தாரேன றன்றிறங் கூறினன்
 அகைமலாப பூம்பொழி லருந்தவன றுனென
 உச—ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை முற்றிறு.

கூசுந் அந்தரம் அரு - அராயமேவழியாக, மணி கூ உகக
 கூசுந் இத்திரன் மருமான - புண்ணியராசன, மருமான - வழித
 தோனநல பதி - நாகபுரம்
 கூசுந் அநுமின - உள்கிடத்தே
 கூசுந் மாதவன் - தரும சாவகன் [நாள்
 கூசுந் யாரென - யாரெனறு மணிமேகலைகேட்ப கூறும் - சொல்லு
 களக தொட்டும் - தொடங்கியும், மணி கந் நுந்
 களஉ பெயல - மலந் பிழைப்பு அறியாது - சவறுதலையறியாது
 களந் தருஉம - கொடுக்கும் களச உயிரகளுக்கு நோயிலலை
 களந் தகை - கடடிய தாரான றன் - புண்ணியராசனது
 களச அகைமலா - மலாநதமலா, “அகைமததம்” (தந்த கூஅ)
 அருந்தவன் - தருமசாவகன்

க - களச தொனமுறுகணிகை கேட்டு வருநதி வீழாது, எத்கி,
 ‘தந்த’ என, இராசமாதேவி ஈங்கியை சொல்லுமி, மாதவி அறவணவடி
 னுடன வர, காண்டலும், எதிரென்று துணையடி வணங்க, அவன்,
 ‘அறிவுண்டாக’ என்று கூறலும், இராசமாதேவி காட்டி வீளக்கிச செயத
 பன், ‘வாழ்க’ என, ‘தேவிகேளாய், கலவீர கேணமின், மணிமேகலை,
 முன்னுறக கூறுவல்’ என்று அவனெழுதலும், இளங்கொடி எழுந்து
 வணங்கி என்று வணங்கிப் போகி எத்கி வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து
 பொறைபுயிதது வணங்கி, “யாது யாரா” என மாதவன் கூறும்,
 அநுநனம் கூறும்ருந்தவன் கூறினனென வினைமுடிவு செய்க

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

—••••—

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்
தீடையழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணர்த்தி
வஞ்சிமாநகாபுக்கபாட்டு]

—

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புருநது
தரும சாவகன் றனனடி வணங்கி
அறனு மறனு மரித்தமு நிதத்த
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுபிப புக்கிதும்
டு சார்பிற றேற்றமுஞ் சாரபறுத் துயதியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப்
பெண்ணினை யில்லாப பெருவனப புறருள
கண்ணினை யியக்கமும் காமனோ டியங்கா
அங்கையிற பாத்திரங் கொண்டறங் கேட்கும்

க அரசன் - புண்ணியராசன். உரிமை - மனைவீ, “உரிமைமுன
போக்கி யல்லா லொளியுடை மன்னா போகா” (கீவக ௨௭௨)

உ தருமசாவுகனெனபது, அப்பொழிலில் நோற்றுவதியும் ஒரு
முனிவன் பெயர் இப்பெயர்கருத தருமங் கேட்பவனெனபது பொருள்

௩ மறன் - பாவம் அறிததம் - அறிததியப்பொருளின் வகை

௩ - ச நிதத்ததிறன் - நிததியப் பொருளின் வகை துக்கம் - பிறப்பு,
பிணி, முப்பு, சாககாடு, விருமபியன் பெருமை, வேண்டாதன பெறுதல்
என்னும் ஆறும் புகழில் - புகழிடம்.

டு சார்பிறனோற்றம் - பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டு நிதானத்
தினது தோற்றம் உயதி - பிழைத்தல், “செய்தி கொன்றோக குயதி
யில” (புறநா ௩௪), “உயதிக கால முரையீ ரோவென” (கிலப்
க0 ௨௪0)

ஈ ஆரியன் - ஆஃரியன், என்றது புத்தனை.

எ பெருவனப்பு - பேரழகு

அ இயக்கம் - இயங்குதல் இவ்வடியோடு, “உருவி லாளனெடுருவம்
பெயாப” (டு ஈ) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ி) ஈ ‘அறிவுறக்கேட்டு’ க ‘அங்கைப் பாத்திரங்’

உரு. ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை உள

- க0 இங்கிணை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக
காவலற் றொழுது கஞ்சக னுரைப்போன்
நாவலந் தீவிலிந் நங்கையை யொப்பரா
யாவரு மிலலை யிவடிந் மெல்லாம்
கிள்ளி வளவனோடு கெழுதகை வேண்டிக
கரு கள்ளவீழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக
காவிரிப் படப்பை நன்னகா புககேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணாநதாங்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தேன்
ஆங்கவ ளிவளவ் வகனகா நீங்கி
உ0 ஈங்கு வந்தன னென்றலு மிளங்கொடி
நின்சைப் பாத்திர மென்சைப் புருத்தது
மன்பெருகு செல்வத்து மயங்கினை யறியாய்
அப்பிறப் பறிந்திலை யாயினு மாவயிற்

க0 யாரென்ன - யாரென்று அரசன் கேட்ப [வெனக
க - க0 அரசன் புருந்து வணங்கிக் கேட்டி, 'இவள் யா' என
கக கஞ்சகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சகன் மணிமேகலையின் வரலாற்றை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக
கூறபட்டம்

கக இவள் திறமெல்லாம் - இவளுடைய வரலாறு முழுதும்

கச கிளவளவனெனறது, உதயகுமரன் தந்தையை, கெழுதகை -
உரிமை, எனறது நட்பை

கக காலிரிபடப்பை நன்னகர் - காலிரியைத் தோட்டக் கூற்றிற்கு
எல்லையாகவுடைய காலிரிப்பும் பட்டினம், படப்பை - பக்கமுமாம்,
காலிரி படப்பைப் பட்டினம்" (சிலப் கரு - கருக)

கஅ அனதே - யான போயவந்த அக்காலத்தே

கக - அ இவள திறமெல்லாம் அன்றே யுரைத்தேன்.

உ0 இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கக - உ0. உரைப்போனாகிய கஞ்சகன், 'ஈங்குவந்தனன்' என்றலும்

உக. 'நின்னைப் பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியராசனை
நோக்கி மணிமேகலை கூறுங்கூறறு பாத்திரம் - அமுதசுரபி

உஉ. செல்வத்து - செல்வத்தால்.

உக அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு, எனறது, சாலியயிற்றிற் பிறந்த
பிறப்பை

(பி - ம்) கஅ 'ஒதினனெறியானன்றே' கக 'ஆங்கவடானவக
கக'

றிபிறிப பறிந்தலை யென்செய் தனையோ
 ௨௫ துமணிப்பல் லவமவலங் கொண்டா லல்ல
 பிணிப்பறு பிறவியின் பெற்றியை யறியாய்
 ஆங்கு வருவா யரசநீ யென்றப
 பூங்கமழ் தாரோன் முன்னாப புகன்று
 மையறு விசுமபின் மடக்கொடி பெழுது

௩௦ வெயயவன் குடபால வீழா முன்னா
 வானின் றிழிந்தது மறிதிறை யுலாவும
 பூநா றடைகரை யெங்கணும போகி
 மணிப்பல் லவமவலங் கொண்டு மடக்கொடி
 பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காண்டலும

௩௫ தொழுதுவலங் கொள்ளவத் துமணிப பீடிகைப
 பழுதில் காட்சி தன்பிறப புணரத்தக
 காயங் கரையெனும பேரியாற் றடைகரை
 மாயமின மாதவன றன்னடி பணிந்து
 தருமங் கேட்டுத் தாடொழு தேத்திப

௪௦ பெருமகன் றன்னொடும பெயாவோக கெல்லாம
 விலங்கு நரசரும பேயகளு மாகரும

௨௬ பிணிப்பு - பற்று பெற்றி - தன்மை

௨௭ ஆங்கு - மணிபலவததிறகு நீ ஆங்கு வருவாயென்று

௨௮ தாரோன் - புண்ணியராசன்

௨௯ - ௨௮ இளங்கொடி புகன்று

௩௦ மடக்கொடி - மணிமேகலை

௩௧ இழிந்து - இறங்கி ௩௪ மாதவன் - புத்தன்

௩௨ - ௩௪ மடக்கொடி எழுத்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு

காண்டலுமென்க

௩௬ பழுது - குற்றம் ௩௭ - ௬ பீடிகைக்காட்சி உணரத்த

௩௮ அடைகரை - அடைகரையிலுள்ள.

௩௯ மாதவன் - பிரமதருமன்

௪௦ 'தருமங்கேட்டு' என்பது முதலியன, பிரமதருமனை முன்னிலை யாககி மணிமேகலை கூறுங்கூற்று

௪௦ பெருமகன் - அரசன், எனறது அதிபதியை பெயாவோக கெல்லாம - அவநதி நகரத்திற்குச் செல்லவாரெல்லோருக்கும்

(பி - டி) ௨௬ 'பெற்றிமையுணராய்' ௨௮ 'முன்னாப்பொருநதி' ௩௭ 'கொள்ளத்ததுமணிப' ௩௮ - ௭ 'பிறப்புணராத, காயங்கரை'

உரு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதைஉளக

கலங்களுத் திவினை சடிமின் கடிந்தால்
 சேவரு மகசனும் பிரமரு மாகுதா
 ஆகலி னல்வினை யயரா தோமபுமின்
 சரு 11. லவன் முழுதும் பொய்யின் றுணாநதோன்
 உலகுயக கோடற் கொருவன் றேன் றும்
 . அநரா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல
 தின்னாப் பிறனி யிழுககுந ரில்லை
 மாறறருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
 ரு0 போற்றுமி னறமெனச சாற்றிக் காட்டி
 நாககடிப பாக வாய்ப்பறை யறைநதீர
 அவவரை கேட்டுந்ம மடிதொழு தேதத
 வெவவுரை யொங்கடகு விளமபினி ராதலி

சு2 கலங்களுத் திவினை - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்
 துணைடாகும் கொலை முதலிய பததுவகையினதாகிய பாவத்தை

சு3 நலவினை - கொல்லாமை முதலிய பதது வகையினதாகிய
 புண்ணியத்தை ஆயராது ஒம்புமின் - மறபாது பாதுகாத்ததிடுன்

சு4 புலவன் - ஞானி, புத்தனைப்பது இப்பொருட்டு முழுதும்
 பொய்யின் றுணாநதோன் - ஸாவஞ்ஞன்

சு5 உலகுயக கோடற்கு - உலகைப் பிழைப்பதற் பொருட்டு
 எகதேவனைப்பது புத்தன் பெயாகளுள் ஒன்றாவின் இவர்க், 'ஒருவன்'
 என்றா

சு6 - கூ புலவனும் உணாநதோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உயக
 கோடற்குத் தோன்றுமென்க

சு7 அவனறம் - அஃறா கூறப்படும் அறம்

சு8 இனனா - துன்பம் இழுகருநிலை - தப்புவாரிலலை

சு9 - அ மணி சு2 கூக - ௧00

சு10 மாறறருங் கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய இயமன், "மாற
 றருங் கூற்றம்" (தோல் புறத்தினை கு உச), "மருதில் கூற்றம்"
 (புறநா ௩)

ரு0 அறம் போற்றுமின்னென்று சொல்லிப் பொருளை விளக்கச்
 செய்து, சாற்றி - நிறைத்தெனமுமாம், "நிவநதுசெ ணீத்ததங் குளங்
 கொளச சாற்றி" (மதுரைக் உசக)

ரு1 நாவை கடிப்பாக வாயாகிய பறையை அறைநதீர, கடிப்பு -
 பறையடிக்குங் குறுத்தி, "நாககடிப பாக வாய்ப்பறை யறையினும்"
 (சிலப் கச உக)

சு0 - ரு1 பெயாவோக்கெல்லாம் சாற்றிக் காட்டி அறைநதீரென
 இயைக்க

ரு2 வெவவுரை - பதினாறுநாளில் இராகுலன் திட்டிலிடமென்னும்,
 பாம்பால் இறப்பானென்றும், நீ அவனோடு தயில மூழ்குவையென்றும்
 (பி - ம்) சு3 'உலகுயக கோட்டரகு'

பெரியவன் றேன்ற முன்னரிப் பீடிகை
 ௫ சரியவ னிட்ட காரணந தானும்
 மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துமிர் நீங்கிய
 சன்பிறப் புணர்ச்சதலு மென்னென் றியான்றொழ
 முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
 மற்றப் பீடிகை தன்மிகைப பொருஅது
 ௬௦ பீடிகை பொறுத்த பின்ன ரல்லது
 வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்
 பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார பிறவியைத்
 தரும் பீடிகை சாற்றுக வென்றே
 அருளின னாதலி னாயிழை பிறவியும்
 ௬௫ இருளறக் காட்டு மென்றெடுத்த துரைத்த
 தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
 இன்றெனக் கென்றே யேசதி வலவகொண
 உங்கிய னின்னண மாக விறைவனும்

சொன்ன சொற்கள், இதனை இடதூல் ௧-ஆம் காதை, ௪௮ - ஆம் அடி
 முதலியவற்றிலுணராக

௫௪. பெரியவன் - புத்தன் பீடிகை - பீடிகையை
 ௫௫. கரியவன் - இந்திரன், "தேவாகோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை"
 (௮ ௫௨) என்று முன்பு வந்திருந்ததலக் கண்க

௫௫ - ௭ காரணநதானும் உணராததற்குக் காரணமும் என்னவென்று
 யான்றொழ.

௫௮. முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன் - எல்லாமறிந்தமுதல்வன், ஸாவஜ
 னன், மணி ௫ ௧௦௧ ௫௬ பொருஅது - சுமவாது, முற்ற

௬௧. வானவன் - இந்திரன்.

௬௨. பெருமகர்க்கமைத்து - புத்தனை அறிந்துகோடற் பொருட்டு
 இயற்றி பிறந்தார் பிறவியை - பிறந்தோருடைய பழம்பிறப்பின் செய்தி

௬௩. சாற்றுக - உணராததுக [யை

௬௪. அருளினன் - ஆணைநதான். ஆயிழை பிறவியும் - உன் பிற
 வியையும்.

௬௧ - ௪. அவ்வானவன் அமைத்துச் சாற்றுகவென்று அருளின

௬௫ இருளற - மயக்கமற. [னென்க.

௬௬. அருந்தவா. முன்னிலை கணவந்தது.

௬௭ - ௬ அன்று உரைத்ததாகிய வாய்மொழி

௬௮ - ௭. எனக்கு வாய்மொழி இன்றைக்குரைத்தது போன்ற
 தென்று.

௬௮. இவன் - மணிமேகலை. இன்னணமாக - இப்படி இங்கேயிருக்க.
 இறைவன் - புண்ணியராசன்

(13-15) ௫௬. 'பீடிகை தன்மிகைப் பொருஅது' ௬௭ - ௬. 'மரு
 னறக் காட்டுதுமென் றெடுத்ததுரைத்த, வன்றே'

உரு. ஆபத்திரனேதிமணிபில்லவமடைந்த காதை உரு

- ஆங்கப பொழிலவிட் டகநகர் புக்குத்
 எ0 தநதை முனியாத தாய்பசு வாக
 வந்த பிறவியு மாமுனி யருளாற
 குடாததொடா மாலை சூழா தாங்கோர
 அடாப்பொன முடடையு ளடங்கிய வண்ணமும்
 மாமுனி யருளான மககளை யிலலோன்
 எரு பூமிசந திரனகொடு போந்த வண்ணமும்
 ஆயதொடி யரிவை யமரசந தரியெனும்
 தாயவாயக கேட்டுத் தாழ்துய ரெய்தி -
 இறந்த பிறவியின் யாயசெய ததூஉம்
 பிறந்த பிறவியின் பெற்றியு நினைந்து
 அ0 செருவேன மன்னா செவவிபராத துணங்க
 அரைசவீற றிருந்து புரையோரப் பேணி
 நாடகங் கண்டு பாடற பானமையிற
 கேளவி யினனிசை கேட்டுத் தேவியா
 ஊடற செவ்வி பாரததுநீ டாது

- எ0 முனி - மணமுகமுனிவன், மணி கடு - ச.
 எக அடா - தகடு எஉ - ந. மணி, கடு கந - ச
 எக - ந அருளால் அடங்கியவண்ணமும்,
 எரு. பூமிசநதிரன் - நாகபுரத்தரசன்
 எச - ரு இலலோனாகிய பூமிசநதிரன்
 எசு அமரசநதரி - பூமிசநதிரன் மனைவி.
 சுஅ - எஎ இறைவனும் விட்டுப் புகுபுப் பிறவியும் அடங்கியவண்ண
 மும் போந்தவண்ணமும் கேட்டுத் துயரெய்தியெனக்
 எஅ இறந்தபிறவி - போனபிறப்பு யாய - தாய, என்றது சாலியை
 இறந்தபிறப்பின் செய்தியை மணிமேகலையாலுணராதான போலும்
 எக. பெற்றி-பேறு, என்றது பசுவயிற்றிற்பிறந்தது முதலியவற்றை.
 அ0 செவவி - தம் குறைகூறுதற்கேற்ற மனமொழிமெய்கள இனி
 யனங்காலம் உணங்க - வாட
 அக. வீற்றிருந்து - வருத்தமின்றியிருந்து; செமமானிருந்தென்றமாம்;
 முருத எ0, ந புரையோரப்பேணி - பெரியோரை வழிபட்டு, அமைச்சர்
 களையும் புரோகிதர்களையும் விருமபித துணைக்கொண்டென்றமாம்
 அஉ - ந. பட்டினப் ககக
 அச ஊடல - பிணங்கல, 'வழக்காட்டு' என்பா வேண்பாமாலை
 உடையாசிரியா, நீடாது - தாமதியாமல்

(பி. ம்) எஉ 'மாலை சூடியாங் கோர்' எசு. 'அரிவையாசுந்தரி
 யெனும்' -

அரு பாடகத் தாமரைச சீறடி பணிந்து
தேமரு கொங்கையிற் குங்கும மெழுதி
அங்கையிற் துறுமலா சரிசூழற் சூட்டி
நறுமுகை யமிழ்துறாஉந் திருநகை யருந்தி
மதிமுகக கருங்கட செங்கடை கலக்கக

கூ0 கருப்பு விலலி யருப்புககளை தூவத
தருக்கிய காமக் கள்ளாட டிகழ்ந்து
தூவறத துறத்த னன்றெனச சாற்றித்
தெளிந்த நாதனை செவிமுத லீட்டவித்
தேத மின ரு யின்று விளைந்தது

கூரு மணிமே கலைநான காரண மாகவென்
றணிமணி நீணமுடி யரசன் கூற
மனமவே ருயினன மனனென மந்திரி

அரு பாடகம் - ஒருவகை காலணி

அக குங்குமம் - குங்குமச சாந்து

அஎ அங்கையின் - அகங்கையினாலே துறுமலா - நெருங்கியமலர்
அங்கையிற் சூட்டி

அஅ முகை - அருமடி. நறுமுகைபோலுந் திருநகை

கூ0. கருப்புவிவலி - மனமதன் அருப்புககளை - மொட்டருமலராகிய
அமடி விலலி கணையத்தூவ

கக காமகள்ளாட்டு - காமமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடும் விளை
யாட்டு மணி உஉ உ0 ; “காமக கள்ளாட்டடங்கினா மயங்க” (சிலர்
உஉ கஉஎ)

அஉ - கூக ‘நாடகங்கண்டு’ என்பது முதலியன காமகள்ளாட்டிற்கு
அடை.

கஉ தூவறததுறத்தல் - பற்றுக்கோடறத்ததுறத்தல், கலி ககஅ

கக நாதன் - தருமசாவகன். முதல் - இடம் வித்து - அவன் கூறிய
உபதேசமொழி கூச ஏதமின்றாய - குற்றமில்லாமல்.

கக. நீணமுடி - தொன்றுதொட்டுவந்தமுடி, குலத்தின் பெருமை
கூறியவாறு, “நெடுமுடிக் குருசில” (கீவக உகச.) அரசன் - புண்ணிய
ராசன்

கக - கூ. வித்து, மணிமேகலை காரணமாக இன்று விளைந்ததென்று
அரசன் கூற

எஎ - கூக அரசன், துயரெய்தி நினைந்து இகழ்ந்து சாற்றிய கூற

கஎ. மன - அரசன்

மேலவருவன, சனமித்திரனென்னும் மந்திரி கூற்ற.

(பி - ம்) அரு. ‘சீறடிபிடித்து’ அஅ ‘அமிழ்துறு திருநகை’ கூ0
‘கருப்புவிவலங்கன்’ கஉ ‘தூவறததுறத்தல்’

௨௫.— ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை ௨௮௩

சனம்த் திரனவன் றுடொழு தேததி
 எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
 ௧௦௦ துங்கோ னுனனைப பெறுவதன் முன்னாட்
 பனனீ ராணடிப பதிகெழு நன்னாடு
 மன்னுயிர மடிய மழைவளங் கரந்தீந
 கினரூள குழவிக கிரங்கா ளாகித
 தானறனி தினனுந தகைமைய தாயது
 ௧௦௫ காயவெங் கோடையிற காரதோன் றியதென
 நீதோன றினையே நிரைத்தா ரணணல்
 தோன் றிய பின்னாத தோனறிய வுயிராக்டு
 வரனம பொய்யாது மணவளம பிழையா
 தூனுடை யுயிராக னுறுபசி யறியா
 ௧௧௦ நீயொழி காலை நினனா டெல்லாம
 தாயொழி குழவி போலக கூஉம
 துயாநிலை யுலகங் காதத லின்றிநீ
 உயாநிலை யுலகம வேட்டனை யாபின
 இறுதி யுயிராக னெயதவு மிறைவ
 ௧௧௫ பெறுதி விருமபினை யாகுவை யன்றே

கூக கேண்மதி - கேள், மதி முன்னிலையைசை
 ௧௦௦. துங்கோன - பூமிசந்திரன்
 ௧௦௧. இப்பதிகெழுநனாடு - இந்நகரத்தினையுடைய நல்லசாவுகநாடு.
 ௧௦௨. கரந்த - மறைநது ௧௦௧ - ௨ மணி. ௧௪ ௫௫ - கூ.
 ௧௦௩. ஈனரூள - தாய. ௧௦௧ - ௪. நாடு தகைமையதாயது.
 ௧௦௩ - ௪ “ தந்தையை மக்கள முகமபா ராமல், வெந்த சாகம் வெவ்
 வே றருநி ” (தமிழ்நா ௧௮)
 ௧௦௮ பிழையாது - தப்பாமல். ௧௦௯ உயிரகள அறியா
 ௧௧௦ ஒழிகாலை - நீங்கியபொழுது
 ௧௧௧ கூஉம - கூப்பிடும், முற்று
 ௧௧௦ - ௧௧ “ தாயி னாவாக குழவி போல, வோவாது கூஉம ” (புறநா
 ௪), மணி ௨௫ ௨௩௬ - எ
 ௧௧௩. உயாநிலையுலகம் - முததியுலகம், “ உயாநிலையுலகமுஞ் சிறிது ”
 (துறுந் ௩௬௧ ௨) வேட்டனை யாயின - விருமபினையாயின.
 ௧௧௪ இறுதி - மரணம் உயிரகள இறுதியெய்தவும
 ௧௧௫ பெறுதி - இலாபம்
 ௧௧௬ - ௫ வேட்டனையாயின விருமபினையாகுவை
 (பி - ம்.) ௧௦௦. ‘ துங்கோனினனை ’ ௧௦௨ - ௩ ‘ வளங்கரந்த, தினரூள ’
 ௧௧௨ ‘ காககலொன்றுநீ ’ ௧௧௪ ‘ இறுதியுலகமெய்தவு மிறைவன ’

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பும
மன்னுயிர முதலவ னறமுமீ தன்றால்
மதிமா ரோந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதலவன் கேட்டு

கஉ௦ மணிபல் லவமவலங் கொளவதற் கெழுந்த
தணியா வேடகை தணிததற் கரிதால
அரசு முரிமையு மகநகாச சுற்றமும
ஒருமதி யெலலை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய கமமியா வருகெனக் கூஉய

கஉ௫ இலங்குநீர்ப புணரி யெறிகரை யெயதி
வங்க மேறினன் மணிபல லவத்திடைத்
தங்கா தககலஞ் சென்றுசாரந் திறுத்தலும்
புரைதீர காட்சிப பூங்கொடி பொருந்தி
அரைசன கலமென நகமகிழ் வெயதிக

கஉ௦ காவலன நன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவும்
தேமலாச சோலைத் தீவகம வலஞ்செய்து

ககசு தன்னுயிரககு - தன் உயிர வருந்ததற்கு ஓம்பும-பரதுகாக்கும்.

ககஎ மன்னுயிர முதலவன் - புத்தன் அறம்-காருணியம் சது -
நீ துறந்து முததியடைதற்கெண்ணியது சது முதலவனது அறமுமன்று
ககசு - எ புத்தனை, 'பரதுககதுககி' (நீலகேசி) என்று கூறியிருந்
தல காரணக்

ககஅ. மதி மாறோந்தனையென்றான், பிறவுயிரகளின் வருத்தத்தை
நீக்கக்கருதாது தனபயனைக் கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்

ககசு முதுமொழி-அறிவுவாயந்த மொழி. முதலவன்-புண்ணியராசன்
கஎ - ககசு. சனமித்திரன், மன மனமவேறாயினெனன்று தொழுது
வததி முதுமொழி கூற கஉ௩ மதி - மாதம்

கஉச கலஞ்செய்கமமியிர - கப்பலில் தொழிலசெய்வோர், "கலம்
புணர் கமமியா" (மணி எ. எ௦) கஉ௫ புணரி - கடல்

ககசு - உசு. முதலவன் அம்மொழியைக் கேட்டுக் காததல நின்கடனெ
னக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினெனக்க

கஉஎ தங்காது - இடையே தங்காமல் இறுத்தலும் - தஉசலும்

கஉஅ. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு பூங்கொடி - மணிமேகலை.

கக௦ - கக காவலன நன்னொடும் வலஞ்செய்து

(பி - ம்) கஉச. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய'

உரு.-ஆபத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை உஅரு

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணா விகும
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற

கரு குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப பீடிகை
கையகத தெடுத்தக காண்போரா முகத்தை
மையறு மணடிமம போலக காட்ட
எனபிறப பறிந்தே னென்னிடா தீரந்தேன்
தென்றமிழ் மதுரைச செழுங்கலைப் பாவாய்

கசு மாரி நடுநாள வயிறுகாய பசியால்
ஆரிரு ளஞ்சா தமபல மணைந்தாங்
கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணு தழுங்குவேன கையில்
நாடுவறங் கூரினுமீவ வோடுவறங் கூரா

கசு தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
அமுத ஈரரி யங்கையிற் றந்தென
பவமறு வித்த வாறோ பாவாய
உணாவிற றேனறி யுரைப்பொரு ளுணாததும

கரு. பெருமகன் - அரசன், அண்மைவிளி

கஉ. - கரு பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட

கரு. உலந்தபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை

கரு. மையறுமணடிம - குற்றமற்ற கண்ணடி, “வயக்குறுமண்
டிம” (கலி உரு.)

கரு. - எ. மணடிமமபோலப் பீடிகை உலந்த பிறவியைக் காட்ட.

மேலவருவன், பழம்பிறப்புணாத புண்ணியராசன் கூற்று

கரு. தமிழ்மதுரை சிறுபாண்டி கூசு - எ. கலை - வித்தை

கசு. மாரிநடுநாள - மழையையுடைய ருளிரவில்

கசு. இரந்தூண்முணுவையே வாழ்க்கைப் பொருளாகவுடைய
என்பாலவந்தோர் பொருட்டு.

கசு. அமுங்குவேன - வருந்தவேன, பெயா

கசு. - ரு மணி கசு கஉ - ரு.

கசு. அங்கையின் - அழகிய கையினால்.

கசு. பவம் - கருமக் கூட்டம்

கரு. - ச. இவ்வடிகளிற கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில்
கசு. ஆம் காதை, ரு. ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணாக

கசு. உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்,

(பி - ம்) கரு. - க. ‘என்னிடா தீரந்த, தென்’ கசு. ‘காணுதழு
வேன்’ கசு. ‘எடாபரியல்’

மணிதிக முவிரோளி மடநதை நின்னடி

கடு0 தேவ ராயினும் பிரம ராயினும்

நாமாசு கழுஉ நலங்கிளா திருந்தடி

பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லல்லது

மறந்து வாழேன மடநதையென நேத்தி

மன்னவன மணிமே கலையுட னெழுந்து

கடுரு தென்மேற் காசு சென்று திரையுலாம்

கோமுகி பென்னும் பொய்கையின கரையோர்

தூமலாப புனைத துறைநிழ லிருப்ப

ஆபுத திரனே டாயிழை யிருந்தது

காவற நெய்வதங் கண்டுவந் தெயதி

கசு0 அருந்தியிர் மருந்துமுன் னங்கையிற் கொண்டு

பெருந்துயர் தீர்த்தவப் பெரியோய வந்தனை

அநநா ணின்னை யயாததுப் போயினா

பின்னா வந்துநின் பெற்றிமை நோக்கி

கசுக் மணி - பளிங்கு, “மணிமரு டெண்ணீர்” (மலைபடு ௨௫0);
முத்துமாம

கடுக நா மாசு - நாககுற்றம் கழுஉம் - போக்கும்

கடுஉ பிறவிகள் - பிறவிகளதோறும் பேணுதல் - உட்கொண்டு வழி
பதெல் கடுங் மடநதை விளி

கசுக் - கடுங் நின்னடிகளைப் பிறவிகளதோறும் பேணுதல்லலது மற
வேன.

கடுரு உலாம் - உலாவும். கடுசு. கரை - கரையில்

கடுங் - எ மன்னவன எத்தி எழுந்த சென்று கரையில் நழுவில்
இருப்பவெனக்

கடுக தெய்வதம் - தீவதிலகை

கசு0 ‘அருந்துயிர் மருந்து’ எனபது முகவியன், தீவதிலகை புண்
ணியரசனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று உயிராமருத்து - சோழ

கசுக் பெருந்துயர் - பசித்துயர் வந்தனை - வந்தாய

கசுஉ அநநாள் - போனபிறப்பில் மதுரையிலிருந்து கப்பலவழியே
வந்து இத்தீவத்தை அடைந்த அநநாளில் அயர்ந்து - மறந்து போயினா :
பெயர்.

கசுக் பெற்றிமை - தன்மை, என்றது, “உண்ணு நோன்போடுயிர்
பதிப் பெயர்த்தமை” (மணி கசு ௬௫)

(பி - ம்) கடுக ‘நாமுறைபுகழ்ந்த நலங்கிழத்திருந்தடி’ கடுஅ.
‘ஆயிழைத்தனைக்’ கசு0 ‘மருந்துன்னங்கையிற்’ கசுக். ‘வருந்துயிர் நீக்
கிய மறவோன்’

உரு.-ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை உஅஎ

நின்குறி யிருநது தமமுயிர நீததோர
 கசுரு ஒன்பது செட்டிக ளுடலென் பிவைகாண்
 ஆங்கவ ரிடவுண் டவருடன் வந்தோர
 ஏங்கமெய் வைத்தோ ரென்பு மிவைகாண்
 ஊாதிரை தொகுத்த வ்யாமணல புதைப்ப
 வாயமலாப புனனை யணிநிழற் கீழால
 கஎ௦ அன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய
 எனபுடை யாககை யிருநது காணும்
 நின்னுயிர கொன்றாய நின்னுயிரக கிரங்கிப
 டினனாள் வந்த டிறநுயிர கொன்றாய
 கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னுயினை
 கஎரு பலாதொழு பாததிரங் கையி னேந்திய
 மடவர னல்லாய நின்றன மாநகா
 கடல்வயிறு புககது காரணங் கேளாய

கசுச நின்குறியிருநது - நீ இறந்தவிடத்து உண்ணோனபுடனி
 ருநது, குறி - இடம

கசுச ஆங்கவரிடவுண்டு - அவ்வொன்பது செட்டிகளும் உணவளிக்க
 உண்டு.

கசுஎ மெய்வைத்தோ - உயிரீங்கினோ, மணி சு ககக.

கசுஅ ஊாதிரை தொகுத்த - பரந்த அலைகள் திரட்டிய

கசுச ஆயமலா - அழகியமலா கீழால் - கீழிடத்தே, உருபு மயக்கம்.

கஎ௦ அன்பையுடைய அரியவுயிரை உனக்குக் கொடுத்த. ஆருயி
 ரொன்றது, ஈண்டு விஞ்ஞானஸகந்தத்தை களக் காணாய - பாராய.

கசுஅ - எக். புதைப்பக் கீழால் யாககையிருநது காலையெனக்

கஎ௦ - எக் இவ்வடிகளோடு, “அன்போ டியைநத வழக்கென்பவாரு
 யாக, கென்போ டியைநத தொடாபு” (குறள், எக்) எனபது ஒப்புநோக்கற்
 பாலது

கஎச கொலைவன் - கொல்லுதலைச் செய்பவன், “கொலைவன் யா
 கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்” (புறநா கடுஉ)

கஎஉ - ச ‘நின்னுயிர கொன்றாய’ என்பது முதலியன வஞ்சப
 புகழ்ச்சி

கஎடு ‘பலாதொழுபாததிரம்’ எனபது முதலியன தீவதிலகை
 மணிமேகலையை நோக்கிக் கூறுங்கூற்று

கஎச நகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

கஎச - எ நகா கடலில் அழுந்திற்று

(பி - ம்) கசுச ‘ஆங்கவா மடவாரவருடன்வந்தோ’ கசுஅ ‘ஊதை
 யீட்டிய வுயிராமணல’ கஎச ‘மடவரலாய’

நாக நன்ன டாள்வோன நன்மகள்
பீலிவளை யென்பாள பெண்டிரின மிக்கோள்

கஅ௦ பனிப்பகை வானவன் வழியிற றேன்றிய
புனிற்றிளங் குழவியொடு பூங்கொடி பொருந்தியித்
தீவகம வலஞ்செயது தேவர்கோ னிட்ட
மாபெரும பீடிகை வலங்கொண டேத்துழிக்
கமபளச செட்டி கலமவந திறுபப

கஅ௫ அங்கவன பாற்சென் றவன்றிற மறிந்து
கொற்றவன மகனிவன் கொள்கெனக கொடுத்தலும
பெற்ற வுவுகையன் பெருமகிழ் வெய்திப
பழுதில காட்சிப பைந்தொடி புதல்வனைத
தொழுதனன வாங்கித் துறைபிறக் கொழியக

கக௦ கலங்கொண்டு பெயாநத வனறே காரிருள
இலங்குநீ ரடைசுரை யககலங் கெட்டது
கெடுகல மாகுகள புதல்வனைக கெடுத்தி ௮
வடிவேற கிளளி மன்னனாக குரைப்ப

கஎஅ நாகநன்ன டாள்வோன - வளைவனன

கஅ௦ பனிப்பகைவானவன் - குரியன். வழி - பரம்பரை

கஅக பூங்கொடி - பீலிவளை

கஅ௦ - அக பூங்கொடி பொருந்தியதனை இநதூல, ௨௪ - ஆம காதை,

௨௧ - ஆம அடி முதலியவற்றாலுணாக

கஅக - ௨ இததீவ மெனறது மணிபல்லவத்தை

கஅ௩ பீடிகை - புத்தபீடிகை ஏததுழி - துக்கிக்கும்பொழுது

கஎஅ - அ௩ மகள் எனபாள மிக்கோள பூங்கொடி குழவியொடு
பொருந்தி வலஞ்செயது வலங்கொண்டு ஏததுழியெனக.

கஅ௪ இறுபப - தவக

[தலை

கஅ௫ அவனதிறம் - அவன காவிரிப்பூம்பட்டினத்திறகுச செலலு

கஅ௬ கொடுத்தலும - பீலிவளை கொடுத்தலும.

கஅ௭ தொழுதனனவாங்கி - தொழுதுவாங்கி, மணி. க௭. ௨௦
பிறக்கு ஒழிய - பின்னொழிய.

கக௦ இருள - இருளில கக௨ கெடுத்தது - இழந்தசெய்தியை.

(பி. ம்) கஅஎ 'உகவையன்' கஅ௭ 'தொழுதனன வணங்கி' கக௦,
'கொண்டுபோயவனன்றே' கக௨ 'கெடுத்தமாகுகள புதல்வனைக கெடுத்து'

௨௫. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை ௨௮௯

மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொருஅன்
ககரு நன்மணி யிழநத நாகம போனறு
கானலுங் கடலுங் கரையுந் தோவுழி
வானவன விழாககோண மாநக ரொழிநதது
மணிமே கலாதெயவ மற்றது பொருஅள்
அணிநகா தன்னை யலைகடல கொளகென

௨௦௦ விட்டனள் சாபம பட்ட திதுவாற
கடவுண் மாநகா கடலகொளப பெயாநத
வடிவேற றடககை வானவன போல
விரிதிரை வந்து வியனகா விழுங்க
ஒருதனி போயின னுலக மன்னவன

௨௦௫ அருந்தவன றன்னுட னுயிழை தாயரும
வருந்தா தேகி வஞ்சியுட புககனா
பரப்புநீர்ப் பெளவம பலர்தொழக காப்போள்
உரைத்தன கேடக வுறுகுவை யாயினின
மனனுயிர முதலவனை மணிமே கலாதெய்வம

ககச உறறது பொருஅன் - உண்டான துன்பத்தைப் பொருளாகி.

ககரு. மணி எ. ககக ககச தோவுழி - தேருமிடதது

கக௪ வானவன் விழாககோள் - இநதிரவிழாவெடுத்தலை.

கக௬ - எ. தோவுழி ஒழிந்தது

௨௦௦ பட்டது - உண்டான செயதி

௨௦௪ ஒருதனி - துணையின்றி மன்னவன் - நெடுமுடிக்கிள்ளி

௨௦௫ அருந்தவன் - அறவணவடிகள், ஆயிழைதாயா - உன் தாயா ,
என்றது மாதவியையும் சுதமதியையும்.

௨௦௭ பெளவம் - கடல காப்போள் - மணிமேகலாதெய்வம் பலா
தொழப் பெளவத்தைக் காப்போளெனக்

௨௦௮ உரைத்தன - சொல்லப்பட்டன , முற்று

௨௦௭ - ௮ மேற்கூறிய செய்திகள் காப்போளால் எனக்கு உரைக்கப்
பட்டனவெனக் இனி, 'உரைத்தன' எனப்பதைப் பெயராக்கி, 'கேடக
வுறுகுவையாயின்' எனப்பதனோடு கூட்டிப்பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்

௨௦௮ - ௯ நின்மன்னுயிர முதலவனென்றது கோவலன் மரபில முற
பட்டானொரு வணிகனை

(பி'-ம்) ககச - ௯ 'மன்னது தெய்வமற்றது பொருஅளகனகா
தனை' கக௬ 'கானலும் பொழிலும்' ௨௦௦ 'விட்டது சாபம்' ௨௦௪ - ௫
'போயினன்னருந்தவன் றன்னுடன்' ௨௦௬ 'புககனன்' ௨௦௭. 'பலா
கொளக் காப்போள்'

உக௦ முன்னு ளெடுத்தது மநரா ளாங்கவன்
அறவர சாண்டது மறவணன் றன்பால்
மறுபிறப பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்பையென்
றந்தரத தீவகத தருந்தெய்வம போயபின
மன்னவ னிரங்கி மணிமே கலையுடன்

உகரு துன்னிய தூமண லகழத தோன்றி
ஊன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத தகைமைய தாகி
வெணசுதை வேயந்தவ னிருக்கையி னிருந்த
பணபுகொள யாகக்கையின் படிவ நோக்கி

உஉ௦ மன்னவன மயங்க மணிமே கலையெழுந
தென்னுற றனையோ விலங்கித்தத் தாரோய்
நின்னா டடைந்தியா னின்னையீங கழைத்தது
மன்னா நின்றன மறுபிறப புணாததி
அந்தரத தீவினு மகனபெருந தீவினும

உஉரு நினபெயா நிறுத்த நீணில மாளும

உக௦. முன்னு ள மரக்கலமுடைந்த அக்காலத்தில்

உக௧. அறவரசாண்டது-புண்ணியதானஞ்செய்தது, மணி உக* உள

உக௩ தெய்வம்-தீவதிலகை

இனி, மணலைத்தோண்டித் தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணிய
ராசன வருந்ததலும் மணிமேகலை அவனைத்தேற்றுத்தலும் கூறப்படும

உகரு தூ - தூயமை அகழ - தோண்ட

உக௧ ஊன்பிணியவிழவும் - தசையினிபிணிப்பு நீங்கவும்

உக௩ தானென்றது யாக்கையை பிணியவிழா - கட்டவிழாத

உக௩ வெள்ளிய சுண்ணசசாந்தால் வேயப்பட்டு அவவிடத்து இருத்
தல் போல இருந்த.

உக௧ படிவம் - வடிவம் உஉஉ ஈங்கு - இதீவததிறகு

உஉ௩ மறுபிறப்பு - பழம்பிறப்பு

உஉ௩ அந்தரத்தீவினும - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளிலும் அகன
பெருந்தீவினும - நான்கு பெருந்தீவுகளிலும், மணி சு* ககரு - சு

உஉரு பெயா - புகழ

உஉஉ - ரு நின்னையீங்கழைத்தது உணர்த்தி நிறுத்தற்பொருட்டே
யெனக

(பி - ம்) உக௧ 'ஆங்கவனறனை' உக௨ 'கேட்டுவை' உக௩
'மன்னவன வணங்கி' உக௪ - ரு 'உடனுறனுன்னியது வாமணலகழத்
தோன்றின' உக௬ 'தகைமைத்தாகி' உக௭ 'வேந்தவரிருக்கை' உக௯
'கொளாகை' உஉ௩ 'அந்தரத்தீவின'

உரு.—ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை உகக

அரசர் தாமே யருளறம் புண்டால்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீர்த்தம்
கறமெனப் படுவ தியாதெனக் கேட்பின்
மறவா திதுகேண மன்னுயிராக கெல்லாம

உரு உண்டியு முடையு முறையுந் மலலது
கண்ட திலலெனக் காவல னுரைக்கும்
என்னுட் டாயினும் பிறநாட் டாயினும்
நன்னுத லுரைத்த நலலறஞ் செய்கேன
என்பிறப் புணர்த்தி யென்னை நீ படைத்தனை
உரு நின்றிற் நீங்க லாற்றேன யானென்ப
புனகண கொள்ளனி போந்ததற் கிரங்கிநின்
மனபெரு நன்னுடு வாயெடுத் தழைக்கும்

உஉஎ உலகத்திற் குற்றநீர்த்ததற்குப் பொருளேயிராது, எல்லா வுயிராக
கனம் குற்றமற்றனவாமென்றபடி பிற இடைச்சொல் புரை - குற்றம்

உஉச - எ இவ்வடிகளினபொருள், ‘மன்னவென்பபடி மன்னுயிரப்
படி’ எனனும் பழமொழியின் பொருளை விளக்கிற்று.

உரு உண்டி முதலியவற்றையல்லாமல் உறையுள் - இருப்பிடம்,
“பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலோ, தொகுத்தவற்று எல்லாந் தலை”
(குறள், ௩௨௨), “உண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிலையீந்தாரா” (ஏலாதி ௧)

உகக கண்டதிலலென - கண்டதிலலையென்று சொல்ல

உஉஅ - ௩௧ அறமெனப்படுவது எல்லாவுயிராகடும் உண்டி முதலிய
வற்றையீதிலையன்றி வேறு கண்டதிலலையென்று மணிமேகலை சொல்ல,
உண்டி முதலியவற்றை ஈதலே அறமென்றபடி.

உகஉ ஆயினும் எண்ணிடைச்சொல்

உக௩ நன்னுதல் உரைத்த - நீ சொல்லிய செய்கேன - செயவேன

உக௪ என்பிறப்பு உணர்த்தி - என்பழம்பிறப்பை அறிவித்து பழம்
பிறப்புணர்த்து, நலலறம் பூணுதற்குரிய விசேடவுணர்வினனாதற்குக் காரண
மாயிருந்ததுபற்றி, “என்னை நீ படைத்தனை” என்றான இது, “நான்வன
றன் மகன்” (சிலப் ௨௬ “தென்னவன்”) என்றற போன்றது

உக௫ நின்னிடத்தினின்றும் பிரியும் வனமை யிலலெனென்று அரசு
சன் சொல்ல

உக௬ புனகண கொள்ளல் நீ - நீ துன்பங்கொள்ளாதே, போந்ததற்கு
இரங்கி - நீ இங்குவந்ததற்கு வருந்தி

உக௭ நாடு உன்னையழைக்கும்

உக௮ - எ மணி உரு ௧௧௦ - ௧௧

(பி - ம்.) உஉஎ ‘உண்டோபுரைதீர்த்தற்கென’ உஉஅ, ‘கேட்ப’
உரு ‘உண்டியுமுறுதியு முறையுளமவல்லது’

வங்கத தேகுதி வஞ்சியுட செலவனென்
 றந்தரத தெழுந்தன ளணியிழை தானென்.

உரு — ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

உகூஅ ஏகுதி - போவாய

உகூக. அந்தரதது - ஆகாயத்தில அணியிழை - மணிமேகலை

க - உகூக அரசன், புகுந்து வணங்கிக் கேட்டு, 'இவள யா' என்னக் கஞ்சகன், 'சங்குவந்தனன்' என்றலும், 'இளங்கொடி, வருவாய' என்று புகன்று எழுந்து இருந்து போகி வலங்கொண்டு பீடிகையைக் காண்டலும், அதனைத் தொழுது அவள வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை உணர்த்த, பணிந்து, 'போனறது' என்று ஏத்தி வலங்கொண்டு இன்னணமாக, இறைவனும விட்டுப் புகுக்க கேட்டு எய்தி நினைந்து கள்ளாடடிசுழந்து சாற்றி, 'வினோந்தது' என்று கூற, மந்திரி சனமித்திரன், தொழுதேத்தி, 'மன்னவ, மதிமா ரோந்தனை' என்று முதுமொழிகூற, முதலவன் கேட்டு, 'காததல நின் கடன்' என்று கூறிக் கூடயக் கரையெய்தி ஏறினன், அக்கலம் சென்று சாராநிறுத்தலும், பூங்கொடி, பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து, 'பீடிகை இது' எனக் காட்ட, மன்னவன் வலங்கொண்டு ஏத்தினன், அவனுக்குப் பீடிகை பிறவியைக் காட்ட, மன்னவன், 'மறந்துவாழேன்' என்று ஏத்தி மணிமேகலையுடன் எழுந்து சென்று இருப்ப, தெய்வதம் கண்டு வந்தெய்தி, 'பெரியோய, வந்தனை, உடலென்பு இவைகாண், எனபுமிகைவகாண், காண்ப, கொன்றாய, கொன்றாயாயின மடவரன்லலாய, நகா கடல வயிறு புகுத்து, காரணங்கேளாய, மணிமேகலா தெய்வம் சாபமிட்டனள், இதுபட்டது, உலகமன்னவன் போயினன், தாயரும் புகந்நா, கேடக உறுகுவையாயின, வஞ்சியுட கேடபை' என்று தெய்வம் போயபின், மன்னவன் இரங்கிப் படிவம் நோக்கி மயங்க, மணிமேகலை எழுந்து, 'கண்டது இல்' என, காவலன் உரைக்கும், அங்ஙனம் உரைப்பவன், 'நீங்கலாற்றேன யான்' என, அணியிழை, 'ஏகுதி, செலவன்' என்று எழுந்தனனென வினை முடிவு செய்க

இருபத்தாறுவது வஞ்சிமாநகர்புக்க காதை

[இருபத்தாறுவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து
வஞ்சிமாநகர புக்கபாட்டு]

அணியிழை யந்தர மாற வெழுநது
தணியாக காதற் றுய்கண் ணகியையும்
கொடைகெழு தாதை கோவலன றனனையும்
கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய
ரு வேடகை துரப்பக கோட்டம புகுநது
வணங்கி நின் று குணமபல வேத்தி
அறபுககட னிலலாது நற்றவம் படராது
கறபுககடன பூண்டு துங்கடன முடித்த

க அணியிழை - மணிமேகலை

உ தணியா - குறையாத தாயகண்ணகி - தாயாகிய கண்ணகி

ஈ கொடைகெழுதாதை கோவலன - ஈதல் பொருந்திய தாதையாகிய கோவலன, கோவலன கொடையிற் சிறந்தவனென்பது, கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொண்டு கணவனாக நீப்புண்ட பாபப்பனியின் கொலைப்பாவம் நீங்குதற்குத் தருமாசனத்தோருரைத்த நூல் வழியே தானஞ்செய்து அப பாபப்பனியைக் கணவனாக்கி கட்டடிப் பாதுகாத்தானென்றறொடக்கத்துச் சரித்திரங்களால் நன்கு புலப்படும், இதனை, சீலப்பதிக்காரத்திற் காண்க, கரு ருச - எரு

ச (இமயமலைச்சிலையால்) தெய்வமாகப் பண்ணிய வடிவத்தைத் தரி சித்தறப்பொருட்டு, “கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து” (உஅ உஉஅ) எனச் சீலப்பதிக்காரத்து வந்திருத்தல் காண்க

ரு வேடகை துரப்ப - ஆசைசெலுத்துதலால் கோட்டம - கோயில், இது சேரன் செங்குட்டுவனாற் கட்டுவிக்கப்பட்டது

எ. ‘அறபுககடன’ எனப்பது முதலியன மணிமேகலை கூற்று அற புககடன - காதலன்றிய உடனிறத்தலும் தீப்பாயத்தலும் நற்றவம் படர தல் - நல்ல தவவழியிற் சேறல், அஃதாவது கைமமை நோனபை நோற்று உடம்பை வருத்துதல்

அ கறபுககடன பூண்டு - கறபைக்கடனாக மேற்கொண்டு, “கற்புக் கூடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொறபுடைத் தெய்வம் யாவகண்டில மால்”.

(பி - ம்) ச ‘படிவங்காணிய’ ரு ‘கோட்டமபுகு’ எ - அ ‘நிலலா வற்றவஞ்சிறக்க கறபுககடம்பூண்டு’

தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
 க0 ஒருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்போள்
 எமமிறைக் குறற ணிடுக்கண் பொறுது
 வெமமையின் மதுரை வெவவழற் படுநாள்
 மதுரா பதியெனு மாபெருந தெய்வம்
 இதுநீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்
 கரு காசில பூம்பொழிற் கலிங்கநன் னாட்டுத

(சீலப் கரு கசுந-ச) எனவும், “ கற்புக்கடம் பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான கண்டா ” (சீலப் உகூ - ‘தற்பயநதாள’) எனவும் கண்ணகியை முறையே கவுந்தியடிகளும் அடித்தோழியும் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தல் காணக் கண்ணகி கற்பை மறக்கற்பென்றும் சீரியகற்பென்றுங் கூறுவா நுமகடன் முடித்தது - உம முடைய கடனை நிறைவேற்றியது, என்றது இங்கே மதுரையை அழற் படுத்திச் சிதைத்துப் பதினான்காம் நாளிற் கோவலனைச் சென்று கூடியதை உணர்த்திற்று.

எ - அ இவ்வடிகளின் கருத்து இன்னதாதலை, “ காதல ரிறப்பிற்களை யெரி பொத்தி, ஊதுலைக் குருகி னூயித்தகத் தடங்கா, தினனுயிரீவ ரீயா ராயின, நனவீரப் பொய்கையி னளியெரி புகுவா, நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டெனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம படுவா, பத்தினிப் பெண் டா . மாபெரும் பத்தினி ” (உ சஉ-ருடு) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தலாலுணாக

க - க அணியிழை எழுந்தது புகுந்த வணங்கி நின்ற ஏத்தி அருளல் வேண்டுமென்று அழுது நிற்பவெனக்.

க0 பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி

கக ‘எமமிறைக்கு’ எனபது முதலியன, பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகி வராததை இறை - கோவலன் இடுக்கண் - துன்பம், இங்கே கொலை

கஉ வெமமையின் - கோபத்தால் மதுரை - மதுரையை படுநாள் - படுத்தும்நாளில், விகாரம்

கக, மதுராபதியெனபது மதுரையமபதியின் அதிதேவதையினது பெயர், “மதுரா பதியென்னு மது” (சீலப் உஉ ‘மாமகளும்’) “மாபெருங்குடன் மதுரா பதியெனப்பென” (சீலப், உகூ உஉ)

கச ‘இதுநீர்’ எனபது முதலியன, மதுராபதி தனக்குக் கூறியதைக் கொண்டு கூறும் பத்தினிக்கடவுள் வராததை வினை - தீவினை. பயன் - பிரயோசனம் இது பயன் ஆல் அசை

கரு. காசு - குற்றம்

(பி - டி) க. ‘என்றெழுந்தனணிற்’, ‘என்றமுதனணிற்’ கக-ச ‘தெய்வத், மதுநீர்செய்தவினை’

தாய மன்னவா வசவுங் குமரனும்
 சிங்க புரமுஞ் செழுநீக கபிலையும்
 அங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுநாள்
 மூவிரு காவத முன்னுந ரினறி
 உ௦ யாவரும் வழங்கா விடத்திற பொருளவேட்டுப
 பல்கலன் கொண்டு பலரறி யாமல்
 எல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப
 பண்டக கலம்பகா சங்கமன றனனைக
 கண்டனா கூறத தையனின் கணவன் .
 உரு பாரத்திபன் றொழிலசெயும பரத னென்னும
 தீததொழி லாளன நெற்றெனப பற்றி
 ஒற்ற னிவனென வுரைத்து மன்னற்குக்
 குற்றமி லோனைக கொலைபுரிந் திட்டனன
 ஆங்கவன மனைவி யழுதன ளரற்றி

கக ஞாதியராகிய வசவும் குமரனும் கள கபிலை - கபிலபுரம்
 கக - எ சிங்கபுரம் வசவுக்கும், கபிலை குமரனுக்கும் உரிய நகரங்கள்.
 கஅ ஆள்கின்றோ. பெயா நாள் - நாளில்.
 கக மூவிருகாவதம் - ஆறுகாதம் முன்னுநா - முற்படுவோர், அணுகு
 பவருமாம்

உ௦ வழங்கா - செல்லாத வேட்டு - விருமபி
 உக கலன் - ஆபரணம்
 உஉ. எல்வளை - ஒளிபொருந்திய வளையையுடையாள, என்றது நீலி
 யை, அரிபுரம் - சிங்கபுரம்
 உக பண்டககலம் - பொன்னாலாகிய அணிகலம், பண்டம் - பொன்;
 பண்டமும் கலமுமாம், பண்டம் - சரக்கு பகா சங்கமனறனை - விற்றும்
 சங்கமனென்னும் வணிகனை
 உச தையல - விளி
 உரு. பாரத்திபனென்றது வசவை பரதனென்றது கோவலனது
 பழம்பிறப்பிலுள்ள பெயர்
 உக நெற்றென - விரைவாக,
 உஎ ஒற்றன் - வேயத்து அறிபவன் மன்னாககு உரைத்து
 உக. மனைவி - நீலியென்பவள் அழுது அரற்றி

(பி - ம்.) கள 'செழிநீககபிலையும்' உ௦. 'இடத்துப்பொருள்' உஉ
 'எரிபுரமெய்தி' உக. 'படைக்கலம்பகா' உச. 'கண்டவாகூறத்தைய
 லென' உஎ. 'உரைத்துமன்னவனொற'

- ௩௦ ஏங்கிமெய பெயாப்போ ளிறுவரை யேறி
இட்ட சாபங் கடடிய தாகும்
உமமை வினைவந துருத்தலொழி யாதெனும்
மெயமமைக கிளவி விளம்பிய பின்னும்
சேறநங் கொண்டு செழுநகா சிதைத்தேன்
- ௩௫ மேறசெயநல வினையின விண்ணவாச சென்றேம
அவவினை யிறுதியி னடுகின்ப பாவம்
எவவகை யானு மெய்துத லொழியா
துமப ரிலவழி யிம்பரிற் பலபிறப
பியாங்கணு மிருவினை யுய்த்துமைப போல
ச௦ நீங்கரும் பிறவிக் கடலிடை நீந்திப்
பிறநது மிறநது முழுவோம பினனா
மறநது மழைமற மகதநன னுடிக

௩௦ மெயபெயாப்போள - உயிரவிடுவோள இறுவரை - பெரியமலை ,
“இறுவரை யிலாவதோ ரிலங்கெயிற றரியென” (சீலக ௧௮௩௩.)

௩௧ கடடியதாகும் - பந்தித்ததாகும்

௩௨ உமமைவினை - பழவினை உருத்தல் - தோன்றுதல், “உழ
வினை யுருத்துவந தூட்டு மென்பதூஉம்” (சீலப். பதி ௫௭), “ஒளிப்பினு
மூழவினை யூட்டாது கழியாது” (இறை கு. ௨, உரை)

௩௩ கிளவி - சொல்

௩௪ - ௩௬ மாபெருந் தெய்வம் விளம்பியபின்னுமெனக்

௩௫ - ௩௬ இச்சாபவரலாறு, “கடிபொழி லுதித்த கலிங்கநன்னாட்டு,
வடிவேற றடக்கை, வசவுங் குமரனும், வழுவின சாபம், பட்டனிர”
(சீலப் ௨௩ ௧௬௮ - ௭௦) என்று கண்ணகிக்கு மதுரைமா நகரத்தெய்வங்
கூறியதாக இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கவுணரப்படும்.

௩௬ நகா - மதுரை

௩௭ விண்ணவாசசென்றேம - கணவனும் யானும் தேவராயச சென்
றேம

௩௮ அவவினை - மேறசெய நலவினை அடுகின்பபாவம் - மதுரையை
யழித்த கோபத்தாலுண்டான பாவம்

௩௯ - ௪௦ பாவம் எய்துதலொழியாது

௪௧. உமபா இலவழி - தேவருலகத்தில் நலவினை நுகாச்சியிலலாத
விடத்து

௪௨ - ௪௩ பல்பிறப்பியாங்கணும் - எல்லாப்பிறவியின கண்ணும் இரு
வினையுய்தது - இருவினைகளாற் செலுத்தப்பட்டு

௪௨. மகதநன்னாட்டுக்கு - மகதநாட்டுக்கு

(பி - மீ) ௩௦ ‘மெயவைப்போள’ ௩௧ ‘சாபங்கிட்டிய’ ௩௨.
‘கொண்கிருநகா’ ௩௩ - ௪ ‘பாவை வெம்பகை’ ௪௧, ‘உறழ்வோம பின்’
௪௨ ‘மழைவருமநதநன்’

கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்கும்
கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியின்

சடு அளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்
துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப்
போதி மூலம் பொருநதிவந் தருளித்
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந் தெரிநது
பன்னிரு சார்பின் பகுதித் தோற்றமும்

ரு0 அநநிலை யெல்லா மழிவுறு வகையும
இறநென வியம்பிக குற்றவீ டெய்தி

சக திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இவ்வனம் கூறப்பட்டது

சச கரவு - மறைததல். கபிலையம்பதி - கபிலநகர்; இது, கபில ரென்று பெயருள்ள ஒரு முனிவர தவஞ்செய்தற்கு முன்னம் இடமாயிருந் ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென்பா, கபிலவனதுவெனவும் வழங்கும்

சடு பாரமிதை - உடம்பு நேரவும் உறுப்பு நேரவும் பொருள் நேரவும் தானமுதல் ஞானமீருகவுள்ள பததும் பூரித்தல் (மணி. உக: உக), (க) தானபாரமிதை, (உ) சீலபாரமிதை, (ங) க்ஷமாபாரமிதை, (ச) வீரிய பாரமிதை, (ரு) தியானபாரமிதை, (சு) பாஜஞாபாரமிதை, (எ) உபாயபார மிதை, (அ) தயாபாரமிதை, (க) பலபாரமிதை, (க0) ஞானபாரமிதையென பன். இவை தசபாரமிதையெனவும் தசாபாரமெனவும் வழங்கும்; இதனை “தானஞ்சீ லம்பொறை தகக தாய வீரியம், ஊன மிஃறி யானமே யுணாச சியோ பபாயமு, மானமில் லருளினை வைத்தலே வலிம்மையு, ஞான மீரைம் பாரமிதை நாடுங்கா லிவைகளும்” (நீல. மொககல. அஅ), “இன்பஞ்சால் பெரும்பார மீரைநது முடனிறைத்தது, நனகன நிலபெற்ற நாதன” (நீல மொககல அஅ, சுமய), “தானமே முதலாகத் தசபார நிறைத்தருளி, ஊன மொன நிலலாமை யொழிவினறி யியற்றினையே” (வீர யாப்பு. கக, உதா ரணம்) என வருவனவற்றாலுணாக அளவின்று - அளவிலலாமல்.

சசு. புத்தஞாயிறு - புத்தனாகிய ஞாயிறு

சஎ போதி - அரசமரம், எனறது மகாபோதியை.

சஅ நால்வகைவாயமை - துகக முதலியன

சக. பன்னிருசார்பு - பேதைமைமுதலிய துவாதச நிதானங்கள்.

ரு0. பன்னிருசார்பின் அழிவும

சக - ரு0 “சார்பிற் றேற்றமுஞ் சார்பறுத் துயதியும்” (உரு. ரு) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

ருக. இற்று - இததன்மைதது, இதனைத் தோற்றத்தோடும் வகை யோடும் தனித்தனியே கூட்டுக குற்றவீடெய்தி - காமம்முதலிய குற்றங் களினின்றும் விடுதல்பெற்று, “குற்றவீ டராக மாநிக குணங்களைக் குறைத்த லாகும்” (சிவ - சித்தி. பரபகம, செளத்திராநதிகனமதம், சு.)

(பி - ம்) சச. ‘கபிலையம்’ சடு. ‘அளவின்று நிறைநது’ சஎ. ‘பொதிநதுவந்தருளி’

எண்ணருஞ் சக்கர வாள் மெங்கனும்
அண்ண லறக்கதிர் விரிகஞ் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவன்
நடு இந்திர விகார மேழுமேத துதலின்
துன்பக கதியிற் றேறறர வினறி
அனபுறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டுத்
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும
பிறவி நீதத பெற்றிய மாகுவம்
கூ0 அததிற மாயினு மநேக காலம்

நூ. அண்ணல் - தலைமை முனடி புத்தனை ஞாயிறாக உருவகித்த
தற்கேற்ப ஈண்டு அவனுலுபதேசிக்கப்படும் அறங்களைக் கதிராக உருவகஞ்
செய்தாரா

சஉ - நூ. மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியில் நிறைத்துத்தோன்றி வந்
தருளித் தெரிந்து இயம்பி எய்தி விரிகஞ்காலையெனக்

நூ. பைந்தொடி - முன்னிலைப்பெயர்

நூ. இந்திரவிகாரம் ஏழும - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு
கள் ஏழினையும்; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்தாள்ளவை, ஆகாயசாரிக
ளாகிய சாரணா இருந்து பெளத்தாகமத்தின் பொருளை யாவாக்கும் விளங்க
உணர்த்துவதற்கு இடமாக இருப்பவை, இதனை, “பணையைந் தோங்கிய
பாசினைப் போதி, அணிதிகழ நீழ் லறவோன நிருமொழி, அந்தர சாரிக
ளறைந்தனா சாற்றும், இந்திர விகாரமேழுமன போதி” (சீலப். ௧0. ௧௧-
௪) எனப்பதனலுணரக் ஏததுதலின் - ஏத்திய புண்ணியத்தால், இதனால்,
கோவலனும் கண்ணகியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தபொழுது இவற்றை
ஏத்தி வழிபட்டார்களென்பது பெறப்பட்டது.

நூ. துன்பகத்தி - துன்பத்தைச்செய்யும் இழிந்தபிறப்பு தோற
றாவு - தோன்றுதல் ‘இனறி’ என்றதனால், நறக்கியிற்பிறத்தல் கூறப்
பட்டது

நூ. அவனறம் - அவன்செய்யும் தருமோபதேச மொழிகளை.

நூ. - எ. காலையிற் கேட்டெனக்

நூ. துறவி - துறத்தல் உள்ளத்தே துறவி தோன்றியெனக்,
“மாதவி துறவிக்கு” (உ ௧0) என்று இந்நூலில் முனடி வந்திருத்தல்
காணக், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில், “அளவியை” என்னும் ௧0 -
ஆம் செய்யுளின் விசேட வுரையில், ‘துறவு துறவியென நின்றறப்போல்
அளவு அளவியென நின்றது’ என்று பேராசிரியர் எழுதியிருக்கின்றனா

நூ. பெற்றி - நிருவாணம்

நூ. - கூ. ஏததுதலின், இன்றிக் கேட்டுத் தோன்றி நீதத பெற்றிய
மாகுவென்க.

(பி - ம்.) நூ. ‘விரிகஞம்போது’ நூ. ‘பைந்தொடித்தந்தை’,
நூ. ‘விகாரமேழுந் துதித்தலிற்’ நூ. ‘அன்புறுமனத்தோபற்றறம்’.

எதறித தாராகு நிருத்தியுஞ் செய்குவ
நறைகமழ் கூந்த னங்கை நீயும்
முறைமையி னிந்த மூதா ரகத்தே
அவ்வவா சமயத் தறிபொருள் கேட்டு
சுரு மெய்வகை யினமை நினககே விளங்கிய
பினனாப பெரியோன பிடகநெறி கடவாய்
இன்னநில வியலபெனத் தாயெடுத் துரைத்தலு

சுக. இந்நதி - வித்தி

சுஉ 'நறைகமழ்கூந்தல்' எனபது முதலியவற்றால் மணிமேகலைக் குப்பின நிரழவன கூறுவான்

சுந இந்ந மூதாரெனந்து வஞ்சி நகரத்தை

சுரு. மெய்வகையினமை - உண்மையிலலாமை

சுசு பெரியோன பிடகநெறி - புத்தன அருளிச்செய்த ஆகமங்களின் வழியை. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் மூன்று மணிகளும் யாதோ ரிடை யூறுமின்றி இருத்தற்கு இடமாய்க் கூடையோலுதலின், பௌத்தாகமங்கள் பிடகமெனப் பட்டனவென்பா, பிடகம் - கூடை பிடகம் வினயபிடகம், ஸூத்திரபிடகம், அபிதாமபிடகமென மூன்று வகைப்படும, இவற்றைத்திரி பிடகமென்றும், பிடகத்திரயமென்றும் வழங்குவா, இவற்றுள் முதலாவது வினயபிடகம், விபங்கம் கண்டகம் பரிவாரபாடமென மூன்று வகைப்படும இவற்றுள், விபங்கம் பாராஜிகாதி பிரதமபாகமென்றும் (இது சங்கத்தி லிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது), பிராயச்சித்தாதி துவீதீய பாகமென்றும் (இது பிராயச்சித்தத்ததால் நிவிர்த்தித்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது) இரண்டு பகுதியுடைத்து, கண்டகம் மஹாவாககம், கூலலவாகக மென இரண்டுபகுதியுடைத்து இரண்டாவது ஸூத்திரபிடகம் தீரக்க நிகாயம், மத்தியமநிகாயம், ஸமயுகத் நிகாயம், அங்கோதரநிகாயம், கூழத்தி ரக நிகாயமென ஐந்து வகையினையுடைத்து, [நிகாயம் - கூட்டம்] இவற் றுள் கூழத்திரக நிகாயம் கூழத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இததி யுர்தம், ஸூத்திரநிபாதம், விமானவஸது, பிரேதவஸது, ஸதேரகாதை, ஸதேரீகாதை (ஸதேரரென்றும், ஸதவிரரென்றும் உத்தம பிக்ஷுக்களுக்குப் பெயர்), ஜாதகம், நிராதேசம், பிரதிஸம்பிதா மாககம், அபதானம், புத்த வம்சம், சரியாபிடகமெனப் பதினைந்து பகுதியுடைத்து மூன்றாவது அபி தாரீயபிடகம் தருமசங்கினி, விபங்கம், கதாவஸதுப்பிரகாரணம், புத்தகல்ப பிரஜ்ஞபதி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸதானப் பிரகரணமென ஏழு வகை யினையுடைத்து, "ஆத்தனேயெனத் தெளிந்தவ ணமாநதிருந் தவாக்ருசு, சூத்திர மமிது வினயமு மிதுவிது பிறிதாம், சாத்நி ரமமிவை மூன்றென வன்றவத் தோன்றல், பாத்தது ரைக்குந்தன பதப்பொருள் பலவகைப் படவே" (நீல புத்த கரு)

சுஎ தாய - கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுள்

(பி. டி.) சுக 'இதறித்தாராகு' சுரு - சு 'விளங்கிப்பினனாப் பெரிபான்'

மினையன் வனையோ னென்றுனக் கியாவரும்
வினையோரு ஞரையாரா வேற்றுருக் கொள்கென
எ௦ மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தநத
மநதிர மோதியோரா மாதவன் வடிவாய்த்
தேவ குலமுந் தெறியும் பள்ளியும்
பூமலாப பொழிலும் பொய்கையு றிடைநது
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
எ௩ நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும்
எங்ஙனும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையிற்
செங்குட டுவனெனுந் செங்கோல வேந்தன
பூதத் தவஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
போததொழிற் றுனை குஞ்சிபிற் றுனைய

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொண்டு வஞ்சிநகரத்துள்ளே செல்லுதல் கூறப்படும்

௬௮ - ௬ மணி ௧௦ - ௬ - ௮௦

எ௦ தெய்வதம் - மணிமேகலாதிபவம்.

௬௧ மநதிரம் - வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மநதிரம்

௬௨ குலம் - கோயில், “தேவகுலநிழல்” (ஆரார ௩௨) தெற்றி - வேதிகை, திண்ணையுமாம் பள்ளி - சாலை, “ஒதுக்கின நிணிமணற் புதுப் பூம் பள்ளி” (புறநா. ௩௩)

௬௩ மிடைநது - நெருங்கி எடு காணிய - கண்ட

௬௪ - ௬ தேவகுலம் முதலியன மிடைநது முனிவா முதலியோர் எங்கணும் விளங்கிய இருக்கையெனக்

௬௬. செங்குடடுவன் - சேரன், இவன் இளங்கோவழிகளின் தமையன், கண்ணகியின் பழுவத்தைப் பிரதிட்டிப்பித்தோன்

௬௭. பூதத் தவஞ்சி - வஞ்சிமலர், பனையா நாட்டைக் கொள்ள நினைந்து போசெய்தற்கு அவாமேற் செல்வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அணிந்து கொள்வது, இது முதலுக்கேற்ற அடையடுத்தது நின்றது பூவாவஞ்சி - வஞ்சிநகர், வெளிப்படை, இந்நகரை வாடாவஞ்சி யெனநது கூறுவார், “பூவா வஞ்சியிற் பூதத் தவஞ்சி, வாய்வா ணெடுநதகை மணிமுடி கணிநது” (௨௬ ௮௦ - ௮௧) எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் வருதல் காண்க

௬௮ - ௮ இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியெனக்

௬௯. தானை - சேனை குஞ்சி - குறி

௭௦ - ௬ பூவாவஞ்சியிற் பூதத் தவஞ்சியைத் தானை குஞ்சியிற் புனைய வெனக்

(௮ - ௮) ௬௮ ‘என்றுநீயுணர்’ ௬௯ ‘வேண்டுநக கொள்கென’ ௭௦ ‘தெய்வகுலனுந்’ ௭௧ ‘பூவாவஞ்சியிற் பூதத் தவஞ்சி’ ௬ - ௮௦ ‘புனைநது நிலநாடெல்ல’

அ௦ நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
கைமமலைக களிற்றினந தமமுண் மயங்கத்
தேரு மாபுந செறிகமுன மறவரும்
காரமயங்கு கடலிற கலிகொளக கடைஇக
கங்கையம போயாற றடைகரைத தங்கி

அரு வங்க நானியி நதனவடக் கிழிந்து
கனக விசயா முத்தறபல வேந்தா
அனைவரை வென்றவ ரம்பொன முடிமிசைச
சிமைய மோங்கிய விமைய மாலவரைத
தெய்வக கலலுந தன்றிரு முடிமிசைச

கூ௦ ரெயபொன வாகையுந சோத்திய சேரன

அக கையையுடைய மலைபோலுங் களிற்றினம் மயங்க - கலக்க.

அ௦ - அக மலைநாடென்று சொல்லுவண்ணம் களிற்றினங்கள் மயங்க
வென்ற, செல்லும் நெறிககணுள்ள நாகெள யானைகளின் மிகுதியால் மலை
நாட்டென்று சொல்லப்பட்டன

அந கலிகொள - முழங்க கடைஇ - செலுத்தி

அரு நாலி - மரககலவிசேடம், இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குகின்
றது வங்கநாவி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை இழிந்து - இறங்கி

அசு கனகவிசயா - கனகனும் விசயனும், இவா ஆரியவரசா பல
வேந்தா - உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்
கன், தனுத்தரன், சிவேதன் முதலியோர், இதனை, சீலப்பதிக்காரம், உசு -
ஆம் காதை, கஅஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

அஎ அனைவரைவென்று - எல்லோரையும்வென்று, உமமை விகார
வகையால் தொக்கது அவ்வென்றது கனகவிசயரை

அஅ சிமையம் - உச்சி

அக தெப்பவங்கல - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத்
தற்குரிய கல

கூ௦ வாகை - வாகைமலர், பகைவரை வென்றோர் வென்றதற்கு
அறிஞரியாக அணிந்துகொள்ளுவது, அரசர் அம்மலரைப் பொன்னாற்
செய்து அணிந்துகொள்ளுதல் இயல்பாதலின், 'செய்பொன்வாகை' என
றார், "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை" (உஉ) எனவும், "பொலந்தும்பை"
(க௭) எனவும் புறநானூற்றிற் கூறியிருத்தல் காண்க

அஎ-கூ௦ அவர் முடிமிசைச கல்லும் தன் முடிமிசை வாகையுந
சோத்திய சேரனென இயைக்க

எசு - கூ௦ புனைய மயங்கக் கலிகொளக கடைஇத் தங்கி இழிந்து
வென்று சோத்திய சேரனென

(பி - ம்) அச 'கங்கைப் பேரியாற்றடை' அரு 'வங்கநாவாயிதன்
வடகிழக்கிழிந்து' அசு 'முத்தரின வேந்தா' கூ௦ 'செம்பொன'

விறற்றல வெயயோன் நன்புகழ விளங்கப்
பொற்கொடிப் பெயாப்பேம பொன்னகாப் பொலிந்தன
திருநதுநல லேது முதிர்நதுள தாதலிற் [ள
பொருநதுநால வாயமைபும புலப்படுத தற்கென

௨௬.—வஞ்சிமாநகா புகக்காதை முற்றிற்று.

சேரன் செங்குடவென வடநாடு சென்று ஆரியவரசரை வென்று கற
கொண்டுமீண்ட வரலாற்றை, சீலப்பதிக்காரம், காலகோட காதை முதலிய
வற்றால் உணராக

கூக விறற்றலவெயயோன் - விலவலியை விரும்பினோன், “வெம்
முனை வெற்றி விறலவெயயோன்” (பு - வெ ௬௮)

எள - கூக, வேந்தன் சேரன் வெயயோன், அவனறன புகழென்க

கூஉ பொற்கொடி - அழகியகொடி, எனறது வஞ்சிக்கொடியை
நகா - வஞ்சி, “பூங்கொடிப் பெயாப்பேம, திருநத நன்னா” (௨௮
௧௦௧ - ௨) என்று பின்வருதல காண்க

கூக - ௨ விளங்கப் பொலிந்தனள்

கூக நலலேது - நலவினையாகிய காரணம்

கூஉ - கூ ஆதலிற் பொலிந்தனள்

கூச நாலவாயமை - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியம், அவை சூகநம்
முதலியன, அவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பா

கூஉ - ச புலப்படுததற்குப் பொலிந்தனளென்க

க - கூச அணியிழை எழுந்த புகுந்து நினறு எத்தி, ‘அருளால்
வேண்டும’ என்று அழுதுநிற்ப, பத்தினிகடவுள் உரைப்பாள, அங்ஙன
முரைப்பவளாகிய தாய, ‘இன்னதிவவியலபு’ என எடுத்துரைத்தலும்,
மணிமேகலை ஒதி வடிவாயப் பொன்னகாப் பொலிந்தனளென வினை முடிவு
செய்க

(பு - ம்) கூஉ, ‘கொடிபெயாப்’ கூக ‘திருநதுநலலேது’ கூச ‘நல
வாயமை’

இருபத்தேழாவது சமயக்கணக்கார் தந்திறங்கேட்ட காதை

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கார்
தந்திறங்கேட்ட பாட்டு]

நவையறு நன்பொரு ஞரையி னேவெனச
சமயக கணக்கா தந்திறஞ சாரந்து
வைதிக மாராகத தளவை வாதியை
எயதின ளெய்திரின் கடைப்பிடி யியம்பென

௫ வேத வியாதனுங் கிருத கோடியும் -
ஏதமில் சைமினி யெனுமிவ வாசிரியா
பதது மெட்டு மாறும் பண்புறத
தத்தம் வகையாற ருமபகாந திட்டனர்
காண்டல கருத லுவம மாகம

க0 மாண்டைய வருததா பததி யோடியல்

க நவை - குற்றம். பொருள - தத்துவம்

உ சமயக்கணக்கா - சமயநூலுணர்நதவா; வாதிகள். திறம் -
தொகுதி, இடமுமாம்

க - உ மணி பதி அள - அ. உரைமினேவெனசசாரந்து

ங அளவைவாதி - பிரமாணவாதி

ச கடைப்பிடி - சித்தாந்தம் இயம்பென - சொல்லென்று மணி
மேகலை வினாவ

ங - ச அளவைவாதியை எயதி இயம்பென

௫ 'வேதவியாதனும்' என்பது முதலியன அளவை வாதியின்

சு ஏதம் - குற்றம்

[வாரத்தை.

௫ - அ வேதவியாதன பததளவையும் கிருதகோடி எட்டளவையும்
சைமினி ஆறளவையும் பகாநதிட்டனரெனக

ங 'காண்டல' என்பது முதலியவற்றால் பததளவைகளின் பெய
ரும், அவற்றினிலக்கணமுங் கூறப்படும. காண்டல - பிரத்தியக்கம் கருதல்-
அனுமானம், இது கருத்தெனவும் வழங்கும்.

க0 இயல்பு - ஸ்வபாவவிங்கம்.

(பி - ம்.) ங 'அளவைவாதியை' அ 'பகாநதிட்டனா' கூ. 'காண்
டலகருத்தே' க0, 'ஆண்டவருததாபததியோடியைபு'

பைதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாரெறி யென்றிவை தமமாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டும் -
மருளில் காட்சி யைவகை யாகும்

கரு கண்ணால் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையும்
நண்ணிய மூக்கா னுற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா லூறுமெனச் சொன்ன
இவையிவை கண்டுக்கேட் டியிரததுண றெறுத
துக்கமுஞ் சுகமு மெனததுயக கறவறிந்

உ௦ துயிரும் வாயிலு மனமுமூ றினறிப
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச
சுட்ட றிரிதல் கவாகோட றேனறாது
கிட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகும்

உரு கருத்தள வாவது

கக. ஐதிகம் - ஐதித்யம் அபாவம் - இணமை. மீட்சியொழிவறிவு -
மீட்சியினால் ஒழிந்த பொருளை அறியுமளவை, எனறது பாரிசேடத்தை.

கஉ. உண்டாரெறி - சமபவம் இவை தமமால் - காண்டல் முதலிய
இந்தப் பத்துப் பிரமாணங்களாலே

கங் புலங்கொளல் - அறிதல்

கச. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையின் இலக்கணம்
கூறப்படும் மருள் - மயக்கம் காட்சி - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம்

கக துயக்கு - தடை

உ௦. வாயில் - இந்திரியம் ஊறு - இடைபூறு

உக. ஒளி - சேர்மஞ்சரியாக்கினிகள்

உஉ சுட்டல் - பொருளுண்மை மாதிகரை காண்டல் திரிதல் -
ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதல், இது விபரீதமெனப்படும் கவாகோடல் -
சந்தேகம்; "கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே,
கொண்ட றிரிவாம்" (சிவ - சீத்தி. சுபக்கம், அளவை ௩)

உரு 'கருத்தளவு' என்பது முதல் அனுமானப் பிரமாணம் கூறப்
படும், கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

(பி - மீ.) கக 'மீட்சியொழி' கஉ - ௩ 'உண்டாரெறியென்றிவை
தம்மாற்போ பொருளினுண்மையுளங்' கரு - சு 'ஒசையு, மூக்காநுற்றமு
நாககாறசுவையும்' கஅ - ௬, 'உண்டியிரததுற்றுத், துக்க சுகமெனத் துயத்
தறவறிநது' உ௦ - உக 'மனமுமூனறிப, பயிலொழியொடும் பொருள்'

2௭.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை ௩௦

குறிகொ ளனு மானததனு மேயத
தகைமை யுணருந தனமைய தாகும்
மூவகை யுறறு பொதுவெகச முதலாம்
பொதுவெனப் படுவது சாதன சாததியம்
௩௦ இவையந துவய மினரு யிருந்தும்
கடந்திகழ் யானைக கானவொலி கேட்டோன
உடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்கல
எசச மெனபது வெள்ளவே துவினால
நிசசயித தததலை மழைநிகழ் வுரைததல்
௩௦ முதலென மொழிவது கருககொண முகிலகண
டி-துமழை பெய்யு மெனையம் 19௦சல

௨௬ அனுமானதது - அனுமானத்தால், “ அனுமானமாவது . சாத தியததையொழியச சம்பவியாததாகிய சாதனத்தாற சாத்தியததைப் பற்றிப் பிறக்கும் ஞானமாகும் ” (நீல த்ரும செய கூஉ, சமய) அனுமேயம் - அனுமித்தது உணரப்படுவது.

௨௮ அது - அவ்வனுமானவளவை, அது பொதுவெனவும், எசச மெனவும், முதலெனவும் மூன்று வகைப்படும்

௨௯ சாதனம் - ஏது சாததியம் - துணிபொருள

௩௦ இவை - இவற்றிற்கு அந்நுவயம் - சோககை, அஃதாவது நியத மான உடனிகழ்ச்சி

௩௧ கடம் - மதம், கானம் - காடி ௩௨, உடங்கு - உடனே

௨௯ - ௩௨ பொதுவெனப்படுவது உணர்தலெனக் பொதுவைச சாமா னியானுமானமென்பா.

௩௩ - ௪ வெள்ள ஏதுவினால - வெள்ளமாகிய சாதனத்தால் அத தலை - அவ்விடம் எசசமெனபது வெள்ளவேதுவினால அததலை மழை நிகழ்வு நிசசயித்துரைத்தல் இதனைச் சேஷானுமானமெனவும் காரியானு மானமெனவும் கூறுவா

௩௫ கரு - குல முகில - மேகம் ௩௬ இது - இம்மேகம்

௩௫ - ௬ முதலென மொழிவது சூற்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு இது மழை பெய்யுமென்று நிசசயித்தல். இதனைக் காரணனுமானமெனவும், பூ வாணுமானமெனவும் கூறுவா இது வரற்பாலதை முன்னமே அனுமிப்பது

௩௬ - ௬. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள அனுமானங்களை, “ இடித்து மினனி யிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென, நடுத்த துமமகில் சந்த முநி யலைத்து வாடின லாறுகொண, டெடுத்த வந்திட மால வரைக்க ணிருந்து கொண்டல சொரிந்ததென்று, முடித்த துமமிவை காட்சியனந்னு மானமென்று மொழிந்திடே ” (சீவ சிந்தி பாபகம், உலோகாயதனமதமுதலை, உ) எனபதனனுமுணாக

(பி - ம்) ௨௬ ‘குறிகொள’ ௩௦ ‘இவைதமொடநுவய’

என்னுமேதுவி னென்றுமுகம் காலம்
தன்னி லொன்றிற் சாராநதுள தாகி
மாண்ட வுயிரமுதன மாசின் ருகிக
ச௦ காண்டற் பொருளாற கண்டில துணாதல்
உவம மாவ தொப்புமை யளவை
கவய மாவாப போலுமெனக கருதல
ஆகம வளவை யறிவ னூலாற
போக புவன முண்டெனப் புலங்கொளல்
ச௬ அருததா பத்தி யாய்க்குடி கங்கை
இருக்கு மென்றற கரையிலென நெண்ணல்
இயலபி யானேமே லிருநதோன் றேட்டிக
கயலொன் றியா ததுவே கொடுததல

௩௮. தன் பனமையொருமை மயக்கம்

௩௯. உயிர்முதல - உயிரும் இந்திரியமும் மனமும், “ உயிரும்
வாயிலு மனமும நின்றி ” (௨௭ ௨௦) எனரா முன்னும்
உவமவளவை —

ச௨ கவயமா - ஒருவகை மிருகம் ஆப்போலும் - பசுவையொக்கும்.

சக - ௨ “ கண்ணன கருமுகில்போல வண்ணனெனக கேட்டவ
னைக, கண்ணுமுணா வொப்பெனவே காண ” என்றும் வரும்

ஆகமவளவை —

ச௩ அறிவனூல - ஆபதன் வாக்கியமாகிய நூல்

ச௪ போகபுவனம் - சுவாகக நாகங்குள புலங்கொளல் - அறிதல்.

ச௬ - ச ஆகமவளவையாவது புலங்கொளலெனக இதனைச்
சாததமென்றும், உரையளவையென்றும் கூறுவா

அருந்தாபத்தியளவை —

ச௬ ஆய்க்குடி - இடைச்சேரி

ச௭ - ௬ இது பொருளளவையென்றும் கூறப்படும், “ அடுத்தல்
கோதும் பொருளருத தாபத்தி யாமதுதா, நெடுத்த மொழியின்கு செப
புவ தாகுமிவ வுரிதுளா, படைத்தவ ரென்னிற படையா தவருமுண
டென்றுமிவன, கொடுப்பவ னென்னிற கொடாதாரு முண்டென்றுங்
கொள்வதுவே ” என்றும் வரும்

இயல்பளவை .—

ச௭. இருநதோன ஒன்றுதாவெனிலென வருவித்தக கொள்க
தோட்டி - அங்குசம்

ச௭ - ௮ “ மாமே லிருநதொரு கோரு வென்றிற்சுள்ளிக் கோறா
லும், சோமே லிருநதொரு கோரு வென்றிறா லேதுணரிநது, பூமேவு
(பி - ம்) ச௭ ‘ இயைபிலியானே ’

உஎ.—சமயக்கணக்கார் தந்திறங்கேட்ட காதை' ௩௦௭

ஐதிக மென்ப துலகுரை யிம்மரத்

௫௦ தெய்திய தோரபே யுண்டெனத் தெளிதல்

அபாவ மெனப் தின்மையோரா பொருளைத்

தவாதவ விடத்துத் தானிலை யெனறல்

மீட்சி யெனப் திராமன்வென் றுனென

மாட்சியி லிராவணன் றோற்றமை மதித்தல்

௫௧ உள்ளநெறி யெனபது நாராசத் திரிவிற்

கொள்ளத் தருவது காந்தமெனக் கூறல்

கண்ணமுத தங்கோல கொடுத்தலும் பூதலத்தே, நாமே வியலபெனது கூறுவா நலவசொன னாவலரே , சோ - மதில

ஐதிகவளவை —

சக - உலகுரை - உலோகவாதம் , அஃதாவது காண்பரம்பரையால் வரும் வாககியம்

சக - ௫௦ “கொன்பயில வேலைக் கடலபுடை சூழுவ குவலயத்தோ, ரனபுட னூலி லலகையுண் டென்பாக ளென்பதுவு, மின்பயில் புறநில விடநாக முண்டெனப் ரென்பதுவும், என்பர்க னாவல ரென்பது மைதிக மெனபாகளே ” என்றும் வரும்.

அபாவவளவை —

௫௧ - உ. அபாவமாவது இன்மையாகும் , அஃது ஒரு பொருளை இல்லையெனபது

மீட்சியளவை —

௫௪ மாட்சிலை - பெருமையில்லாத

௫௧ - ச இஃது ஒழிபெனவும் பாரிசேடமெனவும் கூறப்படும் ; “சீரா ரொழிபென்று செப்பப் படுவது திண்புவிமேற், போராடி நினறு பொருதா ரிருவாதம் போககளத்தப, பாரா ரிராகவன வெனறு நெனிறறன் பரிசழிநது, நேரா மிராவணன் றோற்றசொல லாகி நிகழ்வதுவே ” என்றும் வரும் மூன்று பெயரிலே இருவரைக் களவாலல ரெனறால் நின்றவொருவனைக் களவெனென்றறிகையும் அது

சம்பவவளவை —

௫௫ நாராசத்திரிவின - இருபபுச்சலாகையின் சலனத்தால

௫௫ - சு உள்ளநெறியெனினும், உண்டாநெறியெனினும், சம்பவமெனினும்மொககும் , “துயக்கற வுணமை யெனநா வலாக னெனிற துரைப்ப, நியற்கைப் பொருளினே யிறறென லாமிது தானுரைக்கின, வியக்குறற் காலசலிக குநதீச சுமெவிய னீராகுளிரும், வயக்குறற் மணவலி தெனறுபட டாங்கு வழங்குவதே ” என்றும் வரும் , ஆயிரத்தில நூறுண்டென்பதும், நூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்பதும் அது.

மேல உவமை முதலிய அளவைகளுக்குக் காட்டிப்போந்த, “கண்ணை கருமுகிலபோல ” எனற்றொடுக்கத்துச் செய்யுட்கள, சீவஞான சித்தியார், சுபகம, அளவை இலக்கணத்திறகு மறைஞானநேசிகர் எழுதிய உரையிற் காணப்பட்டன

எட்டுள பிரமா னுபா சங்கள்
சட்டுணர் வொடுதிரி யக்கோட லையம் —
தேராது தெளிதல் கண்டுண ராமை

௬௦ எய்து மிலவழக குணர்ந்ததை யுணாதல்
நினைப்பென நிகழ்வுசட் டுணர்வெனப் படுவ
தெனைப்பொரு ளுணமை மாததிரை காண்டல்
திரியக கோட லொன்றையொன றென்றல
விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணாதல

௬௧ ஐய மென்ப தொன்றைநிச சயியா
மையற் றறியோ மகனோ வென்றல்
தேராது தெளிதல் செண்டு வெளியில
ஓராது தறியை மகனென வுணாதல
கண்டுண ராமை கடுமாப புலியொன்

௭௦ றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை
இல்வழக கென்பது முயறகோ டொப்பன
சொல்லின்மாத திரததாற் கருத்திற றேனறல்
உணாததை யுணாத லுறுபனிக குத்திப்
புணாரதிடன மருந்தெனப் புலங்கொள நினை ததல

௭௧ நினைப்பெனப் படுவது காரண நிகழாது
நினககிவா தாயுந தநதையு மென்று
பிறாசொலக கருதலிப் பெற்றிய வளவைகள் -

இதுகாறும் காட்சிமுதலிய அளவைகள் பத்தும் அவற்றினிலகணங்
களும் முறையே கூறப்பட்டன

இனி, சுட்டுணாவு முதலிய பிரமாணபாசங்களுட்ம அவற்றினிலக்
கணங்களும முறையே கூறப்படும்
பிரமாணபாசங்கள் எட்டு .—

௬௭ பிரமாணபாசங்கள் - பிரமாணப் போலிகள்.

௬௮. எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருள் ௬௯ இப்பி - சிப்பி

௬௯ மையல - மயங்கம் தறி கட்டை

௭௦ செண்டு வெளி - ஒருவகை முற்றம்

௭௧ ஓராது - உணராது

௭௨ கடுமாவாகிய புலி, கடுமை - சினம் கண்டுணராமையை

உபேட்சாத்தக ஞானமென்பா

௭௩ அண்டலை, ஐ : சாரியை எக. கோடு - கொம்பு

௭௪ மருந்து - பரிகாரம்

௭௫ இப்பெற்றிய - இததன்மையையுடையன, முற்று.

(பி. ம்) ௬௬ 'நிசசயியாது' ௬௭ 'கடுமருப்புலியிலோந்து'

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை ௩௦௯

- உ பாங்குறு முலோகா யதமே பௌத்தம்
சாங்கிய நையா யிகமவை சேடிகம
- அ௦ மீமாஞ சகமாஞ சமயவா சிரியா
தாமபிரு கற்பதி சினனே கபிலன்
அக்க பாதன் கண்தன் சைமினி
மெயப்பிரத தியமனு மானஞ சாததம்
உவமான மருத்தா பத்தி யபாவம்
- அரு இவையே யிப்போ தியனறுள வளவைகள்
என்றவன் றன்னைவிட் டிறைவ னீசனென்
நின்ற சைவ வாதினோ படுதலும்
பரசுநின் றெயவ மெப்படித தென்ன
இருசுட ரோடி ய மானனைம பூதமென் .
- கூ௦ றெட்டு வகையு முயிருமயாக கையுமாய்க

எஅ. பாங்கு - பகுதி அக சினன் - புத்தன்

அஉ அக்கபாதன் - அக்பாத முனிவா, இவருக்குக் கௌதம முனிவரென்றும் பெயருண்டு கண்தனென்பதற்கு நெய்யைப் புசிப்பவனென்றும் பொருள், கணம் - நெய், இவா இக்காரணத்தால் கணசனரென்றும் பெயர் பெறுவா

அ௩ பிரத்தியம் - பிரத்தியகம் சாததம் - ஆகம்

எஅ - அரு. உலோகாயதம் முதலிய அறுவகைச் சமயங்கட்கும் முறையே பிருகஸ்பதி முதலிய அறுவரும் ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பத்தனைகளுள் அவர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது வழங்கும் அளவைகள் பிரத்தியகமுதல அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவும் கொள்க உலோகாயதம் முதலிய அறுவகைச் சமயங்களுள், உலோகாய தத்திற்குப் பிரத்தியகமொன்றும், பௌத்தத்திற்குப் பிரத்தியகத்தோடு அனுமானமும், சாங்கியத்திற்கு அவ்விரண்டினோடு ஆகமமும், நையாயிகத் திற்கு அமலுநறனோடு உவமானமும், வைசேடிகத்திற்கு அந்நான்கினோடு அருத்தாபத்தியும், மீமாஞ்சகத்திற்கு அவ்வைந்தனோடு அபாவமும் பிர மாணமாமெனக் கொள்க.

அ௬ என்றவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம் :—

அ௬ இறைவன் - எப்பொருளினுந் தங்குகின்ற கடவுள் ; இறை - தங்குதல்

அஅ துதிகப்படும் நினது தெய்வம் எத்தன்மையையுடையதென்று மணிமேகலை வினாவ.

அ௯ இருசுடா - சநதிரஞ்சியா இயமானன் - யாகத்தலைவன்.

கட்டிநிற் போனங் கலையுருவி னேனும்
படைத்துவினை யாடும பண்பி னேனும்
துடைத்துத் துயாதீர் தோற்றத தோனும்
தன்னில் வேறு தானென் றிலோனும்

கூடு அன்றோ ளிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம பிரம வாதியோ
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றன
காதல் கொண்டு கடலவணன் புராணம்
ஒதின னாரணன் காப்பென றுரைத்தனன்

க00 கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண
டெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக கைமுகம்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்

கூக கலையுருவினேன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன், “ஐயா
றதன்மிசை யெட்டுத் தலையிட்ட, மையில வானகலை மெய்யுடன்
பொருந்தி” என்றான்; திருச்சிற் க, பேர்

கூக துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீராதோற்றத்தோன் - உயிர
களது இளைப்பொழிகும பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம் :-

கூக - ஏ. உலகெல்லாம் ஒரு தேவனிட்ட முட்டையென்று பிரம
வாதி கூறினன

வைணவவாதம் -

கூஅ. கடலவணன் - திருமால் புராணம் - பழமை

கூக ஒதினன் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் -

க00 ‘கற்பம்’ எனபது முதல வேதவாதி கூற்று சந்தம் -
சந்தோ விசிதி எண் - சோதிடம்

க0க. நிருத்தம் - நிருத்தம் சிகை - சிகை

க00 - க0உ கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் நிருத்தம் சிகை
வியாகரணம் எனலுமிவவாறும் முறையே வேதத்திறகு கை கால கண்
காது மூக்கு முகம் எனலும் உறுப்புக்களாகவுள்ளன, இதனை, “முகம்
வயாகரண தஸ்ய ஜ்யோதிஷந் நேதர முசயதே, நிருத்தம் சரோத்ர
முத்திஷ்டஞ் சந்தஸாம் விசிதி - பதே, சிகைகாரணநது வேதஸ்ய ஹஸ
தௌ கல்பாந் பரஸ்குதே” எனலும் சுலோகத்தாலும்றிந்து கொள்க,
இது பாணினியவயாகரணத்தைச் சாரந்தும், பட்டோஜி தீக்ஷிதரார
செய்யப்பட்டதுமாகிய சரீர்த்ரகௌஸ்துபமெனலும் வடநூலின் முதலி
லுள்ளதாகிய பஸ்பசமென்னு மாநிகத்தில உதகரிக்கப்பட்ட தென்பா.
இதுபற்றியே கற்பம் முதலியவாறும் வேதாங்கமெனப்படும, “ஆறங்க
மாவன : உலகியற் சொல்லையொழித்து வைதிகச் சொல்லையாராயும்
நிருத்தமும், அவவிரண்டையும் உடனாயந்த ஐந்திரத் தொடக்கத்து
வியாகரணமும், போதாயனியம் பாரத்துவாசம் ஆபதமபம் ஆத்திரேயம்
முதலிய கற்பங்களும், நாராயனியம் வாராகம் முதலிய கணிதங்களும்,
எழுத்தாராயசியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமு

உஎ.—சமயக்கணக்கர்த்திறங்கேட்ட காதை நுகக

சாராபிற ரேன்றா வாரண வேதக்
காதி யநத மிலையது நெறியெனும்
க௦நி வேதிய னுரையின விதியுங் கேட்டு
மெயத்திறம் வழககென விளம்பு கினற
எத்திறத தினுமிசை யாதிவ ருரையென
ஆசீ வகநூ லறிந்த புராணனைப
பேசுநின் னிறையார நூற்பொருள் யாதென
கக௦ எலையில பொருள்களி லெங்குமெப பொழுதும்
புலலிக கிடநது புலப்படு கினற

மாம ” (தோல் புறத. கு ௨௦ ; கலி கடவுள்) என்பர் ஆசிரியா நச்சீ
ஹர்க்கினியர்

க௦ந சாராபிறரேன்றா - ஓரிடத்திற்கேன்றாத ; ஸவயம்புவெனற
படி. தீருவள்ளுவமாலையில் வேள்ளிவீதியார் (சஉ) பாட்டில் வேதம்,
“செய்யாமொழி” என்று கூறப்பட்டிருந்ததல காண்க ; இக்கருத்தை,
“நாததிக மலவது சொல்லலை யாயினமு னாப்பயநத, சாததிரமாவது
வேதமனரேவது தானசயம்பு, சூத்திரி நீயது வல்லையலாமையிற சொல
லுகிலாய, போததநதி யோவதன நீமையென ருனபொங்கிப பூதிகனே”,
“பூதிகன ருனது சொல்லலும் யானது வல்லனெல்லாம், சாதிகண்டா
யெனத தானறள ராதது சாற்றுக்கெனரூட், காதியென ருனுமொரநத
மென ருனுமுண டேலதற்கு, நீதியி னாலுரை நீயினி யானது நோவ
னென்றன ” (நீல. வேத செய ௩-௪) என வருவனவற்றாலுணாக
வேதக்கு - வேதத்திற்கு க௦நி வேதியன் - வேதவாதி

க௦சு மெயத்திறம் - நூலவகைகள் , மெயயுணாததுவனவற்றை
மெயயென்றா , “மெயத்திறம் வழக்கு நனபொருள் வீடு ” (க : கக)
என முன்பு வந்திருந்ததல காண்க “யாமெய்யாக கண்டவற்றுள் ” (௩௦௦)
என்னும் திருக்குறளில், ‘மெய’ எனபது இப்பொருள் தாதலறிக. வழக்கு-
உலகியல

க௦சு - எ இவவடிகளாற கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின்
உட்கோள

ஆசீவகவாதம் —

க௦அ ஆசீவகநூல - சமணசமயத்தின் பாகுபாடு இரண்டனுள்
ஒருவகைக்குரிய நூல , “அன்னதோர வாயமை யாசீ வகனம் ணாகளிற
கூறும் ” (சிவ சிந்தி பரபகம், ஆசீவகமதம், க.) புராணன் - முதி
யோன். ஆசீவகமதம் முறகாலததுச சமநண்டமென்று பெயருள்ள
ஒருரிற் பரவியிருந்ததென்று நீலகேசியால் தெரிகின்றது

க௦க. இறை யார - கடவுள் யாவன நூற்பொருள் யாதென -
உனது நூலிற் சொல்லப்படும் பொருள் என்னவென்று மணிமேகலை
கேட்ப

க௦அ - க. “ஆததனு நூலும் பொருளு நிகழ்ச்சியும், பாததன சொல்
லிற் பயம்பெரி தாதலி, தோததுரை யேயிங் குரையென றுரைத்தனள்,
சாததிரம் யாவையுந் தன்னிக ரிலலாள் ” (நீல ஆசீவக. செய. கஉ)

(பி - ம்) ௩௦௩ - ச ‘வேதத, தாதிராக மிலையதுவே நெறியெனும்’

வரம்பி லறிவ னிறைநூற் பொருள்களைந்
 துரந்தரு முயிரோ டொருநால் வகையனு
 அவவனு வுற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப்
 ககடு பெயவகை கூடிப் பிரிவதுஞ் செய்யும்
 நீவநீ தீக்காற் றெனநால் வகையின
 மலைமர முடம்பெனத் திரள்வதுஞ் செய்யும்
 வெவ்வே முகி விரிவதுஞ் செய்யும்
 அவ்வகை யறிவ தூயிரெனப் படுமே -
 க௨௦ வற்ப மாகி யுறுநிலந தாழ்நது
 சொற்படு சீதத் தொடுகவை யுடைத்தாய்
 இழினென நிலஞ்சோந தாழ்வது நீர்தீத
 தெறுதலு மேற்சே ரியலபு முடைத்தாங்

கக௨. வரம்பிலறிவன் இறை - அநநத ஞானியாகிய மற்கலி தேவனே எமது கடவுள். நூற்பொருள்கள ஐந்தது - நவகதிரோனனும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள ஐந்தாகும்.

கக௩. அப்பொருள்கள் உயிரும் நாலவகை அணுகுகளுமாம்.

கக௨ - ந. ஆசீவக மத்ததினாகருத் தெய்வம் மறகலியெனப்பதும், நூல நவகதிரோனப்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐந்தென்பதும் ஆகிய இவற்றை, “என்றலு மறகலி தானே யிறையினி, யொனப்பது வாங் கதிரா நூலயா முடையன, மனபெறு துண்பொரு ளைநதியல பாயவை, யினப் நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச்சொல” (நீல. ஆசீவக செய. க௩) எனப்பதனாலறிந்துகொள்க, “மறகலி நூலின் வகையிது” (ககடு) என்று இக்காதையிலேயே பின்வருதல காரணக.

கக௪. அவவனு வென்றது உயிரை

ககடு கூடி - நிலவனு முதலிய நாலவகையணுககளோடு கூடி.

கக௪ - டு இவவடிகள உயிரனுவின இலக்கணங் கூறின.

கக௪. மேற்கூறிய நாலவகையணுககளும் இவையென்றபடி.

கக௭ - அ. அந்நாலவகையணுககளும் திரளவதுஞ்செய்யும், விரி வதுஞ்செய்யும்

கக௪ - அ இவவடிகளால் மேற்கூறிய நாலவகையணுககளின பொதுவிலக்கணம் கூறப்பட்டது

க௨௦. வற்பம் - வனமை. நிலம் வற்பமாகியுறும்.

க௨௦ - ௨௨ தாழ்நது உடைத்தாய்ச்சோநது ஆழ்வது நீரோனக

க௦௩ தெறுதல - சுடுதல

க௨௨ - ந தீ, பெறுதலும் மேற்சேரியலபு உடைத்தது.

(பி - ம்) கக௩ - ச ‘நாலவகையினு, மூவனு’

௨௭.—சமயக்கணக்கீர்த்தந்திரங்கேட்ட காதை ௩௩௩

காற்று விலங்கி யசைததல கடனிலை
க௨௫ வேற்றியல பெய்தும கிபரீ தத்தால்
ஆதி யிலலாப பரமா ணுககள்
தீதுற றியாவதுஞ் சிதைவது செய்யா —
புதிதாய்ப் பிறந்தொன் றென்றிற் புதுதா
முதாரீ ரணுநில வணுவாய்த திரியா

க௩௦ ஒன்றிரண டாகிப பிளபபதுஞ் செய்யா
அன்றியு மவலபோற் பரபபதுஞ் செய்யா —
உலாவுந தாழு முயாவதுஞ் செய்யும் .

குலாமலை பிறவாக கூடும பலவும
பினனையும் பிரிந்துதந தன்மைய வாகும
க௩௫ மன்னிய வயிரமாயச செறிநதுவற பமுமாம
வேயாயத துளைபடும பொருளா முளைககும்
தேயா மதிபோற செழுநில வரைபபா
நிறைநதவிவ வணுககள் பூதமாய நிகழிற்
குறைநது மொததுங் கூடா வரிசையின்

க௨௪. விலங்கி - குறுக்கிட்டு. இவை - இவ்வணுககள்

க௩௬ - ௨௪ இவ்வடிகளாற கூறப்பட்டுள்ள ஐந்து பொருள்களின் இயல்பைப் பின்வருஞ் செய்யுட்களாலுமறிக. “நிலரீ ரெறிகாற் றுயிரின் னியலபும, பலரீ ரவற்றின் படுபா லவைதாம, புலமா கொலியொனறெழிய முத்தகாம, சலமா யதுதண் மையையே முதலாம”, “எறிததன முதலா யினதீ யினவாம, செறிததல லொலியோ டிகைகாற் றினவா, மறிததல் லறிகல லவைதா முயிராம, குறிதத பொருளின் குணமாலியையே” (நீல. ஆசீவக, க௭ - ௮)

க௨௫ வேற்றியலபு - வேறுதன்மை

௩௨௭. யாவதும - சிறிதும் சிதைவது - அழிதல்

௩௩௩ அவலபோல - அவலைப்போல க௩௫ வறபம - வனமை

௩௩௬ வேய - மூங்கில க௩௭ தேயாமதி - முழுமதி.

௩௩௯. குறைந்தும் ஒத்தும் கூடா - பின் சொல்லப்படுமளவிற குறைந் தும் அளவொத்துங் கூடுவனவல்ல

௩௩௯ - ௪௧ “ஒன்றினை யொருவி மூன்றங் குற்றிடா விரண்டிவிட்டு, நின்றிடா திரண்டு கூடு நெறிநில நான்கு நீரமூன், நின்றிரண்டழல்கா லொன்றா விசைநதிடும் பூமி யிவவா, நெனறுநீர தீகா லாகி யீண்டிவ தெனநி யமபும” (சீவ. சிந்தி பரபககம், ஆசீவகனமதம், ஏ) எனவருதல் காண்க.

(பி - டி) க௨௪ ‘ஆறுறுவிகே யசைததல கடிவை’ க௨௫ ‘வேற றியலையதம்’ க௨௭. ‘யாதுஞ்சிதைவது’ க௨௮ ‘புத்தாபபிறந்தொன்று’ க௩௬ ‘பிறவாயக கூடுமலையும்’ க௩௪ - ௫. ‘தன்மையதாக, வன்னிய’ க௩௬ வேயிரத்தளைப்படும’ க௩௭ ‘வரைப்பால’ க௩௯ ‘கூடாவரியின்’

கச௦ ஒன்று முககா லரைகா லாயுறும்
துன்றுமிக கதறா பெயாசொலப படுமே
இககுணத தடைநதா லலலது நிலையச
சிககென் பதுவு நீரா யிழிவதும்
தீயாயச சுடுவதுங காற்றாய வீசலும்

கச௫ ஆய தொழிலை யடைந்திட மாட்டா
ஓரணுத தெயவக கண்ணோ ருணாகுவா
தேரார பூதத திரட்சியு னேனோ
மாலேப போதி லொருமயி ரறியார
சாலத திரணமயிர தோற்றுதல சாலும்

க௫௦ கருமம் பிறப்பும் கருநீலப பிறப்பும்
பசுமம் பிறப்பும் செமம் பிறப்பும்
பொன்ன பிறப்பும் வெண்ண பிறப்பும்
என்றிவ வாறு பிறப்பினு மேவிப
பண்புறு வரிசையிற பாறபட்டு பிறந்தோ
க௫௫ கழிவெண் பிறப்பிற கலந்தவீ டீணைகுரா

கச௩ சிககென்பதுவும் - வனமை யுற்றிருத்தலும், “வறபமாகி யுறு நிலம்” (க௨௦) என்று இக்காதையில் முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

கச௬ தெயவககண்ணோ - கேவல ஞானிகள்.

கச௭ தேரார - அறியார னோ - மறறையோ, என்றது, கேவல ஞானிகளல்லாதாரை

கச௬ - ஏ ஓரணுவை னோ தேராரெனக்

கச௮ போது - காலம்

கச௯ சாலும் - மேற்கூறியதற்கு உவமையாக அமையும்.

க௫௦ கரும்பிறப்பென்றது நரக சனமத்தை

க௫௫ கழிவெண்பிறப்பு - மிகவெளியிய பிறப்பு.

க௫௦ - ௫௫ இவ்வடிகளிற கூறிய கரும்பிறப்பு முதலியவைகள் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையவை, “வெண்மைநன பொன்மை செமமை நீலகழி வெண்மை பசுசை, உண்மையிவ வாரி னுள்ளநு கழி வெண்மை யோங்கு வீட்டின, வண்மைய தாகச சேரு மறறிவை யுருவம் பறறி, உண்மையவ வொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினி லுணரு மென்றன” (சீவ சித்தி பரபகம், ஆசீவகனமதம், ௮) ஈண்டுபிறப்புக்களை வகுத்தாக

(பி - ம்) கச௦ ‘அரைக்காலாபுந’ கச௧ ‘மிக்கவகனிற’ கச௩ ‘சிககென்பதாஉ நீராயிழைவதுந’ கச௪ ‘தீயாசுகடுவதுங காற்றாய வீசுவதும்’ கச௫ - ௬ ‘மாட்டா, தேரணு’ கச௭ ‘நேலாபூதத திரடியுனா னோ’ கச௮ ‘மயிருமறிபா’ க௫௪ - ௫ ‘பாறபடக் கழிந்த, கழிவேய பிறப்பிற கலந்தவீ டீணைவா’

2௭.—சமயக்கணக்கார்த்தத்திறங்கேட்ட காதை நகடு

அழியல வேண்டா ரதுவுறற் பாலா
 இதுசெம போகவி னியலபிது தப்பும
 அதுமண டலமென் றறியல வேண்டும்
 — பெறுதலு மிழத்தலு மிடைபூ றுறுதலும
 கசு௦ உறுமிடத தெயதலுந் துகக்க முறுதலும
 பெரிதவை நீங்கலும பிறத்தலுஞ் சாதலும
 கருவிற் பட்ட பொழுதே கலகரும
 இன்பமுந் துன்பமு மிவையுமனு வெனத்தரும்
 முன்னுள வுழே பின்னுமுறு விப்பது
 கசு௧ மறகலி நூலின் வகையிது வெனனச
 சொறறடு மாற்றத தொடர்ச்சியை விட்டு

கூறியதுபோல, “மணியுயிர பொன்னுயிர மாண்ட வெள்ளியின, அணியுயிர செம்புயிர ரிருமபு போலவாம, பிணியுயிர ரிறுதியாப பேசினேனினித, துணிமின மெனத்தொழு திறைஞ்சி வாழத்திஞா” (சீவக. நககக) என்று உயிரகளை வகுத்துக் கூறியிருத்தல காரணக

கசு௧ ‘அது’ என்றது கழிவெண்பிறப்பினே.

கசு௨ ‘இது’ என்றது கருமபிறப்புமுதல கழிவெண்பிறப்பு இறுதியாகவுள்ள பிறப்புகளில் முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை

கசு௩ - கூஉ. பெறுதலமுதற் சாதலீடுகவுள்ளவைகள் கருவிற சோந்த பொழுதே கலப்பனவாம

கசு௩. இன்பதுன்பங்களாகிய இவைகளும் அணுவென்று கூறப்படும்

கசு௪ - கசு௪. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, “பேறிழ விடைபூ நின பம் பிரிவிலா திருக்கை மற்றும், வேறொரு நாட்டிற் சேறல விளைந்திடு மூப்புச சாதல, கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட கொண்ட தாகும், தேறிய ஓழிற் பட்டுச செலவதிவ வுலக மென்றான”, “புண்ணிய பாவமென்னு மிரண்டனுப பொருந்த வைத்தே, எண்ணிய விவற்றிடுனாடு மேழென வெங்கனோடு, நண்ணிய பொருவன கூறு ஞானமிக வாற தென்று, கண்ணிய கருத்தி னோகா கதியினைக நாணப் பென்றான” (சீவக. சிந்தி பர பககம், ஆசீவகன் கூ - க௦) எனனும் செய்யுட்களை ஒப்பிடுக

கசு௫ மறகலிதேவனது ஒன்பது கதிரெனனும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள வகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமத்ததோன சொல்ல

கசு௬ சொறறமொற்றத்தொடாசசி - தடுமாற்றச சொறறொடாசசி, என்றது பூரவோத்தர விரோதமுள்ள ஆசீவகமத்ததோன கூற்றை.

(பி - ம்) கசு௭ ‘அழியலவேண்டா வதுவுறற்பலா’ கசு௮ ‘வேணுதலும்’ கசு௯ ‘இறத்தலும்’ கசு௧௦ ‘உடமிறுத்தபதலுந் துககமுஞ் சுகயிறுறலும்’ கசு௧௧ ‘பொழுதேபிறககு’, ‘பொழுதேயிறகரும்’ கசு௧௨ ‘இவையிவையெனத்தகு’ கசு௧௩ ‘மறகலினனூலின் வகையிதுவென்று’ கசு௧௪ ‘சொறறமாற்றத’

நீகண்ட வாதியை நீயுரை நின்னாள்
புகழந் தலைவனயாரா நூற்பொருள் யாவை
அப்பொரு ணிகழவுங் கட்டும் வீடும்

க௭௦ மெய்ப்பட விளம்பென விளம்ப லுறுவோன
இந்திரா தொழப்படு மிறைவனெம மிறைவன
தந்த நூற்பொரு டன்மாததி காயமு
மதன்மாததி காயமுங் காலா காயமும
தீதில சுவனும் பரமா ணுகசனும்
க௭௧ நலவினை புந்தி வினையும்ல வினையாற
செய்வுறு பந்தமும் வீடுமித திறத்த
ஆனற பொருடன றன்மைய தாயும் —
தோன றசார வொன்றின றன்மைய தாயும்

க௭௦ மெய்ப்பட - உண்மைப்பட

க௭௧ - ௭௦ நீகண்ட வாதியை நோக்கி உங்கள் தலைவன யாரா? நூற்
பொருள்கள யாவை? அப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சியையும், பந்தத்தையும்,
வீட்டினையும் சொல்லுவாயென்று மணிமேகலை கேட்பு நீகண்டவாதி - சம
ணா இருதிருத்தாரில ஒருவகையான, இவன நிககந்தவாதி யென்றும் திகம
பரவாதி யென்றுங் கூறப்படுவன இறைவன, நூல், பொருள், பொரு
ணிகழ்வு என்னும் இந்நான்கினையும் முறையே ஆபதன், ஆகமம், பதாராதம்,
பிரவாததியென்பா

நீகண்டவாதம் —

க௭௧ சதேந்திராகளாலே வணங்கப்படும் அருகனே எமது ஸவாமி,
சதேந்திராவாரா பவணேந்திரா நாற்பத்திருவரும, வியந்தேந்திரா முப
பத்திருவரும, கற்பேந்திரா இருபத்திருவரும, சந்திரனும் சூரியனும் நரேந
த்ரனும் மிருகேந்திரனுமென்பார்

க௭௨ தந்த நூற்பொருள் - அருகன் உண்டுபண்ணிய அங்காகம்
பூவாகம் பருசுருதியாகமென்னு மூன்று ஆகமங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள
பொருள்கள்

க௭௩ காலமும ஆகாசமும

க௭௨ - ௭ தந்தநூற்பொருள்கள் தருமாதிகாயம் முதல் வீடு இறுதி
யாகவுள்ள இந்தப் பத்துப் பகுதியின்

க௭௩ - ௭ இவ்வழிகளாற கூறப்பட்டுள்ள இறைவனையும் அவன்
கூறிய நூற்பொருள்கள் பந்தையும், “எனக்கேட்டாங் கெடுத்தாரைப்பா
ளந்திராக் கொழப்படுவான், தனக்காய தருமமு மதருமமுங் காலமு மனப்
பாட்டி லாகாய முயிரருவும் புண்ணியமே, நினைக்குங்காற பாவமே கடடுவீ
டென்றிறுத்தி” (நீல மொக்கல ௨௨) என்னும் செய்யுளாலும் அந்நிது
கொள்க

(பி - ம்) க௭௩ ‘புகழ்ந்த தலைவன்’

உஎ.—ரமயக்கணக்கீர்தந்திறங்கேட்ட காதை நுகள்

அரிததமு நிததமு மாகி வீன்று
 ௧.௮0 அனிதத குணததோரா கணததின் கண்ணே
 தோற்றமு மிலையுங் கேடு மென்னும
 மாற்றரு மூன்று மாககலு முரித்தா
 நிம்ப முளைத்து நிகழ்த நித்திய
 நிம்பத தப்பொரு ளன்மை யறித்தியம்
 ௧.௮௫ பயற்றுத தன்மை கொதுகும் மாயம்
 இயற்றி யப்பய றழிதது மேதுத
 தருமாசுதி காயந தானெங்கு முளதாயப
 பொருள்களை நடத்தும் பொருநத நித்தியமா

௧௭௯ - ௮0 ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில் அரித்தியத்தன்மை நித்தியத் தன்மையெனும் இரண்டையும் அடையுமென்பதை, “கல்வியானல லனே காமாதி யாற்றியன, செல்வத் துயாநதான குலத்தினிற் றாழ்ந்தன னும், வல்லவா னெனெனென்று வல்லா னிதுவனரே, நிலலாமை நித்த ங்லை” (நீல மொககல ௧௧௩, ௧௧௪) எனபதனாலு முணாக. கணம் = கூடணம்

௧௮0 - ௮௨ ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில் உறபத்தி ஸதிதி நாச மென்று மூன்றையுமடையுமென்பதை, “உருவப் பிழம்பப் பொருளென் றுரைப்பனிப் பாறயாமோ, பருவத்தி னுமபரி யாயப் பெயரென்பன் பாலழிந்து, தருவித் துரைத்த தயிருரு வாயமுமமைத் தன்மையதாம், திரு வத்த தென்பொரு ளாதலைத் தோ தெளியிதெனருன்” (நீல மொககல ௧௨௨) எனனுஞ் செய்யுளாலும், “உருவப்பிழம்பாகிய புறகலத்தைப் பொரு ளென்பேன், பாலதயிர் முதலாயின அதனது பரியாயமென்பேன், பார் பரி யாயத்தா நின்ற புறகல திரவியம் தயிரப்பரியாய மடைநது பரிணமித்தலின் உறபத்தி ஸதிதி விநாசாதமகமாகித் தூஷிக்கப்படாத பெருமைத்தாம் என பொருளென்று தெளியென்று சொன்னா” எனனும் அதனுரையாலு மறிந்து கொள்க

௧௭௭ - ௮௨ பொருள் உரித்தாமெனக் ௧௮௩ நிம்பம் - வேம்பு

௧௮௫ - ௯ இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தத்தின் இயல்பை, “பெற்றது தானுங்கும் மாயத் திரிபு பயற்றியவடே, இற்றதிது வெண் திட்டமென பாயிவ விருமையினும், தெற்றெனத் தோந்தோரா பொரு ளெனனை தேற்றினித் தேற்றலையேன், மற்றது வாயை மயிரெனச் சொல்லு வன் மன்னுமெனருன்” (நீல மொககல ௧௨௩) எனபதனாலுமுணாக குமமாயம் - புழுக்கிய பசைப்பயற்றேடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி, இஃது இப்பெயரோடு விஷணுவாலயங்குளில் இக்காலத்தும் வழங்கி வருகின்றது, “குமமாயத்தொடு வெண்ணைய விழுங்கி” (தீவ் பேரியாழ்வார் ௩ ௩ ௩) எனபதில், ‘குமமாயம்’ என பதற்கு ஸ்ரீய்ணவாளமாமுனிகர், ‘குழையசசமைத்த பருப்பு’ என்று பொருள் செய்திருக்கின்றனா, “பயற்றது குமமாயம்” (நீல கு ௨௧௬, மயிலே மேற்)

௧௮௭ - ௮. தருமாதிகாயம் எங்குமுளதாகி எககாலத்தும் பொருள் களை நடத்துமெனக்

அப்படித் தாசியநன்மாத திகாயமும்
 கக௦ எப்பொருள களையு நிறுத்த ஸீயற்றும்
 காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியும்
 மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியும்
 ஆககுமா காய மெல்லாப பொருட்கும்
 பூசுருமிடங் கொடுக்கும் புரிவிற றாகும்
 கக௬ சீவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
 தாளி ல்சுவை முதலிய புலன்களை நுகரும்
 ஓரணு புறகலம் புறவுரு வாகும்

கஅக - ௯௦ அதன்மாததிகாயம் எப்பொருள்களையும் நிறகச்செய்யும்.

கஅஎ - ௯௦. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள தருமாததிகாயம் அதற்
 மாத்திகாயங்களின் இலக்கணங்களைப் பின்வருபவைகள் நன்கு புலப்படுத்தும்:
 “அத்தியாயமுதாதியாயளவி நேசியாய, ஒத்தளவுலகிலே டிலக லோக
 மாம, தத்துவந் தீனச்செய்து தமமத் தமமமா, மத்திகள செலவொடு நிலையிற்
 கேதுவாம்”, “அச்சுநீரே தேவொடு மீனை யீரத்திடா, அச்சுநீர் னன்றியத்
 தேரு மீனச்செலா, அச்சுநீர் போலத்தம் மத்திசேறலை, இச்சையு முயற்சியு
 மினியாககுமே”, “அந்தரத் தறுபத்து மூன்ற தாகிய, இந்நிர படலமு
 நிரைய மேழகளு, மந்தர மலைமண்ணு மற்று நின்றிடா, அந்தமி னிலையதம்
 மத்தி யிலலைபேல”, “பறவையின் சிறகொடு பாத நின்றழி, நெறியின்ற
 செலவொடு நிலையை யாக்குமால், உறவிபுற கலமவை யோட நிறறலைக்,
 செறிவுறத் தமமத்தம் மத்தி செய்யுமே” (மேருமநீர வைசயந்தனமுத்தி
 அஅ, ௯௦, ஸ, ௯௨, “தருமாததிகாயம், குயவன் திகிரிக்குக் கீழிடடசிலை
 போலவும், தேருக்கு அச்சுப்போலவும், கலத்திறகுக் கடலபோலவுமாம்”,
 “தருமாததீயும் அதரு மாததீயும் பக்பிககுச சிறகுங் காலம்போற் சீவபுற
 கலங்களுடைய கமனத்திற்கும் ஸத்திதிக்கும் அப்பிரேரகசாதனமாம்”
 (நீல மொக்கல. ௨௭ - அ, ௩மய) ககக கணிகம = கூணிகம

ககக - ௯ காலம் குறுங்கீழ்ச்சியையும் நெடுங்கீழ்ச்சியையுமாககுமெனக்,
 “கூணிகமெனபது எழுச்செங்கழுநீரிதழை ஒரு குறட்டிலடுக்கிப் பலவாளு
 யிலுனெருவன் மிகவுங் கூரியதோருளினவைத்துக் கூடமிட்டுப் புடைத்தால
 ஆரும்புரையற்று ஏளம்புரையிற செல்லுமளவாம், இனிககற்பமாவது,
 ஓசனையகன்றுயாந்தோ வாசிரமலை கருப்பினி யுடுத்த பட்டாடைத் தோகை
 பட்டுக் கையறத்தேயந்ததாம்” (நீல. மொக்கல. ௯௧, ௯மய)

கக௯ - ௯. ஆகாயம் எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுக்குஞ் செயலை
 யுடையது, “பாரதிடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுளளம்” (மலைபடு.
 ௯௮)

கக௯ - ௯ சீவன் உடம்போடொத்துக்கூடிப் புலன்களை நுகரும்

க௯௭ ஓரணு - பரமாணு, அவவணு புறகலமும் புறவுருவுமாகும்
 புற்கலமென்றது உடம்பை, புறவுருவென்றது மற்றை வடிவங்களை

(பி - ம்) க௯௯ ‘ஒத்துத் தோன்றி’

௨௭.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை நக்க

- சோசா நலவினை தீவினை யவைசெயும்
 வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செய்
 ௨௦௦ அருவினைப் பயனனு பவிததறுத திடுதல
 அதுவீ டாகு மென்றன நவனபின
 இதுசாங் கியமத மென்றெடுத துரைப்போன
 தனையறி வரிதாய்த தானமுக் குணமாய
 மனநிகழ வின்றி மாணபமை பொதுவாய
 ௨௦௫ எல்லாப் பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச்
 சொல்லுதன் மூலப் பகுதிசித ததது —
 மாணென றுரைத்த புத்தி வெளிப்பட்
 டதன்குண காயம் வெளிப்பட டதன்கண
 வாயு வெளிப்பட டதன்க ணங்கி
 ௨௧௦ ஆனது வெளிப்பட டதன்க ணப்பின
 நனமை வெளிப்பட டதினமண் வெளிப்பட
 டவற்றின் கூட்டத் தினமணம் வெளிப்பட
 டாரப்பயு மனத்தாங் கார விகாரமும்
 ஆகா றாததிற செவியொலி விகாரமும்

௧௯௮ நலவினை நலவினையையும், தீவினை தீவினையையும் உண்டாக்
 கும், இன்பதுன்பங்களை யுண்டாகக்குமெனினும் பொருநதும்

பந்தத்தினிலக்கணங் கூற்றிறிலா “அவவினையாற, செயவுறு பந்த
 மும்” (௭௭௫ - ௭) என்று முன்னாக் கூறினமையின்

௧௯௯ வருவழியிரண்டு - நலவினை வருமவழியும் தீவினைவருமவழியும்
 முன்னெய - முடிபிறப்பிற் செயத

௨௦௧ என்றனை - என்று நிகண்டவாதி கூறினன

௧௯௭ - ௨௦௩ வீட்டிலக்கணம் இவ்வழிகளாற் கூறப்பட்டது போல,
 “பெரும்பாவ மந்தத்துயத்துப் பெறுதமயாம் வீடெனலே, மரும்பாவ காரிநீ
 யாவாவா யதுகேட்டாய், வரும்பாவ மெனாகாதது மன்னுநதம் பழவினையும்,
 ஒருங்காக் வுதிரத்தநகா லுயிர்த்தாயமை வீடெனறாள்” (நீல மொக்கல
 ச௭) எனனும் செய்யுளில் வந்திருத்தல் காண்க

சாங்கியவார்த்தம் —

௨௦௪ சொல்லுதல் மூலப்பகுதி - சொல்லப்படுவது மூலப்பகுதி சித்
 தம் - மூலப்பகுதி

௨௦௭ மாண - மகத்தத்துவம். மகத்தத்துவத்திற்குப் புத்தியென்றும்
 ஒரு பெயருணடு

௨௦௯ அங்க - அக்கினி ௨௧௦ அப்பு - நீர்

௨௧௨ கூட்டம் - ஸமவத்தி

உகடு வாயுவிற் றெககு மூறெனும விகாரமும்
அங்கியிற் கண்ணு மொளியுமாம விகாரமும்
தங்கிய வபபில்வாய் சவையெனும விகாரமும்
நிலக்கண மூககு நாற்ற விகாரமும்
வோலபபட் டிவற்றிற் றெககு விகாரமாய

உஉ௦ வாககுப பாணிபாத பாயு ருபததமென
ஆக்கிய விவைவெளிப படடிங் கறைநத
புத விகாரத தானமலை மரமுதல
ஒதிய வெளிபபட் டிலகாய் நிகழ்நது
வந்தவழியே யிவைசென் றடங்கி

உஉடு அநதமில் பிரளய மாயி று மளவும்
ஒன்று யெங்கும் பரநதுநித தியமாம
அறிதற் கெளிதாய் முசகுண மன்றிப
பொறியுணா விக்கும பொதுவு மன்றி
எப்பொரு ளுநதோன றுதற்கிட மன்றி

உ௩௦ அப்பொரு ளெல்லா மறிநதிதற் குணாவாய
ஒன்று யெங்கும் பரநதுநித தியமாய்
நின்றுள வுணாவாய நிகழ்தரும் புருடன்
புலமா பொருளாக ளிருபத தைநதுள
நிலநீர் தீவளி யாகா யமமே

உ௩டு மெய்வாய கண்மூக குசசெவி தாமே
உறுசுவை யொளியூ றேசைநாற றமமே
வாககுப பாணிபாத பாயு ருபதத

உகடு தொககு - துவக்கநதிரியம் ஊறு - பரிசம்

உகஅ நிலக்கண - நிலத்தினகண

உஉக இவையெனறது கருமேந்திரிய பஞ்சகத்தை

உஉ௩ ஒதிய வினையாலணையும் பெயா

உஉ௪ - ௩௨ இவவழிகளாற புருஷ தத்துவத்தின் இலக்கணம் கூறப் பட்டது, இதனை, “எத்திறத் தினுஞ்செய யானகுண மொன்றிலன, நத்துவ னினபி னபேதன லேபக, னித்திய நெனகு முளனெடுங காட்சியன, றய்த்த லுடையனென றேன்றலு மென்றா” (நீல சாங்கிய எ) எனபதனாலு மறிந்துகொள்க

(பி - டி) உஉ௪ ‘முககுணமினி’ உஉஅ ‘பொருளுமினி’

உஎ.—சமயக்கணக்கர்த்தத்திற்கேட்டகாதை நடக

- ஆககு மனோபுத்தி யாங்கார சித்தம்
உயிரெனு மானமா வொன்றெடு மாமெனச
உச௦ செயிரறச செப்பிய திறமுங் கேட்டு
வைசே டிகநின் வழக்குரை யென்னப
பொயதீர பொருளுங் குணமுங் கருமமும
சாமா னியமும விசேடமுங் கூட்டமும
ஆமாறு கூற மதிறபொரு ளெனபது
உச௩ குணமுந் தொழிலு முடைததா யெததொகைப்
பொருளுக்க கு மேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
ஞாலநீர தீவளி யாகா யந்திசை
கால மானமா மனமிவற றுண்ணிலம்
ஒலியு,று நிறஞ்சுவை நாற்றமொ டைந்தம்
உ௩௦ பயிலகுண முடைதது நின்ற நான்கும
சுவைமுத லொரோகுண மவைகுறை வுடைய

உ௩௮ புத்தி - மகத்தத்துவம் சித்தம் - பிரகிருதி

உ௩௩ - கூ இவ்வடிகளால் இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் கூறப்
பட்டன, இதனை, “மன்னுயிர தெற்றென விலலது மானசெருக, கென
னவு மிந்திய மைந்தைந் தொருமனம், அன்னதன் மாததிரை யைந்தைநது
பூதமும, பன்னிய வையைம பதப்பொரு ளென்றன” (நீல. சாங்கிய கூ)
எனபதனாலுமுணாக தெற்றெனவிலலது - பிரகிருதி செருக்கு - அக்க
காரம்

உச௦ கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு

உச௧ உரையெனன - சொலவாயென்று மணிமேகலை கேட்ப

வைசேடிகாரதம் —

உச௩ சாமானியம் - பொதுமை விசேடம் - சிறப்பு கூட்டம் -
சமவாயம், இதனை உடனடிணாப்பென்றும் கூறுவா.

உச௪ ஆறுகூடும் - ஆறு பகுதியாகும்

உச௬ அப்பொருள் ஒன்பான் அந்தப்பொருள் ஒன்பது வகைப்
படும

உச௭ - கூ பொருளெனபது உடைத்தாய் ஏதுவாகும்

உ௩௦ நின்றானகு - நீர தீ காற்று ஆகாயமெனபன

உ௩௧ சத்தம் முதல நாற்றம் இறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர சத்தம்
முதலியானகு குணங்களையும், தீ சத்தம் முதலிய மூன்றினையும் காற்று
சத்தம் முதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சத்தமொன்றினையு முடையன

திசை முதலிய நான்கின இலக்கணங்களும் ஒரு பிரதியிலும் காணப்
படவில்லை, பின் வருவனவற்றளளும் சில இப்படியே யுள்ளன

ஓசை யுறு நிறநாற் றஞ்சுவை
மாசில பெருமை சிறுமை வனமை
பொன்மை சீரமை நொயமமை விடிவம்

௨௩௩ என்னு னீரமை பசகமுத லனேகம்
கண்ணிய பொருளின குணங்க ளாகும்
பொருளுங் குணமுங் சரும் மியற்றற
குரிய வுண்மை தருமுதற் பொருததான
போதலு நின்றலும் பொதுக்குண மாதலிற்

௨௩௪ சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
ஒன்றலு கூட்டங் குணமுங் குணியுமொ
றென்றிய வாதியு முரைததன னுடனே
புத வாதியைப் புகனீ யென்னத

— தாதகிப் பூவுங் கடடியு மிடந்

௨௩௫ மறுறுங் கூட்ட மதுக்கனி பிறந்தாங்க

௨௩௨ - கூ இவ்வுப சாராற குணங்கள் பகுத்துக் கூறப்பட்டன

௨௩௩ - அ பொருளும் குணமும் கருமத்தைச் செய்ந்தரு உரிமையையுடையன பொருள குணமெனவும் இரண்டாலும் பிடிபுத்து கருமமென்றபடி உணமை - ஸத்துவம் முதற்பொது - பரசாமானியம், முத்த பொது உணமை - ருமெனக்

௨௩௪ ஒன்று - லிசேடம் அன்று - மிருசிலிமு, விய நான்கு புதுமையின பரமானுக்களா ஒன்று அன்னிலுள்ள இதன் கூட்டம் - ஸமவாயம் பூவடி லிசேட சீரன் இலக்கணமும், சமவாயத்தின் இலக்கணமும் கூற்றிற்று

௨௩௫ - ஸநியவாதி - லிசேடவாதி

௨௩௬ - கூ உபவடிகளாற கூறப்படலின் பொருள்கள புறியவியலென “நெறி ட்டனப் படுவது நின்ற மெய்மையை கறிவலுக் கரிய வொறு சொற்பொருள், செறியயான சொல்லி சபரிய குணநொழில் பொறியினைய பொதுச்சிறப் புடனபு ணாப்பதே”, “பூதம் மருடொடு திருமனம் பொழுதுயி, ரோனிய பொருள்கடா மொனபதாமனவ, நயிற் குணமுற் றியலபு செய்கயும், போதரும் பொருட்புடை பெயர் - யாகுமே”, “பெரியதும் பின்னது மாய தப்பொது, உரிதன்றி பொருளாகுளைச் செலுத்தது பொற்றுமை, தெரிவுற் வருவது சிறப்ப நாந்குணக், கிரியைக் கிதற்கெனக் கிளத்தல் கூட்டமே” (நீல. வைசேஷிக ௩ - ௩) என்றவருஞ் செய்யுட்களாலு முணராக

௨௩௭ புகலீ என்ன - நீ சொலவாயென்று மணிமேகலை சொல்ல.

புதுபாடம் —

௨௩௮ தாதகிப்பூ - ஆத்திப்பூ கடடி - கருப்புகட்டி

௨௩௯ மறுறுங்கூட்ட - கூட்டற்குரிய மறறைப் பொருள்களையும் கூட்ட மதுக்கனி பிறந்தாங்கு - மதுவினிடத்தினுள் மதச்சுடி தோன்றி னுற்போல

உஎ.—சமயக்கணக்கீர்த்தந்திறங்கேட்டகாதை நடந

குறறிம பூதத துணாவு தோனறிம
அவவுணா வவவப பூதத தழிவுகளின
வெவவேறு பிரியும பறையோ சையிறகெடும
உயிரொடுங் கூட்டிய வுணாவுடைப பூதமும்

உஎ௦ உயிரில் லாத வுணாவில் பூதமும்
அவவப பூத வழியவை பிறக்கும்
மெயவகை யிதுவே வேறுரை விகற்பமும்
உணமைப பொருளுமுலோ காயத னுணாவே
கண்கூ டலலது கருத்தள வழியும்

உஎ௧ இமமைப மிமமைப பயனுமிப பிறப்பே
பொயமமை மறுமையுண டாயவினை துயததல

உசு பிருத்தி முடலிய ஐந்து தத்துவங்களின் சமவாயதநில அறிவு உதிக்கும், பூதங்கள் ஐந்து உண்டென்பது பூதவாநியின் கொள்கை சிலம், ரீ, தீ, எளியென்ப பூதம் நான்கேயென்பது உலோகாயதன கொள்கை

உசுஅ பறை - பேரிகை ஒசையின் - ஒசையைப்போல

உசுச - அ ' மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில் மத சக்தி பிறந்தாற்போலப் பிருத்தியாதி பஞ்சபூதசமவாயதது ஞானசகாத் தோனறி அவை வளர் வளர்ந்து அந்நப பூதங்கள் பிரிந்தால் அவை தம் மின்மாகிய பூதங்களாகி சென்று சேரும் ' (நீல. பூத இ, சமய.)

உஎஉ வேறு உரைவிகற்பமும் - யானகூறும் வேறுள்ள சொல் விகற்பங்களும்

உஎஉ உணமைப்பொருளும் - தத்துவங்களும். உலோகாயத னுணாவே - உலோகாயத னுணாததைவகளை, உலோகாயதன கொள்கையினை, முகநாஸித்தியார் பாபகத்ததுள்ள உலோகாயதன மதந்தாலும், "காட்சியே அளவை யாவதென்றும், நிலம் நீர் தீ வளியென்ப பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடததாற்றேனறிப் பிரிவால் மாயவதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவினகட் களிப்புப்போல வெளிப்படாழியுமன்றும், இறந்தவுயிரின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவனவெனறாஞ் சொல்லும் உலோகாயதம்" (புறா, உஅக) என்று பரிமேலழக ரெழுதியவாற்றாறு முணராக

உஎஉ - நட உலோகாயதன கொள்கைகளுள் பூதம் நான்கேயென்ப தொழிந்தவைகள் தன கொள்கையோ டொகருமாசலின், 'வேறுரை விகற்பமும் உணமைப்பொருளு முலோகாயதனுணாவே' என்றான

உஎச கண்கூடு - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம் கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

உஎடு இம்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலே தானே கழிவனாண்டு 'கழிவன்' என்று ஒருசொல் வருவிகக.

உஎக துயததல - அனுபவித்தல துயததல பொயமமை.

என்றது மெல்லா மாரககழுங் கேட்டு
நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன
பிறநதமுந பிறப்பை யெய்தப் பெறுதலின்
உஅ0 அறிநதோ ருண்டோ வென்றுநக கிடுதலும்
தெய்வ மயக்கினுங் கனவுறு திறத்தினும்
மைய லுறுவார மனமவே ருமவகை
ஐய மனறி யில்லையென் றலுநின் -
தந்தை தாயரை யனுமானத தாலல
உஅ௫ திரத ஞாலத தெவவகை யறிவாய
மெய்யுணா வினறிமெய்ப் பொருளுணா வரிய

உ௭௭ என்றலும் - என்று பூதவாதி சொல்லலும் கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு

உ௭௪ - ௭௭ இவ்வடிகளிற கூறப்பட்டுள்ளவற்றைப் பின்வருஞ் செயயுகள நனகு புலப்படுத்தும் 'அணிகொ ளாரத தரசகை - கேட்கெனப், பினிகொண மூஞ்சிப் பிசாசகன சொல்லுவான, குணிகு ணமமெனங் கூற்றில னுலதென, துணிவைம பூதயுக ளேதொழில் சொல்லுவேன', 'திண்ணென் நீநில நீாவளி காயத்தாற, கண்ணு மூகக்கொடு நாமெய் சொக்ளாய, வண்ண நாற்றஞ் சுவையெனெ டுறெலி, எண்ணுங் காலே யியைம துழி யெய்துமே', 'ஐந்துங்கூட்ட யறிவினபமாதியா, வநது ஞானறி மதுமயக காற்றலி, னந்தி நாளுங் குடஞ்சுடா நாட்டம்போற சிந்தி னுலைய சென்றினஞ் சேருமே', 'உலகெலாமவை யேயுயி ருண்டெனச, சொல்லாருரை சொற்றெளிந் தேநின்றது, பலக லாங்களுஞ் செய்ப பயனில', 'புலங் தாவதன றேவெருப் போந்ததே', 'சென்ற காலத்தஞ் செல்கிறந் காலத்தது, நின்ற காலத்தி லுமயிந் நிகழ்ச்சியே, யென்று யிவ்வுல கயுந் மைத தேயிது, வன்ற தெனறுரைப் பாரயாப் பாகளே' (நில. பூத. ௩ - ௭)

உ௭௬. முற்பிறப்பை எய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப் புணாச்சியைப் பூததீமிகையால நான் அடையப்பெற்றதைச் சாரியைநிறக இரண்டனுர்ப் தொந்தது 'நன்றலவாயினும்' (உ௭௮) என்பதுமுகல உண்டோ' (உஅ0) என்பது இறுதியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின் உட்கோள

உஅ0. என்று க்கிடுதலும் - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறு பிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை நின்றது நகைத்தது, நகைத்தபெயரோ யென்று வினாவி அடனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணாந்ததைத் தெரிவித்தலும்.

உஅ௧ - ௩ பழம்பிறப் புணாந்தேனென்றது, மையலுறு வார மனம், தெய்வமயக்கினும் கனவுறுதிறத்தினும் வேறுபடும விதமேயாகும், அது, பிரத்தியகக மனமையாற சாதேகமேயன்றி வேறில்லையென்று அவன கூறலும்

உஅ௩ - ௫ இவ்வடிகள், பிரத்தியககமின்றி அனுமான அளவை கொள்ளாது பூதவாதிககு அவ்வளவை யுண்டெனது கூறுமுகத்தால மறுமை யுண்டென மணிமேகலை சாதித்ததைக் கூறின

உஅ௪ மெய்யுணாவு - சததியஞானம் மெய்ப்பொருள் - பரமார்த்த தத்துவங்கள்.

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்டகாதை நடநு

ஐய மல்லதிது சொல்ப பெருயென
உளவரிக கோல்மோ னெனிய பொருளுரைத
தைவகைச சமயமு மறிந்தன லாங்கென்

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

உஅஎ ஐயமல்லது இது - இது சநதேகமன்று சொல்லப்பெறிய - சொல்லாபே

உஅச - அள இவ்வழிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள புதவாதி கூறறுக்களும் அவற்றிற்கு மணிமேகலை கூறிய விடையுமாகிய இவை, “இறைவனு மில்லையிறந்தோர் பிறவா, ரறனோ டென்னையென றறைதோன நனைநீப், பிறவியு மறவியும் பெற்றியி லுணர்நத, நறுமலாக கோதை யெள்ளினே நகுதி, யெள்ளினே போலு மிவவுரை கேட்டிங், கொள்ளிய துரையென வுனபிறப புணர்த்துனை, யாகுருநி கொணர்நத வருந்தெயவ மயக்கக, காமபன தோளி களுமயக குறநீன, என்றவனுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா, யன நென நவனமு னயாநதொழி வாயலை” (உக க05 - கஉ) எனக் கந்திற் பாவை மணிமேகலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முனவந்தனோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன

உஅஅ உளவரிககோலம் - மறைந்த வேடம்

உஅக இக்க தையிற கூறியவை பத்துமதங்களாக விருப்ப, இங்கே, ‘ஐவகைச்சமயம் என்றது இழுக்கன்றோவெனின, அளவை வாதமுதலிய ஐந்தும் ஒருவகையிலும், ஆச்வகவாதம் நிகண்டவாத மென்னும் இரண்டும் ஒருவகையிலும் அடங்குமென்பராதலின, அன்றெனக், ‘அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும், செவலி தனமையிற சிந்தையின வைத்திலை” (உக சஉ - ச) என்று அறவணவழிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்னும் வருதல் காண்க. “ஐம்பெருகு சமயமு மறந்தோற நனவென” (பெருங். க நடசு உசக) ஆங்கு - வஞ்சி ரகரத்தில

க - உஅக (மணிமேகலை) சாரந்து அளவைவாதியை எய்தி இயம்பென, அவன அளவைகளென்றன, என்றவன் நனைநீட்டிச சைவ வாசியை நின்றையவம் எப்படித்தென்ன, அவன் இறைவனுக்கு மெனறுரைத்தன, பிரமவாதி முட்டை யென்றன, கடலவனன புராணமோதினன காப்பெனறுரைத்தன அவற்றோடு வேதியனுரையின விதியுட்கேட்டு இவருரை இசையாவென்று நனைநது, ஆச்வகனை நோக்கி, ‘இறை யார் தூறபொருள யாது’ என, அவன், ‘வகையிது’ எனன, நிகண்டவாதியை நோக்கி, ‘மெயப்படலிளம்பு’ என அவன் அது யீடாகு மென்றன, அவன்பின் சாங்கியா செப்பியதிருமுங் கேட்டு, ‘வைசேடிக’ நின்வழக்கையுரை’ எனன, அவனும் உரைத்தன, உடனே பூதவாதியை நோக்கி, ‘நீபுகல்’ எனன அவன், ‘வினைதுயத்தல் பொயமமை’ என்றலும், நக்கித்தலும், அவன் இல்லபென்றலும், ‘எவ்வகையறிவாய், இது சொல்லப் பெறிய’ என உரைத்து ஐவகைச் சமயமுமறிந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தேட்டாவது கச்சிமாநகர்புக்ககாலை

[இருபத்தேட்டாவது தாயரோடு அறவணரடிகளையுந் தோந்து
கச்சிமாநகர்புக்கடசேன்றபாட்டு]

ஆங்குத தாயரோடறவணாத தோந்து
வாங்குவிந றுனை வானவன வஞ்சியின
வேறு மன்னரு முழினைவெம் படையும்
போற்புறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடந்து
நு கருங்கைத் தாமபின மனைவனா தோகையா
கருங்குழல் கழிஇய கல்லை நீரும்
எந்நீர் வாவியி லினைஞ்ரு மகளிரும்
தந்தி லாடிய சாந்துகழி நீரும்

க ஆங்கு - வஞ்சி நகரத்தின தாயா - மாதவி சுதமதி

உ வாங்குவின - வீராந்தலில் வானவன - சேரன

ங் வேறறமன்னா - பகையரசா உழினைவெம்படை - உழினை
மாலையைசுழுடி அரணைக்காக்கும் வெவ்வியப்படை உழினை புறம்தலை
வளைப்போரும் அரணை காப்போருமாகிய இருதிந்தினரும் அணிதற்கு
உரியது

ச போல உவம் உருபு புறக்குடி - புறத்தே யிருத்தற்குரிய பல
கை மாந்தரும் குடியிருக்குமிடம், என்றது புறநகரத்தை, இது புறஞ்
சிறையென்றும் புறப்படைவீட்டு என்றும், புறஞ்சேரியென்றும் கூறப்படும்

ங் - ச புறநகர நாலவகைப் படைவீரரும் பிறருஞ் செறித்திருத்
தற்கு இடமாகுவின, இங்ஙனங் கூறப்பட்டது

ரு சருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கரந்துபடுத்தது தாம்பு -
சல்தாரை சுருங்கையாகிய ஊம்பெனக், “நீணிலம் வகுத்து நீர் நிரந்து
வந் திழிதரச, செணிலத் தியற்றிய சித்திரச சுருங்கைசோ கோணிலத்து
வெய்யவாந் கொட்டுசுறத் தடங்கிடங்கு” (நீவக. கச்சு), “சுருங்கை
வீதி மருங்கிற்போகி” (சிலப். கச்சு கூடு), சுருங்கையின் இயல்பு இருப
தாம் பரிபாடலாலு முணரப்படும

‘சுருங்கைத் தாமபன்’ (ரு) எனபது, ‘பாய்தலின்’ (கௌ) என மேல
வருவதனோடு சென்றியையும்

சு கழிஇய - கழுவிய

எ எந்திரவாவி - வேண்டிம் பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் வேண்
டாதபொழுது போக்குதற்கும் உரிய யந்திரங்களுடைய நீர்தலை, இஃது
இலவந்திகையெனவுங் கூறப்படும் இளைஞா - ஆடவா

அ ஆடிய - பூசிய. சாந்து - சந்தனம்

புவிதா வலன்றன் புண்ணிய நனனாட்
 ௯௦ சிவிறியுங் கொம்புஞ் சிதறுவிரை நீரும்
 மேலை மாதவா பரதம விளககும்
 சீல அபாசகா செங்கைநறு நீரும்
 அறஞ்செய் மாகக ளகினமுதல புகைத்து
 நிறைந்த பந்தற நகம்புவரா நீரும்
 ௧௧ உறுபுழுர ணுருமற கந்தவுத் திறிறை
 செறித்தரைப் போதஞ் செழுமனை நீரும்
 என்றிந நீரே யெங்கும் பாயதலிற
 கவறிய கராழு மிடங்கரு மீன்களும்
 ஒன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாகித

௯ காவலன் - அரசன் புண்ணியநனனாட் - புண்ணியசொல்லுடைய
 நல்ல நட்சத்திரத்தில், என்றது, அரசனுடைய சனம் நட்சத்திரத்தி
 லென்றவாறு

௧௦ சிவிறி கொம்பு எனனுமிரண்டிம நீரை வீசங் கருவிவிசேடங்
 கள், சிவிறியைப் பெருநதருத்தியென்று கூறுவா

௧௧ - ௧௦ ஒருவன் வித்திருக்குமகாலும் அவன் பிறந்த நட்சத்திரத்தி
 லும் இறந்த பின்பு அவன் இறந்த நட்சத்திரமும் சிறப்புச் செய்யுமெனமென
 பது தரும் நூற்றுணிபு பிறந்தநாள விழவை வெள்ளணி நாளென்பா

௧௧ மீனம்மாடவா - மேனமையையுடைய முனிவா ஜ சாரிய்ய

௧௨ ஈல பாசகா - பஞ்சசீலத்தையுடைய உபாசகா, பெருந்தரில்
 ஸூலமும் நட்சத்திரம் ஆடவரையும் மகாரையும் முற்றைய உபாஸகரென்றும்
 உபாஸகைக்கொன்றும் கூறுதல் மரபு

௧௩ பந்தல தகம்பு - தண்ணீர்ப் பந்தலிலுள்ள நீர்க்குடம் வாரீரா -
 ஒழுக்குகின்றோ

௧௪ உறுபு முரணுமல - உறுபுக்கள் மாறுபடாமல் 'நோ
 கடடி செதே னிரியாசம் பச்சிலை, ஆர மகிலுறுப்போ டாறு' (சீலப்.
 ௩௧௬, அடியார். மேல்.) கந்தவுத்தியினால் - சோததற்குரிய வாசனைப்
 பண்டங்களால், உத்தி - சோதலால், இது யுகத்தியென்னும் உடமொழிச்
 சிதைவு

௧௫ - ௧௪ சுருங்குகத் தூம்பிற பாயதலினென்க

௧௬ கன்றிய - பகைமையிறழும்பிய கராம இடந்தா என்னும்
 இரண்டி முதுவச்சாதி விசேடங்கள், "கொடுந்தாண முதுவையு மிடங்
 கருங் கராமும்" (குறிஞ்சிப். ௨௭௩)

௧௭ - ௧௬ பாயதலிற புலவொழிந்தன

(பு-ம்.) ௧௭ 'தகம்பமா நீரும்' ௧௮ 'காதபுந்தியினால்' ௧௯ 'செறித்
 தமைப் போதஞ் செழுமணிநீரும்' ௧௭ 'எங்கும் பரத்தலின'

௨௦ தாமரை குவளை கழுநீ ராமபர

புமிசை பரந்து பொறிவண் டாபப

இரதிர தனுவென விலங்கக முடுத்த

வந்தேரி பொறிகள் வகைமாண் புடைய

காடி மதி லோங்கிய விடைநிலை வரைப்பிற்

௨௦) தாமரை முதலிய மூன்றும் பகற்புவென்றும், ஆம்பல இராப்பூ வென்றும் கூறவா அடியார்க்கு நல்லார், இதனை, சீலப்பதிகாரம், ௨-ஆம் காதை, ௧௪ - ௫ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையிற் காண்க

௨௧ மிசைபரந்து - மேலேபரவப் பெற்று, இவ்வெச்சம் காரணப் பொருட்டு ஆரப்பப் பரந்தெனக்

௨௨ கலவைநீர முதலியன பாயப்பெற்றுப் பலநிறப்பூக்களை யுடை மையின், அகழிக்கு வானவில் உவமையாயிற்று, “சுந்த ரமம் லாகளெண் ணெய் சுண்ணந் தாது குங்குமம், சுந்த நககுழம்பு மேற்பரந்து பாடி குழந் தகழ், அந்த ரத்தருக்க னைய னிரந்து குழகிடந்ததோர், இரதிரத்தனுவின் வண்ண மெனன தன்ன தாகுமே” (மேருமந்தர. வைசயநதன முத்தி)

௫ ௨௨ கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வாரீநீரும் மணைநீரும் ஆகிய இந்நீர் சுருங்குகைத் தாமபினால் எங்கும் பாயதலின் உடம்பின்பாகிப் பரத்தலான இவங்கு அகழெனக்

௨௩ பொறிகள் - யந்திரங்கள், அவற்றின் வகையைப் பின்வருவன வற்றாலுணரக் “மாற்றவா மற்பபடை மலைநதம்தில பற்றி, னூற்றுவரைக் கொல்லியொடு தூக்கியெறி பொறியும் தோற்றமுறு பேயகூரிறு துற்று பெரும் பாம்பும் கூற்றமன், கழுஞ்சொடா குந்தமொடு கோணமா”, “விற பொறிகள் வெய்யவீடு குதிரைதொட ரயிலவாள், கற்பொறிகள் பாவையன் மாடபடு செந்தீக், கொற்புனைசெய கொள்ளிபெருங் கொக்கெழில் செய கூகை, ரற்றலைக் டிருக்குமவலி நெருக்குமா நிலையே”, “செம்புருகு வெங்குளிக் குழியிலுத் திரிச் செங்கும, வெம்புருகு வட்டுமிழுவ வெந்நெய்முக்க துழியு வ மடமிழுவ வேலுமிழுவ கலலுமிழுவ வாகித், தம்புலனக் ளாலய னனா தாடபடுதத பொறியே”, “கரும்பொனியல் பன்றிகத் நாகமலிடு சகடம், குரங்குபொரு தகரினெடு கூர்ந்தரிவ நுண்ணூல், பரந்தபசும் பொற்கொடி பதாகையொடு கொழிக்கும், திருநதுமதி நெவ்வாதலை பணிப் பத்திருந் தினனே (சீவக. ௧௦௧ - ௪), “வளைவிற பொறியும், கருவிர லாகருங் கலலுமிழ் கவண்மை பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியும், காய பொன னுலையுங் கல்லிடு கூடையும், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டிலை யடுப்பும், கலையுங் கழுவுங் புதையும் புழையு, மையலித் துலாருங் கைபெய ருசியும், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையும், எழுவரு சீப்பு முழுவிரற் கணையமும், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்” (சீலப். ௧௫ ௨௦௭-௧௬)

௨௪ கடிம்தில - காவலாகியம்தில், என்றது, ஏனையெய்தாத உயாச்சியும் புறத்தோரக்கு அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோரக்கு நின்ற விறை செயயலாந்தலை யகலமும் கல இட்டிகைகளாற் செயப்பபட்டிருத்தலிற் குத்தப்படாமைப் புழுதையதென்றவாறு

௨௩ - ௪ “உயாவகலந் திணமை யருமையிந் நானகி, னமையவர

உரு பசுமினே பரந்து பஃறெழி நிறைந்த
வெள்ளிக குன்ற முன்கிழிந் தன்ன
நெடுநிலை தோறு நிலாச்சுதை மலரும்
கொடிநிலை வாயில் குறுகினள் புகுக்கு
கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர்

௩௦ மிடைகொண் டியங்கும வியன்மலி மறுகும்
பன்மீன் விலைஞா வெள்ளுபபுப பகருநா
கண்ணோடை யாட்டியா காழியா கூவியா
மைநநிண விலைஞா பாசவா வாசவா
என்னுநா மறுகு மிருங்கோ வேட்களும்

௩௩ செமடி ரெயளுஞருங் கஞ்ச காரரும்
பைமபொன் செயளுஞரும் பொன்செய் கொல்லரும்
மரங்கொஃ றசசரு மண்ணீட டாளரும்

ண்ணுரைக்கு தூல ” (குறள், எசு.௩)

உரு மினே - காவற்காடு ச - உஅ நடந்து குறுகினன புகுகென்க

உசு - அ உள கிழிந்தனன வாயில் புகு - புகுந்து

உசு கடைகாப்பமைந்த - வாயில் காதத்தகலமைந்த

௩௦ மிடைகொண்டு - நெருங்குதல கொண்டு

௩௧ மீன்விலைஞா - மின்விலைப்பரதவா உப்புப்பகருநா - உப்பு விற
பா ஆவா, உமணரும் உமட்டியரும், அளவருமாம், பகாதல - விறதல.

௩௨ கள் நொடையாட்டியா - கள்ளைவிறதும் வலைச்சியா, நொடை -
விலை, “நறவுநொடை” (பெரும்பாண். கசக) காழியா - பிடுகொணிகா
கூவியா - அபபவாணிகா, ‘காரகற கூவியன பாகொடு பிடித்த” (பெரும்
பாண். ௩௭௭)

௩௩ மைநநிண விலைஞா - ஆடுகொணிகா பாசவா - இலையழு
திடுவா, அனறி, கயிறுதிரித்த விறபாரும், பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி
விறபாரும் வாசவா - பஞ்சவாசம் விறபா, அவை, “தக்கோலந தீம்
பூத தகைசா லிலவங்கம், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து” (சிலப். ௩ உசு,
அடியார். மேற்) என்பன

௩௪ கோவேட்கள் - குயவா, இப்பெயர் வேடகோவரெனவும்
வழங்கும்

௩௫ செமடி செயளுஞா - செமடி கொட்டிகள் கஞ்சகாரா - வெண
கலகனனா

௩௬ பைமபொன் செயளுஞா - பொறபணி செயவோ பொன்
செய கொல்லா - உருக்குத்தட்டா

௩௭ மரங்கொஃறசசா - மரத்தை வெட்டுநதசசா, கொல்லல - வெட்
(பு - ம்.) உள ‘நெடுநிலைமனை தோறும்’ ௩௩ ‘பைநநிணவிலைஞா’

௩௮ ‘செயநரும்’ ௩௭ ‘மறங்கொறசசா’

வரந்தர வெழுதிய வேவிய மாககரும்
தோலின் றன்னருந துன்ன வினைஞரும்
ச௦ மாலைக காரருங் கால்க கணிதரும்
நலந்தரு பண்ணுந திறனும் வாய்ப்ப
நிலங்கலங் கண்ட நிகழ்க காட்டும்
பாண ரென்றிவர் பலவகை மறுகும்
விலங்கரம் பொருடும் வெளவளை போழ்ந்தோ
ச௬ டிலங்குமணி வினைஞ் ரிரீதிய மறுகும்
வேததியல் பொதுவிய லெனறிவ விரணடின
கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியா மறுகும்
பாலவே றுக வெணவகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல மறுகும்

௬௦ மாகதா சூதாவே தாளிகா மறுகும்

டல் மண்ணீட்டாளர் - சிறபாசாரிகள், அனறிச சுதையாற பாவையுள்
ரிட்டன பண்ணுவாரென்றும் குயவரென்றும், மணி. சு ச௭

௩௮ ஓவியமாககள் - சித்திரகாரிகள்

௩௯ தோலின் துனா - செம்மார, உறைகாரரும், பறம்பா முல்
லாயினொருமாம் துன்னவினைஞர் - தையற்காரர்

ச௦ மாலைக்காரர் - மாலை தொடுப்போர் காலக்கணிதர் - சோதிட
நூலோர் இவர்கள் கணிகளெனவுங் கூறப்படுவர்

ச௧ பண - இசை, பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியெனனும்
பெரும் பண்ணுமாம் திறம் - அவற்றின் கிளைகள் அவை இருபத்தொரு
வகைப்படும்

ச௨. நிலம் - மூலக்கத்தானம், அவை எழுத்தும் அசையும் சீரும்
கலம் - யாழ் கண்டம் - குரல்

ச௩ பாணர் - இசைக்காரர், இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும்,
மண்டைப் பாணருமென்ப பாணர் பலவகையினராவார்

ச௪ விலங்கரம் - வாளரம் வளைபோழ்நர் - சங்குப்பாரர்

ச௬ மணிவினைஞர் - முதல்ககோப்பார்

ச௭ கூத்தியல்பு - கூத்தினிலக்கணம் கூத்தியர் - பதியிலார்

ச௯ - ௭ மணி. ௨ க௮ - கூ. ச௮ பால் - பகுதி

ச௯ குவைஇய - குவித்த கூலமறுகு - கூலக்கடைத்தெரு

ச௮ - கூ எணவகைக் கூலங்களாவன “நெல்லுப் புல்லு வரகு
நினை சாமை, இறுக்கு தோரையொடு கழைவினை நெல்ல” (சீலப். ௬
௨௩, அடியார். மேற்.) எனபன, கூலம் பதினெணவகைத்தென்பா கூத்த
நூலார், சீலப். பதி 88-9, ௬ 22-3, சு 33-6, உரை

௬௦ மாகதா - இருந்தேத்தவார, சூதா - நின்றேத்தவார,
வேதாளிகா - பலவகைத் தாளத்திலாடுவார, “சூதா வாழத்த மாகதா
(பி - ம்.) ௩௮. ‘வரந்தரவெழுதும்’ ௩௯ ‘தோலினொழிநரும்’

போகம புரககும் பொதுவாபொலி மறுகும்
 கண்ணுழை கல்லா துண்ணுற கைவினை
 வண்ண வறுவையா வளர்திகழ் மறுகும்
 பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்
 ௫௫ பனமணி பகாவோர் மன்னிய மறுகும்
 மறையோ ரருந்தொழில் குறையா மறுகும்
 அரைசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகும்
 எனைப்பெருந் தொழிலசெ யேனோ மறுகும்
 மனறமும பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும்
 ௬௦ புதுக்கோள யானையும் பொற்றாப் புரவியும்
 கதிகுற வடிப்போர் கவினபெறு வீதியும்
 சேனோங் கருவி தாழ்ந்தசெய குன்றமும்

புவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைபம்” (மதுரைக். ௬௭௦ - ௭௧),
 ‘குதா மாகதா வேதா ளிகரொடு”, “மாகதப் புலவரும் வைதா ளிகரும்,
 குதரும்” (சிலப். ௫ சஅ, ௨௬ எச - ௫)

௫௧ பொதுவா - பொதுமகளிர் ௫௨ நுழைகல்லா - நுழையாத
 ௫௩ வண்ணவறுவையா - பல் நிறங்களைபுடைய உடை நெய்வோர்,
 புடைவை விற்பாருமாம் “நோக்குநுழை கல்லா நுணமைய . அறு
 வை” (பொருத். ௮௨ - ௩)

௫௪ பொன்னுரை காண்போர் - பொன்னை உரைத்தவுரையை
 அறுதியிடும் பொன்வாணிகர்

௫௫ பனமணி பகாவோர் - பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை விற்கும்
 வாணிகர்

௫௬ அருதணர் வீதி

௫௭ இராசப் பெருந்தெருவும் மந்திரிகள் வீதியும்

௫௮ எனை - எனை, விகாரம் ஏனோ - சேனாதிபதிகள் முதலி
 யோர்

௫௯. “மனறமும பொதியிலும்” (மணி. ௨௦ ௩௦) சந்தி - முச்சந்தி
 யும் ஐஞ்சந்தியும் சதுக்கம் - நாற்சந்தி, “சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங்
 கடம்பு, மனறமும பொதியிலும்” (முருகு. ௨௨௫ - ௬)

௬௦ புதுக்கோள யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டு வந்த மாளை,
 மணி. ௧௨ சடு, ௧௮ ௧௯௮ பொற்றாப்புரவி - பொன்னுலாகிய கிண
 கிணி மாலையையணிந்த குதிரை

௬௧ கதிகுற - நடையில் மேம்பாடுற வடிப்போர் - பயிற்றும் யானைப்
 பாகரும், வாசிவாரியரும், வடித்தல - பயிற்றல, “வடிக்கியுயரது”
 (சீவக. ௭௧௪)

௬௨. சேண - நெடுந்தூரம் செய்குன்றம் - கடடுமலை

(பி - ம்.) ௫௧ ‘போகம புரக்குமுழவா’ ௫௨ ‘ஒண்ணுறகைவினை’
 ௫௩. ‘மனறமுங் கவலையும்’ ௬௧ ‘கவினகொள வீதியும்’

வேணவா மிகுக்கும் விரைமரக காவும்
விண்ணவா தங்கள் விசம்பிட மறந்து
சூடு நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களும்
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலும்
கோலங் குயினற் கொள்கை யிடங்களும்
கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோ
டந்தர சாரிக ளமாந்தினி துறையும்
எ0 இரதிர விகார மெனவெழில் பெற்று

சூடு வேணவா - வேடகையாலுண்டாகிய அந் வேடகையாவது, பொருள்கண்மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளம், அவாவா஁து, அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேனமேல் நிகழும் ஆசை 'செய்யுணம்ருவகின் வேடகை யென்னு, மையெ னிறுதி யவாமுன வரினே, மெய்யொடுங் கெடுத்த லெனமொ புலவா, டகார ஊகார மாதலவேண்டும' (தொல். உயிர கு உஅஅ) எனப்பதனால் முடித்துக்கொள்க

சூடு நீரிடங்கள் - பொய்கை முந்லியவைகள்

சூசு சாலை - அந்சாலைகள் தமனியப்பொதியில் - பொன்னால்கிய அம்பலம் "பொன்னம்பலமு முண்டு" (சிலப். பதி ௪0 - ௪௧) என்பா அடியார்க்கு நல்லார், "கண்ணெலாநு கவாவன கனக் கூடமும" (தூளா. நகர ௭) என்று வருதல் காண்க

சூ௭ கோலங்குயினற் - சிந்திர மெழுதப்பெற்ற கொள்கையிடங்கள் - வீரதங்களை அனுடழித் திருத்தற்குரிய தவச்சாலைகள், கொள்கை - வீரதம், "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார" (முருகு. அக), "கோவலன் சென்றக் கொள்கையி னிருந்த, காவந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி" (சிலப். ௧௪ ௧௫ - ௧௬)

உ௧ - சூஅ வியனமலி மறுகுமுதற் கொற்கை யிடங்கள் இறுதியாக உள்ள இடவிசேடங்களை மண்டம்கலை கண்டெனக் இவ்வடிகளற் போலப் பறப்ப சாதியாருடைய குடியிருப்புகளையும் இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க "வேயா மாடமும் வியன்கல் விருக்கையும் பாடலசால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமும" (சிலப். இ ௭ - ௫அ)

சூக அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அமரந்து - விரும்பி

எ0. இரதிரவிகாரம் - புத்தனாலயத்தில் இரதிரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு 'விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணுது மனத்தால் நிருமித்தல்' என்பா அடியார்க்கு நல்லார், சிலப். ௧0 ௧௪

சூக - எ0 இரதிர விகாரமெனந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் புத்த சைத்தியத்துள்ள ஏழாவகினையும், இ஁து, 'அந்தர சாரிக ளமாந்தினிதுறையும்' எனப்பதன்ற பெறப்பட்டது, "அந்தர சாரிக ளறைந்தனா சாற்று, மந்திர விகார மேழுடன் போகி" (௧0 ௧௩ - ௪), "இரதிர விகார மேழுடன் புககாவ, தந்தர சாரிக ளாறாம் பதினமா" (உ௭ ௧௨ - ௩) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

(பி-ம்.) சூசு 'விசம்பிடை'

நவையறு நாத னல்லறம் பகாவோ
உறையும் பள்ளிபுக கிறைவனீ நல்லாள
கோவலன ருதை மாதவம் புரிந்தோன்
பாதம் பணிந்துதன பாததிர தானமும்
எடு தானப பயததாற சாவக மன்னவன்
ஊனமொன றினறி யுலகாள் செல்வமும்
செலவற கொணாந்தத தீவகப பீடிகை
ஒலகாது காட்டப பிறப்பினை யுணாந்ததும்
உணாந்தோன் முன்ன ருயாதெய்வந் தோன்றி

எக நலவ - குறறம் நாதன - புத்தன நலலறம் - அருளறம் பகா
வோ - சங்கத்தார

எஉ பள்ளி - தவத்தோர் உறைவிடம். “ஐயருறை பள்ளியிடம்”
(சீவக. கஎஅஉ)

எ௦ - எஉ இரதிரவிகாரம் பள்ளிகு உவமம்

எ௩ கோவலனருதை - மாசாத்துவான, இவன, மதுரையிற கோவ
லன கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாடலன்னெனும் மறையவன் கூறக
கேட்டுத் தன்பொருளை யெல்லாம் தானஞ்செய்துவிட்டுக் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்திற புத்தகச்சத்தியத்தானுள் எழு விகாரங்களிலுயிருந்து நோற
கும் பௌத்த முனிவர்களுக்கு முன்னேசென்று துறவுபூண்டாளுதலின,
‘மாதவம் புரிந்தோன்’ என்றா, இதனை, “மைந்தற குற்றது மடந்தை
குற்றதும், செங்கோல வேந்தற குற்றதுங் கேட்டு, கோவலன ருதை
கொடுத்த யெய்தி, மாபெருந் தானமா வானபொரு ளீததாங், கிந்திர
விகார மேழுடன புககாங், கந்தர சாரிக ளாறைம் பதினமா, பிறந்த யாக
கைப் பிறப்பற முயன்று, துறந்தோர் தம்முன் றறவியெய்தவும்” (உஎ
அஅ - கூடு), “மாசாத்துவான ருன்றுறப்பவும்” (உக உரைப்பாட்டு
மடை) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதலாலும், இக்காலையிற பின்னே
வரும், “தையலகேள்” (கூ௩) என்பது முதலியவற்றாலும் அறிந்து
கொள்க

எச தன பாததிரதானம் - தன கையிலுள்ள அமுதசரபியென்னும்
பாததிரததாற செய்யப்படும அன்னதானம்

எடு தானப்பயம் - முற்பிறப்பிற செய்த அன்னதானத்தாலுண்டா
கிய புண்ணியம், பயம் - பிரயோசனம் சாவகமன்னவன் - சாவக நாட
டரசனாகிய புண்ணியராசன்

எடு + கூ உலகாந்தறற்குக் காரணம் தானப்பயன்

எஎ செலவற கொணாந்து - புண்ணியராசனை அழைத்துவந்து
பீடிகை - புத்தபீடிகை

எஅ. ஒலகாது - தளராது. எஎ - அ பீடிகையைக் காட்ட.

எக. உணாந்தோன் - புண்ணியராசன் தெய்வம் - தீவதிலகை

(பி - ம்). எச ‘பாததிரததாலனமுந்’ எஅ. ‘ஒலலாது காட்ட’

அ0 மனங்கவல் கெடுத்தது மாநகா கடல்கொள

அறவண ரடிகளுந் தாயரு மாங்குவிட்

டிறவா திப்பதிப புருந்தது கேட்டதும்

சாவக மன்னன றன்னு டெய்தத

தீவகம் விட்டித திருநகா புருந்ததும்

அரு புககபி னந்தப பொய்யுரு வுடனே

தக்க சமயிக டந்திறங் கேட்டதும்

அவவவா சமயத தறிபொரு ளெல்லாம்

செவவி தனமையிற் சிந்தைவை யாதது

நாத னலலறங் கேட்டலை விருமபி

சு0 மாதவற றோநது வந்த வண்ணமும்

சொல்லின ளாதலிற் றாயோய் நினனையென

நலவினைப் பயனகொ ணுன்கண டதுவெனத

தையல கேணின றுதையுந் தாயும்

செயதநீ வினையிற் செழுநகா கேடுறத

அ0 மனங்கவல் கெடுத்ததும் - உள்ளம் கவலைகொள்ளுதலைக் கெடுத்ததும் கவல் - கவலுதல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர் நகா - காலிரிபூம்பட்டினம்

அ2 இப்பதியெனறது வஞ்சியை கேட்டதும் - (தீவதிலகையால்) நான கேட்டதும்

அச தீவகம் - மணிபல்லவம்

அரு புககபின் - புருந்த கண்ணகி கோட்டம் தொழுதபின் பொய்யுரு - மாதவன் வடிவு

அசு சமயிகள் - அளவைவாதி முதலியோர்

அஅ செவவிது அனமையின் - திருத்தமுடையன அல்லாடையின், செவவிது பனமை யொருமை மயக்கம்.

அக நாதன் நலலறம் - புத்தன் கூறிய தருமங்களை மணி. ௨அ எக

சு0 மாதவறறோநது - அறவண வடிகளைத்தேடி

கக 'தாயோய்' எனறது முதலியன கோவலனருதை வாராதை

கங் தையல விளி தாதையும் தாயும் - கோவலனுங் கண்ணகியும்

கச. தீவினை - முற்பிறப்பிற் சங்கமனைக் கொலவித்ததனாலாகிய பாவம் நகா - மதுரை

(பி - ம்.) அ2 'புருந்ததுங் கேட்டதும்' அங் 'தன்னோடெயத்' அச. 'தீவகம் விடஇத்திரு' அரு. 'புக்கவளிந்த' அஅ. 'செவவித்தனமை' சுச 'திருநகா'

கூடு துன்புற விளிந்தமை கேட்டுச் சுகதன்
 அனபுகொ ளறத்திற கருகனே னாதலின்
 மனைத்திற வாழ்க்கையை மாயமென றுணர்ந்து
 தினைத்தனை யாயினுஞ் செலவழம யாகக்கையும
 நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணர்ந்தே
 க00 மலையா வறத்தின மாதவம் புரிந்தேன்
 புரிந்த யானிப பூங்கொடிப் பெயாபபேம
 திருந்திய நன்னகா சோந்தது கேளாய்
 குடக்கோச சேரலன குடுவா பெருந்தகை
 விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தன முன்னா

கூடு விளிந்தமை - இறந்தமை சுகதன் - புத்தன், நல்ல வருகையை
 யுடையவெனன்று பொருள், நல்ல நடைபயுடையவெனென்றுமாம்

கூச - டு தீவினையிற கொலையுண்டிறந்தமையைக் கேட்டு

கூச அனபுகொள அறம் - நல்லறம் அருகன் - பகருவி

கூள மனைத்திற வாழ்க்கை - இலவாழ்க்கை மாயம் - பொய்

கூஅ தினைத்தனையாயினும் - தினையளவாவது

கூஅ - கூ மணி. ௨௨ க0௩ - கூ

க00 பௌத்ததருமம் பூரவோத்தர விரோதமில்லாததென்பராத
 லின், 'மலையாவறத்தின்' என்றா, மலேதல் - மாறுபடல், "முரணைத் திரு
 வற முரத்தியை" (சு), "முன்பின் மலையா மங்கலமொழியின்" (உசு)
 என இந்நூல், ௩0 - ஆம் காதையில் வருதலுங்காண்க புரிந்தேன் - செய
 தேன்

க0க கொடி - வஞ்சி க0௨ நகா - வஞ்சிநகா

க0க - ௨ இந்நகா, 'பொற்கொடிப் பெயாபபேம பொன்னகா"
 (௨சு சு௨) என்று முன்னும் கூறப்பட்டது

க0௩ குடக்கோச்சேரலன் - மேனாடிற்றகு அரசனாகிய சேரன்,
 குடக்கு - மேற்கு, கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய குட
 நாட்டிற்கு அரசனென்பதுபற்றிக் குடக்கோவென்று ரெனினுமமையும்,
 "குடக்கோ முனிச்சேன" (சிலப். சிற்ப்.) குடுவா பெருந்தகை - குட
 நாட்டார்க்கு அரசன், குட்டும் கொடுந்தமிழ்நாடுகளுள் ஒன்று, "குடக்
 கோக் குடுவன்" (சிலப். ௨சு சு௧), "இயறோக் குடுவன்" (சிறு
 பாண். சுக)

க0ச விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தன் - நெடுஞ்சீலாதன்,
 இவ்வடநாட்டரசர்களை வென்று சென்று இமயமலையில் தனது இலச
 சினையாகிய விற்பொறியைப் பொறித்தமையால், இமயவரம்பென்னவும்,
 விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தனென்னவும் பெயாபெற்றான், இவனை இமய

(பி-ம்.) கூடு - கூ 'விளிந்தமை கேட்டுச் சுகதன், நன்கொன்றறத்
 திற்கு' கூஅ 'தினைத்தனைத்தானும்' கூக 'நிலையாதென்றே விலைபெற
 வுணர்ந்து' க0க - ௨. 'பெயாபடி, திருந்திய'

க0௫ துபபடு செவவாய்த துடியிடை யாரொடும்
இப்பொழில் புகுநதாங் கிருநத வெலலைபுள்
இலங்கா தீவததுச சமனொளி யென்னும்
சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளும்
தரும் சாரணா தங்கிய குணத்தோர்

கக0 கருமுகிற் படலததுக ககனத தியங்குவோர்
அரைசற் கேது வவவழி நிகழதலிற்
புரையோர் தாமுமிப் புறப்பொழி லிழிநது
சற்றலத திருநதுழிக காவலன் விரும்பி
முற்றவ முடைமையின் முனிகளை யேததிப்

வரம்பன நெடுஞ்சேரலாதனெனவும் கூறுவா இது, பதிற்றுப்பத்தில்
இரண்டாம் பததாலுணரப்படும, “இமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி,
மாணவியை நெடுநதோ வானவன” (௩௬) எனப் புறநானூற்றிலும்,
‘விடாச்சிலை பொறித்த விறலோன” (௨௮ க௩௬) எனச் சிலப்பதி
கார்த்தியும் இவன கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க

க0௫ துபபு - பவளம் துடி - உடுககை

க0௩ - சு சேரலனும் பெருந்தகையுமாகிய வேந்தன முன்னொரு
காலத்தது துடியிடையாரொடும் இப்பொழிலிற் புகுநது இருந்தவிடத்
தென்க

க0௭ - சு இலங்கைத் தீவத்துள்ள சமனொளியென்னும் மலையை
யடைநது வலங்கொண்டு மீண்ட சாரணா இமயமலை சமந்தமென்றும்,
சமந்தக் கடமென்றும் பெயர் பெறும் இதன வரலாறு இந்நூல் கக-ஆம்
காதை ௨௨-ஆம் அடியின் குறிப்பிற் கூறப்பட்டது தங்கிய குணத்தோர் -
குணங்கள் தங்கப்பெற்றோர்

கக0 முகிற்படலம் - மேகக்கூட்டம் ககனம் - ஆகாயம் ககனத்
தியங்கல் இருத்திகளில் ஒன்று

ககக அரசற்கு - இமயவரம்பனுக்கு ஏது அவ்வழி நிகழதலின் - நல
வீனையாகிய காரணம் பயனளித்தற்கு அவ்விடத்தே தோற்றுதலினாலே

கக௨ புரையோர் - மேற்கூறிய தரும்சாரணா

க0௬ - க௨ சாரணரும் குணத்தோரும் இயங்குவோருமாகிய புரை
யோர்

கக௩ கற்றலதது - சிலாதலத்தில காவலன் - சேரன்

க0௪ - க௩ வேந்தன இருந்தவெலலைபுள் அவனுக்கு ஏது நிகழ்
தலிற் புரையோரும் இழிநது அப்பொழிலிற் கற்றலத் திருந்தபொழுது

கக௪ முனிகளை - தரும்சாரணரை

(பி - ம்.) க0௫ ‘துவாபடு செவவாய்’ க0௬ - க0 ‘தரும்சாதனா,
தன்னின் பூததாராகு முகிற்படலத்திற்ககன்’ கக௪, ‘முனிகளையேவிப்’

ககடு பங்கயச சேவடி விளக்கிப் பான்மைபின்
அங்கவாக கறுசுவை நாலவகை யமிழ்தம
பாத்திரத தளித்துப் பலபல சிறப்பொடு
வேததவை யாரொடு மேததின னிறைஞ்சலிற
பிறப்பிற னுன்பமும் பிறவா வின்பமும்

கஉ௦ அறததகை முதலவ னருளிய வாய்மை
இன்ப வாரமு திறைவன் றெளிமுதல
துன்ப நீங்கச் சொரியு மநநாள்
நின்பெருந தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
முன்னோன் சோவலன் மன்னவன் நனக்கு

கஉடு நீங்காக காதற பாங்க னுதலிற
முங்கா நல்லறந தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற படைத்ததை யன்றித்
தன்னு னியன்ற தனமபல கோடி
எழுநா ளெல்லையு ளிரவலாக கீத்துத

க௩௦ தொழுதவம புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய

ககசு அறுசுவையாவன, கைப்பு, காப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித்திப்பு எனபன குறள், சஉஅ, பரிமேல். நாலவகையமிழ்த மாவன உண்பன, தின்பன, நகருவன, பருகுவன, மணி. உஅ உசக - உ அமிழ்தம - உணவு

கக௩ - அ காவலன், விருமபி ஏத்தி விளக்கி அளித்து ஏத்தி இறைஞ சலினைனக

கஉ௦ அறததகை முதல்வன - புத்தன், தருமராசனெனறவாறு வாயமை - நாலவகைச சத்தியம

கக௯ - உ௦ மணி. உ சுச - எ, ௩௦ கஅசு - அ

கஉக இறைவன செவிமுதல - அரசனுடைய செவியிடத்தே

கஉ௦ - உக வாயமையாகிய அமுதை.

கஉ௩ நினபெருநதாதைக்கு - உன் தாதையாகிய கோவலனுக்கு

கஉ௭ முறைமையின - நலவழியாலே முன்னோர் தேடிவைத்த பொருளையல்லாமல்

கஉ௯ எழுநாளெனறல் ஒருமரபு

க௩௦ புரிந்தோன் - முற்கூறிய முன்னோனாகிய கோவலன் சுக தற்கு - புத்தனுக்கு

(பி-ம்.) ககடு 'விளக்கிய பான்மையின்' ககசு 'அமிழ்தம்' ககஅ 'வேதநிறைஞ்சலின்' கஉஉ 'சொரியு முன்னாளில்' கஉக 'எல்லையி ரவலாககளித்து'

வானோங்கு சிமையதது வாலொளிச சயிந்த
 மீனோக கெல்லா மிடாகெட வியன்ற
 கண்டுசொழு தேததுங் காதலின் வந்தித
 தண்டாக காட்சித் தவத்தோ ரருளி
 கநடு காவிரிப் பட்டினங் கடலகொளு மென்றவத
 தூவுரை சேட்டுத் துணிநதிவ ணிருந்த
 தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
 தீவினை புருப்பச சென்றநின் றுதைபும
 தேவரிற் றேற்றிமுற செய்தவப் பயத்தால
 கச0 ஆங்கத தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
 புங்கொடி முன்னவன போதியி னல்லறம்
 தாங்கிய தவத்தாற் றுன்றவந் தாங்கி
 காதலி தன்னொடு கபிலையம் பதியில்

கநக சிமையதது - மலையில் வாலொளிச்சயிந்தம் - வெளியி
 ஞ்ளியையுடைய ஆலயம் சயித்தட - சைத்தியமென்னும் வடமொழிச
 சிதைவு, இது சேதியமெனவும் வழங்கப்பெறும் மணி உடி களடு

கநஉ ஈனோககு - இவ்வலத்தோராககு, “ரனோவடிவில
 (சிலப். பதி டுந், உந் களசு), “ரனோக குரைப்பாம் பதிகச்சு,
 ியன்ற வாதே” (சீவந். உக)

கநச. தண்டாககாட்சி - நீங்காத அறிவு

கநட - ச ிசுதவத்தோமென்றது ஆண்டொள முனிவர்களை

கநசு யான இவ்விடமிருந்தது தூவுரை கேட்டமைபாலேயே
 யெனக்

இதுகாறும், தான துறந்ததற்கும் வஞ்சிக் கட்டந்ததற்கும் ஆண்டே
 வதிவதற்கும் காரணங்கூறிய மாசாததுவான, மேலே பெரியோர் தனக்குக்
 கூறிய செய்தி முதலியன கூறுவான

கநஅ சென்ற - கொலையுண்டிருந்த.

கநக முறசெய் தவப்பயத்தால தேவரிற் றேற்றியென்க

கச0 ஆங்கத்தீவினை - முறகூறிய தீவினையின் பயனை துய்த்து -
 அனுபவித்தது

கசக புகுகொடி விளி முன்னவன - புத்தன்

கசந காதலி - கணணகி கபிலையம்பதி - கபிலங்கா, இது புத்தன்
 பிறந்த இடம், கபிலவஸதுவென்றுங் கூறப்படும்

(13-14.) கநக - உ ‘வாலவளைச சயிந்தம், மேனோக கெல்லா மடா
 கெட’ கநட ‘காதலனவநது’ கநடு - சு ‘மென்ற, தூமுரைகேட்டுத்
 துணிந்தியா ணிருந்தேன்’ கநஅ. ‘தீவினையிதப்ப’ கநக. ‘தோற்றமுன்’
 கசக ‘போதியா நல்லறம்’

நாத னல்லறங் கேட்டுவீ டெய்துமென்
 கசநி றற||தக கிளவி யறிந்தோர கூறச
 சொற்பய னுணர்நதேன் றேகை யானும
 அநநா ளாங்கவ னறநெறி கேட்குவன்
 நின்னது தன்மையந நெடுநிலைகநதிற் றுன்னிய
 துவதிக னுரையிற் றுணிநதனை யன்றோ
 கநி0 தவநெறி யறவணன் சாற்றக கேட்டனன்
 ஆங்கவன் றுணுநின் னறததிற் கேதுப
 பூங்கொடி கசசி மாநக ராதலின்
 மறறம மாநகா மாதவன பெயாநாட்
 பொறநெடி தாயரு மப்பதிப படாநதனர்
 கநிநி அன்னதை யன்றியு மணியிவை கேளாய்
 பொன்னெயிற காஞ்சி நாடுகவி னழிநது
 மன்னுயிர மடிய மழைவளங் கரததலின்
 அநநகா மாதவாக கைய மிடுவோர

கசச. நாதன் - புத்தன் எய்தும் - அடைவான்.
 கசடு கிளவி - சொல
 கசசு பயன் - பிரயோசனம். தோகை விளி
 கசௌ அவனறநெறி - புத்தன் உபதேசிகரும் அறவழிகளை
 கசசு - எ யானும் அறநெறி கேட்குவன்
 கசஅ நின்னது தன்மை - உனது பிறகாலச் செயதியை
 கசஅ - கூ. நின்னது தன்மையைத் துவதிகனுரையால் தெளிநதா
 யன்றோ
 கடு(1) (கநதிநபாவையால் நீ அறிநதாயெளபதை) அறவணவடிகள்
 சொல்லக்கேட்டேன்
 கடுக அவனறநும - அறவணவடிகளும் ஏது - ஏதுநிகழ்ச்சிகளுரிய
 இடம்
 கடுஉ பூங்கொடி விளி
 கடுச பொறநெடி தாயரும் - உன்னுடைய தாயராகிய மாதவியும்
 சுத மதியும்
 கடுந - ச பெயாநாளில் தாயரும் உடனசென்றோ
 கடுசு காஞ்சிநாடு - காஞ்சி நகரதையுடைய நாடு
 கடுௌ மு. மணி. கக அந் மடிய - இறக்க கடுஅ ஐயம் - பிச்சை,
 கடுசு - எ மணி. உக கசௌ - அ.
 (பி - ம்.) கசடு - கூ 'கழறச்சொற்பய' கசௌ 'அறநெறிகடவேன்'
 கசக 'துணிநதனை தவநெறி' கடுச. பொறநெடித்தாயரும்" கடுடு
 'அன்னதன்றியும்'

இன்மையி னிரந்த ரெய்தினர் காணும்
 ௧௬௦ ஆருயிர மருந்தே யந்தாட் டகவயிற்
 காரொனத தோன்றிக் காத்தனின் கடனென
 அருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
 திருந்திய பாததிரளு, செங்கையி னேந்திக்
 கொடிமதின் மூதூரக சூடககணின் றேருங்கி
 ௧௬௧ வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
 தேவா கோமான் காவன் மாநகா
 மண்மிசைக கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
 பொன்னகர் வறிதாப புலவென் றுயறு
 கண்டுளங் கசிறத் வெண்ணொடி நங்கை
 ௧௬௨ பொற்கொடி மூதூரப் புரிசை வலங்கொண்டு
 நடுநக ரெலலை நண்ணின ளிழிந்து
 தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
 செம்பொன மாசகினைத் திருமணிப் பாசடைப்
 பைம்பூம போதிப பகவற் கியற்றிய

௧௬௧ எய்தினா - (அம்மாந்வா) வந்தார ௧௬௨ மருந்தே வீயி
 ௧௬௦ - ௬௧ மணி. ௨௧ ௧௬௧ - ௮
 ௧௬௧ காரை உவமைகூற்றினா, இவள் கைமமாறு கருதாமல் அளி
 கின்றமையின “கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டெனன்ற
 றுங் கொல்லோ - லகு” (குறள், ௨௧௧), “வந்து தோன்றினன மாமழை
 போலென” (௨௮ ௧௮௩) எனப்பாபின
 ௧௬௨ மாசாதுவானை ‘அருந்தவன்’ என்றா, துறவு பூண்டமை
 யின்
 ௧௬௪ மூதூரகசூடககண - பழையமையாகிய ஸ்ரீ நகரத்தின் மேற்
 நிசைக கண்ணே ௧௬௬ மாநகா - அம்மாவதி.
 ௧௬௮ பொன்னகா - காஞ்சிநகர் வறிதாப புலவென்றயது - செல்வ
 மின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை
 ௧௬௯ நங்கை - மணிமேகலை ௧௭௦ புரிசை - மதில்
 ௧௭௨ தொடுகழற் கிள்ளியின தம்பியாகிய இளங்கிள்ளி, கிள்ளி -
 சோழன்
 ௧௭௩ சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி பாசடை -
 பசிய இலை
 ௧௭௩ - ௪. இவ்வுடிகளிற் கூறியது போலவே, “பவளச் செழுஞ்
 (பி - ன்.) ௧௬௧ - ௬௦ ‘காணவாருயிர’ ௧௬௨ ‘அருந்தவருள்’
 ௧௬௪ ‘மிசைகிடந்தன வளந்தலை மயக்கிப்’ ௧௬௮ ‘வறிதாய்ப்புல்’
 ௧௭௦ - ௭௧ ‘புரிசை புலங்கொண்டு, நடுகரெலலை நண்ணநள்ளிழிந்து’

கஎடு சேதியந தொழுது தென்மேற காகத்
தாதணி பூம்பொழி றுன்சென் றெய்தலும
வையங் காவலன் றன்பாற சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சக னுரைப்போன்
கோவலன் மடநதை குணவதம் புரிநதோள

கஅ௦ நாவலந தீவிற் றுன்னி மிக்கோள்
அங்கையி னேந்திய வழுத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித தருமத வனத்தே
வநது தோன்றினண் மாமழை போலென
மந்திரச சுற்றமொடு மன்னனும் விரும்பிக

கஅ௫ கந்திற் பாவை சுட்டுரை யெல்லாம
வாயா கின்றென வந்தித தேத்தி
ஆய்வனா நல்லா டன்னுழைச சென்று
செங்கோல கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

சுடா மரகதப பாசடைப, பசும்பொன மாச்சினை விசும்பகம் புதைக்கும்,
போடு” (வீர. யாபபு ௧௧, உதாரணம்) என்று மகாபோதியை இங்ஙனம்
சிறப்பித்துக் கூறியிருத்தல காண்க மகாபோதி பொன்மயமாயிருந்த
தென்பதுபற்றிப் பெளத்தா இக்காலத்தும் அரசமரத்தைப் பொற்றகட
டால அலங்கரித்து வழிபடுவா

கஎடு சேதியம் - கோயில

கஎஉ - ௫ துணையிள புகிளளி பகவற்கியற்றிய சேதியத்தைத்
தொழுது

கஎஎ நாவலங்காவலன் - துணையிளங்கிளளி

கஎஅ கஞ்சகன் - சட்டையிட்ட பிரதாளி

கஎ௧ ‘கோவலன் மடநதை’ எனபது முதலியன கஞ்சகன்குற்ற
மடநதை - மகள

கஅஉ தருமதவனம் - தருமத்தைக் கொடுக்கும் வனம்

கஅ௩ மழைபோல் வநது தோன்றினனென்று கஞ்சகன் கூற

கஅச மந்திரசுற்றம் - மந்திரிகள்

கஅடு கந்திற்பாவையெனறு காஞ்சியில் ஒரு தூணில் உடையும
தெய்வத்தை

கஅச வாயாகின்றென - உண்மையாகின்றதென்று வந்தித தேத்
தியுத மேற்கூறிய கந்திற்பாவையை

கஅஎ. நல்லாள தன்னுழை - மணிமேகலையிடத்த

கஅஅ. ‘செங்கோல’ எனபதுமுதல துணையிளங்கிளளி கூற்று

கஅஅ. மணி. எ அ - ௧௦.

(பி - ம்.) கஎடு ‘சேதியநதொழுது’ கஅஉ. ‘தருமதாவனத்தே’
‘தருமசாவனத்தே’ கஅஅ ‘தெய்வம் பிழைத்தோ’

கொங்கலிழ் குழலா கற்புக்குறை பட்டோ

கக௦ நலத்தகை நல்லாய் நன்னு டெல்லாம

அலத்தற் காலை யாகிய தறியேன்

மயங்குவேன முன்னரோ மாதெய்வந் தோன்றி

உயங்கா தொழிநின் னுயாதவத தாலோ

காரிகை தோன்று மவளபெருங் கடிஞையின்

கக௩ ஆருயிர் மருந்தா லகனில முய்யும்

ஆங்கவ ளருளா லமராகோ னேவலில

தாங்கா மாரியுந் தானனி பொழியும்

அன்ன லிர்த வகனகா புகுந்த

பின்ன ணிகழும் பேரறம் பலவாற

௨௦௦ காரவறங் கூரினு நீாவறங் கூராது

பாரக விதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த

கோழுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு

மாமணி பலலவம் வந்த தீங்கெனப்

பொய்கையும் பொழிலும் புனைமினென் றறைநதத்

௨௦௩ தெய்வதம் போய்பிற செய்தியா மமைத்த

திவவிட மென்றே யவவிடங் காட்டவத

ககக அலத்தற்காலை - வறுமைக்காலம் அறியேன் - அறியேனாகி

கஅஅ - சு மணி. க௩ சுசு - ௩௦

கக௩ உயங்காதொழி - வருந்தவேண்டா

ககச டோன்றும் - தோன்றுவான் கடிஞை - பிச்சைப்பாததிரம்

கக௩ ஆருயிர்மருந்து - சோறு கக௭. மாரி - மேகம்

ககசு - எ அவளருளால் கோன ஏவலிற் பொழியும்

ககஅ அனனான் - அம்மங்கை ககக பின்னான் - பிற்காலத்து

௨௦௦ காரவறங்கூரினும் - மழைபெய்யாதொழியினும் கூராது

௨௦௧ பண்டையோரிழைத்த - முன்னோ செய்த. (முற்று

௨௦௨ இலஞ்சி - பொய்கை

௨௦௪ புனைமின் - அலங்கரித்துச் செயின், பிறரையும் உளப்படுத்திக் கூறியது இது

௨௦௬ (துணையிளங்கிள்ளி) காட்ட

(பி - ம்.) கக௨ 'முன்னரோமா தெய்வந்' ௨௦௪-௩ 'பொதியிலும் புனைமினென்றறைநத, தெய்வதம்'

திவகம் போனற காவகம் பொருந்திக
கண்டுளஞ் சிறந்த காரிகை நல்லாள்
பண்டையெம் பிறப்பினைப் பானமையிற் காட்டிய

உ௧௧) அங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்
பங்கயப் பீடிகை பானமையின் வகுத்துத்
திவ திலை டயுந் திருமணி மேகலா
மாபெருந் செய்வமும் வந்தித் தேத்துதற
கொஞ்ச கோயி லுளத்தகப் புனைநது

உ௧௨) விழவுஞ் சிறப்பும வேந்த நியற்றத் -
தொழுதகை மாதர் தொழுதன னேத்திப்
பங்கயப் பீடிகைப் பசிப்பிணி மருந்தெனும்
அங்கையி னேந்திய வழத சரபியை
வைத்துநின் றெல்லா வுரும வருகெனப்
உ௧௩) பைத்தர வலகுற பாவைதன கிளவியின்
மொய்த்த மூவறு பாடை மாககளிற்
காணா கேளா காண்முட மாணா
பேணு மாககன பேசா பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியா பசிரோ யுற்றோர்

உ௧௪) திவகம் - மணிபல்லவம். காவகம் - சோலைநிலை

உ௧௫) அங்கப் பீடிகை - மணிபல்லவத்திருந்த புத்த பீடிகை. அற
வோன் - புத்தன்

உ௧௬) வகுத்து - செயது.

உ௧௭) உளத்தக - நினைத்தறகுத்தக உ௧௮) மாதா - மணிமேகலை

உ௧௯) பங்கயப் பீடிகை - பாதபீடிகையில்.

உ௨௦) வருகென - வருகவென்று மணிமேகலை கொல்ல

உ௨௧) கூ பீடிகையில் அமுதசரபியை வைத்தெனக

உ௨௨) காணா - குருடா கேளா - செவிடா அவயவஹீனாககு
இரங்குதலைப் பதது நிஷ்டைகளுள் ஒன்றெனப்பா

உ௨௩) பேணுமாககன - பாதுகாக்கப் படாதமாககன என்றது
அகதிகளை

உ௨௪) ௩ மணி. ௧௩ கக்க - உ.

உ௨௫) படிவநோன்பியா - தவவேடத்தையும் நோனபையுமுடைய
வா.

(பி-ம்.) உ௧௬, 'மாதெயவந்தனையும்' உ௧௭, 'துதித்தனனேத்தி'
உ௧௮ 'எல்லாவகையிரும' உ௨௦, 'தன்னையின்'

- உஉரு மடிநல் கூர்ந்த மாககள் யாவரும்
பன்னா றுயிரம் விலங்கின் றொகுதியும்
மன்னுபி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி
அருந்தியோக கெல்லா மாருயிர மருந்தாயப
பெருந்தவா கைப்பெய் பிசசையின பயனும்
- உரு௦ நீரு நில்முங் காலமுங் கருவியும்
சோபெற வித்திய வித்தின் விளைவும்
பெருகிய தென்னப பெருவுள ஓ சுரப்ப
வசித்தொழி லுதவி வளநதந ததுவெனப்
பசிப்பிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச
- உரு௧ செல்லுங் காலேத தாயா தம்முடன
அலல்வை கடிந்த வறவண வடிகளும்
மல்லன மூதூரா மன்னுயிர முதலவி
நல்லரசு சாலே நண்ணினா சேறலும்

உஉரு மடிநல்கூர்ந்த மாக்கள் - உடுத்தற்கு ஆடையுமினறி வறுமையு
யு "றமாககள் சோமபுதலால் வறுமையுற்ற மாககளென்னுமமையும்

உஉ௯ பெருந்தவா கைப்பெய் பிசசையின பயன் பெருகுதலை,
'அறப்பயனும், தானசிறி தாயினுந் தக்காரைகை பட்டக்கால், வானசிறி
தாப போர்த்து விடும' (நாலடி. ௩௮) எனபதொலுணாக மணி. க௭
ர - ச

உரு௧ வித்திய வித்து - விதைத்தவிதை

உரு௨ (அப்பாத்திரம்) சுரப்ப

உஉ௯ - ௩௨ பிசசையின பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகிய தென்
னச் சுரப்ப

உரு௩ வசி - மழை : மணி. க ௭௧

உரு௪ பாவையை - மணிமேகலையை. ஏத்தி - மேற்கூறிய காணா
முதலியோர துதித்து

உரு௫ காலே - காலத்தில தாயா தம்முடன - மாதவி சுதமதி
யென்னும் இருவருடன்

உரு௬ அலல்வைகடிந்த - அறமல்லாதவற்றை நீக்கிய

உரு௭ உயிரமுதல்வி - மணிமேகலை.

உரு௮ அறச்சாலே - தரும் சாலையை.

உரு௯ - ௮ தாயா தம்முடன அறவணவடிகளும் உயிரமுதலவியின்
அறச்சாலையை நண்ணுதலும்

(பு - ம்.) உஉரு. 'நல்கூர்ந்தலமக:தளயாவரும்' உஉ௮ - ௯ 'மருந்து,
பெருங்' உரு௩ 'தொழிலுதவி வந்ததுவெனன்'

சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி

உ.ச௦ நனறென விரும்பி நல்லடி கழுவி

ஆசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்

போனக மேந்திப் பொழுதினிற் கொண்டபிற

பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து

வாயவ தாகவென் மனப்பாட் டறமென

உ.ச௩ மாயைவிட டிறைஞ்சினன் மணிமே கலையென்.

உ.அ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிறறு.

உ.௩௬ சென்று வணங்கி உ.ச௦ கழுவி - விளக்கி.

உ.ச௨ பொழுதினில் - காலமபெற.

உ.௩௬ - ச.உ மணி. உ.அ ககச - ஏ

உ.ச௩ திரையல - வெற்றிலை பளிதம் - பச்சைக் கருப்பூரம்

உ.ச௪ வாயவதாக - தப்பாது பலித்திடுக

உ.ச௩ மாயை - மாய உருவம், எனறது அவள் கொண்ட ஆடவர்

உருவத்தை

க - உ.ச௩ மணிமேகலை, 'தோறது கடந்தது வாயில குறுகினன புக்குக் கண்டு மகிழ்ந்தது' பள்ளிபுகுப பணிந்து சொல்லினளாதலின், அருந்த வன, 'நின்னை கண்ணடது என நலவினைப் பயனகொல்' எனறுகூறி, 'காத் தல நினகடன' என அருள, ஆயிழை வணங்கி ஏந்தி ஓங்கி இயங்கி வலங் கொண்ட இழிந்து தொழுது சென்றெய்தலும், கருச்சுனரைப்போன, 'வந்து தோன்றினள்' என, மன்னனும் விருமபி ஏத்திச்சென்று காட்ட நல்லாள் பொருந்தி வகுத்துப் புனைந்து ஏத்தி வைத்து, 'வருக' என, காணா முதலியோரும் விலங்கின தொகுதியும் மன்னுயிரடங்கலும் வந்து ஈண்டி ஏத்திச் செல்லுங்காலையில் தாயா தம்முடன் அறவணவழிகளும் ஈண்ணினா சேறலும் மணிமேகலை வணங்கி விருமபி கழுவி ஏற்றி ஏந்திப் படைத்து விட்டு இறைஞ்சினனென வினைமுடிவு செய்க

(பி - ௩.) உ.௩௬, 'திருவடிதொழுது' உ.ச௦. 'நல்லடி விளக்கி', 'நல லடிதழுவி' உ.ச௨ 'ஏந்தப்'

இருபத்தொன்பதாவது
தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட
காதை

[இருபத்தொன்பதாவது மணிமேகலை, காஞ்சிமாநகர்க்கட்சென்ற
பின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு
இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாட்டு]

இறைஞ்சிய விளங்கொடி தனனை வாழ்த்தி
அறநதிகழ நாளி னறவண னுரைப்போன்
வெனவேற் கிள்ளிகுரு நாகநா டாள்வோன்
தன்மகள் பீலி வளை தான் பயந்த

டு புனிற்றிளங் குழவியைத் தீவகம் பொருந்தித்
தனிககலக கம்பளச செட்டியைத் தரலும்
வணங்கிக் கொண்டவன் வங்க மேற்றிக
கொணாநதிடு மநநாட் கூரிரு ளியாமத
தடைகரைக கணித்தா வமபி கெடுத்தலும்

க0 மரக்கலங் கெடுத்தோன் மைந்தனைக் காணு

க இளங்கொடி தனனை - மணிமேகலையை

ங வென் - வென்றி கிள்ளி - நெடுமுடிகக்'ளளி' நாகநாடாள்
வோன் - வளைவணன்

ச மகளாகிய பீலிவளை பயந்த - பெற்ற

டு குழவியை - குழந்தையை தீவகம் - மணிபல்லவம்

க தனிககலம் - ஓற்றைக்கப்பல

ங - க பீலிவளை, தான் கிள்ளிகுருப் பயந்த குழவியைத் தீவந்த
தைப் பொருந்திக் கம்பளச செட்டியின கையில் தரலும்

ள அவன் - கம்பளசசெட்டி.

அ கூரிருளியாமதது - மிகக் இருளையுடைய இடையிரவில்

க அணித்தா - சமீபமாக அமபி - கப்பல்.

க0 கெடுத்தோன் - கம்பளசசெட்டி மைந்தனை - குழந்தையை

(பி - ம்.) க. 'இறைஞ்சிய நிறைவிளங்' இ. 'தீபம்பொருந்தி'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை ஈசுள

சுரைசற் குணாத்தலு மவனயர் வுற்று
 விரைவனன் நேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
 தன்விழாத தவிர்தலின் வானவா தலைவன்
 நின்னுயிராத தந்தை நெடுநுகுலத் துதித்த
 கடு மன்னுயிரா முதலவன் மகர வேலை||ள
 முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுறப
 பொன்னி னூசி பசங்கம பளத்துத
 துன்னிய தென்னத தொடுகட லுழந்துழி
 எழுநா னெலலை யிடுக்கண்வந தெய்தா
 உடு வழுவாச சீலம வாயமையிற கொண்ட
 பானமையிற நனாது பாண்டு கம்பளம்
 தானிக் குறற தன்மை நோகுகி
 ஆதி முதலவன் போதி மூலதது
 நாத னுவோ னளிரீர்ப் பரப்பின்

-
- கக அரைசறகு - நெடுமுடிக்கிள்ளிககு அயாவுற்று - வருநதி
 கஉ விரைவனன் - விரைபவனுகி தேடி - குழந்தையைத்தேடுத
 லால விழாக்கோள் - இநதிரவிழாக கொள்ளுதலை
 கங வானவாதலைவன் - இநதிரன்
 கச நின்னுயிராதந்தை - கோவலன்
 கடு மன்னுயிரா முதலவனென்றா, அருளறம் பூண்டோளுதலின்.
 கசு முங்கி - முழுகி
 கஎ ஊசி வணிகனுக்கும், பசங்கம்பளம் கடலுக்கும் உவமம்
 கஅ உழந்துழி - வருநதி நீந்தியபொழுது
 கடு - கூ எழுநாளெலலை உயிரா முதலவன் தொடுகடலுழந்துழி
 யெனக (மணி. உஅ கஉங - ஈடு), “நன்னுவுழி யின்றி நாளசில நீந்த”
 (கடு ஈக) என்றா சிலப்பதிகாரத்தும்.
 ‘எழுநாள’ (கக) என்பதைப் பின்வரும் ‘கொண்ட’ (உடு) என்பத
 னோடு கூட்டினும் பொருந்தும்
 உடு சீலத்தை நால்வகை வாய்மையுடன் கொண்ட.
 உக பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக் கம்பளமாகிய ஆசனம்
 உக - உ மணி. கச உஅ - கூ
 உங - ச ஆதி முதலவனுகிய நாதனா கற்பாலோன், என்றது, முற்
 கூறிய வணிகனை, இவ்வனம் புத்தனாகற பாலோரைப் போதிசுத்துவரென
 பா னளி - பெருமை
 (பி-ம்.) கக ‘அரசாக்குரைத்தலும்’ கசு. ‘முருங்கிக் கேடுற’ கஅ.
 ‘கடனீர்துழி’ கக. ‘எலையுருவநதெய்த’ உக - உ ‘கம்பளத தானிக
 குறற’ உங ‘அதிரமுதல்வன்’ உச - இ. ‘நாதநாவான் ... நீ பரப்பி,
 செய்வம்’

உரு எவ்வமுற்றன்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பவவத தெடுத்துப் பாரிதை முற்றவும்
அறவர சாளவு மறவாழி புருட்டவும்
பிறவிதோறுதவும் பெற்றிய னென்றே
சாரண ரறிந்தோர காரணங் கூற

௩௦ அந்த வுதவிக் காங்கவன் பெயரைத்
தந்தையிட்டனனினத தையனின் றுறவியும்
அன்றே கனவி னனவென வறைந்த
மென் டு மெனிமணி மேகலா தெய்வம்
என்பவட் கொப்ப வவனிடு சாபத்து

உச - ௩ நாகனுவோன் கடலில் துன்பமுற்றான், அவனது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலா தெய்வத்திற்கு இதிரன் சொல்ல

உசு பாடியதை, மணி. உசு ௪௩, பாரயிதைபத்தும் உயிருறுப்புப் பொருணோசுகையான முப்பதாமென்பா, “அருணெறியாற பாரயிதை யாறைநது முட்டனடக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியினகீழ் முழுதுணாகத முனிவரனறன் அருண்மொழியா னல்வாயமை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பாரா, மருணெறியாற பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுள டோ” (கித்தாந் தத்தொகை சிவ சித்தி. பப்பகம, சௌதாராநி கனமதம உ, ஞாபாப்) பாரயிதை பென்பதற்குக் கரைய அடைவதென்று பொருள் காணுக கூறிய சாணமு லியபததும் ராமப்பெற்றவ னுணமையின் புத்தன் தசபல னென்று வழுக்கப்படுவன் பப்பத்திலுள், காண்பாற எதயை விளங்கக் கூறுவதாகிய நுபாரயிதை தென்னும் அலொன்று டெமொழிபிலிருப்ப நாகத தெரிகின்றது. இது ஸ்ரீ ஸ்ரீஷகரி செய்த எமஸ்கிருத நைவத்யம், ௩ - ஆம் எந்தத்தானை கட - ஆவது சுலோகதகாலம் அதற்கு ௩௦ மெலிநாத நிபு செய்த வியாக்கியானத்தாலும் உணரப்படுமென்பா முற்றவும் - பூரிககவும்

௧௪ - ௨௩ மணி. உசு ௧௮௧ - ௨ ௨௭ அறவாழி - தருமசக்கரம்

உசு - ௮ எடுத்துப் பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியன

௨௮ - ௯ பெற்றியனென்றாகூற

௩௦ அந்தவதவிக்கு - மேற்கூறிய வணிகனைக் கரையேற்றிய அ. 1 வுபகாரிததத தான மறவாதிருத்தலேப புலப்படுத்திப் பொருட்டு.

௩௧ தந்தை - கோவலன நினை - நினக்கு துறவியும் - துறந்தலையும்.

௧௪ - ௩௧ சிலப். ௧௩ ௨௮ - ௩௭

௩௦ - ௩௩ மணி. ௭ ௩௩ - ௮.

௩௪, என்பவட்கொப்ப அவனிசொபதது என்றதனால், மணிமேகலா தெய்வம் சாபிட்டமை பெறப்பட்டது, அது ௨௩ ௧௯௮ - ௨௦௦ - ஆம் அடிகளால் உணரப்படும்

(பி - ம்). ௨௯ ‘அறிந்தோராரணங்கூற’ ௩௧. ‘தாதையிட்டனன்’ ௩௪ ‘என்பவட்குரைப்பவ வனிசொபதது’

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நசுகூ

ந.நி நகா கடல் கொள்ளநின் றுயரும் யானும
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் படர்நனம்
என்றது மறவனன் றுனினை பிறைஞ்சிப
பொன்றிகழ் புத்த பீடிகை போற்றும்
திவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பினள்
சு0 ஆதலி னன்ன வணிகநர் மருங்கே
வெற்றுகொண்டு வெவ்வே றுரைக்கும
நூற நுறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும
செவவி தன்மைபிற் சிநகையின் வைத்திலேன்
ச.நி அழகண மெய்ப்பொரு ளருளுக வென்ன
நொடி குவெ னங்காய் நுண்ணிதிற் கேண்
ஆதி பினேந்திர னளவை யிரண்டே
ஏதமில் பிரததியங் காத்தா வெனனச

ந.நி நகா - காலிரிப்பூபட்டினம்

க.ம - ந.நி தனவிழாநாடலினை, மணிமேகலா தெய்வத்திற்
கொப்ப வானவா திலைவஞ்சிய அவன இட்ட சாபத்தால் நகரைக் கடல்
கொள்ள வெனக

ந.நி நகா - உசு மணி. உசு உசு - சுகூ நகூ பதி - காஞ்சிநகரம்

ந.நி - சுகூ மணி. உசு கருக - சுகூ

ந.நி நகா - உசு மணி. உசு கருக - சுகூ

ந.நி - சுகூ மணி. உசு கருக - சுகூ

ந.நி - சுகூ மணி. உசு கருக - சுகூ

ச.உ சமயம் - அளநவநாடமுதல பூதவாத மிறுதியாகிய சமயங்கள்

ச.நி மணி. உசு உசுகூ

ச.சு செவவிது பணமையொருமை மயக்கம்

ச.நி அடிகள் லிபி என்ன - என்று மணிமேகலை கேட்ப

ச.சு நொடிகுவென - சொல்லுதேன.

‘நொடிகுவென’ எனபது முதுவியன அறவணவழிகளுடைய கூற்ற

ச.நி சினேந்திரன் - புத்தன

ச.அ ஏதம் - குற்றம் பிபுதியம் - பிரததியக்கப் பிரமாணம், மணி.

உ.எ அந் கருதகளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

ச.எ - அ என்ன இரண்டேயென்க

(பி - ம) ந.நி. ‘அறவணனடியினை’ ந.அ ‘திசுபவத்த பீடிகை’

ந.க. ‘திவதிலகையும’ ச.0. ‘ஆதலினந்தவணி’ ச.உ. ‘நூற்றியசமய
நுண்’

* சுட்டுணா வைப்பிரத தியக்க மெனசொலி

௫௦ விட்ட னா நாம சாதிருணக் கிரியைகள்

மற்றவை யனுமா னததுமடையும்மெனக

காரண காரிய சாமா னியக்கருத

தோரிற் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது

கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருததே

௫௫ ஏனை யளவைக ளெல்லாங் கருத்தினில

ஆன முறைமையி னனுமான மாமபிற

பக்க மேதுத் திட்டாநத முபநய

நிகரான மெனன வைநதுள வவற்றிற்

பக்க மிமமலை நெருப்புடைத தெனறல

* இவ்வடி முதலியவற்றால் இக்காதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பிரததியக் கம அனுமானமெனலும் இரண்டளவையிலக்கணங்களும், அவற்றின பாகுபாடுகளும் இன்ன தூலின கருத்தைத் தழுவி வந்தனவென்று விளங்காமையாலும், தமிழிலுள்ள தருக்கங்கீர்த்தம், அன்னம்பட்டியம் முதலிய வற்றிலும், சிவஞானசித்தியார் சுபககத்துள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலபெழுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறியீடு முதலியவைகள் வேறு முறையாக இருந்தாலும், இயன்றவளவு விசாரித்தும் இந்த முறையுள்ள பழைய தூல்கள் இக்காலத்து வழங்கவில்லை யென்று வடமொழித் தருக்க தூல்கள் பலவற்றிலும் மிக்க பாணமத்திய முள்ளவரும், முன்பு குமப கோணத்தில வசித்தவருமாகிய குறிச்சி மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீரங்கா காரியாவர்கள் முதலிய மஹா வித்துவான்கள் பலரும் சொல்லி விட்டமையாலும், இவற்றைப்பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவரும் பெளத்தமதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்குளரை விசாரிக்கும்படி செய்ததற்கு அவர் பிரததியக்கம அனுமேயம் ஸ்ராததேயமெனப் பிரமாணம் மூன்று வகைப்பட்டுமென்றும், அவற்றுட் பிரததியக்கத்தினிலக்கணம் அங்கோத்திர நிகாயமெனலும் தூலிலுள்ள காலம் சூத்திரத்திலும் மந்திய மந்தாயமெனலும் தூலிலுள்ள மஹாஹஸித் பதோபம் சூத்திரத்திலும் அனுமேயத்தின்லக்கணம் மேற்கூறிய தூல்களிலுள்ள அனுமான சூத்திரங்களிலும் ஸ்ராததேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய தூலிலுள்ள மஹாஸிஹ் மநாத சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன வென்றும்ட்டுந் தெரிவித்தமையாலும், அநதூல்களும் அவற்றைப் புலப்படுத்துவோரும் கிடைக்காமையாலும், இந்தப் பாகத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை, ஆயினும் முதலிற் கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சி செய்து எட்டில இருந்தவாறே மூலம் மாததிரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்) சுக 'வைகப் பிரததியக்கம்' இக. 'மானத்தடையுமெனக்' இஉ 'காரியஞ்சாமானிய' இசு. 'கனலியிற் புகைபோல்' இடு 'ஏனையளவைகள்' இஎ - அ 'திருட்டாநதமுபனபளிக் மெனவைநது'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நூறு

- கூடு புகையுடைத தாதலா லெனலபொருந் தேது
வகையமை யடுக்களை போற்றிட் டாநதம்
உபநய மலைபும புகையுடைத தென்றல
நிகமனம் புகையுடைத தேநெருப புடைததெனல்
நெருப்புடைத தலலா தியாதொன் றதுபுகைப
- கூடு பொருத்த மின்று புனலபோ லென்றல
மேவிய பக்கதது மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாநத மாகும்
தூய காரிய வேது சுபாவ
மாயிற் சத்த மரித்த மென்றல
- எடு பககம் பண்ணப் படுத லாலெனல
பகக தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தரித்தங் கடம்போ லென்றல சபககத
தொடாசசி யாதொன றரித்தமல் லாத்து
- எடு பண்ணப் படாத தாகாசம் போலெனல
விபககத தொடாசசி மீட்சிமொழி யெனக
அரன்னு வயத்திற பிரமாண மாவ
திவவெள் ளிடைக்கட குடமிலை யென்றல
செவ்விய பககந தோன்றாமையிலெனல
- அடு பகக தன்ம வசன மாகும்
இனமையிற் கண்டில் முயற்கோ டென்றல
அந்நெறிச சபககம் யாதொன் றுண்டது
தோற்றர வடுக்குங் கைநெல்லி போலெனல
ஏற்ற விபககத துரையென லாகும்
- அடு இவ்வகை யேதுப பொருள்சா திபபன
என்னைகா ரியம்புகை சாதித்த தென்னில

(பி - ம்) கூஉ - டு. 'முபநயமு மலையுடை புகையுடைத தெனனி
கமனம்' கூஊ - ச 'நெருப்புடைத்தன நெருப்புடைத்தலலாதியாது',
கூடு 'புலன்போலெனறல்' கூசு. 'மேயவிப்பக்கத்து' எக - உ. 'பககந
தன்ம வசனமாகும், யாதொன மியாதொன்று' எஊ - டு. 'அரித்தியங்
கடம்போலெனறல் சபககத, தொடாசசியாதொனணித்த மல்லாது,
பண்ணையிலாகாதா காசம்போலெனறல்' எஎ. 'அனனுபவயத்திற' அடு
'பககநதன்ம' அடு 'எயதுபபொருள்' அசு - எ. 'புகைசாதித்தல் புகை
யுள்ள விடத்திது நெருப்பு'

- புசையுள விடத்து நெருப்புண் டென்னும்
அன்னுவயத் தாலு நெருப்பிலா விடத்துப்
புசையிலை யென்னும் வெதிரேகத தாலும்
- ௧௦ புசையு நெருப்பைச் சாதித்த தென்னில
நேரிய புகையி னிகழ்ந்தண டான
ஊர்தாச சாமங் கெளடிச சாமம்
வாயத்த நெருப்பின்வரு காரிய மாசலின்
மேனோச கிககறுத திருப்பபடைத் திருப்ப
- ௧௧ தாமே நெருப்பைச் சாதிகக னென்றம்
அன்று வயஞ்சா திககின் முன்னும்
சமுதாயையுங் கணிகை யையும்
தமர் லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
அன்று வயங்கண் டானபிற காலத்துக
- ௧௨ கழுதை யைக்கண்ட விடத்தே கணிகையை
அனுமிக்க வேண்டு மது கூ டாநெருப்
பிலாவிடத் துப புகையிலையென னேரத
திருத்தா கு வெதிரேகரு சாதிககு மென்னில
நாயவ லிலலாக சமுதாயின் பிடரின
- ௧௩ ரிவாலு மிலையாக காணப் பட்ட
அதனைப் கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து
நரிவாலு னாயை வாலையனு மிததல
அரிசா ரத்து லதுவு மாகா
தொடிய வுபநய நிகமன மிரண்டும்
- ௧௪ திட்டாந தத்தி லேசென் றடங்கும
பக்க மேதுத் திட்டாந தங்கள்
ஒக்க நலலவுந தியவு முளவதில
வெளிப்பட்டுள தனமி யினையும்

(பி - ii) ௨௮ 'அன்னியத்தாலு' ௧௨ - ௩, 'ஊர்தித்திசசாம வண்ணங்கெளடச சாமம், வாயத்த நெருப்பின்வரு காரியங்களிராற்றின மேனோசுகிறுத் திருப்பகான நெருப்பை' ௧௧ 'அன்னுவயசாதிககின்' ௧௧ - ௧௧ 'என்னுவயங்கலிறக காலத்துங், கணிகையைக் கண்டவிடத்தே கழுதை, யனுபவிக் வேணுமேதுவேண்டா' ௧௦௧ - ௩ 'நெருப், பிலலாத விடத்துப் புகையிலை யென்று நெருதிருத்தரு' ௧௦௩ - ௧ 'பட்டத ழனையே' ௧௦௪ - ௨ 'வாலையனு மிக்கவரிதாமனனுதுவு' ௧௦௬ 'ஒட்டிய வுபாயநிகமன' ௧௧௧ 'பக்கமேதுத் திருட்டான நதங்கள்'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நடுந்

வெளிப்பட்ட ளெசாத் தியதன் மததிறம்
ககடு பிறிதில் வேறும் வேறுபாட் டினையும்
தன்கட் சாத்திய நயநதருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மனிதந் நித்தமென் றென்றைப்
பறறி நாட்டப் படுவது தன்மி

கஉ௦ சததரு சாத்திய தன்ம மாவது
நித்தா நிதந் நிகழுநல் லேது
மூன்றாய்த் தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தூன்றி நின்றலுஞ் சபக்கத்துண் டாதலும்
விபக்கத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கம்

கஉடு சாதிக கிறபொரு டன்றைப் பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
சத்த வரித்தஞ் சாத்திய மாயின்
ஓத்த வரித்தந் கடாதி போலெனல்
விபக்கம் விளமபில யாதொன் றியாதொன்

கஃ௦ நரித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
தாஅ காசம் போலென் றாகும்
பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலும்
நண்ணிய பககஞ் சபக்கத் திலுமாய்
விபக்கத் தினறி யரித்தத் தினுக்கு

கஃடு நிகததரு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
ஏதமி றிட்டாந் தம்மிரு வகைய
சாதன் மியம்வை தனமி யமமெனச
சாதன் மியமெனப் படுவது தானே
அரித்தந் கடாதி யன்னுவயத் தென்கை

கச௦ வைதன் மியதிட் டாநதரு சாத்தியம்
எய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
இததிற நல்ல சாதனத் தொத்தன

(பு - ம்.) ககடு 'இனையு' ககஃ 'சாத்தியநதருதலு' ககஅ
'மனிததமென் றென்றை' ககஃ 'பற்றநாட்ட' ககஃ - ௨௦ 'தனமிரததரு
சாத்திய' கஉ௨ 'தோன்றிமொழிந்த' கஉடு, 'சாதிக்க பொருடன்றை'
கஃ௦ 'அளித்தமொன்றுபண்ண' கஃ௦ - ஃக, 'பண்ணப்படா தாகாசம்'
கஃ௨, 'செயதலுடைத் தோன்றலும்' கஃ௪ 'அணித்தினுக்கு மிகத்தரு'
கஃ௪ - ௭, 'இருவகைசாதன்'

- தீய பக்கமுந் தீய வேதுவும்
தீய வெடுததுக காட்டு மாவன
கசநு பக்கப போலியு மேதுப போலியும
திட்டாநதப போலியு மாஅ மிவற்றுட
பக்கப போலி யொன்பது வகைப்படும்
பிரததி யகக விருதத மனுமான
விருததஞ் சுவசன விருதத முலோக
கதி௦ விருதத மாகம விருதத மப்பிர
சித்த விசேடண மப்பிர சித்த
விசேடிய மப்பிர சித்த வுபயம
அப்பிர சித்த சம்பந தம்மென
எண்ணிய விவற்றுட் பிரததியக்க விருததம்
கதி௫ கண்ணிய காட்சி மாறுகொள லாகும்
சததஞ் செவிக்குப புலனன் றென்றல்
மற்றனு மான விருத்த மாவது
கருத்தள வையைமா றுகக கூறல்
அநித்தியக கடத்தை நித்திய மென்றல
கதி௦ சுவசன விருததநதன சொன்மாறி யியமபல்
என்றாய் மலடி யென்றே யியமபல்
உலக விருதத முலகின்மா றுமுறை
இலகுபதி சந்திர னல்ல வென்றல
ஆகம விருத்தந்தன் னூன்மா றறைதல
கதி௫ அநித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிகள்
அநித்தி யததைநித் தியமென னுவதல
அப்பிர சித்த விசேடண மாவது
தத்த மெதிரிககுச சாத்தியந் தெரியாமை
பொத்தன் மாறாய் சின்றராங் கியணிக்
கதி௦ குறித்துச சததம விநாசி யென்றல்
அவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசமப பிரசித்த மாக்கும்

(பி - ம்) கச௩-௪. 'ஏதுவு நடுதீய வேதுகாட்' கச௬ 'போலியு
மென விவற்' கச௮.க. 'பிரத்தியகமனுமான, விருததஞ்சுவன விருத்த
முதலோத' கதி௧-௨. 'சித்தசேடணமாகப் பிரசித்திய விசேடிய' கதி௮.
'அளவை மாறாகூறல்' கதி௧ 'அநித்தக' கச௨ - ௩. 'உலகவுரையிலகு
மதித்தத' கச௪. 'தன்னுதைமாறறைத'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருங்கேட்டகாதை ஈடுநீ

- அபபிர சித்த விசேடிய மாவ
 தெதிரிகுத தன்மி பிரசித்த மின்றி
 ௧௭௩ இருததல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற
 பௌததனைக் குறித்தான் மாசசை தனியவான்
 என்ற லவன நான்ம வாதி
 ஆசலிற் றன்மி யப்பிர சித்தம்
 அபபிர சித்த வுபய மாவது
 ௧௮௦ மாற னோக்குத் தன்மி சாத்தியம்
 ஏறு தப்பிர சித்தமா யிருததல்
 பகாவை சேடிகன் பௌத்தனைக் குறித்துச்
 சுருபுத வியதொகைப் பொருட்குக் காரணம்
 ஆன்மா வென்றும் சுகமுமான் மாவும்
 ௧௮௩ தாமரை யாமையி லபபிரசித் தோபயம்
 அப்பிர சித்த சம்பந்த மாவ
 தெதிரிக கிசைந்த பொருள்சா தித்தல
 மாறும் பௌததற்குச் சத்த வரித்தம்
 கூறி லவன்ன கொள்கையஃ தாகலில
 ௧௮௪ வேறுசா திகக் வேண்டா தாகும்
 ஏதுப போலி யோதின முன் றாகும்
 அசித்த மனைகாந திகமவிருத தம்மென
 உபயா சித்த மன்னியதா சித்தம்
 சித்தா சித்த மாசிரயா சித்தம்
 ௧௮௬ எனநான் சுகித்த முபயா சித்தம்
 சாதன வேது விருவாக்கு மினறிச
 சத்த மரித்தங் கட்டிலத் தென்றல
 அன்னியதா சித்த மாறாய் நின்றற
 குன்னிய வேது வன்று யொழிதல
 ௨௦௦ சத்தஞ் செயலுற லரித்த மென்னிற
 சித்த வெப்பா டல்லது செயலுறல

(13 - ி.) ௧௭௩ - ச. 'யாவது தன்மி யெதிரிகுத தன்மமாசித்த மின்றி' ௧௭௭ 'எனருலவனறமவாதி' ௧௮௩ - சு. 'அப்பிரசித்த, மப்பிர சித்த சம்பந்த' ௧௮௭ 'எதிரிகருதியிருந்த பொருளசாதிகை' ௧௮௮-௧ 'அனித்தங் கூடுவன' ௧௯௧ - உ. 'எனருகுஞ்சித்தம்' ௧௯௪ - இ. 'சித்த மாசசியாசித்தமுமன்' ௧௯௬ - சு 'சித்தமாவது சாதன' ௨௦௦. 'செய லுறுதலினித்த' ௨௦௧ 'சத்த வெளிப்பாடு'

- உய்த்த சாங்கியனாக கசிதத மாசும்
சிததா சிதத மாவ
தேதுச சங்கய மாய்ச்சா திததல
௨௦௫ ஆவி பனியென வையுரு நின்றே
தூய புகைநெருப புண்டெனத் துணிதல்
ஆசிரயா சித்த மாறு னவனுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுதல்
ஆகாசம், சதத குணத்தாற் பொருளா மென்னின்
௨௧௦ ஆகா சம்பொரு ளல்லவென் பாற்குத்
தன்மி யசித்த மனைகாந திகழும்
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபகைக
தேச விருத்தி விபகக வியாபி
விபகைக தேச விருத்தி சபகக
௨௧௫ வியாபி யுபயைக தேச விருத்தி
விருத்த வியபி சாரியென் றுறு
சாதா ரணஞ்சபகக விபககத் துக்கும
ஏதுப் பொதுவா யிருத்தல சததம
அறிதத மறியப் படுதலி னென்றால்
௨௨௦ அறியப் படுதனித தாறிதத மிரண்டுக்கும்
செறியுங் கடம்போ லரித்தத் தறிவோ
ஆகாசம போல நித்தத் தறிவோ
என்ன லசாதா ரணமா வதுதான்
உன்னிய பக்கத் துண்டா மேதுச
௨௨௫ சபக்க விபககந தம்மிலின் றுதல
சத்த நித்தந கேடகப் படுதலின்
என்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப
பககத் துள்ள தாபி னல்லது
சபக்க விபககத்து மீட்சித் தாதலிற்
௨௩௦ சங்கய மெய்தி யநேகாந திகமாம்
சபக்கைக தேச விருத்தி விபக்க

(13 - ம்) ௨௦௪ 'ஏதுசங்கயமாயரிச்சயி' ௨௦௬ 'உண்டெனத்தெளி
தல்' ௨௧௨ - ௫. 'சாதாரணவபசகைகத்தெருவித்திவிபககவியாபிவிபகக
தெசவிருத்தி' ௨௧௬ 'விருத்தாவியாபிசாரி' ௨௨௬ - ௩௧, 'பககத்து
மிடதசாதலிற், சபகக தேசவிருத்தி'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை ஈடுஎ

- வியாபி யாவ தேதுச சபக்கத்
 தோரிடத தெய்தி விபககத் தெங்கும
 உண்டாத லாகுஞ சத்தஞ் செயலிடைத்
 உந்நு தோன்று தாகு மறிதத மாகலின்
 என்று லறிதத மென்ற வேதுச
 செயலிடைத் தோன்று மைக்குச சபக்கம
 மின்னிணு மாகா சத்தினு மின்னின்
 நிகழ்ந்தா காசத்திற் காணு தாகலின்
 உச௦ அறிததங் கடாதியி னொத்தலிற கடம்போல
 அழிந்து செயலிற் றேனறுமோ மின்போல்
 அழிந்து செயலிற் றேனறு தோவெனல
 விபககைக தேச விருத்தி சபக்க
 வியாபி யாவ தேது விபககத்
 உசநு தோரிடத துறறுச சபக்கத்தொத் தியறல
 சத்தஞ், செயலிடைத் தோன்று மறித்தமா தலினெனின்
 அறித்த வேதுச செயலிடைத் தோன்றற்கு
 விபக்க வாகா யத்தினு மின்னிணும
 மின்னி னிகழ்ந்தா காசத்துக காணுது
 உந்நு சபக்கக கடாதித டமயில
 எங்குமா யேசாந்த மல்ல மின்போல
 அறித்தமாயச செயலிடைத் தோன்றுதோ கடம்போல
 அறித்தமாய்ச செயலிடைத் தோன்று மோவெனல
 உபயைக தேச விருத்தி யேதுச
 உந்நு சபக்கத் தினுமவிபக கத்தினு மாகி
 ஓாதே சத்து வாதத்திததல சத்தம
 நித்த மழாதத மாதலி னென்னின்
 அழாதத வேது நித்தத் தினுகஞ்ச
 சபக்கவா காச பரமா ணுககளின்
 உச௦ ஆகா சத்து நிகழ்த்து மூந்த்தமாம்

(பி - ம்) உநச உண்டாதலாம்' உந்நு 'ஆகுறித்த மாதலின்'
 உநச 'எனருறித்த' உநஅ - ச௦ 'மினனி' நிகழாகாசத்தாதலினத்தங்
 கடாதியின்' உசந 'விபக்கவறதேசவிருத்தி' உசநு - எ 'இயநல,
 செயலிடைத் தோன்றலிற் சொல்லனித்த மெனனித்த வேறுச' உந௦.
 'கடதிகடனினனொங்குமா' உந௩ - ச. 'தோன்றுமோ வென்று, முடியத்
 தேசவிருத்தி'

பரமா ணுவினிக ழாமையாணும
விபக்க மான கடசுகா திகளிற்
சுகத்து நிகழ்ந்து கடத்தொழிந் தமையினும்
ஏகதே சத்து நிகழ்வதே காரதமன்

௨௭௫ றமுாததி மாகாசம் போல நித்தமோ
அமுாதத் சுகமபோ லநிதத மோவெனல்
இருதத வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருதத வேதுவிற் குமமிடங் கொடுத்தல
சத்த மநிததஞ் செயலிடைத் தோன்றலின்

௨௭௬ ஒத்த செனினச செயலிடைத் தோன்றற்குச்
சபக்கமா ளுள்ள கடாதி நிற்கச்
சத்த நிததங் கேடகப் படுதலிற்
சத்த துவமபோ லெனசசாற றிடுதல்
இரண்டி-னுஞ் சங்கயமா யேகாந்த மல்ல

௨௭௭ விருத்தந் தன்னைத் திருத்தக விளம்பின்
தனமச சொரூப விபரீத சாதனம்
தனம் விசேட விபரீத சாதனம்
தன்மிச சொரூப விபரீதசாதனம்
தனம் விசேட விபரீத சாதனம்

௨௭௮ என்ன நான்கு வகைய தாகுமத்
தன்மச சொரூப விபரீத சாதனம்
சொன்ன வேதுவிற சாததிய தன்மத்
தூருவங் கொடுத்த சத்த நித்தம்
பணைப் படுதலி னென்றூற் பணைப்

௨௭௯ படுவ தநிததமா தலிற்பணைப் பட்ட
வேதுச சாததிய தனமநித் தத்தைவிட்
டநிததங், சாதிதத லான்விப் ரீதம்
தன்ம விரேட விபரீத சாதனம்

(13 - ம்) ௨௭௩ 'சுகத்திங்குழந்து' ௨௭௫ 'ஆகாசம்போனித்தமோ'
௨௭௬ 'அமுாதமோச சுகமம் போலநித்தமோ' ௨௭௭ 'வியாபிசாரி
யாவது வீருத்தவேதுவலிற்' ௨௭௮ - ௭௦ 'கொடுத்த, மனிததஞ் செய
லிடைத் தோன்ற, லொத்தெநினசெயலிடை' ௨௭௯ - ௭௧ 'தோன்றற்கு,
சனைசபக்கமா' ௨௭௩ - ௭ 'சாடுத, விரண்டிவங்கய' ௨௭௬ - ௮௩ 'தன
மசசுருமவிபரீத சாதனஞ், சொன்னவிசற சாந்தியதனமத், தருவங்கெடல்'
௨௮௮ - ௬ 'விபரீதஞ் சொன்ன'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நடுக

- சொன்ன வேதுச சாததிய தன்மம்
 உக0 தன்னிடை விசேடங் கெடசசா தித்தல்
 கண்முத லோராகு மிர்திரி யங்கள்
 எண்ணிற பராததந தொக்குநிற் றலினால்
 சயனா சனங்கள் போல வென்றால்
 தொக்கு நிறறலி னென்கின்ற வேதுச
 உக0 சயனா சனத்தின பராததம்போற் கண்முதல்
 இநதியங் களையும் பராததத்திற சாதிததுச
 சயனா சனவா னைப்போ லாகிக
 கண்முத லிநதியத துக்கும் பரனாய்ச
 சாதிக கிறநிர வயவமா யுள்ள
 ௩00 ஆன்மா வைசசா வயவ மாகச
 சாதித துசசாத தியதன் மத்தின்
 விசேடங் கெடுத்த லின்விப ரீதம்
 தன்மிச சொருப விபரீத சாதனம்
 தன்மி யுடைய சொருபமாத திரத்தினை
 ௩00 ஏதுத தானே விபரீதப் படுத்தல்
 பாவந திரவியங் கன்ம மன்று
 குணமு மனறெந் திரவிய மாமெக
 குணநன் மததுண மையினவே ருதலாற
 ராமா னியவிசே டம்போ லென்றற்
 ௩௧0 பொருளுங் குணமுங் கருமமு மொன்றாய்
 மின்றவற றனனிடை யுண்மைவே ருதலா லென்று
 காட்டப் பட்ட வேது முனறினுடை
 உண்மை யேதுப் படுத் தும பொதுவாம
 உண்மை சாததியத தில்லா மையினும்
 ௩௧0 திட்டாந தத்திற சாமானிய விசேடம்

(பி - ம்) உக - ௧0. 'ஏதுசசாதிய, தமைநதனனிடை' உக
 'கண்ணறிவோராகு மிர்திரி' உக2 'தொகுதது நிறறலினற்' உக௩ -
 ச. 'போலவென்றற், ரெகுததுநிற்றலி னெனனிதை' உக௪ - ௮
 'சாதிசயனப்பாளை, போறகண' உக௮ - ௧ 'பாயனாக, சாககினிராவய' ௩00
 'சாமயமாகச' ௩0௨ 'விசேடங்கொடுத்தலின்' ௩0௩ - ச
 'விபாதந, தன்மிசசுருபரித்ததானந' ௩0௪ 'குணமனறெதிரவியாமாமெக'
 ௩௧௧ 'நின்றவயிறறிடை' ௩௧௨ - ச 'ஏதுமனறினுடை, யுண்மைபேதுப்
 படுததுமபொருளா, முண்மை சாததிய சாதியத்திலிலலா'

போக்கிப் பிறிதொன் றில்லாமை யானும்
பாவ மென்று பகாந்ததன் மியினை
அபாவ மாகருத லான்விப ரீதம்
தனமி விசேட விபரீத சாதனம்

௩௨௦ தன்மி விசேட வபாவஞ் சாதித்தல்
முன்னங் காட்டப் பட்ட வேதுவே

பாவமா கினறது கருததா வுடைய
கிரியையுங் குணமுமா மதனை விபரீதம்
ஆக்கிய தாதலாற றன்மி விசேடம்

௩௨௩ கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திட்டாந்த வாபா சங்கள்
திட்டாந தம்மிரு வகைபபடு மென்றுமுற்
கூறப் பட்டன விங்க ணவற்றுட்
சாதன மியதிட டாநதவா பாசம்

௩௩௦ ஒதி லைது வகையுள தாகும்
சாதன தன்ம விகலமுஞ் சாத்திய
தனம் விகலமு முபய தன்ம
விகலமு மநன்னு வயமவிப ரீதான்
னுவய மென்ன வைதன் மியதிட்

௩௩௩ டாந்த வாபா சமுமை வகைய
சாததி யாவி யாவி ருத்தி
சாத னாவி யாவி ருத்தி
உபயாவி யாவிருத்தி யவ்வெதி ரேகம்
விபரீத வெதிரேக மென்ன விவற்றுட்

௩௪௦ சாதன தனம் விகல மாவது
திட்டாந தத்திற் சாதனங் குறைவது
சதத நிதத மழாதத மாதலான்
யாதொன றியாதொன் றழாந்ததமது நிதத
மாதலாற் காணபுற்றது பரமாணு விலெனிற்

(பி - மீ) ௩௧௬ - ஏ 'யானு, மயவாபமென்று பகர்ந்ததன்' ௩௨௩ -
ச 'கிரிகையாகுமதனைவிபரீத, மாதலாலதன்விசேட' ௩௩௧ - ௩ 'தன்
மியமிகலஞ் சாததிக, மகனம் விகலவுபைய விகவ மனன்னுவையம் விபரீ
தானு' ௩௩௪ - ௫ 'எனமதனினமிய திருட், டாந்தமுமையவகைய'
௩௩௬ - ௬ 'சாத்தியாலியா ..விருத்தி, யவவிதிரேகவிபரீதவிதிரேக
மிவற்றுட்' ௩௪௪ 'காணவற்றது'

௩௪௫ றிட்டாந தபபர மாணு

நிதத்த தோடு மூாதத மாதலாற
சாததிய தனம நிதத்ததுவ நிரம்பிச
சாதன தனமவமூாத தத்துவங் குறையும்
சாததிய தனம விகல மாவது

௩௫௦ காட்டப பட்ட திட்டாந தத்திற்

சாததிய தனமங் குறைவு படுதல
சத்த நிதத மமூாதத மாதலால
யாதொன றியாதொன றமூாததமது நிததம்
புத்திபோ லென்றற்

௩௫௩ றிட்டாநத மாகக காட்டப பட்ட

புத்தி யமூாதத மாகி கின்றே
அநிதத மாதலாற சாதன வமூாததத்துவம்
நிரம்பிச சாததிய நிதத்ததுவங் குறையும்
உபய தனம விகல மாவது

௩௬௦ காட்டப பட்ட திட்டாந தத்திலே

சாததிய சாதன மிரண்டுங் குறைதல்
அன்றியு மதுதான சன்னு மசன்னும்
என்றிரு வகையா மிவறுட்சன னுவுள
உபய தனம விகல மாவ

௩௬௩ துள்ள பொருடகட சாததிய சாதனம்

கொள்ளு மிரண்டுங் குறையக காட்டுதல
சத்த நிதத மமூாதத மாதலான
யாதொன றியாதொன றமூாததமது நிததம்
கடம்போ லென்றிற் றிட்டாநத மாகக

௩௬௦ காட்டப பட்டகடந தாலுண டாகிச

சாததிய மாயுள நிதத்த துவமும
சாதன மாயுள வமூாதத துவமுங் குறையும்
அசன்னு ளுள்ள வுபயதனம விகலம
இல்லாப பொருடகட சாததிய சாதனம

௩௬௩ எனனு மிரண்டுங் குறையக காட்டுதல

(பி-ம்) ௩௪௮ - ௫௦ 'அமூாததங் குறையும், சோததியனம விக
லங், காட்டபபட்ட' ௩௬௧ - ௩ 'குறைத, லினறியுமதுதான சன்ன சன்னு,
மென்றிருவகையாமவறுது' ௩௬௧ 'கடம்போலெனத திருட்டாநதங்'
௩௬௪ - ௫ 'சாதன, வெலலையிரண்டுங் காட்டுதல'

சத்த மரித்த மூாதத மாதலான்
யாதொன் றியாதொன்று மூாததம தரித்தம
ஆகாசம போலெனுந திட்டாந தத்துச
சாததிய தனமமா யுள்ள வரித்தமும

நஅ௦ சாதன தனமமா யுள்ள மூாததமும
இரண்டு மாகாச மசத்தென் பானுக
கதனக ணினமை யானே குறையும்
உண்டென பானுக காகாச சித்த
அமூாதத மாதலா லவனுக்கும் குறையும்

நஅ௩ அநன னுவய மாவது சாதன சாததியம
தம்மிற கூட்ட மாததிரஞ்சொல் லாதே
இரண்ட னுடைய வுண்மையை காட்டுதல
சத்த மரித்தந் கிருத்த மாதலின
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்தம தரித்தமெனும்

நக௦ அன்னுவயஞ் சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே
கிருத்த வரித்தந் காணப் பட்ட
என்ற லன்னுவயந தெரியா தாகும
விபரீதான னுவயம் வியாபகத் துடைய
அன்னுவயத் தாலே வியாபபியம் விதித்தல

நக௩ சத்த மரித்தந் கிருத்தத தாலெனின
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்த மரித்தமென
வியாபகத தாலவியா பகத்தைக கருதா
தயாரொன றியாதொன றித்ததமது கிருத்தமென
வியாபகத தாலவியாப பியத்தைக கருதுதல

ச௦௦ அபபிக கருதின் வியாபகம் வியாபபியத்தை
இன்று ிகழத லினவிப ரீதமாம
வைதன்மிய திட்டாந தாதுச
சாததி யாவியா விருத்தியாவது
சாதன தன்ம மீனா

ச௦௩ சாததிய தனம மீனா கொழிதல

(பி - ம்) நஅஉ - ச 'இன்னமையான குறையு, நித்தாவமூாதத முண்டென்பானுக, காகாசசித்தாவததமாதலா, லவனுக்குங்குறையும்' நஅ௩ 'சாதியசாதன' நஅக - கூ௦. 'கிருத்தமரித்த, மன்னுவயஞ்' நக௧ - உ. 'பட்ட, தொன்றாலென்று' நக௧. 'வியாபியம்விதித்தல' நக௧ 'மனித்தமே' நக௧ - ச௦௧ 'வியாபகத்தை, றினவியம்'

சதத நிதத் மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்தமு மன்றது
அமூரத்தமு மன்று பரமாணுப போலெனின
அபபடித, திடடாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட

சக0 பரமாணு நிததமாய் மூர்த்த மாதலிற்

சாதன வமூரத்த மீண்டு
சாததிய நிதத மீளா தொழிதல்
சாத னுவியா விருத்தி யாவது
சாத்திய தன்ம மீண்டு

சகரு சாதன தன்ம மீளா தொழிதல்

சதத நிதத மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்த மன்றம்
தமூரத்தமு மன்று கன்மம்போ லென்றால்
வைதன் மியதிட டாந்த மாகக்

சஉ0 காட்டப் பட்ட கன்மம்

அமூரத்தமாய நினறே யநிதத மாதலிற்
சாததிய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூரத்த மீளா
துபயாவி யாவிருத்தி காட்டப் பட்ட

சஉரு வைதன் மியதிட் டாந்தத்தி னின்று

சாதன சாததியங்கண் மீளாமை யன்றியும்
உணமையி னுபயா வியாவி ருத்தி
இன்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
எனவிரு வகையுணமையின்

சந0 உபயாவி யாவிருத்தி யுள்ள பொருட்கட்

சாததிய சாதன மீளா தபடி
வைதன மியதிட் டாந்தங் காட்டல்
சதத நிதத மமூரத்த மாதலின்
என்றாற கியாதொன் றியாதொன்று நித்தமன்

(பி - ம்) ௪0௮ - ௬ 'மனறுபரமாணுபபோலெனின, படிவைதன மிய திருட்டாந்தம்' ௪௧௧ - ௨௧. 'மாகாட்டப்படத்தனமமூரத்த மானினறேயனிட தமாதலின்' ௪௨௪ - ௫. 'காட்டப்பட்ட, தன்மிய திருட்டாந்த' ௪௨௬ 'மீளா துமையினறியும்'

- ச௩௫ றமூர்த்தமு மன்றா காசம்போ லென்றால்
வைதன்மிய திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
ஆகா சம்பொரு ளென்பாற்
காகாச நிததமு மமூர்த்தமு மாதலாற்
சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா ளுள்ள
ச௪௦ அமூர்த்தமு மிரண்டு மீண்டில வின்மையின்
உபயாவி யாவிருத்தி யாவது
சத்த மரித்த மூர்த்த மாதலான்
என்றவிடத் தியாதொன் றியாதொன் றரித்த
மூர்த்தமு மன்ன ருகாசம போலென
ச௪௫ வைதன் மியதிட் டாநதங் காட்டில
ஆகா சமபொரு ளல்லவென பாணுக்
காகாசந தானே யுண்மையின மையினுற்
சாததிய வரித்தமுஞ் சாதன மூர்த்தமும்
மீட்சியு மீளா மையுமில் யாகும்
ச௫௦ அவ்வெதி ரேக மாவது சாத்தியம்
இல்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொல்லாதே விடுத லாகுஞ் சத்த
நித்தம பண்ணப் படாமையா லென்றால்
யாதொன றியாதொன்று நித்த மன்று
ச௫௫ பண்ணப் படுவ தல்லா ததுவும்
அன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந தெரியச
சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே பண்ணப்
படுதலு மரித்தமுந் கண்டே மாதலான்
என்னின் வெதிரே கநதெரி யாது
ச௬௦ விபரீத வெதிரேக மாவது
பிரிவைத தலைதடு மாறாச சொல்லுதல்
சத்த நித்த மூர்த்த மாதலின்
எனறு லென்று நின்ற விடத்து
யாதோ ரிடத்து நித்தமு மிலையவ

(பி - ம்) ச௩௬ 'திருட்டாநதமாகக் காட்டப்பட்ட' ச௩௮ 'ஆகா சத்தின்கண்ணே நித்தமும்' ச௪௧ 'இன்மைபாயவிருத்தி' ச௪௧ 'மீட்சியு மீளாமையுமாகும்' ச௫௮, 'படுதலுமரித்தமனித நுககண்டே' ச௬௦ 'விதிரா விதிரை' ச௬௩ - ச 'இடதகன, யாதொரிடத்து நித்தியமில்லை'

௩௦.—பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௩௬௫

சகூடு விடத்து மூர்த்தமு மில்லை யெனாதே
யாதோ ரிடத்து மூர்த்தமு மில்லையவ்
விடத்து நித்தமு மில்லை யென்றால்
வெதிரேக மாறு கொள்ளுமெனக கொள்க
நாட்டிய விபபடித தீயசா தனத்தாற்

சஎ௦ காட்டு மனுமான வாபா சத்தின்
மெய்யும் பொய்யு மிததிற விதியால்
ஐய மின்றி யறிநதுகொ ளாயநதென.

உசு—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை முற்றிற்று.

(பி - ம்) சஎ௦ - எக 'ஆபாச, மெய்யும் பொய்யும்'

மு ப ப தா வ து

பவத்திறமறுகெனப்

பா வை நோ ற் ற காதை

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற பாட்டு]

தானந் தாங்கிச சீலந தலைநின்று

போன பிறப்பிற புகுநததை யுணர்ந்தோள

க மணி ௩௦ எஅ. சீலம்-பஞ்சசீலம், அஷ்டாங்கசீலம், தச்சீலமென
மூன்று வகைப்படும, இவற்றினியலபை, இந்நூல் உக-ஆமகாதை, இள-
ஆம் அடியின் குறிப்பாலும் அறிக, மணிமேகலை பிக்குணி யாதலின், இவற்
றுள், தச்சீலமே ஈண்டுக்கொள்ளற்பாலன, “எண்ணிகநத காலங்க ளெம்
பொருட்டான மிகவுழன், நெண்ணிகநத வுலகங்கலிருடர வொருங்குணாக,
தெண்ணிகநத தானமுஞ் சீலமு மிவையாககி, யெண்ணிகநத குணத்தினு
னெம்பெருமா னல்லலோ” (நீல சமய) என்றும், “தோடா ரிலங்கு
மலாகோதி வண்டு வரிபாட நீடு துணாசோ, வாடாத போதி நெறிநீழன
மேய வரதன பயநத வறநூல், கோடாத சீல விதமேவி வாயமை குணஞ
நாளு முயலவார, வீடாத வினப நெறி சோவா துனப வினசோத னுஞ்
மிலரே” (வீர. யாபு ௩, மேற்) என்றும் தானசீலங்கள் கூறப்பட்டு வரு
தல காண்க.

உ. உணர்ந்தோள் - மணிமேகலை. பழம் பிறப்பில நிகழ்ந்தவற்றை
அறிதற்குரிய அறிவும் யோகவிததியைப்போன்ற இருத்தியும் பக்குவி
களுக்கு எப்படியேனும் உண்டாகுமென்பது பௌத்ததூறறுணிபு இப
பழம் பிறப்புணாசகியையும் இருத்தியையும் முறையே மணிபல்லவதூள

புத்த தன்ம சங்க மென்னும்
முத்திற மணியை முமமையின் வணங்கிச
ரு சரணு சுதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்
முரணு திருவற மூத்தியை மொழிவோன்

புத்தபீடிகைக காட்சியாலும், மணிமேகலை தெய்வத்தாலும் மணிமேகலை அடைநதாளென்று இந்நூலிலுள்ள கூ, க0-ஆம் காண்களிற் கூறுதல் காண்க. மஹாபோதிவிருகத்தினடியிலிருந்த பொழுது வந்ததார்த்தனுக்கு முற்பிறப்புகளில் நிகழ்ந்த செய்திகள் மனத்திற்குற்றிய பின்னரே ஸதய சதுஷ்டயஞானம் தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரம் கூறும்

கூ. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென்ற புத்தன் - ஸாவஜ்ஞன, பாளிபாஷையிலுள்ளதாகிய மகாவரீகீ மென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும் பாகத்திலும், மந்தியமநீ காயத்துள்ள ஆரியபரியேஷண ஸுத்திரத்திலும், கீரீகநிகாயத்துள்ள மகாபரிநிர்வாணஸுத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸுத்திரத்திலும் புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா தீருமய் - அவன்கூறிய அருளறங்கள், அவை அபிதருமம், ஸுத்திர தருமம், வியயதருமமென மூன்றுவகைப்படுமென்றும், அஹுதான அபிதருமவகைகள் அபிநீர்மாரீகீத ஸங்கிரக மென்னும் நூலிலும், ஸுத்திர தாமவகைகள் ஸாரஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், வியயதாமவகைகள் பிராகீழகீதகவியவின்சீசயமென்னும் நூலிலும் கூறுகதமாதக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத் தரு மங்களும் பீடகத்தீரயத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும் கூறுவர். ஸங்கம் - டெளத்தரில் துறந்தோர்களின் கூட்டம், இதிவதுறந்த இரு பாலாரும் கலப்பினறி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தலவேண்டுமெனபதும், அவர்களில் பிக்ஷுக்களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தலவேண்டுமெனபதும், பதினமருக்குக் குறையாமலிருத்தல வேண்டுமெனபதும் விதி

சு முத்திறமணி - தருமணி, மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தைத் தரு மணியென்பா; முமமையின் வணங்கலாவது - “புத்தம் சரணங்கசசாமி, தாமம் சரணங்கசசாமி, ஸங்கம் சரணங்கசசாமி” என்பனவற்றை மூன்று முறை ஐபித்து மூன்றுமுறை பணிதல், இனி, ‘முமமையின் வணங்கி’ என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்கென்னும் முக்கரணங்களால் வணங்கியெனினும் பொருந்தும்

ரு. சரணுகதி - அடைக்கலம் அடைதல்

உ. ரு. உணர்ந்தோள வணங்கிசென்று அடைந்தபின் என்க, என்றது, மூன்று ரதங்களையும் மணிமேகலை வணங்கியபின் என்றவாறு

சு முரணுத் திருவறமூத்தியை - பூரவோத்தர விரோதமில்லாத தர்மஸ்வரூபத்தை, “மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்” (உஅ : ௧00), “முனபின் மலையா மங்கல மொழி” (௩௦ : ௨௬௧) என இந்நூலுள்ளே வறத்திருத்தல் காண்க, தங்களை தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உத்தமமானதென்று கூறுவா டெளத்தர்

மேல்வருவன அறவணவடிகள் கூற்று.

(பி - ம்) ச ‘முறைமையின் வாங்கிச’

அறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரா முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத தோன்றிப்

௧௦ போதி மூலம் பொருநதி யிருநது

எ அறிவு வறிதாய - நிருவாண இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து அதனைப் பெறுவதற்குரிய ஞானமினறி, காரணகாரியஞானமின்றியென்றுமாம்; மணி ௧௦. எ.

அ அமரா - மஹாராஜிகலோகம் முதலிய ஆறு உலகிலுமுள்ள தேவர்கள், மணி பதி ௨௮ - ௧

௧ துடிதலோகம் - துவதிதலோகம்; கௌதம புத்தராக அவதரித்த பிரபிர்பாலரென்னும் போதிஸத்தவா இங்ஙனம் அவதரிப்பதற்கு முன்பு இருந்தவிடமென்பா, “தொழும்பு ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணை வனெனலா, மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில புனைசெய்தருளிறைவ னிடமாம், குழுவுமறை யவருமுனி வரருமரி பிரமநூர் கவனு மெவரும, தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெய்தெழு துடித புரமே” (வீர யாப்பு ௩௩, மேற்) என்னுஞ் செய்யுள் துடித்புரமென்று ஒரு புத்தஸ்தலம் பூமியிலிருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது, துடிதவிமானமென்ற ஒரு விமான மிருப்பதாக நீலகேசியுரை (புத்த ௧௪௨) கூறுகின்றது தோன்றி - கோசல தேசத்திற் கபிலவாஸதுவற் சாக்கியசக்கரவாததியாகிய சுத்தோதனனுடைய பட்டமகிஷியான மாயாதேவியின் வயிற்றிலிருந்து அவள வலமருங்குல வழியே உலுமினிவனத்தில் அவதரித்தது, இங்ஙனம் அவதரித்ததை, “உலுமினி வனத்து ஞொண்குழைத் தேவி, வலம்படு மருங்குல, வடுநோ யுறும், லானரோ னவவழித் தோன்றின னதலி, னீனரோ னேழநா ளின்னு யிர வைத்தாள” (விம்பசாரகதை, சிவ சித்தி பரபக்கம், செளத்தி ராநதிகன மதமறுதலை, ௩, நீல குண்டல ௪௧) என்னும் செய்யுளாலுணராக

அ - ௧ ராணடுக கூறியதுபோலவே, “சக்கர வாளத்தத் தேவரெல லாம், தொக்கருங் கீணடித் துடித் லோகத்து, மிககோன பாதம் விழநதன ரிரப்ப” (௧௨ எ௨ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௧௦ போதிமூலம் - இக்காலத்துப் புத்தகையென்று வழங்கப்படுவ தும் ஸ்ரீரஞ்சரா அல்லது பஸ்துனியென்று கூறப்படும நதிககரையிலுள்ளது மாகிய இடத்தில் ஐந்து கிளையையுடைத்தாய விளங்கிய அரசமரத்தின் அடியில், போதி - அரசமரம், இஃது ஐந்துகிளையையுடைத்தாதல, “பிணையைத் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ நீழ லறவோன” (சிலப். ௧௦ ௧௧ - ௨) என்பதனாற் பெறப்படுகின்றது. வித்தகாத்நன உண்மையறிவை யடைதற்குத் துறவுபூண்டு பலவிடத்தும் சென்று பலவாறுமுயன்று முடிவில் இமமரத்தடியிலவந்து சீலசமாதியிலிருந்து பழம்பிறப்புக்களை யறிந்து தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்று (மணி. ௨௧ - ௨௬) ஆராய்ந்தபொழுது ஸத்தியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும் அவனுக்குத் தோற்றினமையால், இமமரம் மஹாபோதிவிருக்கமென்று பௌத்தாக்களால் மிகப்பாராட்டி, நெடுந்தூரத் திருநதும் திகடுநோக்கி வணங்கப்படுவது பண்டைக்காலத்தில் இததென (பி - ம்) எ ‘அறிவுதோயவுயிரின்ற’ ௧ ‘துடிசலோகரம்’

மாரனை வென்று வீரனாகி

குற்ற மூன்று முற்ற வறுகும்

வாமன வாயமையேமக கட்டுரை

ஊட்டிலிருந்த பெளததாசன வடகிசைநோக்கி இதனைத் தொழுது வந்தாரா களென்றும் தெரிக்கின்றது, “போதிவிருட்சம் வடக்கேயிருப்பதென்று பெளததன் தொழுதலால் திகருள்தெனக்” (சிவ. சிந்தி செளதராந்திகன் மதமறுதலை, ௩௩, உரை) இம்மரத்தின்கீழிருந்து ஞானமபெற்றமையால், புத்தன் போதிவேந்தெனன்று கூறப்படுவன

கக மாரனை-நறகுணநறசெயகைகளை நீக்கி தீர்க்குணநதீசசெயகைகளை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன், இவனுக்கு அறுவகைத் தேவலோகங்களிலும் அதிகாரமுண்டு இவன் புத்தனுக்கு ஞானமுண்டாகாவண்ணம் தன் மகளிரா மூவரும் தானுமாகவந்து பல்வகையான இடையூறுகளைச் செய்து முடிவில் தோலவியுற்றான், “தாமநறுங் குழன் மழைநகட்டளிரியலாரா தம் முன்னர்க், காமனையே முனநதொலைத்தாற கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல” (வீர யாப்பு. கக, மேற) மாரனைவென்றமையால், புத்தனை மாரஜித்தென்று கூறுவா, வீரியம் தசபாரமிதைபுனொன்றாதின். அதனையுடையா னென்பார “வீரன்” என்றா, வீரியமென்றது, இங்கே அறிவு பெறுநதுணையும் பல்வகையான இடையூற்றறினுக்கும்ஞ்சாது மடிவின்றி முயன்ற முயற்சியை, அது, “வினவாய போதியை யுறுமளவும் வினமடியான, நளாவின்றி யோடியதாளினுனலலோ” (நீல மொகல. அஅ, சமயா) என்பதன்றி பெறப்படும், “காமந் கடந்த வாமன” (தி எள, “மாரனை வெல்லும் வீர” (கக சுக) என்றா முன்னும், இராமனை யுத்த வீரனென்றும், கன்னனைத் தானவீரனென்றும், புத்தனைத் தயாவீரனென்றும் கூறுவா வடநூலாரா,

கஉ. குற்றம் மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள், “காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்” (உருக) என்று இக்காதையிற் பின்னுங் கூறுவா, இம் மூன்றையும் துவரத் துறந்தமையின், புத்தன் முக்குற்றங் கடிந்தோனென்று கூறப்படுவன; மணி. ௫: ௧௦௦, அடிக்குறிப்பைப் பாரக்க, ‘அறுநகம்’ என்றதனால், குற்றமூன்றையும் கட்டென்றாராயிற்று, “போய்க் குற்ற மூன்று மறுத்தான் புகழ் கூறுவேற்கென, வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவும வழுவுலவவனறே” (துண்டலகேசி, அவையடக்கம்) இனி, பொய், கொலை, கள, காமம், களவு என்பனவற்றை ஐங்குற்றமென்ற வழங்குவது முண்டு, “களனும் பொய்யும் துறந்தவை” (மணி உச எள - அ), “வீடு கொண்ட நல்லறம் பகாந்து மனைபதைக் கெலாம் விளங்கு திங்க ணீரமையால் விரிதிலங்கு மனபினோன், மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடா முளைத்தெழுந்த தென்னலாய முகிழநதிலங்கு போதியி, னுதி கின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமானவைதொடங்கொ மூன்றறுத்த நாதன்” (வீர யாப்பு ௩, மேற) என வந்தவ காரணக்

கக புத்தனது நாலவகைச் சத்தியங்களாகிய இன்பத்தை விளைவிக்கும் பொருள் பொதிந்த சொல்

எ - கக. காலத்து இரப்பத் தோன்றி இருந்து வென்று வீரனாகி அறுக்கும் வாமனது வாயமையாகிய கட்டுரையெனக், மணி கஉ ௫௮ - எச (19-ம்.) கக ‘எனக் கட்டுரை’

இறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தூர்களுந்
கடு சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்த
தீரறு பொருளி னீர்தருளி புடைத்தாய்த்
சார்பிற் றேன்றித் தத்துநின் மீட்டி
இலககணத் தொடர்தவின்

கசு. கௌதம புத்தருடைய காலத்திற்கு முன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ்வொருகாலததும் ஒவ்வொருவராகப் புத்தர்கள் பலர் அவதரித்து உபதேசஞ்செய்து தருமஸ்தாபனஞ் செய்தார்களென்பது பெளத்த நூற் றுணியாதவின், 'இறந்த காலத் தெண்ணில்புத்தர்களும்' என்றார்; கௌதம புத்தருடைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதக கதைகளிலும் இக் கருத்து ஆங்காங்குப் பெறப்படும்; கௌதம புத்தருக்கு முன்னையுள்ள புத்தர்களுள், இருபத்தெழுவர் பெயர்கள் மட்டும் இப்பொழுது தெரிவிக்கின்றன. அவை வருமாறு :—(க) தண்ணகாரர், (உ) மேதங்கர், (க) சரணங்கரர், (ச) தீபங் கர், (இ) கௌண்டின்னியர், (ஈ) மங்கலர், (எ) ஸாமங்கலர், (அ) இரேவதர், (ஈ) சோபிதர், (ஔ) அநோமதர், (கக) பதுமர், (கஉ) நாரதர், (கக) பது மோத்தரர், (கச) ஸாமேதர், (கஈ) ஸாஜாதர், (கக) பிரியதாமி, (கஎ) அர்த்த தர்சி, (கஅ) நர்மதாசி, (கக) வயிதநாததர், (உ௦) திஷ்யர், (உக) புஷ்பர், (உஉ) விபச்சித, (உக) சிவி, (உச) விருஷ்பர், (உஊ) கருதர், (உச) கேரவ கர்மர், (உஎ) கசியபர். இவ்விருபத்தெழுவரும் கௌதமபுத்தரும் ஸாவஜ்ஞ புத்தரென்று கூறப்படுவர். இஃது, இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய யாட் சாலத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்கலரால் தெரியவந்தது தண்ணகாரன், மஹாவீரன் முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரென்பாரும் உளர்.

கக - டு யான்கூறுவது, ஏமகட்டுரையும் திருவாய் மொழிந்ததுமாக வுள்ளதென்று அறவணவடிகள் கூறினரென்க

கசு ஈரறு பொருளின் - பன்னிரண்டு பொருள்களால்; 'என்றது பேதைமை முதலியவற்றை அவையாவன' பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்று, பவம், தோற்றம், வினைப்பயன் (மணி. உச : ௧௦௮ - அ); இவற்றை முறையே அவித்யை, கர்மம் அல்லது ஸம்ஸ்காரம், விஞ்ஞானம், நாமரூபம் அல்லது ரூபரூபம், வுடாயதனம், ஸ்பரிசம், வேதனை, தருஷணை, உபாநாசம், பவம், ஜகஜ்ஞம், ஸம்பலம் என்பா யுடையனவாக. இவை துவாதச நிதானமென்பபடும்; சிவ சித்தி செளததிராதிகம்மதம், கக - உரை

'சாரறுபொருளின்' (கக) என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும் 'பேதைமை' (சஊ) என்பது முதலியவற்றால் விவரணம் கூறப்படும்.

கஎ - அ 'சார்பிறோனதி - சம்பந்தத்தால் உண்டாகி; சம்பந்தமென் ததுகாரணகாரியத்தொடர்த்தாய் : 'சார்பிறோற்றம்' (உஊ. டு) என்று முதன்முதலாகியதில் காண்க. மேற்கூறிய பன்னிரண்டினும் பேதைமையிலிருந்து செய்கையும், அதிலிருந்து உணர்வும், அதிலிருந்து அருவுருவும், அதிலிருந்து வாயிலும், அதிலிருந்து ஊறும், அதிலிருந்து நுகர்வும், அதி (பி - ம்.) - கக - க. 'மொழிந்த, தீரறு பொருளினீர்மை யுடைத் தாய்'

- மண்டில வகையா யறியக் காட்டி
 ௨௦ எதிர்முறை யோபப மீட்சியு மாகி
 ஈங்கி தில்லா வழியில் லாகி
 ஈங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
 றக்க தகக சார்பிற் றேற்றமெனச்
 சொற்றகப பட்டு மிலக்கணத தொடர்பாற்
 ௨௫ கருதப பட்டுங் கண்டநான் குடைத்தாய்
 மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைத்தாய்த்

விருநது வேட்கையும், அதிலிருநது பற்றும், அதிலிருந்து பவமும், அதி
 விருநது தோற்றமும், அதிலிருந்து வினைபயனும் தோன்றுமெனக்
 கொள்க (மணி ௩௦: ௧௦௪ - ௮); இதனால் முதனமுறைத் தோற்றம்
 கூறியவாறாயிற்று தததமில் மீட்டும் இலகரு அண்ணத தொடர்தவின -
 அபபன்னிரண்டனுள் செய்கை முதலிய ஒவ்வொன்றும் தததமகரு முன
 னுள்ளவற்றில் நின்றும் தோன்றியதுபோலப் பன்னிரண்டாவதாகிய வினைப
 பயனினின்றும் எண்ணு முறையில் முதற்கண்ணின்றதாகிய பேதைமை
 தோன்ற அதனினின்று திரும்பவும் செய்கை முதலியன முனதோன்றியவா
 ரே தோன்றுதலால்; மீட்டும்: உமமை இறந்தததழீஇயது பேதைமை
 முதலிய பன்னிரண்டும் தககட்டோனறுவன வறறைநோ ககப பகுதியாதலும்,
 தமகரு முதலானவறறை நோக்க விருதியாதலுமுடையனவெனப்பது பௌத்தா
 கொள்கை. இலகரு - குறி

கக மண்டிலம் - வட்டம்; “ஊழின் மண்டிலமாச சூழுமிநதுகாசசி”
 (கக௮) என்பா பின்னும்.

௨௦. எதிர்முறை ஒபப - தோன்றும் முறைமையைக்க, எதிர்தல -
 தோன்றுதல், என்றது காரணத்தை இல்லையாக்கவென்றபடி. பேதைமை
 மீள்செய்கையும், அதுமீள உணர்வும் அதுமீள அருவுருவும், அதுமீள வாயி
 லும், அதுமீள ஊறும், அதுமீள நுகாவும், அதுமீள வேட்கையும், அது
 மீள்ப பற்றும், அதுமீள்ப பவமும், அதுமீளத் தோற்றமும், அதுமீளவினைப
 பயனு மீளுமென்றவாறாயிற்று மீருதல்: ஈண்டு இனமைப்பொருட்டு;
 மணி. ௩௦: ௧௧௧ - ௩௩

௨௧ இதுவென்றது காரணத்தை இல்லாகி - காரியங்கள் இல்லை
 யாகி

௨௫ மேற்கூறிய பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை
 செய்கை என்னும் இரந்த இரண்டும் முதற்கண்டமென்றும், உணர்வு, அரு
 வுரு, வாயில், ஊறு, நுகாவு என்னும் இவ்வைந்தும் இரண்டாவது கண்ட
 மென்றும், வேட்கை, பற்று, பவம் என்னும் இம்மூன்றும் மூன்றாவது கண்ட
 மென்றும், தோற்றமும் வினைபயனும் நான்காவது கண்டமென்றும் கூறப்
 படும, மணி ௩௦: ௧௩௫ - ௪௭.

௨௪ செய்யையும் உணர்வுஞ்சோதலை முதற்சாந்தியென்றும், நுகர்
 - - (தி - ி) கள் - - - - - “மீட்டித் தொடர்தவினமனமவகையறிய” ௨௦.
 ‘முறைபிறப்பமீட்சி’ ௨௨ - ௩. ‘ஈங்கில்லவழியுண்டாதலாற்றகக கசாசிற்’
 ௨௪ ‘சொற்றக படுமில்லக்கணத்’

தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றற் கேறற காலமூன் துடைத்தாய்க்
குற்றமும் வினையும் பபனும் வினைந்து

௩௦ நிலையில வறிய துன்பமென் நோக்க
உலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிடனாகி
ஐந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி

௩௧ நயங்க ணன்காற் பயன்க ளெய்தி
இயன்றநால் வகையால் வினாவிடையுடைத்தாய்
நினமதி யினறி யூழ்பா டின்றிப்
பின்போக் கல்லது பொன்றக கெடாதாயப

வும வேட்கையுஞ்சோதலை இரண்டாளுசநதியென்றும், பவமும் தோற்ற
முஞ் சோதலை மூன்றாளுசநதியென்றும் கூறுவா, மணி. ௩௦ : ௧௪௮ - ௧௨.

௨௭. தோற்றம் - பிறப்பு, மணி ௩௦ கடுக - ௮

௨௮. மணி ௩௦ : கடுக - ௬௮

௨௯. மணி ௩௦ ௧௬௬ - ௭௪.

௩௦ - ௩௧ யணி ௩௦ : ௧௭௮ - ௮.

௩௨ நாலவகை வாயமைக்கு - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு ;
மணி. ௨ : ௬௪ - ௭, ௩௦ ௧௮௬ - ௮.

௩௩. ஐந்துவகைகந்தம் - பஞ்சஸகந்தம் ; ஸ்கந்தம் - கூட்டம் ; மணி.
௩௦ : ௧௮௬ - ௯௦.

௩௪. ஆறுவழக்காவன. உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது
சாராத உண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசாராத
இன்மைவழக்கு, இல்லதுசாராத உண்மைவழக்கு ; மணி. ௩௦ : ௧௯௧ - ௨௧௬.

௩௫. நயங்கள்ளான்கு - ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், பிரிவின்மை
நயம், இயல்புநயம், மணி. ௩௦ : ௨௧௭ - ௨௮ ப்யனகள் - பிரயோசனங்கள் ;
அவை நான்குவகைப்படும மணி. ௩௦ : ௨௨௬ - ௩௪

௩௬. நாலவகையால் வினாவிடையுண்டமை - துணிந்துசொல்லல்,
கூறிட்டு மொழிதல், வினாவினவிடுத்தல், வாய்வாளாமை ; மணி. ௩௦ : ௨௬௮ -
௪௬

௩௭. நின்மிதி - நிரமாணம், உண்டாகுதல். ஊழ்பாடு - முடிவு
படுதல். தொடக்கமும் ஈறுமினறியென்பதாய்.

௩௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி ; இதனை ஸந்தானமென்பா ; அது
வாய்ஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாராஸந்தானம், பிலீகாஸந்தானம் என

(பி - ம்) ௨௭ - ௬ 'மூன்றாவகையாத, தோன்றமூன்றுடைத்தாய்
வினையும் பபனுக்குற்றமும்வினைந்து' ௩௭ - ௮ : 'நின்மதனினறியூழ்பாடின
பேபினபோக்கல்லது'

- பண்ணுந ரின்றிப் பண்ணப் படாதாய்
 ௪௦ யானு மின்றி யென்னது மின்றிப்
 போனது மின்றி வந்தது மின்றி
 முடிததலு மின்றி முடிவு மின்றி
 வினையும் பயனும் பிறப்பும் வீடும்
 இனையன வெல்லாந தானே யாகிய
 ௪௫ பேதைமை செய்கை யுணாவே யருவுரு
 வாயி லூறே நுகாவே வேட்கை
 பற்றே பவமே தோற்றம வினைப்பயன்
 இற்றென வகுத்த வியலபீ ராறும
 பிறந்தோ ரறிபிற் பெருமபே றறிகுவா
 ௫௦ அறியா ராயி னுற்றந கறிகுவர்
 பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
 ஒதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
 இயற்படு பொருளாற் கண்டது மற்றது
 முயற்கோ டுண்டெனக கேட்டது தெளிதல

நான்குவகைப்படும பொன்றக்கெடாதாய - முற்றக்கெடாததாகி.

௩௮ - ௪௪. மணி ௩௦ ௨௫௦ - ௫௧.

இனிப் பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டொசாபும் அவற்றின இலக் கணங்களும முறையே கூறப்படும.

௪௧ செய்கை - காமம் உணாவு - விஞ்ஞானம், அருவுரு - காம ரூபம், “அருவுருத தன்மை, யாகக்கை” (௧௦௨ ௩) என்பாபின

௪௬. வாயில - ஷடாயதன்ம, ஆவது, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் மன மும், ஊறு - ஸபரிசம், அஃதாவது இந்திரியவிஷயசம்பந்தம். நுகாவு - வேதனை, அஃதாவது சுததுக்க அனுபவம். வேட்கை - தருஷணை, அஃதா வது இன்பத்தை அடையவேண்டுமென்றும் துன்பத்தைப் போக்கவேண்டு மென்றும் உண்டாகுமாணச.

௪௭ பற்று - உபாதானம், அஃதாவது இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஒட்டிக் கொள்ளுதல வினைப்பயன்-காமபலம்

௪௮ இயலவு - ஸவபாவம். ௪௯. பெருமபேறு - நிரவாணம்.

௫௨. இவற்றையென்றது நான்கு சத்தியங்களையும் அவற்றை நன்கு விளக்குந துவாதச நிதானங்களையும்.

௫௧ - ௪. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமற்றது கேட்டது தெளிதலென்க, “பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனோடுடனாயக,

(பி - டி.) ௪௧ ‘போனது மின்றி முடிதலுமின்றி’ ௪௮. ‘வகுத்த வீராரும், ௫௦ - ௫௧. ‘நாகமிருவாபேதையென்ப’ ௫௨ - ௩. ‘மயங்கவியற் படும’

௫௫ உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்
 அலகில பலலுயி ாறுவகைத் தாகும்
 மக்களுந தேவரும் பிரமரு நரகரும்
 தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
 நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
 ௬௦ சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலும்
 கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
 வினைபயன் விளையுங் காலே யுயிர்கட்கு
 மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும்
 தீவினை யென்ப தியாதென வினவின்
 ௬௫ ஆய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
 கொலையே களவே காமத தீவிழை

காமமுற றுமதன பயத்தினிற் காமனைக் கடந்து, நாம ரூஉம் புகழ்கொடுப்ப
 தோர நன்னெறி நண்ணும், வாமன் வாயமொழி மறந்திட்டு மறந்தொழி
 கினறும்” (வீர. யாப்பு. ௫, மேற்) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.
 இவ்வுடிகளாற பேதைமையது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௫௫. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுள்ளும்; உலகம் முப்பத்
 தொன்றென்பராவெனின மஹாராஜிகலோக முதலிய உலகம் இருபத்தாறி
 னையும் மேலுலகென்றும், நரகலோக முதலிய உலகமநான்கினையும் கீழுல
 கென்றாகொண்டு அவற்றை நடுகின்ற மனுஷ்யலோகத்துடன் கூட்டி,
 இந்நூலாசிரியர் உலகம் மூன்றெனக் கொண்டாரா போலுமெனக், “ திரு
 மேவு பதமஞ்சோ திசைமுகனே முதலாக, உருமேவியவதரித்த வுயிரனைத்து
 முயக்கொளவான், இவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீங்க, எவவுலகுந்
 தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்ன, பெரியோயநீ” (வீர.
 யாப்பு. ௧௧, மேற்) என்பதில் உலகங்கள் மூன்றாகக் கூறப்பட்டிருத்தல்
 காண்க உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம்.

௫௬. அலகில - அளவிலலாதன.

௫௬ - ௮. மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும் விலங்கும் பேயு
 மென்று பல்லுயிர் அறுவகைத்தாகும், இவ்வறுவகைப்பிறப்பும் வடிக்கதி
 யெனப்படும்.

௬௨. “ விளைவினகண, வீயா விழுமந் தரும்” (குறள் ௨௮௪)

௬௦ - ௬௩. (செயகை) சாரதலையும் இன்பத்தையும் கவலையையும்
 காட்டும்.

௬௬. காமத்தீவிழைவு - இருபெயரொட்டு

(பி - ம்) ௫௫. ‘உயிராகுலமு’ ௫௬ - ௭. ‘வகைத்தானுந் தேவரும்

௫௭ - ௮. ‘நரகரும், விலங்கும்பேயுமன்றே’ ௫௯ - ௬௧ ‘என்றிருபயத்தாற்
 சொல்லப்பட்டபிறப்பினுட் டோனறி’

- உலையா வுடம்பிற் றேன் றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறகை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன் றுவ நான்கும்
- ௭௦ வெஃகல வெகுளல் பொல்லாக காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றாமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவா
இத்திறம் படரா படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நகரு மாகிக
- ௭௧ கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றேன் றுவர்
நலவினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பததின் றொகுதியி னீங்கிச்
சிலந் தாங்கித் தானந தலைநின் று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
- ௮௦ தேவரும் மககளும பிரமரு மாகி
மேவியு மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுன்குவா

௭௮. கடுஞ்சொல் - வனசொல்.

௭௯. பொல்லாககாட்சி - மயக்கம்; அஃதாவது உண்மையைப் பறி யாழ்வு.

௮௦. ௭௮. இவ்வடிகளிற கூறிய பத்துக் குற்றங்களையும் தசதோஷங்க ளென்பது பொளத்ததால் வழக்கு

௭௭. சொல்லியபதது, “மருடரு மனம்வாய மெய்யிற் கொலை முதல வினைபத் தாமே” (சித்தாந்தத்தோகை, நீல புத்த. ௭௮, ௭௮௮.) நீங்க லாவது, இப்பததினின்றும் நீங்கிக் கொல்லாமை முதலிய பததினையும் பெறு தல்; ‘பள்ளிவலம்புரிதல் தவஞ்செய்தல் தானஞ்செய்தல் என்னும் காயத் தின்குணம் மூன்றும், மெய்யுரை, நலவாத்தை, இனியனகூறல், பயன்படு சொற்கூறல் என்னும் வாக்கின்குணம் நான்கும், அருணினைவு, ஆசையறுத் தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின்குணம் மூன்றும் ஆகிய நற்குணம் பதது’ என்று கூறுவாருளுள், சில. சிந்தி. செளத்திராந்திகனம்தம், ௩௦, உரை.

௭௮. சிலத்தின் வகைகளை இநதால் உக - ஆம் காதை, ௮௭ - ஆம் அடிகருறிப்பிற் காண்க

௮௧. மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இனப்பம். மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

௮௨ - ௮௧ இவ்வடிகளிற கூறியதுபோலவே, “விலங்கு நாகமும் பேய்களு மாகும், கலங்களுத் தீவினை கடியின் கடிந்தாற், நேவுருமககளும

(பி - ம்.) ௮௮ - ௯. ‘பயமில், சொல்லே சொல்லிற் றேன் றுவ நான்கும்’ எக - ௨. ‘மூன்றம்புத்தவகை’ எக. ‘இத்திறப் படர்அர்’ எக. ‘தொகுதிநீங்கி’

உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணாவீர்
புரிவின் ருகிப் புலன்கொளா ததுவே
அருவுரு வென்பதவ் வுணாவு சாராத்
அந் உயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
வாயி லாறு மாபுங் காலை
உள்ள முறுவிக்க வுறுமிட னாகும்
ஊறென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்
வேறு புலனகளை மேவுத லென்ப
கூ0 துகாவே யுணர்வு புலன்களை துகர்தல்

பிரமரு மாகுதி, ராகவி னைவினை யயரா தோம்புமின்” (உரு சக - ச)
என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

சரு - அக மு. மணி உச. ௧௦௫ - ௪௦.

அஉ உணாவு - இது பஞ்சஸகந்ததுள் ஒன்றாகவும் கூறப்படும
உறங்குவோருணாவின் - துங்குவோருடைய உள்ளம் காதருதவமும போகத்
ருதவமுமினறி ஸாக்ஷிமாத்நிரமாக நிறறலபோல.

அ௩. புரிவு இனருகி - செயபுருதொழில் யாதொன்றுமின்றி, புலன
கொளாதது - விஷயங்களை அனுபவியாது ஸாக்ஷிமாத்நிரையாயிருத்தலை
யடையது

அஉ - ௩ உணாவு. உள்ளம், விஞ்ஞானமென்பன ஒரு பொருட்
சொற்கள், இதுவே கருமத்தொகுதியோடுகூடிய வியவகாரதசையில் உயி
ரென்று வழங்கப்படுமென்பதும், முடிவில் ஆன்மாவென்று ஒன்று இல்லை
யென்பதும் பௌத்தாக்கொள்கை, நீல புத்த ௩௩ - ௬, ௩௮௮ ஆன்மா இல்லை
யென்பதனால் இவர்கள் அந்நானவாகிகளென்று கூறப்படுவா, இந்த
இரண்டடிகளாலும் உணாவின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

அச - ௫. இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவின் இலக்கணம் கூறப்
பட்டது

அசு வாயில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இடமென்பன ஒரு
பொருட்டுசொற்கள்

அஎ. உள்ளமுறுவிக் - விஞ்ஞானத்தில் விஷயங்களையடைவித்தற்கு,
உறும் இடனாகும் - உறற இடங்களாகும், இடங்கள் மெய வாய கண்
முகஞ்ச செவியென்னும் இந்திரியமைந்தம் மனமொன்றும்.

அசு - எ இவ்விரண்டடிகளாலும் வாயிலினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

அஅ. ஊறு - ஸ்பரிசம் அக புலன்களை - விஷயங்களை.

அஅ - ௧. வுடாயதனங்கள் விஷயங்களை ஸ்பரிசித்தல் ஊறெனப்படு
மென்பா; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றின இலக்கணம் கூறப்பட்டது

கூ0 இதனால் துகாவினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்) அச - ௫ ‘மருவுணாவென்பதவவுருவுசாரந்துயிரு’ அசு
‘வாயிலுறுமாயுரு’ அஅ ‘ஊறென்றுரைப்பது’ அக - கூ0, ‘வேவுதலென்
பது துகாவெனப்படுவதுணாவு புலனுக்காதல்’

வேட்கை வீரும்பி துகர்ச்சியா ராமை
 பற்றெனப் படுவது பச்சையு விறுவே
 பவமெனப் படுவது கரும் கீட்டம்
 தருமுறை யிதுவெனத் தார்தாள் சார்தல்
 கூடு பிறப்பெனப் படுவதக் கரும்பு பெற்றிவினை
 உறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு க்திகளிற்
 காரண காரிய வருக்களிற் றேன்றல்
 பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதாய்
 இயற்கையிற் திரிந்துடம் பிடுமலைப் புரிதல்
 ௧௦௦ மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவும்
 தாககுநிலை யாமைபிற் றுநதளர்ந் திடுதல்

கக. வேட்கை - தருவது; ஆராமம் - நிரம்பாமை, “ஆராவியற் றவா” (குறள். ௩௪௦.) நிரம்பாமையாவது - தாமையன்றித் தமையனும் நி யாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேனமேல வா தல்; இத்தலை வேட்கையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது

கஉ. பச்சையு - ஒட்டிக்கொண்ட, இதனை பற்றின இலக்கணம் கூறப்பட்டது

கக. ஈட்டம் - கூட்டம், ஈண்டுக்கூறியதுபோலப் பவத்தைக் கரு திடுதலுமென்று பின்னும் கூறுவா, கக, கசஉ.

கக - ச. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவத்தின் இலக்கணம் கூற ப்பட்டது

கதி. கரும்புபெற்றியின் - கரும்புகளின் இயல்போடு.

கக. உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணராத விஞ்ஞானம், சார்பொடு களில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புலகைகளில்.

கௌ. இவகே, ‘காரண காரிய வருக்களிற றேன்றல்’ எனப், கேற்ப, “அன்புடை யாருய் ரரசற் கருளிய, வென்புடை யாககை” (உ. ௧௪௦ - ௪௧) என்று முன்னும் கூறியிருந்தல் காண்க.

கக - எ. உள்ளம் தோன்றலெனக்.

கடு - எ. இவவடிகளால் தோற்றத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

கஅ. பிணி - வியாதி பிறிதாய் - வேறுகி.

கக. இயற்கை - ஸ்வபாவம். திரிந்து - வேறுபட்டு. இடுமலை - துன்.

கஅ - க. இவவடிகளாற் பிணியின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

க௦௦ - க௦௧. அநதம் - மாணம் இவவடிகளால் மூப்பின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) கச. ‘தருவதுமுறையென’ கக - எ. ‘உறப்புணரு பொருகுகளிற றேன்றல்’ கஅ. ‘சார்பிற்பிறகாய்’ கக ‘திரிந் லிடுமலையுறுதன்’ க௦௦ - க௦௨. ‘மூப்பெனப் படுவ தளவுதாக்கு, தெளிவுறுதல் சர்க்காடுனப்’

- சாககா டென்ப தருவுருத் தனமை
யாககை வீழகதி ரெனமறை திடுதல
பேதைமை சாரவாச செயகை யாகும்
- க௦௩ செயகை சாரவா வுணர்ச்சி யாகும்
உணர்ச்சி சாரவா வருவுரு வாகும்
அருவுருச சாரவா வாயி லாகும்
வாயில சாரவா வுறு குமமே
ஓறு சாரவா நுகாச்சி யாகும்
- க௧௦ நுகாச்சி சாரவா வேட்கை யாகும்
வேட்கை சாரவா பற்று குமமே
பற்றிற் றேனயுங் கருமத தொகுதி
கருமத தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத தோற்றம்
- க௧௩ தோற்றஞ் சாரபின மூபபுப்பிணி சாககா
டவல மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுனபந தலைவரு மெனப்
ஊழினமண் டிலமாச் சூழுமின் நுகாச்சி
பேதைமை மீளச் செயகை மீளும்
- க௨௦ செயகை மீள வுணர்ச்சி மீளும்
உணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளும்

க௦௨ - ௩ சாககாடு - மரணம் அருவுருத்தனமையினையுடைய உடம்பு அத் தமக்குஞ் சூரியனைப்போல மறைந்துபோதல், இந்தவடிவமையே இந்நூலில் முன்பும் (௨௪ க௦௧ - ௨) கூறப்பட்டிருந்ததல் காண்க, இவ் வடிவகளாற் சாககாட்டின இலக்கணம் கூறப்பட்டது

க௧ - க௦௩ இவ்வடிவகளாற் பிணி மூபபுச சாககாடென்னும் வினைப் பயன்களுக்கு இலக்கணங் கூறினா

க௧௪. அவல முதலியவற்றின் இலக்கணங்களை இப்புத்தகத்தின்

௩௩ - ஆம் பக்கத்திற் பார்க்க

க௧௩ - ௭ மூபபு முதலியன துக்கமெனவும் கூறப்படுமாதலின், அவைகள், 'தவலிற்றுன்பம்' எனப்பட்டன

க௧௪ ஊழ் இல மண்டிலமா - முடிவில்லாத வட்டமாக, ஊழ் - முடிவு, "ஊழ்பாடினறி" (௩௦ ௩௭) என்றா முன்னும், இந்நுகாச்சி சூழ்மெனக், ஊழின - முறைமையினையுடைய என்னுமாம்.

க௦௪ - க௧ இவ்வடிவகளால் துக்கமும் துக்கோற்பத்தியுமாகிய வாய்மைகளிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பா

க௧௫ மீள - நீங்க, இல்லையாக வென்றுமாம்

(௩ - ௩) க௦௩ 'மறைந்ததீராதல்' க௦௭ 'அருவுருசாரவா' க௧௩ - ௪ நானமாகி, வருமயாயாவேறி'

அருவுரு மீள வாயின் மீளும்

வாயின் மீள வுறு மீளும்

ஊறு மீள நுகர்ச்சி மீளும்

கஉரு நுகாச்சி மீள வேடகை மீளும்

வேடகை மீளப் பற்று மீளும்

பற்று மீள நுகருமத தொகுதி

மீளும் நுகருமத தொகுதி மீளத்

தோற்ற மீளந் தோற்ற மீளப்

கஉ௦ பிறப்பு மீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்

சாங்கா டவல மரற்றுக் கவலை

கையா நென்றிடு கடையி றுன்பம்

எல்லா மீளும்வ வகையான மீட்சி

ஆதிக் கண்ட மாகு மென்ப

கஉரு பேதைமை செய்கை யென்றிவை யிரண்டும்

காரண வகைய வாத லானே

இரண்டாவ் கண்ட மாகு மென்ப

உணாச்சி யருவுரு வாயி லுறே

நுகாச்சி யென்று நோங்கப் படுவன

கச௦ முன்னவற் றிப்பொற் றுனனிய வாதலின

மூன்றாவ் கண்டம் வேடகை பற்றுக்

கரும வீட்ட மென்கட டொர்ப்பவை

மற்றப் பெற்றி நுகாச்சி யொழுகிவூட்

குற்றமும் வினையு மாக லானே

கஉ௦. பிறப்பு - ஈண்டு புனாஜனனம், இப்படியே பின்னும் வரும்.

கஉ௩. மீட்சி இவ்வகையினையுடைத்து

கக௬ - ௩ இவ்வடிகளால் துகக் நிவாரணமாகிய மூன்றாவதுவாயமை கூறப்பட்டதென்பா.

இனி, நான்து கண்டங்களும் முறையே கூறப்படும்

கக௪ - ௪ பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் காரணங் களாகவுள்ளனவாதலின, இவை முத்த்கண்டமென்று கூறப்படும்

கக௭ - ௪௦. உணாச்சி முதலிய ஐந்தும், பேதைமை செய்கையென னும் இரண்டாலும் வந்தனவாதலின, இவை இரண்டாவ் கண்டமென்று கூறப்படும்

கச௧ - ௪ வேடகை முதலிய மூன்றும் மேற்கூறிய நுகாச்சியொழுக

(பி - டி) கச௧ - ௨ 'பற்று, கருமவீடகம்' கச௪. 'பற்று, காச்சி'

கசடு நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திடுந் துன்பம்
எனவிவை பிறப்பி லுழைகுபய னாதலின்
பிறப்பின் முதலுணர் வாதிச் சந்தி
நுகாசசி யொழுகுகொடு விழைவின கூட்டம்

கடு௦ புகாசியின் றறிவ திரண்டாளு சந்தி
கனமா கூட்டத் தொடுவரு பிறப்பிடை
முனவிச செல்வது மூன்றாளு சந்தி
மூன்றுவகைப் பிறப்பு மொழியுங் காலை
ஆன்றிற மாகக்க தாய வுணாவே

கடு௩ தோனறல வீடெனத் துணிநது தோன்றியும்
உணர்வுள ளடங்க வரு வாய்த தோன்றியும்
உணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப்
புணாதரு மகக டெயவமவிலங் காகையும்
கால மூன்றுங் கருதுங் காலை

கடு௦ இறந்த கால மென்னல வேண்டு
மறந்த பேதைமை செயலையா னவறறை
நினைந்த காலமென நேரப் படுமே
உணர்வே யருவுரு வாயி லுற்றே

கடு௦ இன ரண உண்டாகிய குற்றமும் அத்தனையுள்ளதாகும் வினையுமாக இருந்த
தலின், இவை முன்றல்கண்டமென்றும் கூறப்படும், வேட்கை முதலிய
பூற்றனையுள் வேட்கையும் பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவுங்
கொள்க

கசடு - எ பிறப்பும் பிணிமுதலிய கனம்பலனும் முறையிய வினைப்
பயனாக இருந்தலின், இவை நான்காங்கண்டமென்று கூறப்படும்

கசஅ பிறப்பின் முதல் - செய்கை செய்கையும் உணர்வும் சோதல்
முதல்கந்தியாகும்

கசக கூட்டம் - சேருதல்

கசக - ௦௦ நுகாசியும் வேட்கையும் கூடுதல் இரண்டாங்கந்தி
யாகும்

கடுக - ௨ பவமும் தோற்றமும் சோதல் முன்றல்கந்தியாகும்

கடுக - ௭ பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இவை இறந்தகாலத்

(பி - ம்.) கசக - எ 'துன்ப, மிவை யிறப்பிலுழைகுபயனாதலின்'

கசஅ - ௦௦ உணர்வாதிபெ வினையினிடை முதற்கந்தி நுகாசியினறிவ
கொண்டா' கடுக 'கனமகூடதொடு' கடுச 'ஆயுணாவே' கடுச
'உடங்கிய முணர்வாய' கடுஎ 'உடங்கித் தோன்றி' கசஉ - ௮
'காலமென விசைக்கப்படுமே மூப்பேசாவேபிணியே யவலமொற்றுக்'

நுகாவே வேடகை பறறே பவமே
 ககரு தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
 எதிராகா லமமென விசைக்கப் படுமே
 நிறப்பே நிணியே மூப்பே சாவே
 அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்
 குவனிய குற்றமெனக் கூறப் படுமே
 கஎ௦ அவாவே பறறே பேதைமை யென்றிவை
 புனையும்டை பவமும் வினைசெய லாகும்
 உணாச்சி யருவுரு வாயி லூறே
 நுகாச்சி பிறப்பு மூப்பப்பிணி சாவிலை
 நிகழ்ச்சிப்பய னாங்கே நேருங் காலை
 கஎ௧ குற்றமும் வினையும் பயனாந் துன்பம்
 பெற்ற தோற்றப் பெற்றிக ணிலையா
 எப்பொரு ளாகு மானமா விலையென
 இப்படி யுணரு மிவைவீட டியலபாம்
 உணாவே யருவுரு வாயி லூறே
 க௮௦ நுகாவே நிறப்பே நிணிமூப்பபுச சாவே
 அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
 நவலப் படுவன நோயா குபமே
 அந்நோய தன நகுப

தனவென்றும், உணாவுமுதல தோற்றமீருனவை நிகழ்காலத்தனவென்றும், தோற்றமுதற் கையாறினுதியாகவுள்ளவை எதிரகாலத்தனவென்றும் கூறப் படுமே

ககக - எ௦ அவாவும் பறறும் பேதைமையுமாகிய இம்மூன்றும் தீற்ற மென்று கூறப்படும்

ககக பவமும் செய்கையும் வினையாகும்

கஎ௨ - ச உணாச்சி முதலிய ஆறும் மூப்பப் பிணி சாக்காடென்னும் வினைப்பயனொன்றும் ஆகிய ஏழும் பயனாகக் கூறப்படும்

கஎ௩. தோன்றிய இயல்பையுடைய பொருள்கள் நிலையா

கஎ௪ - ஂ இவ்வடிகள் முன்பு, “நிலையில் வறிய துன்பமென நோக்க, உலையா வீட்டிற குறுதி யாகி” (௧௦ ௧௦ - ௧௧) என்றதனை விளக்கி நின்றன,

கஎ௫ - ஂ௮ உணாவுமுதல் வினைப்பயனீருகவுள்ளவேழம் தூக்க மென்று கூறப்படும்; அதற்குப் பேதைமை முதலிய ஐந்தும் காரணமாகும், ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம், அதற்குக் காரணம் பறறு; வீடு இன்பம், (19 - 20) கஎ௬ ‘துன்பமும்’ கஎ௭ ‘உணருமென்பிவை’ க௮௦ - ஂ௧ ‘பிறப்பே மூப்பேசாவேயவலவாற்று கவலைகையாறென’

பேதைமை செய்கை யவாவே பறற்கு

கஅரு கரும் வீட்டமிவை காரண மாசும்

துன்பந தோற்றம் பற்றே காரணம்

இனபம் வீடே பறநிலி காரணம்

ஒன்றிய வுரையே வாயமைநான காவ

துருவு நுகாசு குறிப்பே பாவனை

கசு௦ உள்ள வறிவிவை யைங்கநத மாவன

அதற்குக்காரணம் பற்றின்மையே, என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு வாயமைகளாகும், “பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரினபம், பற்றின் வருவது முன்னது பின்னதற்றே ருறுவது” (உ - ௧௪ - ௭) என்று முனையும் வந்திருத்தல்காணக இவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பா நீலகேசியுரையாசிரியா, இந்நான்கினுள் துகக்கவாரண மாகக்கம் எட்டுவகைப்படும், அஃது அஷ்டாங்கமாகக்கமென்றும் விசுத்தி மாகக்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கை யென்றும் கூறப்படும். இவ்வெட்டா வன — நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நலவாயமை, நற்செய்கை, நலவாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர தலைப்பாடு என்பன, “பழித் திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்து” (சிவ. சிந்தி பரபக கம், சௌத்திராநதிகன மதம், ௩௧), “நற்சாட்சி நல்லொழுக்க நலவாயமை நலவாழ்க்கை, நற்செய்கை யோடைநது நாடு”, “நன்முயற்சி நன் லுள கடைப்பிடி நல்லோதம்பாற, செலகையுடனெட்டனைத்தந் தேறு” (11ரமந் தீமீராபாபு) என வருவனவற்றாலறி க இவ்வெட்டும் ஸமமிடக திருஷ்டி, ஸமமியக ஸங்கற்பம், ஸமமியக வாக்கு, ஸமமியகஞமம், ஸமமியகாச்வம், ஸமமியக வியாயாமம், ஸமமியகஸமிருதி, ஸமமியக ஸமாதி யென்று பெயா பெறுமென்றும், இவைகளே ஜனனமரண துகக்கதை மாற்றத்தற்குரிய வழி யென்றும் அக்ஷகோஷபோதிஸத்துவரால் வடமொழியிற செய்யப் பட்டுள்ள புத்தநாதிநீதிநினை கடு - ஆம் வாக்கத்தால் தெரிகின்றன

கஅரு நுகாச்சி - வேதனை கசு௦ உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்

கஅரு - கூஉ உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென னும் இவ்வைவதும் பஞ்சஸகந்தமென்பபபும் (சிவ. சிந்தி பரபகம், சௌத் திராநதிகனமதம், ௬) அவற்றுள் உருவக்கந்தம், பூதவுரு உபாதாயவுருவென இருவகைப்படும். பூதவுரு - பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்கு மாம, உபாதாயவுரு - வலி, இரதம், வனனம், கந்தமென்னு நான்குமாம, வேதனை - குசலவேதனை (சுகவறிவு), அகுசல வேதனை (துக்கவறிவு), குசலா குசலவேதனை (சுகதுக்கவறிவு) என்னு மூன்றாமாம். குறிப்பு - மெய வாய கண் மூக்குச் செவியென்னுமைநதும் மனமொன்றும் ஆகிய ஆறுமாம் பாவனையாவது - மனோவாக்குக காயங்களினால் உண்டாகும் நலவினைபத்தம் தீவினைபத்தம் ஆகிய இருபதுமாம் “எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான, மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாகக, கட்டிய (13 - ம்.) கஅரு ‘காணமாகும்’ கஅரு ‘குறிப்பினை, யுள்ளமறி விகை’

அறுவகை வழக்கு மயவின்று கிளபற்ற
 றெகையே தொடரச்சி தன்மை மிகுத்துரை
 இயைநதுரை யென்ற நானகினு மியைநத
 உண்மை வழக்கு மின்மை வழக்கும்
 கசுநி உள்ளது சாரநத வுண்மை வழக்கும்
 இல்லது சாரநத விண்மை வழக்கும்
 உள்ளது சாரநத விண்மை வழக்கும்
 இல்லது சாரநத வுண்மை வழக்குமெனச
 சொல்லிய தொகைத்திற முடபுநா நாமு

பஞ்ச கந்தந கணத்தினிற பங்கமாகும், தொடடநாற பதது மூன்றுஞ் சுகத
 நூற்றணியுதானே” (சிவ சிந்தி பரபகம், சௌத்திராந்திகனமதம்,
 ௩௦, மேற) என்று வருதல் காண்க இன்னும் இவற்றினிலக்கணங்களை,
 “ஓங்குருவம் வேதனை யுளக்குறிப்பு பாவனையெய, தாவகுணாவென்றைந
 தாங்கந தம்” எ-ம, “உருவமுடல் பூத மூபாதாய மென்னு, மிருவிதத்தி
 னுலுமெழு மென” எ-ம, “வேதனை துனின் பிவற்றின விரவலுமென்,
 ரேதவொரு மூன்றெனேறோ” எ-ம, “பொறிவிதமோ ராந்தம்
 பொறியைப் பொருத்தி, அற்றமன் முககுறிப்பென ருய” எ-ம, “வாக்கு
 மன மாகக்கையிவை பாவனையென ரேமதியா, யாக்குமிவை தாமறம்பா வம்”
 எ-ம, “இந்நால வகையினுமேயந தையமற வெண்ணுமெனம், விஞ்ஞான
 மெனறே விளம்பு” எ-ம, “இந்தவித மைநதுஞ்ச தானத தெழுந்தழிகை,
 பந்தமென வேதீதான பா” எ-ம, “அருகெதெ லேபரம் முததியிவை
 யையந்து, மறக்கெமொ றுட்குறு வாம்” எ-ம வரும் திருவாக்காலும் (11-ம்
 கீழ்ப்பா) அநிந்துகொள்க இநதப பஞ்சஸகந்தக்கூட்டமே உயிரென
 பா, அது, “கவையொப பனதை விரலு துள்ள, மிவையப் பழிகைப்
 பிடியென ததுபாலவையப் பழிகந தங்குந் துகளு, நவையப் பிடுவ
 லுயிரா மெனவம்” (நீல புத்த, ௩௦) என்றும் பாடலால் நன்குணாததப்
 படுகின்றது. இவ்வவநதினுள்ளே குறிப்பினைக் குறிப்பென்றும், அது வட
 மொழியில் ஸம்ஜஞாஸகந்தமென்று பெயர் பெறுமென்றும் கூறுவாரும்,
 இரண்டொன்றிற்கு வேறு இலக்கணம் கூறுவாருமுள்ள

கசு - ௮ அறுவகை வழக்காவன தொகை, தொடரச்சி, தன்மை
 மிகுத்துரை, இடைநதுரை யென்ற நான்கொடுஞ்சோநத உண்மை வழக்கு
 முதலிய ஆறுமாம். இயைநதுரையைத் தொகையிலக்கி மூன்றென்பாரு
 முள்ள

கசு. தொகைத்திறமாவது உடம்பும் நீரும் நாடுமென்க, என்றது
 பலதாதுகளின்கூட்டம் உடம்பென்றும் பலதுளிகளின்கூட்டம் நீரென
 றும் பலஆரகளின்கூட்டம் நாடுமென்றும் வழங்கப்படுமாறு போலப் பஞ்சஸ
 கந்தங்களின்கூட்டமே ஆணமாவென்று வழங்கப்படுவது தொகையென்ற
 (11-ம்) கசு - ௮ ‘சாரநதவுண்மைவழக்கு, மில்லது சாரநத
 விண்மை சாரநதவிண்மை வழக்கும்’

- ௨௦௦ தொடாச்சி விதது முளைதா னென்றிந
நிகழ்ச்சியி லவற்றை நெலலென வழங்குதல்
இயல்பு மிகுத்துரை யீறுடைத தெனறும
தோன்றிற் றென்று மூத்த தெனறு
மூன்றி னென்றி னியல்புமிகுத துரைத்தல
௨௦௧ இயைநதுரை யென்ப தெழுத்துப் பலகூட
ரொலென்த தோற்றும் பலநாட கூடிய
எல்லையத திங்ங னென்று வழங்குதல்

வாறு, இனி இத்தொகையினை உண்மைவழக்கு இனமைவழக்கு என்ப
வற்றோடுகொடுத்து ‘சுவருமரமும் ஆகக்கையும் கற்றையுங்கூடின சமுதா
யத்தை விடென்று வழங்குமாறுபோலவும் பல்வருங்கூடின சமுதாயத்தை
நாடென்றும் பற்றென்றும் வழங்குமாறுபோலவும் பஞ்சஸகந்தக கூட்டத்
தை ஆனமாவென்று வழங்குவது கற்பனாகாமெனக்கொள்க’ என்றும்,
‘மரம காற்றை முகலியவற்றைப் பிரித்தால் வீழலையானாற் போலவும்
ஊர்களைப் பிரித்தாற் பற்றும் நாடுமில்லையானாற் போலவும் ஐந்து ஸகந்தக
கூடியும் பிரித்துண நுகரால் ஆனமா இல்லையாமெனக் கொள்க’ (சிவ
சித்தி பரபககம், உரை) என்றும் விளங்க அவற்றிற்கு உதாரணங்காட்டி
ஐதமுனா; “ருவ்வென றேதப்பட்டா னுருவாதி யைநதுங் கூடி,
வருபவ ஸென்று ரைத்த றெகையுண்மை வழக்க தாகு, முருவங் காதி
யாய வைந்தது மொருவ னினது, தருவது தொகையினினமை வழக்க
தாரு சாற்றங் காலே” (சிவ சித்தி பரபககம், செளத்திராந்திகனமதம், எ)

௨௦௦ - ௨௦௧ தொடாச்சியாவது - வித்திலிருந்து முளைபு முளையி
லிருந்து காளுக்கோன்று நிகழ்ந்து நெலலென்று வழங்குமாறுபோல எல
லாம் காரணகாரிய சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது, “காரண காரியத்தின்
றொடாச்சியாய்க் கால மூன்றின், சொர்வறத் தோன்றுங் கெட்டு வழி
யென்கை தொடாச்சி யுண்மை, யோரூரி னெருவ னேயெக காலத்து
முள்ளா னென்று, தோவது தொடாச்சி யின்மை வழக்கதாரு செப்புங்
காலே” (சிவ சித்தி பரபககம், செளத்திராந்திகனமதம், அ) என்று
இத்தொடாச்சியை உண்மை வழக்கு இனமைவழக்கென்பவற்றோடு
சார்ந்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல காண்க.

௨௦௨ - ச. இயல்பு மிகுத்துரை - தன்மையிருத்ததுரை தன்மை
மிகுத்துரையாவது - ஒரு பொருளினுடைய இறப்புப்பிறப்பு மூப்பு என
பவற்றுள் ஒன்றினியலபம் மிகுத்துச் சொல்லுதல். இதனை உண்மை
வழக்கு இனமை வழக்கென்பவற்றோடு சார்ந்தி, “தோற்றிய பொரு
ளக் கெல்லா நாசமாமென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன மறறை
மிகுத்துரை வழக்கினுண்மை, போற்றிய பொருள்கண்கட்குப் போனது
போனமு திராது, வேற்றுமைப்பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யிலவழக்
கே” (சிவ சித்தி பரபககம், செளத்திராந்திகனமதம், க) என்று
முறையே அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல காண்க

௨௦௩ - எ தொகைக்கும் இயைநதுரைக்கும் வேற்றுமையாதோ
(14 - 15) ௨௦௩ ‘நிகழ்ச்சியிலுறை’

உள்வழக குணாள் ள் வழக்கு முயற்கோ
 ளோளது சாராத ஷ்ள்வழக காகும்
 உக௦ சித்தத்த துடனே யொத்த நுகாச்சி
 உளளது சாராத வில்வழக காகும்
 சித்தமுற பவித்தது மின்போ ளென்னை
 இல்லது சாராத வுண்மைவழக காகும்
 காரண மினறிக காரிய நோதல
 உகரு இல்லது சாராத வில்வழக காகும்
 முயற்கோ டின்மையிற் றோற்றமு மில்லெனல
 நான்கு நயமெனத் தோன்றப் படுவன
 ஒற்றுமை வேற்றுமை புரிவினமை யியலபென்க

னின் பலபொருள்களின் வரையறைப் படாததொகுதி தொகையாமெனநும்
 பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொகுதி இயநதுரையாமெனநுங்
 கூறுவா

கக௬ - உ௦௭ இவ்வழகாள் தொகை முதலிய நான்களில்கணங்
 களும் கூறப்பட்டன

உ௦௮ - க௬ இவ்வழகாள் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள
 ளது சாராதவுண்மை வழக்கு, உளளதுசாராதவிண்மை வழக்கு, இல்லது
 சாராதவுண்மை வழக்கு, இல்லது சாராதவிண்மை வழக்குகளும் ஆற்றினிலக்
 கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன, “அறுவகை வழக்கு நெறிபட
 வணாநது” என்பது பேராசிரியர், இவ்வறுவகை வழக்குகள் பெயரும்
 அவற்றினிலக்கணங்களும் சமைக்கூறப்பட்டன முதல போலப் பின்வரும்
 இருவருத்தவகளிலும் கூறப்பட்டிருத்தல காண்க, “உளவழக்கில வழக்குள
 ளதுசாராத வுளவழக்கோ, இளளது சாராத விண்மை வழக்குட னின்மை
 சாராத, வுளவழக கின்மை சாராத வில்வழக்கென்றோ ராறு, முளவழக்
 குளதுண்டென்கை முயற்கோடின ற்வவழக்கே”, “உணாவு சாராத
 துணாவுநிகை யுளளது சாராத வுண்மை, யுணாவுபினினற மென்கை யுள
 ளது சாராத விண்மை, யுணாவு முனபினறித் தோன்ற லில்லது சாராத
 வுண்மை, யுணாவினில லதுசா ரின்மை யுளளங்கை யுரோம நாணே”
 (பி. சித்தி பரமம், சொத்திராடிகளமகம், ௧௦, ௧௧)

உ௧௭ - ௮ ஒற்றுமையம் வேற்றுமையம் புரிவினமையம் இயலபு
 நயமென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும்

(பி. பி.) உ௦௯ - ௧௦ ‘வழக்கேற்குமசிகத்தித்ததுடனேயொத்த
 நுகாச்சி’ உ௧௨ - ௮ ‘உற்பவித்ததுமினன நான்குநயமென ததோன்றப்
 படுவதொற்றுமை’ உ௧௮ - ௬ ‘இயலபென்க’

௩௦. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௩௮௫

காரண காரிய மாகிய பொருளகளை

உஉ௦ ஒன்று வுணர்த லொற்றுமை நயமாம்

வீற்றுவிற் றுக வேதனை கொள்வது

வேற்றுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும்

பொன்றக கெடாஅப பொருளவழிப் பொருள்களுக்

கொன்றிய காரண் முதல்கா ரியத்தைத்

உஉ௫ தருதற் குள்ளாந தானிலை யென்றல

புரிவினமை நயமெனப புகழல வேண்டும்

நெலவித தகதது னெனமுனை தோற்றுமெனல

நல்லவியலபுநய மிவற்றினுங் கொளபயன்

தொக்க பொருளல தொன்றிலலை யென்றும்

உ௩௦ அபபொரு ளிடைபபற ருகா தென்றும்

உ௧௧ - ௨௦. இவவழிகளால ஒற்றுமைநயத்தின இலக்கணம் கூறப் பட்டது. உ௧௧. வேறுவேறாக அறிதல்.

உ௨௧ - ௨. இவவழிகளால வேற்றுமை நயத்தின இலக்கணம் கூறப் பட்டது

உ௨௩ பொன்றககெடாபபொருள் - முற்றககெடாதபொருள். வழிப பொருள் - காரியபபொருள்

உ௨௫. உள்ளம் - விஞ்ஞானம்.

உ௨௬ புரிவினமை - செயதலிலலாமை

உ௨௫ - ௬ “உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணாவிற், புரிவின் ருதிப் புலனகொளா ததுவே” (௩௦ அஉ - ௬) என்றா முன்னும்; விஞ்ஞானத்திலடங்கியிருக்கும் கண்மயீனமே மறுபிறப்பிற்குக் காரணமெனபா.

உ௦௩ - ௬. இந்த நான்கழிகளாலும் புரிவினமை நயத்தின இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

உ௨௪ - ௮ இவவழிகளால இயலபுநயத்தின் இலக்கணம் கூறப் பட்டது

உ௨௮ இவற்றின் நாம் கொளபயன் - இந்த ஒற்றுமை நய முகவிய நயங்கள் நான்காலும் நாம் கொள்ளும்பயன் யாவையெனின்

உ௨௯ தொக்கபொருளலது - சோந்தபொருளகையவல்லாம். ஒன்று வேறுகிய ஒன்று

இவவழியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனெனக.

உ௩௦ இவவழியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனெனக

(பி - ம்.) உஉ௦ ‘ஓர்விலையொன்றா’ உஉ௦ - உ௧ ‘நயம் வீற்று வீற்றதலெதனை கொளவது’ உ௨௩. ‘பொனக்கொட..’ உ௨௬ - ௮. ‘புகலவேண்டுகென முனையினா மெவ்வல்லவியலபு’ உ௨௮ - ௯. ‘பயனங் கொளபயன், நொழுகபொருளலொன்றிலலை

செய்வா நெடுகோட் பாடிலை பென்றும்
எய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்றும்
அதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும்
விதிமுறை தொகையினால் விரிந்த நான்கும்

உரு வினாவிடை நான்குள்

துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினாவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோன்றியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றார்
கேடுண் டென்ற துணிந்துசொல் லாகும்

உசு செத்தான் பிறப்பா னேபிற வானே

என்று செப்பிற்

பற்றிற் தானே வன்மக னேவெனல்

மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலென விளம்புவர்

உகக. செய்வான் - கருத்தா. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது புரிவின்மை
நயத்தாற் போந்த பயனைனக.

உகஉ - க. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயல்புநயத்தாற்
போந்த பயன்களைக்கொள்க, இவ்வனங்களாளாமல் இந்த இரண்டு
பயனையும் பிரித்து முன்னதை முன்னதனோடு கூட்டினும் பொருந்தும்.

உகச. விரிந்த: முற்று நான்கும் விரித்தனவெனக, நான்கும் -
நான்கு பயன்களும்.

உகடு வினாக்களுக்குரிய விடைகளைன்க

உகசு. கூறிட்டுமொழிதல் - பகுத்துச் சொல்லல்

உகஎ வாய்வா ளாமை - பேசாதிருத்தல்; ஆசிரியர் நீச்சிறுக்கிவி
யீர், “அறுவகைப்பட்ட பாபபண்ப பக்கமு” (நோல் புறத் உ0)
என்னுஞ் சூத்திரத்தில், ‘நாவிரு வழக்கிற் ரூபதப பக்கமு’ என்பத
னுரையில், தவஞ்செய்வோர்க்கு உரியனவாக எடுத்துக் காட்டிய, ‘ஊணைச
யினமை, நீரணைசயினமை, வெப்பமபொறுத்தல், தடபம பொறுத்தல், இடம
வரையறுத்தல், ஆசனமவரையறுத்தல், இடையிட்டு மொழிதல், வாய்வா
ளாமை’ என்னும் எட்டினுள் இது வந்திருத்தல் காண்க.

உகடு - ஏ துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டுமொழிதல், வினாவின் விடுத்
தல், வாய்வா ளாமையென நான்குவிடைகளுள்ளன.

உகஅ - க. தோன்றியது - உண்டான பொருள், தோன்றிய பொருள்.
கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின், ஈண்டுக்கேடுண்டென்றல் துணிந்து
சொல்லலாயிற்று, துணிந்து சொல்லலென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்
பட்டது.

உசு - சக. கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்
பட்டது

(பி. ம்) உகக. ‘தெடாபாடிலை யென்றும்’ உகஉ - க. ‘காணத
தாங்காரியமென்றும்அதுவு மன்ற தாரதுவு மன்றே’ உகச - டி. ‘முறை
தொகை வினாவிடை நான்குள்’ உகக ‘உண்டென்னிற்றுணிந்து’

வினாவின் விடுத்தன் முட்டைமுந் திற்றோ
 உசடு பனைமுந் திற்றோ வெனக்கட் டிரைசெய்
 என்று லெம்முட்டைக கெப்பனை யென்றல்
 வாய்வா ளாமை யாகா யப்பூப்
 பழைதோ புதிதோ வென்று புகல்வான்
 உரைக்கு மாற்ற முரையா திருததல்
 உடு கட்டும வீடு மதன்கா ரணத்த
 தொட்டித தருதற் குரியோ ரில்லை
 யாமே லுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாம்
 காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்

உசச - சு. இந்தவடிகளால வினாவின் விடுத்தவென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்பட்டது. உசஅ. பழைது - பழையது

உசஎ - கூ. இந்தவடிகளால் வாய்வாளாமையென்னும் விடையின் தியல்பு கூறப்பட்டது.

உகடு - சக இவ்வடிகளிற் கூறிய விடைவகை நான்கும் தொல்காப் பிய உரையிற் கூறப்பட்டுள்ளன; கீளவி கு கக

உடு கட்டு - பந்தம் 'அதன் காரணத்தது' என்பதனைக்கட்டி. னோடும் வீட்டினோடும் தனித்தனியே கூட்டுக.

உடுக. காமமுதலிய மூன்றும் முக்குற்றமெனப்படும்.

உடுஉ - கூ மேற்கூறிய பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் இம்மூன்றும் காரணமாகும்; "காமம் வெகுளி மயக்க மிலைமூன்ற, ன்மங் கெடக்கெடு நோய" (குறுள், ௩௬௦) என்று வந்திருத் தல் காரணம்

இனி, எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை முறையே நீக்குதற்குரிய பாவனைகள் கூறுவார்.

மைத்திரீபாவனை கருணபாவனை முதிப்பாவனை அசுப்பாவனை உபே கூப்பாவனையெனப் பாவனை ஐந்துவகைப்படும், அவற்றுள்,

க மைத்திரீபாவனை. ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடத்தையடைந்து தக்க ஆஸனத்திலிருந்த பின்பு பின்வருமாறு தியானித்தலாம் 'உத்தம மான பிறப்பினையுடைய பிராணிகளெல்லாம் களிப்புற்று வாழ்வனவாகுக; அவையெல்லாம் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவைகளினின்றும் விடுபட்டனவாகுக, எல்லா மனிதர்களும் எல்லாதேவர்களும் நரகவாதையிற்றே பீடிக்கப்படுகிற யாவரும் ஸந்தோஷமுடையவர்களாக ஆகுக, அவர்கள் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவற்றினின்றும் விடுபட்டவா

(பி - ம்.) உசச. 'வினாவின்விடுத்தல் விரிகுருங்காலை முட்டை' உசடு - சு. 'கட்டுரையென்றால்' உசஅ - கூ. 'புகல்வானுக்கு' உடுஉ, 'பொருள்களெல்லாம்'

அகித்தர் துகக மநான்மா வசகியெனத்

களாக ஆகுக 'மைதரம் ஸநேகம அன்பு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்; மைத்திரமென்பது குரோதத்திற்கு மாறானது; அவவிரண்மே ஓரிடத்து நிகழா, மைத்திரமென்பது தருஷ்ணையென்னு மாயையன்று, அவிததை அல்லது மோகம காரணமாக தருஷ்ணே பிறக்கும்; அதனால் தூராசை பிறக்கும். மைத்திரமென்னும் ஸநேகத்திலிருந்து தூராசை யுண்டாகித் ஒரு வனுக்குத் தன் துணைவன் விஷயமாக உண்டாகும் அன்புதான் மைத்திர மென்பது

உ. கருணாபாலனை : 'வறியவர்கள் வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடைய வாகளாக ஆகுக' என்று பாலித்தல் கருணையாவது இரக்கமுள்ள எண்ணம். அஃது, ஒருபிராணி துன்பமுறுவதைக் காணின், மனக்கலக்கத்தையும் அத துன்பத்தை நிவர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக் கும்

ஈ. முத்திபாலனை : 'ஆகக்முடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்ட மானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும், ஒவ்வொருவரும் தத் தங்ககு அமைநதுள்ள நலவினைப்பயனை அடைக' என்று பாலித்தல் முதிதை யென்பதற்குச் சந்தேஷமென்பதுபொருள், ஆனால் அஃது உலகப்பொருள் களைப்படைமையால் உண்டாகுங்கனிப்பன்று, அது மைத்திரி, கருணையென னும் இரண்பொவ்வனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது முற்கூறிய மூன்றுவகைப் பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியசிகஞர் துறவி, தான் கருதிய பாவனையை முதலில் சிலமக்களிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில் வாழ்பவா களிடத்தும் அப்பால் ஓரூராரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையே செலுத்திப் பயிலுதல்நலம்

ஈ. அகபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம்; நல்ல அதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடும்கிழ்ச்சியின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குதலாகவுமுள்ளது. இதைப் பயிலும் ஒரு துறவி, சரீரமானது முப்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாகக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின் குவியலில் தோன்றி வளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டா கின்றதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல் அசுத்தத்தின் கொள்கலனா யிருப்பதென்றும் அருவருபான கசிவு அழிலுள்ள நல்குதுவாரங்களின் வழியே ஓயாமற் பெருகுக்கின்றதென்றும் ஜலதாரையைப்போல் வெறுத்தற் குரிய நூற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென்றும் பாலித்தல் 'சரீரத் தின் கால் அளவை ஒரு நிமிஷமே, மின்னலையும் துளையையும் நீரிற் போகடல் உபபையும் காயந்த புலவீற் பற்றிய தென்பாயும் கடலின் அலையையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக் கிற ஜுவாலையையும் புன்னுனியிற்பட்ட பனித்துளியையும் போலப் பிறந்தபோதே அது நாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப் பாலித்தலும் அசுப்பாவனையின்பாற்படும

ஊ. உபேகஷாபாலனை எல்லாவுயிர்களையும் சமமாகப் பாலித்தலும் விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்கு பாவனைகளைக் காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது, அருகத்துக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவது, இது சமசித்தத்துவமென்றும் கூறப்படும்

(பி - ம்.) உருக - ச 'காரண மனிதத்தே கசுமாரபாசகியென'

உருரு தனித்துப் பார்த்துப் பற்றறுத திடுதல்
மைத்திரி கருணை முதிதையென றறிநது
திருநதுநல லுணர்வாற் செற்றமற றிகெ
சுருதி சிநதன பாவனா தரிசனை
சுருதி யுயதது மயக்கங் கடித

மைத்திரி, கருணை, முதிதம், உபேகையென்னும் நான்கு பாவனைகளும் உயரவுபற்றிப் பிரஹ்மவிக்காரபாவனையென்று கூறப்படும்; இவை மஹாப் பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன

உருரு பாரதது - அசுப்பாவனை பண்ணி பற்று - காமம்

உருசு - ரு. அசுப்பாவனையாற காமத்தையொழிக்கவென்றவாறு. உடம்பினை அறித்தியம் துககம் அநானமா அசுசியென்று பாவித்தல் அசுப்பாவனையெனப்படுவதென நினைக்கப்படுவனையென்று கூறப்படும். இதனைச் சீவஞானசித்தியார், பரபகம் செனத்திராநதிகனமதம், உ - ஆம் திருவிருத்தத்துரையிறகாணக இவவசுப்பாவனை, “நன்கென நாமுமி தெனறில் வுடம்பு நயக்கின்ற தாயி, நெனபது வாயிலகடோறு முண்ணின் றமுககுசு சொரியத, தின்பதொ நாயு யிழுப்பத திசைதொறுஞ் சீப்பிலகு போழி, னின்பநன் றெற மிதனக் ணெவவகைபாற்கொள லாமே” எனவும், “உறுப்புக்க டாமுடன கூடி யொன்றாயினையநத பெருமபை, மறைப்பில் விழைவிறகுச சாரவாய மகருவதேலிவ வுறுப்புக், குறைதனை போல வழுக்கி சூன்றநது குறைநது சொரிய, வெறுப்பிற் கிடநத பொழுதின வேண்டப் படுவது முண்டோ” எனவும், “என்தெனச கிந்தித்த லானமற நிவவுடம் பின்பத குக் கீழ்மற, நினைப்பத புனகத்தைப் போலச சிறியவு மூததவு மாகி, வனைப் புமுககுந தமாவி காணவும் வாழவும் பட்ட, வினைய வுடம்பினைப் பாலியானென தெனனலு மாமோ” எனவும் வருங் துண்டலகேசிக் செய்யுட்களாலுமுணாததப்பட்டது, “வினையின் வந்தது வினைக்கு வினையாயது, மிககோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய” (சு: ௧௧௩ - ௨௧), “என்புந தடியு முதிரமும் யாகமையென . காயநதபசி யெருவை கவாநது ணைதையும்” (சு: ௧௦௭ - ௧௭) என இந்தாலுள்ளே வந்தன அசுப்பாவனையின்பாறப்படும்

உருசு - எ மைத்திரிபாவனை முதலிய மூன்றாலும் கோபத்தைப் போக்குக

உருஅ சுருதி - ஞானதூற்பொருளைக் கேட்டல் சிநதன - சிநதனை, சிநதித்தல் பாவனா - பாவனை, பாவித்தல், இது தெளிதலென்றுங் கூறப்படும் தரிசனை - அறிதல், மேற்கூறிப் பாவனையைநதுள்ள ஈண்டுக்கூறிய சுருதி முதலியன உபேகாபாவனையின்பாறப்படும்.

உருக உயதது - ஆராயநது

உருஅ - க உபேகாபாவனையால் மயத்தத்தைப் போக்குகவென்றவாறு

(பி - ம்) உருரு ‘தமமிற்பாரதது’ உருசு - அ ‘மயிரிறறி திதையு பிகையென றிருதருறற செறறமறறிகெ சுருபசிநதனைபாவனை’ உருஅ - க ‘பாவனாதெச்சனை கருதியுயதலுமயக்கு’

உகூ இநநால வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவத்திறம பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவைநோற் றனளென்

நூ - பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை முற்றிற்று.

உகூ இநநாலவகையெனறது, மேற்கூறிய சுருதிமுதலிய நான்கினை யும், மனத்திருள் - மயக்கம், 'இநநாலவகையான் மனத்திரு ணீங்கு' என றது அனுவாதம்.

உகக. முன்பினமலையா - பூரவோததர விரோதமில்லாத, மணி உஅ : கஊ, நூ : க.

உகக - உ மொழியிறை காட்டவென்க.

உகச பவத்திறம் - பிறப்பின் வகைகள் பாவை - மணிமேகலை

க - உகச. உணராதோள வணங்கிச் சென்று அடைந்தபின் மொழி வேள் காட்டப் பாவைகேட்டுப் பூண்டு நோற்றனளென்க

(பி - ம்.) உகூ - சுஉ. 'இருணீங்கனனமொழியின தீபநன்கனக'

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

உ
மணிமேகலைப்பாட்டு

முதற்குறிப்பு அகராதி

காலை.	பாட்டு.	பக்கம்.
உக	அணியிழையாதரம்	... உகந
க	அநதிமாலேநீங்கிய	... கக
உ௦	அரசனூனையினுயிழை	... உகஎ
உ௫	அரசனுரிமையோடு	... உஎக
க௦	அறவோனாசனத்து	... க௦எ
க	ஆங்கதுகண்டவாயிழை	... க௦க
கஅ	ஆங்கதுகேட்டாங்கு	... கஅக
கஉ	ஆங்கவாதம்முடன்	... கநச
கச	ஆங்கவற்கொருநாள்	... க௫உ
உஅ	ஆங்குத்தாயோடு	... நஉக
பதி.	இளங்கதிரா ஞாயிறென்றும்	.. க
௫	இளங்கோன்கண்ட	.. இச
உக	இறைஞ்சியவிளங்கொடி	... கசக
க௫	இன்னுங்கேளாயினங்கொடி	... ககந
கச	நங்கிவன் செய்தி	... கசக
அ	நங்கிவளின்னணம்	.. கச
க	உலகநதிரியா	... கக
உஉ	கடவுண்மண்டிலம்	... உச௦
உக	கடவுளெய்தியநெடுநிலை	... உஉக
ந௦	தானநதாங்கிச்	... நக௫
உஎ	நவையறுநன்பொருள்	... ந௦ந
உ	நாவலோங்கிய	.. கக
கஎ	பத்தினிபடுபண்டா	.. கஎஅ
ச	பரிதியஞ்செல்லவன்	... சஉ
கக	மணிமேகலாதெய்வம்	... ககஎ
எ	மணிமேகலைதனை	.. அ௫
உச	மன்னருமரணை	... உச௫
உந	மன்னவனருளால்	... உ௫ந
கந	மாடுபெரும்பாத்திரம்	.. கசஉ
கக	முதியாடிருந்தடி	... உ௦உ
ந	வயநதமாலேக்கு	... உஎ

மணிமேகலைப் பிராயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளிலு உரையாசிரியர்களால் மணி
மேகலையிலிருந் திதழ்ப்பதற்குக் கருதிப்பட்ட மூலங்
களுள் இதுவரையிற் கிடைத்தவை வருமாறு —

இலக்கணக்கோத்து உரை

சூத்திர

மணிமேகலை

எண்

கூசு “மன்னகுமாரன்”

.. ச : கூசு, உசு க.

இலக்கண விளக்கவுரை.

எக “எட்டி குமா னிருநதோன நனை”

.. ச . ந்-அ

,, “எட்டிபபூ”

. உஉ . ககந

உசுசு. “மாமறை மாககள் வருகுலங் கேண்போ”

கந சந.

,, “முதுமறை யந்தனோ முன்னிபதுரைமோ”

கந . நுசு

பிரப்பதிகாரம்,

அடியாகநல்லாருரை

பக்கம்

உரைப்பாயிரம்.

அ “நாடகக் காப்பிய நன்னு னுனிப்போ”

.. கக : அ0.

க “நாடகக் காப்பியம்”

.. ,,

பதிகம்.

கக “இறுப்பது சான்ற”

உ0 . கரு.

ச — அநதிமாலேச சிறப்புச்செய்ககத்தை.

கஉக “எறகெடுத திரங்கி”

ரு . ககசு

ந — இநதிரவிழ்வுரெடுததகத்தை

கக0. “வசிததொழி லுதவ மாதிரங்கொழுப்ப”

.. கசு கரு

சு — கடலாடுகாதை.

ககசு. “சுரியற் ருடி பேடுகாண குருடம்”

ந . ககசு-உரு.

சு — கருத்திறமுரைத்தகத்தை.

உரு0 “கரந்தரு வெய்திய கடவு ளாளரும்”

க . கரு

,, “தேவருமக்களும நாளினும்”

... க . சுசு - எ

க0 — நாடுகாண சாரை

உசுக. “நாலேழ நாளினும்”

க . அ

உஎக. “இலவந திகை யாங்குரா”

ந . சரு - சு.

கசு — கொலைகனக்காதை

சஉசு. “நினக்கிவன மகனா... காரிகை”

.. உக : உக-கஉ.

கஎ — ஆயச்சியாகுரவை

சருக “முத்தை முதலவி யடிபிழைத் தாயென”

... கக : கந

கக — ஊராகுழவரி.

சஎஎ. “ஊழவினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது”

சு : கருஉ.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்

தருவொழியூ ஞானபிரசாசருரை

செய்யுள்

எண்

சௌதராந்திகணம்தம்

மணிமேகலை

௩ “பேதைமை செய்கை நரகிருப்பா”

{ ௨௪ ௧௦௫ - ௧௦,
௩௦ ௪௫ - ௬

௩௦. “தீவியையெனபது ..பிரமரு மாகி”

{ ௨௪ ௧௨௩ - ௩௩,
௩௦ ௪௪ - ௮௦

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினாககினியருரை

௨௧௦௭ “வேததிலவ . நவகை”

௨ ௧௮ - ௩௧

திருக்குறள, பரிமேலழகருரை

௩௪௩ “மாதவா நோன்பு

தவகா” ௨௨ ௨௦௮ - ௯, பி - ம்.

௧௦௪௩ “குடிப்பிறப பழிகும விழுப்பங் கொல

லும”

௧௧ ௭௯

தொல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை

சூத்திர

எண்

(எழுத்ததிகாரம்)

௧௩௪. “எட்டிப்பூ”

௨ ௧௩௩

(பொருளதிகாரம்.)

௨௩௩ ௩ “பாசனாடப காஸுப”

.. ௪ ௮ - ௩௩.

செய ௭ “பேதைமை . தெளிதல”

௩௦ ௩௧ - ௪

தொல்காப்பியம், நச்சினாககினியருரை

(எழுத்ததிகாரம்)

௧௩௪ “எட்டிப்பூ”

௨௨ ௧௩௩

,, “எட்டி குமர னிருநோன றன்னை”

.. ௪ ௩௮

(சொல்லதிகாரம்)

௩௭ “யிமபெருங் குழவு மெண்பே ராயமும”

.. ௧ ௧௭, ௨௧ - ௩௮

(சொல்லதிகாரம், வேறுரை)

௪௬ “கலைபுற வலகுல கழுது குடைநதுணி”

.. ௬ ௧௧௨

௪௪௬ “குருகு மணிககாஞ்சி”

௧௮ ௩௩ - ௬

நன்னூல், சங்கரநமச்சிவாயருரை

௧௩௩ “எட்டிப்பூ”

௨௨ ௧௩௩

௧௮௪ “சுருப்புநாண”

.. ௩ ௮ ௧௦௩

,, “சுருப்புவிவ”

.. ௧ ௮ ௧௦௩

௩௪௬ “மாமறை மாகுள் வரகுலங் கேணமோ”

.. ௩௩ ௩௩

,, “முதுமறை யநதணி முனனிய துரைமோ”

௩௩ ௩௩

நன்னூல், மயிலைநாதருரை

௨௩௮ “வேணவா”

பதி ௧௮

நிலகேசி, சம்பதிவாகாவாமனமுனிவருரை

செய்யுள்

எண்

௧௦௪௩ ௧௩௪ “இதகிறம் தோனறுவா”

௨௪ ௧௩௨ - ௪

,, “சிலநகரங்கி பிரம நாமகி”

௨௪ ௧௩௩ - ௬.

புத்தவாத. உஅ, சுடு. “தீவினை..பிரமருமாகி” {உச : கஉந கூ, கூ0 : கூசு - அ0

மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களுட் சிலரும் பிறரும் மணிமேகலையின் மூலவாகியவர்களையே தமது உரைநடையாகவும் தழுவினெழுதிப் பாராட்டியிருக்கின்றனர் —

பரிமேலழகர்

குறள், உ0 - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - ‘பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கினகண் நிகழும்பாவம் நானக னுள்’ மணிமேகலை, உச கஉஎ - அ, கூ0. கூஅ - கூ - ‘பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றேற்றுவ நானகும்”

உ0அ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘தன் காவம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றிந்நைய அது வருதுழி உருப்பதாய தீவினை’ மணிமேகலை உச கூஉ - “உமமை வ்னவந் துருத்தவொழியாது”

கூசுஉ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களாறு துன்பமுற்று’, கூஎ0 - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புகள்’ மணி கூ0 கூடு - க0க “பிறப் பெனப் படுவதக் கரும்பு பெற்றியி, னுறப்புண ருள்ளவு சார்பொடு கதி களிற், காரண தாரிய வருக்களிற் றேனறல், பிணியெனப் படுவது சார்பற் பிற்றா, யிறறக்கயற் றிரிந்துடம் பிடுமபை புரிதல், மூப்பென மொழிவ த்தத் தளவும், தாக்குநில யாழையிற் றுநதளந் திடுதல், சாக்கா டெனப் தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்க்கி றெனமறை திடுதல்”, மணி. கூ0 ககடு - அ - “தோற்றஞ் சார்பின மூப்புப்பிணி சாக்கா, டவல் மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத், தவலிதுன்பந் தலைவருமெனப்”, மணி கூ0. கக0 - கூஉ - “பிறப்பு மீளும் பிறப்புப்பிணி மூப்புச், சாக்காடெல் மரற்றுக் கவலை, கையா றென்றிக் கடையி னுன்பம்”, மணி. கூ0 கசடு - கூ - “நானகாங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்”, மணி கூ0, கசுஎ - அ - “பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, அவல் மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்”

அடியார்க்கு நல்லார்

சிலப் க உஎ, தீது - பிறாநெஞ்சு புருதல்’ மணி உஉ. சசு - “பெண்டி ராயிற் பிறா நெஞ்சுபுகா”

சிலப், கடு கூ - க0 “பசியும் பிணியும் பகையும்” மணி. க எ0

தேயவச்சிலையார்

தோல் சொல் கு கூக ‘செப்பு நான்குவகைப்படும, துணிநது கூற லாவது தோன்றியது கெடுமோ எனநவழிக் கெடுமெனறல் .. வாய வாளாழையாவது ஆகாயப்பூ நனறே தீதோ என்றாந் குரையாடாமை” மணி கூ0 உகடு - சக

வேறு உரையாசிரியர்

தொல், சொல் கு கூடு, ‘குமமாயத்திற்குப்பயறு’ மணி உஎ கஅடு.

நச்சிஞாக்கினியர்

சீவந் ககஉடு. ‘மணிமேகலையிற்கூறிய கலைகள்’ மணி. உ கஅ-கக

மயிலைநாதர்

நீ. கு. உகக ‘பயற்றதுகுமமாயம்’ மணி உஎ கஅடு

மணிமேகலையில் வந்துள்ள வேறுகதைகள்.

அடி எண்.

பதிகம்

க - அ சம்புத்தீவததெயவமாகிய சம்புவென்பவன், பூமிதேவிக்கு அரக்கரால் வரும் துயரத்தைப் போக்குதற்கு நாவல்மரத் தினகீழேநின்று தவஞ்செய்தது.

க0 - கஉ காந்தனென்னுஞ் சோழனெருவனுடைய வேணடுகோளால் அகத்தியமுனிவா, தமது கமண்டலத்திற்குத் காவிரியைப் பெருக்கச்செய்தது

உச - ௩௧ சம்பாபதி புகாராகரத்திற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று பெயரளித்தது.

க - ஆவது காதை

க - சு அகத்தியமுனிவா கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்த தொழித்தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனெருவன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இருதிரனுக்கு விழாசெய்தது

உ - ஆவது காதை

௪௩ - ௩௩ கண்ணகி மதுரையமபதியை அழித்தது.

௩ - ஆவது காதை

௩௩ - ௪. குரியனுடையகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதி காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைச்சாராத ஒருவனத்தில் இருந்தமையால் அவ்வனம், சம்பாதிவன்மென்று பெயாபெற்றதென்பது.

௩௩ - ௫ காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரமுனிவா இருந்தமையால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சாராத ஒருவன் கவேரவன் மென்று பெயாபெற்றதென்பது.

௧௨௩ - ௪ பிரத்தியுமன்ன பேடிக்கோலம்பூண்டுவாணசுரனுடையநகர வீதியிற்சென்று ஆடியது

௧௪௩ - ௭ அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு விராடநகரஞ்சென்றது

ச - ஆவது காதை

௩௦௭ - ௮ ஈரிநாற்பெருவனத்தான் முதுமைவேடம்புண்டு வழக்குத் தீர்த்தது.

க௧ - ஆவது காதை

௮௩ - ௧௩ வறடநாலமொன்றில் உணவுகிடையாமைபால் கொளிக முனிவா நாயுனைக்கவாந்து தினனத்தொடங்கியபொழுது இருதிரனகட்டளையால் மழைபெயத்தென்பது

க௩ - ஆவது காதை

௩௩ அசலமுனிவா பசுவின் புதல்வரென்பது

௩௪ சிருங்கிமுனிவா சமீகமுனிவருக்குப் பசுவினிடம் பிறந்தவ ரென்பது

௩௪ ஈரிநுசிமுனிவா புலியின் புதல்வரென்பது

௩௩ கோசகம்பளரென்பவா நரியின் புதல்வரென்பது.

கச - சு. முனிவரிருவா பிரமதேவருடைய முன்னிலையில் தெய்வ கணிகை யொருத்திபால் தோன்றினரென்பது.

கரு - வது காதை

கக - சு. பிரசுரோதனறை சிறைவைக்கப்பட்ட உதயணனைச் சிறை மீட்டறகு யூகியென்பவன் வேறுவடிவங்கொண்டு சென்றது

கௌ - ஆவது காதை

கௌ - சு. அணைகட்டுதிற்பொருட்டு வானரங்கள் மலைகளைக்கொணர்ந்து கடலிற போகட்டது

கஅ - ஆவது காதை

கௌ - சு. அகலிகையை விருமபிய இரகிரான கௌதமமுனிவருடைய சாபத்தால் ஆயிரங்கண்பெற்றது

கஉ - சு. அக்கினிதேவன் முனிவரெழுவாருடைய மனைவியரை விருமபியதை அவனமனைவி அறிந்து, அமமங்கையா வேடத்தைத் தனிதனியே ஓவ்வொருகாலத்துப்பூண்டு, அவனவேட்கையைத்தணித்தது

கக - ஆவது காதை

கக - ௨. திருமால் வாமனவடிவங்கொண்டு மாவலிபாலிரந்து பின்பு பேருருவெடுத்தது அடியிற படியை அடக்கியது

உஉ - ஆவது காதை

உௌ. பரசுராமா அரசாருடைய பரம்பரையை வேறுபடுத்தது.

உகௌ. மனுவென்னுஞ் சோழராசன், தன்மகன்மேலே தோக்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்தது

உௌ - ஆவது காதை

கௌ - சு. காருகமடநதையொருத்தியின் வரைவிலொழுகத்தால், அவருடைய மகன் மரணமுற்றது

ககஉ - அ. வேட்டுறெருவன், அறிவில்லாமல், குலமுதிர்க்குமாறென்றை எய்து, அதனவயிறறினின்றும் நழுவிய குட்டியைக்கண்டு உயிர நீத்தது

உச - ஆவது காதை

௭ - சு. தேவநணிகைபா நூற்றிருபத்தொருவா காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மாண்டக்கணிகையா மரபில முனடி பிறந்தார்களென்பது

உ௪ - ஆவது காதை

கரு - சு. கற்பினமிகக் கீவியென்பவளுடைய சாபத்தால், கோவலன் கொலையுண்டிறந்தானென்பது

௭௭ - சு. சேரனசெங்குட்டுவன், கண்ணகியின் படிமம் சமைத்தறகு வடநாட்டரசாக்கொடுவனறு இமயமலையிலிருந்து கலகொணர்ந்தது.

புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்.

சூ - சூடாமணிநிகண்டு
தி - திவாகரம்
நா - நாமலிங்கா நுசாஸனம்

பி - பிங்கலம்
ம - மணிமேகலை
வே - வேறு நூல்கள்

[இப்பெயர் நூளுள் ஒருபொருட் பலபெயராய் வருவனவுமுள்.]

அக்ஷங்கமூர்த்தி, சூ
அக்ஷங்கன சி.
அண்ணல், சூ
அதவயவாதி, நா
அநந்தலோசனன், தி.
அரக்கபந்து, நா
அரசரிமுலிருந்தோன், சூ
அருங்கலைநாயகன், தி
அருணெறிகாக்குஞ்செவ்வன், தி
அருள் நம்பூண்டோன், ம
அறத்தலைமுதலவன், ம
அறம்பகாரத்தோன், வே
அறவாழியாளவோன், ம
அறவியங்கிழவோன், ம
அறவோன், ம
அறிவன், பி
ஆதி, சூ. தி.
ஆதிதேவன், சூ
ஆதிபுங்கவன், பி
ஆதிமுதலவன், ம.
ஆதிமுனிவன், ம
ஆரியன், ம
இயலகுணன், ம
உரகாதுயரமொழிப்போன், ம
உலோகஜித், நா
எண்ணிலகண்ணுடையோன், சூ
என்பிறக்கொழியவிருந்தோன், ம
ஏகதேவன், தி ம
ஒருவன், ம
கணபிறாககளிக்குங்கண்ணோன், ம.
கந்தன், வே
கலைக்கெல்லாம்நாதன், சூ
காமறகடந்தோன், ம
கௌதமன், நா.
சாககியமுனி, நா

சாககியன், சூ
சாககியலிஹமன், நா.
சாந்தன், சூ தி பி
சாஸ்தா, நா.
சினந தவிரந்தோன், சூ
சின்ன, சூ தி பி
சினேந்திரன், ம.
செவ்வன், சூ.
சைனன், சூ தி
செனத்தோதனி, நா.
தசபலன், நா.
ததாகதன், சூ நா
தயாவீரன், ம
தாமராஜன், சூ நா
தருமதலைவன், ம
தருமன், பி.
தன்னுயிராககிரங்கான், ம.
திருநெறிக்கடுப்பகைகடந்தோன், ம.
திருமொழிக்கடைத்தசெவியோன், ம
துறக்கம்பேண்டாததொலவோன்,
நரகாதுயரகெடந்தப்போன், ம [ம.
நல்லறம்பகாரந்தோன், வே
நற்றவமூர்த்தி, தி
நாதன், ம
பகவன், சூ தி பி ம
பகவான், நா
பஞ்சதாரைவிட்டவுணாக்கூட்டிய
பெருமான, சூ தி
பரதூக்கதுக்கன், வே.
பாரமிசைந்தந்தோன், பி
பாரினமிசையோன், தி.
பிடகன், பி
பிணிப்பறுமாதவன், ம
பிறாக்கறமருளம்பெரியோன், ம

பறாகுகறமுயலுமபெரியான, ம.
 பறாகுகுசியாளன், ம
 பறவிப்பிணிமுகதுவன், ம
 புலவன், தி
 புண்ணியமுதலவன், சூ தி.
 புண்ணியமூததி, சூ. தி.
 புத்தளாயிறு, ம
 பத்தன, தி நா.
 புலவன், ம
 புனிதன், தி பி
 பூமிநாநடநதோன, சூ நா
 பெரியவன், ம
 பெருமதவமுனிவன், ம
 பெருமதன, ம
 பெற்றிவாளன், ம [வன், ம
 பொதுவறிவிக்கமுநது புலமுறுமாத
 பெரித்தலைவன், ம
 பெரிதிநாதன், ம
 பெரிதிபகவன், ம
 பெரிதிமாதவன், ம
 பெரிதிமூலதநாதன், ம
 பெரிதியுரவோன, ம.
 பெரிதிவேந்தன், தி பி வே
 பெரித்தன், வே.
 மன்னுயிரமுதலவன், ம
 மஹாபாதேவீசுதன், சூ நா.

மாரணவென் றவீரன், ம.
 மாரஜித, நா
 மிககோன், ம
 முக்குறறுங்கமுநதோன, தி
 முக்குற்றமில்லோன, தி
 முததன், தி
 முழுதுமுணாநதோன, ம
 முற்றவுணாநதமுதலவன், ம
 முன்னவன், ம
 முனி, நா
 முனிந்திரன், சூ நா
 முனைவன், பி
 வாதன், வே
 வரன், சூ தி பி
 வாமன், சூ தி பி ம
 வாயமொழிசிறந்தநாவோன, ம.
 விநாயகன், சூ நா
 ஜினன், நா
 ஸ்ரீனன், நா
 வசுதபிஷ்ணுன், நா
 ஸநமாராகநாதன், வே
 ஸநந்தபதான, நா
 ஸாவஸுனன், நா.
 ஸாவாராததவித்தன், நா.
 ஸித்தாராததன், வே.
 ஸுத்தன், நா ம

இன்னும் பலவுள்ள

மறுப்புக்கள்

புத்தா, பரதகக துககியாகிப பிறாககே உறுதிககுழந்தாராயி
னும், ஈசனணடெனராவது ஆனமாககளுணடெனரவது யாதொ
னறும் விளங்கககூறுமையாற பெரியோராகன, அவருடைய கொள
கைகளை எடுத்தெடுத்ததுககூறிப பலவகையாக மறுத்து உரைப்பா
ராயினா, அமமறுப்புக்கூறாட சில வருமாறு, —

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

அருளிச்செய்த

தேவாரங்கள்

திருச்சிறுதம்பலம்

கோயில்

பட்டைத் துவராடைப் படிமங் கொண்டாடு

முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே

சிட்டா வாழ்த்திலுச சிற்றம் பலமேய

நட்டப் பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே.

வெற்றையுழுவவாதுவராடையவேடத் தாரவாகளளுரைகொள்ளனமின
மற்றவருலகினவலமமவைமாற்றகிலலா
கற்றவாதொழுதேத்துசிறுதம்பலங்காதலாற்றமுற்சேவடிக்கைதொழ
உற்றவருலகினனுறுதிகொளவலவவே.

திருநெல்வாயில்

குண்ட மணடுவாக கூறை மூடாசொற்

பண்ட மாகவை யாத பண்பினா

விண்ட யங்குநெல வாயிலார நஞ்சை

உண்ட கண்டரெம முச்சி யாரே

திருக்கழிப்பாலை

செய்ய துண்டிவ ராடையி னுரொடு

மெய்யின மாசு பிறக்கிய வீறிலாக

கைபா கேணமைய னோகழிப பாலைமெய

ஐபன சேவடி யேயடைந் துயமினே

திருமகேந்திரப்பள்ளி

உடைதுறந் தவாகளு முடைதுவ ருடையரும்
படுபழி யுடையவா பகாவன விடுமினீர்
மறையவளா வயலணி மகேந்திரப் பள்ளியுள
இடமுடை யீசனை யிணையடி பணிமினே

திருவெண்காடு

போதியாந் பிண்டியாகண மிண்டுமொழி பொருளெனனும
பேதையாக ளவாப்பிறிமி நறிவுடைய ர்துகேணமின
வேதியாகள விழுமப்பிச்சா வி பனறி செவண காட்டானென
ரோதியவா யாகுமொரு தீதுவொன றுணருமினே.

திருவையாறு

குண்டாடு குறறுடுகைகச் சமணரொடு சாக்கியருங் குணமொன் றில் லா
மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே யாளாமின மேவித் தொண்டா
எண்டோனா முகக்ண்ண ரெம்மீச ரினை ரினி தமருங் டீகாயில
செண்டாடு புனற்பொன்னி செழுமணிகள வநதலைஞந் திருவையாறே.

திருவாசகம்

[திரு.கேதோனோ ௨௪௪]

புத்கன முகலாய புலலறிவிற் பலசமயந்
ததந் மதங்கனிற் றடடுளுப்புப் பட்டுகிறகச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செபதனவே தவமாக்கும்
அத்தந் கருணையினற் றேனோகா மடடாமோ

திருச்சிறுமபலம்

திவ்யபரபந்தம்

முதலாயிரம்—திருமாலை, ௭

புலையற் மாகி ன்னற் புத்கொடு சமண மெல்லாங்
கலையறக் கற்ற மாந்தா காணப்பீரா கேட்ப ரோரான்
தலையறுப் புனடுஞ் சாவேன சத்தியங் காணமி னையா
சிலையினு விலங்கை செற்ற தேவனே தேவ னுவான

பெரிய திருமெ டுரி—௪௧-ஆம் பதிநம், ௩

பொங்குபோ தியுமபிண்டியுமுமுடைப்புத்காரோனப் யாபா னியுளளுரை
தங்குடேவருநதாங்க ளுமேயாகடுவெனெ ஞ்சமென்பாய
எங்குமவா னவாதானவாந் றெருகதேத்தமலேவங்கடமமேவிந் றெரு
அங்கு னையகற்றின றடிமைதல்தாழ்வுண்டாயே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

அ - அமது, 37

அஃது, 69

அக்கபர்தன - நையாயிக்மதாசாரியன், 309

அக்ககூதன, 21 330

அகத்தாரோவாநார 130

அகபிபா - ஒரு தெய்வமுரிவாநமது கமண்டலதசலி, 54 கா
லிரியைக் காந்தனென்ஹு அர
சுபாநடய வேண்டுகோரால்
பூயிற பெருகச செய்கோ
அவ்வரசன் பரசுராமருக்கு அரு
சித பம்பால் அடைக்கலம் புகுந
தபொழுது அவனைப் பாதுகாந
தவா, தாங்கெயிலெறிநத தொ
டிதோட செம்பியனைக் கொ
ண்டு காலிரிப்பூம்பட்டினத்தில்
இருதிருவிழா எடுப்பித்தோரா, 2,
119, 212

அகதிகள்-அதாரமற்றவர்கள், 151,
313.

அகநகர் - உள்கா 19, 256, 258

அகநகாசு, நறம், 284

அகநாடகம், 21

அகநாணுறு - எட்டித்தொகையுள்
எழாவது தொகைநூல் இத
தொகை தொகுத்தான் உப்புரி
குழிகிழா மகனுவான் உருத்திர
சண்மன், தொகுப்பித்தான் பா
ணடியன் உக்கிரப்பெருவழுதி.
இந்நூல் அகமெனவும் அகப
பாட்டு எனவும் வழங்கப்படும,
14, 28, 31, 41, 60, 65, 254,
274

அகநிஷ்டலோகம், 8

அகம், 195, 255, 264

அகமலியுவகை, 168

அகல, 75

அகல்யை, 191.

அகல்வாய் ஞாலம், 203

அகலம், 99, 201

அகலிருவான்ம், 210.

அகவயின, 5, 20, 109, 111, 113,
165, 205, 209, 227, 275

அகவரை, 81

அகவிதம், 228.

அகவை, 74, 122, 137, 163-4

அகழி, 64

அகறல், 29, 11

அகன் சுரை, 131, 177

அகன் பெருநகை, 290

அகன் மனையரங்கம், 87

அகிஞ்சநயாயுசனலோகம், 3

அகில, 96, 177, 305, 327

அகுசலவேதனை - துக்கவறிது

இது பஞ்சஸக்கந்தங்களுள் ஒன்
ருகிய வேதனையின் பகுதி மூன்
றனுள் ஒன்று, 381

அகைமலா - மலாநத மலா, 275

அங்கநாடு - துச்சயனென்னும் அர
சனுடையது, இதன் இராச
தானி கச்சயநகரம், 29, 93, 113

அங்கம் ஆறு - வேதத்தின் அவய
வங்களான வியாகரணம், சோதி
டம், நிருத்தம், சந்தஸ, சினைஷ்,
கலபம் என்னும் ஆறு நூல்கள்,
310

அங்கஹீனா, 343

அங்காகமம் - சைனோகமம் மூன்ற
னுள் ஒன்று, இது பன்னிரண்டு
வகைப்படுமென்பா, 316

அங்காடிவீதி, 94

அங்கி - அககினி, 194, 319-20

அங்குசம், 45, 204, 306

அங்கோத்தர நிகாயம் - ஸூத்தர்
பிடகத்தின் பேருறுப்பினு

ஒன்று இஹிற் பிரததய : தபிர
மாணதகின் இலககணம கூறப
பட்டுளதெனபா, 299.
அசசமென்னும மெயப்பாடு, 111
அசசவவாரியா - குதிரைவீரா, 381
அசசவினி, 122
அசதது, 362
அசீரி, 172
அசலன் - பசவயிறிறிறிறந்த ஒரு
முனிவன், 147
அசனனவுள்ளவுபயதனம விகலம்,
361
அசனனு, 361
அசனிரீவகம்-கட்டியவகாரனுடைய
பட்டதது யானை, 45
அசாதாரணம், 356
அசிததம் நான்குவகை, 355-6
அசிததேசகம்பனா - ஒருமுனிவா,
147
அசசிபாவனை, 383
அசுப்பாவனை, 387 - 9
அசுமபு - சிறுதிலலை சேறு, 96
அசுரத்தசசன, 84, 236
அசுரா பலவகையா, 82
அசுரகோஷ போதிஸததுவா -
புத்த சரித்ததை வடமொழியிற
காப்பியமாகச் செய்தவா, 111,
268, 381
அசைலை (ஐ, ஓ), 34
அசோகமரம், 41, 267
அசோதரம் - ஐரவிவனமனென்னும
அரசனுடைய நகரம், 93, 104
அருசலி, 144, 154
அருசனம், 200
அருசிலோதி, 97, 255
அருசெவகமுந்ரா, 210
அருசெவசாயல, 69
அருசெவி, 59
அருசொல, 62
அருஞானம், 106
அரு - துன்பம், 139.
அட்டமிதிதி-பட்டினி இருத்தற
குரிய தினங்களுள்ளானறென
பாசைனா, அட்டமிபில் பகலி
வண்ணலாகாதெனபா தரும
துலுடையா, 35
அட்டிறசாலை - மடைப்பள்ளி, 218
அடா - தகடு, 163, 281

அடாநகரமுமாகள, 145, 166
அடப்பொழுட்டடை, 163
அடலருமுந்ரா, 179
அடிகுருவகோலம், 256
அடிகள், 34, 141, 230
அடசில, 230.
அடித்தொழில், 217
அடித்தோழி - முசறநேழி, 294
அடிதொடலாகிய குளுறவு, 201
அடிபிசுழத்தல, 206
அடிமனை, 204
அடியார்க்கு நல்லா - சிலப்பதிகார
உரையாசிரியா, 22, 30, 64, 109,
117, 183, 150, 200, 205, 208,
213, 328, 330, 332
அடியினையாகிய நாவாய, 120
அடிவிளக்கல, 271.
அடிதொழில், 176.
அடை, 197,
அடைக்கலம் - சரண, 366
அடைக்கரை, 96, 103, 168 17.,
230, 278, 301
அடையாளமலை - சோழபரமபுர
யார்க்குரிய ஆததுமலை போல்
வது, 46
அடைலை, 308
அண்ணத மொடாதல, 370
அண்ணல, 298
அண்ணத்தல, 130
அண்ணமலினி, 242, 255
அண்ணகு - பெயவம், 31, 179
அண்ணகா பேயோ, 78
அணி - அழகு ஆபரணம், 40, 49
அணிகலம், 94, 195
அணிமாதியோக சித்திகள் எட்ட
238
அணிபலம் அணிநதனறு, 100
அணுககள் ஐந்தது, 313
அணுககள்செறிந்த உலகம், 129
அணுக்கள நான்கு, 312
அணுகலணுகல, 225.
அத்தம் - அரியவழி, 145
அத்தமிகுருகுரியன, 271
அத்தி - அஸ்திகாயம், இஃது ஐந்த
வகைப்படும, நிகண்டவாத நூல
வழக்கு, 318.

அததிபதி - காந்தார நாட்டுள்ள
பூருவ தேசத்தரசன், நீலபதி
கணவன் இராகுலனுடைய தந
தை இவனது இராசதானி இட்
வயமென்பது, தன் னை
அனனும துறவு பூண்டோனு
மான பிரமதரும் நென்பவனது
கட்டளையால் அநங்கரை நீங்கிப்
பின் அதன் வடக்கேயுள்ள
அவந்திகரை இராசதானியா
கக கொண்டான், 102-4, 278
அத்திமல்லன் - கங்கவம்சத்தைச்
சாராத இரரசன், 207
அத்துவைதவாதிகள், 234
அத்பலோகம், 3
அதா - வழி, 145.
அத்தன் மாததிகாயம், 318
அத்சயம், 221
அத்கேவதை, 294
அதிமதுரம், 155
அதிராகுல வேந்தன், 206
அத்கேணி - உள்ளே மறைந்த
நாயுடைய கிணறு, கரப்புநீர்
கேனியென்றும் கூறப்படும்
இதனை, 'பிரச்சன்னகூபம்' என
பா வடதுலா, 211 - 2
அநதகாரம், 179
அநதணா, 58, 65, 142, 145, 147,
243
அதணா வீதி, 331
அநதணரிருவா, 149.
அநதணருவாதி, 146
அநதணான், 35, 247
அநதணா, 31
அநதப்புரம், 257 - 8
அநதம் - மரணம், 376
அநதரசாரிகள் - சாபணா, பௌத
தரில வந்திபெற்றோ, 332
அநதரஞ்செல்லும் மந்திரம், 182
அநதரஞ்செல்லுவோ, 225, 260,
298
அநதரத்தீவகம், 290
அநதரத்தீவு, 5, 83
அநதரத்திரியச செய்யும் மந்திரம்,
115
அநதரம், 87, 116, 172, 224, 275,
292.

அநதரி - தூக்கை, இவருக்கு
விந்தமலையில் தூராலம் உண்டு,
225
அநதிககாலம், 203
அநதிகமலை, 66, 274
அநதபென்னு மபசிலமெய்யாட்டி,
66
அநதில - அசை, அவலிடம், 92, 132,
150, 165
அநதிவருணை, 65
அநதீந்தணகதி, 67
அநதீந்தணணா, 111
அநதுவயம் - சோககை, 305, 352
அநயதாசித்தம், 355
அநவயஞ்சாதித்தல, 352
அநநதஞானி - மறகலி தேவன்
பெயர், 312
அநநவயம், 351, 362
அநாகாமி, 81
அநானமவாதிகள் - ஆனமாவென்று
ஒரு பொருளில்லை யென்ப
சொல்லுவோ, 355, 375
அநானமா, 388
அநித்தம், 233, 276, 317, 351, 353,
358
அநித்தவாதி, 354
அநித்தியம், 354
அநிநுதன் - பிரததியுமானமகன்,
57
அநுமான, 225
அநுமானம், 305, 309
அநுமானவளவையில் மற்ற அள
வைகள் அடங்குமென்றல், 350
அநுமானவிருத்தம், 354
அநுமானாபாசம், 365.
அநுமேயம், 305
அநைகாரதிகம், 355 - 6
அநோமதாசி - பழைய புத்தாகு
ளொருவா, 360
அபபவாணிகா, 329
அபபிரகலோகம், 3
அபபிரசித்த சம்பந்தம், 354
அபபிரசித்த விசேடணம், 354
அபபிரசித்த விசேடியம், 354-5
அபபிரசித்தவுபயம், 354
அபபிரமாண சுபலோகம், 3
அபபிரமாணபலோகம், 3

அப்பிரோக ஸாதனம் - தன்னை
எவ்வோனிலலாக கருவி இது
பகிசுருசு சிறையும் காலும்
போலவது சைனதுற் கொள
கை, 318

அப்பு - ிர, 319

அபுச்சி, 182

அபஞ்சிகா - காசியிலுள்ள ஓந்த
ணை வேதமோதுவிகருந் தொ
ழிலையுடையோன சாலியென
பவளுடைய கணவன், 142

அபராமம் - ஸூத்திர பிடகத்தின்
சிறுறுபயிலுள ஒன்று, 299

அபாஹம், 360

அபாவவளவை, 304, 307, 309.

அபிதாமபிடகம் - பெளத்தாகமம்

உன்னனுள்ளொன்று, 299

அபிதாமவகை, 366

அபிதாமாதத ஸங்கிரகம் - ஒரு
பௌத்ததூல இதில் அபிதாம
வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன, 366

அம்பரிடன - ஓரச்சன், 179

அம்பலபீடிகை, 150, 152, 158

அம்பலம், 7, 152, 159, 178, 185,
191, 196, 215, 218, 223-4, 250-
51, 235.

அப்பி-கப்பல, 316

அம்பு, 95, 195

அரபுக் கூடு, 221

அமமானை, 252

அமங்கலம், 388

அமங்கலை, 225

அமயக்கணக்கா, 12

அமயம், 111

அமா, 111, 198

அமாகாதலன், 197

அமாநகை, 149

அபரகம், 65

அமரசுந்தரி, - பூமிசூத்ர னென்னு
மரசனுடைய மனைவி, புண்ணிய
ராசனைவளாத தாய், 9, 281

அமரமுனிவன்கத்தியன், 2, 242

அமரா, 367

அமரர்கணம், 164

அமராகோன, 194, 342

அமரா கோணை, 150

அமரன், 248.

அமராபதி, 340

அமலை - திரை, 178-9

அமனி, 39, 89, 193

அமிரதம் - உணவு, 123, 126.

அமிரதுழைதம் 48

அமிழ்தம் நான்குவகை, 337, 345

அமுதசூரி - தெனமதுரையிற் கலா
ரியமத்தளங் சிந்தாதேவியால
ஆபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கப
பட்ட தெய்வத்தன்மையுள்ள
ஒரு பாததிரம், இது தன்னுட
பெய்த அன்னத்தை எடுக்க எடுக்
கக் குறையாது மேன்மேலும்
வளரச்செய்யுந் தன்மையை உ
டையது, சிலகாலம் ஆபுத்திரன்
கையிலிருந்து பலவுயிர்களுக்குப்
பசித்தயரைப் போக்கி மணி
பல்லவத்துள்ள கோமுகியென
னும் பொய்கையில் அவ்ளாவிடப
பட்டு அதிற் சிலநாட்கிடந்து
அப்பால் மணிமேகலை கையிற்
சென்று தங்கிப் ப் உயிராகநு
டைய பசித்துயர்களைப் போக்
கியதன்றிக் காயசண்டிகை
யென்னும் ஒரு வித்தியாதர மங்
கையினது தீராப்பசியாகிய பஸ
மக் வியாதியையும் போக்கிற்று
இஃது அறஃனாதி, ஆருயிரமரு
து, உயிரமருது, ஐயக்கடினா
தி, கடவுட்கடினா, கடினா
தெய்வப்பாததிரம், பசிப்பிணி
மருந்து, பலாதொழு பாததிரம்,
பாததிரம், மாபெருமபாததிரம்,
வணங்குறுபாததிரம், விஞ்சைப்
பாததிரம் எனவும் இந்நூலுள்
வழங்கப்படும, 6, 121, 123, 132,
141, 152, 166, 177, 185, 205,
237, 277, 285, 333, 341, 348

அமுதபதி - இரவிவனம் னென்னும்
அரசன் மனைவி, தாரை, வீரை,
இலக்குமி யென்னும் மூவரையும்
பெற்றவன், 104, 132

அமுது, 111, 166, 180

அமுதுறு திஞ்சொல, 50

அமுாததம், 357, 361, 368

அமுாததி - உருவமில்லாதது, 318

அமை - இல்லாத, 40.

அமைச்சர் - மந்திரிகள் அமாத
தயரெனனும் வடமொழிச்
சிகைவு இவர்கள் அரசாங்குரிய
ஐம்பெருங்குழுக்களில் ஒருவரை
யினர், 13

அமைச்சியல் மறுகு, 331

அமைத்தோன், 37

அமைதி, 52

அமைவுறு, 276

அயாததல் - மறத்தல், 193, 203,
256, 260, 279, 286

அயாதல், 223

அயாநது - மறந்து, மனந்தளாந்து,
நிரம்பி, 20, 62, 65, 92, 130,
210, 214

அயாந்தொழிதல், 235

அயலுருக்கோடல், 260

அயாவுநாதது, 222, 239

அயிராணி - இந்நிராணி, 37

அயினி, 39

அரசசனை, 94

அரசுதாசி - பழைய புத்தாக்களுள்
ஒருவர், 369

அரஹது, 81

அரங்கக்கூத்தல், 189, 266

அரங்கம் - ஆடிடம், 42, 87, 165

அரங்கியன் மகளிர், 88

அரங்கினிலக்கணம், 195

அரங்கு, 159, 189, 213

அரங்கு ஏழு - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்திலுள்ள புத்தாலபத்திலிரு
ந்தவை, இந்நிரலிகாரங்களுள்
ஒரு கூறப்படும், 332

அரசநீதி, 52

அரசமரம், 122, 297

அரசர் கொடுங்கால செலுத்தது
லால் யாவரும் தத்தமநிலைதொ
றல், 261

அரசர் முறைசெயினலது பெண்
டாகருக்க கற்புசெறிவாது, 252.

அரசர் புத்தத்திலிறவாது முப்புற
நிற்பின் அவர்களை மேலு
கடைவித்தற்கு அவர்களுட
மபைத் தருபபையிற் கிடத்தி
வாளாற் போழ்தல், 254

அரசருரிமையிலாடவ னுகார், 257

அரசவன்னம், 43

அரசராள செலவம், 165

அரசியல் வழக்கு, 51 - 2

அரசியன்மறுகு, 331.

அரசினங்குமரன், 68

அரசுக்கெடுத்தலம்வருதல், 57

அரசுதலைவேகியவருமறையந்தணன்,
128

அரசுதை, 82

அரசர், 256, 330

அரமியம் - நிராமுற்றம், 136

அரஹம் - பாம்பு, முழக்கம், 89, 90
104, 222, 224, 260

அரவாயக்கடிப்பகை - வேம்பு, 38,
90

அரவு, 222, 265

அரற்று - வாயவிட்டழுதல், 36, 53,
136, 377

அரன், 37

அராகம், 298

அராந்தாணம், 30, 34, 56

அராவரசு, 105

அரிகஞ்சுரல், 65

அரிணம், 60

அரிது பெறுகிறப்பு, 190

அரிபுரம், 215

அரிவட்டவாக்கம் - ஆறு பகையின்
கூட்டம், எவ்நது, காமமுதல்பு
ஆற்றையும், 124.

அருகத்தானம், 34

அருகத்துக்கள் - தியானங்கள் ஐ
தனுள் நான்காவதில் தேறிப
வர்கள், இவர்கள் உடம்பு நீ
கியவழிப் புத்தபதம் பெறுவோ
ர், 383.

அருகன் - பக்குவி, 316, 335

அருகிலேனன், 243

அருங்கடி, 257

அருசுன்னனாகிய பேடி, 39

அருடகண் கழிக்க, 241

அருண்மொழி, 59

அருண்ணிவு - நற்குணம் பத்தினு
ளொன்று, 374

அருத்தாபத்தியளவை, 303, 306,
309

அருந்ததி, 194.

அருந்தவர், 71, 182, 271, 340

அருந்திறல், 115, 252
 அருந்துநாசாலை, 218
 அருந்துயா, 141
 அருந்துயிராமருந்து, 286
 அருந்தெய்வம், 68
 அருந்தேமாரத, 159, 192
 அருப்புக்கணை, 195, 223, 282
 அருமபசி, 128, 157, 216, 263
 அருமபல, 51, 192, 222, 224
 அருமபெறவினமை, 255.
 அருமபெறனமனையாள, 118
 அருமபொருள், 177
 அருவி, 180, 182
 அருவரு, 237, 271, 369-70, 372, 375, 377
 அருள் - அன்பு, காரணத்தாற்றோன்றும் விளி, கட்டளை, 32, 131, 135, 146, 213, 215
 அருளபுரிநெஞ்சு, 215, 218
 அருளறம், 104, 140, 161, 230, 238, 274, 291, 333
 அருளறம் பூண்டவொருபெரும் பூடகை, 61
 அருளிககேட்ப, 9
 அருளின இலக்கணம், 32.
 அருப்பபிரமா - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் 28-ஆவதான ஆகாசநந்தியாயதன் லோகம் முதலிய 4 உலகங்களிலும் முறையே தங்கும் நான்குவகைப் பிரமகணங்கள் இவைகளைத் தியானம் ஐந்தனுள் ஐந்தாவதில் தேறினவாகளென்பா, 81
 அருப்பபிரஹ்மலோகம் நான்கு, 3
 அராமதியிரும்பு, 200
 அல, 145
 அல்லல - துன்பம், 263
 அல்லவை-பொய்முதலியவை, 247
 அல்லறம் - பாவம், 175
 அல்லி - அகவிதழ், 228
 அல்லியங்கோதை, 115, 234.
 அல்லியம் - புறநாடகம் பதினென்றனுள்ளேயு, இது திருமாலாலுடன இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 37.
 அலகதம் - அரக்கு, 104
 அலகில பலனுயிர், 272.

அலகை, 307.
 அலங்கல, 48, 222
 அலச - வருந்த, 102
 அலததகம், 76, 104
 அலததம், 104
 அலததற்கால, 166, 342
 அலமவருதல, 57
 அலா - பலரறிய நிகழ்த்துஞ் சொல், மலர், 4, 20, 46, 245, 284
 அலா கெய்தல, 30
 அலரிமால, 58
 அலருறுத்தல 224
 அலவலைமை - மனத்திறநோற்றியதை ஆராயாது செய்யுந்தனமை, 182
 அலவுற்று - சுழன்று, 45 - 6
 அலவைப் பெண்டிர் - வியப்பினர்கள, 14
 அலைக்கொல், 146
 அலைத்தல, 130
 அலைவலைமை - அலவலைமை, 142
 அவயயிப்பாவப்பிரகரணம், 144
 அவ்வியம், 56
 அவ்வையார் - தாயமார், 132
 அவத்திறம், 80
 அவதி - எல்லை, 239
 அவந்திக்கொல்லா, 212
 அவந்திற்கரம், 103, 278
 அவந்தநாடு, 167
 அவம் - வீண, 85.
 அவம், ததல், 157
 அவல் - உணவின விசேடம், 303
 அவல்பபிறறுறை, 80
 அவலம் - வருத்தந் தோன்றி நிறமல, 53, 261, 263, 377
 அவலவெவ்வீண, 232
 அவர், 380
 அவி - தேவருணவு, 165
 அவிதைய - துவாத்ச நிதானத்துள்ளுன்று, பேதைமை, 369
 அவிரயம், 89, 209, 265
 அவிராசவாதி, 354.
 அவிறகாசசி, 165
 அவிப்பலி - வீராகள தங்களுய் நைப் பலியாகக் கொடுத்தல இது புறப்பொருளின பகுதியாகிய வாகைத் திணையின ஆறைகளுள்ளொன்று, 70.

அவையம், 144
 அமகு, 195
 அமுல - விடம், 259, 291
 அமுலவாயசகடலை, 75
 அமுலீமம், 171
 அமுலோம்பாளன், 57
 அமுற்கணை, 150, 259
 அமுற் பிய குமிசி, 75
 அழிகுலம், 147
 அழிதகவு, 136
 அழிபுளமலைதகாயதுறககம், 125
 அழியல - வருந்தாதே, 153
 அழிவினாள் - வருத்த முடையாள, 20
 அழுகுடை யாககை, 31
 அழுகுறங்கை, 73
 அழுகல்-வாயவிட்டமுதல, 53.
 அமுலம் - பரப்பு, 95
 அமுலிளிப் பூசல, 73
 அமுழி - அமுதது, 65
 அளக்கா - கடல், அளத்தைபுடை
 மயின் இப்பெயா பெற்றதென
 பா, 179
 அளவா - அளத்தற்றெழில் செய
 பவா, 324
 அளவு அளவியென நிறல, 298
 அளவை - அளத்தல, 127
 அளவைகளுள் இக்காலத்து வழ
 மதுபன், 309
 அளவை பத்து, 303, 308
 அளவையிரண்டு, 349
 அளவையிலக்கணம், 350.
 அளவைவாதம், 349
 அளவைவாது, 303, 309, 325 334
 அளியன் - அளிக்கத்தக்காண், 174
 அன், 224
 அறபுக்கடன், 298
 அறபுதக்கிளிவி, 227
 அறபுதக்கதி - இருத்தி, 268
 அறபுதப்பாவை, 92
 அறபுதம் - ஆசனியம், 132
 அறவகாவாசசுற்றுடைப் பூதுகில்,
 39
 அறறைப்பரிசாரம் - விலைமாதாகள
 ஆடவரிடத்து அன்றன்று வாட
 கும விலை, 266

அறக்கதிராழி, 61, 110, 298
 அறக்கோட்டம், 7, 202
 அறக்கோல்வேந்தன், 165
 அறங்கடை - பாவம், 130
 அறங்கரியாகவருளசாந்து, 131
 அறங்கேட்டல், 276
 அறச்சாலை-தருமசாலை, 332, 344
 அறச்செவி, 106, 108.
 அறஞ்சாற்றல், 141
 அறஞ்செய மாககன், 156
 அறத்தகை முலவன், 337
 அறத்தகையாசனம், 100-101.
 அறத்திறக்கது, 339
 அறத்தின் வித்து, 113, 130
 அறத்தினிலக்கண்ட, 291
 அறத்தினீட்டிய பொருள், 178
 அறத்தோயனம், 68
 அறத்தருசாலபு, 223
 அறத்தருநெஞ்சு, 146
 அறநெறிச்சாரம், 106
 அறம் - புண்ணியம், இஃது அருள
 மம், அறபுகொளறம், தாங்க
 நல்லறம், நல்லறம், பெருண்ம
 சால் நல்லறம், மலையாவற
 மிக்கவறம், முன்னவன் போது
 யின் நல்லறமென்று இ
 னூ லுள் வழங்கப்படும், 105
 114-5, 177, 179, 216, 232, 247
 384
 அறப்பாடு, 108, 115, 161
 அறம் மூவகை, 366
 அறம் துணையாவது, 218
 அறமொழி, 121
 அறம் - கருமணல, 219
 அறல் லீளங்கும நிலாமணல், 97
 அறவணவடிகள் - காவிரிப்பூ
 பட்டினத்திலிருந்த புத்த சங்க
 ததுள்ள ஒரு முனிவா, கோட
 லா கொலை புண்டது கேட்டு
 வருந்தியடைந்த மாதவிக்கு
 தருமோபதேசஞ் செய்து துன
 பற்றித்திறவுபூண்செய்தோ
 பா தபங்கயம் லையை ததா
 ம தரிசித்ததன்றித் துச்சயனென
 னும் அரசனையும் மனைவியரோடு
 சென்று தரிசிக்கும்படி செய்த

வா, மணிமேகலைக்கு ஆபத்தி
தீரன வரலாற்றையும் அமுத
சரபியன பெருமையையும் உண
வளித்தலின் விசேடத்தையும்
எடுத்துக்கூறிப் பலருடைய
பசித துன்பங்களையும் பீபாகரு
மாறு செய்ததன்றி அவளை வறிப
படுத்திய ஆசிரியரும் இவரே
தீவதிலகையாலும் நகரிற்பா
வைத் தெய்வத்தாலும் நிரம்பப்
புகழ்ப் பெற்றவா காலிரிப்டும்
பட்டினத்தைக் கடல்கொண்ட
பின்பு வஞ்சி நகரத்தை யடைந
து அவலிடத்தே துறவு பூண்டி
ருந்த கோவலன் தந்தையோடு
அளவளாவி அப்பாற் காஞ்சி நக
ரஞ் சென்று அங்கே தவமிடிக
திருந்தாரா, தமமை உணங்கு
வோராகு, 'அறிவுண்டாக' என
றும், 'வாயவதாக நினைப்ப
பாட்டறம்' என்றும் இவா ஆசி
கூறியவாற்றால் எல்லோரும்
எப்பொழுதும் ஞானமுடையரா
கவும் தரும்முடையராகவும் இ
ருத்தல் வேண்டுமென்றெண்ணி
யிருந்தாரென்றும், "நரைமுதி
யாககை நடுங்கா நாவ் னுரைமு
தாளன்" என்றும், "நாததொலை
விலலை யாயினுந் தளாநது, மூத
தவிவ யாககை வாழ்கபலலா
ண்டு" என்றும் கூறப்பட்டிருத்
தலால் இவா மிக்க மூபபுறறும்
சிறிதும் சொல்வனமை குன்ற
திருந்தாரென்றும் தெரிகிறது
இன்னும் 'பழுததுமாதவன்'
எ-ம, 'துணி பொருள் மாத
வன்' எ-ம, 'நன்றறி மாத
வன்' எ-ம, 'மறவன் தீதத் மா
சுறு கேளவி, யறவணவடிகள்'
எ-ம, 'அல்லவை கடிந்த வற
வணவடிகள்' எ-ம, 'அறநதி
கழ நாவி னறவணன்' எ-ம்,
இந்நூலில் ஆங்காங்குச் சிறப்
பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தலால்

இவ் து தூயமை முதலியன
இனிது விளங்கும், 6, 25-6 51,
113 - 4, 124, 132 - 5, 141,
152, 161, 165 - 6, 186, 232,
237-8, 250, 266, 270-71, 277,
289-90, 325-6, 334, 339, 344,
346, 349
அறவாசு, 290
அறவாரி, 100
அறவாரி, 61, 348
அறவாரியாளவோன, 67, 113
அறவி - அறத்தையுடையது, 110,
137, 234
அறவி நாவாய 110, 120
அறவியான- அறத்தோடுகூடியவன்,
20
அறவிலைபகாவோ, 128
அறவிலைவாணிகன் - பொருளைவி
யாகக் கொடுத்து அதற்குத்தரு
மங்கொள்ளும் வியாபாரி, 123
அறவுரை, 106
அறவெயில், 230
அறவோர் - முனிவர், 216, 218
அறவோன் - புத்தன், 99, 107, 134,
178, 343
அறன், 166, 233-4, 276
அறனோம்படை, 218
அறிதலுமறிதியோ, 229, 235
அறிநட பிறவியன், 107
அறிப்பிறப்பு, 108, 115
அறிபொருள், 234.
அறிப்பாப்பாலகன், 79.
அறிவனூல், 306.
அறிவிலலாத சிறியா, 166
அறிவு, 52, 83, 141, 198
அறிவுண்டாகவேன்று கூறல், 271
அறிவுதலைப்பட்ட ஆயிழை, 255
அறிவு திரிதல், 255-6
அறிவு பாழாதல், 103
அறிவு பிறிதாகியது, 193
அறிவுரைத்தல், 223
அறுகு } - அறுகம்புல், 137
அறுகை }
அறுசுவை, 337, 345
அறுவை, 75.

அறுவையா - உடைபெயர்வாரா, 331
அறை - உவமவுருபு, ஒசை, 32, 50-51, 217, 224

அறைகூழல் 7

அறைநதனா சாற்றல், 229

அறைபோகமைச்சா - கீழறுக்கும் மந்திரிகள், 14

அறைபோதல், 32, 97

அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத்தின்கண் நிகழும் பேயம், 32

அன்புகொள் அறம், 335

அன்புடனளைய அருண்மொழி, 59

அனமகன், 386

அனநிறசேவல், 65

அனநிறபேடை, 65

அனநறப்பகல், 106

அனநச சேவல், 64, 98, 208

அனநதானம், 156, 333

அனநப்புள், 40, 65, 208

அனநப்படையம் - ஒருதமிழ்தூலகத்தியருபமாக உள்ளது, இது தருக்கசங்கிரக தீபிகையெனவும் பெயர்பெறும், தாமியற்றிய வடமொழித் தருக்கசங்கிரகத்திற்கு உரையாகத் செலுங்குகரிய அனநமபட்டொனபவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுப் பின்பு திருவாவடுதறையாதினச சிவஞான யோகிகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது, 350

அனநமுட்டல், 350

அனநதா - கள்ளையுண்டமையால் உண்டான செருக்கு, 90

அனுமானம், 350

அனுமானவளவை, 303-5, 309, 323 - 4, 349

அனுமானவாபாசம், 365

அனுமானவிருத்தம், 354

அனுமானஸூத்திரம்-ஒரு பெளத்ததூல, அனுமேயத்தினிலக்கணங்களைக் கூறுவது, 350

அனுமேயம் - பெளத்தர்களுடைய பிராமணமூன்றனுள் ஒன்று, 305

அனுவாதம் - முன்னரே பெறப்பட்டதொன்றை வேறொன்று

விதித்தறப்பொருட்பெயர் பின்னருடைய எடுத்தோதுதல், 2

அனையது, 52, 180

அவதாரங்கலைம், 231, 365

அவதாரங்கமாராகம்-ஸமயியகத்திருஷ்டிமுதலியவற்றையுடைய வழி, இது நமோக்கமெனறும் கூறப்படும் 381

அஸதேயம் - திருடாமை, 231

அஸங்கிரகம் - இரவாமை, இஃது அப்பிரதிககிரகமெனவும் வழங்கும். இவ்வாறன்றிப் பொருள்களைப் பின்பு வேண்டுமென்று சேகரித்து வைத்துக் கொள்ளாமையென்றும் பொருள்கூறுவா, 231

அஸமஜஞாஸ்ததுவலோகம், 3
அஹிமஸாபரமோதாம் - கொல்லாமையே தருமங்களுள் மேலானது, 61

அஹிமஸை - கொல்லாமை, 231

அஹிமஸாதமுனிவா - கௌதமா, இவா நையாயிக மதாசாரியாகாலிற் கண்ணுடைமையின் இவருக்கு இப்பெயர் வந்ததென்பா, 309

ஆ - பசு, 103, 143, 145, 150, 163 - 4, 306

ஆக்கினையபுராணம் - ஒருவடதூல, பதினெண்புராணத்துள்ளொன்றெனையிரக கிரந்தங்களை யுடையது, 105,

ஆகம், 224, 257

ஆகமம், 309, 316

ஆகமவளவை, 303, 306

ஆகமவிருத்தம், 354

ஆகாசம், 318-9

ஆகாசானந்தயாயத்தனலோகம், 3, 81

ஆகாயகங்கை, 2

ஆகாயகமனம், 219

ஆகாயசாரிகள் - சாரணா, 298

ஆகாயப்பூ, 387

ஆகுபெயர், 36, 45, 96, 143-4, 182

ஆங்கண், 5, 47, 181

ஆங்கத்து, 69, 76, 80, 101, 116, 130, 136, 186, 235, 237, 373

ஆங்கவா 113 131-5, 152 154
 ஆங்கவவா 68 87, 184, 218, 251,
 264
 ஆங்கவனா, 62 68, 102, 112 - 3,
 138 157 182 - 3, 199, 248, 251,
 258 265
 ஆங்கலவா, 140, 168
 ஆங்கனம், 25, 29, 121, 131, 170-
 7
 ஆங்காரவிகாரம், 319
 ஆங்கு 186, 232, 278
 ஆச்சரியம், 167
 ஆசனம், 99 - 100 100-7 109, 155,
 271
 ஆசனமரையறுத்தல் - உவளுசெய
 லோதருசிய சீயமம் எட்டினு
 ளொன்று, 386
 ஆசாநாயகன் 222
 ஆசாரககோவை - ஒரு தமிழ்நூல்,
 சங்கமருலிய பதினெண்கீத
 கண்க்கிள்ள ஒன்று. இந்நூல்
 செய்தவா பெருவாயினமுள்ளி
 யாபென்பா, 132, 300.
 ஆசிரியா நச்சினாகக்கிரியா, 16-7,
 251-2, 311
 ஆசிரியன், 125
 ஆசிரயாசுத்தம், 355
 ஆசீவகநூல், 311
 ஆசீவகமதம், 312 315
 ஆசீவகவாதம், 325
 ஆசீவகவாதி, 325
 ஆசீவகன் 325
 ஆசையறுத்தல்-நற்குணப் பதினாறு
 ஒன்று, 374
 ஆட்டியலைத்தல், 116
 ஆட்டுவாணிகா, 329,
 ஆட, 181
 ஆடகம், 47
 ஆடமஸூக - இவ்வுவகத்திலுள்ள
 மலைகளுள் ஒன்று இது சமந்த
 கூட்டுமொறும் சமட்டென்றும்
 சமனெளியென்றும் வழங்கப்
 பட்டிம இதன் உச்சியில் புத்தது
 டைய பாத்தீடம் உண்டென்பா,
 119
 ஆடாருகு, 42
 ஆடலபாடலக்கு, 195
 ஆடலபுணாத்தல், 88

ஆடலவகணிகை, 118
 ஆடலாசிரியன் - நிருத்தகன், பரத
 நூலுடைய பஞ்சாசிரியாக
 னான் என்பவன் 87
 ஆடவா, 29, 41, 90, 188, 159,
 199
 ஆடவா குறுகா அருங்கடிவரைப்பு,
 257
 ஆடி, 99, 210.
 ஆட்டம், 236.
 ஆடியசாரதம், 172
 ஆடியசாயல், 20
 ஆடுங்குத்தியாணியியபோல வேலா
 ரேரணி, 136
 ஆடை, 181, 195
 ஆண்கடன், 124.
 ஆண்டிலைப்புள் - ஆணமகனதுசலை
 போன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகை
 பபட்சி, 73-4
 ஆண்டிலைப்புள் தலைமுளைதினனல்,
 78,
 ஆண்டு, 156, 181-2
 ஆணமகன், 73
 ஆணு - நேயம், 2
 ஆணை - கட்டளை, 32, 85, 217.
 ஆத்தன், 299, 311
 ஆத்திப்பூ, 322
 ஆத்திமாலை - சோழர்களுக்கருகிய
 அடையாளமலை, 16
 ஆத்திரேயம் - ஒரு நடனநூல், வே
 தாயகமாகிய கற்பவகைகளுள்
 ஒன்று அததிரிமுனிவரார செய்த
 யப்பட்டு, 310
 ஆதிசானமுனிவன், 86, 100
 ஆதிமுதலவன், 67, 113, 136, 141
 347
 ஆதிரை - சாதுவன் மனைவி; ஒப்ப
 யாவிலலாக கற்பிள்ள இவள்
 தன் கணவன் இறந்தானென்ப
 து கேட்டு உயிரை விடுத்தறகுத
 தீயிற பாயநது அது சுடாமை
 யால் வருத்தமுற்றிருநது, 'உ
 கணவன் விரைவில் வருவான்
 எனக்கூறிய அச்சிரிசாயக கேட்டுப்
 பின்பு அவ்வண்ணமே கணவன்
 வரப்பெற்று அவனோடு கூடி
 வாழநிருந்தான் மணிமேகலை
 இறந்தபொழுது, 'பாரக மடவ

சுலம் பசிப்பிணியறுக ' எனறு சொல்லி அமுதசுரபியில் முதலிற் பிச்சையிட்டவன் இவ ளே, பத்சிளிப பெண்டிரென றும் வானநரு கற்பினனென றும் இந்நூலிற் சிறப்பிக்கப்பட்ட வன், 7, 168-73, 177-8

ஆதுலமாக்கள் - மிக்கவறுமையை யுடையோர், 45

அநநிரதேசம் - தெலுங்குநாடு, 207

அந்நிகம், 310

ஆபதன் - உண்மையையே சொல்லு பவன், 306, 316.

அபபி - சாணம், இது வடமொழி யில் 'கோபுரீஷம்' என்று கூறப் படும, 212

அபததம்பம் = ஆபஸ்தம்பம் - ஒரு வடநூல், இது வேதாங்கமாகிய கற்பவர்க்குள்ள ஒன்று ஆபஸ்த ம்பம் முனிவரார் செய்யப்பட்ட து, 310

ஆரபணங்குளில்லாத தோற்றம் - இயற்கை அழகு, 10

அபஸ்தம்பகருஹயம் - ஒரு வடநூல், ஆபஸ்தமப முனிவரார் செய்யப் பட்டது, இவ்வற நெறியைக் கூறுவது, 90

ஆபாஸவரலோகம், 3

ஆபுத்திரன் - சாலியின் புதல்வன் பிறந்தநாள தொடங்கி ஏழுநா ளளவும் ஒரு பசு பாலூட்டி வளராக வளராததன்மையால் இவன் இப்பெயர் பெற்றான், அன பும அருளுமுடையோன் தென் மதுரையிற் கலாசியமத துள்ள சிந்தாதேவியால் அமுதசுரபி யென்னும் பாததிரம் பெற்றுப் பலவுயிரகளுக்கும் உணவளித் துப் பாதுகாதது மணிபல்லவத் தில் இறந்து பின்பு சாவகநாட் டுள்ள நாகபுரத்திற் (Nagpur) பசுவயிற்றிற் பொன்முட்டை யில் தங்கிப் பிறந்து புண்ணிய ராசனென்று பெயர்பெற்றவன், 6, 8, 121, 123, 132, 135, 142-3, 146, 151-6, 159, 162-5, 185, 233, 248, 274, 276, 281, 286

மபல, 90, 328

அமகன், 114, 117

ஆபாதிநிகை - எருலகைத் தோறகரு வி, 88

ஆயக்குடி, 306

ஆயகமுல், 215

ஆயதொடி, 237, 259

ஆயத்தாரா, 26

ஆயதனம் - இடம், 375

ஆயபிறவி, 118

ஆயம் - மகனா கூட்டம், 88 - 9, 270, 273-4

ஆயமெட்டு - எண்பேராயம், இவை அரகங்களுக்குச் சகாயஞ் செய வேராகாகிய எண்கையினரு டைய கூட்டம் இவற்றை அடி டமகாவாகக்மென்பா வடநூலா, 13

ஆயிதமு, 210

ஆயிரகண்ணேன, 158, 194, 265

ஆயிரவாரத்தாழியச்சிருந்தடி, 63, 126

ஆயிழை, 101, 185

ஆயினும் - விகற்பப்பொருளைத் தரு வதோர் இடைச்சொல். எண்ணி டைச்சொல், 52, 71, 253, 291

ஆபுதங்கன் ஐந்து - சங்கம் முதல் யன், திருமாலுக்குரியவை, 38

ஆரகை - நிறைதல், 91

ஆரத்தவாயன், 35

ஆரத்தி, 139

ஆரபுனைதெரியல், 211

ஆரங்கண்ணி, 16

ஆரூரா, 153

ஆரணங்காகிய பெருமபெயர்ப் பெண்டிர், 191

ஆரணங்காகிய வருநவன், 182

ஆரணவுவாதத், 112, 148

ஆரணவேதம், 311

ஆரம், 210

ஆரவாரித்தழைத்தல், 43

ஆராமம் - உண்டாகக்கப்பட்டசோலை, உபவனமென்றும் வழங்கப்படும, 5, 259

ஆராமம் - தெலிட்டாமம், நிரம் பாமை, 376

ஆரிடை - அரியவழி, 70, 145, 252

ஆரியப்பேடி - அரியசக்தத்திரிற் பேடி, 37

ஆரியபரியேஷண ஸூத்ரம் - மத
தீயமநிகாயமென்னும் தூலின
பகுப்பினுள்ளொன்று இதிலுபுத்த
சரிதர கூறப்படும், 366
ஆரியவாசா - கணகன விசுபன முத
லியோரா, 301-2.
ஆரியனமைதி, 233, 276
ஆரிருள, 105, 203
ஆருயில் தமிழேன, 78
ஆருயிலாடடி, 79
ஆருயினமையினரும்பிணியுற்றோ,
184
ஆருயிர், 237, 259
ஆருயிர் மருத்துவ, 180
ஆருயிர் மருத்து-சோறு, 111, 123,
130-31, 178, 237, 342, 344
ஆருயிர் முதலவன, 155, 159
ஆருயிருண்டது, 78-9, 225
ஆருயிரோம்புகன, 155, 158, 161
ஆருயிரோம்பும் ஒரு பெருமபூட
கை, 32
ஆல, 307.
ஆலமா செலவன - சிவபெருமான,
39
ஆலும் - ஆடும், 94
ஆலுமயில், 43
ஆலோ, 73
ஆவணி, 121
ஆவதை, 236
ஆவதொன்று, 80
ஆவம் - அம்பறத்தானி, 221
ஆவி - புகை, 356
ஆவினகடைமணியுஞ்நா நெஞ்சுசுட,
252
ஆழகடற் பவவம், 44
ஆழி, 252
ஆழித்தாழி யகவரை, 81
ஆழிதொட்டான், 252
ஆழியங்குன்றம் - சக்கரவாளகிரி, 83
ஆற்றரூப்பாலகா, 75, 91
ஆற்ற மாக்கள், 183, 205
ஆற்றமாக்கள் அரும் பச்சையோவோ,
128
ஆற்றிடைப் பெருமபோப்புரிதல,
214
ஆற்றதல - உதவுதல, 158
ஆற்றநதுணை, 183, 295
ஆற்றநாககளிப்போ, 128

இறறுப்படுத்தல, 38
இறறுவது, 123, 153
இறறிமரபினநிகதோரா, 17
இறு - யாறு, 219
இனமா, 359
இன்றவா - அமைந்தவா, 22
இனநதம், 23
இனைத்தேனாய, 7, 220
இஸதானம் - பலரும் வந்திருத்த
குரிய சிறுத்த இடம் 34.
இகத்தல், 140
இகநத வட்டுடை, 37
இகல், 222
இகலுளநதூரத்தல, 213.
இகலெரிப்பொத்தி, 222
இகலம் - அறையும், 15
இகலிகம் - குறிப்பு, 222
இகலிவள் - இவள், 223
இசைக்காரா - பாணா, 330
இசைச்சொலளவை, 127
இசைத்தல, 206
இசைப்பாடல், 210
இசைப்பாணா - பாணச்சாத்தியருள
ஒருவகையாரா, 330
இசைப்படுத்திஞ்சொல், 53
இசையாசிரியன் - தோசாரியன்
பரத்தா லுட்குறிய பஞ்சாசாரிய
ருள ஒருவன், 87
இசையினிலிவக்குத தோற்றாட,
201
இசையுந - ஒப்பன், 40
இஞ்சி - கோட்டை, 64.
இட்டகாலத்தது, 231
இட்டசாபம் கட்டல், 296
இட்டுவாயக்கரண்டை, 34.
இடக்கா, 267
இடக்கை ஒருவகை வரத்தியம்
வினைககிரியைகள் இடக்கையாற்
செய்யப்படுதலின் இஃது இப்
பெயர் பெற்றதெனபா அடி
யாக்கரு நல்லாரா, 88
இடங்கா - முதலேச்சாதி விசேடம்,
327
இடங்கழிகாமம், 109, 196
இடங்கழிநெஞ்சத் திளமை யானை,
200.
இடங்கழி மானமலை, 109
இடபம், 121, 164

இடமவரையறுத்தல் - தவஞ்செய்
வாாககுரிய நியமங்கள் எட்டி
னுள் ஒன்று, 386
இடமுறை முழுமுறை வலமுறை
வாரா, 102
இடா, 154, 228, 232
இடவயம் - அத்தபதி எனலும் அரசு
னுடைய நகரம், காரதாராட -
டிற்றுருவதேசத்திலுள்ளது பூடி
வயமெனவும் வழங்கும், 103
இடவயின், 163, 237
இடிகுரான முழக்கம், 91
இடபுறுமுழக்கு, 14
இடிண், 32-3
இடிகண், 48 258, 266, 294
இடுங்கற்குன்றம், 211
இடுபிணக்கோட்டம், 84
இடுபொருள்-பிறாவாவிட்ட பொரு
ள், 216
இடுமை - துன்பம், 14, 49, 198,
376
இடுமணல், 180
இடுவானவேண்டி - இடவிரும்பி,
249
இடேம், 248
இடை - காலம், சமயம், 51
இடைச்சேரி, 306
இடைச்சொல், 189, 253, 291
இடைநிலை - நடுவில்நின்றல், 122
இடைநிலைவரைப்பு, 328
இடையாமம், 152
இடையிட்டமொழிதல் - தவஞ்செய்
வாாககுரிய நியமங்கள் எட்டினுள்
ஒன்று, 386
இடையிருளயாமம், 84, 93, 171,
193, 223
இடையினறு, 154
இடையூறு, 304
இணா - பூங்கொத்து, 98.
இணை - இரண்டு, 270-71, 275.
இத்தியுகதம் - சூத்திர பிடகத்தின்
சிறுறுபுக்களுள் ஒன்று, 299
இதழ - பூட்டல், 210.
இதன்முள், 41.
இதனூம், 203
இதை - கப்பற்பாய, 44, 46, 160
இநதியம் - பொறிகள், 859
இநதிரகுலம், 275

இநதிரகோடணை, 62, 86, 188.
இநதிரபாசம், 269, 349
இநதிரசிறப்பு, 128
இநதிரசனு, 328
இநதிரதருவன், 213
இநதிரலிகாரம் ஏழு - காலிரிப்பும்
பட்டினத்தது புத்தாலயத்தில்
இநதிரஞல் நிருமிகப்பட்டுள்ள
ஏழாங்குகள் புத்தசங்கத்தாரா
இருத்தற்கு இடமாக இருந்த
வை, சாரணாகள் இவற்றிலிருந்
து பொளத்தாக்கமங்களை உபதே
சிதராகளென்று தெரிகிறது,
298, 332
இநதிரவல்லின தோற்றம் தேவா
களுடைய தோற்றத்திற்கு உவ
மை, 67
இநதிரவிழா - அகத்திய முனிவா
கட்டளையின்படி தூங்கெயிலெ
நிந்த தொடித்தோட செம்பி
யனென்னும் அரசனால் தொட
ங்கப்பட்டு வருடாதோறும் காலி
ரிப்பும் பட்டினத்திற சோழ
பரம்பரையோரால் இநதிரனுக்கு
நடத்துப்பட்டுவந்த உற்சவம்,
இதனை நெடுமுடி கிள்ளியென
னுமரசன் செய்யாதொழிந்தமை
யாலேதான் காலிரிப்பும் பட்டி
னம் கடலாற கொள்ளப்பட்டது,
இஃது ஆயிரங் கண்ணோன
விழாவெனவும், விநதிர கோடணை
யெனவும், இநதிரகோடணை விழா
வெனவும், தீவகச்சாத்தியெனவும்
இநதூலில் வழங்கும், 14-5, 29,
31, 86-7, 269, 289, 347
இநதிரவிழா நடக்கும் நாட்கள் இரு
பத்தெட்டு, 12
இநதிரவிழாவிற்கு காரணம், 1
இநதிரன் - தேவராசன் அவன்
தூங்கெயிலெநிந்த தொடித்
தோட் செம்பியனால் விழாக்
கொள்ளும்படி வேண்டப்பட்
டான், மணிபல்லவத்தில் புத்த
பீடிகையை நிருமித்துத் தரி
சித்தோருடைய பழம்பிறப்பைப்
புலப்படுத்தும் பெருமையை

அதற்குண்டாககி அதனைப் பாதுகாக்கும்படி தீவதிலகையென னும செயல்பு பெண்ணையும் உயிததான உயிரகளைப் பாதுகாக்கும் ஆபுத்திரனாகு உரமளித்ததற்கு வருது தனவாந்தையை அவன மதிமாத்து தெரிந்து இரப்போரைக்காணுது அவன வருந்தும் உண்ணமமழை பெயவித்து எவலிடத்தும் வளமுண்டாகசு செய்தான, தனது ஆசனமாகிய பாண்டு கம்பாசத்தனது நடுக்கத்தால் உலகிலுள்ள அறிவியல்புடையார்க்குச் செய்ய வேண்டியவற்றையறிந்து விரைந்து செய்பவன் சாவகநாட்டுள்ள நாகபுரத்தரசர் இவன் பரம்பரை சீயார், 4, 12, 14, 16, 29, 118, 125, 128, 155-7, 165, 194, 222, 280, 342, 347-8
 3-திரன் ஆயிரங்கண் பெற்றது, 194
 3-திரன் மருமான, 275
 3-திரியம், 304, 306, 372, 375
 3-பி - சிபி, 308
 இம்பா, 296
 இம்மை, 35, 323
 இம்மய - ஒருமலை, செந்துட்டுவென்னுஞ் சேரன் பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகி உருவத்தைச் சமைப்பித்தற்கு வருவித்த கல் இம்மலையினதே, அதுமேருவென்றுங் கூறப்படும், 194, 293
 இம்மயவரம்பனெடுகு சேரலாதன் - ஒரு சேரன் அவன் வடநாட்டரசர்களை வென்ற இம்மயமலையின் தனது குமரிலச்சினை யாகிய விற்பொறியைப் பொறித்தமையால் இப் பெயர் பெற்றான் விடாச்சிலை பொறித்தவேந்தன் எ-ம, இம்மயவரம்பன் எ-ம, நெடுஞ்சேரலாதனென்றும் கூறப்படுபவன், இவனுக்கும் சிலப்பதிகாரங்கதைத்தலைவனாகிய கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோன கோவலனென்ப

வனுக்கும் சிறேகம் உண்டென்று தெரிகின்றது, 335-6
 இவிராதல், 31
 இயிழகடல்வரைப்பு, 183
 இமையமாலவரை, 301
 இமையவில், 194
 இமையோர், 200
 இயக்கம், 276
 இயக்கு, 49
 இயங்கலும்பியங்கும், 36.
 இயமாண் - யாகத்தலைவன், 309
 இயலகுண்ண, 60
 இயலபளவை - பிரமாணங்களுள் ஒன்று, இசனை ஸவப-உலிங்கமென்பா வடதுலார, 306
 இயல்பு - ஸவபாவம், 372
 இயல்புநயம் - நுற்றமை முதலிய நான்கு நயங்களுள் ஒன்று, 371, 385
 இயல்பு பன்னிரண்டு, 272
 இயல்பு மிகுத்துடை, 383
 இயலாசிரியன் - கலிஞ்ஞன் பரதநூலுட கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரியர்களுள் ஒருவன், 87
 இயவு - வழி, 143
 இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக்கிளத்தல், 307
 இயற்புபொருள், 272
 இயற்றல், 297
 இயன்ற - இயற்றிய, 47
 இயைநதுரை, 383
 இரணியகருப்பவாதிகள் - பிரஹ்மவாதிகள், 234
 இரத்திமனறம் - இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்று, 74 [331]
 இரத்தினங்களை விற்கும்வாணிகர், இரத்தினத்தீவம் - மணிபல்லவமென்னுந் தீவிற்கு அயலிடத்தே யுள்ளதாகிய ஒரு சிறுதீவு. இலங்காதீவமென்றும் கூறப்படும் இதில-புத்தருடைய பாதப்படிமை அமைக்கப்பெற்ற உச்சியையுடைய மலை (ஆடமஸ்க) ஒன்றுண்டு, 110, 111 - 20.
 இரத்தினபுரி, 119
 இரத்தினவேலைக்காரர், 212
 இரதநாணவாமுககை, 153, 197, 285

இரப்போர், 130, 157, 205
 இரவிசுலம் 268
 இரவில் தூயமையில்லாத ணவைப
 புதியாமை 231.
 இரவிவனமன் - அசோகர நகரத
 தாசன், அமுதபதியின் கணவன்,
 இலக்குமியின் தந்தை, 93, 104,
 132,
 இராககடைவேசை, 242
 இராகவன், 307
 இராகவேகம், 109, 196
 இராகி - கேழ்வரகு, இஃது எண்
 வகைக் கூலததுள் ஒன்று, 9
 இராசுலன் - உதகிபதியெனனும்
 அரசனாகு லபதி வயிறறிந்
 பிறந்தான், இலக்குமியின் கண
 வன் திட்டிவிடமெனனும் பாம
 பால இறந்து பின்பு உசயகுமர
 னாகப் பிறந்தோன், 104 - 6,
 109-10, 112, 118, 129, 197,
 231, 259, 279
 இராசசகிருக நகரம், 114
 இராசதானி, 167, 297
 இராசப்பெருந்தெரு, 41
 இராசமாதேவி - கெடுமுடிகுளின் ளி
 யின் மனைவி, உதயகுமரனுடைய
 தாய், மணிமேகலை கூறிய
 அறமொழிக்கடிகப் புத்திரசோ
 கம் நங்கினவன் இவளது இயற்
 பெயர் சீரந்தி. இவள் மாவா
 பரம்பரையிற் பிறந்தவள், 211,
 231-3, 253, 255-6, 256-3 261,
 264-5, 269-71
 இராசகுலி, 105
 இராததிரி, 203 - 4
 இராபபூ - இராதிரியில் மலரும்
 மலர், 323
 இராமர், 307
 இராமன் கடலை கடந்தது, 179
 இராவணன், 307.
 இரியல - கேசேல, 148.
 இரீதி - இருத்தி, 50.
 இரீதியு - இருத்தியு, 330
 இருங்கடலுத்த மண், 245
 இருசார், 141.
 இருட்கலப்பு, 152
 இருட்பார்வின், 60

இருடி, 147
 இருணமயகநம், 152
 இருத்தி-விகதி, 110, 230, 238
 268, 269
 இருத்தி-வில, 121, 164
 இருநெய்யகம், 229
 இருந்தேத துவா-மாகதா, 330
 இருநிதிகுழவன்-கோவலன் தந
 தை, 95
 இருநிதிசெல்வம், 247
 இருப்புச்சலாகை, 307
 இருபாற்பெயரிய உருகெழுமூதூர்,
 4, 45
 இருபிறப்பாளன், 29
 இருபெயரொட்டு, 32, 75, 222,
 301, 373
 இருப்புயிர-இவகையுயிரகளுள் ஒரு
 வகையென்பார், சைனதூல வழ
 க்கு, 315
 இருமப்பெருவகை, 77
 இருமருது-சோறும தண்ணீரும்,
 123
 இருமை - பெருமை, 181,
 இருள் - மயக்கம், 280
 இருளகூரதமனம், 139
 இருளபரந்து கிடந்த மலரதலையுல
 கம் 133
 இரேவதா - பழைய புத்தாக்களுள்
 ஒருவர், 369
 இரே 41
 இரேளவம் - எட்டுநகரகங்களுள்
 ஒன்று, 82
 இரேபொருளுவமை, 45, 67
 இரேலிகள், 90
 இரேலதுசாராத இன்மை வழக்கு -
 அறுவகை வழக்கினுள்ளொன்று,
 371, 382, 384
 இரேலதுசாராத உணமை வழக்கு -
 அறுவகை வழக்கினுள்ளொன்று.
 371 382, 384
 இரேலததாராககுரியசீலம் - கொல
 லாமை முதலிய ஐந்து, 231.
 இரேலததாரில நிஷ்டாபராககுரிய
 சீலம் - கொலலாமை முதலிய
 எட்டு, 231
 இரேலுறைதெய்வம் - வீட்டித தெய
 வம், 94.
 இரேலோரிததல, 156

இலவழக்கு, 308

இல்வாழகை, 335.

இல்வாழகைகாலம், 178

இலக்கணம், 369

இலக்கு, 370

இலக்குமி - இரவிவன்மணுக்கு
அமுதபதி வயிற்றிற் பிறந்தவன்,
தாரை வீரை யென்பவாகளின்
தங்கை. இராசுலனுடைய
மனைவி, திட்டிவிடத்தாற் கண்
வன் இறந்தவுடன் சீப்பாயந்து
உயிரை நீத்தவள், சாது சக்கர
னென்னும் முனிவனுக்கு உண்
வளித்த புண்ணியத்தால் இவ
ளே மணிமேகலையாக வந்து
பிறந்து பௌத்த தருமம் கேட்
டனளென்று தெரிகின்றது, 54,
93, 104, 109, 113, 118

இலகொளிலிஞ்சையன், 182

இலங்காதீபம் - இரத்தின தீவம்
என்பதைப் பாகக, 119-20

இலங்காதீவு - இதிறுத்த தலமாகிய
மலையொன்று உண்டு, 225, 336

இலங்காநகரம், 179

இலங்கைப்பூமிசாஸ்திர சங்கிரகம்,
119

இலச்சினை - அடையாளம், 100

இலஞ்சி - பொய்கை, 42, 96-7, 121,
161

இலந்தைமரம் நிற்கும் மனறம், 74

இலவந்திகை - யந்திரவாவி, 30,
326

இலவம் - இலவமரம், 41

இலவிதழ், 221

இலங்க புராணம் - பதினெண்புரா
ணங்களுள் ஒன்றாகிய சைவபுரா
ணம். பூவகாண்டம் உத்தர
காண்டமென்னும் பெரும் பகு
ப்புகள் இரண்டினையும், சிறு
பகுப்புகளாகிய கஞ்ச - அத்தி
மாயங்களை யும், உடுபுசு - செய
புட்களை யு முடையது. இந்நூலா
சிரியா குலசேகர பாண்டியரொ
ன்பவா, 179

இலையமுதிடுவோர் - வெற்றிலை
விற்போர், 329

இழிதல், 108

இழினென, 312

இழுககி - வழுககி, 231

இழுகருதல் - சபபுதல், 279

இழுகிய, 69

இழமென்சமமை, 154

இழைத்தல் - செய்தல், 84, 210

இளங்காற்செல்வன், 211

இளங்கிள்ளி, 310

இளங்கோவழிகள் - சிலப்பதிகார
நூலாசிரியர், இவா மலையாட்டில்
வஞ்சிகரத்திருந்து அரசுசெய
த சேரலாதனென்னும் அரசனு
டைய புத்திரர் சேரன் செவ
குடவெனுடைய தம்பி இத்நூல்
இவா முதலில் இளங்கோவென
றும், துறவுபுண்டமையாற் பின்
னா இளங்கோவழிக் கொன்றும்
பெயர் பெற்றார் மதுரைக்கூ
லாணிகள்காத்தனார் மணிமேக
லையை இயற்றி இவரைக் கேட்
பித்தாரென்று இந்நூற்பதிகத்
தால் தெரிகின்றது இவரைச்
சேரமுனியென்றும் கூறுவர், 9,
189, 296, 300, 332.

இளங்கோன், 48, 53-4, 252, 259

இளம்பூதி, 143

இளமரக்கா - இளஞ்சோலை, 12

இளமை, 51, 196, 198, 247-8

இளமைப்பருவம், 52.

இளவளஞாயிறு, 108

இளவேய்ததோள், 263

இளவேணிவ - இளவேணிற் பருவம்,
121, 211, 216

இளி - இசை, 204.

இளிவு - அருவருப்பு, 72

இளைப்பு, 310

இளையாள் - தங்கை, 93

இறறு - இத்தன்மைத்து, 297

இறத்தல் - கடத்தல், 64, 125.

இறந்தகாலம், 369

இறந்துதழீ இயவெச்சவுமை,
106, 218, 274, 370

இறந்திருளகூந்தலிடை யிருளயா
மம், 84

இறப்பு, 89

இறவினுணங்கல், 220
 இறவு - இழுவரீன, 220
 இறுங்கு - சோளம், எண்வகைக்
 கூலததுள், 9
 இறுததல் - தயகுதல், 66, 266, 284
 இறுதி - மாணா, 283
 இறுதியிலின்பம், 35
 இறுதியினறகதி, 137
 இறுதுசுப்பலசு, 102
 இறுமபு - குறுங்காடு, 211
 இறுமபுது - உதிசயம், 221, 266
 இறுவரை - பெரியமலை, 296
 இறை - அரசன், அறபம், இறப்பு,
 கை, தங்கல், 45, 192, 201, 256,
 309
 இறைகூடம் - தங்குதலவிகக, 74
 இறைகொண்ட, 48.
 இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்ச
 மென்னும் மெய்ப்பாடு, 111
 இறையனாகப்பொருள் - ஓர் இலக
 கணதூல, களவியலென்றும்
 பெயர் பெறும் இசை ஆசிரி
 யர் மதுரைச் சோமசுந்தரன்
 வுள்ள கூறுகிய இறைய
 னா, இது 60 சூத்திரங்களை
 உடையது, இதன் அருமை பெ
 ருமையையும் இதுசெய்யப்பட்ட
 தற்குக் காரணத்தையும், “உல
 கியன்றிதுதும் (5) என்னும்
 கல்லாட்சு செய்யுளால் உணாக,
 53, 296
 இறையுறை புறவு, 89
 இறைவனா, 197
 இறைவன், 156, 234, 316.
 இறைவி கோட்டம், 74
 இன்பச்செவரி, 60
 இன்பதுன்பங்கள் அனுபவனல்,
 315
 இன்பம், 372, 381.
 இன்பவுலகு, 234
 இன்மை - பததுப் பிரமாணங்க
 ளுள் ஒன்று இஃது அபாவமெ
 னப்படும், 304
 இன்மைப்பொருட்டு, 370
 இன்மையினுபயாவி யா விருத்தி,
 364
 இன்மைவழக்கு - அறுவகை வழக
 கினுள் ஒன்று, 371, 382, 384

இன்று - இல்லாமல், 297
 இன்னணம், 96, 101, 280
 இன்னரம்புளர், 115
 இன்னன், 267
 இன்னப்பிறவி, 140, 230, 274
 இன்னாலிசையொலி, 73-4
 இன்னிளவேனில், 211
 இன்னுயிரிழந்தயாககை, 95
 இனியனகூறல் - நறகுணம் பத்தி
 னுள்ளானது, 374
 இளைந்து, 40, 114
 ஈங்கிது, 69, 84, 118, 260, 370
 ஈங்கிவன், 57, 96, 141, 147, 152.
 169, 177, 197, 251
 ஈங்கிவன், 222, 224, 252, 275
 ஈங்கென்பது தன்மையை உணாத
 தல், 158
 ஈங்கெனவரவு, 118
 ஈட்டம், 376
 ஈடுசிறை, 232
 ஈண்டுச்செய்வீனா, 156.
 ஈண்டுள்ளால், 155
 ஈதலுங்குமின்பம், 157
 ஈமச்சுடலை, 78, 82
 ஈமத்தாழி, 72
 ஈமச்சூழம், 73
 ஈமப்பந்தா, 72
 ஈமப்புறங்காடு, 69, 79
 ஈமம் - பிணங்குதற்கு அடுக்கும்
 விறகுக்கு, 171, 227, 252
 ஈதது - இழுத்து, 89
 ஈவாருங்கொளவாருமில்லாத வான
 தது வாழ்வார், 156
 ஈற்றிளம்பெண்டா, 75, 91
 ஈறுகடைபோக, 236
 ஈறற்குழலிக்கு இரங்கா திருத்தல்,
 113, 149, 283
 ஈறற்குழலிமுகங்குணமுங்குந்தாய,
 130
 ஈறோ - இவவுலகு யாரா, 338
 உகா - நகம், 221
 உகுத்தல் - சொரிதல், 102, 111
 உச்சயினி நகம் - அவந்தநாட்
 டுன் தலைநகரம் பிரச்சோதன
 னென்னும் அரசனுடைய கிராசு

தாளி இப்பெயர் தமிழில் உஞ
செயெனவும் வழங்கும், 122,
167.
உச்சிப்பொழுது 111
உச்சிமீயிசை, 119
உச்சவாசம் - நூலுறுப்பின் பெயர்
விசேடங்களுளொன்று இது
வடநூலாகிய தச்சுமாரசரித்தி
ரம் முதலியவற்றில் உழங்குகரு
கிறது, 112.
உசாஅம், 201
உட்கோள, 223
உடங்கு, 305
உடங்குயிரவாழக, 114
உடம்பிட்டு, 162
உடம்பிற நேரன்றம் பாடிமுன்று,
272
உடம்பு, 133, 176, 197
உடற்குமுதல், 259
உடற்பிளவு, 45
உடற்றல், 143
உடன்புணர்பு - சமவாயம், 321
உடனிகழ்ச்சி, 170
உடனுகைவாழ்க்கை 294
உடனுகை, 151.
உடுக்கை, 336
உடுத்த கூறை, 172
உடுப்பன், 157
உடுப்பு, 39
உடை, 34, 181, 291
உடைகலப்பட்டோன், 191
உடைகலமாக்கள், 176
உடைதலை, 74
உடைநதகுமபம், 75
உடைநெய்வேலா, 331
உடையுயிர் - மெய்கதையார், 139
உடையோரீதல், 156
உண்கண், 88
உண்டல், 181.
உண்டாநெறி - சம்பவவளவை, 307
உண்டி, 112, 157, 291.
உண்டுகொடுத்தோருயிரகொடுத்தோ
ரோ, 129.
உண்டையுருட்டல், 159
உண்டொழிமிசை, 151, 166.
உண்ணலுமுண்ணேன், 229

உண்ணுமோன்பு, 34-5, 161, 164
182
உண்ணுயுககம் 89
உணமென-உண்ணுமென்று, 95
உணமை-சம்பவவளவை, 307
உணமைப்பொருள், 323
உணமையறிவு - சத்தியஞானம்
367
உணமைவழக்கு - அறுவகைவழக்க
ஹுள ஒன்று, 371, 382, 384.
உணங்கல்-வற்றல், 174, 220-21.
உண்செறி, 377
உணராததையுணராதல் - பிழமாண
பாசங்களுட்டினுளொன்று, 309
உணரவில்லாதம், 323
உணரவு - விஞ்ஞானம், 237, 271
320, 370, 372, 375
உணரவு நடைபுத்தம், 323
உணரவாழ்கி, 108
உணரவாழ்காலம், 129
உணவின்பிண்டம், 110
உணர்வியு 191
உத்தமத்தோரகருவி - மத்தனமுத
லியன், 210
உத்தமபிழங்குகள் - ஸ்வேரா அல
லது ஸ்தவீரா, 299
உத்தரமசுதராடு, 238
உத்தரன் - ஆரியவாசருளொருவன்
301
உத்தராராதம், 112.
உத்தி - ஸ்வேராதல், 327
உத்தியானம் - உய்யானம், அரசர்
வினையாடும் காவற்சோலை, 31
உதடு, 222
உதயகாலவருணனை, 91
உதயகுமரன் - காலிரிப்பூம்பட்டின
ததரசனாகிய நெடுமுடிக்கின்
யின் புதலவன், மண்டிமகலைபா
ல விருப்புறந்துப் பலமுறை அங்
ளிடஞ்சென்று இரந்து பின்னி
னநேரன், முடிவில் அவன் காய
சண்டிசை யென்னும் வித்தியா
தரமங்கையின் வடிவங்கொண்டு
நிற்ப அவவிடத்துச்சென்று அவ
வித்தியாதர மங்கையின் கணவ
னாகிய காஞ்சனனென்றும் வித்
தியாதரனுடைய வாளால் வெட்ட

டுண்டான், இவன் பெயர் இளங
கோனெனவும் வழங்கப் படும,
5, 7, 30, 44, 49, 53-4, 85,
105, 109, 112, 134, 167, 188-
91, 194, 196, 199, 201-5, 217,
219, 220, 222-3, 225-6, 232,
240-11, 250-51, 258, 265-6,
277

தயணகுமாரகாலியம்-ஒரு தமிழ்
நூல் வதஸதேசத்தரசஞ்சிய
உதயணகுமாரனுடைய சரித்திர
தரசகூடறுவது, இதுமுதலில்
ஐந்து கவிகளுடைய பாபிரத
தையும் பின்பு ஆறு காண்டங்க
ளையுமுடையது உவறறன் ஒரு
சைக காண்டம் 116-கவிகளையும்,
இலாவணகாண்டம் 30 கவி
களையும், மகதகாண்டம் 35 கவி
களையும், உததவகாண்டம் 35-
கவிகளையும், நரவாணமாண்டம்
61-கவிகளையும், துறவுக காண்
டம் 65-கவிகளையும் உடையன,
இந்நூலாசிரியர் பெயரும், அவர்
காலம் முதலியனவும் விளங்குக
வில்லை, 167

தயணன் - வதஸதேசத்தரசன்
இவன் 'வததவன்' என்றும் வழ
ங்கப்படுவன, 167.

தயணன்கதை - ஒரு தமிழ் நூல்
இது பெருங்கதையென்றும் வழ
ங்கப்படும, 10.

தயணன் மந்திரிகள் - இடபன்,
உருமண்ணுவர், யுகி, வயநாதக
னென்னும் நால்வா, 167

தயததிறகு முன்பு புசியாமை சீல
வகைகளுள் ஒன்றென்பா, 231

தாசினம் - உபேசை, 388

தானம் - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்
றுறுப்பினுள்ளொன்று, 299

உதைத்தல் - தெறித்தல், 88

உப்பமைகாமம், 40

உப்புநிலம், 112

உப்புவிற்போ - உமணர், 329

உபகாரவாமா - சசுகுமாரசரித்திர
மரணமும் வடநூலிற் கூறப்பட்
டுள்ள பததுக்குமாரர்களு ளொரு
வன், 70

உபகாரிகள், 95

உபதேசம், 261

உபநயம், 350, 352

உபயதன்மலீகலம், 360 - 61

உபயாசித்தம், 355

உபயாலியாலிருட்சி, 360

உபயைகதேசலிருத்தி, 356-7

உபவனம், 29.

உபாசகா - உபாஸகா - பெளத்தர்
ல இல்லறம் நடத்தும் ஆடவா,
327

உபாசகை - உபாஸகை - பெளத்தர்
ரில் இல்லறம் நடத்துபவன், 327

உபாததியாயன - வேதங்களுையே
னும் வேதத்திற் சிலபாகங்களை
யேனும் வேதாங்கங்களுையேனும்
சீவனத்தின்பொருட்டு ஒதுவிப்ப
வன், இப்பெயர் தமிழில் உவாத
தியன், உவாததியான், உவா
திகன், உவாததி யென்று பலவா
றுக வழங்கும், 142

உபாதாயவுரு - இருவகையுருவ
களுள் ஒன்று, 381

உபாடனம் - பற்று. பன்னிருந்தா
னத்தொன்று, ஒவ்வொருபொ
ருளிலும் ஒட்டிக் கொள்ளுதல்,
309, 372

உபாயபாமிதை - மேட்சோபாய
மாகிய மாகக்கூடனை தசபா
மிதையுள் ஒன்று, 297

உபேசாதமகஞானம் - பிரமாண
பாசங்களுட்டிணுள்ளொன்று,
கண்டுணராமையெனப்படு
308

உபேசாபாவனை - பாவனையைந
னுள் ஒன்று எல்லாவுயிர்களையு
ஸமமாகப் பாலித்தலும் விருப்பு
வெறுப்பின்றி இருத்தலுமாம்,
387-8

உம்பா, 266

உம்பளம் - உப்பளம், 266

உமமைவனை - பழுவனை, 296

உமட்டியா - உப்புவிற்றும் மகப்பா,
329.

உமணர் - உப்புவிற்றும் ஆடவா, 329

உயிழை, 220

உயத்தல், 251

உயதி - பிழைப்பு, 233, 239

உயமமின, 271
 உயயானோம், 258
 உயயானம் = உதயானம் - தரசா
 வினையாகு உதயானோலை, 31
 உயககம் - வருத்தம், 89
 உயககோடல், 230, 279
 உயகருநோய வருத்தம், 27
 உயாநிலையுலகம், 283
 உயாமணிபட்டிகை, 245
 உயவல் - வருந்துதல், 34
 உயா - வினா, 223
 உயிர, 34, 138, 162, 177, 229, 237
 உயிரககடனிறுத்தோர, 70
 உயிரககரப்பட்டு, 193
 உயிரககு உணடியு உறையுருமல்
 உலாமல் உதரலால், 291
 உயிரககொடை, 129
 உயிரககருவீனப்படமன் வினா யுரு
 கால இனபமும துன்பமும காட
 டல், 272, 373
 உயிரககள் அறுவகை, 108, 272, 373
 உயிரகாவலன், 163
 உயிரகோறல், 175
 உயிரகருநாள, 259
 உயிரகதநதை, 347
 உயிரகததல்-போககுதல், மோததல்,
 267
 உயிரபபனமை, 251
 உயிரபதிப்பெயாபுழி, 161, 164
 உயிரபருந்து - சோறு, 180, 216,
 286
 உயிரமுதல் - உயிரும் ஆந்தரி மும
 மனமும, 306
 உயிரவழிகு பெருநெறி, 137
 உயிரவேறிடத்துப் பிறத்தல், 97
 உயிரணு, 312
 உயிராமுலகம், 272, 373
 உயிரிழந்தயாககை, 95
 உயிரீறுசெய்தோர, 241
 உயிருடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள
 நினப்பின பயனை மறுபிறப்பில்
 அவவுயிரடையுமென்பது, 130
 உயிரொடு வேவேன, 129
 உரகாதுயரபொழித்தோய, 126
 உரம், 26, 312
 உரவுசினம், 46
 உரவுநீரமும, 95

உரவோர, 175, 250, 270, 275,
 297
 உரவோன, 51-2, 129, 141, 239
 212
 உரிமை - மனைவி, 30, 257, 276
 உரிஇ - உருவி, 36.
 உரு, 379
 உருக்குத்தட்டார, 329
 உருகெழுமீளா யோன, 44
 உருட்டி - உதிர்த்து, 28
 உருத்தல், 251, 259, 275, 296
 உருத்திராபதினெருவா, 16
 உருத்திரன்-ஆரிய அரசாக்குறொ
 ருவன், 301
 உருத்து - தோற்றி, 181, 226
 உருப்ப - கோபிக்க, தோன்ற, 99
 135, 168, 180, 228, 241, 243
 உருப்பசி, 265
 உருபுமயககம், 116, 258
 உருபுவிரித்தல், 117
 உருவகம், 111, 200, 203, 298
 உருவம்பெயாப, 54
 உருவஸகதம், 381.
 உருவிலானன் - மனமதன், 48, 54,
 276
 உருவுகொண்ட மின், 67
 உருளை, 252
 உருப்பபிரமா-உலகம் முப்பத்தொ
 னறனுள் பன்னிரண்டாவதாகிய
 பிரஹமகாயிகலோகம் முதலிய
 பதினாறிலும் இருக்கும் உருப்ப
 பிரஹமகணங்கள், இவா பதினாறு
 வகையினா, 3, 81
 உருப்பபிரஹ்மலோகப்பதினாறு, 3
 உருப்பருபம் - உயிருமுடம்புலகமுடிக
 கூட்டம், 369.
 உரை-புகழ், 5
 உரைக்கேன் - உரைப்பேன், 135,
 141, 176
 உரைத்ததை, 102
 உரைப்பொருள், 69, 285.
 உரைமுடிவு, 51 - 2
 உரைமூதாளன், 134, 271.
 உரைமென்-சொல்லுமென்று, 249
 உரைமோ சொல்லுமென்னுமேவல்,
 34, 146.
 உரையளவை, 306.

உலகநோபு - துறவாது வி ர த நு
காததல, 60, 63

உலகம் - நனமகளுடைய ஒழுக்கம்,
11, 108, 121, 215

உலகம் முப்பத்தொன்று - நாரக
லோகம், திரியகலோகம், பிரேக
லோகம், ஆசுரிகலோகம் என்
னும் பாபலோகம் நான்கும், ப
னுஷ்ய லோக மொன்றும், மகா
ராஜிகலோகம் முதலிய ப்ேவ
லோகங்களாகும், ப்ரஹமகாயிக
லோகம் முதலிய உருப்ப பிரஹ
மலோகம் பதினாறும், ஆகாசா
னந்தியாயத்த லோக முதலிய
அருப்ப பிரஹமலோகம் நான
கும், 3, 81, 138, 373

உலகமன்னவன், 15, 31, 80, 289

உலகமூன்று, 272, 373

உலக மெல்லாந தேவனிட ட மு ட
டை, 310

உலகா - உலகத்துள்ளார, 245

உலகவறவி - ஊரமபலம், காவிரிப
பூம் பட்டினத்திற சுகரவாளக
கோட்டத்துள்ள சம்பாபதிகோ
யிலின முன்புள்ளது பலருமவந
து தங்குதற்குரிய தருமசாலை,
இதுபோன்றதை 'உலோகோப
காரிகா' என்பார் வடநூலாரா,
"பலாபுகத்திறந்த பருவாய வா
யி, ஓலகவறவி" என்று இந்நூ
லிற் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்
ளது, அமபலப் பீடமேயியின
றும், பொதியிலென்றும், மனற
மென்றும், மனறப்பொதியிலெ
ன்றும் கூறப்படும், கந்திறபாவை
யுள்ள இடமுமிதுவே, செலலூந
தோறும் மணிமேகலை இதனை
வலஞ்செய்து தொழுதே இதி
வேறினொன்று தெரிகின்றது,
7, 15, 43, 91, 184-5, 191, 196,
217, 219, 245, 250, 274

உலகவிடைகழி - ஊராவாயில, 15.

உலகவிருத்தம், 354.

உலகியற்சொல் - உலகவழக்கு.
இதனை 'லெனகிகவசனம்' என
பாவடநூலாரா, 310

உலகுதுயாகெடுப்ப, 104

உலகுதொழத்தோன்றல, 164

உலகுயக்கோடல், 279

உலகதபிறவி - போனபிறவி, 285

உலப்பு - கேடு, 76

உலார்பபெருங்கடல், 137

உலும்பினிவனம் - செளதம்புத்த -
பிறந்த இடம் இக்காலத்தில்,
'லம்பினி' என்று வழங்கப்படு
கின்றது, 367

உலகக்குருகு, 23.

உலையாவி, 371

உலோகசுகரம், 111.

உலோகவாதம் - ஐதிகப்பிரமாணம்
307

உலோகவிருத்தம், 354.

உலோகாயத் முதலிய சமயங்களா
று, 304

உலோகாபத்தன் கொள்கை பூதம்
நான்கென்பது, 323

உலோகோபகாரிகா, 91

உவகை, 138, 168.

உவகைக்கண்ணீர், 143.

உவமவளவை - உபமானப் பிரமாண
ம், பத்துப் பிரமாணங்களுள்ள
ன்று, 303, 306

உவமவுருபு 44, 224, 251, 326

உவமானம், 309

உஉமை, 95

உவவனம் - காவிரிப் பூம்பட்டினத்
தைச்சாராத ஒரு பூஞ்சோலை,
புத்தபாடி பீடிகையுள்ள ஒரு
பளிக்கறையை யுடையது, மணி
மேகலை பூப்பறித்ததற்குச் சென
ருள்ளென்பது கேட்டு, உதயகும
ரன் அவனைக்கண்டு கைக்கொ
ண்டுசெல்லுதற்கு முதலிவவநது
முயன்றவிடம் இதுவே, மணி
மேகலா தெய்வம் அவளுக்குக்
காட்சிகொடுத்தது அவளை மணி
பல்லவத்திறகுக் கொண்டுபோ
னவிடமும் இதுவே, 5, 32, 41, 67,
85-6, 97, 112-3, 134, 198, 227,
239, 260.

உவன - பின்புறத்திலுள்ளவன், 39

உவா இரண்டு - பெளரணிமையும்
அமாவாஸ்யையும், 35.

உவாத்தி } - உபாததியாயன,
உவாததிகள் } 142, 146, 148
உவாததியான் }
உவாமதி, 248
உழத்தல் - வருநதுதல் 27, 60,
152, 182, 217, 250, 282, 296
உழிஞ்சில, 74
உழிஞ்சுப்படை, 325.
உழை - உழை, பாணசுமன்மகன்,
37
உழையோ - பகக சீதார, 30, 11
உளவரி - வேற்றுவுவரு கொள்ளல்
பாண்டவா விராடநகரத்துப் பி
றிது வடிவவகொண்டாறபோல
வது, 207, 227, 242, 325
உள்ளககளவு, 250
உள்ளகம், 197, 221
உள்ளது - உள்ளிடத் து, 32
உள்ளது சாராத உண்மைவழக்கு -
அறுவகை வழக்கிறுளொன்று,
371, 382, 384
உள்ளது சாராத வினாமை வழக்கு,
371, 382, 384
உள்ளத தன்னிலு ருபபன் மூன்று,
273
உள்ளநெறி - சம்பவவளவை, 307
உள்ளம் - விருஞானம், 196, 387
உள்ளீட்டறுவை, 75
உள்ளீடு, 131
உள்ளு - உள்ளானென்னும பற
வை, 98
உள்ளுறை, 176
உளபபடுத்தல் 68
உளமலியுவகை, 138
உளாதல், 65
உளனிலலாளன், 247
உளி - உளளி - கினைத்து, 113
உளைக்கும், 76
உற்றது } 20, 136, 227, 240,
உற்றதை } 260
உற்றழியுதலியுமுற்பொருள் கொ
டுததம், 256
உறகம், 151.
உறவகுவோருணாய், 375
உற - உறமல், 139
உறதவன், 216
உறியிலே வைத்த குண்டுகை, 31
உறத். 206.

உறுதியற்றவன், 243.
உறுதுணை 236
உறுதுயா-மிககதுன்பம், 85, 139
226.
உறுயன், 35, 156, 175
உறுபொருள், 177
உறைகாரா - ஆயுதமுதலியவற்றிற்
குத தோலால் உறைசெய்பவா,
330
உறைபதி 139
உறையன், 72, 78, 89, 205, 291
உறைவிடம், 51, 131
ஊங்கண் - முன்பு, 239
ஊசல், 209, 212
ஊசி வணிகனுக்குவமை, 147
ஊட்டிருளமுடம், 91
ஊடல், 104
ஊடற்செவரி, 281
ஊடு, 210, 215
ஊண்டிலேதுற்றிய ஆண்டிலே, 73
ஊண்டையினமை - உணனு தலி
விருப்பமினமை, இது கவந
செய்வாக்கருபி டிழிந் எட்ட
னுள் ஒன்று, 386
ஊனெலியரவம், 158, 185
ஊனெழிமநதிரம், 258, 260
ஊதுலே, 100
ஊதுலேக்குருகு, 205, 294
ஊம-ஊ-மை, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100
துளொன்று, 140
ஊமைக்கூகை, 73
ஊக்களிமூக்கன், 35
ஊக்குறுமாககள், 166
ஊகாப்பாளா, 84
ஊாததச்சாமம், 352
ஊாதிசை, 170, 172
ஊாதுஞ்சியாமம், 223
ஊரமபலம், 91
ஊரல்-பறவைவிசேடம், 98
ஊராககுதிரை-குதிரைமலை, 207
ஊராநறறோ, 69
ஊரீரேயோ, 171
ஊழ - முடிவு, முறை, 315, 370,
377
ஊழதரு தவம், 56
ஊழபாடு, 471

ஊழலினை, 225, 296.

ஊழடிமுட்டம் - முவறயடிப்படா யப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக் குமட்டி கள, 224.

ஊழடியிட்டு, 224.

ஊழி, 64.

ஊழிதோறுழி, 215, 249

ஊழிமுதல்வன், 80.

ஊறு, 237, 271, 304, 320, 370, 372, 375, 377

ஊன், 174, 176, 215, 221.

ஊன கணிஞர் - மரிதா, 236

ஊனபிண்டம் 76

ஊனுடைபாக்கள, 216

ஊனுடையுயிர், 139, 283

ஊனுயிர், 160, 183.

ஊஞ் - கூரமை, வேல, 204-5, 216

எககிவிழுதல், 125

எச்சம் எண்வகை - குறைந்த இயல் பையுடைய எண்வகைப் பிறப்பு, 140

எச்சவனுமானம், 305

எஞ்சல், 40

எஞ்சாமண்ணைகை, 213

எஞ்சியோர் - ஒழிந்தோர், 72.

எட்டி - வைசியர் பெறுவதொரு பட் டம், 47

எட்டிக்குமரன் - கா லி ரி ப பூமபட்டி னத்துள்ள ஒரு வணிகன், அரச னை கொடுக்கப் பட்ட எட்டிப் பட்டம் பெற்றோன். மணிமே கலை உவவனரு சென்றதை உத யகுமரனுக்கறிவித்தவன், 47 - 9
எட்டிப்பட்டம் - வணிகர்க்கு அரசா களாற் கொடுக்கப் படுவதொ ருபட்டம், 219

எட்டிப் பூ - எட்டிப் பட்டத்ததாககு அரசாற் கொடுக்கப் படுவதான பொறியு, 47, 246

எடுபதமொழி இனஞ் செபுபுவது, 306

எடுததல்-உயாததல், 246.

எடுததுக்காட்டு, 360

எடுப்ப - எழுப்ப, 95.

எண் - சோதிடம், 310

எண்காற்புணமான, 60

எண்கு - கரடி, 174

எண்ணிடைச சொல், 71, 253, 291
எண்பிறக்கொழிய விறகதோய, 125
எண்பேராயம், 13

எத்திறத்தாள், 55.

எதிர்காலம், 380.

எதிதாதல் - தோன்றுதல். என்றத் தாரணத்தை இல்லையாகவல், 370
எதிமறை, 29

எதிர்மது தழீஇயவெச்ச வம்மை 203, 241

எதிருன்றுதல், 191.

எதிர்நகின்று, 211-2.

எதிர்நாவி, 326

எம்மனை - தாய், 78, 112

எம்மிதிறப்பதெதும், 99.

எயத்தல், 154

எயதிது - நோந்தது, 48

எயதுமறையுஞ்சுட்டு - மதினுறுப் புககளுள் ஒன்று, எப்புழைகளு க்கு நடுவேயுள்ளது, ஞாயிலென் றுங் கூறப்படும், 64

எய்யாமையலைன், 193, 261

எயில, 39, 84, 91, 237

எயிறப்புறவாயில, 79

எயிறப்புறவிருக்கை, 300

எயிறு, 41, 51, 192

எயினர், 201

எரிபொத்தி, 204, 222.

எரியிலவம், 41

எரிவிழிகாக்கன், 176

எருக்கமாலை, 36

எருத்தம், 216.

எருமன்றம் - இடையருந் களிலுள்ள அம்பலம், 208.

எருமையொருத்தல், 60

எருவை - கழுது, தலைவெருத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து, 77

எல்-விளக்கம், 249.

எல்லை, 62

எல்வனை, 97, 263, 295.

எவவம் - துன்பம், 113, 318

எவவியாக காயினும் இரங்கல்லை ண்டும், 259.

எவவியாக்கும் பொதுவான திரு மேனி, 100

எவனசெய்யும், 195

எழிலாகம், 257.
 எழினி - சிரைச்சீலை, 54
 எழுக்கோலெல்லையினிற்றல் 50
 எழுத்தாராய்ச்சி, 310
 எழுதிய - பண்ணிய, 92 224 226, 235
 எழுதுகன, 65.
 எழுதுகோல - வட்டிழை, 47
 எழுதுவரிககோலம், 37
 எழுதுவீழ்சில்லை, 98
 எழுநாளைல்லு, 347.
 எழுபா, 28, 30, 265-6
 எழுபம, 154
 என்னுதல் - இகழ்தல் ஒத்தல், 111, 156, 218 234-5
 என்னுரை, 187
 எரறி, 46
 எறிதருகோலம், 256
 எறிதிரைப்பெருங்கடல், 171
 எறிதுடி, 89
 எறும்புகடையயன்முதல், 60
 எனகோ, 63.
 எனபு, 221, 287, 290
 என்றையமலடி யெனநல், 154
 என்றிறம், 236
 என்னுற்றையோ, 79
 என்னுற்றீர், 68
 எனைப பொருள் - எல்லாப பொருளும், 308
 எகதேவன் - புத்தனபெயர்களுடனொன்று, 279
 எகாநதம், 357
 எகுகினன், 107
 எடவிழதாரோன, 202
 எடா ஆண்பால் முன்னிலைப்பெயர், 153
 எத்துதல் - துதித்தல், 140, 190.
 எத்தொலி, 89.
 எதம், 60, 303, 349
 எது, 27, 33, 86-7, 110, 113, 305, 350.
 எதுசசங்கயம், 356
 எதுநீகழ்ச்சி, 27, 41, 86, 105, 140, 237.
 எதுப்பொருள், 351
 எதுப்போலி, 354-5
 எதுமுதிராதது, 86
 எது மூன்றுவகை, 359

எப்புழை - எவறை. அகத்துள்
 னோர் புறத்தோராமேலெய்தற்கு
 மலின பீது அமைக்கப்பட்டதுவாரம், 64
 எமக்கட்டுரை, 303
 எம்ம-இனபம், பாதுகவால், 63, 223
 எமாநத, 159, 192
 எமாநதிருப்ப, 157
 எயப்ப, 221.
 எா - உழவு, 263
 எாபு, 153
 எலககமடதார 256
 எலாதி - பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
 நூல்களுள் ஒன்று 291
 எலாதுகவிமுநர் மண்டை, 72
 எவறசிலதியா, 266
 எவறபன்மை, 156
 எவறபன்மை உயிர மெய்கெட்டு
 ஓகாரமபெறல், 146
 எவுறுமருளு, 95
 ஏழனுருபுவிந்தல் 199
 ஏழிலைப்பாலை - ஒவ்வொரு காமப்
 லும் எவவேழிலைகளை உடைய
 தொரு மரம் இதனை, 'ஸபதபா
 ணம்' எனறும், 'அபுகசத்ம்' என
 றும் கூறுவா வட்டநாலா, இதன
 மலாநாறறம் யானையின் மத
 நாறறத்திற்கு உவமை கூறப்
 படும, 204.
 ஏறுநரிமுரசு, 14
 ஏறுநாண், 153, 197
 ஏறுநிராயனா - பெரிய புராணத்
 துக் கூறப்பட்டுள்ள 63-நாயன
 மாரகளுள் ஒருவா, 251
 ஏறுதிப்பட்டம்-அரசுறை படைத்
 தலைவர்களுக்குக் கொடுக்கப்
 படும பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று,
 251
 ஏறுதிமோதிரஞ் செறித்த சேனா
 பதி, 252
 ஏனோ-மறறையோர், 154
 ஐங்குணை, 54.
 ஐங்குறுநூறு - கடைச்சங்கப்புல
 வாகள் அருளிச்செய்த எட்டுத்
 தொகையுள் மூன்றாவது. அகத்
 தினை பகுதியாகிய மருதம் முத
 லிய ஐந்து திணைகளுள் ஒவ்
 வொன்றையும் முறையே நூறு

நூறு அகவற்பாக்களால் விளக்க
குவது, 41
ஐங்குடாது, 247
ஐஞ்சந்தி - ஐந்துதெருக்கள கூடு
மிடம், 331
ஐதிகவளவை - பததுப் பிரமாணங்
களுளொன்று, 304, 307
ஐது - அழகியது, 107
ஐந்தலையாவின சீற்றதகாரழல், 254
ஐந்திரம் - ஒருவடநூல், இரந்திரஹ
செய்யப்பட்டதாகிய வியாகரண
மாவலியாகரணத்தான் ஒன்று,
310
ஐம்படை (ஐம் படைத்தாலி) - காவ
லாக்க குழந்தைகளின் நழுத்திற
பூட்டுவதோர் ஆபரண விசம்
காததற் கடவுளாகிய திருமலையு
டைய ஐந்து ஆபதங்கள் பாலப
பொன்றை செய்யப்படுதலின்
இஃது இப்பொயா பெற்றது, 38-9,
89
ஐம்புலவேழம், 201
ஐம்பூதம், 309
ஐம்பெருங்குழு - மந்திரிகள் முத்திய
ஐந்து வகையாரின கூட்டம் ஆந்
னப பஞ்சமகா வாககமென்பா
வடநூலா, 18.
ஐயக்கடினஞ் - பிச்சைப பாததிரம்,
151, 215
ஐயப பாததிரம், 214.
ஐயம் - பிச்சை, பிரமாணபாசங்களு
ட்டனொன்று, ஸந்தேகம், 250,
260, 308
ஐயரி, 230
ஐயரியுண்கண, 8, 172
ஐயலி - வெண்சிறுகடுகு, 38
ஐயலிக்கடிப்பகை, 90
ஐயலித்துலாம்-மதிவிலுள்ள பொறி
வகைகளுள் ஒன்று, அடுக்கு மாரி
லையென்று சிந்தாமணியற் கூறப்
பட்டுள்ளது, 328
ஐயாவோ, 99
ஐயாறு, 310.
ஐயென - விரைய, 135
ஐயெனவிமமி, 258.
ஐயை, 382.
ஐயகைச்சமயம், 325, 349
ஐயர், 265

ஐலிலின் கிடக்கையின்றறல், 50
ஐக்கல், 215
ஐசிதல், 196, 221
ஐட்டித்தருதல், 387
ஐட்டிய - சபதஞ்செய்த, 18, 17, 217
ஐட்டு, 314
ஐடிமரம், 170
ஐடியாவாளம் - தளராதமனம், 74
ஐடுங்குசிறைமுழுவல், 98
ஐடுவை - ஒரு மரவிசைம 74
ஐணபொருள், 178 - 9
ஐதர்முடிவ, 111
ஐத்சொலிப்பவளம், 192
ஐதுங்கிய - சென்ற, 219
ஐப்புமையளவை, 306
ஐப்புரவு, 156
ஐரீதி, 51
ஐருங்குண்டிய, 166
ஐருங்குடமைமாயநத பெண்டி, 71
ஐருசிறை, 50 - 51, 100, 190, 257,
267
ஐருசொன்னீராமய, 160
ஐருதல், 121
ஐருணி, 29, 43, 50, 98, 168, 172,
191, 223
ஐருதான, 164
ஐருநிறம்பட்டது, 137
ஐருதூற்றுநாலவா, 265
ஐருபத்தொருவா, 265.
ஐருபொருட்பனமொழி, 113, 143,
146, 150, 265.
ஐருமுகவெழிளி - ஒருமுகத்தைபு
டைய திரைச்சலை, 54
ஐருவீரோருயா, 152
ஐரோகுணம், 321
ஐலகுகொடி, 88
ஐலலுநெறியறம், 176
ஐழிகென, 177
ஐழிபு பாரிசேடவளவை, 307
ஐழிலினது - விடாமல், 260
ஐளளரி, 172
ஐளி - அரசனிடமுள்ள தெய்வத்
தனமை, 214, 276, 304, 320
ஐளித்தல், 86.
ஐளித்துறையிடங்கள், 211
ஐளிப்பினுமுதலினைப்பூட்டாது கழி
யாது, 296

ஒளியுறுவாள, 18
 ஒற்கா—ஒலகா—தளராத, 164, 290
 ஒற்றறுததல், 88
 ஒற்றன், 297
 ஒற்றமுமைநயம் - நானருநயங்களுள்
 ஒன்று, 371, 385
 ஒறுக்குநதண்டம், 206
 ஒன்பதுவழிமுறை முன்னேன், 337
 ஒன்றையொன்றென்றல், 308
 ஒங்கியகேளவி, 234
 ஒங்கியசிறப்பு, 267
 ஒங்கியமூதா, 219
 ஒங்கிருந்தெனது, 65
 ஒங்கிருமபற்றதலை, 77
 ஒங்கிருவானம், 168, 244, 248
 ஒங்கிருளயாமம், 251
 ஒங்குயாசுமந்தம், 114
 ஒங்குயாபிறங்கல், 173
 ஒங்குயாபெருஞ்சிறப்பு, 147, 158
 ஒங்குயாபோதி, 141
 ஒங்குயா மலயம், 11
 ஒங்குயாவானம், 275
 ஒங்குயா விழுச்சா, 11
 ஒச்சதல், 45, 253
 ஒசனை - 'யோசனா' எனலும் வட
 சொற்கிதைவு, 318
 ஒட்டி, 262
 ஒட்டை, 197
 ஒட்டலுமோடும், 100
 ஒடு, 151, 153, 196, 237, 256, 285
 ஒத்து - வேதம், 144, 311
 ஒதலநதணா, 58, 150
 ஒதி - அவதிஞானம், கூந்தல், 63, 97,
 263
 ஒதை, 73, 91
 ஒப்ப - நீக்க, 370
 ஒம்மணிபதமேஹும் பௌததா
 ஐப்பிபதொருமந்திரம், 32, 110
 ஓர் இடைச்சொல், 63
 ஓர்க்கோலை, 139
 ஓரா - உணராத, 29, 264
 ஓரி, 73
 ஒலகமணடபம்—ஸபாமண்டபம், 18.
 ஓவாது, 143
 ஓவியச்செய்தி, 55, 192.
 ஓவியச்சேனை—சித்திர சேனனென
 னுங் கந்தருவன், கந்திற்பாவை
 யில் அதிட்டித்திருக்கும்துவதிக

னென்னுநதெயவத்தின் நண்பன்,
 236
 ஒலியநூல் - நாடகமகளிராக குரிய
 நூல்களுள்ளொன்று, 22
 ஒலியப்படுத்தல், 69
 ஒரியம் - சித்திரம், 38, 55, 177, 202,
 212, 245
 ஒலியமாககள், 330
 ஒலியன் - சித்திர மெழுது வோன் .
 55
 ககந்தன் - காரதமனென்னு மரசனு
 டைய காவற்கண்கையின் புதல்வ
 ன், போர்செய்யவந்த பரசாரமரு
 க்கு முன்னே அவ்வரசன் தோன
 ருதொளித்தபொழுது அவர் கட
 டையார் காவிரிப் பூம்பட்டினத்
 திலிருந்து செங்கோல் செலுத்தி
 யவன், தன் புதல்வா இருவருள்
 இளையோன் பாபபனி மருதியை
 யும், மூத்தோன் வணிக மாதாபி
 ய விசாகையையும் விருமபித் தீங்
 குசெய்யமுயன்ற ரென்பதைக்
 கேள்வியுற்று அவரை வாளாலதடி
 நதவன், இவ்ஹை பாதுகாக்கப்
 பட்டமையின் காவிரிப் பூம்பட்டி
 னம் காகந்தி யென்றுபெயர்
 பெற்றது, 242-3, 245, 249
 ககனம், 110, 336
 ககந்தா - பழைய புத்தாக்குள்ள
 ஒருவா, 369
 கங்கவம்சம் - இப்பரம்பரையில் அந்
 திமலலன் என்று ஓராசன் இருந்த
 தாகத் தெரிவினறது, 206.
 கங்குல், 95
 கங்கை - ஒருநதி, இதன் கரையில்
 மனைவியரோடு துச்சயராசன் தங்
 கியிருந்தபொழுது பாத்த பங்கய
 மலையைத் தரிசிக்கவந்த அறவண
 வடிகள் கண்டு அம்மலையைத் தரி
 சிக்கும்படி அவனுக்குக் கூறினா,
 கண்ணகி வடிவஞ் சமைத்ததற்கா
 கக் கற்கொணாதற்கு இமயஞ்
 சென்ற சேரன் செங்குடடு
 வன் நாலவகைச் சேனைகளோடும்
 இதன்கரையில் தங்கியிருந்தான்,
 29, 207, 214, 301.

கச்சயம் - துச்சயராசன இராசதானி,
அங்கநாட்டுள்ளது, 93, 113, 136
கச்சி-காஞ்சினகரம், 9, 104, 191, 339
கச்சிமுற்றம், 238
கச்சை - யானையின் கீழ் வயிறறுக
கட்டுவது, 14
கசிருது-இரங்கி, 114
கசியபா-பழைய புத்தாகளுள் ஒரு
வா, 369
கஞ்சகாரா - வெண்கலக்கனறா,
329
கஞ்சம் - நீர், 2, 242
கஞ்சகன்-சட்டையிட்ட பிரதானி,
277, 341
கட்கம், 38
கட்காமுற்றோர், 262
கட்டழலீமம், 227
கட்டழற்கடுமபசி, 179
கட்டி - கருப்புக்கட்டி, 322
கட்டியங்காரன் - சச்சந்தனென்னு
மரசனுடைய மந்திரி, அவனைக்
கொன்று அரசைக்கைப்பற்றின
வன், 45
கட்டு - பந்தம், 63, 316
கட்டுடைச்செல்வம், 218
கட்டுமலை - செய்குன்று, 50
கட்டுரை, 191, 220, 253, 257, 260,
387
கட்டுரைவகை, 21
கட்டிலம், 355
கட்கம் செறித்த கை, 76
கட்ககாதிகள், 358
கட்பபாடு, 155, 244
கடம்-அருநெறி, காடு, 145, 263,
305, 256, 361
கடம்பன் - முருகக்கடவுள், 46
கடம்பு, 46
கடம்பூண்டு - முறைமையால மேற்
கொண்டு, 33
கடமை, 216
கடல், 96, 137, 155, 160, 179, 288,
301.
கடலகளேழு, 83
கடல்வண்ணன் புராணம், 310
கடவது, 156
கடவார - தப்பார், 12
கடவியம், 187

கடவியை - கடப்பாடாகவுடையை,
244
கடவுட்கழஞ்சு, 166
கடவுட்கணிகை, 149
கடவுட்பாவை, 222, 227
கடவுட்பீழிகை, 94
கடவுணமணடிலம், 240
கடவுளாளர் - தேவா, 13
கடவுளொழுதிய பாவை, 224
கடற்கடம்பெற்றிந்த காவலன் - ஒரு
சேரன், 259
கடற்கரைச்சோலை, 266
கடற்பெளவம், 44
கடா அக்களிறு, 262
கடா அம்-மதம், 204
கடா அயானை, 46, 262
கடாத்திறம் 46
கடாதி, 356
கடி - பேய், 38, 70
கடிகொள், 200
கடிஞ்சு - பிச்சைப்பாததிரம், 156,
166, 188, 223, 342
கடிஞ்சுயிறு கல்லிவாரில, 150
கடிதர, 143, 150
கடிதல-ஒட்டிதல, கீகுதல, 43-4,
124
கடிது, 253
கடிநகா, 76, 180
கடிப்பனக, 38, 89, 90
கடிப்பனிகளைய, 196
கடிப்பு, 15, 279
கடிமதில, 328
கடிமலர், 191
கடியப்பட்டன்வைந்து, 249
கடியிற்காவல், 195
கடிவழங்காரிடை, 70
கடிவழங்குவாயில், 79
கடுக - விரைய, 160
கடுகணை, 262
கடுங்காற்று, 45 - 6
கடுங்கோடையிறகார் தோன்றுதல்,
283
கடுஞ்சினந்திருகல், 248
கடுஞ்சுல் - முதற்கருப்பம், 91
கடுஞ்சொல், 126, 273, 374
கடுத்தநோக்கு, 69
கடுதுயர், 25, 187, 257, 261, 263

கடுநொழிற்பாசம், 224
 கடுநொக, 175
 கடுநொவ, 68, 77, 87
 கடுநோய, 182
 கடுப்பதகலையேற்றி, 59
 கடுமபசி, 179, 225
 கடுபுனல், 180
 கடுமபேய, 74
 கடுமா, 303.
 கடுமை - விரைவ, 50, 308
 கடுவரலருவி, 180
 கடுவன, 209
 கடுவினை, 226
 கடை - வாயில, 95
 கடைஇக்கடவி - செலுதல், 49, 301
 கடை காப்பாளர் - வாயில காப்போர் அசாகஞ்சூரியன் ஊட்டையாய்ப்பதனால் ஒருவகையாரா, 13
 கடைகொள், 94, 97
 கடைததெரு, 45
 கடைநிலை - முடிவு, 14.
 கடைப்பிடி, 303
 கடைமணி, 23, 252
 கடைமுகம், 49, 243
 கடையம்-புறநாடகம் பதினொன்று ஆனது ஒன்று இதிராணியால் ஆடப்பட்டது, பதினொன்றில் இஃது இறுதிக் கூடத்தானையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பா, 37
 கண்-அசைநிலை, ஞானம், முகம், 18, 125, 210
 கண்கவாவனப்பு, 245
 கண்கவரோவியம் 202
 கண்கூடு - பிரத்தியக்கப்பிரமாணம், 323
 கண்டகம்-வினயபிடுகத்தின் பேருறுப்பினுள்ளொன்று, 249
 கண்டபிறவி, 229
 கண்டம் - கழுத்து, குரல், 210, 330.
 கண்டம் நான்கு, 370, 378
 கண்டனையாக, 175
 கண்ணொளமை - பிரமாணபாசகஞ்ஞள் ஒன்று, 308

கண்டுபித்தியோ 262
 கண்டுபிலகொள்ள, 89, 94
 கண்டொட்டுண்டு, 77
 கண்ணகி - கோவலன் மனைவி
 இவளது கற்பு முகலியவற்றை வெளிப்படுத்தித் தர பொருட்டே சிலப்பதிகாரம் செய்யப்பட்டது. இவளை மறக்கற்புடையாளன் பா, திருமாபத்தினி, பத்தினிக் கடவுள், மருகலாடந்தை, மா பெருமபத்தினி, வீரபத்தினியெனப்பன் இவளுடைய பரியாடநாமங்கள், வஞ்சிக்காப் புத்ததுள்ளதாகிய தன் கோயிலைச்சார்ந்து தரிசித்தது தன்னை வினவிய மணிமேகலைக்குத் தானம் துரையை அழித்தது முதலியவற்றையும், தனது பிறகாலச் செய்தியையும் அவளுடைய பிறகாலச் செய்தியையும் கூறினள் இவள் புத்தசமயச் சார்புடையவளன்று இந்நூலாலும் சைனமதச் சார்புடையாளனன்று சிலப்பதிகாரத்தாலும், தென்கிணறது, 24, 27, 274, 293-4 296, 297-301, 334, 338
 கண்ணடைத்தாங்கு, 137
 கண்ணல்-கருதுதல், 235
 கண்ண முத்தங்கோல் - கண் ஏனி 307
 கண்ணை-கிருஷ்ணன், இது கரியோனென்னும் பொருள் தொருபாகதச்சிதைவு, 37, 208 - 9, 306
 கண்ணி - ஆடவாதலையிற்குடம் பூமால், 31, 191
 கண்ணிய துணாதல், 21.
 கண்ணில் விடமுடையதொருபாம்பு, 105
 கண்ணீர், 145
 கண்ணீரால் மால் தூய்மை யொழிந்ததென்றல், 28
 கண்ணுள் வினைஞர் - சித்திரகாரிகல், நோக்கினுடைய கண்ணினிடத்தே தம் தொழில நிறுத்தலின் இவர இப்பெயர் பெற்றார், 38, 70.
 கண்ணெறி, 210.

கண்ணெடையாட்டியா, 329
 கணபடைகொள்ளும், 151
 கணபரப்பினன் 50
 கணபிறா, கவுடகருங்கண்ணேய, 125
 கணமாறல், 30
 கணசீளிகுது 15
 கணக்கா - கணக்கென ஓடிவடவொ
 முசுசெதைவு, 12
 கணம் - கூட்டம், நொய, 74, 309
 கணம் பதனெட்டு 16
 கண வன், 65, 106, 109, 148, 170,
 180, 195, 219, 232
 கணவனுக்குப்பிழை செயதமையால்
 உண்டாகும் சினை, 142
 கணவனுடனிறந்தமகனா, 71
 கணவனையிழந்த மகளிர் தீப்பாய
 தல், 105
 கணவிரமாலை - ஆலரிமாலை, 36.
 கணவிரமாலை குடந்த உவமை, 58
 கணசா - கணசா, இவாவைசே
 மிகமதாசாரியா நொயயைப்புசி
 பவவராதலின் இப்பெயர் பெற
 ரூ, 309
 கணிரிமித்தனால் வல்லவன், 268
 கணிகம் = ஸ்ரீகம, 318
 கணிகா - சோதிடனால் வல்லோர்,
 330
 கணிகை, 47, 118, 242, 252, 265
 கணிகையொருத்தி கைதநாணலக,
 170
 கணிதம் - சோதிடம், வேதாங்கம்
 ஆறனுள்ளன்று 310
 கணை, 51 54.
 கணைக்கால், 221
 கதலிகைக்கொடி - துகறிகொடி வி
 சேடம், 17
 கதழந்து - கிளாந்து, 140
 கதழ்பரி, 19
 கதாவஸ்துப்பிரகரணம் - அபிதாம்
 பிடகத்தின் உறுப்புக்களுள்ளா
 னறு, 299.
 கதி, 60, 331, 376.
 கதிர்மமயம், 53
 கதிாமணடிலம், 66, 84
 கதிாவாள், 223
 கதிராற்றுப்படுத முசிராததுப
 ம, 66
 கதிரோன், 95, 138

கதுமெனக்கரைந்து, 211
 கருதசாலி-சிறந்தமணமுள்ள ஒருவ
 கை நெல், 112
 கருதபுகழ்பாடி, 155
 கருதம் - காண, 51, 274
 கருதம் ஐந்து - பஞ்சஸகருதம், 371
 கருதவுத்தி, 327.
 கருதன்-முருக்ககடவுள், 37
 கருதற்பாவை - சக்கரவாளக் கோட
 டத்திற சம்பாபசி கோயிலின் கிழ
 க்கேயுள்ள தூணில் மயலை நிரு
 மிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதிமை, து
 வதிகென்னும் தேவனுடைய
 உடம்பமாகவுள்ளது இஃது எல்
 லாராலும் பூரித்து வழிபாடு செ
 யப்படுத்தலின் இதனை அதிம
 தது என்ற துவதிகன், கேட்போ
 ருக்கு இதனவாயிலாக முக்காலச
 செயதியையுங் கூறுவன், இத்
 லை இது நாவுடைப்பாவையெ
 னறுங் கூறப்படும் ஊணிலிருந்
 தலபற்றி இதனைக்கருதென்று
 கருதமென்றுங் கூறுவா, 92, 165,
 185, 202-3, 224-7, 229-30, 232
 234, 240, 245-6, 248, 260, 274,
 325, 339 341
 கருது - காரணம், தூண, 40, 79
 226, 236, 240, 245, 254
 கருதுகம் - பந்து, 21
 கருதடை நெடுநிலை, 92, 185 222
 கருதுடைநெடுநிலை கடவுள், 165,
 227
 கப்பல், 118, 155, 161, 170, 177
 கப்பற்பாய, 160.
 கப்பற்பொழில்செயவோர், 89
 கபிலா - ஒரு முனிவா, 297.
 கபிலவஸ்து-கபிலநகா, கபிலமுனி
 வா வசித்தமையின் இப்பெயர்
 பெற்ற தென்பா, இதற்குச் சிவ
 நாத இடமென்றும் பொருளு
 ண்டு, கௌதமபுத்தா பிறந்து
 வளாந்தது இந்நகரிலேதான்
 இது மகதநாட்டிலுள்ளது, இத்
 கபிலை யெனவும் வழங்கும்
 2230, 297, 338
 கபிலன் - சாகியமதாசாரியன், 309
 கபிலை-(1) கலிங்கநாட்டுள்ள குமர
 னென்னும் அரசனுடைய இரா

சதானி ; (2) கபிலவஸது, 230,
295, 297-8, 338

கம்பம் - நடுக்கம், 183.

கம்பா-தமிழ் இராமாயண நூலாசிரி
யா கலவியிற பெரியன கம்பனெ
ன்றும், கலியிறபெரியன கம்பனெ
ன்றும் ஆன்றோரார கிரப்பிததுக
கூறப்படுவா, நன்னூல் விருத்தி
யுரையாசிரியராகிய பூநீ சங்கர
நமச்சிவாயா, "திணை நிலஞ்சாதி"
என்னும் சூத்திரவுரையில், 'கரிய
ன கம்பன்' என்று உதாரணங்கா
ட்டி யிருத்தலின், இவருடைய
நிறம் கருமையென்று தெரிகின்ற
து, 105

கம்பராமாயணம், 18, 39, 60, 204

கம்பலை - முழக்கம், 37

கம்பலைமாககள், 39

கம்பளசெட்டி-ஒருவனிகன், கப்
பல யாததிரை செய்பவன், பீலி
வளை யெனப்பவன் நெடுமுடிக
கிள்ளிகுத தானபெற்ற குழந
தையை அவனிடம் சோப்பிக
குமபடி இவனிடத்தேதான் ஒப்
பித்தனன், இவன் இயற்பெயர்
இன்னதென்று தெரியவில்லை,
288, 346

கம்பளம், 155, 348.

கம்புட்சேவல், 43

கம்புள் - சம்பங்கோழி, 98

கம்மா, 212

கம்மியா, 89, 284

கமலம், 267.

கமலலோசனை, 179.

கமலவாத்தனை-அரங்கிலேறிய நா
டக மகளிர் முதன முறை கை
காட்டல், இது தாமரை மலர்
போன்ற நிலையுடைமையின்
இப்பெயர் பெற்றது, 88.

கமனம், 219

கமுரு, 16.

கயக்கம் - கலங்குதல், 90

கயக்கறுநல்லறம், 129.

கயக்கறு மாககள், 175.

கயம் - நீர்நிலை, 270.

கயல், 44, 51, 200, 306

கயவன - கீழமகன், 260

கயற்கொடி, 214.

கயிற்கடை-கொகருவாய் கொக்கி
38

கயிறு, 41, 46

கயிறுதிரிதது விற்குஞ் சாதியார்,
329

காண்பரம்பரை - காதுகளின் வரி
சையால் வந்தது, 307

காதந்தவம் - தலைவனாக இருக்கை,
375

காமபரஹமவாதிகள் - கருமத்தை
யே பிரம்மாகச சொல்லுவோர்,
இவா பூவ மீராமஸகா, 234

காமம்-வினைகள், 369, 372

கரகம் - குண்டுகை, 2, 242.

கரடி, 174

கரண்டை - கமண்டலம், 34-5

கரணத்தியல்வா - அரசாசுருரிய
எண்பேராயத்துள் ஒருவகையார்,
13

கரணம் - செய்கை, 21

கரணம்அறுபததுரானகுவகை, 21
கரத்தல் - மறைத்தல், 255.

கரந்துரு, 13

கரந்துவரலெழினி - மூவகைத் தீ
ரைச்சீலைகளுள் ஒன்று, சோலம்
மறைந்து வருமிடத்தில இடப்
படுவது, 54.

கரந்துறை கணக்கு, 21

கரப்பு - ஒளித்தல், 243

கரப்புநீர்க்கேணி, 211.

கரவு, 297

கராடிகள் - மகராஷ்டிர தேசத்
துள்ள ஒரு சாதியார், 93.

கராம-முதலைச்சாதிவிசேடம், 327

கராளதவம்-கொடுமை, இப்பெயர்
கராளதையெனவும்வழங்கும், 93

கராளா - கராடிகள், கராளரோன
வும் வழங்கும், 29, 93

கரி - சாட்சி, 131

கரிகால்வளவன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்தையாண்ட ஒருசோழன்
நெருப்பாற்கிரந்த காலையுடைய
ஞதலின் இவன் இப்பெயர் பெ
ற்றான், இதனை, 'முச்சக்கரமு

மனப்பதற்கு நீட்டியகா, விசசக
கரமேயளந்ததாற் செயசசெய
ரிகானமேற் தேன்றெடுகருமா
யபுன்னீர் நாடன, கரிகாலன்
காநெருப்புற்று” (பொருநராற்
றுப்படை இறுதி வெண்பா)
என ப த னு லு ம், “சுடப்
பட்டியிருநத சோழன் மக
னும், பிடாததலைப் பேராணப்
பெற்ற—கடைக்காற, செயிறு
செங்கோல செலீஇயினுனிலலை,
உயிருடையா ரெயதா வீன”
என்னும் பழமொழி வெண்பா
வாலுமுணாக, வடநாட்டரசா
களை வென்றுசென்று இமயமலை
யிலதன புலிப்பொறியை வரைந
தான இவன உருவப்பட்டுறே
ளநீ சேட் சென்னியின்பு தல் வ
னென்றும், சோழநாட்டுள்ள
பேண்ணியென்னு மூறிற சேர
பாண்டியாகளை ஒரு காலத்துப
பொருது வென்றா னெ ன் று ம்
பொருநராற்றுப்படையால் தெ
ரிகின்றது, சோழன கரிகாற
பெருவளத தானென்றும் கூறப
படுவன இன்னும், இவன வர
லாற்றின தூதலால் ச-ம காதை,
க0௭-அ, ஆம் அடிகளின் குறிப்
பாலும், புறநானூறு முதலியவற்
றுலுமுணாந்துகொள்க, 16, 51-2
கரியவன் - இரத்தின, 280
கரீஇ - கருவி, 200
கரு - கருப்பம், 263, 272, 305, 373
கருகிய கெஞ்சு, 248
கருவகயனெடுகண, 192
கருவகனி, 181
கருடன் - சிறையா லெழுமபுவன்,
126.
கருணாவின் - ஐந்த பாவனைகளு
ள் ஒன்று, அஃதாவது, ‘வறியவா
கள் வறமை’ங்ஙிச செலவ முடை
யவாகளாக ஆகுக’ என்று பாவித
தல் முதலியனவாம், 387 - 8.
கருணை, 201, 389
கருத்தளவு, 303-4, 323, 349, 354
கருத்தா, 360.
கருதலளவை, 303.

கருநதலை, 77
கருநிலப்பிறப்பு, 314
கருப்பப்பை, 388.
கருப்பிணி, 318.
கருப்புக்கட்டி-வெல்லம், கருமபின்
சாற்றலுண்டான தென்றபடி,
322
கருப்புலி, 195, 223
கருப்புலிலி, 282
கருப்பூரம் - முகவாசமைந்தனுள்
ஒன்று, 345
கருமபிறப்பு-நகரஜனம், 314.
கருமபு, 16, 255
கருமங்கலினகூட்டம் - பவம், பன்
னிருநிதானத்துள் ஒன்று, 238
கருமணல், 220
கருமத்தொகுதி, 376 - 7.
கருமவிதிகள் - அரசாக்குரிய எண்
பேராயத்துள் ஒருவகையா, 13
கருமவீட்டம், 378
கருமறிககாதிற்பேய, 77
கருமேந்திரியம் - வாகரு முதலிய
ஐந்தம், பொழில் செய்தற்குக்
கருவியாய நிறவின் இப்பெயர்
பெற்றன, 320.
கருவி-தொகுதி, வாசசியம், 21.
கருவிமாமணம், 185
கருவிளம்பொங்கு, 211
கருவிளமரம், 211.
கருவிறப்பட்டபொழுதே கலப்பவை
கள், 315
கருவுயிரத்தல், 190.
கருவூர், 205, 213.
கரைதல, 211
கல, 46, 302
கல பொளிந்தனனகரண்டை, 34.
கலயாணம், 195
கலலதரத்தம், 145.
கலலாககயவன், 260.
கலலாச்சிறு அர, 159, 200.
கலலாடம் - ஒருதமிழ்தால், கலலா
டமென்னும் புலவரால் இயற்றப
பட்டமையின் இப்பெயர் பெற
ந்து, இது 102 அகவற்பாக்களை

புடையது 'கல்லாடங் கறறவ
னெடுசொல்லாடலாகாது' என
று ஒருபழமொழி வழங்குகின்ற
து, 9, 12, 96

கலலாமல, 52

கலலாவீனோன, 257

கலலாற்செய்த பாவை, 235

கலவென பேரூர், 56

கலவெனருளை, 50

கலவெனறுயிர் வழங்குபெருநெறி,
1, 37

கலவென ஒல்குங்காடு, 73

கலவிப்பாகன, 200

கலவிப்பெருமபுனை, 127

கலக்குறுதது - கலக்கதையுண்டா
ககி, 45, 160

கலங்கஞர், 134, 253, 274

கலங்கவீழ்மகளிர், 118

கலங்கவீழ்மாக்கள, 177

கலஞ்செய்கமயியா, 284

கலப்பு - கலத்தல, 314

கலம்-கப்பல, 44, 89, 170, 277
284, 288, 297, 330, 340

கலம்பகாபீடிகை, 94

கலவைவீர், 326

கலாபம், 37

கலாம் - போர், 18

கலிகெழுக்கடவுள், 71

கலிகொள், 301

கலிங்கத்துப்பரணி- ஒருதமிழ்தூல்,
"பரணிககோர் சயங்கொண்டா
ன்" என்று புகழ்பெற்ற சயங்
கொண்டாரென்பவா இந்நூலா
சிரியா, இஃத சில சோழர்களு
டைய வரலாறுகள் காணப்படும்,
சிலப்பதிகார வுரையாசிரியராகி
ய அடியார்க்கு நல்லா இந்நூலி
லிருந்து சிலபாடல்களை எடுத்து
உத்கரித்திருத்தலால் இஃது
அவாகாலத்துக்கு முந்தியதென
று தெரிகிறது, 70, 73

கலிங்கநாடு - தாயமன்னவராகியவச
குமரனென்னும் இருவாக்குரி
யது, இதிற சிங்கபுரமென்றும்
கபிலையென்றும் பெயாபெற்ற
இரண்டு நகரங்கள் இருந்தன, 294.

கலித்தொகை - எட்டுத்தொகை
யுள் ஆறாவதுநூல் கடைச்சங்கப்
புலவரால் இயற்றப்பட்டது, கட
வுள் வாழ்வு தளப்பட 150 - கலிப
பாக்களை புடையது, பாலை
குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்
தல என்னும் ஐந்திணைக்கு
முரிய முடிந் பொருள், கருப
பொருள், உரிப் பொருள் என
னும் மூவகைப் பொருள்களையும்
இனிது விளக்கி அகப்பொருட்
பகுதிகளை விரித்துக் கூறுவது
சொல்லாணிமை பொருளினிமை
யில் மிகச் சிறந்தது இதில் முசு
லாவதாகிய பாலை பெருங்காடுங்
கோனாலும், இரண்டாவதாகிய
குறிஞ்சி கபிலாலும், மூன்றாவ
தாகிய மருதம் மருதனினநாகரா
லும், நான்காவதாகிய முல்லை நல
லுருத்திரனாலும், ஐந்தாவதாகிய
நெய்தல நல்லந்துவனாலும்
இயற்றப்பட்டன, இதனைத் தொ
குத்தவா மதுரையாசிரியர் நல்லந
துவனா, இதற்கு நச்சினாக்கினி
யா உரைசெய்திருக்கின்றனா
இது குறுங்கலித் தொகையென
றும் கலியென்றங்கூறப்படும்,
இத்தொகை பாட்டாற்றெருக்க
ப்பட்டது, 17, 41, 45, 48, 65,
78, 123, 145, 166, 168, 188, 194,
201, 206, 229, 261, 282, 285,
311

கலிமுநது - கலங்கி, 102.

கலை, 49, 285

கலைகளின் மூணியு, 21.

கலையியம் - தெனமதுரையிலுள்ள
சிறத்தேவியின் கோயில், எல்
லாச்சமயத்தாராலும் புகழப்படு
வது, கலாநாயியாகிய சிறத்தே
விகு இடமாயிருத்தலபற்றி
இஃது இப்பெயாபெற்றது
[கலை - வித்தை, சியமம் - கோ
யில்] பலரும் வந்து தங்குத

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சாங்கு

குரிய அம்பலமொன்று இக் கோயிலின் முன்னே யிருந்தது, இஃது அம்பலப்பீடிகையென்றவ கூறப்படும் இதிலிருக்கும் பொழுதுதான் அபுத்திரன் அமுத சுரபியைப் பெற்றான், 150, 153

கலை முட்பதெட்டி - இவை சிவ பெருமானுடைய உருவத்திரு மேனியின் உறுப்புக்களாகவுள்ளவை 310

கலையுருவினோன் - சிவபெருமான, 310

கவயமா, 306

கவாகோடல் 304

கவாநதூண், 77

கவராககேளையோ, 12

கவல் (கவலவு) - கவலுதல், 6, 172, 311

கவலை, 272-3, 377

கவளம், 45, 200

கவான் - துடை, 3

கவிர - முள்ளுமுருங்கை, 77

கவின, 237

கவினி - அமகுபெற்று, 191

கவுடிலச்சாமம், 352.

கவுந்தியடிகள், 294

கவேரகன்னி - காவேரி, 31, 105

கவேரா - யோகிகளிற் சிறந்தவரான ஓர் இராசகுலி, இவர் காவேரியின் தந்தை, 31, 105.

கவேரவனம்-கவேரரெனப்பவாதவரு செயது கொணடிருந்த வனம் இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் அருகே யுள்ளது, 31, 105

கவைத்த அடிப்பேய் - பிளவுபட்ட அடிகளையுடையபேய், 77

கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக கோல - யானையை அடக்குதற்குரிய கருவிகளுடையானது, இது கவைமுட கருவியென்று பெயர்பெறும், 200

கவையடி பெயர்த்து, 77

கமுனி - வயல், 96-7

கமுநறுக்கு - இசைக்கூழிற்சுறப்படுகின்ற ஏழுவகைக அடிகின்றன என்று, அறுபதுகூறுபடியது, 20

கழி - மிகுதி, 38, 314

கழிபெறுங்கோட்டம், 71

கழி பெருகு செலவககளாட்டயாதல், 76

கழிபெருகு செலவா 18;

கழிபெருந்துளபம், 136.

கழிபெருவீதி, 38.

கழிமுடை நாற்றம், 174

கழிவேணிப்பறப்பு, 314

கழீதிய - கழுவிய, 326

கழுது, 74, 76

கழுநீர், 220, 328

கழுமிய - கலந்த, 3, 143

கழும, 136, 230

கண்ம - மூங்கில, 209, 219.

கழைவிளைநெல் - மூங்கிலில் விளையும நெல் எணவகைக்கூலத்தது ளானது, 330

கள, 175-6

கள முதலியவைவந்து, 250, 261, 269

களவா, 307, 372.

களவி, 197

களளடுகுழிசி, 174

களளவிழ பூம்பொழில், 67

களளாட்டயாதல், 76, 194, 241

களேரி, 71

களளியம்பற்றதலை, 73, 191

களளின செருக்கு, 262

களளுண்டலைத்தவிரகவேனறல், 262

களளேவிற்றும் வலைச்சியா, 329

களத்தாடுகூத்தி, 242.

களம், 212.

களா - உப்புநிலம், 112

களவு, 250, 261, 272, 373

களவோவாழகையா, 263.

களி - மதம் (ஆகுபெயர்) 45, 105

களிக்கையல் - கண், 62

களிப்புமாணசெலவக காவறபேயுந், 86

களிமகனசெயல் 35.

களிமயக்கு - மதமயக்கம், 45

களிமூக்கன், 35.

களிறொருந்தல், 200

களிறு - ஆணயான, 18, 45, 198, 201, 204, 301

களைதல், 263

களையாவேட்கை, 223

கற்பகக்கோயில், 64

கற்பம் - காலத்தின்பேரெலலை வே
தாங்குகள் அறினுள் ஒருவகை
யாகிய கலபஸூத்திரங்களை
இவை வேசமந்திரங்களுள் இ
ன்ன மந்திரம் இன்னகருமத
தில் வினியோகித்தற்குரிய கெ
னபதைக்கூறும், 310

கற்பஞாடம் - உண்டாகக்கொ
ண்ட பெயர், 383

கற்பினுள், 166

கற்பு, 168, 243, 252

கற்புக்கடன, 293

கற்புடைமகள் தனகாதலன் சொல்
லேமறுத்தல் நன்றன்று எனல்,
197.

கற்புடைமகளிரியல்பு, 195

கற்பேந்திரிரூபத்திருவா - இவா
கள் சதேந்திரரைச் சார்ந்தோர்,
[கற்பம் - சுவாக்ஷம்] இது சைன்
தூலவழக்கு, 316

கற்பொறிகள் - மதிலிலுள்ள
பொறிவிசேடங்கள், 327

கற்பகல்வி, 263

கற்பலம், 330

கற்பறிவிச்சை, 218

கற்பு, 147.

கற்பைக்கனறு, 252.

கற்பை கலமநிறையப் பொழிதல்,
139

கற்பைமுறைசெய்தகாவலன், 252

கற்பைப்பொருள்கள், 216

கற்பையோ - கடமை கொடுப்போ,
216.

கற்பைச் செய்த செங்கோல், 216

கன்மம், 359, 363,

கன்மேந்திரியம், 320

கன்றிய - அடிப்பட்ட, 241.

கன்றியநெஞ்சு, 226

கன்றுநீனாருள், 65

கன்றையிழந்தபசு, 252

கன்னடதேசம், 112

கன்னடபாஷைச்சொற்கள், 34,
199

கன்னல் - நாழிகைவட்டில், 89.

கன்னன் - காணன். இவன் குரிய
னுக்குக் குந்தியிடமாகப் பிறந்
தவன், பிறக்கும்பொழுதே காது
களிற் குண்டலங்களுடைய பிறந்த
மையின் இப்பெயர் பெற்றான்
(கர்ணம் - காணம்), 368

கன்னி - சம்பாபதி, தூக்கை,
இவள் போர செய்வதற்கு வந்த
பரசுராமன் முன்னே நீ செல்லா
தேயென்று காந்தனென்னும்
அரசனுக்குக் கூற்றின், 241

கன்னிகாவல, 195

கன்னிப்பருவம், 195

கன்னிப் பெண்ணைவே யிருந்து
வறிதேழுத்தல், 248

கன்னிமாடம், 246

கன்னியநதுமாய, 179

கன்னியாகுமரி - ஒருநதி, 57, 142

கனகசுந்தரம் - அரசாக்குரிய எண்
பேராயத்துள் ஒருவகை, 13.

கனகசபை, 207

கனகவிசயம் - கனகனும் விசயனும்,
இவர்கள் ஆரியநாட்டரசருள்
ஒரு சாரார், இவ்விருவரும் பால
குமரனென்னுமரசன் புதல்வா
கண்ணகி வழுவம் சமைத்த
பொருட்டுச் சிலைகொணாந்ற்காக
இமயஞ்சென்றேசேன செங்குடில்
வஞல் வெல்லப்பட்டு அவன்
கட்டளைப்படி இமயச் சிலையைத்
தலையிற் சுமந்தோர், 301

கனவு, 87, 130, 176, 193

கனாமயக்கு, 129, 235

கனை - மிகுதி, 23-4.

கனையொரிபொத்தி, 294

கா - சோலை, 89, 212.

காககை, 74

காகநதி - காலிரிப்பூம்பட்டினம்
முன்னொருகாலத்திற் காகநத்
னென்னுந் தலைவறை பாதுகாக
கப்பட்டமையின் இந்நகர இப்
பெயர்பெற்றது, நீலகேசியில்
வேதவாத்ச சருக்கத்தில், "காதம்
பலவறு கடந்தபின் காகந்திக்
கடிக்கருள்" என இப்பெயருள்ள
நகரமொன்று கூறப்பட்டிருக்க
ிறது, 242.

காசி, 142, 148.

காசு, 269, 291

காஞ்சனபுரம் - வித்தியாதரநகரந்
நடுளொன்று காஞ்சனநும
காயசண்டிகையும் இநநகரத்
தோரே. இத் விஞ்சைமாரந்
ரொனவும் வழங்கபபடும, 168, 180,
184

காஞ்சனன் - ஒருவித்தியாதரன்,
காயசண்டிகையின் கணவன்,
இவனது நகரம் காஞ்சனபுரம்
உலகவறவியில் உதயகுமரனுக்கு
அஞ்சிக காயசண்டிகையினது
வடிவமெய்திய மணிமேகலையை
அவவுதயகுமரன் தொடர்நதது;
நண்டு காயசண்டிகையின் சோர
நாயகனென்று நினைந்து அவனை
வாளாலவெட்டி வீழ்த்தினான்,
7, 217, 219 - 20, 222 - 7,
251 - 2

காஞ்சி-ஒருநகரம், இதில் முககாலச
செய்திகளையும் நன்கு தெரி
விக்கும் கந்திறபாவைத் தெய்வ
மும், துணையிளங்குள்ளி யென
பவனாற்கட்டப்பட்டுள்ள புத்தா
லயமொன்றும், தென்மேற்கு
மூலையில் தருமதவனமென்று
பெயருள்ள ஒரு சோலையும் இருந
தன், மணிமேகலை பலநாள தங்
கியிருந்து அனனமளித்துப் பல
வுயிரகளையும் பாதுகாத்துத்
தவத்திறம்பூண்டு அறவணவடி
கன்பால் தருமவகேட்டு மரித்த
விடமும் இநநகரமே; இது
கச்சியெனவும் வழங்கபபடும, 9,
201, 287-8, 340-41, 349

காஞ்சிநாடு, 339

காஞ்சிமரம், 191

காட்டி, 114, 187, 144, 304.

காட்டாறு, 180.

காடமாசெல்லி, 71, 196.

காடு, 305.

காண் அசை, 79.

காணகுறாஉம், 63

காண்டலளவை, 303-4, 308

காண்டின், 35, 39

காணம் - பழங்காசு, 257-8.

காணமில், 170

காணா - குருடா, 151, 343

காணவயிர், 34

காணிய - காண, 39, 180

காததன்று - காததமையாலன்று,
254

காததிரம், 204

காததோமபிடும, 79

காதணி, 64

காதணியைச் சங்கிலிற் செயதல்,
36.

காதம், 176

காதம்பரி - ஒருவடநூல், இது வச
னகாவயம் கந்தருவ கணனிகை
யாகிய காதம்பரியென்பவளை
உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய சர்
திராபீட னென்பவன் மணம்பு
ரிந்த சரித்திரம் இதில் விரித்
துக் கூறப்படும இது பூவகா
தம்பரியென்றும் உத்தரகாதம்
பரியென்றும் இருவகைப்படு
மெனவும், அவற்றுள் பூவகாதம்
பரி பாணகலியாலும் உத்தர
காதம்பரி அவருடைய புத்திர
ராலும் செய்யப்பட்டன வென
வும், இநநூல் பன்னிராயிரங்
கிரந்தமுடையதெனவும் கூறு
வா, "காதம்பரி ரஸஜஞான
மாஹாரோபி நரோசுதே" என்று
பண்டையோர் இதனைச் சிறப்
பித்துப் பாராட்டியிருத்தல்
காணக், 'காதம்பரியின் சுவை
யை யறிந்தவர்களுக்கு ஆகாரங்
கூடஇனியாது' எனபது இதன்
பொருள், 38

காதல் - ஆசை, 232, 242, 310

காதலஞ்செல்வா, 204

காதலன், 58, 106, 129, 197, 222,
242, 261, 264

காதலன்பு, 232.

காதலன்றிற் ப மகளிரும் உடன்றித்
தல், 293.

காதலி, 143-4, 233

காதற்சுற்றம், 97

காதற்பாங்கன், 337

காதம், 307

காந்தருவலிவாகம் - காந்தருவ குமர
ரும அச்சாதிக கணியரும
தமமுள் எதிர்ப்பட்டுக் கண்டு
இயைவதுபோலத் தலைவனும்
தலைவியும் தமமுள் எதிர்ப்பட்டுச்
சேவது, 245

காந்தள், 31, 37, 101

காந்தளஞ்செய்கை, 192

காந்தன் - ஒருசோமுன் அகத்திய
முனிவாபால மிகக் பத்திமையு
டையோன், இவன் வேண்டுகோ
ளுக்கிரங்கியே அவா தமது
கமண்டலத் திருந்த காவிரியை
நதிவழுவாக நிலத்திற பெருக்க
செய்து சோழ நாட்டை நீர்வள
முள்ளதாகிலூர், பரசுராமா
போசெய்தற்கு வந்தபொழுது
கணனி (தூக்கை) யின் கட்டளை
மால் அவருக்கு முன்னே
செல்லாது வேறழருக்கொண்டு
இவன் சிலநாள வேறிடத்திருந்
தான் இதனால் இவன் பரசுரா
மருடைய காலத்தவனென்று
தெரிகின்றது, இவ்வரசன் காந்
தமனெனவும் காந்தமன்னவ
னெனவும் இருநூலுட் கூறப்
படுவான் 2 241

காந்தாமம் - சில தேசங்களைத் தன்
னுட்கொண்ட மிகவம்பெரிய
தொருநாடு இதிலுள்ள தேசங்
களுள் பூருவதேச மென்பது
ஒன்று, 102

காந்தியம் - காடியம், 209

காப்பு, 218

காப்புக்கடைதழிதல், 57, 142, 148.

காப்புடைமாங்கா, 235

காப்புடையிருசி, 70.

காப்புவலையோட்டி, 200

காபாலிகமத்ததினா, 70, 74.

காம்பு - மூங்கில, 235

காமக்கள்ளாட்டு, 194, 241, 282.

காமக்கிழத்தி, 242

காமங்காழுகொளல், 56, 248, 250.

காமத்தியற்கை, 62, 227.

காமத்திலிழைவு, 272, 378

காமத்துப்பு, 40.

காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல்
வேண்டுமென்பது, 262

காமத்தை யொழிகுமவழி, 389.

காமதேனு, 123

காமம், 106, 114, 247, 258, 261,
273

காமமுதலியவைந்து, 250, 261, 263

காமா - விருப்பம், 23, 191, 204,

காமவல்லி - கற்பகத்தின் மீது
ட்டாந்துவளருமபொற்புகொடி,
54, 109, 118

காமறக்கடந்தவாமன், 61

காமறக்கடந்தோய், 63

காமன், 28, 37, 41, 87, 223, 255,
267, 276, 372

காமுகா மறறைக் குற்றங்களையும்
உடையராவரென்பது, 250.

காமுறல் 201

காயதல், 46, 218

காயபசிக்கடும்பேய், 74

காயபசியாட்டி, 205

காயக்கரணம், 21

காயங்கரை-ஒருநதி, பிரமதருமனா
னப்பெயரிய ஒரு பெளத்தமுனி
வன் இதன்கரையில் உத்தரவா
செய்தான், அததிபதி யென
மரசன் இடவயமென்னும் நகர
தினினு நீங்கி அவருக்குச்
செல்லும்பொழுது நால்கைச்
சேனையோடு இதன் பக்கத்திற்
சேலையில்தங்கியிருந்தான், 102-
3, 230 278

காயசண்டிகை - ஒரு விசுத்தியாதா
மங்கை; காஞ்சனன் மனைவி;
இவள் அவளுடையபொதியிலமலை
யின் வளங்காண்சென்று உண்ட
வாக்குக்குப் பன்னிரண்டு
வருடமளவும் பசியையொழிகும
ஒரு நாவறகனியைக் காலாற
சிதைத்து அக்கனியை உண்ணு
தற்கெண்ணிவந்த பட்டினிநோ
ன்பியாகிய விருசிக்கென்னும்
ஒருருனியவனுடைய சாபத்தாற

பன்னிரண்டு வருடமளவும் யா
னைத் தீயென்னும் பெருமபசி நோ
யால் வருந்தி மணிமேகலைகொடு
த்த உணவால் அப்பசி முற்ற
வொழியப்பெற்றுத் தனது நகரநு
செல்லுகையில் இடையேயுள்ள
விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும்
விந்தாகழிகையெனபவன் சாயை
யாலிழக்க அவள வயிற்றிற செ
ன்று அடங்கினள், 7, 169, 179-
80, 185, 199, 201, 205, 209, 214,
217, 222-5, 228, 251

காயத்திறோன்றும் பாவங்கள்
முன்று - கொலை களவு காமமென
பன, 25, 272, 373-4

காயத்தின குணமுன்று - பள்ளிவல
மபுரிதல், தவஞ்செய்தல், தானஞ்
செய்யலெனபன, 374

காயம், 202

கா - காகாலம், 46, 121, 340

காாதிகை, 122.

காாாறபது - பக்னெண் கீழகண
க்கு தூல்களுள் ஒன்று, 209.

காாமபுருசுடல், 301

காமனகநு - து, 350.

காமணகாரிய மபுருதம், 333

காமணகாரியபுராணம், 367.

காமணகாரியப்பொருள், 384.

காமணகாரியபுருககள், 376

காமணததை யில்லையாகக்க காரிய
முயில்லையாமெனபது, 370

காமணப்பெயா, 110, 121, 142.

காமணம் 182, 185, 370

காமணனுமானம் - அனுமானவை
முறைனுள் ஒன்று, இது சூற
கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு
மழைபெய்யுமென்று அனுமானித்
தல் முதலெனவும், பூவாணுமா
னமெனவும் வழங்கப்படும், 305.

காணியும்பொழில், 49.

காசலாகடபு, 46.

காசாளா - காளா - சண்பைநகரத்
துள்ளா, 29, 93.

காரிகை - அழகு, பெண், 26, 28,
169, 179, 199, 228, 249, 251,
262-3.

காரிகை நல்லாள், 7

காரியக்கருத்து, 350.

காரியகாமணத்தொடாச்சி, 369

காரியம், 370

காரியவேது, 353

காரியாற்றுத்துஞ்சியநெடுங்கிள்ளி -
ஒருசோழன், 214

காரியாறு - ஒருநதி, 214

காரியானுமானம் - அனுமானம்
முனைனுள் ஒன்று. அஃது எச்ச
மெனவும் சேவகானுமானமென
வும் கூறப்படும், 305.

காரிருள், 162, 240, 260

காருகமடநதை, 261

காருணயம் - கருணையோடுசெய்யும்
தருமம் இஃது அருளறம், நல்ல
றம், தயாதருமமென்றும் கூறப்
படும், 238, 284

காரைக்காலம்மையா - திருத்
தொண்டா அறுபத்து மூவருள்
ஒருவா இவரியற்பெயா புனித
வதியா ரென்பது. இவருடைய
ஊர் சோழநாட்டின் கண்ணத்
திய காரைக்கால், இவரது அன்
னமிருத்திகண்டு சிவபெருமான
'அமையே' என்றழைத்தமை
யால் இவா இப்பெயாபெற்றார்
இவாசரித்திரம் பெரியபுராணத்
தால் நன்குவிளங்கும். இவா அரு
ளிச்செய்தவைகள் மூத்த திருப்
பதிசம் இரண்டு, திருவிரட்டை
மணிமாலை, அற்புத்த திருவந்த
திமெனபன. இவைகள் பதினே
மாநதிருமுறையிற் சோக்கப்பட
டுள்ளன, 73

கால் - காற்று, 44, 49, 181, 307.

காலகிளாந்து, 204.

காலகோள - காலகோளஞ்ஞதல் அஃ
தாவது உதஸவாரம்பம், 39.

காலபரிய - அறுபட, 44.

காலபோகுபெருவழி, 47

கால்விசைக்க, 160.

காலக்கணிதம், 21.

காலகணிதா, 330
 காலத்திற்குன்னறியகொணமு, 153
 காலம், 129, 164
 காலமூன்று, 163, 371, 379.
 காலவேகம் - ஒரு யானை, 45
 காலஸூத்திரம் - எட்டுக்கரங்களுள்
 ஒன்று, 82
 சாலாமஸூத்திரம் - அங்கோத்தர
 நிகாயமென்னும் நூலின்பகுப்புக
 ளுள் ஒன்று, இதிற பிரத்திய
 ஷத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்ட
 இளந்தென்பா, 350
 காலை - காலம், 108, 138, - 9
 196, 230
 காலைஞாயிறு, 97, 104.
 காவதம், 117, 149, 176, 295
 காவல, 195 252, 261
 காவலன், 136, 151, 232, 252, 261,
 264, 284-
 காவலாளர், 94
 காவற்கணிகை, 242
 காவறசோலை, 30-31
 காவறபெண்டி - செவிலித்தாயா,
 89.
 காவறறையவதம், 19, 286
 காவிரிப்பட்டம் - வேளாளரில் உழு
 வித்துண்போர் அரசுறை பெறுவ
 தொரு பட்டம், 47
 காவிரி-ஒருநதி, காவேரியென்னும்
 வடமொழிச்சிதைவு, கவேரகன்
 னி, காவிரியப்பாவை, சோழா
 குலக்கொடி, தமிழப்பாவை, நீர்ப
 பாவை யெனவும் இது வழங்கப
 படும, இந்நதி கடலொடுகலக்கும்
 சங்கமத்துறையானது இறந்த
 புண்ணிய தீர்த்தமென்று பல
 நூல்களாலும்கொண்டாடப்படும,
 2-3, 31, 57, 165, 242
 காவிரிநதியின் உற்பத்தி, 2
 காவிரிப்பட்டினம், 338
 காவிரிப்பட்டப்பை, 277
 காவிரிப்பாவை, 2, 31, 242
 காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பிறந்த
 நூற்றிருபத்தொரு பாதையர்,
 265.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கட்டல்
 கொள்ளச் சபித்தமை, 289
 காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழர்களு
 டைய பழைய நிராசதானி
 இதில் இந்நதனால் நிருமிக்கப்பட்
 னென எழுவருகளை யுடைய
 ஒரு புத்தாலயமுண்டு. இந்நகரத்
 தின பழைய பெயர் சம்பாபத்
 யென்பது. இது காகநதியென
 றும் புகாவுன்றும் கூறப்படும்,
 7, 12, 22, 29, 31-2, 64, 81,
 105, 119, 183, 219, 241, 246,
 269, 277, 287 3, 298, 312
 334, 349
 காவிரிவாயில் - காவிரிகுரையில்
 திருமுகத்துறைக்குரிய வாயில்
 காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ளது,
 243
 காவுநதி, 332
 காவேரி-ஒரு நதி கவேரெனப்ப
 ரால் பிரவலித்தமையின இப்
 பெயர் பெற்றது, 105
 காவேரிமரகாதமயம் - ஒரு வட
 நூல், இஃது ஆகநேயபுராணத்
 தின் இரண்டாம் பாகத்துள்ள
 தென்பா, 105
 காம - கம்பு, மணிககோவை, வயி
 ரம், 17, 46, 200
 காமகொளல், 248, 250
 காமப்பாடு, 312
 காழியா - பிட்டுவாணிகா, 329
 காழோர் - குத்துக் கோற்காரர்,
 45-6
 காற்றின குணம், 321
 காற்று, 45-6, 170 314
 காறு - அளவு, 238, 308
 கானமுடிப்பட்டோர், 151, 343
 கானயாறு, 180, 219
 கானறை - மரவிசேடம், 74
 கானக்கோழி, 98.
 கானநாடி, 71
 கானா-மிகுதி, 65, 305.
 கானல் - கடற்கரைச்சோலை, 226,
 266, 289
 கிடக்கை - கிடத்தல், 50
 கிரவுஞ்சகிரி - ஒருமலை, இது முரு
 கக் கடவுளால் ஒரு காலத்துத்

துளைக்கப்பட்டது ; அன்றிற்
பெயாகிரியெனவும் குருகு
பெயாகுன்றமெனவும் கூறப்
படும், 55

கிராமம், 150

கிரியை, 304, 350, 360

கிருத்தம்=கிருத்தம் - செய்யப்பட்டது, 362.

கிருத்தவரித்தம், 362.

கிருத்திரகூடம் - ஒருமலை, மகத்தே
சத்தின் இராசதானியாக இருந்த
இராசகிருக நகரத்தின் அருகே
யுள்ளது. ஒரு காலத்தில் இதன்
மீது நின்று கௌதம புத்தா
பலாகும் தருமோபதேசம்
செய்தபொழுது அவருடைய
பாதங்கள் அழுந்தப்பெற்றமை
யின் இது பாதபங்கயமலையெ
ன்றும் வழங்கப்படும், 114

கிருத்திரமவேடம் - செய்யப்பட்ட
வேடம். பொய்வேட மென்றும்
உளவரியென்றும் கூறப்படும்.
பாண்டவா விராடநகரத்திற
கொண்டவேடம் போல்வது, 205

கிருத்தகோடி - மீமாம்ஸ சாஸ்திரம்
முழுவதற்கும் போதாயனரென
பவரால் இயற்றப்பெற்ற முதல
விருத்தியுரை, இந்நூலைச் செய
த்துபற்றி அவரைக் கிருத்தகோடி
யென்று வழங்கியதாகச் சொல்
வா, இந்நூல் பிரத்தியட்சம்
முதலிய பிரமாணம் பத்தினுள்
எட்டுப் பிரமாணங்களுையே
கூறும், இதனைப்பற்றிய செய்தி
கள் பரபஞ்ச ஹருதயமென்னும்
வடமொழி நூலிற் காணப்படு
கின்றன, 303.

கிருஷ்ணயஜுர்வேத பிராஹ்ம
ணம் - யஜுர் வேதத்தின் ஒரு
பகுதி, (பராஹ்மணம் - மந்திரங்
களின் வினியோகத்தைக் கூறு
வது), 121

கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதை-
யஜுர்வேதத்தின் ஒருபகுதி, 122

கிருஷ்ணராஜன் - ஓரசன், 207.

கிருஹயாதரம் - ஒருவடநூல், இல்
லறநெறியை விவரித்தது ஆபஸ
தம்பா, போதாயனா, ஆசுவலாய
னா, பரததுவாஜர், கோபிலா
முதலிய முனிவர்களாற் செய்ய
பட்டுள்ள கிருஹயருத்திரங்களை
மேற்கோளாகக் கொண்டு
அவற்றின் கருத்துக்களை ஒன்றற
கொண்டு வேறுபடாமல் விளக்கி
வைதிகஸாரவபௌமரென்று வழ
ங்குகிற தோழப்பரெனபவ
ரால் இயற்றப்பட்டது, மேற்கூறிய
பலவகையான கிருஹயநூல்களைப்
பிரகாசிக்கச் செய்தலின் இப்பெ
யா பெற்றதென்றும், இதற்குக்
கண்ட பூவணமெனப் பெயருள்ள
ஒரு வியாக்கியான முண்டென்
றும் கூறுவா, 39, 90

கிலேசசாரதி, 126

கிழங்கு, 183.

கிழமை, 253.

கிழவன், 118

கிழி, 75

கின்ளி - சோழன், 288.

கிளளிவளவன் - ஒருசோழன், 277

கிளந்தமாற்றம், 49

கிளப்பல், 52.

கிளாதல் - எழுதல், 146

கிளவி, 10, 189, 228, 296, 339.

கிளி, 40, 208

கிளை - சுற்றம், யாழிலநின்றநரம்பிற
கு ஜந்தாமநரம்பு, வகை, 88, 144

கிளைநரம்பு - யாழ்நரம்புகளுள் குரல்
இளித்துத்தம் விளரிக்கைகிளை
யென்னுமைநதுமாம், 204.

கீதகோவிந்தம் - ஒருவடநூல், இது
ஐயதேவரென்பவரார செய்யப்பட்
டதான ஸங்கீதப் பிரபந்தம்
24 அஷ்டபதிகளையுடையது
இதிற புத்தாவதாரம் திருமா
லின் கூறென்று கூறப்பட்டிருக்
கிறது, 61.

கீதம், 35.

கீரி - கிரிப்பிள்ளை, 298.

கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்ற
பாப்பனியின் கதை, 293

கீழ்ப்பால, 256

கூங்கும், 282.

குங்குமவருணம், 210

குச்சரகுழை - சம்பாபதியின்
கோயில், 199

குச்சரம் - கூர்ச்சரதேசம், 199

குசலவேதனை - சுகவறிவு பஞ்சுல
கந்தத்தன் ஒன்றாகிய வேதனை
யின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று,
381

குசலாகுசலவேதனை - சுகதுக்க
அறிவு. வேதனையின் பகுதி மூன்
றனுள் ஒன்று. புண்ணியத்தைக்
குசலமென்றும்பாவத்தை அகுசல
மென்றும் பௌத்தநூல்கள்
கூறும், 381

குசாமபன - ஓரச்சன இவ்வுற
செய்யப்பட்ட நகரம். களசாமிய்,
167

குஞ்சி, 249, 300

குட்டநாட்டா, 335

குட்டிப்பிடவமென்னுங்கொடி, 41

குட்டுவா, 335

குட்டுவன - சேரன், குட்டநாட்டை
யாளபவென்றபடி, 335

குடக்கட்சேதா, 65

குடக்கண, 340

குடக்கூத்து, 37

குடசம் - வெட்பாலை விசேடம், 41,
98.

குடதிசை, 162

குடபாறசிறுபுழை, 63, 91

குடம், 362

குடமுழா - ஒருவகை வாததியம், 88

குடா, 146

குடாததொடர் மாலை, 163-4, 231

குடவயின், 226

குடிகை - கோயில், பாணசாலை, 72,
205, 274.

குடிகோள்பற்றி வந்த வெகுளி-
மெய்ப்பாடுகளுனொன்று, 111

குடிசை, 72

குடிப்பிறக்கும் வறுமை, 127.

குடிப்பெயா, 252

குடிபுறங்காதது, 253

குடுமி, 77, 219, 218-9, 300

குடை, 44

குடைக்கூத்து, 37

குண்டக்கணிகை - கணவனிற்குத் தம்
பொழுதே வெறொருவனைச்
சோந்திருப்பவளின் புத்திரியா
கிய வேசை, 109

குண்டலகேசி - நாதகுத்தனொன்
பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு
தமிழூல் சீவகசுந்தராமணி முத
லிய ஐம்பெருங்காப்பியங் களுள்
நான்காவது, பௌத்த சமயத்
தைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது.
குண்டலகேசி யென்று
ஒருவணிகமாதின் சரித்திரத்
தைக் கூறுதலின் இப்பெயர்
பெற்றது, இதன் சில செய்யுட்
கள் தொல்காப்பியவுரை, யாப
பருங்கல் விருத்தி, வீரசோழிய
வுரைகளிலும் பல நூல்களிலிரு
ந்து தொகுத்த புறத்திரட்டுள்ள
னும் நூலிலும் கீலகேசியிலும்
சிவஞான சித்தியார் பரபகத்
திறகு ஞானப்பிரகாசர் இயற்றிய
உரையிலும் காணப்படுகின்றன
வேயன்றி நூல் முழுவதும் இது
காறும் எங்கும் கிடைத்திலது.
இது குண்டலகேசி விருத்தமெ
ன்றும் பெயர்பெறும், இதில் இக்
காலத்து வழங்காத சொல்லும்
பொருளும் உண்டென்பா, 60,
368, 389

குண்டிகை - கமண்டலம், 34

குண்டிகா, 96.

குணக்கு - கிழக்கு, 153, 162

குணப்பொருள், 60.

குணம், 304, 322, 359-60

குணவதம், 341.

குணி, 322-324

குத்துக்கோற்காரா, 45

குதலை, 38-9, 89

குதிரை, 46

குதிரைப்பந்தி, 94

குதிரைமலை - ஒரு மலை இஃது
எழிந் அதிகமானுடைய தெனறு
புறநான்று கடுகு - ஆம் பாட்டா
லும், பிட்டங்கொற்றனுடைய
தெனறு கசுஅ - ஆம் பாட்டாலும்
தெரிகின்றது. இஃது ஊராக
குதிரை யென்றும் கூறப்படும்,
205

குதிரைவீர, 13

குப்பம், 37, 75

குமராயம் - புழுக்கிய பச்சைப்பயற்
றோடு சருக்கரை முதலியன கூ
ட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற்று
ண்டி, 13.

குமரன் - கலிங்கநாட்டுள்ள கபிலை
நகரத்தரசன், 196, 295

குமரி - ஒருநதி - கன்னியாகுமரி
யெனவும்கன்னியெனவும் கூறப
படும் பலருமத்ததம்பாவங்களைப்
போககுதற்குச்சென்று ஆடிவருவ
தொரு புண்ணியதீர்த்தம், தன்
னருகே 'புஷ்பஹாவி' என்று
பெயர்பெற்ற குமரிதெய்வமெ
ழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயமொன
றையுடையது, கன்னிப்பெண், 57,
142, 194

குமரிதெய்வப்படிமம் - குமரியா
ற்றினுடைய அதிதேவதையின்
வடிவம், 148

குமரிபாதங் கொள்கையின் வணங்
கி, 148

குமரிமூத்த வென்பாததிரம், 160,
248

குமரியம் பெருநதுறை, 57

குமரியாடல் - கன்னியாகுமரியாற்
றில் நீராடல், 57, 148

சூழிழ - சூழிழம்பு, 77, 220

சூயவா, 330

சூயல், 43

சூயில்தல்-எழுதல், செய்தல், 99,
332

சூயிலுவக்கருவி, 88

சூயிலவா - தோறக்கருவிவாசிப்பார,
95

சூயினுழைபொதுமயா, 12

சூரங்கு, 179, 209

சூரங்குசெய்கடல், 57

சூரம்பு - வரம்பு, 186

சூரல், 204

சூரவம் - சூராமரம், 40

சூரவா - தாயதந்தையா, 28

சூரவை - காமமும் வென்றியும்
பொருளாகக் சூரவைச் செய்யுள்
பாட்டாக எழுவரேனும் எண்ண
மரேனும் ஒன்பத்தினமரேனும் வட
டமாக்கின்ற கைபிணைத் தாடுவ
து, 208

சூரற்றலைக்கூந்தல், 98

சூராமரம், 40

சூரல் - கோட்டான, 73

சூருகு - சூருக்கத்தி, பறவை, 190,
205, 294

சூருகுபெயராகுன்றம், 55

சூருசில, 193, 198

சூருடா, 151

சூருடு, 140

சூருதி, 41

சூருதிப்பலி, 15

சூருநது, 40, 211

சூருமகன், 173

சூருவித்தலை - மதிலுறுப்புக்களு
ளொன்று, 64

சூருஉத்தொடைமலை, 44

சூரோதம்-கோபம், உட்பகையா
னுள் ஒன்று, 388

சூலகானபொடே - மைசூரஸமஸ்தா
னத்துள்ளதோரூரா, 207

சூலகிரிகளோழு, 83

சூலம் - கோயில், 34, 300

சூலமகளிரா, 195

சூலவிச்சை, 52

சூலாமலை, 313.

சூலைப்பெண்ணை, 181

சூலோததுங்கசோழனுலா - ஒட்டக்
கூத்தரால் இரண்டாங் சூலோத்
துங்கன் விஷயமாக இயற்றப்
பட்ட ஒரு தர்மபிரபந்த நூல்,
252

சூவலயம், 307

சூவளை, 65, 96, 121, 192, 267, 328

சூவளைச்செங்கண், 222

சூவிமுக்கிழெருக்கு, 36

சூவிமுட்கருவி - யானையை அடக்
குவதோராயுதவிசேடம், 200

குவைஇய - குவித்த, 330

குழல் - கூந்தல் வேயங்குழல், 21, 42, 47, 88, 210, 248

குழலிசை, 41

குழலோன் - பரதநூலுட்கூறப்படும பஞ்சாசாரியருள் வேயங்குழல் வாசிப்போன், இவனை வாமசிக னெனப்பா வுடனூலாரா, 87

குழவி-குழந்தை, 130, 143

குழிசி - பாலை, 174.

குழியில் விறகடுக்கிப்பிணத்தையசு சுடுதல், 171

குழக்கள் ஐந்து - அரசாக்குரிய ஐம் பெருங்குழு அமைச்சர் புறோகி தா சேனாபதியா தூதுவா சாரண ரென்னு - வாக்களின் கூட்டம், இதனைப் பஞ்சமகாவாகக் கென பா வுடனூலாரா, 13

குழை, 248

குழை முகப்புரிசை, 257

குழையச்சமைத்த பருப்பு 317

குளம்பு, 163

குளன்னிதாமரை, 168

குளித்தல், 258, 268

குறக்கொள்கலம், 52

குறங்கெடுத்தோய, 63, 114

குறம், 106, 133, 137, 171, 174

குறம்முப்பத்திரண்டு, 338

குற்றமுற்ற பரததையாக்குரிய தண்டம், 189

குற்றமூன்று, 114, 230, 368, 380

குற்றமைந்து - கள் பொய் களவு கொலை காமமென்பன, இதனை, 'நிலபெற வெல்லாரு நீதன களைந்தனவும், சிலைவருமீழுகெ னாத தவிரந்தனவு மென்ன, நிலை பெறவெல்லாரு நீதனயாவென றுன, கொலைகளவ கட்டகாமம் பொய் யெனக்கூறினா' (நில கேசி, பதி க-சமய) எனபதன லுணாக, 269-70, 368.

குறம், 297

குறங்கு, 221

குறம், 195

குறள் - குறுகியவடிவம், 140, 206

குறளன் - ிக்ககுறிய உருவமுள்ள வன், 140

குறளை, 126 273, 374

குறிஞ்சிப்பண், 205, 330

குறிஞ்சிப்பாட்டு - சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டினு ள் எட்டாவது இது 301-அடிகளை யுடைய அகவற்பாவால் அமைந்து ள்ளது தலைவியினது வேற்று ஈமகண்டு வருந்திய செவிலிக்கு அறத்தொடுநிற்கும் பாகு கி கூற்றாக ஆரியவரசன் பிரக தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலாபாடியது இதுமலைவளா களையும் இவ்வற முறைமையை யும்தலைவனுநதலைவியும் தம்முள் வைக்கத்தகும் அன்புடைமையையும் கற்பின இன்றியமையா மையையும் கூறும் இதில் 99-மலர் விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள் ளன. இதனைப் பெருங்குறிஞ்சி' என்றும் வழங்குவர், இதற்கு அ சிரியர் நச்சினாகுகினியா உபை செயதிருக்கின்றனா, 41, 44-5, 65 97, 327

குறிப்பு 222, 381

குறிகி - அடைந்து, 189

குறுங்காடு, 211

குறுங்கால நகுலம், 211

குறுக்கூளினி, 94

குறுநாடி, 15

குறுந்தொகை - எட்டுத்தொகையுள் ழிரண்டாவது; இது கட்டவுள் வாழ்த்துச்செய்யுள் முதலிய 402-அகவற்பாக்களை யுடையது, இவற்றின், முதற்பாவாகிய கட்டவுள் வாழ்த்துப் பாரச்சமபாடிய பெருந தேவனாராலும், மற்ற 401-பாக்கள் திப்புத்தோளாரா முதல் அ மழவனரிறுதியாகவுள்ள புலவர் இருநூற்றைவராலும் இயற்றப் பட்டுள்ளன, இந்நூல் அகப்பொருட் பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது, இத்தொகை முடித தான் பூரிககோ, இஃது அள வால் தொகுக்கப்பட்டதென்பா.

த்தொகையின் பாககளுள் 20
ககனொழிநகமற்றைப் பா க
ந் குப்பேராசிரியா பொரு
ரடி தினு ரெ ன று ம அவா
முதாதொழிந்த 20 - பாககளுந்
மாச்சினாககினியா பொரு ளெ
தினூரென று ம தெரிகினறது,
, 56, 136, 283
டைப்புதலவா, 39, 89
கிழ்ச்சி, 318
ககனனல, 89
காககன், 145, 166
ரியா, 189.
ற - காரியம், முடிக்கப்படும்
பாருள், 201
கொண்டிருத்தல், 253
வேண்டுக - காரியங்களை வி
மபுவா, வறுமையுற்றிரந்தாா,
1
றம், 83, 111
றுகண்டனன கோட்டம், 71
கூப்பிடு, 73, 94
ம - கூப்பிடு, 133, 283
பகூவி - அழைத்து, 20, 211,
6-7, 284
தரல, 143
க - பேராநதை, 73
க சாவோப்பயிதல, 73
கிண்டு - சோந்தனுபவித்து, 88
ம - ஓடவிசேடம், யாழ்நரம்பு
றிற பகை நரம்பு, 48, 332
ல - மதுரை, 246
வைக்குகுகொடபினன், 232
ட, 299
ததூல - மதிவாணனாரெனனும
ண்டியராலியற்றப்பெற்ற ஒரு
டத்தமிழதூல, இதனால்த
ரணா நாடகத் தமிழுநாலென
ம வறுங்கும், வெண்பாவாலும
ததிரப்பாவாலுமாகியது, இதி
ள்ள சில செய்யுட்கள் சிலப்பதி
ரவுரையில் அடியாக்குநல்லா
லமேற்கோளாக எடுத்துக்காட்
ப் பெற்றுள்ளன, 9, 330.
கா, 152.
காட்டு, 43.
கியா, 41, 136, 330,

கூத்தியல்பு, 330
கூத்தியனமடநதையா, 186, 201
கூத்தினிலககணம், 330
கூத்து இருவகை, 20
கூத்துப்பதினென்று, 37.
கூத்துமபாட்டும் அழகும், 195
கூத்தி, 121
கூந்தல், 51, 98, 220, 253, 299
கூந்தலினவகை ஐந்து - முடி கொ
ண்டை சுருள் குழல் பனிச்சை
யென்பன, 247.
கூம்பிறந்துண்டம், 170
கூம்பு - பாய்மரம், 44, 46
கூதல் - மிகுதல், 84, 167, 229,
258
கூம்புராணம், 45.
கூலம் எணவகை, 9, 330.
கூலம் பதினெணவகை, 9, 330
கூலமறுகு - செல்முதலியபலபண்ட
டங்கனவிறகப்படும் கடைத்தெரு,
330
கூலவாணிகனசாதனா - இவாமண்
மேகலை நூலாசிரியா சிலப்பதி
காரநூலாசிரியராகிய இளங்கோ
வழிகட்கும் அவாதமையன சேனை
செங்குட்டுவனுக்கும் மிக்க
நட்பினா இவா மதுரை
கூலவாணிகனசாததனாரெனவும
சுத்தலைச்சாததனாரெனவும கூட
பபடுவா "தண்டமிழாசான் சாச்
தன்" (சிலப் உடு கூசு) எனறு
இவா சிறப்பிக்க பட்டிருக்கினற
னா, 9
கூவியா, 329
கூவிளி, 89
கூளி - பெண்பேய், 71
கூற்றம் வருமுன் அறநடுசெய்க, 279
கூறி அடிப்படுதல், 144
கூறிட்டுமொழிதல் - நாவலகைவினா
விடையுள் ஒன்று, 371 386.
கூறை, 172
கூன, 140.
கூனி - மாதவியின் தோழி (வயநத்
மாலை), 4
கூனிய உடம்பையுடைய வேதியன்,
155
கேடுகினைந்து, 153
கெடுகலமாக்கள், 138

கெடுத்த - காண்ப பெருது, 57
 கெடும் ஏவல், 82
 கெழுதகை, 277
 கேசகம்பளன் - நரிவயிறற்ற பிறந்த
 ஒரு முனிவன், 147
 கேட்டி, 52, 239
 கேடு, 317
 கேண்மோ - கேளும், 34, 143
 கேணி, 211
 கேவலஞானிகள் - திரிகால உணர்
 ச்சியுடையா. (கேவலஞானம்
 ஜயகை ஞானத்துள்ளும் சிறந்த
 து), 314
 கேழற்கூற்று, 60
 கேளவியாளா, 197
 கேளா - செவிடா, 141, 349
 கைக்களை, 204
 கைத்தலைகாட்டல், 88
 கைத்தூண், 170
 கைத்தூண்வாழ்க்கை, 187
 கைத்தொழுதல், 144
 கைநெவலி, 351
 கைபய, 45, 200
 கைபெய்பாசத்துப்பூதம், 31
 கைமமலைகளிற், 301
 கைமமை - சிறுமை, விதவை 225
 கைமமைநோன்பு - கணவனை இழந்
 தோர் அனுடமிக்கும் பிரதம்,
 293
 கைமமைநோன்பு நோற்ற உடம்
 பைவருத்துதல், 24
 கைமமையிற் காவல், 195
 கையலைத்தல், 35
 கையறல் - செயலறல், 26, 34, 45,
 151, 219, 229
 கையறுதுன்பம், 36
 கையாற்றுவியாற் பண்ணுது மனத்
 தால் நிருமித்தல், 322.
 கையாற்றவலம், 262
 கையாறு - மூர்ச்சித்தல், 53, 255,
 377
 கையுதிககொள்ளல், 32, 58, 170,
 223
 கைவளை, 94
 கைவிட - துறக்க, 261
 கைவிடலீடான, 58, 205
 கைவினைகடந்தகண்கவாவனப்பு,
 245.

கைவினைச்சித்திரம், 51, 202
 கோக்கி (கொக்குவாய், கோக்கிவா
 ய) - ஆபரணங்களின் உறுப்பு
 விசேடம், 38
 கோக்கு, 98
 கோங்கலா நறுநதா, 7
 கோங்கலிழகுமல, 256, 342
 கோங்கு - தேன, பூநதாது, 7, 342
 கோட்கும - சுழலும், 139
 கோட்டி - கொடுகொட்டியாடல்
 இது புறநாடகம் பதினென்றனு
 ளொன்று, 37
 கோட்பன் - சுழலுவன், 208
 கோட்டி, 232 - 3
 கோடி, 109, 167
 கோடித்தவளம், 41
 கோடித்தோவீதி, 44, 233
 கோடிப்புருவம் - ஏழுங்காகிய புரு
 வம், 36
 கோடிபடுகிற, 75
 கோடிமிடைவீதி, 248
 கோடிமின், 102
 கோடிவாயில், 69
 கொடுங்குழை, 248
 கொடுங்கை, 17
 கொடுங்கானமை, 85
 கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூ வடிவமா
 கப்பண்டித்தோத்தட்டின் முன
 றே நடுவது, 46
 கொடுந் தமிழ்நாடு பன்னிரண்டு-
 பொங்கு நாடு, ஒளி நாடு, தென
 பாண்ட நாடு, குட்டநாடு, குட்
 நாடு, பாண்டநாடு, கற்காநாடு, சீத்
 நாடு, சூழிநாடு, மலையமநாடு,
 அரவநாடு, அருவாவடதலை நா
 டு, அவற்றைச் செந்தமிழ்
 நாட்டி உதரகீழ்பால் முதலாக
 வக்கால் இறுதியாக எண்
 ணிக்கக்களகத்தினைத் தொல்
 காப்பியம் எச்சவியல், "செந்தமிழ்
 சோந்த" அன்னுஞ்ஞத்திரவுரை
 களாலுமுணாக, 335.
 கொடுஞதுயா, 28
 கொடுந்தொழிலான, 75.
 கொடுமம், 145
 கொட்ட, 129
 கொண்டல், 305.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   சசுந்

- கொண்டன்று - கொண்டமையா
லன்று, 254
கொண்டிமகனிரா, 188, 196
கொண்டுகுறுதல், 102
கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம்,
57, 142, 243
கொண்டோனல்லது தெய்வம்
பேணப் பெண்டிர், 195
கொம்பரிருங்குயில், 43
கொம்பு - நீரைவீசுகருவி விசேடம்,
பூங்கொம்பு, 308, 327
கொய்தல் - பறித்தல், 34
கொய்யாக குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண்,
205
கொல்லா, 212
கொல்லல் - வெட்டல், 329
கொல்லனுலேமுகு, 205
கொல்லாமை - அஹிமனை, இது
பஞ்சசீலத்துள்ளானது, 231
கொல்லிப்பாவை, 54
கொலை, 35, 177, 250, 261, 272, 373
கொலைநிலவேட்டுவா, 145
கொலைப்பாவம், 293
கொலையறமாமெனு கொடுந்தொ
ழின் மாககள், 80
கொலைவன், 287
கொழித்தல், 180
கொழுநன், 195, 244
கொழுநீரிலஞ்சி, 121
கொள்கலம், 52, 148
கொள்கை - விரும்பம், 124, 148
கொள்கைபிடங்கன், 332.
கொள்கரிமா, 7
கொளிய - கொஞ்சதினறபோன்ற,
41.
கொளுத்தக்கட, 42.
கொளை - ஒற்றறுத்தல், பாட்டு, 88
கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழை
ய இராசதானி. இதற்கு ஒரு
காத துரத்திற்கு அப்பாலுள்ள
நீண்டசேரியிலே சாலி ஆபுத
திரிணப் பெற்றான், 149.
கொற்றம், 91, 253.
கொன்னை, 40, 191.
கொங்குமீழ், 208.
கொழைமி - உளசாமபிநகரம், 167.
கோசலதேசத்துச் சித்திரவேலைக
காரா, 212
கோசலதேசம், 367
கோட்டங்காவலா, 206, 213, 215
கோட்டம் - அறை, கோயில், 71
184, 196, 200, 204, 216 - 8
226 - 7, 235, 240, 293, 334
கோட்டான், 73-4
கோட்டி - கோயில் வாயில், சடை
16, 156
கோட்பாடு - கொள்கை, 386
கோடணை - முழக்கம், 62
கோடாச்செங்கோல, 3
கோடு - கரை, கொம்பு, சங்கு
யாழ்த்தண்டு, 144, 146, 163, 203
262, 266, 308
கோடுடைதாழை, 43
கோடை, 283
கோணச்சந்தி, 212
கோணச்சந்திவிதானம், 190, 212
கோணம் - தோட்டி, முக்கோணம்
200
கோணிலைதிரிதல், 3, 15, 85, 203
கோதமை - ஒருபாட்பணி. சாங்கு
னுடைய தாய், 79, 82
கோதை, 124, 199, 234
கோதைத்தாமம், 187
கோதையஞ்சாயல், 115, 135
கோபச்சொல் - வாக்கிற நேரூற்று
பாவச் சாற்கள் நான்கு
ஒன்று, 374
கோபத்தால் உண்டான பாவம், 296
கோமகள், 202
கோமகன், 206
கோமகன் கோயில், 89
கோமகன் பீடிகை, 131
கோமினி - ஒரு செட்டிப் பெண், 112
கோமுகி - மணிபலவந்தாளன்
தொருபொய்கை, 117, 120-21,
124, 161, 286, 342
கோயில், 20, 223, 240.
கோயிறறுக்கு - இசைத் தமிழ்
நூலுட்குறிய எழுவுகைத் தூக்
கினுனொன்று, நான்கு சோகளை
யுடையது, 20.
கோரகை - பிச்சைப் பாததிரம், 59

கோல - செங்கோல, திரட்சி, 15, 34, 241, 253

கோலங்கோடல, 20

கோலம், 166, 189, 202, 255

கோலோர, 46

கோவகாமா - பழைய புத்தா கரு னொருவா, 369

கோவலா - இடையா, 65, 149

கோவலன் - இப்பெயரை யுடைய வா இருவருளா (1) மணிமேக லையின் தந்தை, கண்ணகியின் கணவன். சிலப்பதிகாரக் கதா நாயகன். வஞ்சிகாப புறத்தே யுள்ள கோயிலிற் கண்ணகி வடி வத்தோடு இவன் வடிவமும் பூசிக்கப்பட்டு வந்தது, 24-6, 48, 87, 99, 186, 250, 266

(2) மேற்கூறிய கோவலனுக்கு ஓன்பது தலைமுறை முன்னோன், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாத னுக்குக் காதற்பாங்கன். அவ லோதனுக்குச் சாரணாகூறிய உபதேசமொழியைத் தானும் கேட்டுத்தான் தேடியவையுந்தன் முன்னோ தேடியவையுமாகிய பொருள்களை யெல்லாம் ஏழு ராஸிற் றுனஞ்செய்து விட்டுப் பின்னா த தவம்புரிந்தோன் வஞ்சிகரத்தே புத்தனுக்குச் சைத்தியாலயமொன்று கட்டுவித் தோன், 289, 293, 298, 332, 334, 337, 341, 347-8

கோவியனவீதி, 45.

கோவேட்கள் - குயவா, 329

கோவையின் கோப்பு, 38-9

கொழி, 94

கோள் - வாககிற றோன்றும் பாவ ச்சொற்கள் நானகினுள் ஒன்று, 82, 273

கோளம், 82

கோளரி, 258

கோளியாலம், 71

கோற்றொடி, 99

கோனமுறை, 196, 201, 216.

கோணிலை திரிந்திழற் கோணிலை திரியும், 85, 203

கோஸஞ்சார பூமி - பசுக்கள் இடை யூறினறி மேயதற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம், 146

கௌசாமபி நகரம் - குசாமபென்ன னுமரசனற் செய்யப்பட்ட நகரம் கோசமபியெனவும் வழங்கும், 167

கௌசிகன் - சண்பை நகரத்துள்ள ஓரந்தணன் சுதமதியின் தந்தை 29, 93

கௌடிலம் - வளைவு, 352

கௌண்டினனியா - பழைய புத்தா கருள் ஒருவா, 369

கௌதமபுத்தா, 367, 369

கௌதமபூனியா - இவா அநல்யை யின் கணவா, அவளுடைய கந பையழித்ததுபற்றி இரத்திரனுக்கு ஆயிரங்கணக் குண்டாகும் படி சாபங் கொடுத்தனா, 194, 309

கௌரியா, 33

கக்கரத்தின் குடு, 147

சக்கரம் - மண்டலம், 38, 110

சக்கரவாளக்கோட்டம் - புத்திர சோகத்தால் வருந்திய கோத மையின் துன்பத்தைப் போக்கு தற்காகச் சக்கரவாளத்துள்ள எல்லாத் தேவர்களுக்கும் சம்பா பதி வருவித்துக்காட்டிய விடத் து அக்காட்சியை எக்காலத்தும் யாவரும் காணும்வண்ணம் மயனால் நிருயிக்கப்பட்டதுபற்றி இஃது இப்பெயா பெற்றது காலிரிபுழம் பட்டினத்தின் புறத் தேயுள்ள மயானத்தின் பக் கத்துள்ளது. இதனால் இது சடு காட்டுக் கோட்டமெனவும் கூறப்படும், இதில் முனிவா பல ரிருந்து தவஞ்செய்தாரா, சம்பா பதி கோயில், கந்திற்பாவை, உலகவறவி என்னுயிம்முன்றும் இதைச்சாராததுள்ளவையே, 68-9, 84, 91, 165, 184, 326

சக்கரவாளகிரி, 83

சக்கரவாளத்துத் தேவா, 138

சக்கரவாளம் - உலகம் முப்பத்தொ னறையும்தன்னுள்ளே அடக்கிய

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   சசுள

கோளம், 81-2, 240, 298, 367
சங்கத்தாரா - ஸங்கத்தாரா . பௌத்தரில் துறந்தோரின் கூட்டம் ஸங்கமெனப்படும, 51, 233, 250, 269, 333

சங்கத்திலிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்கள், 299

சங்கதருமா - ஒரு பௌத்தமுனிவா, இவா சதமதிக்கும் அவளுடைய தந்தைக்கும் சருமோபதேசஞ் செய்தவா, 59, 66

சங்கம, 38, 94, 139, 367

சங்கமன, - ஒரு வணிகன் நீலியின கணவன் . முற்பிறப்பிற் காரண மினிற் இவனைக் கொல்வித்த பாவத்தாலேயே கோவலன் கொல்லுண்டிற்றதான, 295

சங்கமுகத்தூறு, 57

சங்கமயம் - ஸமசபம், 356

சங்கரித்தல, 310

சங்கறுப்பாரா, 330

சங்கிற்றசெய்த காதணி, 36

சங்குடைந்தாற்போலுநதாழை, 43.

சங்குமுதொபெடி, 96

சஞ்சரித்தல, 81

சட்டையிட்ட பிரதானி, 277, 341

சட்டங்கம் - ஒதுவாரா, 60

சட்டய - ஸ்ராமாயணத்திற் கூறப்பட்ட நடுகின்றியே, 31

சட்டை, 181.

சண்டுகை - ஸர்சான வர்வியியாகி பஞ்சேவதை, 71

சண்டியம் 41

சண்ணை - அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரைவிழாள்ள ஒரு நகரம் சமஸ்ப்பெயனவும் வழங்கும், 29, 93.

சத்தத்தவம், 358

சத்தம், 351, 353 - 4, 361

சத்தியஞானம், 324.

சத்தியம் நான்கு - துக்கம் முதலியன, இந்நான்கின் ஸுலககணமும் ஆகம் ஸுத்திரத்திலுள்ளதாகிய ஹீனயானத்தில விளங்கக் கூறப்பட்டுள்ள தெனறும் இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் முமமூனரு

கப் பன்னிரண்டு வகைப்படுமென்றுங் கூறுவாரா, 25, 116, 122, 217, 302, 337, 371 - 2, 381

சதமகன், 4

சதுக்கப்பூதம், 17, 243.

சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 17, 90, 219.

சதேந்திரர்கள் - பவணேந்திராமுதலியோரா; இவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகவுள்ளவனுக்கு அகமிந்திரனெனப்பது பெயர் 316.

சந்தம் - வேதாங்கங்கள் ஆறினொன்றும் . செய்யுளிலககண்டனதக் கூறுவது, சந்தோவிசிதியெனறாக் கூறப்படும், 305, 310

சந்தனம், 36, 52, 96, 177, 223, 231

சந்தனம் மாலை முதலியன தார்யாமை பௌத்த முனிவர்களுக்குரியதச்சேலத்துனொன்று, 331

சந்தாபம், 194

சந்தி - இடவிசேடம், 331, 379

சந்திக்கோணம், 212

சந்திமூனறு, 370- 71

சந்திரத்ததன் - கப்பலிற் சென்று வாணிகன் செய்யும் ஒருவணிகன் சாதுவனை நாகா மலையிலிருந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குக் கப்பலிலேற்றி அழைத்து வந்தவன் அவன், 172, 177.

சந்திரமண்டலம், 66.

சந்திரன் - சதேந்திரருள் ஒருவன், 49.

சந்திராபீடம் - உச்சயிளி நகரத்தாரசன இவன் தாராபீடென்னும் அரசன் புத்திரன், காதம்பரியென்பவளுடைய கணவன் காதம்பரியென்னும் வடமொழிக்கத்திய காவயத்தின்கதாநாயகன் 38

சந்திரோதய வருணனை, 66

சந்தி, 71

சந்தேகம் - பலதலையாய உணர்வு, 304

சந்தோவிசிதி - சந்தம், 310.

சந்திரிதம், 155

சபதௌஸதுபம் - ஒரு வடநூல்
இது பாணினி சூத்திரங்களைப்
பின்பற்றிப் பதஞ்சலி மஹா
பாஷ்யத்தை விளக்கப்பட்டோலி
தீக்ஷிதரோனபவரால் இயற்றப்பட
டதொரு வியாகரண்கிரந்தம், 319

சபகத்தொடாச்சி, 351

சபகம், 353

சபகைகதேசவிருத்தி, 356

சபதம், 189

சம்பங்கோழி - சண்பென்னும கோ
ரைகளில் தங்கியிருக்கும் ஒரு
வகைக் கோழி, 43

சம்பந்தம் - காரணகாரியத் தொடா
ச்சி, 369

சம்பவவளவை, 304, 307

சம்பவித்தது, 260, 305

சம்பாதி-சடாயுவின உடன் பிறந்
தவன், 31 198

சம்பாதிபுரம் - சம்பாதி புசித்த
இடம், 31

சம்பாதிவனம் - காவிரிப்பூம்பட்
னத்தைச் சார்ந்துள்ள ஒருசோலை
மேலே பறந்து சென்றபொழுது
சூரிய கிரணத்தாற் சிறையிழந்து
விழுந்த சம்பாதியென்னும
பறவை இருத்தற்கிடமானது
பற்றி இப்பெயர் பெற்றது, 31

சம்பாநகரம் - சண்பை, 93

சம்பாபதி - சம்புத்தீவத்தின் அதி
தீவத்தை, இஃது இவளுக்கு
இயற்பெயர் சம்புமரத்தின் கீழ்
ருந்து நோற்றமையின் இவள்
சம்புவெனவும் பெயர் பெறு
வாள சிவந்தசிறமும் சடையு
முடையவள். இவ்விருந்தமை
பற்றி ஆதிகாஸத்தே சம்பாபதி
யென்று பெயர் பெற்றிருந்த
நகரம், காவேரிநதியின் சம்பந்தத்
தாற் பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டின
மென்று பெயர்பெற்றது, புத்திர
சோகமுற்ற கோதமைக்கு
இருந்த சக்கர வாளத்துள்ள
எல்லாத் தேவா களையும்
வருவித்தாக காட்டி அச்சோ

கத்தை மாற்றி அவளைத்தேற்று
வித்தவள் இவளுடைய கோயில்
குச்சாக் குடினையென்று கூறப்
படும அருந்தவமுதியோன
கன்னி, குச்சாக் குடினையென்று,
சம்பு, சம்புத்தீவக் காவற்றெய
வம், சம்புத்தீவத்தெய்வம், தொ
னமுதாட்டி, பொன்னிறப்பொலி
ந்த நிறத்தாள, முந்தை முதலவி,
முதியாள, முதுமுதாட்டியென
இந்நூலில் இவள் வழங்கப்படு
வாள, 2-3, 19, 78-9, 81-2,
92, 184, 198, 201-3, 205, 227,
237, 240-41, 274

சம்பாபதி கோயில் - இது சாயா
வனத்தின் கோயிலின் தென்பக்
கத்திலுள்ளது சம்பாபதி
யமன் கோயிலென்று வழங்கப்
படுகின்றது, ஸநிதி வடக்கு
முகம் பிடாரி கோயிலென்று
இக்காலத்தவாசொல்கினுராகள்,
199

சம்பிரதாயம், 155.

சம்பு - சம்பாபதி யென்னுந் தெய
வம், நாவனமரம், 1-2

சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம், 19

சம்புத்தீவு - நான்கு மகாதீவினுள்
ஒன்று, இது நாவலந் தீவெனவும்
வழங்கப்படும, 1, 19, 83, 103, 130,
164, 183, 242

சம்புமரம், 181

சம்பை 29

சம்சித்தத்தவம் - உபேஷாபா
வனை, 388

சம்ணமத்தத்தின்பாகுபாடு இரண்டு -
ஆசீவகம், நீகண்டமெனப்பன், 311

சம்ணரில் இருத்திபெற்றோ - சார
ணர், 110, 268

சம்ணீகாள - சம்ணாகளே, 54

சமதண்டம் - ஒருநா, இதில் ஆசிவக்
மதம் பரவியிருந்ததாக நீலகேசி
ஸமயதிவாகரத்தால் தெரிகிறது,
311

சம்நதகூடம் - இலங்கைத்தீவின்
உள்ளுள்ளுமலை, சமனொளியென
றும் - சம்நதமென்றும் பெயர்

பெறும, புத்ததைலகருள
ஒன்று, 110, 119-20, 336
மம், 100
மயக் கணக்கா, 9, 19, 303
சமயத்தாலகருள 115
சமயதரும, 115, 237, 274
சமயதிவாகரம், 231, 273, 374-5
சமயதிவாகர முனிவா-லகேசரியின
விருத்தியுரையாசிரியா, 323
சமயப்படிற்றுரை, 234
சமயம், 249, 325
சமயமாறு, 309
சமயமறந்து, 325
சமயவாதிகள், 18.
சமயிகள், 18, 234, 334
சமவாயம் - கூட்டம், 321, 323
சமன, 122
சமனெளி - சமந்தம், 119, 336
சமீகமுனிவா, 147.
சபந்தன், 265.
சயமபு - ஸவயமபு, 311
சயஞ்சனங்கள், 359
சயஞ்சனவான, 359
சயித்தம், 338
சாவஜஞன் - புத்தன், 280
சாககு, 295
சரண் - அடைக்கலம், 58
சரணங்கரா - பழைய புத்தாரு
ளொருவா, 369.
சரணுகதி, 366
சரவணம்-நாணற் காட்டினையுடைய
தொரு பொய்கை, இமயமலை
யைச் சார்ந்துள்ளது, 194
சரியாபிடகம்-குத்திர பிடகத்தின
சிற்றுறுப்புக்களுள்ளொன்று, 299
சல்லி, 190
சலத்திறநிரியுஞ்சாரணன், 110
சலனம், 307
சலாகை, 137
சன்னொவுளபுயத்தனமலிகலம், 361
சன்னு, 361
சனங்கன், 167.
சனமித்திரன் - புண்ணியராசன
டைய மந்திரிகளுள் ஒருவன்,
அவ்வரசன் புத்த பீடிகையைத்

தரிசித்தற்கு மணிபல்லவன்
சென்ற பொழுது நாகபுரையை
ஒருமாதமவரையிற பாதுகா
தவன் 282 - 1, 242
சாககாடு - சாதல், 105, 271 276,
377
சாககியசக்கரவாததி 367
சாலை - கிளை, 1
சாங்கியவாதம், 310, 319, 321
சாங்கியன், 354-6
சாணி, 388
சாததம், 306, 309.
சாததன் - கூலவாணிகன்சாததனா,
10
சாத்தியதனமரித்ததுவம், 361
சாத்தியதன்மம், 353, 362.
சாத்தியதன்மலிகலம், 360-61.
சாத்தியரித்ததுவம், 361
சாத்தியம், 305, 361
சாத்தியாலியாலிருத்தி, 360, 362
சாத்திரம், 299
சாதனவியதிட்டாந்தம், 353
சாநனமியதிட்டாந தவாபாசம்
ஐவாகப்படுமெனறல், 360.
சாதனதன்மம், 362
சாதனதன்மவழாத்ததுவம், 361
சாதனதன்மலிகலம், 360
சாதனம், 305, 361
சாதனவழாத்ததுவம், 361
சாதனவேது, 355
சாதனவியாலிருத்தி, 360
சாதாரணம், 356
சாதி, 304
சாதிகளினவகை, 329 - 31
சாதியொருமை, 44
சாதுசக்கரன்-ஒருமுனிவன் ஆகா
யகமன முடையவன். தன் முத்
பிறப்பில் இவனை ஒருபொழுது
உண்பித்த புண்ணியமே மணி
மேகலை நலவழிப்படுதற்கு ஏது
வாயிற்று என்பா, 54, 110-12,
129, 239.
சாதுயா, 59, 106, 136, 240
சாதுவன்-ஆதிரையின்கணவன், நா
கார்களுக்கும் அவர்கள் குருமக
னுக்கும் சிலபீதிகள் கூறி அவா

களை நலவழிப் படுத்தினான், 170-71, 178-5, 177
 சாநநததுமிரவோ, 210
 சாநதம்- சநதனம், 30, 76, 172
 சாநதலருதுத, 224.
 சாநது-சநதனம், 204, 221
 சாநதுகழிநீர், 326.
 சாபபறை, 78.
 சாபசாத்தி, 56
 சாபசார - முனிவா, சபித்தலையே அம்பாகவுடையவா, 56
 சாபநோனஞாண, 183
 சாபம், 168, 182, 194, 219, 289 296
 சாபம்பட்டி, 168
 சாபாநதகாரம், 179
 சாம்பறகுலையாகிய சாங்கம், 77
 சாமரை, 190
 சாமானியக்கருத்து, 350
 சாமானியஞானம் - பொதுவுணர்வு, 116
 சாமானியம், 321
 சாமானிவிசேடம், 359
 சாமானியானுமானம் - அனுமான அளவையின் வகை முன்னனுள் ஒன்று, 303
 சாமை - ஒருவன்கத்தாளியம் எண் வகைக் கூலத்து ளொன்று, 9, 330.
 சாயல - மெனமை, 20, 30, 40.
 சாயலன், 47.
 சாயினன், 48.
 சாயை, 225
 சாங்கம், 38
 சாங்ககலன் - கோதமையின் புதல்வன், இவன் மயானத்திற் பேய் மகளாடியதைக் கண்டு அஞ்சி உயிரையிழந்தவன், 76
 சாபபறுத்து உயதி, 233, 276.
 சாபிற்சூற்றம், 233, 237, 278
 சாபு, 237, 239
 சாபு பன்னிரண்டு, 297, 372
 சாபு பன்னிரண்டுள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று தோன்று மெனநல், 869-70
 சாபு, 816

சாரணா - ஒற்றா. பௌத்தரிலும் சைனரிலும் சித்திபெற்ற முனிவா, சஞ்சரிப்பவரென்பது பொருள். பௌத்த சாரணாகளின் சீலம் நூற்றென்று சிவஞானசித்தியாரா, பரபக்கம், செனத்திராநதிகனமத்திற் குற்றஞான்பயிரகாச ரமுதய உரையால் தெரி கின்றது, 110, 170, 298, 318
 சாரணரென மா, 268.
 சாரியை, 13, 308
 சாடல், 139, 228
 சாலபு - அமைதி, 52.
 சாலடகாயனன் - பிரச்சோதனனென்னும் அரசனுடைய மந்திரி, 167
 சாவி - ஒருபாபபணி, அபஞ்சிகனமனைவி ஆபுத்திரனுடைய தாய், 142, 148, 150, 163, 277
 சாலை 332
 சாவகம் - ஒருநாடு இதனதலைநகராகபுரம், இதில் 'தவளமலை' எனது பெயாபெற்ற ஒருமலை உண்டு, இஃது ஆபுத்திரனுடைய நுங்க கூற்பபடும, 8, 60, 162 - 3, 165, 283
 சாவகமன்னன், 233, 333
 சாவகன், 239.
 சாவம், 168
 சாவயம், 359
 சாவோபபயிருங்ககை, 73
 சாளரம் - பலகணி, 47-8
 சாற்றினன்கழறி, 171
 சாற்றுதல் - உணர்த்துதல், 280.
 சான்று, 131.
 சான்றோரிடத்திள்ள குற்றம் தெற்றெனவிளங்குதல், 66-7.
 சிக்கெனபது, 314
 சிக்கை - சினை, 310
 சிகி - பழையபுத்தாகளுளொருவா, 369
 சிகுபுரம் - கலிங்கநாட்டுள்ள ஒரு நகரம், இதனரசணவசுவென்பவன், இஃது அரிபுரமெனவுமவழங்கப்பெற்றம், 295
 சிகுகன் - ஆரியவரசாகளுளொருவன், 301

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   சடுக

செங்குதனம், 190

செசிலிப்பறவை, 41, 44

செசுபாலன், 182

சித்தம்—வித்தம் - நிச்சயம், மூலப் பகுதி, 116, 319, 321

சித்தவெளிப்பாடு, 355.

சித்தாசித்தம், 355 - 6

சித்தாந்தத்தொகை - புத்தமதசித்தாந்தங்களைத்தொகுத்துக் கூறும் தமிழ்ப் பெளத்ததாலகளுள் ஒன்று. இதனைச் செய்தோரையாவது இதன்காலமுதலியவற்றையாவது ஒரு வாற்றாலும் தெரிந்த கொள்ள இடமில்லை. ஆயினும், நீலகேசியில் புத்தவாதச் சருக்கத்தில், “உள்ளஞ்செல்லுடம்பு” எனனுஞ் செய்யுளுரையில், ‘மருடரு மனம் வாய மெய்யிற கொலை முதல வினை பத தாமே’ எனப்பது சிந்தாந்தத் தொகை என அந்நூலுள் - யாசிரியரும், சிவஞான சிந்தியார், பரபகம், சௌத்திராந்திகம் மத்ததுளன், “முழுதுணராத” என னுந்திருவிருத்தத்துரையில், “அருணெறியாற் பாரமிதையாற்றை முடனடக்கிப், பொருணமுழுதும் போதியின கீழுமுழுதுணராத முனிவரன்ற, னருண்மொழியா னலவாயமையறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார, மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்குமாறுளதே” எனப்பது சிந்தாந்தத் தொகை என ஸ்ரீஞானப்பிரகாசரும் எழுதியவற்றால் இந்தச் செய்யுட்களிரண்டும் இந்நூலிலுள்ளனவாகப் புலப்படுகின்றன, 348, 374.

சித்தாந்தம், 303

சித்தாந்ததன் - புத்ததன், 366

சித்திபுரம் - சீதர ராசனுடைய நகர், 104

சித்தியெண்பததொன்பது, 234

சித்திரக்கைவினை, 55, 202

சித்திரகாரிகள் - சித்திரமெழுதுவோர், 329

சித்திரச்செய் நக, 38, 192

சித்திரசேனா, 236

சித்திரத்தெய்வம் பேசுதல், 202

சித்திரப்படாம் - சித்திரமெழுதிய ஆடை, 38, 41.

சித்திரபூமி - ஆசனியத்தைபுண்டு பண்ணும் பூமி, 212

சித்திரம், 38, 41, 192, 203, 245

சித்திரவிதானம், 190

சித்திரன் - ஆரிய அரசர்களுள் ஒருவன், 301

சித்திராபதி - மாகவியின் நற்றய மணிமேகலையை உதயகுமரனோடு கூட்டுதற்குப் பலவகையாக முயன்றவன், மிகக்கவிரகுள்ளவன், 4, 19-20, 26, 49, 62, 186, 189-90, 192-4, 265, 269, 274

சித்திரை, 122

சிதடு, 140.

சிதம்பரம், 207

சிதா - சீரை, 130

சிதரினசீரை - சிதைந்ததணி, 36

சிதவற்றுணி, 36

சிதா, 130.

சிதைத்தல், 181-2, 259

சிதைதல், 35, 44

சிதையாவுளளம், 188

சிரதன் - மக்களுள்ளே குறளானிலும் நெடியவன், 140.

சிரதனை, 389

சிரதாசுலம், 167

சிரதாதேவி - ஸரஸ்வதேவி இவளுக்குத் தென்மதுரையிற் கலாநியமென்று பெயாபெற்ற ஓராலயம் இருந்தது, இவள் ஆபுத்திரனுக்கு அமுதசுரபியை அளித்தவள், இவளைச்சிரதா விளக்கெனறு கூறுவா, 6, 150, 152-4, 200

சிரதை - மனம், 160

சிரதையோய், 167

சிரதையினறியுஞ் செயவினையுறுமெனல், 33

சிரதையின் நெனிறசெயவினையாகுதும எயதாது, 33.

சுப்பி, 808

சிலிலிக கரணடையன், 34

சிமையம் - மலை, 301.

சிரல - சிசிலிப்பறவை, 41, 14

செருங்கி - மான்வயிற்றிற பிறந்த ஒரு முனிவர். இப்பெயருடையாரொருவா ஒரு பசுவினிடம்பிறந்ததாகப் பாரதத்தால் தெரிகின்றது, 147

சில்பலியரிசி, 75

சிலலை - சீர்ப்பறவை விசேடம், 98

சலத்ய-, 266, 270

சிலப்பதிகார நூலாசிரியரும் மணிமேகலை நூலாசிரியரும் ஒரு காலத்தினரென்பது, 9-10

சிலப்பதிகாரம் - பழையகாப்பியங்களுள் ஒன்று, இளங்கோவடிகளென்னும்கே முனிவராலியற்றப்பட்டது கணவனுமனை வியுமாகிய கோவலன் கண்ணகியென்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவது தமிழ்நாட்டரசா மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகார மதுரை வளசி என்னும் மூன்றை பெருமைகளையும் விளக்குவது, மூன்றுணமைகளைச் சிலம்புகாரணமாக உலகத்தாருக்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டுச் செய்யப்பட்டமையின் இப்பெயர்பெற்றது, இன்னும்முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாகவின இயலிசை நாடகப் பொருட்டொடாநிலைசெய்யுளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை யுடையதாகவின நாடககாப்பியமென்றும், உரைபாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளென்றும் இந்நூல்பெயர்பெறும், இது பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று மங்கலவாழ்த்துப் பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகாரக காண்டமும், காடுகாண்காதைமுதலிய பதின்மூன்று உறுப்புக்களையுடைய

மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் புகுக்கப்பட்டுள்ளன, இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பாவென்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆறறுவரி முதலிய பாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வருதுள்ளன, இதற்கு அருமபத்யுரை யொன்றும், அடியார்க்கு நல்லாரியற்றிய உரையொன்று முண்டு, 4-5, 9, 11, 13-6, 18, 20-22, 24-5, 28-33, 36-7, 41, 45-8, 51, 54-5, 57-8, 60, 62, 64-5, 67, 70-71, 75, 77, 82-4, 86-9, 92, 94-6, 98-100, 103, 108-9, 117-8, 132-3, 136, 138-40, 144-5, 150, 155-6, 159, 161, 165, 170-71, 173, 180, 183, 186-7, 195-7, 199, 202, 204, 208, 210-11, 213-6, 218-9, 221, 223-9, 233, 233-40, 243-4, 247, 252, 256, 259, 262, 266, 270, 276-7, 279, 282, 281, 293-4, 297, 300, 302, 326, 328-33, 335-6, 338, 347-8, 367

சிலப்பதிகார வரும்பசுவரையாசிரியர், 16, 156, 204-5, 242

சிலம்பு, 64, 119

சிலாத்தலம் - வட்டமாகச் சுதிரகாரத்தகல்லாறப்படுத்தது, 336

சிலேடை 190

சிலை, 267

சிலைகயனெடுங்கொடி, 214

சிலைத்தாரா, 152

சிலைப்புருவம், 200

சிலஞானசித்தியாரா - தமிழிலுள்ள சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதினான்குநூல்களாவது, இதுபாபகம் சுபகமென இரண்டுபகுதிகளையுடையது, அவற்றுள் 10-12 திருவிருத்தங்களுடைய பரபகத்தில உலோகாயதன்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சடுங்

முதலிய பரசமயிகளுடைய கோட்பாடுகள் எடுத்துக் காட்டிமறுக்கப்படும், ௩௦௮ - திருவிருத்தங்களை யுடைய சுபகத்தில பலசமயிகளாலுஞ் செய்யப்படும் ஆசுவகைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரங் கூறி ஸ்வமதம் நாட்டப்படும் இதனைச் சிவஞான போதத்தின் வழிநூலென்பா. இந்நூலின் பெருமையை, "பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் பாராததறியச் சித்தியிலேயோ லிருத்தப் பாதிபோதும்" என னும் சிவபோகசாசெய்யுளும், "சிவத்திறகு மேற்றெய்வ மிலலை, சிவஞானசித்திக்குமேற் சாதநிர முமிலலை" என னும் பழமொழியும் நன்குபுலப்படுத்தும், இந்நூலாசிரியர் இறைக்கரசு சற்றேரங்குறைய ௬௦௦-வருடங்களுக்கு முன் நடுநாட்டிற்பெண்ணையாற்றிற்கு அருகேயுள்ள திருத்தனையூரில் எழுந்தருளியிருந்தவரும் சகலாகமபண்டிதரென்னுங்காரணப்பெயர் பெற்றவரும் மெய்கண்ட தேவருடைய மாணக்கர்களுட் சிறந்தவருமாகிய அருணாசிவாசாரியர். இதினுள்ள பரபகத்திற்குத் திருவொற்றியூரஞானபிரகாசர், அவர் மாணக்கமாகிய தத்துவபிரகாசர், வேலப்பபண்டார முதலியோரும், சுபகத்திற்கு மறைஞானதேசிகர் சிவாக்கிர யோகிகள் திருவண்ணாமலையாதினத்து ஞானபிரகாசமுனிவர் திருவாவடுதிறையாதினத்துச் சிவஞானமுனிவர் நிரம்பவழகிய தேசிகர் முதலியோரும் உரைசெய்திருக்கின்றனர், 297, 304 - 5, 307, 311, 313 - 5, 323, 343, 350, 367-9, 374, 381-4, 389

சிவபாததியன் - சிவபெருமானுடைய பாதத்திற்குரியவன், 111

சிவபெருமான் - இவர்பெயர் ஆவ மா செல்வன், நுதல்விழிநாட்டத்

நிறையோனென இந்நூலிலவ்ருகும், 17, 39

சிவிறி - நீரைவீசுகு கருவி விசேடம் 327

சிவேதன் - ஆரியவரசர்களுளொருவன், 301

சிறபம் - நுண்பொழில், 199

சிறபாசாரிகள், 33, 202, 330

சிறறிடைத்தீவு, 83.

சிறறிடைமுக்கார, 89

சிறறியாறு, 168

சிறறில், 250

சிறப்பினபாலர், 270

சிறப்பு - விழா, 111, 164, 265, 343

சிறப்புச் செயல்வேண்டுகாரம், 327

சிறப்புடையவரே மக்களென்றல், 256

சிறப்புப்பெயர், 47

சிறியவாயில், 68

சிறுகாற்செல்வன், 211

சிறுசெவி, 138

சிறுத்திவ இரண்டாயிரம், 83

சிறுதீதர், 89

சிறுநகை, 193, 201

சிறுபயிரிசி, 75

சிறுபாணாற்றுப்படை - கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்தபதத்துப் பாட்டினுள் மூன்றாவது, ௨௬௬ - அடிகளையுடையது, பரிசில் பெறக்கூடிய பாணனொருவனைப் பரிசில் பெற்றொருவன் ஓடி மாளுட்டு நல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக் கோட்டன் இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நடத்தத்தொடர் பாய்ச். இது நல்லியக்கோடனது வள்ளன்னையும் ஆவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆழார் முதலியவற்றின் ஓயலையும் அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குண நற்செய்கைகளையும் அவனது அரண்மனையின் சிறப்பையும் பல திறத்தினரும் ஏத்துமபடி பல குண விசேடத்தோடு அவன் வீற்றிருத்தலையும் கூறுவதனாகித்

தமிழாட்டு மூவேந்தருடைய
இராசதானிகளாகிய மதுரை
வஞ்சி உறையூரென்னும் மூன்று
நகரங்களின் நிலைமையையும்
பேசுபாரியாய் அதிகநள்ளி
ஒரியென்னும் வள்ளல்களெழுவ
ரும் இன்ன இன்ன கொடையாற்
பெயா பெற்றார்களென்பதையுங்
கூறும் இதற்குஞ்சிரியாநச்சிராக
கனியா உரை செய்திருக்கின்
றனா, இது சிறுபாணுறெனவும்
சிறுபாணெனவும் வழங்கும், 36,
44, 47, 77, 91, 96, 285, 335

சிறுபுழை, 68, 91

சிறுபுறம் - பிடா, 24

சிறுமகன், 177

சிறுமை - குற்றம், 258

சிறை, 44, 50-51, 56, 208, 216-7,
240, 255, 265, 267

சிறைக்கோட்டம், 7, 206, 214, 216

சிறைக்காகுங் காப்பு, 195

சிறைச்சாலை, 206

சிறைசெய்சிறதை 74

சிறைரோயதீரத்தல், 256

சிறைப்பாடு, 257

சிறையோகோட்டம், 218

சிறைவீடு, 253

சின்னீர், 38-9, 264

சின்னதிருகல், 249

சின்னப்பாவம், 296

சின்னம், 46.

சின்னமாசு, 106

சின்ன - புத்தன், 309

சின்னேசிரன், 349.

சின்ன - கிளை, 40

சின்னத்ததாவீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள
செறிந்த சுள்ளிகள், 36.

சின்ன - தண்டம், வேதாங்கமாற
னுள் ஒன்று, வேத இலக்கணத்
தைக்கூறுவது, ஒவ்வொருவேதத்
திற்கும் பலசின்னங்களுள்ளன,
ஒரு வேதத்திற்குரியவை மற்ற
வேதங்களுக்கு ஆகா அவை வி

யாஸா, நாமதா, பாணினி, பாரதத்
வாஜா, கௌஹனா, வியாடி முத
லிய மஹரிஷிகளாலும் வேறுள்ள
பிராசீனாக்களாலும் செய்யப்பட்ட
னென, இதனை வேதத்திற்குமூக
காக்ககூறுவா, சின்னயெனவும்
வழங்கும், 142, 310.

சீ, 220

சீகாழி-ஒரு சிவஸ்தலம், சிவபெரு
மானைக்காளிபூசித்தமையின் இப்
பெயாபெற்றதென்பா, 29

சீத்தல்-அழித்தல், 95, 162, 216
218, 240

சீத்தலைச்சாததனா, 10

சீதம், 312

சீதரன்-சுத்திபுரத்தரசன், நீலபதி
யென்பவளின் தந்தை, 104

சீபந்தது, 216

சீா-தாளவறுதி, 204, 210

சீாததி-மாவலி பரம்பரையிலுதித்த
ஒரரசனபுத்திரி, நெடுமுடி க
கிள்ளியின் மனைவி, உதயகுமா
னுடையதாய, இராசமாதேவ்
யென்று கூறப்படுவன, 207.

சீாமை, 322

சீரை, 36, 130

சீலசமாதி, 367.

சீலபாரமத்தை - சீலம் நிறைத்தல்
இது விரயபிடகத்துச் சொன்ன
வாறுசெய்தல், இது தசபாரம்
தையுள் ஒன்று, 297

சீலம், 35, 155, 231, 253, 273, 347,
365, 374

சீலமைந்த-கொல்லாமை, கள்ளுண்
ணைமை, பொய்யாமை, காமமின
மை, கள்ளாமையென்பன, 26,
231, 365

சீலவுபாசகா, 327

சீவகசிந்தாமணி - தமிழிலுள்ளபழை
யகாப்பியமைந்தனுள் ஒன்று,
திருத்தகக் தேவரென்னுபசை
முனிவரால் இயற்றப்பட்டதும்
கந் - இலம்பக வுறுப்பையும்
நகசடு - கவினைபு முடையது -
சொல்லழகும் பொருளழகும் நி

றைந்துள்ளது, கைனமத்தின்
இய சீவகனென்னுமரசனது
சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறி
மேம்பட்டு விளங்குதலின் இப்
பெயாபெற்றது, உச்சிமேற் புல
வாகொள் நச்சுனாக்கினியரால்
உரைசெய்யப்பட்டது. இதற்கு
வேறொரு பழையஉரையுண்டெ
ன்று அவவுரையாலவிளங்குகின
றது, சிந்தாமணியென்றும் நூற்
பயனாகிய நார்பொருள் கலையும்
நன்குவிளங்கக்கூறுதலின் முடி
பொருட் டொடாரிலைச் செய்யு
ளென்றும் இதுவழங்கப்படும், 2,
7, 15, 22, 30-31, 36, 39-41, 43,
45 49, 53-4, 57, 64, 71, 85, 99,
109, 120, 123, 139, 154, 157,
160, 167, 170, 175, 182, 195-6,
201, 212, 214, 222, 236, 241,
217, 249, 252, 256-9, 261, 276,
282, 296, 315, 326, 328, 331,
333, 338

சீவன, 316

சீற்றம், 296

சீறியகற்பு - மறக்கற்பு, இதுமதுரை
யையெயிரித்த கண்ணகிபாலுள்ள
து இதற்கு மறுதலையாகியகற்பு
ஆறியகற்பு என்றும் அறக்கற்
பென்றும் கூறப்படும், 294

சீறியாழ, 47

சுகதன - புத்தன, 335.

சுகதுக்கானுபவம், 372

சுகம், 358

சுட்டல், 262, 304

சுட்டுக்குலியெனப் பேராந்தை ஒலி
ததல், 73

சுட்டுணாவு - பிரமாணபாகங்க ளெ
ட்டனுள் ஒன்று, 308.

சுடா - சந்திரசூரியா, 108, 309.

சுடாததோரணம், 72

சுடலை - மயானம், 74.

சுடலைக்கான, 171

சுடலைநோன்பிகள், 74.

சுகொட்டுக்கோட்டம், 69, 84.

சுமெண் - செங்கல், 37, 71, 189

சுண்ணச்சாநது, 69

சுண்ணம், 43

சுத்தோதனன - கௌதமபுத்தரு
டையபிதா இவனைச்சாககிய சக
கரவாததி யென்றாகு கூறுவா,
268, 367

சுதமதி - கௌடிகனென்னும் அந்த
ன்னுடைய புத்திரி, மாருதவே
கனென்னும் ஒருவித்தியாத்ரஸை
முன்பு கவாந்து கொண்டு போ
கப்பட்ட இவள் பின்பு அவறை
கா விரிபபூ ம படமினதக்விடப
பட்டு மாதவியின உயிர்த்தோழி
யாயிருந்தாள், மணிமேகலைபால்
மிகக் அன்புடையவள் சங்கதரு
மணிதத்துத் தருமங்கேட்டவள்,
5, 6, 28, 30, 34, 41, 44, 50-53,
55-6, 66, 68, 84, 85-7, 92-3,
95-7, 114, 132-3, 135, 141,
166, 198, 237, 270, 273, 289,
326, 339, 344

சுதை - சுண்ணச்சாநது, 38, 83,
199, 290

சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன பண்
னுவா, 330.

சுதா பிழுகியமாடம், 69

சுந்ரச்சுண்ணம், 21.

சுபகிருஸநலைகம், 3

சுமமை - ஒலி, 72-3, 154

சுரததல், 130-31, 157-8, 163

சுரபி - மனம், 123

சுரபுன்னை, 41

சுரிமுல, 212

சுரியல் - சுழித்தல், வளைவு, 36

சுரியுமபிததை, 243

சுருக்குவலை, 195

சுருங்கை - மதகு, 138

சுருங்கைச்சிறுவழி, 138

சுருங்கைத்தூம்பு, 326

சுருதி, 389

சுருபுநாண, 195.

சுரும்பு - மலை, வண்டு, 31, 33, 224

சுருளிடுதாடி, 37.

சுரை - உள்ளீடினமை, பசுவின்மடி
131, 177.

சுரைவித்து பலலுக்குவமை, 221

சுவசனவிருத்தம், 354.

சுவாககம், 125, 806

சுவரிலெழுதியதெய்வம், 235

சுவை, 75, 320, 337, 345

சுழலலுஞ்சுழலும், 36, 100.

சுழி, 46

சுள்ளிககோல, 306.

சுள்ளிகள், 36.

சுற்றமதுயாககடல் வீழ்தல், 95

சூட்டிறைச்சிலிற்போர, 829

சூட்டி, 64

சூடகவரிவளை, 37

சூடாமணிக் கணை - ஒருதமிழ்நிகண்டு, இது தெய்வப்பெயராத தொ

குதிமுதற பலபெயராக கூட்டித் தொரு பெயர்தொகுதி யிறுதியாகிய பன்னிரண்டு தொகுதிகளை யுடையன திவாகரத்துக்கும பிங்கலநதைக்குமவழிநூலாகவுள்ளது இதில் 1196 - விருத்தங்களுள்ளன, 110, 140, 268

சூடு, 147

சூத்திரி, 311

சூதா - நின்றேததுவார, 330

சூதாடல், 170

சூது, 159

சூா - அச்சம், 241

சூாமலை, 173

சூரியகாந்தமணி, 138

சூரியகுலம், 2, 268

சூரியமண்டிலம், 137

சூரியன் - சகீதந்திராருள் ஒருவன்,

108, 122, 271.

சூரியனுக்கு முற்காலத்தில் கிருத்திகாப்பிரவேச முண்டென்பது, 122

சூரியனுடையஉதயாததமயா, 104

சூரியாததமனம், 65

சூரை - கொடிவிசேடம், 74

சூல் - கருப்பம், 262.

சூலம், 69

சூழ்தல் - செயதல், 144, 265.

சூழபோதல், 189

சூள் - சபதம், 35

சூளாமணி-ஒரு தமிழ்ச்சைனக கர்பபியம், 2131-செய்யுட் களையுடையது சொற்குவைபொருட்கள் வகளிற்சிறத்தது, இந்நூலாசிரியாதோலாமொழித்தேவமரன ஹுமசைனமுனிவா, இக்காப்பியத்தின்கதாநாயகன் திவிட்டனென்னுப அரசன், 43, 56, 188, 223

சூருநடி-சபதம், 35, 201-2

சூருமுதிாபருவம், 143.

சூங்க திராமண்டிலம், 137

செங்கயல், 37, 71, 189

செங்கமுநீரிதழைப் பிணைத்தல், 210

செங்குட்டுவன் - சேரலாதன் புத்திரன், இளங்கோவடிசுளின் தலையன், கண்ணகி தனஞ்சூரையடைந்து கணவனோடு சூரக்கம்புஞ்சூராளென்பதைக் கேட்டு டுவன் இமயமலையிலிருந்து ஈகைகொணாந்து அவள் வடிவமைத்துப் பிரதிஷ்டை செயலித்துப் பூசையும் விழாவும் நடத்தினோன், 10துரைக் கூலவாணிகள் சாத்தூர்பால மிக்க அனபுடையவன் சேரன் செங்குட்டுவன் என்பவன் இவனே, 300, 302

செங்குணக்கு, 2

செங்கோல, 15, 143, 166, 255, 341

செங்கோலகாட்டல், 193, 203.

செங்கோனமுறை, 196

செட்டி, 176.

செட்டிகளொன்பதினமா, 287.

செண்டுமெளி, 308

செந்திப்பேணல், 65

செந்தாகு - இசைத்தமிழ் நூலிற் கூறிய எழுவகைத் தூக்கினுள்ளன்று. ஒருசீரையுடையது, 20

செப்பல், 52, 194, 193.

செப்பினுள்ளைகியமலா புழுக்கத்தாலவாடுதல், 48.

செம்பஞ்சுக் குழம்பு, 76

செம்பவளம், 96, 200.

செம்பாகம்-நல்ல பக்குவம், 52

செம்பிறப்பு, 314
 செம்பு செயஞ்ஞா - செம்புகொட்டி
 கள செம்புவேலை செய்யும் ஒரு
 சாதியா, 329
 செம்புயிரா-ஐவகையுயிராகளுள் ஒன்று,
 315
 செம்பொருள, 59, 238
 செம்போக்கு, 315
 செம்பா, 330
 செம்புலலை, 41, 211
 செயகு-செயவேன, 50
 செயகுன்றம், 211, 331
 செயகேன-செயவேன, 291
 செயகை, 237, 271, 370, 372, 377,
 380
 செயதவததாட்டி, 258
 செயதவம், 193
 செயதாவகு, 259
 செயதி, 203, 206, 233
 செயபுள்ளககண, 310
 செயயோள-திருமகள், 51
 செயவினை சிந்தையினறெனினயா
 வதுமெய்தாதெனபோரா, 33
 செயவினைப்பயத்தால நற்பிறப்பெய
 துதல, 217
 செயவினைமருங்கின, 80, 156, 232
 செயவினைமாடம், 47
 செயப்பாட்டுவினை 259
 செயலறல, 45 219
 செயலை - அசோகமரம், 267
 செயறகையழகு, 245
 செயிரா - குற்றம், 137, 321
 செரு, 295
 செருக்குதல, 90, 181, 195, 204,
 262
 செருநதிமரம், 41, 211
 செருநது, 211
 செருப்புக்கள் மனனா, 254
 செலகதி, 149
 செலல-துண்பம், போகாதே, 19,
 35
 செலலல செலலல, 223
 செலலறக, 45
 செலலுயிரா, 105, 129, 229
 செலலுயிராப்புக்கில, 276
 செலலுலகு 263
 செலவக களளாட்டி, 76
 செலவககாப்பு, 218

செலவம், 236, 247 - 8
 செலவுழி, 170, 254
 செலிதி - சென்று, 20
 செவவழிக கீதம், 35
 செவவழிப்பண, 339
 செவவனம்-நேராக, 6, 33, 118-9,
 131, 175
 செவலி, 188, 190 - 91, 193, 231
 செவலிது, 188, 237
 செவலியள, 56
 செவலியினவுணங்கல, 213
 செலி, 51, 193, 198
 செலிடா 151
 செலிடு, 140
 செலிததுற, 108
 செலிமுதல - காதினிடம், 49-50,
 261
 செலியொலிவிகாரம், 319
 செலிலிதகாயா, 89
 செழியன, 149
 செழுங்கமலை நியமம், 150
 செழுஞ்சோறு, 196
 செற்ற களவன, 259
 செற்றச்சேக்கை, 52
 செற்றஞ்செறுததோய, 63, 263
 செற்றம் - பகைமை செடுங்காலம்
 நிகழுங் கோபம், 18, 52, 140,
 251
 செறிக்குழனமறவா, 301
 செறிதொடி, 132, 237
 செற்றதசிறை, 256
 செறியிருள, 165
 செறிவளைமகளிரா, 198
 செறுததோரா - அடக்கினோ, 263
 சென்றுட்டிக் கிரா, 64
 சென்றுவீழ்பொழுது, 65
 தேக்கை - தங்குமிடம், 47-8, 52,
 94
 சேடபுலப பரிசிலா, 152
 சேடி - வித்தியாதரஞலகு, 180
 சேனாபு, 181
 சேதனப்பிரபஞ்சம், 373
 சேதா - செவலியபசு, 65
 சேதியம் - (புத்தன) கோயில, 341
 சேரா, 234, 326, 335
 சேரலன, 336
 சேரன செவகுடுவன, 293, 300,
 302

சேவடி, 40
 சேவல, 43
 சேனாபதியா - சேனாதிபதிகள் - அர
 சாக்ருரிய ஐம்பெருங்குழவினுள்
 ஒருவகையா, 13
 சேனை, 100
 சேனாநுமானம் - அனுமானவகை
 மூன்றனுள் ஒன்று, இஃது எச்ச
 மெனவும் கூறப்படும், 305
 சைவ விரித்தார்தம் - குழந்தைப்
 பருவத்தில் நடந்த வரலாறு, 70
 சைதனியவான, 355
 சைமினி - ஒருமுனிவா அளவ
 வாத நூலாசிரியர்களுள் ஒருவா
 பிரத்தியக்கம் முதலிய பததனுள்
 இவா கொண்ட பிரமாணம் ஆதே
 303, 309
 சைவவாதம், 309
 சைவவாதி, 309, 325
 சைன சந்நியாசினிகள், 57
 சைனசம்பிரதாயம், 155
 சைனமுனிவா, 35
 சைனா, 123
 சொல்லுஞ் சொல்லுவேன, 237
 சொல்லியுரைத்தல, 229
 சொல்லிறோனறும் பாவம் நானகு-
 பொய்குறளை கடுஞ்சொல்பயனில்
 சொல் எனபன, 273
 சொல்லுகிலாய, 311
 சொல்வருவித்தல, 115
 சொல்வுழி, 270
 சொற்பயம், 149
 சொற்பயன, 222, 339
 சொற்றொற்றத தொடாச்சி, 315
 சொன்முடிவு, 52
 சொன்னடை, 244
 சோதிடதூல, 122
 சோதிடதூலோரா, 330
 சோதிடம், 310
 சோநகரம் - வாணசாளுடைய ஆர,
 37, 306
 சோபிதா-பழைய புத்தாக்களுள் ஒரு
 வா, 369
 சோமகூரியாக்கினிகள், 304
 சோலை 50, 94, 117, 134, 219, 233,
 267, 284
 சோழபரம்பரை, 254

சோழா, 214, 340
 சோழா குலக்கொடி - காவிரி, 3
 சோழன், 7, 30, 44, 46 52, 64
 சோழமேனருவன நூங்குகியிலெறிந்
 தது, 11
 சோழிக எறாதி - நெடுமுடிக்கிள
 றியின் மந்திரிகளுளொருவன்,
 241, 251-2
 சோற்ற அமலை, 178 - 9
 சோற்றுப்பாத்திரம், 259
 சோறு, 123, 131, 196
 சூயில - மதிலுறுப்புவிசேடம், 64
 சூயிர-சூரியன், 42, 97, 105, 139,
 162, 230, 297
 சூலம்-பூமி, 129, 153, 175, 203,
 263, 265
 சூழல் - புலிக்கொன்றை, 96
 சூனறு, 179
 சூனசுகாதி, 323
 சூனதீபம், 390
 சூனநனவீர, 263
 சூனப்பிரகாசா - சிவசூன சித்தி
 யா பரபக்கத்திற்கு உரைசெய்
 தவாளுளொருவா, திருவொற
 றியூ சூனப் பிரகாசனனறும்
 கூறப்படுவா, 348
 சூனபாரப்தை - சூனம்பூரித்தல் -
 தசபாரப்தைகளுள் ஒன்று, 297
 சூனம், 216
 சூனேந்திரியங்கள் ஐந்து, 371
 சூனோதயம் 125.
 சூயிதல், - பரத்தல் 189
 சூருணி - புத்த தாம ஸங்கங்கள்,
 366
 தருஷணை - ஆசை, 369, 372
 தக்கணமதுரை, 150, 246 - 7
 தக்கயாகப்பரணி - இது கவிச்சுக்
 கரவாததியாகிய ஒட்டக்கூத்த
 ரால் இரண்டாவது இராசராச
 சோழன் காலத்தில் செய்யப்பட
 டது, 815- தாழ்சைகள் அடங்கி
 யது, வீரபத்திரதேவா தக்கனது
 யாகத்தைச்செய்கரித்ததைச் சிறப்
 பித்துப் பாடுவது. இதனால்காரி
 யைப்பற்றிய பல செய்திகளும்
 சோழர்கள் பெருமையும் பிற

வும அறியப்படுகின்றன இடையே திருஞானசம்பந்தமுாத திருவாரூர மதுரை சென்று சமணரை வாதிடவென்ற வரலாறு இதில மிகச்சுவைபெறக் கூறப்பட்டுள்ளது இதற்குப் பல் அரிய விஷயங்களை வெளிப் படுத்துவதாகிய பழைய உரை யொன்றுண்டு, 34, 70-71, 102, 105, 114, 275

தக்கனறு, 255

தக்காரா, 179

தக்கு - தகுதியுள்ளது 187

தக்கரம் - மயிர்ச்சாந்து, 47

தக்கவிலன், 40, 169

தக்கவிலன், 252

தக்கவிலை-தக்கவினமையுடையாய், 73

தக்கவு, 197

தக்கை, 220

தக்கைக்குறா, 256

தக்கைநலம் - தக்க அழகு, 48

தக்கைபாராட்டல், 61

தக்கைமலாதாரோன, 275

தக்காவேட்கை, 170, 191

தக்கசா, 212, 329

தக்குமாரசரிதம் - ஒருவடமொழி வசன காவியம் பத்துக்குமாரர்க ள் விஷயமாகச் செய்யப்பட்ட மையின் இப்பெயர் பெற்றது. உச்சவாசங்களுள்ளது வழங்குகிற பகுப்புக்களை உடையது இதனை இயற்றியவர தண்டியாசிரியர் இதில் முதற்பாகம் இதற்குப் போனமையின் அது பிறகாலத் துச் சோமதேவப்பட்டரால் இயற்றிச் சோக்கப்பட்ட தென்று கூறுவார், 70, 112

தக்கீலம், 231, 365

தக்கோஷம், 374

தக்கபலன் - புத்தன் தானம் முதலிய தக்காரமிதையும் நிறையப்பெற்ற மையின் இவன் இப்பெயர் பெற்றான் என்பார், 348

தக்கபாரம் - தக்காரமிதை, 297, 368

தக்காரமிதை - தானம் முதல வாரூரம் ஈரூர்க்குள்ள பத்தும் பூரித்தல், "சுகரன் உயிர நேர வும் உறுப்பு நேரவும், பொருள்

நேரவும் பூரிக்கின்ற பாரமிதை பத்து" என்பார் நீலகேசியுரையாசிரியர், 297, 348

தச்சம்பு, 327

தஞ்சைவாணன் கோவை - ஒரு தாமிழ நூல் இதிலுள்ள செய்யு ண்டை மிகச் சிறந்தது இது மாற்றை நாட்டுள்ள தஞ்சைக்கூர் லிருந்தவனும் பாண்டியனுடைய மந்திரியுமாகிய வாணனென்னும் தலைவனமீது பொய்யார் மொழி யென்னும் புலவர் பெருமானை பாடப்பட்டது, நான்கு ராய நம்பி யென்பவராலியற்றப்பட்ட அகப்பொருள் விளக்க மென்னும் இலக்கண நூலிற்கு இலக்கிய மாக அமைந்துள்ளது இந்நூலிற்குக் குன்றத்தூர்ச்சொ கப்ப நாவலரென்பவரால் செய யப்பட்டதான உரை யொன்று ண்டி, 152

தடபம் பொறுத்தல் - தவத்தோரக் குரிய நியமங்கள் எட்டினுள்ளா னறு, 386.

தடக்கை, 52

தடக்கையிளங்குன்றி 60.

தடமித்தன், 45

தடி - ஊன், 74

தடிந்து - வெட்டி, 176.

தடிமாற்றத்தொடாச்சி, 315

தடிமாற்றவலம், 261

தடிமாறுபிறி, 229

தடைஇ - தடவீப் பார்த்து, 55

தண்டம் - சிவன், 57, 142, 206

தண்டாக்களப்படி, 77

தண்டாக்காட்சி, 338

தண்டாவீகை, 77

தண்டு 72

தண்டுகா லூனறு, 155

தண்ணகாரா - பழைய புத்தா களுள் ஒருவர், 369

தண்ணைநல், 220

தண்ணீர், 111

தண்ணீர்ப்பந்தல், 327

தண்ணுனம் - உத்தமத்தோற்குறவி யாகிய மத்தளம், 21, 77, 83, 210

தண்ணுமையோன - பரத நூலிற்
கூறிய பஞ்சாசாரியாகளுள் ஒரு
வன், இவனை மாரத்தங்கிகளென
பா வடநூலாரா, 87
தண்பனிவிழுங்கிய செங்குதிர மண
மீலம், 137
தண்பெயல், 160.
தணமணற்பந்தா, 17
தணிதல், 46, 194
தணியாக்காதல், 293
தணியாததுன்பம், 28
தணியாநோக்கம், 68
தணியா மணனுயிர், 162
தணியாவின்பம், 135
தணியாவுயிர், 165
தணியாவேடகை, 234
தணிவிலவெம்பசி, 134
தத்திரிநெடுங்கண், 19
தத்துநீரடைகரை, 96
தத்துவபோதினி - சித்தார்த்தகௌ
முதியென்னும் வடமொழிவியா
கரணத்தின் வியாக்கியானங்களு
ளொன்று, 148
தத்துவயிருபத்தைநது, 221
தத்துவமைநது - பிரகிவி முதலி
யன், 323
ததா - கொத்து, செறிவு, 36
தந்தநூற்பொருள், 316
தந்தித்தி, 182
தப்பல் - வெட்டல், 8, 231
தபச்சரணம் - தவஞ்செய்தல், 155
தபனம் - ணை வகை நரகத்து
ளொன்று, 82
தமமததமமத்தி - தாமாஸ்தி காய
மும் அதாமாஸ்திகாயமும் இது
பிராகிருதச்சிதைவு, 318
தமமத்தி - தருமாஸ்திகாயம், 318
தமமனை - தாய், 78
தமமுன - தமையன், 248
தமக்கைமாரா, 132
தமக்கொழிமரபு, 176
தமா, 111, 144, 148
தமனியப்பூண, 29

தமனியப்பொதியில், 332
தமனியம் - பொன், 212
தமிய, 48
தமியன், 51, 197
தமிழ், 9
தமிழ்நாட்டு வேலைக்காரர், 212
தமிழ்நாடு, 183
தமிழ் நாவலா சரிதை, 283
தமிழ்ப்பாவை - காவிரி, 3
தமிழ்வினா, 212
தமிழ்கம், 183.
தமையன், 248
தயங்கிணரக்கோதை, 93
தயரதன், 179
தயரதருமம் - அருளறம், 126, 140,
161, 198
தயாராயிதை - அருளிறைத்தல்
தசபாரமிதையுளொன்று, 297
தயாவீரன் - புத்தன் பிறவுயிரகளு
டைய துன்பத்திற்கு இரங்கியி
ருறுபுப்பொருள்களைக்கொடுத்
தலில் ஊக்க முடையவனாதலின்
இவனை இவ்வாறு கூறுவார், 368
தயிரப்பரியாயம்-தயிர நிலைமை, 317
தாமதரிசி - பழையபுத்தாக்களுள் ஒரு
வா, 369
தாமோதபத்தி, 108, 115.
தரணேந்திரன் - கற்பேந்திரர்களுள்
ஒருவன், 155
தரிசனை, 389
தருக்கசங்கிரம் - ஒரு தமிழ் உரை
நடைநூல், தெலுங்குராகிய அன
னம்பட்டரென்பவராத் செய்யப்
பட்டதான வடமொழித் தருக்க
சங்கிரகத்திலிருந்து திருவாவடு
துறையாதினத்தது ஸ்ரீ சிவஞான
முனிவரால் மொழி பெயர்க்கப்
பட்டது தருக்கநூல், 'ஹேது
வித்தை' என்பா, 350
தருநிலை - கற்பகதருநிற்குகோயில்
இது காவிரிப்பூம் பட்டினத்தாள்
கோயில்களுளொன்று, 64

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சசுக

தருப்பைப்புல, 194

தருப்பையிறகிடத்தி ஊளிறபோழ்
தல, 254

தரும சுககரப் பிரவாததஞ்சாரி
யன - புத்தன தருமமாகிய சுக
கரத்தைச் செலுத்துபவன், 61
தருமசுககரப் பிரவாததஞ்சாரியே
ஷணம் - வட மொழியிலுள்ள
புத்த சரித காவயத்தினுறுப்புக்
களுள் ஒன்று, 111

தருமசுககரம் - அறவாழி, 61, 67,
110

தருமசங்கினி - அபிதரும்பிடக்கதி
னுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299

தருமசாரணா, 110 336

தருமசாலை, 91

தருமசாஸ்கன - நாகபுரத்தின் ஆய
லிடந்ததாக்கிய ஒரு சோலையிலி
ருந்த பௌத்த முனிவன், இவன்
புண்ணியராசனுக்குத் தருமோப
தேசஞ்செய்தவன், 233, 239,
276, 282

தருமணன் ஹெமிரிய திருநாறெரு
சிறை, 189

தருமதத்தன் - காவிரிப்பூம்பட்டின
த்துள்ள ஒரு வாணிகன் இவன்
மதுரை சென்று பெரும பொரு
ளீட்டி டெடிப்பட்டம் பெற்ற
வன் மரிக்கும் வரையிற கலி
யாணியன்றியிருந்தவன், 245-8

தரும தலைவன், 120, 137-

தருமதவனம் - காஞ்சிநகரத்துள்ள
ஒருசோலை, 341

தருமதூல, 327

தருமபதம் - சூதநிர பிடகடத்தின்
சிறுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 121,
233, 299

தருமபீமகை, 101, 280, 285

தரும, 108, 113, 137, 176, 237,
278, 366

தரும சான்றாதல, 134,

தருமராசன், - புத்தன, 120

தருமவாரத்தை, 244

தருமாசனத்தோர், 293

தருமாதிகாயம் - தருமாஸதிகா
யம், நிகண்டவாதியா கூறும் பத
துப் பொருள்களுள் ஒன்று - அஃ
து எவருமுள்ளதாகி எக்கால் த

தும் பொருள்களை நடத்துதலை
யுடைய தொனறென்பா, 316-7
தருமோபதேசம், 110, 114, 125,
298

தலைக்கொள்ளல், 53

தலைச்சாவகன், 239

தலைத்தலை, 28

தலைத்தலை மேலவரல், 19, 135

தலைத்தாரச்சேனை, 213

தலைத்தாள் வேந்தன், 162

தலைநாடு நெடுமரம், 70

தலைநிறைவு, 273

தலைநீக்கல், 128

தலைப்படல், 255

தலைமகன், 35

தலைமடுத்து, 151

தலைமலை - தலையிலணிந்துகொள்
ளும்மலை, 191

தலைமேற்குவிந்த கையன், 102

தலைமனை, 151

தலையீண்டல், 14

தலையெடுத்தல் - நீக்குதல், 246

தலைவன், 231

தவவை - தமக்கை, 93, 113, 132,
134

தவக்கொடி, 87

தவச்சாலை, 332

தவஞ் செய்தல் - நற்குணம்பத்தினு
ளொன்று, 193

தவஞ்செய்யும்களிரா, 241

தவத்தாலாவம் செய்யாதார வருந
தியிருத்தல், 130

தவத்திறம், 85, 390

தவத்துறைமாககள், 75

தவப்படுத்தல், 24, 40

தவப்பற்று - நற்குணம்பத்தினுளொ
ன்று, 374

தவப்பெண்டிரா, 241

தவப்பெருநல்லறம், 141

தவம், 237, 293

தவயாக்கை, 133, 271

தவல் - கெடல், 34, 353

தவவேடம், 190

தவளம், 36, 190, 199, 212

தவளமாலவரை - சாவக நாட்டிலுள்
ளதொருமலை, 163

தவளவாணகை, 222.

தவறு, 45, 150
 தவாஅக்கால, 148
 தவாது, 307
 தழீஇ = தழுவி - அணைத்து, 79, 84
 தளாநடை, 39, 89, 155
 தளரிடை - (ஆடவாகாமத்தால்)
 தளாநத சமயம், 51
 தளவம் = தளவு - செம்முலலை, 41, 211
 தளிர, 40, 221.
 தளை, 167
 தளைபிணிவிடா, 192
 தற்காத்தனித்தல, 164
 தற்பாராட்டல, 222
 தறகவுடைமை, 57
 தறி - கட்டை, 308
 தறுகண்மை, 46
 தனமச்சொருபவிபரீத சாதனம், 358
 தனம், 353
 தனமவிசேட விபரீதசாதனம், 358
 தனமாததிகாயம், 316
 தனமாததிறை - சுளிவ ஒளி ஊறு
 ஓசை நாற்றமெனப்பன, 321
 தனமி, 353, 355
 தனமிச சொருப விபரீத சாதனம், 358
 தனமியினமை, 356
 தனமவிசேட விபரீத சாதனம், 358, 360
 தனமைமிகுத்துரை, 383
 தன்னில வேறு தானெனநில
 லோன, 310
 தன்னுயிரக்கிரங்கான பிறவுயிரோ
 மடமுன்னுயிர முதலவன, 60, 284.
 தனக்கெனவாழாப் பிறாக்குரியா
 ளன, 60
 தனிக்கலம், 346
 தனித்துயா, 168, 182
 தனிவழிச்சென்றோன, 76
 தனுத்தரன - ஆரிய வரசா களுள்
 ஒருவன, 301.
 தளபகா, 100
 தாக்கணங்கு - திண்டிவருத்துந்
 தெய்வம், 31
 தாங்காநலவறம், 337
 தாடி - மோவாய, 36-7
 தாத்கிப்பு, 322

தாது, 188, 196
 தாதுகதை - அபிதாமபிடகத்தின்
 பகுதிகளில் ஒன்று கௌதம
 புத்தா நிருவாணமடைந்த பின்பு
 அவருடைய உடம்பிலிருந்த
 என்பு முதலியவற்றுள் இன்ன
 இன்னதாதுவை இன்னொரினனா
 கொண்டு பேராசாக்களென
 பதைக்கூறுதலின் இப்பெயர்
 பெற்றதென்பா, 299
 தாதுணவண்டு, 43
 தாதை, 150, 293
 தாபத்தக்கோலம், 188, 190
 தாமதாததிரம் - கண்ணுமமனமும்
 இருளச்செய்யும் ஓரம்பு, 13
 தாமம் - மாலை, 17, 187
 தாமரை, 28, 43 -4, 50, 65 172,
 191, 282, 328
 தாமரைக கொழுமலா, 168
 தாமரைப்பீடிகை, 32
 தாயகுழந்தைக்கு இரங்காமை,
 283
 தாயகுழந்தை முகங்கண்டிரங்கி
 முலைதழீம்பால் சுரத்தல, 130
 தாயமா - தாயா, 132, 166, 238
 தாயமனனா, 295
 தாயிறுவாககுழவித்துயா, 143,
 288
 தாயொழிக்குழவி, 283
 தாா - பூமாலை, 199, 219, 223, 331
 தாாமிகக்குத்திரம், 231
 தாரன,, 29, 49
 தாராசந்தானம் - நாலவகைச்சா
 தானத்துளொன்று நீர்தாரை
 போல நீங்காது வருந்தொடாச
 சி, 371
 தாரை - வீரை இலக்குமியென்பவ
 ரினத்தமக்கை. இரவிவனமன
 புத்திரி, துச்சயராசன மனைவி
 யானையால் வீரை 'இறந்தாளெ
 ன்பது கேட்டு மாடத்துள்ள
 நிலாமுற்றத்திலிருந்து பூமியில்
 விழுந்திறந்தாளா, அடுத்த பிறப்
 பில் மாதவியாக வந்து பிறந்த
 வள இவளே, 93, 113, 132,
 134-6, 141
 தாரைவாரத்துக்கொடுத்தல, 206

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகுந

தாலியம்படை, 39, 89
 தாழ - தாழக்கோல, 50
 தாழதநதோற்றம், 229
 தாழ்திவகுழல், 21
 காழதயா, 99, 281
 தாழத்து - தாமதித்து, 211
 தாழ்வயினடைப்போர், 72
 தாழை, 41, 43, 96
 தாழைத்தண்டின் உணங்கல், 221
 தாமொளமிண்டபார், 55
 காள - முயற்சி, 162
 தாளவறுகி, 20, 204
 தானநிமரம், 74
 தானசீலங்கள் - தானமுஞ் சீலமும், 365
 தானஞ்செயல் - நற்குணம் பத்தி
 லுள்ளொன்று, 374
 தானப்பன், 333
 தானபாரமிதை-ஒருவடநூல் இது
 தானபாரமிதையை விளங்கக்
 கூறுவது, இப்பெயருள்ள நூல்
 ஒன்று உண்டென்று ஸம்ஸ்கிருத
 நைட்டம் நு-ஆம்சநுக்கம், ௧௧-
 ஆவது சுலோகத்தாலும், அதற்கு
 ப்ரீமலலிநாதஸூரிசெய்த வியாக
 கியானத்தாலும் தெரிகின்ற
 தென்பா இது தசபாரமிதையு
 ளொன்று, 297, 348
 தானம், 155-6, 177, 179, 248, 272,
 365
 தானம் மூவகை-எழுத்தும் அசையும்
 சீரும், இஃது இசைத்தமிழ் நூலிற்
 கண்டது, 330
 தானபீரன்-காணன் கொடுத்தலில்
 ஊக்கமுடையவன்தலால் இவன்
 இவ்வன்ம கூறப்படுவான், 363
 தானே தமிழள், 267.
 தானேதமியன், 159, 173
 தானே-சேனை, 42-3, 47, 50-51, 136,
 167, 300
 தீகம்பரவாதி-சுமணரில் ஒருவகை
 வாதி, 316
 திகமொளி, 190.
 திகிரி-சுக்கரம் என்றது ஆணையை,
 241.

திங்கள் - சந்திரன், மாதம், 139
 திசை, 44, 99
 திசைமுகக்கரு, 3, 272.
 திசைமுகன், 373
 திட்டாந்தப்பரமானு, 361
 திட்டாந்தப்போலி, 354
 திட்டாந்தம், 350, 352-3, 359
 திட்டாந்தமிருவகை, 360
 திட்டாந்தவாபாசங்கள், 360
 திட்டிவிடம்-கண்ணில் விடமுடைய
 தொரு பாம்பு. இஃது அழற்க
 ணைகம், நஞ்சுவிழியரவெனவும்
 வழங்கப்படும் நாகஅரசாக்கள்(விரிந
 தவம்ச அரசர்) நீநஷ்டி விஷதல
 சலக்கொன்று சிறப்பிக்கப்படுவா
 (Epigraphia Indica, Vol III P
 232 பாரக்க), 105, 129, 227, 229,
 259-60
 திண்ணை, 300
 திபியம் - ஆச்சரியம், தெய்வலோ
 கத்திலிருந்து உண்டாயது, 92,
 167, 181, 193, 203, 216, 245
 திபெத்துத் தேசத்துப்பெளத்தர்,
 110
 திமிர்தல, 210
 தியானபாரமிதை-தியானம் நிறைந்
 தல இது சீலஸமாதிப் பிரஜைஞ
 யை அழியாமற்காப்பது. இதனை,
 “நலங்கிள ரொழுக்கந்தான்
 ணியகாலத்தாக, கலங்குதற்குத்
 தக்கன் கண்டனவுளவெனினும்,
 துலங்காது நிற்குநதன்றுணிவு
 டைமைகாணுங்கா, னிலம்பூளை
 யாயொழியு நிறையின னலல
 னே” (நீல.) என்பதனாலுணாக.
 இது தசபாரமிதையு ளொன்று,
 297
 தியானம் ஐந்து - ஸரோதாபத்தித்
 துவம் முதலிய ஐந்து, இவைகள்
 நிருவாணத்திற்குரிய மாகக்கங்
 ளாகவும் கூறப்படும். இவற்றுள்,
 முதலாவதாகிய ஸரோதாபத்தி
 மாகக்கத்தையுடைய வனிநந்தால

எழு பிறப்பை யடைந் துபின் நிர்
வாண்மடைவான் , இம்மராககம்
உச-பகுப்புடையது, இரண்டாவ
தாகிய ஸகிருதாநா மியென்ற
மராக்கத்தைப்பற்றியவன் இறந்
தால்தேவனாகவேனும் மனிதனாக
வேனும் ஒருபிறப்பை யடைந்தது
பின் நிருவாண்மடைவான் இது
கஉ-பகுப்புடையது மூன்றாவ்தா
கிய அநாகாபி மராக்கத்தைப்
பற்றியவன் இறந்தால் ஸகாம
லோகத்திற் பிறவாமல் நிஷ்காம
லோகத்திற் பிறந்துபின்நிருவாண்
மடைவான் இது சஅ-பகுப்
புடையது, நான்காவதாகிய அர
ஹத அல்லது ஆரியமராக்கமென
பதைப் பற்றியவன் இறந்தால்
துக்கங்களை யெல்லாந் துறந்து
பின் நிருவாண்மடைவான் இது
கஉ-பகுப்புடையது, 81

நிரங்கி - சுருண்டு, 221

நிரபத்திரிமசலோகம், 3

நிரவியம், 359

நிரிகடு - சங்கமருவிய பதிக னெண்
கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று கடவுள்
வாழ்த்துளபட 101-வெண்பாக
களையுடையது விதியாகவேனும்
விலாக்காக்கேனும் இரண்டும
விரவியேனுமுள்ள பொருள்கள்
முமமூன்றை இதினுள்ள வெண்
பாக்கள் புலப்படுத்தும், இதன்
நூலாசிரியர் நல்லாதனா இதற்
குப் பழையவுரை யொன்றுண்டு,
13

நிர்த்து - வேறுபடச்செய்து, 256

நிரிதல, 304

நிரபிடகம் - மூன்றாய் பௌத்தா
கமாக்கள். அவை விரயபிடகம்,
சூத்திரபிடகம், அபிதருமபிடகம்
என்பன, 299

நிரிபுரிவராசடை, 181.

நிரியக்கோடல் - பிரமாண பாசங்க
ளெட்டனு ளொன்று, 308

நிரிவு-சலனம், 307

நிரு, 37, 98

நிருக்காரிக்கரை - ஒருசிவஸ்தலம்,
214

நிருக்குற-தமிழ்ப் பாஷையிற்பிர
சித்தமான நீதி நூல், பதினெண்
கீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்று தெய
வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார்
அருளிச்செய்தது. அறம்பொரு
ளினபமென்னும் மூன்றன் பகுதி
களே விரித்து விளங்கக் கூறுவது
இதனால் இது முப்பாலென்று
பொய் பெற்றது ஒவ்வொரு
பொருளையும் வற்புறுத்திக் கூறும்
பப்பத்துக்குறள்வெண்பாக்களைத்
தனித்தனியேயுடைய 133 - அதி
காரஉறுப்புக்களையுடையது,
இதற்குப் பதினமா உரைசெய்
தனரென்பார், அவ்வுரைகளுட்பரி
மேலழகருரையே சிறந்தது, 31,
33, 59, 67, 70, 78, 86, 88, 106,
108, 114, 120, 127, 130-31, 147,
151, 156-60, 162, 168, 175-6,
178-9, 195, 198, 202, 210, 214,
238, 244, 254, 256, 262, 287,
291, 311, 337, 340, 343, 373
376, 387.

நிருகல் - முருகல், 249

நிருசிறமபலக் கோவையார் - இது
சைவசமயாசாரியரானஸ்ரீமாணிக
கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச்
செய்யப்பட்ட 800 - கட்டளைக்
கலித்துறைகளை யுடையது அகப்
பொருட்பகுதிகளைப் பொருளாக
வுடையது வேறு பொருளுண்
டென்றும் பெரியோர் கூறுவா
இதற்குப் பக்கச் செவவிதாகப் பே
ராசிரியரால் உரை செய்யப்பட
டுள்ளது, நிருக்கோவையார் ரென
வும் வழங்கும், 152, 156, 169, 258,
298, 310

நிருத்தகத் தேவா - சீவக சிந்தா
மணி நூலாசிரியர், இவாசை
முனிவா நிருத்தகு முனிவ
ரென்றுங் கூறப்படுவார், வஞ்சி
நகரத்திருந்த பொய்யாமொழி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகுரு

யெனபவரால் இவா நன்குமதிக்கப்பட்டவரென்று நச்சினாக கினியருரைச சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்குகின்றது இவ் காலமும் இருந்த இடமும் ஒருவாற்றினும் புலப்படவில்லை, நரிவிரதத மெனற ஒரு சிறிய நூல இவ்வாற செய்யப்பட்டுள்ளது, 160, 257

திருத்தொண்டா, 251

திருந்தடி, 134, 165, 190, 201, 271

திருந்தாநாயுன, 128

திருந்தாவேது, 358

திருந்துமுகங்காட்டல், 157

திருந்தெயிறகுடபாறசிறப்புமை, 68, 91

திருநாவுக்கரசுநாயனா புராணம், 214

திருநாறொருசிறை, 189

திருப்பதிகம் - இது புத்தனுடைய அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிக்கொண்டு பததுப்பாடலால் வந்திருப்பதொரு நூலென்று மட்டும் ஊகித்தறியப்படுகின்றது மணிமேகலையின் அரும்பதவுரையிற காட்டப்பட்டுள்ள, “எண்ணிகந்த” என்னும் செய்யுள் இந்த நூலின் கண்ணதே, இச்செய்யுள் இந்தநூலின் கண்ண தென்பது, நீலகேசியுரையாலும் சிவஞான சித்தியார பரபகம், சொத்திராந்திகன மத்ததுள்ள, “முழுதுணாந்து” என்னுந் திருவிருத்தத்திறகு ஸ்ரீ ஞானப் பிரகாசரெழுதிய விசேடவுரையாலும் புலப்படுகின்றது, 365

திருமகள், 33, 172, 258

திருமலா, 168.

திருமால் - இவாபெயர் இந்நூலுள்ளே நெடியோன், மன்னுயிர முதலவனென்ன வழங்கப்படும், 147, 179, 206, 310

திருமால் சாபத்தால் இராமனாக அவதரித்து மயக்கமுற்றிருந்தமை, 179

திருமாலின் தசாவதாரம், 61

திருமாலின் வாமனாவதாரம், 206

திருமுகத்திறை - காவிரிகடலொடு கலக்குதிறை, 243

திருமுகவாட்டி, 64

திருமுருகாற்றுப்படை - பத்தப பாட்டினுள் முதலாவது 317 - அடிகளையுடைய ஓர் அகவர்பா வீடுபெற்றுத் தருவன முருக்ககடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அம் முருக்ககடவுளை மதுரைக்கணக்காயனா மகனா நக்கிரனா பாடியது, இப்பாட்டு முருக்ககடவுளுடைய திருப்பதி அருட்சிறாத திருப்பரங்குன்றம் திருச்சீரலுவாய திருவாலின் குடி திருவேரகம் குன்றுதோறும் பழமுதிராசோலை யென்னும் ஆற்றுப்படைட்டிலும் அவரெழுந்தருளி யிருத்தலைப் பாராட்டிக்கூறும், முருக்ககடவுளுடைய திருவருளைப் பெற விரும்புவோர் இந்நூலை நியமமாக அன்புடன் பாராயணம் பண்ணுதல் நலமென்று பெரியோர் சொல்லுவா, 11, 18, 31, 38, 46, 59, 74, 5, 77-8, 116, 146, 174, 204, 219, 241, 257, 281, 311 - 2

திருவல்லம் - தொண்டை நாட்டுச் சிவதஸ்தலங்களுள்ளொன்று, 207

திருவள்ளுவமால் - திருக்குறளைச் சிறப்பித்து நாமங்களாலும் கடைச்சங்கத்திருந்த 51-புலவர்களாலும் செய்யப்பட்டுள்ள 53-வெண்பாக்களையுடைய ஒரு தமிழ் நூல் இதற்குத் திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமாளையாராறசெய்யப்பட்ட செவ்விதான உரை ஒன்றுண்டு, 311

திருவள்ளுவா - திருக்குறளியற்றிய ஆசிரியர் இவா பெருமை உலகமறிந்ததே கடைச்சங்கப்புலவர்களாற்சிறப்பிக்கப்பட்டிருத்தலின் இவா அவர்கள் காலத்தினரென்பதும், “தெய்வந்தொழாஅன கொழுந்தொழு தெழு வா ள

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை
யென்றவ, பொய்யில் புலவன்,
என்று மணிமேகலையிற் சிறப்பிக
கப்பட்டுள்ளவதனால் திருக்குறள்
இந்நூலுக்கு முந்திய தென்பதும்
கிருவனருவா இந் நூலாசிரி
யாககு முற்காலத்தவரென்பதும்
வெளியாகினன, 244, 343

திருவறம், 116

திருவறமூர்த்தி, 366

திருவாசகம் - சைவத்திருமுறை
களுள் ஒன்று. சிவபுராணம் முத
லிய இக-பகுப்புகளை யுடையது
வேத சிவாகமங்களின் சாரமாய
நின்று சைவத்தி னுண்மையைப்
புலப்படுத்துவது சைவசமயாசா
ரியராகிய ஸ்ரீமாணிக்கவாசக
ஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்
பட்டது இதன் அருமைபெரு
மைகள் திருவாத லூரடிகள் புரா
ணம், திருவிளையாடற் புராணம்,
திருப்பெருந்துறைப் புராணம்
முதலியவற்றால் நன்குபுலப்படும்,
18

திருவாதலூர்சிவபாததியன், 111

திருவாய்மொழிந்தது, 369

திருவாரூர் சிறப்பு - பெரிய புரா
ணத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று,
252

திருவில், 67

திருவிழைமூதூர், 29

திருவினசெய்யோள், 54, 172

திருவின செலவம், 159

திருவினசெல்லி, 188

திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர்,
348.

திருஷ்டிவிஷ்ணுமெனனும் பாம்பு,
105

திரை, 44

திரைச்சீலைமுகை, 54

திரைதவழ பறவை, 98

திரை தோல், 220

திரையல்-வெற்றிலை, 345

திரையிரும்பெளவம், 87

திரையுலாம்பரப்பு, 96

திலகம் - மஞ்சாடிமரம், மேலாதல்
40, 297

திலோததலை-ஒரு தேவகணிகை,
149

திவ-தெயவலோகம், 181

திவயப்பிரபந்தம், 317

த'வயம் - தேலோகத்திலிருந் துண
டானது, 92

திவவு, 47

திவாகரம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள்
ஒன்று அம்பாநகரத்திருந்த
வனும், ஒளவையாராற் புகழப்
பட்டவனுமாகிய சேந்தனென
பவனுடைய வேணுகோளின்
படிதிவாகர முனிவராதசெய்யப்
பட்டது தெய்வப் பெயராத்
தொகுதி முதலிய பன்னிரண்டு
தொகுதிகளையுடையது குடா
மணி நிகண்டிற்கு முந்தியது, 13,
191

திவாகரா பன்னிருவா, 16.

திறப்படல, 113

திறப்படவுருட்டல, 61

திறம்-இயல்பு, வகை, வரலாறு, 20,
46, 50, 52, 62, 97, 181, 185,
142, 193, 203, 233, 262, 270,
274, 291, 303, 330

தினை - எணவகைக்கூலத்துளொன
று, 9, 330

திநையா-பழைய புத்தாக்களுள் ஒரு
வா, 369

தி-நெருப்பு, வீடம், 224, 314.

திக்கதி, 137.

திங்கனிராவலோங்குமித்திவு, 103,
164

திஞ்சொல், 50

திட்டு-திணுதல், 314

திணுதலருந்ததூர் தெய்வம், 31.

தித்திறம், 177

தித்தூறு செங்கோல், 186

தித்தொழிலாட்டி, 78, 142.

தித்தொழிளாளன், 295

திதினருக, 249

திதினரோவெனல், 136.

திது - இடையூறு, 241.

திநதண்ணீர், 111

திநதொடை, 88

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   சுகுள

தீராய-ஒருவகைநாய இதுபெரும்
பாலும் மயானத்திற நிரிவதென
பா, 76

தீநெறிக்கைகடுமபனக, 63, 124

தீபபசிமாக்கள, 196

தீப்பாயதல, 293

தீப்பிணி, 72

தீப்பிறப்பு, 217

தீபங்கரா - பழையபுத்தாக்குளொ

ருவா - இவரை கௌதமபுத்தரு
டைய (பண்டைப் பிறப்புக்களு
ள்) ஆதியாசிரியரென்று புத்த
ஜாதக கதை தெரிவிக்கின்றது,
369

தீபசந்தானம் - நாலவகைச் சந்தான
த்தனன்று, 371

தீபசாந்தி - இரத்திரலிழை, 15

தீம்பால, 65, 130, 146

தீமொழிக கடைத்த செவியோய,
126

தீயசாதனம், 365

தீயபக்கம், 354

தீயவெடுத்தாக்காட்டு, 354

தீயவேது, 354

தீயமுல, 24, 105

தீயின்குணம், 312, 321

தீயுங்கொல்லாத தீவினையாட்டி,
172

தீயுத்தல, 74

தீகக்கிராயம் - ஸூத்திரபிடகத்தி
ன பேருறுப்புக்களு ளொன்று,
299, 359

தீகக்கென்று, 256

தீரத்தன-பரிசுத்தமுடையவன், 63

தீவகச்சாந்தி, 15, 19, 269

தீவகம், 134, 233, 284

தீவதிலகை - மணிபல்லவத்துள்ள
புத்தபீடிகையை இரத்திரன கட்ட
னையாற பாதுகாத்திருந்தவளான
ஒரு தெய்வமங்கை மணிபல்ல
வத்துத் தனியேயிருந்து வருந
திய மணிமேகலையை முதலிற
கண்டு அளவளாவியவள் புண்
ணியராசனுடைய பூர்வசனம்சு
ரம் மணலிற புதைந்தது கிடந்த
தனை அவனுக்குக் காட்டியவள்,
6, 117-20, 124, 126-7, 129, 131,

135, 233, 286-7, 290 333-4,
343, 349

தீவம், 324

தீவிழைவு, 272 373

தீவிளிக்கூட, 73

தீவினை, 259, 272, 316, 318 373

தீவினை பத்துவகை, 273

தீவினை யறுக்கும் செய்தகம், 132

தீவினையாட்டி, 172

தீவினையினிலக்கணம், 272, 373

தீவினையுருத்தல, 181, 251

தீவு, 106, 130

துக்கங்கள் ஆறு, 376

துக்கத்துடைக்கும் துகளறுமாதவா,
184

துக்கநிவாரணம் - நாலவகைச்சத்தி
யங்களுள் மூன்றாவது, இது துக்க
விநாசமென்றும் கூறப்படும்,
அஃதாவது காமதருஷ்ணை, பா
வதருஷ்ணை, விபாவதருஷ்ணை
யென்னும் மூன்று ஆகைகளையும்
இம்மூன்றின் காரணமான பே
தைமையையும் துவரத் துறத்
தல, 25, 378

துக்கநிவாரணமாககம், 25, 381

துக்கம் - நாலவகைச்சத்தியங்களுள்
முதலாவது, 25, 233, 276, 297,
377, 388

துக்கோற்பத்தி - நாலவகைச்சத்தி
யங்களுள் இரண்டாவது அஃது
ஆசை, காமதருஷ்ணை, பாவதரு
ஷ்ணை விபாவதருஷ்ணை யென
மூன்றுவகைப் படுமெனவும், அ
வற்றுள் முதலாவது ஐம்புலங்க
ள்ள மீது உண்டாகும் ஆசை
யெனவும், இரண்டாவது (இந்நி
ரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல்
மனத்திற்கு விஷயமாகும் பொ
ருளினமீது உண்டாகும்) செயெ
னவும், மூன்றாவது இந்நிரியங்க
ளுக்கும் மனத்திற்கும் விஷயமா
காத பொருள்களின் மீது உண்
டாகுமாசையெனவும், இம் மூன்
ற்றுகு காரணம் பேதைமையெ
னவுங் கூறுவா, 25, 377

துகள், 43, 184

துகில, 39, 41, 96 177

துச்சயன் = தூஜயன் - பகைவா
களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்
படுபவன், இயன் அங்கநாட்டின்
கண்ணதாகிய கச்சய நகரத்தா
சன். தாரை வீரை யென்பவா
ளினகணவன், 93, 113-4, 132,
136

துஞ்சிருள், 143

துஞ்சு துயில், 97, 173

துஞ்சும, 89

துடவை - தோட்டம், 143, 149

துடி - ஒருவகைவாததியம் 89 336

துடிக்கூத்து - புறநாடகம்பற்றொ
ன்றனுள் ஒன்று, 37

துடிதபுரம் - ஒருபுத்தஸ்தலம், 317

துடிதலோகம் = துழிதலோகம் -
உலகம்முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்
பதாவது மகாராஜிகலோக முத
லிய தெய்வலோகம் ஆறனுள்
நான்காவது. இதிலுள்ள பிரப
பால நென்னுநதேவனே புத்த
னாக அவதரித்தானென்பா, 3,
138, 367

துடித விமானம் - துழிதலோகத்
துள்ளொய்வவிமானம், 367

துடை, 221

துடைத்தல், 45, 180 253, 310

துணி - துண்டம், 231, 259

துணிகயம் - தெளிந்த நீரிலை, 270

துணிச சிதா, 130

துணிசெய்தாங்கு, 259

துணிந்துசொல்லல் - நாலவகை வி
டையுள்ளொன்று, 371, 384.

துணிபொருள், 102, 136, 263, 305.

துணிமினம் - துணிமின், அம் சாரி
யை, 315

துணிவு, 20, 194

துணிவுத்தாக்கு - இசைத்தமிழுந்
விறகூறிய ஏழு தாக்கினு ளொன்
று, 3-சீரையுடையது, 20

துணை - அளவு, இரண்டு, 179, 203,
270.

துணையிளங்குள்ளி - காஞ்சிநகரத்
திற புத்தாலயங்கு கடவுலித்த ஒரு
சோழன் தொடுகமுறகிளளியின்
பின்னவன், 341-2.

துத்தம், 204

துதிமுழக்கம், 73.

துப்பு - பவளம், 336

தும்பி, 42, 65, 196, 207

தும்பை, 301

துயத்தல் - அனுபவித்தல், 323

துயப்பிலன் - உண்ணுதலின், 165

துயப்போர், 130.

துயக்கு - தடை, 304, 307.

துயாக்கெடுக்குமந்திரம், 91

துயாநிலையுலகம், 283

துயாநீங்குகிளவி 212

துயாவினையாளன், 252

துயருறுகிளவி, 177

துயரெவவம், 61, 113, 243.

துயலவரல் - அசைதல், 39.

துயில், 94, 152, 193

துயிலெடுப்ப, 95.

துக்காபூஜை, 93

துக்கை, 196, 225, 241

துக்கைக்குப்பலிகொடுத்தல், 70.

துக்கைகோயில், 71.

துரகத்தானைத் துச்சயன், 93, 132.

துரப்ப - செலுத்த, 262, 293

துராசை, 338

துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை, 18

துவக்கநதிரியம், 320.

துவதிகள் - சக்கரவாளக்கோட்டத்
துள்ள கந்திற்பாவையை அதி
டித்துநின்று முக்காலச் செய்தி
யையும் கூறும் ஒருதேவன், இவன்
சித்திரசேனனுக்கு நண்பன், 92,
225, 236-7, 239, 248, 339

துவாவாய், 37.

துவராபதி - துவாரகாநகரம், 208.

துவாதச நிதானங்கள், 237, 271,

297, 369, 372

துவாரம் - வாயில், 224

துவாரமில்லாதகீழுறை, 51, 202

துழந்திகள் - துழாவிச் சமைத்த
கள், 90

துழாய், 179.

துளக்கம் - நடுக்கம், 230, 240.

துளக்குறுத்தல், 5, 50, 95, 155, 270.

துளப்படுதுடை, 143

துளை, 108, 137, 198

துறறுதல் - உண்ணுதல், 73.

துறக்கம், 35, 165

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகாக்

துறக்கவேண்டாத தொல்லோய், 125

துறவறம், 177

துறவி - துறத்தல், 20, 298

துறவிகளுக்குரிய சீலம், 231

துறவோர், 73

துறை - நீர்த்துறை, 18, 78, 98

துறைபோகிய - கைதோந்த, 22

துன்பக்கதி, 298

துன்பமதருவன, 263.

துன்பநோன்பு, 234

துன்பம், 198

துன்பமொழி 106

து ன ன வி னே னு ர் - தைப்பறகாரா 303

துக்கக்குகள் ஏழு - இசைத் தமிழ் நூலுட்கூறிய செந்நாக்கு முதலியன, 20

துக்குதல் - தொங்கவிடல், 31.

துங்குதுயில், 84, 89,

துங்கெயில், 239.

துங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன் - காலிரிமழும்பட்டினத்தில் முதலில் அகத்தியமுனிவருடைய கட்டையினபடி இந்நிரலிழா எடுப்பித்த ஒரு சோழன், 11.

துசிப்படை - முறப்படை, கொடிப்படையெனவு கூறப்படும், 213.

துசு, 211

துணம் - ஞுண, 17

துத்தகை - தூயதன்மை, 23.

துதுவா - அரகாக்குரிய ஐம்பெருங்குழுக்களில் ஒருவகையா, 13.

துபம், 89

தும்பு - சலதாரை, 326.

துமக்கொடி, 72

துமென சோககை, 94,

துமத்தா, 158, 166

துமதல், 108

துவறத்துறத்தல், 282.

துவாமை - உண்ணாமை, 143.

துவுரை, 338

துவெள்ளரிசி, 75.

தெங்கினமடல், 65, 221.

தெங்கினதேறல், 34.

தெங்கு, 35

தெயயம், 127, 192

தெயவக்கட்டுரை, 260

தெயவக்கடிஞை, 157

தெயவக்கண்ணோ - கேவலஞானியா, 214

தெயவக்கரு, 3, 272

தெயவக்கல் - தெயவப்படிமத்திற்காகக் கொணருமகல், 301

தெயவக்கிளவி, 92, 230, 236

தெயவகண்ம, 236, 245,

தெயவங்காட்டுதல், 235, 245

தெயவங்கொல்லோ திப்பியங்கொல்லோ, 193

தெயவத்தச்சன், 84, 236

தெயவத்தை உயா திணையாறகூறல், 109

தெயவதகணங்கள் ஆறுவகை, 81, 92

தெயவதம், 107, 292, 300

தெயவநத்தத்து, 216

தெயவந தொழா அ ள ன னு ந திருக்குறள், 244.

தெயவப்படிவம், 293

தெயவப்பாததிரம், 237

தெயவம், 106, 116, 135, 179, 195, 202 - 3, 226, 229, 379

தெயவமகள், 79

தெயவமயக்கு, 235

தெயவயாகன - தேவசீரம், 13, 37.

தெயவலோகம் ஆறு, 3, 216

தெயவவடிவம், 37

தெயவவேடம், 117

தெரி த ரு தே தறவுவமை - ஓரலங்காரம், 154,

தெரு, 45

தெருமரல், மனக்கவறச்சி, 110

தெருமாலுள்ளம், 147

தெருளாது - தெளியாமல், 88.

தெவ்வா, 254

தெள்ளநீக்காவிரி, 242

தெளித்திலேன, 246.

தெளிதல் - உபேஷாபாவனைவகையுளொன்று, 389

தெற்கட்குமரி, 148

தெற்றி - திண்ணை 71, 300,

தெற்றென - விரைவாக, 295

தெற்றெனிருத்தம், 310

தெறுதல் - சுடுதல், 312

தென்புலத்தார முதலிய நாலவா, 78

தெனமதுரை, 4

தென்றமிழமதுரை, 285

தென்றல, 223

தென்றிசைக்குமரி, 142

தென்றிசைப்பொதியில, 168, 180

தென்னாட்டுப் பௌத்தர்கள், 368

தேளம், 254

தேக்கிலை, 181

தேசம், 304

தேசி - ஒளியையுடையது, 318

தேயாமதி - முழுமதி, 313

தோ, 50-51, 196

தோக கொடுஞ்சி, 46

தோத்தரணை, 167

தோய்தி, 43-4, 89, 188, 235

தோவுழி, 268, 289

தோரதுதெளிதல் - பிரமாணுபாசங்களைட்டனுள்ளொன்று, 308

தேருக்குமதிவ்வமை, 49

தேவகணம் பதினெட்டு, 16

தேவகுலம், 300

தேவா, 31, 194, 200, 220, 225, 272, 279, 373 - 4

தேவா கோட்டம், 235

தேவாகோன, 157, 265

தேவாகோனிட்டு மாமணிப் பீடிகை, 99, 120

தேவாநாடு, 156, 248

தேவா நாலவகையினா, 16

தேவா முப்பத்தமூவா 16

தேவியா, 253

தேறாறுகொட்டை, 264

தேரூர் - தெளியார், 137

தேறல் - கள்ளின, தெளிவு, 35

தேறு - தேற்றுமரம், 264

தேன, 189, 196

தேனரோதி, 264

தையல், 237

தையற்காரா, 330

தையால், 261

தோகல் - கூடல், 22, 131, 154, 320, 373

தொக்கைக்கும் இயைந்துரைக்கும் உள்ள வேற்றுமை, 383

தொக்கத்திறம், 383

தொகைப்பொருள், 355

தொட்டு - தொடங்கு, 275

தொடா, 46, 221

தொடாச்சி, 383

தொடாப்படுத்தல், 74

தொடாப்பாடு - பந்தம், 234

தொடி - வளை, 39, 118, 209, 247

தொடுகுழிகளினி - காஞ்சிநகரத்திலிருந்த ஒரு சோழன், துணையிளங்கிளையின முன்னோன், 340

தொடுகுழி, 72, 171

தொடுத்தபாசம், 69

தொடுத்தல் - கட்டல், 14, 39

தொடுப்பு - விளாக கொண்டுமுதல், 96, 143

தொடை - நரம்பு, 88

தொயயாது வித்தல், 143

தொயயிறகுழம்பு, 210

தொலகாப்பியம் - இஃது அகத்திய முனிவரின மாணக்கா பன்னிரு வருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவருமாகிய தொலகாப்பிய முனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட இயற்றமிழிலக்கண நூல் தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது இயலகையுடைய எழுத்திற்காரம் சொல்லத்காரம் பொருளதிகார மெனனும் 3-அதிகாரங்களை யுடையது. இதிலுள்ள சூத்திரங்களின் தொகை 1612 இடைச் சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் நூலாக இருந்து விளங்கியது இதற்கு இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் சேனாவரையரும் செய்யவச் சிலையாரும் நச்சினூக்கினியரும் கல்லாடா முதலியோரும் உரை செய்திருக்கின்றனர், தொலகாப்பியா எனபதற்குத் தொலகாப்பியக் குடையையுடையா ரென்று பொருள் கூறுவா, 2, 10, 27, 47, 76, 140, 143, 146, 174, 209-10, 223, 251, 254, 279, 311, 332, 386 - 7

தொலபதிரகா, 14

தொலயாண்டு, 33

தொல்லோய, 125
தொல்வலிமரன, 78
தொலைவிலலாபபகைவன, 179
தொலைவு, 271
தொழு தகை, 343
தொழுதகைமாதவ, 102
தொழுநதகை மரபிற பாததிரம, 124
தொழுவுன, 39
தொழு விளிப்பூசல, 73.
தொனமுது கணிகை, 265
தொனமுதாட்டி, 3
தொனறு - பழைமை, 114, 197, 236, 266
தொன்னிலை, 16
தோட்ட செலி, 198
தோட்டம், 143, 149.
தோட்டலா குழலி, 227
தோட்டாராகுழலி - தோட்டாராகுழலி
யெனபதன விகாரம், 218
தோட்டி - அங்குசம், 200, 306
தோட்டலா கோதை, 198
தோடு - காதணி, 36-7, 64
தோபி - நெல்லாற சமைத்தகன, 90
தோம - குற்றம், 16
தோரணகம்பம் - முன் வாயிலில்
நடப்பட்டுள்ள தூண, 64
தோரணங்கள், 72
தோரணயீதி, 16
தோரை - எணவகை கூலத்து
ளொன்று, ஒருவகை நெல்லென
பா நச்சினாகுகினியா, 9, 330
தோலினதுனனா, 330
தோழப்பா - ஒரு ஸ்ரீவைவண்ணவா,
இவரியற்பெயா வேங்கடா சாரி
யரெனபது, வைதிக ஸாராவ
பெளமரெனறும் கூறப்படுவா,
ஹாரீத கோததிரத்திற பிறநத
வா. அகோபிலமடம் ஸ்ரீ ஆதி
வண சடகோப ஸவராமிகளு
டைய செடியா, இவரது காலம்
சுறேறேககுறைய 500 - வருடங்
களுக்கு முந்தியதென்பா, இவ
ரது ஊர மணற்பாக்கம், வட
மொழியில் தூலியற்றுதலிலும்

உரை செயதலிலும் வல்லவா
இவா இயற்றிய தூல்களும் உரை
களும் வருமாறு — ஆபஸ்தம்ப
கிருஹய முதலியவற்றை யனு
சரித்த கிருஹயரத்தனம், கண்ட
பூஷணமென்று பெயாபெற்ற
அதன் வியாக்யானம், ஆஹரிகத்
தை விளக்குவதாகிய ஸமிருதி
ரத்தஞ்சரம், பாரததுவாஜ ருத்
திரத்தைப் பெரும்பாலும் அனு
சரித்த பிதாமேதஸாரம், ஸுதீ
விலோசன மெனப் பெயாபெற்ற
அதன் வியாக்யானம், ஸ்ரீஜயந்தி
முதலிய பதது விஷயங்களை
நாணயிப்பதாகிய தசநாணயம்
ஆசௌசத்தைத் தெரிவிப்பதா
கிய ஆசௌசசத்தம், ஆசௌச
நாணயமெனப் பெயாபெற்ற
அதன் வியாக்யானம் ஆகிய
இவைகளே, இவா சரித்திரம்
ஸ்ரீ ஆதிவண சடகோபஸவாமி
வைபவம் முதலியவற்றிற கூறப்
பட்டுள்ளது, 90.
தோறகருவி, 89
தோறகருவிவாசிப்பா, 95
தோற்றம், 237, 272, 317, 370,
372, 376
தோற்றமூன்று, 371, 379
தோற்றரவு, 298, 351
தோன்றவாழத்தல, 253.
தோன்றத்துடவை, 143, 149
தோன்றுவழி விளங்கல, 67
நக்சாரணா, 170, 172-3
நககம் = நகரம் - நிரவாணம், 170
நகா கடலகொளப் பெயாநத வடி
வேற்றடக்கைவானவன, 284
நகரம்பியா, 204
நகரமாநதா - அரசாக்குரிய எண்
பேராயத்துள ஒருவகையா, 13
நகுதக்கனது, 187.
நகுதல, 156, 190
நகுலம் - கீரி, 211
நகுவனை-சிரிப்பவன, 150.
நகை - பல, 36, 51, 200, 220
நகைவகையராகிய நட்பினா, 158

நங்கை, 51, 174, 205, 246

நச்சினாககினியா-தமிழரை யாசிரியா
யாசிரியா ஒருவா மதுரையிற
பிராமண வருணத்திற பாரத
வாஜ கோத்திரத்திறபிறந்தவா
தொல்காப்பியத்திறகும் பத்துப
பாட்டிறகும் எட்டுத்தொகையுள்
இரண்டாவதான குறுந்தொகை
யில் இருபது பாட்டிறகும், ஆறு
வதான கவிதொகைக்கும்,
ஐந்து காப்பியங்களுள் ஒன்றான
சீவகசிந்தாமணிக்கும் இவா
உரைசெய்திருக்கின்றனா
உரையாசிரியா, பேராசிரியா,
சேனாவரையா, ஆளவந்தபிள்ளை
யாசிரியா முதலியோரா இவரார
கூறப்பட்டிருத்தலின் அவர்கள்
காலத்திறகு இவா பிறபட்டவ
ரென்று தெரிகின்றது இவரு
டைய பெருமையைப் புலப்படுத்தி,
“பாரத தொல்காப்பியமும்”
என்றும், “பாற்கடல் போல”
என்றும், “பச்சை மாலனைய”
என்றும் மூன்று சிறப்புப்பாயிரச்
செய்யுட்கள் வழங்குகின்றன, 10,
46-7, 64, 74, 140, 204, 251-2,
386

நச்சு - விரும்பி, 213

நச்சிவட்கை, 262

நாசுலியியரவு-இது திருஷ்டிவ்ஷ
மெனப்படும, 105, 231, 260

நாட்சத்திரங்களிருத்ததேழு, 122

நடவைமாக்கள், 159

நடவைவருத்தம், 148

நடனசாலை, 87

நாககுறாஉம, 73

நடுகா நா, 134, 271

நடுநட்சத்திரம் விசாக மெனபது,
122

நடுநாள், 89, 152

நண்ணா, 242

நந்தாலிளக்கு, 154

நப்பினை - நப்பினைப் பிராட்டி
யா, இவா கண்ணனுடைய
தேவிமாக்களுள் ஒருவா, இவ

ரை நீளாதேவியின் கூறெனபா,
208

நம்பி, 174

நம்பிபிறந்தான பொலிக நங்கிளை,
144

நம்பியாண்டார நம்பிகள் - இவா
சோழநாட்டில் திருநாரை யூரில்
ஆதிசைவமறையவா குலத்தில்
அவதரித்து அததலத்திலெழுந்
தருளிய பொல்லாப்பிள்ளை யா
ருடைய திருவருளபெற்றுப் பல
பிரபந்தங்கள் இயற்றியவா, அக்
காலத்திருந்த இராசராச அபய
குலசேகர சோழ ராஜனுடைய
வேண்டுகோளாற பொல்லாப
பிள்ளையாருடைய பேரருளைத்
துணையாக்ககொண்டு சிதம்பரத்
திற சென்று சைவசமயாசாரிய
ராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த
திராயனா முதலிய மூவருடைய
தேவாரத்திருமுறைகளையும் வெ
ளிப்படுத்தியவா, இவரரு
ளிச்செய்த பிரபந்தங்களாவ
ன - திருநாரையூரப் பொல்லாப
பிள்ளையா திருவிரட்டை மணி
மாலை, கோயிறிறிருப்பண்ணியா
திருவிருத்தம், திருத்தொண்டா
த்ருவந்தாதி, திருஞான சம்பந்த
நா திருச்சுண்பை விருத்தம்,
திருஞானசம்பந்தா திருவந்தா
தி, திருஞான சம்பந்தா திரு
மும்மணிக்கோவை, திருஞான
சம்பந்தா திருவுலாமாலை, திருக்
கலம்பகம், திருஞானசம்பந்தா
திருத்தொகை, திருநாவுக்கரசு
நாயனா திருவேகாதச மாலை
யென்பன, 111

நம்பி - ஓரிராசகுமாரன், 155

நயங்குள் நான்கு, 384

நயம்பாடு, 22.

நயனிலகாலை, 188

நாகசனம், 314

நாகத்தை யடைத்தருளிய தீயவெ
ண்ணம், 258.

நாகம், 306.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சளந

நரகா, 14, 139, 272-3, 273, 372
 நரகா எணவகையா, 82
 நரகாதுயாக்டெ நடப்போய, 126
 நரகரைப புடைத்துண்ணும பூதம், 14
 நரகலோகம், 82, 110, 126
 நரகவேதனை, 80, 217
 நரகு, 175
 நரநதம் - நரநதப்புல, 40
 நரபலி, 93
 நரமபு, 221
 நரமபுவடித்தல, 204
 நரமபுவளாதல, 65
 நரி, 73, 76, 147
 நரிமுகன கேசகம்பளன, 147
 நரிவாஸ, 352
 நரேநதிரன - சுதேநதிரனொருவன, 316
 நரை, 247
 நரைமுடித்தல, 52
 நரைமுதியாக்கை, 134, 271
 நரைமுதுமக்கள் - கிழவா, 52
 நரைமூதாட்டி, 220, 253
 நலாமை - வெணமை, 220
 நலகினை கேள், 137
 நலகூாறுசுப்பு, 111
 நலகூாமேனி, 148
 நலபககம், 353.
 நலலரங்கு, 195
 நலலறச்சாலை, 344
 நலலறம், 76, 121, 130, 137, 141, 175, 198, 238, 248, 274
 நலலுயிா, 155, 165, 260
 நலலுளத்தோா தலைப்பாடு, 381
 நலலுறறம், 381
 நலலேது, 302, 353
 நலவாயுமை, 381
 நலவாாததை - நறகுணம பத்தினுள ஒன்று, 374
 நலவாழகை, 381
 நலவினை, 259, 272, 316, 318, 373
 நலவினைபத்து, 381
 நலவினையினிலககணம், 273, 374
 நலங்கவீனி, 191
 நலமபலவேததல, 246.
 நலமபாடு, 22
 நலமபாராட்டல, 236

நவகதிா - ஜசீவகமத விஷயங் களைக் கூறும் நூலென்று நீலகே சியுரையால் தெரிகின்றது; மற் கலி நூலெனவுங் கூறப்படும், 312, 315
 நவத்துவாரம் - (சீர்த்தினுள்ள) ஒன்பதுவழி, 388
 நவரத்தினங்கள் - உச்சயினி நகரத் தாசனாகிய விக்ரமராககனுடைய அவைக்களத்திருந்த சிறந்த ஒன்பது பண்டிதர்கள், அவர்களாவாா தனவந்திரி, ஸ்ஷ பணகா, அமரவிஹமா, சவகு, வேதாலபட்டா, கடகாப்பரா, காளிதாஸா, வராகமிஹிரா, வர ருசியெப்பவாகள், இவ்வொன்ப தினமருள் அமரவிஹமரால் காவயகலபலதா, நாமலிங்கானு சாஸனம், தேவகோசங்கண்டு முதலிய நூல்களும், வேதால பட்டரால் நீதிபரதீபம், வேதால பஞ்சலிமசுதி முதலியனவும், கடகாப்பரகாவ கடகாப்பரகாவ யமுதலியனவும், காளிதாஸரால் சாகுந்தலம், மாளவிகாகிகினி மித்திரீயம், விக்ரமமோவசீயம் முதலிய நாடகங்களும், இரகு வம்சம், குமார ஸம்பவம், மேக ஸந்தேசம் முதலிய காவயங் களும், வராகமிஹிரரால் பிரு ஹதஸம்ஹிதை, பிருஹத ஜாத கம், இலகு ஜாதகம் முதலிய ஜயோதிஷ நூல்களும், வரருசியால் பிராகிருத பரகாச முத லிய இலககண நூல்களும் இயற் றப்பட்டனவென்பா, 122
 நவிலுதல - கூறியடிப்பதெல, 144, 145
 நவை, 126, 140, 303, 332
 நவையறுநனபொருள், 9
 நள = நளி - செறிவு, 145
 நளளிருள், 87, 145
 நளவெண்பா - வெண்பாப் பாடுத லில திறமைபெற்ற புகழேந திப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட நளசரித்திரமாகிய ஒரு நூல், மூன்று காண்டங்களை யுடையது, 2.

நளி - பெருமை, 347

நளிகடல், 73.

நளியிருமபொயகை, 187

நளியிருமுநீர், 189, 170

நளியெரி, 23-4, 294

நக்கடைப்பிடி, 381

நகதி, 137

நங்காட்சி, 381

நற்குணம்பதது, 374

நற்செய்கை, 381

நற்பிறப்பு, 217

நற்றவப்பெணமா, 245

நற்றவம், 156, 197, 241, 293

நற்றவவுணாவு, 62

நற்றாய், 246

நற்றிணை - எட்டுத் தொகையுள் முதலாவது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய 401- அகவற்பாக்களை யுடையது, இவற்றுள் முதலாவதாகிய கடவுள் வாழ்த்து, பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனாலும், மற்ற 400-பாக்களும் கபிலர் முதல ஆலங்குடி வங்கனரிந்துதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன, அகப்பொருட் பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் 9- அடிச்சிறுமையும், 12- அடிப்பெருமையு முள்ளவைகள். இத்தொகை தொகுப்பித்தானபன்னாடு தந்த பாண்டியன் மான்னவமுதி, 159

நற்றிறம், 246

நறுநதாது, 188

நறுமலாக்கோதை, 124, 137

நறுவிரை குடைவோர், 210

நறை, 45, 299.

நன்கனம் - நன்றாக, 6, 22, 34, 144, 263, 390

நனபல தானம், 177.

நனபொருள் 12, 303

நனமக்கள், 11

நனமணியிழந்த நாகம், 95, 289

நனமுயற்சி, 381.

நன்று - தருமம், 176, 274

நன்னூல்மயிலேநாதருரை, 317, 393

நன்னூல்விருத்தியுரை, 149 393

நன்னெடுங்கூடதல், 210

நனவு, 87, 97

நனை, 41

நாககடிப்பாக வாயப்பறையறைதல், 279

நாகஇலச்சினை - நாகமுத்திரை

நாக ரென்னும் சாதியாருடைய

அடையாளம், 100

நாகநாட்டரசர் - மணி பலலவத

துள்ள புத்த பீடிகையை எடுத்த

துச்செல்ல முயன்று தம்முட

பகைமை கொண்டு போராசெய்த

இரண்டரசர், 100, 106.

நாகநாடு - இப்பெயருள்ள நாடுகள்

இந்நூலில் இரண்டு வந்துள்ளன

(1) புத்த பீடிகையை எடுத்த

துச்செல்ல முயன்று பகைமை

கொண்ட அரசர்களுடையது,

இது கீழ்த்திசையிலுள்ளது,

100, 103 (ii) வீரவண்ணென்னும்

அரசனுடையது, 268, 288,

346

நாகபுரம் - புண்ணிய ராசனுடைய

இராசதானி, சாவக நாடுள்ளது

இது சிலாசாசனங்களில்

போகவதி புரமென்று வழங்கும்,

283, 275

நாகம் - சுரபுனை, பாம்பு, 40, 95,

222

நாகர் - மனிதரில் ஒரு சாதியார்,

வாக்கி முதலிய குலநாகங்களின்

பரம்பரையிற் பிறந்து நாகஇலச

சினையுடையராயிருத்தலின் இவர்

இப்பெயர் பெற்று ரென்பார்,

இவர் நகச்சாரணரென்று இந்நூலிற் கூறப்படுவார்,

இவர் உடையிலலாமற் சஞ்சரித்து

இழிவான தொழில்கள் பலவற்றைச்

செய்து வருதவரென்று தெரிகிறது,

170, 172-3

நாகர் குரும்கன, 173-5

நாகாபாஷை, 173

நாகாமலை, 170, 172-3

நாகன், 176 - 7

நாகானந்தம் - தயையைப் புலப்
படுத்தியே பயனாக நினைந்து
நீ ஹாவூ கலி யென்பவராத
செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய நாடக
கிரந்தம், ஜீமூதவாகனனென்ப
வனுடைய சரிதமாக வுள்ளது.
இந்த ஜீமூதவாகனன பிறப்பைக்
கௌதம புத்தருடைய பழம்
பிறப்புக்களுள் ஒன்றென்று 'அவ
தானகலப்பலதை' என்னும் வட
நூல் தெரிவிக்கின்றது, 126

நாகு, 262

நாஞ்சினமலை - மலைநாட்டு மலை
களுள் ஒன்று, சேரனுக்குப்
படைத்துணையாய் நின்றவனும,
மிகவண்மையை யுடையவனு
மாகிய நாஞ்சில வள்ளுவனென
பவன் ஒரு காலத்தில் இம்மலைக்
குத் தலைவனாய் இருந்தான் என்று
புறநானூற்றுல் தெரிகின்றது.
இஃது உழாநாஞ்சிலென்றுங்
கூறப்படும், 205

நாட்டியம், 231.

நாடகக்கணிகை, 47, 118, 186, 191,
266.

நாடகக் கணிகைகள் பலருடைய
பிறப்பு, 265

நாடகக்காப்பியம், 209

நாடகநூல், 209

நாடகம்-கதைதழுவி வருங்கூத்து,
191, 209

நாடகமகளிரா, 88

நாடகமகளிராக்குரிய கலவி, 22

நாடகமடந்தையா ய்தி, 47

நாடாது - ஆராயாது, 202.

நாடுவருங்கூடல், 153, 285

நாண, 111, 195, 198.

நாணமீன், 139

நாணமுதிமதியம், 64

நாணணிகளேதல், 127.

நாணம், 84, 51

நாணுத்தகவுடைத்து, 254

நாணுத்துறந்தேன், 23

நாததொலைவிலாய, 271.

நாததொலைவின்றி, 144

நாதன்-புத்தன், 126, 297, 338.

நாதனல்லறம், 333

நாநல்கூடல், 111, 202.

நாநலிலவையம், 144

நாநிமிர்தல், 127

நாநீட்டல், 66

நாப்பண், 168, 248

நாப்புடைபெயாதல், 254

நாப்புடை பெயருமனவிலே உச

சரிககப்படும மந்திரம், 257

நாமகரணப் பிரகரணம் - கிருஹய

ரதநமென்னும் வடநூலுறுப்புக்

களு ளொன்று, 90

நாமசாதிருணக்கிரியைகள், 350.

நாமஞ்செய்த நனளுள், 87

நாமப்பேரூர், 69.

நாமம், 304

நாமருஉமபுகழ், 373.

நாமருபம்-அருவுரு, 369.

நாமாசு, 286

நாய, 389

நாயவால், 352

நாயூன், 128

நாரகலோகம் - நரக லோகம், 82,
373

நாரத்தை, 40

நாரதமுனிவா, 179

நாரதா-பழைய புத்தார்களுள் ஒரு
வா, 369

நாராசத்திரிவு, 307

நாராசம் - இருப்புச்சலாகை, 137

நாராயணியம் - வேதாங்கங்களாற
னுள் ஒன்றாகிய சோதிட நூல்

வகையுள்ளொன்று நாராயண
ரென்பவராத் செயப்பட்டது,

310

நாரை, 98

நாலடியார்-பதினெண் கீழ்க்கணக்
கினுள் ஒன்று. சைனமுனிவாக

ளால் இயற்றப்பட்டது, கடவுள்
வாழ்த்துளப்பட 401-வெண்பாக

களையுடையது பதமுறரென்ப
வா திருக்குறளிற்போல இதன்

பொருளை அறம்பொருளின்ப
மென்னும் முப்பாற படுத்தி ஓவ

வொரு பொருளை வற்புறுத்து
வனவாகிய பத்துப் பாடல்க

ளைத் தனித்தனியே தொகுத்து
40-அதிகாரமாகப் பகுத்திருக்

கின்றனா, இதற்கு அப்பதமுற

நும வேறுசிலநும உரை செயதி
 நுககினறனா, 18, 53, 67, 127-
 8, 130, 154-5, 159, 179, 186,
 221, 236, 259
 நாவலநதனப்பொழில், 242
 நாவலநதீவு, 19, 83, 103, 130, 164,
 277, 341
 நாவலாகள், 307.
 நாவறபழம், 181
 நாவனமரம், 164
 நாவாய, 46, 120, 171
 நாவீ-மரக்கலவிசேடம், 301
 நாவியனமநதிரம், 257
 நாவுடைப்பாவை, 92, 246
 நாவுளமுநதி, 89.
 நாழம், 182
 நாழிகைக்கணக்கா, 89
 நாழிகைவட்டில்-அடியிற சிறிய
 துவாரத்தையுடையதும நீரிற
 பெய்யப்பட்டுநாழிகையின வரைய
 றையைத் தெரிவிப்பதுமான ஒரு
 வகைக் கிணண்ம, 89
 நாள, 82, 327
 நாளவெயிறகாலம் - சூரியோதய
 காலம், 230
 நாளங்காடி - காலக்கடை, 13
 நாளங்காடிப்பூதம், 13
 நாற்சந்தி, 91, 219, 243, 331
 நாற்பால், 256
 நாற்றம்-வாசனை, 27
 நாற்றவிகாரம், 320
 நாற்றதல்-தொங்கவிடுதல், 17
 நாற்றெருக்கூடுமிடம், 17
 நாறுதல், 50
 நாதைவகூந்தல் 247
 நானமறைமாக்கள, 150
 நானமறைமாக்கள விளி, 147
 நானமறையநதனா, 80
 நீகண்டவாதம் - சமணசமுயவாதங்
 கள இரண்டனுள் ஒன்று: இது
 நாககந்தவாதமென்றும் திகம்பர
 வாதமென்றும் கூறப்படும், 316
 325
 நீகண்டவாதி-நாககந்தவாதி, 316,
 319, 325
 நிகமனம், 350, 352

நிகா-ஒளி, 28
 நிகழ்காலம், 379-80.
 நிகாயம்-கூட்டம், 299
 நிச்சயம், 305
 நிண்ணீடுபெருங்குடா, 58
 நிண்ம, 74
 நிண்மபடுகுழிசி, 75
 நிணவினைஞா, 329
 நித்தத்திறம், 233, 276
 நித்தம், 317, 353, 356, 361
 நித்தநாநித்தம், 353, 356
 நித்தியப்பொருள், 110, 320
 நித்தியம், 354
 நித்திலச்சித்திரவிதானம், 190
 நித்திலத்தானம், 190, 212
 நிதானம்-ஆதிகாசனம், 271, 372
 நிதானம் பன்னிரண்டு, 276
 நிதிக்குப்பை, 177
 நிம்பம்-வேம்பு, 317
 நிமித்திகன்-நிமித்தம் சொல்லுவோ
 ன், 268
 நியதம், 305
 நியமம்-கோயில், 100, 124, 153
 நிரத்தேசம் - சூத்திரப்பிடகத்தின்கிற்
 றுறுப்பினுள் ஒன்று, 299
 'நிரப்பந்தம், 155
 நிரப்பு-வறுமை, 157
 நிரயபுரா-நிறைப்போரா, 263
 நிரம்பாமை, 52.
 நிரயக்கொடுஞ்சிறை, 217
 நிரயக்கொடும்கள, 258
 நிரயக்கொடுமொழி, 80
 நிரவயவம், 359
 நிரளிறை, 200
 நிரியாசம்-பிசின், 327.
 நிருத்தம் = நிருகதம் - வேதாங்கம்
 ஆறினுள் ஒன்று, வேதத்தி
 லுள்ள சொற்களின் ஆராய்ச்சி
 யைக் கூறுவது, யாஸகா முத
 லிய முனிவர்களால் வடமொழி
 யிற் செய்யப்பட்டது, 310
 நிருமாணரதிலோகம், 3
 நிருமித்தல், 31, 92
 நிருவண்ணம்-(பௌத்தர்கள் கூறும்)
 முததி, 110, 114, 125, 137, 170,
 230, 298, 367, 372

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுளஎ

நீருவாணமாகிய இனபம், 238
 நிரைததாரண்ணல, 288
 நிலத்திறகுளித்தல, 268
 நிலம், 109, 146, 312, 314, 320
 நிலவரையிறந்தோர முடங்குகநா நீட்
 ம், 63
 நிலன, 44, 183
 நிலாசசுதை, 329
 நிலாமணல, 97
 நிலாமுற்றம், 135-6
 நிலை-ஸதிதி, 317
 நிலைத்தலை, 76
 நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா, 10
 நிலையாமை, 376
 நிவந்தோங்குவெண்குடை, 241
 நிவப்புததூக்கு - இசைத்தமிழ் தூலு
 ட்கூறிய ஏழுமுகைத் தூக்கினுள்
 -ஒன்று, ஐந்து சோகலையுடையது,
 20
 நிழலபோல நீங்காமை, 250
 நிறபுறங்காப்ப, 143
 நிறை-நிறுத்தல, நிறைதல, 56, 195,
 204, 244, 257
 நிறைக்கற்றெற்றறி, 71
 நிறைகாக்குங்காப்பு, 195
 நிறைதவம், 250
 நிறைநோப்புள், 89
 நிறையருந்தானை, 103
 நிறையழியானை, 45, 89, 204.
 நினபெயாப்படுதேன, 4
 நினமிதி—நிருமாணம் - உண்டா
 ககுதல, 371
 நினறெறிபலி, 91
 நின்றேறத்துவார-குதா, 330
 நின்னாங்கு, 112, 123
 நீனை-நீனைந்து, 241
 நீனைப்பு - பிரமாண பாசங்களுட்ட
 னுள் ஒன்று, 258, 308
 நிஷ்காமலோகங்குள், 3
 நிஷ்டாபர, 231
 நிஷ்டைபதது - தமமிலும் இழிந்த
 நிலையுள்ளா மாட்டு இரக்கமு
 டைமை, கல்லாரிடத்தும் புல்ல
 றிவாளரிடத்தும் இரக்கமுடை
 மை, தீயவொழுகு முன்னோரி
 டத்துக கடுமையின்மை, எளி

யாக்குத் தானஞ்செய்ய இச்சித்
 தல, அதிர்ஷ்டவீனாகளுக்கு உத
 விசெய்தல், எவ்வகை இடையூறு
 கள் வரினும் விடாமுயற்சி செய
 தல், பொய்யாகளைக் காணிற்பொ
 றுத்தல, உறுப்புக்குறையுடையா
 பால் இரக்க முடைமை, மூடா
 களித்ததுப் பொறையுடையரா
 தல, காரணகாரியத் தொடாச்சி
 யறிந்து தமக்கு உண்டாகும் தீங்கு
 களைப் பொறுத்தவென்பன, 343
 நீங்கலுங்கோ, 100
 நீசமகன, 145
 நீட்டித்தல, 247
 நீடலுநீதி, 100
 நீணமுகநரி, 73
 நீணிலமளந்தோனமகன - காமன,
 37
 நீத்தம், 138
 நீத்தல - துறத்தல, 25, 34, 46, 164
 நீயான - மாலுமி, 44
 நீாக்குவிட்ட யானையின முன்னும
 பின்னும பறையடித்தல, 45
 நீாகளினவகை, 328
 நீாததுளி, 102.
 நீாததுறைகள், 235
 நீாரசையின்மை - நீரையுண்ணும் வி
 ருப்பமில்லாமை, தவஞ்செய்யு
 கருகிய வீரதங்களுட்டினுள்ளா
 னது, 386
 நீாரிறக்காக்கை, 98
 நீாப்பரப்பு, 98
 நீாப்பறவைகளின்வகை, 98
 நீாப்பூக்கள், 328
 நீாடைக்கரை, 96
 நீாடல, 21
 நீாவினையசுமுற்ற வயந்தச்சோலை,
 30
 நீரிற்போகட்ட உப்பு யாககைநிலை
 யாமைக்கு உவமை, 388.
 நீரினகுணம், 312, 321
 நீரைவீசுங் கருவி விசேடங்கள்,
 326-7
 நீலக்குஞ்சி, 249
 நீலகேசி - ஒரு சைனநூல், இது
 பதிவுரைச்சருக்கம், தரும் வரை
 சசருக்கம், குண்டலகேசி வாத்தச

சருக்கம், அருக்க சந்திரவாதச
சருக்கம், மொக்கலவாதச சருக்க
ம், புத்தவாதசசருக்கம், ஆசீ
வகவாதச சருக்கம், சாங்கிய
வாதசசருக்கம், வைசேடிகவாத
சசருக்கம், வேதவாதசசருக்கம்,
பூதவாதசசருக்கம் மென்னும் பத்
தொரு சருக்கங்களை முறையே
யுடையது. வியநதமங்கையாகி
ய நீலகேசி யென்பவள பௌத
தமமுதலிய மதங்களைக் கணடித்
துச சைன சமயத்துத் நிலைநிறு
த்தியதாக இயற்றப்பட்டிருத்த
லின், இப்பெயர் பெற்றது இத்
தரு நீலகேசி விருத்திசமயதிவா
கரமெனப் பெயரிய ஒருரை
யுண்டு, இந்நூலாசிரியர் இன்னொ
ரொன்று விளங்கவில்லை, 9, 40,
60, 71, 73-5, 120, 125, 149, 231,
234, 297, 299, 305, 311-3,
316-21, 324, 365, 367-8, 373-4,
381-2

நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாகரம் -
நீலகேசி வாதத்தின் உரை இது
மிக விரிவாக மணிப்பிரவாள
நடையில் அமைந்துள்ளது, சை
ன மதத்தினராகிய சமயதிவாகர
வாமன முனிபென்பவரால் வியற்
தப்பட்டது இதன் பெருமை
டை, 'மெயநநூ னெறியை விள
க்கி விளங்காப் பிடகமுதற்
பொயநநூ விருள்களைப்போகத்
தூரத்தது பூதலத்தி, வெநநூலு
ம வல்லவ ரேத்தச சமயத்திறை
வன கண்ட, செந்நீலகேசி விரு
த்தி சமயதிவாகரமே" எ - ம,
"அருகன நிருவறத் தனபுசெய
வாரு மழிவழக்கார, பெருகுந்
துருநெறிப் பீடழிப் பாருமிப்
பேருலகிற, பொருவனிறி நினற
தமிழ்ப்புல வோராகிப் பொரு
னையெல்லாம் திரிவினறிக கா
ட்டுரு சமய திவாகரஞ் சேவிக
கவே" எனவும் வரும் பழைய
செய்யுட்களாலுணாக இந்நூலு
ம் இவவுரையும் சிவஞானசித்தி

யார் பரபக்கத்தரைகளுள் ஒன்
ருகிய திருவொற்றியூர் ஸ்ரீ ஞா
னப் பிரகாசருரையிற்பயின்று
வருகின்றன, 9, 60, 105, 273,
297, 322-4.

நீலத்தினியலப்பு, 188

நீலபதி - சீதரன்னென்னுமரசன புத்
திரி அத்திபதியென்னுமரசன
மனைவி. இராகுலன்னுடைய தாய்,
104, 258

நீலம், 28, 248

நீலமணிபோலும் நீர், 42

நீலமணிபோன்றதெரிவிப்ப பறவை,
44

நீலமாககடல், 97

நீலமாலவரை, 45

நீலயானை 204-5, 216, 249.

நீலி, 295.

நீளகழல் மறவா செவ்வழிச செலகெ
ன், 254

நுகாசசி - அனுபவித்தல், 156, 377

நுகாசசியாராமை, 369

நுகாசசியொழுக்கு, 378

நுகாவின்னிலக்கணம், 875-6

நுகாவு, 237, 271, 371-2, 375

நுகுப்பு, 102, 111

நுகுல் - நெற்றி, 36.

நுதலவிழிநாட்டத்திறையோன -
சிவபெருமான, 17.

நுரை, 388

நுவலும், 32, 203

நுழைகோற்பிரமபு, 34

நுழைப்பு, 42

நுழைவாயில், 68.

நுனனை - உனனை, 283

நுனித்த குணம், 317

நுனித்தல் - கூராத ஆராய்தல், 205,
209.

நூல், 316

நூற்பொருள், 311, 316.

நூற்பொருளுணாகதோர், 205

நூற்றுவரைக்கொல்லி - யந்திரவி
சேடம், இது சதக்கினியென்று
கூறப்படும், 828.

நெஞ்சுகங்குளிர்பித்தல், 59 -

நெஞ்சுகங்கவாரத் தளவி, 197.

நெஞ்சநெக்குறு உநேரிழைநல்லா
ள், 94

நெஞ்சமறைபோதல, 197
 நெஞ்சிறைகொண்டரீமை, 43.
 நெஞ்சநடுக்குறல, 145, 265
 நெஞ்சநடுக்குறாஉக கொண்டிமக
 ளி, 196
 நெஞ்சுபுகையுயிரத்தல, 100, 189
 நெஞ்சவழிப்படுமலிஞ்சை, 131
 நெஞ்சைக கறபுநெறியில சிறுததல,
 195
 நெட்டிடை, 30, 97
 நெடுங்கண், 145, 195
 நெடுங்குஞ்சிச்சிரம, 73
 நெடுங்குவிளி, 89.
 நெடுங்குவிளித்தல, 94
 நெடுஞ்செழியன் - ஒருபாண்டியன்
 சிலம்பினரிமித்தம் கோவலனைக
 கொலை செயவித்தவன், 24
 நெடுஞ்சேரலாதன் - ஒரு சேரன்,
 335
 நெடுஞதுயா, 183, 229
 நெடுஞனாகு - இசைத்தமிழ்நூலுட்
 கூறிய ஏழுநூக்குகளுள்ளொன்று,
 ஏழுசீர்களையுடையது, 20
 நெடுநலவாடை - பத்துப பாட்டினு
 ள ஏழாவது. 188 - அடிகளையு
 டையது, பகைமேற்சென்ற பாண்
 டியன் நெடுஞ்செழியனைப
 பிரிந்து வருந்தா தலைவர்கு
 அவ்வருத்தந தீருமபடி அவன்
 பகையை வென்று விரைவில்
 வருவானாகவென்று கொற்றவை
 யைப்பரவுவாள் கூற்றாக அவனை
 நக்கீரனா பாடியது. இஃது
 ஐப்பசி காரத்தனை மாதங்களா
 கிய கூடிகாக்காலத்தின் இயல்பை
 யும், தனித்திருக்கும் தலைவியது
 வருத்தமிருதியையும், படை வீட்
 டில தலைவனிருக்கும் வண்ணத்
 தையும் விளங்கக்கூறும், இதற்கு
 நச்சினாகுகினியிரியற்றிய உரை
 யொன்றுண்டு, 47, 64, 88, 177,
 190, 257.
 நெடுநிகழ்ச்சி, 318
 நெடுநிலைக்கரது, 92, 224, 226, 240
 நெடுநிலைக்கோட்டம், 71
 நெடுநிலைமண்ணீடு, 70

நெடுநிலைமனை, 37
 நெடுநிலைவாயில், 226
 நெடுமடி, 91
 நெடுமடிகின்ளி - ஒரு சோழன்,
 இவன் காரியாற்றிற் போராசெய
 து சேரபாண்டியர்களை வென்ற
 வன், கின்ளிவளவன், மா வண்
 கின்ளி, வடிவேற்கிள்ளி, வென்
 வேற்கிள்ளியென்றும் இந்நூலிற்
 கூறப்படுவான், 266-8, 277,
 283-9, 346
 நெடுவிளி, 76
 நெடுவேள், 51.
 நெய்தல் - சாப்பறை, 73, 121
 நெய்வேலா குலம், 261
 நெரித்தல, 192-3, 200
 நெருஞ்சி, 137
 நெல் - எண்வகைக்கூலத்துளொன
 று, 9, 330
 நெல் முதலியவற்றை எழுதிய வா
 யில், 69
 நெல்லாற்சமைத்த கள், 90
 நெல்லி வட்டு, 159
 நெல்லம் பொரியும், 75
 நெல்லித்து, 385
 நெற்றி, 203
 நெண்முனை, 385.
 நேமி, 33, 147
 நோகட்டி - அகிலுறுபபுகளுளொ
 ன்று, 327
 நோதல் - உடன்படுதல், 12
 நேரடி, 10.
 நையாயிகம் - பழையதாககம், 309
 நைராஞ்சாரநதி - பலகுணநதி, 367
 நைவளம்ஜஞாயதன்லோகம், 3
 நைவதம், 348
 நோசிதவம் - நுண்ணியதவம், 197
 நொடி - விகதை, 244
 நொடித்தல் - சொல்லுதல், 146,
 349
 நொடை - விலை, 329
 நொயம்மை, 322
 நோக்கல் நோக்கம், 249
 நோய, 151, 180, 182
 நோவன் - வருந்துதற்குக் காரண
 மாகிய துன்பங்கள், 146.

நோற்றாணவாமுககை, 197
 நோற்றோ, 183
 நோனபிகள் - விதிகள், 38
 நோனபினா, 121
 நோனபு - கனமம், 234, 252.
 நோனமை - வலி, 46, 183
 நோனகா, 183
 நோனாது - பொருமல, 88
 ப்ரஜஞாபாரமிதை-உணாச்சிநிறைத
 தல என்றது மாகக ஞானபு
 ரணை இது தசபாரமிதைகளு
 ளொனது, 1800-வருடத்திற்கு
 முன்பு செய்யப்பட்டதும் ப்ரஜ
 ஞாபாரமிதைபென்று பெயா
 பெற்றதுமான ஒரு பெளத்த
 தூலுண்டென்று தெரிகின்றது,
 297
 ப்ரஹமகணங்குளிருபதுவகை, 3
 ப்ரஹமகாயிகலோகம், 3, 81
 ப்ரஹமபுரோஹிதலோகம், 3
 ப்ரஹமலோகங்குளிருபது, 3, 81
 ப்ரஹமலோகங்குளிருவகை - உருப
 ப்ரஹமலோகமும் அருப்ப்ரஹம
 லோகமும், 81
 ப்ருலதா-புருவககொடி, 36
 பக்கதன்மவசனம், 351
 பக்கப்போலி ஒன்பதுவகை 354
 பக்கம், 350
 பக்குவி, 110
 பகாதல, 253, 295, 327
 பகல - சூரியன, 50-51
 பகலரசு - சூரியன, 203
 பகவன - புத்தன, 32, 155, 298,
 340
 பகற்பூ - பகற்காலத்தில் மலரும் பூ,
 328
 பகன்றைக்கொடி, 41
 பகசுருதியாகமம் - சினைகங்கள்
 மூன்றனுள் ஒன்று இது 16 -
 பகுதிகளையுடையது, 316
 பகுதி = பகருதி - மூலம், 370
 பகுதித்தனமை, 170.
 பகுதிப்பொருள் விருதி, 117
 பகுவாய, 184
 பகைநரம்பு, 48
 பகைப்புலம், 46
 பகைமூன்று, 113

பங்கம், 142
 பங்கயப்பீடிகை, 343
 பச்சிலை - அகிலுறுப்புக்களுள்ளொன்
 று, 327
 பச்சிறைச்சி விற்போ, 329
 பச்சைமெய்யாட்டி, 66
 பசி, 141, 169, 181-2, 196, 199,
 203, 206, 219 - 20
 பசித்துன்பம், 143, 152
 பசிப்பிணி, 141, 178, 220.
 பசிப்பிணிமருந்து, 343
 பசிப்பிணியின் கொடுமை, 127
 பசிட்பிணியென்னும் பாவி, 127
 பசிப்பு - பசித்தல, 158
 பசியறுக்குமநதிரம், 116
 பசு, 121, 144-5, 252, 306
 பசு ானமுன்னம் பாலசுந தூட்
 டல, 163
 பசுக்கள மேயத்தரு அரசனல்
 விடப்பட்ட நிலம், 146
 பசுங்கமபளம் கடலுக்கு உவமை,
 347
 பசுங்காறகழை, 209
 பசுமபிறப்பு, 314
 பசைஇயவற்றிவு, 376
 பஞ்சசீலம், 231, 273, 365.
 பஞ்சவாசம் விற்போ, 329
 பஞ்சஸகந்தகுகளின் கூட்டமே
 ஆனமாவென்றல, 382-3.
 பஞ்சஸகந்தம், 371, 381
 பஞ்சாயுதம், 38
 பட்டத்துத்தேவி, 264
 பட்டத்துயானை, 45
 பட்டம், 253
 பட்டவைதுடைத்தல, 253.
 பட்டாங்கு, 307
 பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 18.
 பட்டிணப்பாக்கம்-காவிரிப்பூம் பட்
 டிணத்தின் ஒரு பகுதி, 13, 19,
 332
 பட்டிணப்பால - பததுப் பாட்டி
 ளுள் ஒன்பதாவது, 301-அடி
 களையுடையது; வேற்று நாட்
 டிற்குச் செல்லத் தொடங்கிய
 தலைவன தனது நெஞ்சை நோக

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ச அக

கித தலைவியைப் பிரிந்துவாரே
 னென்று செல்வமுங்கிக் கூறிய
 தாக்க காவிரிப்பூம் பட்டினத்
 தையும் சோழன கரிகாற் பெரு
 வளத்தானது பராக் கிரமத்தை
 யும் அவனது செங்கோலையும்
 பேரழகு பயப்பச் சிறப்பித்துக்
 கடியலூருருத்திரங் கண்ணனா
 பாடியது கடியலூருருத்திரங்
 கண்ணனாகுப் பதினாறு நூறு
 யிரம் பொன் பரிசளித்து இப்
 பாட்டைக் கரிகாற் பெருவளத்
 தான் கொண்டானென்பா, 73,
 172, 281
 பட்டினம், 277
 பட்டினினோனபிகள், 35
 பட்டினி விட்டிருத்தலாகிய வீரதம்,
 35, 161, 197
 பட்டு, 37
 பட்டோஜிதீக்ஷிதா - பாணினி
 வியாகரணத்தை அனுசரித்து
 'வரித்தாந்த கௌமுதி', 'மனோ
 ரமா', 'சுபத்கௌஸ்துபம்' என
 னும் கிரந்தங்களை இயற்றியவா,
 இவா நூலாசிரியரென்றும் உரை
 யாசிரியரென்றும் கூறப்படுவா,
 310
 பட்டபை - தோட்டக்கூறு, பக்கம்,
 277
 படாதல - செல்லுதல, நினைதல,
 16, 15, 133, 141, 184, 219, 273
 பட்டம், 110
 படாகை - துகிற கொடி, இது
 பதாகையெனலும் வடமொழிச்
 சிதைவு, 16
 படாம், 41
 படாமூரசு, 216
 படிமம் - தெய்வவடிவம், 148, 293.
 படிமவுண்டியன், 57
 படிமை - தெய்வவடிவு, 29-30.
 படிவம் - தவவேடம், தெய்வவடி
 வம், வடிவம், 37, 58, 212, 290
 படிற்றரை, 80, 115, 196, 201, 234.
 படிறு - பொய், 59
 படுக்கை, 94, 97
 படுதல - அகப்படுதல, செயதல,
 30, 171
 படுதல - ஒழிதல, 243.

படுதயா - மிக்கதுன்பம், 82
 படுநாள், 294
 படுபழி, 248
 படுபுல்லாராதல, 146
 படுபொருள் - மிக்க பொருள்,
 புதையல, 216
 படைத் தலைவா - சேனாதிபதிகள்,
 13, 306
 படைத்து விளையாடல், 310
 படைநான்கு, 18
 படைவீடு, 98
 பண, 17, 95, 830
 பண்டக்கலம், 295
 பண்டம், 95
 பண்டறி கிளை, 97
 பண்டம் பண்டம், 177, 229
 பண்டோமொழி, 195
 பண்டைப்பிறவியா, 121
 பண்ணமை முழவு 210
 பண்ணியம் - செவ்வை செய்யப்
 பட்ட வாத்தியம், பல பண்டங்
 கள், 95
 பண்ணியாழக்காரணம், 21.
 பண்ணியாழத்தீருதொடை, 88
 பண்ணினகிளைகள் இருபத்தொன
 று, 330
 பண்ணுககிளை - பண்ணினவகை, 88
 பண்ணை முறைநிறுப்போ, 209
 பண்பு, 148
 பண்புத்தொகை, 301
 பணித்தல-கட்டளையிடல், 218
 பணிலம், 46
 பணை - கிளை, குதிரைப்பந்தி, பரு
 மை, 37, 44, 203, 298
 பணைநிலைப்புரவி, 94
 பணைநிலைப்புள், 94
 பத்தி - வரிசை, 17
 பத்திக்கீற்று - மாபிலவரிவரியாக
 எழுதிய கோலம், 37.
 பத்திமை, 188, 242
 பத்தினி இல்லாதவா பலதருமங்
 ளைச் செய்தாலும் தேவலோக
 மடையாரென்பது, 247
 பத்தினிக்கடவுள், 294, 299, 301
 பத்தினிப்பெண்டி, 7, 24, 168-9,
 173, 178, 187, 189, 241-2,
 294

பத்தினிப்பெண்டிரிடும் பிச்சையே
றறல் பெருந்தகவுடைத்தெனல்,
168

பதாராதம் - பொருள், 316
பதி - அரசன், நகரம், 97, 144, 205,
247, 269

பதியிலா - கணவனிலலாதவா, எ
ன்றது வேசையரை, 189

பதிற்றுப்பத்து - எட்டுத்தொகையு
ள் நான்காவது சேரஅரசா பதி
னமரைப்பாடியது இதொகை
யால் அக்காலத்திருந்த சேரா
பலருடைய வரலாறுகளும் அவ்
ருடைய வள்ளன்மையும் வீர
மும் புலப்படும இஃது ஒவ
வொரு புலவர் பப்பத்தாரச்ச
செய்த தூறு பாட்டுக்களையுடை
யது. பத்துப்பகுதிகளாகப்பருக
கப்பட்டுள்ளது, இவற்றுள் முதற்
பத்தும் பத்தாமத்தும் பலவி
டத்துப் பிரதிகளிலும் காணப்
படவில்லை, இதனைத் தொகுத்
தோரும் தொகுப்பித்தோரும்
இன்னாரினருளென்று தெரியவி
ல்லை இதற்கு அரும்பதவுரையா
க ஒரு பழைய உரையுள்ளது அவ
வுரையாசிரியர் பெயர்தெரிய
வில்லை, 139, 336

புதுமசதுரம், 99

புதுமபீடம் - புத்தனுடைய பா
பீடம், 32

புதுமம், 373.

புதுமா - பழையபுத்தார்களுள் ஒரு
வா, 369.

புதுமோத்தரா - பழையபுத்தார்களு
ளொருவா, 369

பந்தம் - கடவு, 316

பந்தா, 45, 96

பந்தறறச்சம்பு, 327

பந்தித்தல், 296

பந்துசனங்கள், 155

பந்தெறி களம், 212

பயங்கெழு மாநகா, 20

பயந்திரமருங்கு, 188

பயம்-பிரயோசனம், 20, 33, 182,
219, 253

பயறு, 317

பயன்கள் நான்கு, 371

பயன்படுசொற்குறல் - நறகுணம்
பத்தினுள் ஒன்று 374

பயனிலசொல், 126, 156, 273, 374

பயனிலுரைக்கோட்டி, 156

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்
றென்று அழைக்கும் ஓசைக்கு
றிப்பு, 65 73, 88, 262

பயிலபூம்பந்தா, 96

பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ், 267

பாணசாலை - இலைகளால் வேயப்பட
ட இடம், 72

பாமாதேசத்துப் புத்தனூல், 38

பரசாமாஸியம், 322

பரசுதல், 141, 309

பரசுராமா - திருமாலின் அவதார
மூர்த்திகளுள் ஒருவா, இவா
போசெய்யவந்தபொழுது தான்
காந்தனென்னுஞ் சோழனொரு
வன் ஒளித்துக்கொண்டான், இ
வா மழுவாணெடியோனென்று
இந்நூலிற் கூறப்படுவா, 241-2

பரணிச்செய்யுள், 71

பரத்தமை - பரத்தையை நுகர்வாறு
டைய தன்மை, 83

பரத்தன், 88

பரத்தமைத்தொழில், 24, 270

பரத்தையாக்குரிய கலைகள் அறுபத்
துநான்கு, 21

பரத்தையாக்கு வண்டு உவமை, 188,
196

பரத்தையா நூற்றிருபத்தொருவா,
265

பரதகண்டம், 2, 191

பரதம், 191.

பரதன் - சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு
வென்பவனுடைய வேலைக்கார
ருள் ஒருவன், இவன் காரணம்
இந்நிசு சுவகமென்னும் வணிக
னைக்கொல்லுவித்தமை பற்றி
அவனுடைய மனைவியாகிய நீலி
யென்பவளாற் சபிக்கப்பட்டோ
ன். கோவலனாகப் பிறந்தவன்
இவனே, 295

பரதுக்குக்கண் - புத்தன், 284

பரதேசிகள் - அயலநாட்டினர், 13

பரந்துபடுமனை, 58

பரந்தொருங்குண்டல், 98

பரநிருமிதவசவாத்திலோகம், 3

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சஅந.

பரமத்தியிரபானு - ஒரு தமிழ் நூல்,
இது புறமதக் கொள்கைகளைக்
கூறிமறுத்துச் சைவசித் தநத்த
தையே நாட வெது இந்நூலாசி
ரியா மறைஞான சம்பந்தமென்று
கூறுவா, நூல் முழுவதும் அகப்
படாமையால் இதைப்பற்றி யா
தொன்றும் எழுதக்கூடவில்லை,
381-2

பரமமுத்தி - பஞ்சஸகந்தங்குளின்
கேடு, 382

பரமானுக்கள், 313, 316, 358, 360

பரமாதத்தத்துவஞானம் - முடிந்த
உணமைப்பொருளை அறியும்
அறிவு, 263.

பரமாதத்தத்துவஞானிகள், 249

பரமாதத்தத்துவம், 324.

பரமேசுவரன், 207.

பராஅரை, 16

பராந்தகன், 207

பராத்தம, 359

பராவருமரபு, 105

பரி - செல்வு, 49, 196.

பரிக்குதிரை, 46,

பரிகேசால், 200

பரிகாரம், 117, 308

பரிசிலா, 152

பரிசுல - அறுபடல், 44-5.

பரிதி - சூரியன், 42

பரிபுத்தமலை, 75

பரிபுரவி, 46

பரிபாடல் - எட்டுத்தொகையுள் ஐந்
தாவது ஒருவகைப்பாவின பெ
யராகிய பரிபாடலென்பது அப்
பாவா லாகிய நூலுக்காயிற்று;
கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராயந்
தலலிசைப்புலவர்கள் அருளிச்
செய்த 70-பாடல்களுடையது,
அவற்றுள், 18-திருமாலுக்கும்,
31-குமரவேளுக்கும், 1-காடு கிழா
ளுக்கும், 27-வையையாற்றிற்கும்,
4-மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டு
ள்ளன, இந்த 70-பாடல்களுள் இப்
போது கிடைத்தவை 24-முழுப்பா
டல்களும் சில உறுப்புக்களுமே,
மற்றவை பிரதிகளிற் காணப்பட
வில்லை. பரிமேலழகரால் இயற்ற
ப்பெற்ற உரையையுடையது இந்

நூலைத் தொகுத்தாரும் தொகுப்
பித்தாரும் இன்னாரினரென்று
தெரியவில்லை, 326

பரிபுலம்பினை, 173

பரிமேழலகா - பழைய தமிழ்நூல்
ரையாசிரியர்களுள் ஒருவா, தி
க்குறளுக்கும் பரிபாடலுக்கும்
உரைசெய்தவா, 33, 130-31, 151,
153, 162, 323

பரியல் - வருந்தாரதே, 136

பரிவாரபாடம் - லினயபிடகத்தின்
பேருறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299

பரிவுறுமாகுகள், 117

பரிசுத்சுபலோகம், 3

பரிததாபலோகம், 3,

பருகுவாரிற் புல்லல், 196

பருந்தின்பந்தா, 45

பருந்து, 53, 74

பருவத்தொழுகம், 21

பருவதமுனிவா, 179

பருவம், 121, 267

பருஉப்பெருந்தடக்கை, 203

பலகுனிந்தி - நைரஞ்சாரந்தி, 367.

பலவேறுசமயம், 115, 234

பலதேவன் - கண்ணனுகமுன்ன
வன், 208-9

பலபாரமிதை-பலமநிறைத்தல், தச
பாரமிதையுள் ஒன்று, 297.

பலாதொழுப்பாதிரம், 287

பலவகைத் தாளத்திலாடுவா, 330

பலி - ஓராசன், 91, 207.

பலிக்கந்தம் - பலியிடுதற்குரிய நூண்
கள், 71

பலிபீடம், 73

பலிமுன்றில், 70

பவவம், 348

பவணம் - நாகலோகம், 316

பவணேந்திரா - நாரதத்திருவா -
நாசலோகத் தலைவா, சதேந்திர
ரைச சாராதோரா, 316

பவத்திறம் - பிறப்பின்வகை, 390

பவத்தினவகைமுன்று - விலங்காயப்
பிறத்தல் பேராயப் பிறத்தல்
நரகராயப்பிறத்தல், 371, 376

பவத்தினிலக்கணம், 376

பவம - கருமத்தொகுதி, 201, 237-8, 272, 285, 369-70, 372, 380

பவமறுமாக்கம், 238

பவழத்தூணம், 190

பவளக்கடிகை, 222.

பவளச்செங்காற்பறவை, 65

பவளத்துண்டம், 222

பவளப்பாவை, 53, 193

பவளம், 36, 96, 192, 199-200, 212

பழங்காசு, 257

பழஞ்செறுக்கு, 90

பழம்பிறப்பு, 197

பழம்பிறப்புணாச்சி, 365-6

பழமணல், 17

பழமொழி - சங்கமருவியபதினெண்

கீழ்க்கணக்குக்களுள் ஒன்று, முற

காலத்துவழங்கிய பழமொ

ழிகளுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக

கண் அமைந்த 400-வெண்பாக

கலையுடையது, இந்நூலாசிரியா

சைனமத்ததினராகிய முனதுறை

யரையனா, இந்நூற்குப்

பழையவுரையொன்றுண்டு, 11,

52, 56, 150, 252

பழவினைப்பயன், 57, 136, 179, 219, 296

பழி, 248

பழ்தில காட்சியீர், 114, 120, 144

பழ்திலாவாழக்கை - துக்கரிவாரண

மாக்கம் என்றது நற்காட்சி

முதலிய எட்டினோடுங் கூடியிருத்

தல், 381

பழுதினன்னெறி, 141

பழுது - உடம்பு, குற்றம், 133, 278.

பழுதிய - முதிர்ந்த, 29

பழுதியபாடல், 210

பழுமரத்தீண்டிய பறவை, 154

பழைது - பழையது, 387

பழமைக்கட்டுரை, 220

பழையசோதிடநூல், 122

பள்ளி, 47-8, 172, 186, 190,

211, 218, 250, 300, 333

பள்ளிமாரிய பாடை, 75

பள்ளிவலம்புரிதல் - நற்குணம் பத

தினுளொன்று, 374

பளிக்கறை, 62, 192-3, 212

பளிக்கறைப்பள்ளி, 211

பளிக்கறைபுககப்பாவை, 5

பளிக்கறைமண்டபம் - காவிரிப்பூம்

பட்டினத்தைச்சாரந்த உவவனத்

தினுள்ளது, இதிற புத்தபாத

பீடிகை யொன்றுண்டு, மணிமே

கலை தன்னை உதயகுமரன் கவர

வந்தபொழுது முதலில் இம்

மண்டபத்திலேதான் ஒளித்துக்

கொண்டான், 32, 50, 55

பளிங்கு, 42, 53 - 4, 99, 192

பளிங்குசெய்மண்டபம், 190

பளிங்குபுத்ததெறிந்த பவளப்பா

வை, 193

பளிதம் - கருப்பூரம், 345

பற்றமாக்கள் - பகைவா, 18

பற்றின் பற்றிடம், 52

பற்று, 25, 100, 156, 228, 237, 251,

272, 278, 372, 376 - 7, 380,

389

பறந்தலை - பாழிடம், 73

பறந்துசெல்லல், 275

பறம்பா - தோலவேலை செய்பவா,

330

பறவை 139, 154

பறவைக்கானம், 65

பறவைகளின்வதை, 89, 98

பற அக்குருகு, 205

பறை - பறையடிப்போர் ஆகுபெ

யா, 45, 203

பறையிறசாற்றல், 103.

பறையோசை, 323

பனமலா சிறந்த நன்னீர்கழி, 64

பனமலாப்பூம்பொழில், 50

பனமை, 247

பனமையொரு மயக்கம், 241, 306,

349

பன்னிரண்டு சார்பினுள் ஒன்று

மீள் மறறென்று மீளுமென்பது,

377-8

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ச அரு

பன்னிரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு
முறை பழக்கும நாவல், 181-2
பன்னிரண்டு வருடத்து வறடகா
லம், 158, 283
பன்னிரு ரிதானம், 239, 276
பன்னிறப்புள்ளினம், 98
பனம்பழம், 181
பனி, 308, 356
பனித்துளி, 388
பனிப்பகை வானவன் - சூரியன்,
238
பனை, 181, 387
பஸ்பசம் - பட்டோஜி தீக்ஷிதராற
செய்யப்பட்டதான் 'சபதகௌஸ
துபம்' எனஹம் வடநூலின
பகுப்புக்களாகிய ஆநரிகங்களுள்
முதலாவது, 310
பஸமகவியாதி - யானைத்தீநோய்,
7, 179-80, 182, 220
பாகசாததிரம-மடைநூல், நளபா
கம் வீம்பாகமென இரண்டு பாக
நூல்கள் வழங்குகின்றன வென
பா "காவெரியூட்டிய கவாக்ணைத்
தூணிப், பூவிரிகச்சைப்புகழோன
றன்முன், பனிவரை மார்பன்
பயந்த துண்பொருட், பனுவலின்
வழாஅப் பலவே மடிசில" (சீறு
பாண் 238-41) எனபதனால்,
வீமசேனன் இயற்றிய மடைநூ
லொன்று உண்டென்று தெரி
கின்றது, 21
பாகதச்சிதைவு - பராகிருதபாவை
யிலிருந்து சிதைந்தமொழி, 246
பாகதம், 167
பாகம்படுதல், 52
பாகா, 45-6, 200, 204
பாகின் பிளவையிற பனைமுகம்
துடைத்தல், 45
பாங்கியனல்லறம், 238
பாங்கினம், 98
பாங்கு - உரிய இடம், பக்கம், பகு
த்திரள், முறைமை, 18, 48, 83,
99, 106, 257, 309
பாங்குளி, 113
பாசடை, 43, 340
பாசண்டச்சாததன் - தொண்ணூறு

றுறுவகைச் சமயசாததிரத்தருக்
கக் கோவையில் மிகப்பயின்
ஐயனென்னுங்கடவுள், 199
பாசம், 69, 219, 243
பாசவா-இலையமுதிடுவோர், 329
பாசறை, 98.
பாசிலைத்திரையல், 345
பாட்டு - இசை, 20
பாடகம், 37, 282
பாடலசாலசிறப்பு, 2, 191
பாடலால் விரும்பாமை-தச்சிலத்து
ளொன்று, 231
பாடலி-ஒருநகரம், 212
பாடி, 98 103
பாடிமிறுவி, 182
பாடி-ஒலி, படுகை, 108, 257
பாடுகிடத்தல், 199
பாடை, 75
பாடை பதினெட்டு, 343
பாடைப் பாடல், 21
பாடைமாகள், 13
பாண் - இசைப்பாட்டு, 187
பாண்டரங்கக்கூத்து - புறநாடகம்
பதினென்றனுள் ஒன்று, 37
பாண்டவா, 205
பாண்டிநாடு, 99, 158.
பாண்டியன், 149
பாண்டியனெடுஞ்செழியன், 23
பாண்டு-வெள்ளை, 155
பாண்டுகம்பளம் - இந்நிரனுடைய
ஆசனம் இதனசலனத்தால் இந்
திரன் சிலவற்றையறிந்து கொள்
வான், 155, 347
பாண்மகன், 187
பாண்குலம், 207
பாணாமண்டை, 72
பாணாவகை, 330
பாண்வமசத்தரசா மகாபவியின்
பரம்பரையைச் சார்ந்தவரென
பது, 207
பாண் வித்தியாதரன், 207
பாண்ன, 207
பாணசூரன், 37
பாணதிராசன், 207
பாணி- இசை, கை, 90, 320

பாணினி-ஒருமுனிவா, இவா தவஞ
செய்து சிவபெருமான நிருவருள
பெற்று வடமொழி வயாகரணஞ
செய்தவா, 310

பாணினிய வியாகரணம் - ஒருவட
தூல். இதுபாணினிமுனிவரார
செய்யப்பட்டது பாணினியா
கரணமென்றும் வழங்கும், 310

பாததன், 311

பாததியன் - பாதததிற்கு அனபன்,
111

பாததிரதானம், 206

பாததிரம், 123-4, 130, 135, 141
153, 157, 161, 179-180, 203,
266, 276 - 7, 337

பாத்து-பகுத்து, 299

பாத்துன், 7, 169, 178

பாதபங்கயமலை - மகததேசத்தின்
இராசதானியாயிருந்த இராசக
கிருக நகரத்தின் சமீபத்திலுள
ளது, புத்ததேவன் எல்லா உயிர்
களுக்கும் தருமசிறையை உண்
டாகக் கிளைந்து, அவைகளெல்
லாங்கண்டு கேட்கும்படி இதன்
மேலே நின்று தருமோபதேசஞ்
செய்தபொழுது அவன் பாத்தச
சூட தங்கப் பெற்றமையின்
இப்பெயர் பெற்றது. இது பாத
பங்கயமென்றும் வழங்கப்படும்
இதனைக் கிருத்திரகூடமென
இக்காலத்திற் கூறுகின்றனர்
114, 130, 141

பாத்தீடிகை - புத்தனுடைய பாதப
படிமங்களுள்ள பீடம் இஃது
இலங்கைத்தீவு, காவிரிப்பூம்பட
டினம், மணிபல்லவத்தீவம் முத
லிய இடங்களிலிருந்தென்றும்
பண்டைக்காலத்துப் பெளத்த
ரால் வழிபாடு செய்யப்பட்டு வந்
ததென்றும் தெரிகின்றது இப்
பீடிகை தருமபீடிகையென்றும்,
தாமரைப்பீடிகையென்றும், புத்த
பீடிகை யென்றும், மாமணிப்
பீடிகை யென்றும் இந்நூலில்
வழங்கப்படும், 5, 32, 41, 63,

67, 99-101, 107-8, 116, 118,
120-21, 124, 131, 134, 228,
278, 280, 288, 333, 343, 349

பாதலம், 103

பாயகட்டின் கயிறு, 44

பாயமரம், 14, 170

பாயல்கொள்ளநொன், 89

பாயறபள்ளி, 172

பாயுரு, 320

பாத்ததிபன், 268, 295

பாப்பணி, 142, 242, 293

பாப்பாரா வடிநறுந்தேறலைப் பழித்
துக் கூறுவரொளபது, 35.

பாப்பான், 78, 142, 148

பாரகமடங்கலும், 178

பாரததுவாசம் - இது வேடாங்கமா
கியகற்பவகையுள்ளொன்று பரத
துவாசமுனிவரார செய்யப்பட
டது, 310

பாரதம், 147

பாரம் - கரை, 297, 348

பாரமிதை, 230, 297, 348

பாராட்டுதல், 61, 66, 220

பாராவாரம் - கடல் 29

பாராஜிகாதிப்பிரதமபாகம் - விரய
பிடகத்தின் சிறுறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 299

பாரிசேடம் = பாரிசேஷம் - பத்து
அளவைகளுள் ஒன்று, இஃது
ஒழிபெனவும் மீட்சியெனவும்
வழங்கும், 304, 307

பால் - பக்கம், பகுதி, 16 45, 143

பால் நிலவிற்குவுமை, 67

பாலகா, 91

பாலகுரியன், 108

பாலிகை, 16

பாலூட்டல், 163

பாலேப்பன், 330

பாவகாரி - தவஞ் செய்தலையே
தொழிலாகவுடையவன், 319

பாவங்களபத்து, 25, 272-3, 373-4.

பாவம், 106, 109, 228, 359-60

பாவனை நான்கு, 389

பாவனையைந்து, 387

பாவித்தல், 108

பாவை, 40, 47, 50, 154, 165, 192, 196, 208, 226, 235, 240

பாவைக்கூத்து - புறநாடகம் பதினென்றனுள் ஒன்று, 37, 54

பாவைவிளக்கு, 16

பாழம்பறந்தலை, 191

பாழியிடம், 75

பாளீ பாவை-வடமொழியைப் பகுதியாகவுடைய பாவைக்களுள் முந்தியது. கௌதமபுத்தா பேசுவந் து ம, பிடகத்திரயங்கள் அமைந்துள்ளதும் இதுவேயென பா இந் தப் பாவை யுயிற் செய்யப் பட்டுள்ள பௌத்த நூல்களே சிறந்தவைகளாகச் சொல்லப்படும், 366

பாறப்பரியாயம் - பாலின நிலைமை, 317

பானமை, 30, 171, 174, 187, 196, 238, 257, 262

பானமையிற் பிணித்தல், 196

பிக்குணி = பிக்ஷுணி - பெளத்த மையஸந்யாவயினி, 166, 189, 365-6

பிக்குணிககோலம், 166, 186, 188, 190, 255

பிக்குணிகள் மௌனமாக நின்று பிச்சை வாங்கவேண்டுமென்பது, 177

பிங்கலம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள் ஒன்று, சிறந்த அரும்பதங்கள் பல இதிற் காணப்படும், இது திவாகரமௌனம் நிகண்டிற்குப் பிந்தியதென்றும், சூடாமணிநிகண்டிற்கு முந்திய தென்றும், சூடாமணி நிகண்டின் சிறப்புப் பாயிரத்தால் தெரிகின்றது இந்நூலாசிரியர், திவாகரமௌன பவாக்குச் சூரியனுடைய அருளாற்றேனறிய பிங்கலமுனிவா இதினுள்ள பாக்களெல்லாம் நூற்பாக்களே, நனநூல் உரிச சொல்லியவிலி“இன்னதினனுழி” எனனுஞ்சூத்திரத்தில, “பிங்கல முதலா, நலவேராருரிச்சொலினயந்தனாகொளலே” என்று வந்திருத்தலால், இந்நூலாசிரியர் காலம் பவணந்தி முனிவரு

டைய காலத்திற்கு முந்திய தென்று தெரிகின்றது, 191

பிச்சை, 168, 177, 186, 205

பிச்சைக்குச்சேறல், 177

பிச்சைப்பாததிரம், 151, 157, 166-7, 178, 188, 199, 215, 342

பிச்சைமாக்கள், 188

பிச்சையிடுதல், 178

பிச்சாக்கன் - பூதவாதியாகிய ஓராடவன், 324

பிசி - பிதா, 244

பிஞ்ஞை - நப்பினைப்பிராட்டியார், 208

பிட்டு வானிகா, 329

பிடகத்திரயம் - வின்யபிடகம் சூத்திரபிடகம் அபிதாமபிடகமென்பன, 299, 366

பிடகம் - பெளத்தாகம், 299

பிடமா - பிரமா, 81

பிடவம், 41

பிண்டம், 116, 140

பிண்டி, 31

பிணக்கோட்டம், 84

பிணங்களைக் குழிப்படுப்போர், 72.

பிணங்களைச் சுடுவோர், 72

பிணங்களைச் சுமமாபோகடுவோர் - பாரஸீகர். இவர்களுக்கு அக்கினி தெய்வமாதலின் பிணங்களைச் சுடுவதிலில் யென்று கூறுகின்றனர், 72

பிணங்களைத் தாழ்வயினடைப்போர், 92

பிணங்களைத் தாழியாற் கவித்தல் இவ்வழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் இந்நாட்டிற்கு சில பகுதியாரிடத்து இருந்ததென்பது இந்நூலாலன்றிப் புறநானுற்றிலுள்ள 228, 238, 256-ஆம் பாட்களாலும் வெளியாகின்றது, இத்காழிக் கு முதமக்கட்டாழியென்று பெயர், சிலதாழிகள் குமப்கோணத்தைச் சார்ந்த பட்டச்சரம் திருமேற்றளி முதலிய ஐக்களைச் சூழ்ந்த இடங்களில் தோண்டப்பட்ட சிறசில விடத்

துக காணப்பட்டன வென்றும்
அவைகளுக்குப் பெயர் 'மதமதக
கச்சால்' என்று வழங்குகின்ற
தொன்றும் அங்கேயுள்ளார கூறு
வா, 72

பிணங்குதுனமாபன 79

பிணந்தினமாககள, 75

பிணவு - விலங்குகளுட் சிலவற்றின்
பெண்பால் மரபுப்பெயர், 174,
209

பிணி, 41, 44, 46, 151

பிணித்தல், 196

பிணித்தோ - நோயுற்றோ, 343

பிணிநோய், 164, 271

பிணிபபுறுமாசுவன, 100, 228, 278

பிணிப்புக்கட்டு, 107

பிணிப்புறுபிறவி, 278

பிணியிருக்கை 52

பிணியினிலக்கணம், 376

பித்தன, 36

பித்தாக்கல், 256

பித்தேறுதற்குக் காரணமான மருந்
து, 256

பித்தை-குடுமி, 248

பிதூ, 244

பிபிலீகாசந்தானம்-எறுமபின் தொ
டாசசிபோன்ற தொடாசசி இது
நாலவலைகச்சந்தானத்துளொ
ன்று, 371

பிரகிருதி-மூலம், 321.

பிரச்சோதனன் - உச்சயினிநகரத்
தரசன், 167

பிரத்தியக்கப்பிரமாணம், 304, 323,
349

பிரத்தியக்கம்=பிரத்தியக்ஷம், 303,
309, 324, 350

பிரத்தியக்கவிருத்தம், 354

பிரத்தியம்-பிரத்தியக்கம், 309

பிரத்தியுநன், 37

பிரதாபருத்திரியம் - வடமொழியி
லுள்ளதோ அலங்காரசாஸ்தி
ரம் இத்திர காவியலக்ஷணங்களும்
நாடக லக்ஷணங்களும் குறைவின
றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளன, இந்
தூலாசிரியர் ஐந்தியாநாதகவி
அவர இலக்கணங்களை யன்றி,
தெலுங்கு தேசத்தரசனும் கா
துகுலத்திற் பிறந்தவனும் வீரருத்

திர னென்று பெயாபெற்றவ
னுமாகிய பிரதாபநந்திர னென்
பவன் புகழையே விஷயமாகக்
கொண்ட உதாரணங்களையும்
சுலோகரூபமாகத் தாமேயியற்றி
இத்திர சோததிற்குகின்றமையின்
இப்பெயர் பெற்றது, இத்திரு
முநீ மல்லிநாத ஸூரியின் பிள
ளையும் பெத்தப்பட்டருடைய தம்
பியுமாகிய குமாரஸ்வாமியூரி
யெனப்பவராலெழுதப் பட்டுள்ள
ரகூடாபணமென்னும் சிறந்தவுரை
யொன்றுண்டு, 158

பிரதிடடித்தல், 300

பிரதிமைவிளக்கு, 16

பிரதிஸம் பிதாமாக்கம் - சூததிர
பிடகத்தின் சிறுறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 249

பிரபாலா - துயிதலோகத்தில
வயித்த போதிசத்தவா இவ
ரே கௌதமபுத்தராக அவதரித்
தாரெனபா, 138, 367

பிரபுமேரு தேவன், 207.

பிரமபு, 34-5

பிரமசரியம் - விரதவழியே நடக்கும்
நிலை, 231

பிரமசுந்தரயோகி - யூகியின் தந்தை,
167

பிரமதருமன் - ஒரு பௌத்தமுனி
வன் அத்திபதியின் மைத்துனன்
காயங்கரையென்னும் நதிக்கரை
யிலிருந்து நோற்றோன், முக்கால
வுணாச்சியுமுள்ளவன் பின் நிக
முந் தீவருகளை மேற்கூறிய அத்தி
பதியிக்கு எடுத்துக்கூறினவன்,
இலக்குமிக்கு மறுபிறப்பிலரிக்குரு
செய்துகளைத் தெரிவித்தவன்,
புத்தபீடிகையால் தனது பழம்
பிரப்புணாந்த மணிமேகலை இம்
முனிவன் கூறியதையும் அப் பீடி
கையாலறிந்து இவனை மிகவும்
துதித்துப் பாராட்டினன், 102-3,
107, 230, 278

பிரமம்-வேதாங்கமாறணுள் ஒன்று
எழுத்தாராயசசியைச் சொல்லு
வது சிவையென்றும் சீசை

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ச அக

யென்றும் கூறப்படும் அது நார
தா, பாணினி முதலியவர்களாற்
செய்யப்பட்டு நாரதசினை, பா
ணினிசினை முதலிய பெயா
களால் வழங்குகின்றது. இன
னும் அருணை சினை, கோக
சினை, பாரததுவாஜ சினை,
வியாஸசினை, ஸாவ ஸமமத
சினை, ஸித்தாதசினை முத
லிய பல சினைகளுள்ளனவெ
ன்று கூறுவா, 310
பிரமா, 272-3, 279 373-4
பிரமவாதம், 310.
பிரமவாதி, 234 310, 325
பிரமன் - பரஹ்மா, 3, 105, 125,
147, 149
பிரமாணப்போலி, 308
பிரமாணம், 304
பிரமாணமூன்று, 351
பிரமாணவாதம் - அளவைவாதம்,
பிரமாணவாதி, 303 310
பிரமாணபாசகனெட்டு 304
பிரயோசனம், 182
பிரவகிதல், 105
பிரவிததி, 310
பிரளயம், 320
பிரஸ்தாநப பிரகரணம் - அபிதரம
பிடகததன பகுதிகளுள்ளன, 29
பிரஸாதம், 155
பிரஹ்மதேவா, 225
பிரஹ்மவிகாரபாவனை - ஐகதுபாவ
னைகளுள், அப்ப பாவனையொ
ழிந்த மைததநீ கருணைமுதிதை
உபேசைஷ யென்னுந் நானகு
மாம், 34
பிராணி, 105
பிராதிமுகதக வினயவினிச்சயம் - வி
னயதாம் வகைகள் கூறப்பட
டொள் ஒரு பௌதததுல், 366
பிராயசசித்தியாதி துவிதீயபாகம் -
வினயபிடகத்தின் சிறுறுப்பினு
ளொன்று, இத்திர பிராயசசித்தத
தால் விலக்குதற்குரிய குற்றங்கள்
கூறப்பட்டுள்ளன, 249
பிராயம், 246
பிரியதாசி - பழைய புத்தாக்குள்
ஒருவா, 369.

பிருகதபதி - உலோகாயத மதாசாரி
யன, 309
பிருஹதபலலோகம், 3
பிரேதவஸ்து - சூத்திர பிடகத்தின்
சிறுறுப்பினுளொன்று, 299
பிவிற்றல், 15
பிழைமணம் 57
பிழையாது - தப்பாது, 114 203,
260, 275
பிழையாவினையுள் 128
பிளவை - அங்குசத்தார பிளக்கப்
பட்டபுண, 45
பிறபாடு, 138
பிற உடைச்சொல், 291
பிறக்கு - பின், 15 284
பிறகிட்டு - பிளவைத்து, 246
பிறங்கல் - மலை, 173
பிறந்தாரா மூத்தாரா முதலியவா இதர
தாராநை வியபு 271
பிறந்தாரா வாடகை, 84
பிறப்பிறுநனபம், 337
பிறப்பிறப்புக்களின் தனமை, 113,
175
பிறப்பினிலக்கணம், 376
பிறபா, 100 217, 372, 390
பிறப்பு அறுவகை, 314
பிறப்பெனனும் பேதைமை, 130
பிறமராகம், 379
பிறாககறம் அருளும் பெரியோன்,
239
பிறாககறமு - ஓம் பெரியோன், 60,
14
பிறாககுரியான, 60
பிறாககேயுறுதிக குழந்தான, 60.
பிறாநெஞ்சு கடுமடபெற்றி, 244
பிறாநெஞ்சு புகுதல், 243
பிறவணம், 237
பிறவாதினபம் 337
பிறவி, 107, 137, 202, 234, 298
பிறவிப்பிணி மருத்துவன், 106
பிறவிப்பெருங்கடல், 110, 120, 296
பிறவியுமறவியும், 234
பிறவோர் - பிறா, 73
பிறந்தல், 44, 196, 221
பிறழாநோன்பினா, 121
பிறைக்கோடு, 203
பிறைதுதல், 36, 220
பிறைவடிவமாகிய ஆபரணம், 38

பின்பனி, 121
 பின்போககு, 371
 பின்னா - பின்னே நிற்போரா, 35
 பின்னிலை, 217
 பின்னே - நீளாதேவியின் கூறாகிய
 உபபின்னைப் பிராட்டியாரா, 208
 பின்புகைகள் - பெளதத் ஸநயாவரி
 கள், 166, 360
 பீடம், 70
 பீடகை - பீடம் 32-3, 42, 63, 66,
 70, 94, 99-100, 108, 116, 120-
 21, 124, 131, 150, 228, 278
 பீடகைக்கெரு, 45
 பீலி, 2 0
 பிலிமருகை, 43
 பீலிவளை - வளைவண்ணென்னும் அர
 சனம்கள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்
 துள்ள கழிக்கானற சோலையை
 அடைந்து நெடுமுடிக் கிளள்
 யோடு ஒருமாதயிருந்து கருவுற்
 துப் பின்பு தன்னூரை யடைந்
 தவள, 263-9, 298, 346
 பீண்ணைல் 44
 புகில் - உயிர்ப் புகுவிடமாகிய உட
 மபு, 176, 233, 259, 276
 புகாசளி, 379
 புகாமுகவாரணம் } 39, 94, 201
 புகாமுக வேழம் }
 புகழ், 121
 புகழ்விப்பவா கண்டன், 207
 புகாரா - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 11,
 66, 152
 புகாராகியமகள், 64, 66.
 புகுந்தது, 95, 169
 புகூடம், 66, 193.
 புடை, 50
 புடைவைவிற்பாரா, 331
 புண, 45, 186
 புண்ணியதானம், 187, 290
 புண்ணியநலனுரை - தருமபதம், 17
 புண்ணியநன்னன், 326
 புண்ணியநன்னர், 164
 புண்ணியம் பதது - கொல்லாமை
 முதலியன, 279
 புண்ணிய முட்டாளன், 172
 புண்ணியமுதலவன், 165
 புண்ணியராசன - நாகபுரத்தாசன
 பசுவயிற்றிற் டொன் முட்டையிற

றங்கிப் பிறந்தோனா இவன்
 பிறந்த காலத்திற் புத்தன் பிறந்த
 பொழுது நிகர்ந்த நற்குறிகளெல்
 லாம் நிகழ்ந்தமையின் அவன்
 பெயராகிய தருமராசனென்பது
 இவனுக்கு இடப்பட்டதென்ற
 கெரிகின்றது தருமசாவகனென்
 னும் புனிவாசிடத்து அறங்கேட்
 டவன், மணிமேகலையோடு மணி
 பல்லவ மொடந்து புத்தபீடிகைக்
 காட்சியால் தன் பழம் பிறப்
 புணர்ந்தவ, ஆபுத்திரனென்
 டம் சுவகனென்னெனவும் வழங்
 கப்படுவன், இவனுடைய பூரவ
 சன்மநாம சேயம் ஆபுத்திரனென்
 பது, 232-3, 275, 277-8, 280,
 282, 284 6, 290, 333-4
 புண்ணியன், 63
 புணாகுறி, 2 7
 புணரிள்கிடல், 73
 புணை - தெப்பம், 126, 192
 புத்தகலப்பிரஜனபதி - அபிதாம பிட
 கத்தன்பகுத் கருளொன்று, 299
 புத்தகையை - இக்காலத்தவா கையை
 யென்று வழங்குவிட்டதென தெ
 ர்கே ஐந்துநாழிக் வழிதனூரத்
 துள்ள ஓர் டம், இதிற கௌதம
 புத்தா ஞானம்பெற்ற அரசமரம்
 இன்னும்ருக்கின்ற தென்பா,
 367
 புத்தசங்கத்தாரா, 6
 புத்தசமயக்கொள்கை, 365-6.
 புத்தசயித்தியம் - புத்தாலயம், 332.
 புத்தசரித்திரம், 125, 263, 365,
 381
 புத்தசரிதகாவயம், 111
 புத்தசரிதமுள்ள இடங்கள், 365
 புத்தசாதக் கதை - புத்தனுடைய
 பழம் பிறப்புக்களை முறையே
 கூறுமனுவ, 60, 126, 369
 புத்தஞாயிறு, 139, 230, 283, 297-8.
 புத்தத்தருமசங்கம், 299, 366.
 புத்தத்தருமவொழுக்கம், 155
 புத்தபீடிகை, 5, 108, 110, 113-4,
 118 - 9, 181, 276, 280, 288,
 333, 342, 349, 366.
 புத்தபீடிகை பிறப்புணர்த்தல்,
 101 - 2

புத்தம் சாணமகச்சாயம் ஒரு மந்திரம், 366

புத்தா இருபத்துமூன்று, 369

புத்தா இருபத்தெழுந்து, 369

புத்தா பலா முனடி அவதரித்தா ரென்பது, 369

புத்தவம்சம் - சூத்தரபிடகத்தின் சிறுறுபுகைப்பில் ஒன்று, 299

புத்தன் - புத்ததேவன், இவனுடைய பெருமை இந்நூலுட்பலவிடத்துங் கூறப்பட்டுள்ளது, மணிமேகலையிலும் பிறநூல்களிலும் வழங்கப்படும இவன் பெயர்களை 397, 398 - ஆம் பக்கங்களோற் காண்க, 32, 41, 86, 99, 100, 105 - 7, 111, 113, 116, 120, 122-6, 130-41, 164, 217, 228, 230, 233-9, 268, 276, 278-80, 284, 289, 297, 299, 309, 337-40, 343, 347, 349, 368-9

புத்தன் இரத்தினங்குடி உண்கொடுத்தது, 125

புத்தன் கருணையாற பல பிறப்புகளை யெடுத்தது, 60, 125

புத்தன் கோயில், 217, 333.

புத்தன் ஞானமபெற்றதினம், 115

புத்தன் தோன்றல்காலத்து நிகழும் நற்குறிகள், 139

புத்தன் பிறந்ததினம், 115, 121, 164

புத்தன் புலியின் பசியைத் தீர்த்தது, 115

புத்தன் மானுரு வெடுத்தது, 6

புத்தன் மீனுருவெடுத்தது, 60.

புத்தன் முயலாகித் தசையீந்தது, 60, 125.

புத்தன் யானையாய் மருப்பீந்தது, 60.

புத்தனுடைய அருள், 60

புத்தனுடைய புத்திரன் - இராகுலன், 104

புத்தஸ்தலம், 119.

புத்தாவதாரம், 367.

புத்தி, 319, 361

புத்திரசோகம், 255, 264

புத்திரனாகம், 156, 247-8

புத்திரன், 41

புதலவா புத்தேரு லகந்தாராரொன்பது, 248

புதலவரைப் பயந்தபுனிற்றுதீர் கயக்கம், 90

புதா - ஒருபறவை, 98

புதிர, 244

புதுக்கோள யானை - புதிதாகப் பிழக்கப்பட்டவந்த யானை, 130, 201, 262, 331

புதுமணல், 17

புதுமலாச்சோலை, 134

புதுமைபற்றிவந்த மருடகை யென்னும் மெய்ப்பாடு, 101

புதுவருவாய், 185

புதுவிராகுவிரா, 109

புதுகோன் - புதுயோன், 62

புதையிருள், 152, 217

புயத்து - பிடுங்கி, 146

புரவி, 46

புராணகதை, 194.

புராணம் - பழமை, 310

புராணன் - பழையோன், 63, 311

புரிசை - மதில், 340

புரிநாண்மராய், 181, 243, 261

புரிவினமையம், 371, 385.

புரிவு, 375

புருத்தத்துவத்தினி லக்கணம் 320.

புருவம், 36, 200, 220

புரை, 233, 284, 291

புரைதீர் நல்லறம், 274

புரைமை, 60

புரையோர் - (பெளத்தரில்) உயராதோர், 101, 110, 147, 233, 281 336

புரோகிதா - எந்தக் கருமங்களுக்கும் முன்னே வைத்துக்கொள்ளப்படுபவா, அரசாக்குரிய ஜம் பெருங் குழுவின் ஒருங்கையார், 13

புல - எணவகைக் கூலத்துள் ஒன்று 9, 330

புல்லலோமபன்மின், 149.

புல்லாரந்து, 146

புல்லுதல் - தழுவுதல், 35, 196

புலவாய், 209.

புலங்கொளல், 304, 306, 308

புலத்தகை, 109.

புலம் - அறிவு, 64, 100, 116, 304, 320

புலம்பு - வருத்தம், 109, 144

புலம்பு ஒருடம், 28

புலம்புரிச்சங்கம், 94

புலம்பெயராமாக்கள் - பரதேசிகள், 13

புலமாபொருள் இருபத்தைந்த, 320

புலவரையிறந்த புகார, 64

புலவன்-அறிவு-புனைபுனை புத்தன், 63, 217, 230, 279

புலவு - புலால் பற்றம், 327

புலவுப்புண, 221

புலவுப்புனிற்று, 90

புலவூண்பொருந்திய குமரல 73

புலவேழம் ஐந்து, 201

புலனம் 375

புலால், 52, 221

புலி, 308

புலிக்கணத்தன்மோ, 91

புலிக்கொன்றை-புலியினது நகங்கள் போன்ற மலர்கள் யுடைய தான், புலவகைக்கொன்றை, 96

புலிமகன் விரிஞ், 147

புல - அந்தம், வியாசம், 144,

புலகுழுவேளவி, 114 [149]

புலமகன், 145, 149

புலமம் - அசுத்தமுடையது 270

புலி, 307

புலிகாஹன், 327

புறம்பெயமண்டை புழல் - ஒருவகைச் சிறுநுணுடி, 75

புழக்கம், 18

புழக்கள், 313

புழக்கறை - புழுங்கச் செய்யும் அறை, 35, 258

புழுநுண்பிணடம், 76

புதை - சிறியவழி, 68

பு - கைவளை, பறவை, 74, 94

புள்ளையன், 126

புள்ளருக்குவேனா - வைத்தீசுவரன் கையில், சம்பாதி சடாயு வென்னும் பறவைகள் உடனடும் வேதங்களுள், முருக்ககடவுளும் சிவப்பருமானைப் பூசித்த ஸ்தல மாதவின இப் பெயர் பெற்றது, 31.

புள்ளொலி சிறந்த கௌளரிசெல்லம், 64

பு - கலத்திரலியம், 317

புறக்கம் 318

புறநகரவு, 52, 222

புறநகை, 222, 224

புறநகை, 307

புறக்குடி - புறநகை, 326

புறக்கூத்து, 330

புறங்கடை, 127, 130

புறங்கடைடொன, 267

புறங்காடு, 191, 279

புறங்காத்தேதாமபல, 143, 253

புறங்காத்தேதாமபு, 156

புறங்கூற்றாளர் - ஒருவர் சிறப்புச்

செய்துழி அவர பக்கத்தி னின்ற

புக்கது அவரைக் காண்தவிடச்

சூப்பழிநற்றமே, 14

புறநகை (புறநகை) - புறநகை

புறநகை, 68 [326]

புறநகை, 326

புறநகைப் பற்றினேன், 20

புறநகை நற்றையாசிரிய, 131

புறநகை - கடைச்சங்கப் புலவர்க

ளருளச் செய்து எடுத்தொரு

புள் எட்டாவது, கடவுள் வாழ்ந்

துச்செய்யுள் முதலிய 400-அக்

வற்பாக்கையுடையது, அப்பாக்க

களுள், கடவுள் வாழ்த்துப் பா

தம்பாய் பெருந்தேவனாலும்

மற்றவை முரண்புற முடிநாகர

ய முதல கோவாழிநற்றையா

வுள்ள புலவர் பலராலும் புறந

றப்பட்டுள்ளவை, புறநகை, 14

பண்டைக்காலத்திலுள்ள தமிழ்

நாட்டிலிருந்த சேர சோழ பாண

டியாளர்களிடமுடியுடவேந்தர்,

சிறந்தார், அமைச்சர், சேனைத்

தலைவர், டிரென்குற பலருடைய

சரித்திரங்களும, கடைச்சங்கப்

புலவர் பலருடைய சரித்திரங்க

ளும், அக்காலத்திலுள்ளருடைய

நடைமுதலியனவும், வேறு பல

வும் நன்கு புலப்படும, இந்நூற்

செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவா

கள் ஒரு காலத்தாரல்லா, ஒரு

குலத்தாரல்லா, ஒரு சாதியாரல்

லா, ஒரிடத்தாரு மல்லா, பாடி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. சுகந

யவாகளும் இதனமைமயமே, இவாகளால் அநதணா சிலா அரசாபலா வணிகாபலா, வேளாளா பலா, பாடியவாகளுட் பெண்பாலாருளுளா இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பிதோரும் இன்னு நினனொரென்று விளங்கவில்லை, புறத்தே நிகழும் குழக்கமாகிய அறத்தைபும பொருளாயுமே பொருளாக வுடைமையினா, இப்பெயா பெற்றது இது புறமனவும் புறப்பாட்டுடைய வழங்கும் பொருளாற நெருக்கப்பட்டது. இத்தகுப் பழைய தாள் உரைபெயர்நுணடு, அது பூத்தியாகக் கிடைக்கவில்லை, உரையாசிரியா இன்னொரென்று தெய்விலலை, 2, 5, 11, 14-5, 18, 23, 27, 29, 32, 34, 35, 44, 46, 51, 56, 60, 69, 71-4, 77, 80, 85, 94, 96-7, 100, 103, 116, 123, 128-9, 131, 134, 137, 139-40, 143-4, 146, 152-4, 156-7, 159, 164, 166-7, 178, 183, 191, 214-5, 243, 245, 254, 256-7, 262, 274, 276, 279, 283, 287, 301, 336

புறப்படைட்டு, 326

புறப்பொருள வெண்பாமாலை - இது அசாபரம்பரை யினராகிய ஐயனாரிதனு மெனலும் அசாபாலியற தப்பட்டது, ஆசிரியாகாகியனருடைய மாணக்கா பன்னிருவார்களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருபல மெனலும் துலை முதல் தூலாகவுடயது, தமிழிலக்கணமைந்தனுட பொருளின பகுதியாகிய அகம்புரமென னுமியனடு திணைகளிற புறத்தினிலக்கணமாகிய குத்திரங்கனையும், அவற்றினிலக்கியமாகிய வெண்பாக்களாயும், அவ்வெண்பாக்களின கருத்தைத் தனித்தனியே புலப்படுத்திக்கொண்டு ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பனவாகிய கொளுக்களாய் முடையது இதில் வெட்சிப்படலமுதற் பெருக திணைப

படலமிறுகியாகவுள்ள பன்னிரண்டுபடல வுறுப்புக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன, இத்தலுள்ள வெண்பாக்கள் 361 இதற்குப் பழைய வுரை ஒன்று உண்டு, 23, 37, 109, 154, 175, 213, 227, 281, 302

புறமறிப்பாராதல, 53, 198

புறம் நறத்து, 255

புறவு, 89, 252

புறவுந், 318

புறவீவார - புறத்துள்ளார, 59

புன்கண் - துன்பம், 130, 291

புனம்மர புன்கை, 127

புனமுறுவல், 192

புள்ளைமரம், 40, 96, 286-7

புனாஜனனம், 318

புனிற்றூப்பாய்கல், 58

புனிற்றுள்ளங்குழவி, 346

புனிற்றுதிராகயக்கந தீர்வீனமகவிர 90

புனையாவோவியம், 177, 245

புனைவன, 52

புடியா - பழைய புத்தாக்களுள் ஒருவா, 369

பூ - பொலியு, 219, 221

பூங்கொடிவல்லி, 16

பூக்கொய்தல், 23

பூக்கொடி, 103, 119, 133, 284

பூங்கொடிப் பெயாப்பத - கா, 35

பூங்கொடிமாதா, 140, 161

பூங்கொத்து, 98

பூங்கொத்து, 34

பூசல் - ஓசை, 73

பூசனை, 114

பூசை, 114

பூஞ்சோலை, 117

பூடகை - மேற்காள, 32, 61

பூண, 39

பூணுதல், 181

பூத்தவஞ்சி, 213, 300

பூத்தொடுக்கு மண்டபம், 20

பூத்தசதுக்கத்துத்தெய்வம், 243

பூத்தசதுக்கம், 14, 91, 219

பூத்ததிரட்சி, 314

பூதம் இரண்டு - அங்காடிப் பூதம், சதுக்கப் பூதமென்பன, 13-4, 31,

313

புதமைநது, 309, 323

புதலம், 100

புதவடிவம், 70.

புதவாதம், 234, 319

புதவாதிகள், 234 322, 324 5

புதவாதியின் கொள்கை, 323

புதவிகாரப்புணர்ப்பு, 234

புதிகாரம், 320

புதவுரு - ஸதந்தமமந்தஸூன் உருவத்தின் பகுதியிரண்டில் ஒன்று அது பிருதிலி அப்பு தேபு வயு எனனுமநான்குமாம், 331

புதி - ஓரந்தனை வயனதிகோடெனனுமூரிலுள்ளவன ஆபுத திரனை வளாதிகோன ஁ள புதி யெனவுவ கூறப்படுக ஁ன 143, 150

புதிகள் - வேதவாதியாகிய ஓந்தனை, 311

புததுகில, 39

புதாறுகடாஅம், 204

புதாறுசோலை, 267

புப்பலி, 94

புமபாதா, 211

புமபொதியை, 65

புமபொழில், 110, 260, 275

புமகனே முதலானவமார, 63

புமரம், 50

புமாலே, 243

புதந்திரன்-நாகபுதந்திரன் ஆம் பசுந்தரியின் கணவன், புதந்திரன் வளாதியை, 162, 165, 275, 281, 283

புமிநடுக்குறல், 103

புமியங்கிழவன், 118

புராணசந்திரன், 240

பூவாகமம் - சைனோகம் மூன்றனுள் ஒன்று 14-பகுப்பை யுடையது, 316

பூவானுமானம் - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று, குறகொண்ட மமகதைக்கண்டு இது மலையுபயமுமென்று நிச்சயித்தல், முதலனுமான மெனவும் காரணனுமானம் மெனவும் கூறப்படும், 305

பூவோததர விவோதயிலலாத தருமஸவருபூம், 306

பூரணகுமபம், 16, 64

பூருவதேசம் - காரந்தர நாட்டின் ஒரு பகுதியாகவுள்ளது, இதற்காசன அதிபதி யென்பவன், 102.

பூவண்பபள்ளி, 47

பூவாவளகி, 205, 213, 300

பூவிலைமடந்தையா, 266

பூவம்புகையும், 236.

பூவைசியா, 29

பெட்டாங்கு, 244

பெண்கரடி, 174

பெண்டிர, 157, 178, 194-5, 198, 252

பெண்டு - மன்னர், 174

பெண்ணை - பனை, 181

பெயமமாரா, 72

பெயா, 129, 156, 194, 252, 290

பெயாதல், 144

பெரியபுராணம் - திருத்தொண்டா புராணம், சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ள சரியைமுதலிய நூற்பாதுகளிலே ஏன்று செயற்கரியன செய்து வீடுபெற்ற தனியடியாரா அறபததுமூவரும், தொங்கயடியாரா ஒன்பதின்மருமாகி திருத்தொண்டாள்ள எழுபத்திரு வருடைய சரித்திரங்களை விரித்துக்கூறுவது, சிவானுக்கிரகம் பெற்ற தொண்டையாட்கெ குன்றத்தாச சேக்கிழார நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது, தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் நான்கு னோடு கூட்டித் தொன்றுதொட்டு வழங்கப்படும் பெருமை யமையது, இதன் செய்யுள் நடையும், இதிலமைநதுள்ள கன்னெருகம் கரைந்துருகப் புகட்டும் பதச்சுவை முதலியனவும் யாவராலும் வியக்கத்தக்கவை, 214, 251-2.

பெரியவன் - புததன், 165, 280

பெரியாழ்வார திருமொழி - திவ்யப் பிரபந்த முதலாயிரத்தில முதலிலுள்ளது, 473-பாசுரங்களை யுடையது, 39, 182, 317.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. சுகநு

பெருங்கதை - சொற்களைப் பொருட் கூவைகளில் மிகச்சிறந்த ஒரு தமிழ் நூல். வதஸ தேசத்தரசனாகிய உதயண்ணுடைய சரிசீரத்தை நிரம்பச் செவ்வையாக விரித்துக் கூறவது நூலாசிரியர் பெயர் கொங்குவேளென்பது சிந்தாமணி முதலிய காப்பியங்களினும் இதனை மிகமேலாக மதித்து அடியார்க்கு நல்லாரா எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார், தனித் தனியே மிகப்பெரிய ஆசிரியப்பர் ஒருவரானால் இயற்றப்பட்டுள்ள பல் சிறுறுறுப்புகள் அமைந்த காண்டமென்னும் பேருறுப்புக்களையுடையது, அவற்றுள் (க) உஞ்சைக்காண்டம் இஅ-பகுப்பினையும், (உ) இலாவணகாண்டம் உ0 - பகுப்பினையும், (ஈ) மகத காண்டம் உஎ-பகுப்பினையும், (ச) வதவ காண்டம் கஎ-பகுப்பினையும், (இ) நரவாணகாண்டம் கூ-பகுப்பினையுமுடையன இப்பொழுது கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதியில் முதலும் கட்டையும் பழுதுபட்டுப் போயிருக்கின்றமையால் உஞ்சைக்காண்டத்தில் ஈக - சிறுறுறுப்புகள் காணப்படவில்லை, நரவாண காண்டத்தின் மேலுள்ள காண்டங்கள் இவையென்பதும் அவற்றின் சிறுறுறுப்புகள் இத்துணையென்பதும் தெரியவில்லை, வீரசோழியம், அலங்காரப் பட்டவதில் “ஆக்குதல கேட்டவாகு” (ச) என்னுங் கவித்துறை யுரையில் குண்டல கேசியும் உதயணன்குதையு முதலாகவுடையவற்றில் தெரியாத சொல்லும் பொருளும் வந்தனவெனின், அகலக்கவி செய்வானாகு அப

பம் யல்லதாகாடுதன்பது, அன்றியும் அவை செய்த காலத்து அச்சொற்களும் பொருள்களும் விளங்கியிருக்கு மென்றாலும் அமையுமெனக் கொள்க, என்று பெருந்தேவனார் முழுதியிருந்தலால், இந்நூலில் அவர் காலத்திலேயே விளங்காத சொல்லும் பொருளும் வந்திருக்கின்றனவென்று தெரிகின்றது “வயாஸ்தநைகத யாஸ்தம் சருதினம் ஜநமீந வஸிக்ரோ நாபெளநாபவ மச்சயதஸஸுமகத பாஷ்யநநசாபாஷி” என்றாராதாம் நபருஹத்காரச்சுதம் ஸுதராமணி நாஸம் குரு தேவதவத் குணபருந்த வான் நமஹமகாததம் கதம் சகநுயா” என்னும் சுலோகத்தால், பிருஹத்கதையின் பெருமையும் அந்நூலாசிரியராகிய குண்டியரின் உயர்வும் நன்கு புலப்படும் [இது, வடமொழிக் குவலயானந்தத்தில் பரிசுராலங்காரத்திற்கு உதாஹரணமாக ஸ்ரீமத அப்பைய நீகந்தரால் எடுக்கப்பட்ட பட்டிருக்கின்றது இதன் பொருள் ஒன்றாக விருந்த வேதகூட்டத்தைப் புகுதே-னலலேன. புறநிலிருந்து பிறந்திலேன, நிரமாலுடைய உந்தியிலிருந்து ஜனித்திலேன, நல்லதாகிய மஹா பாஷ்யத்தைச் சொன்னேனலலேன விசித்திரங்களான பொருள் கூையுடைய பிருஹத்கதையைச் செய்தேனலலேன, இந்திரனுடைய குருவாக இருந்தேனலலேன, ஆதலால் ஸவாமீ! தேவரீருடைய குணங்களான கூட்டத்தை வாணிப்பதில் அடியேன எப்படி

ஆற்றலுடையேனெனப்பது]
 இது கதை யெனவும் உதயணன்
 கதை யெனவும் வழங்கும், சை
 னாகளுடைய ஆட்சியிலுள்ள
 உதயண சூமார் கதை வேறு
 இது வேறு 13, 15, 21-2 30, 37,
 44, 47, 50, 56, 142, 148, 158,
 167, 188, 190, 200-201, 211-3,
 253, 263, 300, 325
 பெருங்குளம், 138
 பெருங்கோப பெண்டி - இராசமா
 தேவி, 23
 பெருஞ்சண்பகம், 41
 பெருஞ்சிறப்புக்ததல, 158
 பெருஞ்சோற்றமலை, 178-9
 பெருந்தக்கல், 168
 பெருந்தகை, 215
 பெருந்தவடூனிவன, 100 216
 பெருந்தானம், 156
 பெருந்தீவ, 14
 பெருந்தீவுகள் நான்கு, 83
 பெருந்துருத்தி - மரை வீசங்கருளி
 வீச்சேடம், 227
 பெருந்தேரு, 68, 166
 பெருந்தேவி, 104
 பெருநெறி, 137
 பெருமபசி, 152, 180
 பெருமபண நான்கு, 330
 பெருமபற்று, 100.
 பெருமபாஹுறுபபடை - பததுப
 பாட்டினுள்ள நான்காவது, 500 -
 அடிகளையுடைய அகவற்பாவால்
 அமைந்துள்ளது, பரிசில் பெறு
 தற்கெண்ணிய பாணனொருவனை
 அது பெற்றொருவனை தோண்
 டைமா னினந்திரைய னிடத்தே
 ஆற்றுப்படுத்தியதாக அவ்வளந்
 திரையனைக் கடியலூருநீதிநங்
 கண்ணூர் பாடியது. இதற்கு
 ஆசிரியா நச்சினாகக்களியா எழு

தியவுரை யொன்றுண்டு, 37, 42-
 3, 90, 125, 130, 143, 154, 171,
 201, 212, 249, 263, 329
 பெருமபிழை, 255
 பெருமபிண, 224
 பெருமபுறக்கடல், 83
 பெருமபெயாபட்டிகை, 121
 பெருமபெயாப பெண்டி, 194,
 பெருமபெயா மன்னன், 214 [252
 பெருமபேறு, 272, 372
 பெரும பொருள், 216
 பெருமபொழுது, 121
 பெருமகன் - அரசன், 159, 278,
 285
 பெருமதா மழைக்கண், 209, 245
 பெருமனை கிழத்தி - கீகாவலன்
 தாய், 95
 பெருமைசால் நலம, 121, 137
 பெருமழி, 47, 137
 பெருமனம், 63
 பெருமழா, 4, 29
 பெருமிறலவேந்து, 157
 பெற்றி - தன்மை, பேறு, 29, 107,
 115, 137, 164, 174, 237, 241,
 278, 298, 303, 330.
 பெற்றிமை, 237, 286
 பெறுபலமுதல சாதலீருனவை கரு
 விறச்சோந்த பொழுதேக்கலப்பன்,
 315
 பெறுதி - இலாபம், 283
 பேடி, 39
 ப்படிக்காலத்தின் இயல்பு, 37
 பேடியா, 29, 11
 பேடி - புறநாடகம் பதினொன்றனு
 ளானது, 37
 பேணுமாக்கள், 313
 பேணுநா - பாதுகாப்போர், 151,
 157
 பேது - அறியாமை, 79
 பேதைமை, 237, 271 - 2, 369, 372,
 377, 380
 பேய், 38, 78, 90, 196, 272 - 3,
 278, 307, 373 - 4.
 பேயமகள், 77, 91
 பேயமை, 372
 பேரளவியற்றல், 64
 பேரறம், 342
 பேரறிவாளன் - புத்தன், 138

பேரறிவு, 198, 200.

பேராசிரியா - பழையதமிழ் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், நுண்ணிய அறிவினரென்று ஆனரேராற் புகழப்பெய்வார், எட்டுத்தொகையில் இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகையில் 380-செய்யுளுக்கும், திருச்சிறுநெய்மலக கோவையாருக்கும், தொல்காப்பியத்திற்கும் உரைசெய்திருக்கின்றனர், இவற்றின் குறுந்தொகையில் 380 - செய்யுளுக்கு உரைசெய்திருத்தல், "நல்லறிவுடையதொலப் பேராசான், கல்வியுங் காட்சியுங் காசினியறியப், பொருடெரி குறுந்தொகையிருப்பது பாட்டிற, கிதுபொரு னென்றவ னெழுதா தொழிய, இதுபொரு னென்ற தற் கேற்ப வுரைத்தும்" எனனுமநச்சினாகக்கினியருரைச் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், திருச்சிறுநெய்மலககோவையாருக்கு உரைசெய்திருத்தல் பிரயோக விவேகவுரையாலும், கல்லாடத்தில் "வெள்ளைநழித்தது" எனனுஞ் செய்யுளுக்கு மயிலேறும் பெருமான பள்ளையொழுதிய வுரையாலும், சூளுசுவாணன் கோவையில், "புயலேசுமநது" எனனுஞ் செய்யுளுக்கு குறைந்ததூர்ச் சொக்கப்ப நாயடரெழுதிய வுரையாலும், தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்திருத்தல் தொல்காப்பிய வுரையில் நச்சினாகக்கினியர் ஆங்காங்குக் குறிப்பித் திருத்தலாலும் இனிது விளங்கும், இவ்நச்சினாகக்கினியர் காலத்திற்கு முற் றாலத்தினர், இது, "பேராசிரியரும் யானே யீண்டையேனே" எனனுங் குறுந்தொகைச் செய்யுளில் மீனெறி அண்டில் என்பதனை எவையும மென்றார்" (தொல் அகத் கு டுசு) என்று நச்சினாகக்கினிய ரெழுதியிருத்தலால் உணரப்படும், 10, 298, 310

பேராநதை, 73-4
பேரியாறு, 229, 278, 301.

பேரில - பெரியவீடு, 250.

பேரூர், 24

பேறு, 164

பை-படம், 222, 224

பைஞ்சேறு - சாணம், 212

பைதல் - துன்பம், 185

பைந்தொழிமகளிர், 65

பைமறி - லபயைமறித்தல், அஃதாவது பெயின் உட்புறத்தைவெளிப்புறமாககுத்தல், 53

பைரவவேட்தாரிகள், 70

பைரவன்-கூர்ந்த அரக்களுள்ளொருவன், 301

பைலிரித்தல், 224

பொங்கா - கடமேலை, சோலை, மரக்கிளை, 50, 207, 211

பொங்கு நீர்ப்பரப்பு, 2

பொங்குமெல்லமளி, 85, 193

பொச்சாநதார், 108

பொடித்தல், 189

பொத்தி - மூட்டி, 23 - 4, 171, 204

பொதியறை - துவாரமில்லாத அறை, 51, 202

பொதியில்-அம்பலம், பாண்டிநாட்டுள்ள ஒருமலை, தேவரெல்லாருங் கூடியிருத்தற் கிடமாதலின் இதற்குவந்த பொதுவிலென்னும் பெயர் இக்காலத்துப் பொதியிலென்று மருவிறநென்பா தஞ்சைவாணன் கோவையுரையாசிரியர், இதனவளத்தைக் காணவந்த பொழுதுதான் காயசண்டிகை விருச்சிகன் சாபத்தாலயானை ததீயென்னுந் தீராப்பசியையடைந்தான், 11, 17, 168, 180, 182, 218 - 9, 222, 227, 229, 235, 332

பொதியிறகுன்றம், 219

பொது - அனுமான அளவையின் பிரிவுகளில் ஒன்று, 305.

பொதுமபா - இளமரக்கா, 42

பொதுவா - பொதுமகளிர், 331.

பொது வறிவு, 100, 116

பொதுவனுமானம், 305

பொதுவில - எல்லார்க்கு மொப்ப ஆங்குகூத்தல், 20.

பொய், 115, 126, 196, 247, 250, 273, 374.

பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச் சூட்சி
 சொல்லுவோர், 14.
 பொய் கூருமை-தச்சிலத்தான் ஒன்
 று, 231.
 பொய்கை, 42, 44, 18, 117, 121,
 123, 172, 181, 187, 194
 பொய்தீர் பொருள், 321
 பொய்நோய் 260
 பொய்ப்பழி. 248
 பொய்யா நா, 229
 பொய்யாறநெழுக்கம், 255, 263
 பொய்யில் புலவன்-திருவள்ளுவநா
 யனார், 238 244
 பொய்யினறுணாந்தோன், 279
 பொய்யுரு, 9, 334
 பொய்யைத் தவிரக்கெனநல, 263
 பொய்யேடச்சுதார முதலிய அறுவ
 கையோர், 219
 பொரி, 75
 பொருணிகழவு, 316
 பொருதல், 307
 பொருநராற்றுப்படை - பதினாறு
 பாட்டினுள் இரண்டாவது, 248-
 அடிகளையுடைய அகவற்பாவால்
 ஷடநுள்ளது, பரிசில் பெறக்கரு
 திய ஒரு பொருநனைப் பரிசில்
 பெற்றருளுருவன் இன்னுசேட
 கென்னியின் புதலவனாகிய சோ
 முன்கிரகாற பெருவளத்தானிட
 ததே ஆற்றப்படுத்தியதாக அக
 கரிகாறபெருவளவனைமுடித்தாமா
 க ண்ணியார் பாடியது, இது கரி
 காற் பெருவளவன் கொடையை
 யும் அவன் வீரத்தையும் அவ
 னுண்ட சோழநாட்டினவளத்தை
 யும் காலீநிநதி பயன் படுத்தியும்
 நன்றாகக்கூறும், இதற்கு ஆசிரி
 யர் நச்சினாகக்கிரிய ரெழுதிய
 உரையொன்றுண்டு, 52, 90, 110,
 144-5, 154, 162, 203-4, 211,
 248, 331
 பொருமுகப்பளிகு, 74
 பொருமுகவெழிளி மூவகைத்
 திரைச்சீலைகளுளொன்று, அரங்
 கில் இடப்படுவது, 54.
 பொருவறுசிறப்பு, 101.

பொருவறுபுகுகொடி, 108
 பொருள் - சத்தியம், தத்துவம். 9,
 195, 291, 308, 316, 359
 பொருள் இருபத்தைந்து, 320
 பொருள் ஒன்பது, 321
 பொருள்களின் குணம், 322
 பொருள் நான்கு, 113
 பொருள் பன்னிரண்டு, 361
 பொருள்புரி நெஞ்சிற புலவோன்,
 217.
 பொருள்வழங்கு செவித்தனை, 108
 பொருள் விலையாடும், 62
 பொருள் ளவை, 306
 பொருளுரை - புகழுரை, மெய்
 வாரத்தை, 22, 140, 283, 244
 பொருளுனைக்கொண்டோர் - காரி
 யமாகக்கொண்டோர், 263
 பொல்லாககாட்சி, 230, 278-4,
 374
 பொலங்கொடி, 109
 பொலந்தோட்டுப் பைநுதம்பை,
 பொலம் - பொன், 16. [301
 பொலம்பிறை, 38.
 பொலம்பூங்கா, 156.
 பொலம்பூவாடை, 59.
 பொலிதல், 144
 பொழிநுண்ண சுரத்தல், 157
 பொழில், 44, 49-51, 111, 136,
 165
 பொழுது, 121
 பொலித்தல், 47
 பொறஞ்ஞம்பு, 163
 பொற்கொடி, 109
 பொற்கவா, 190
 பொறப்பணி செயலோர், 329
 பொறபூங்கொடி, 54
 பொறமுகடு, 163
 பொறமடு, 208
 பொறநா, 331.
 பொறநோச செழியன், 144
 பொறநேரின் மேலுள்ளயானை, 31
 பொறநெடுமாதா, 135
 பொறநெடு, 64.
 பொறி, 30
 பொறிகள் ஐந்து, 321
 பொறியியர் வாரணம், 94
 பொறேன, 64.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சக்க

பொறை - பாரம், 102
 பொன் - சூரியன், திருமகள், 20,
 79, 170
 பொருசெய்கொல்லா - உருக்குத
 தட்டா, 329
 பொன் நான்குவகை, 47
 பொன்பிறப்பு, 314
 பொன்மண்டபம், 212
 பொன்முட்டை, 163
 பொன்வாகை, 301
 பொன்வாணிகா, 331
 பொன்வாயமணிசசிரல, 44
 பொன் வெள்ளிகளைத் திண்டாமை-
 யசலைத்துள் ஒன்று, 231
 பொன்றககெடு - முற்றககெடு
 தல, 371-2, 385
 பொன்றிகழறெவரை, 1
 பொன்றிகழமோர் யொருத்தி
 193, 203, 229
 பொன்னணிரேயி, 147
 பொன்னம்பலம், 332
 பொன்னாண்கோத்த நன்மணிக
 கோவை, 38
 பொன்னிற்பொலிந்த நிறத்தான்,
 79
 பொன்னின்கோடு, 163
 பொன்னினுடி, 210
 பொன்னுயிர - ஐவகையுயிரகளுள்
 ஒன்று, 315
 பொன்னுயிரைகாண்போர், 331
 பொன்னாசி, 347
 பொன்னெயிறகாஞ்சி, 237
 பொன்னேரனயாய, 20
 போகதருதவம் - அனுபவிக்கும்
 தன்மை, 375
 போகடல், 163
 போகபுவனம், 306
 போகம், 331.
 போகலும் போகுவை, 233
 போகுயா புறனை, 222, 224
 போசனசாலை, 218
 போத்தந்தியோ, 311
 போதகம், 39
 போதம் - ஞானம், 122
 போதல செய்வாயுயிர, 22.
 போதவிழ்செவவி, 183
 போதாயனீயம் - வேதாங்க மாகிய
 கற்பவகையுள் ஒன்று, போதாய

னமுனிவரார செய்யப்பட்டது,
 301.
 போதி - அரசமரம், என்றது, பல்
 குணி நதிக்கரையில் உள்ளது;
 இதன் நிழலிலிருந்து ஆராயாத
 பொழுது நான்குவகைப் பட்ட
 சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞா
 னமுண்டானமைப்பற்றிப் புத்
 தன் 'போதிமாதவன்' என்று
 சொல்லப்படுவன்; அவனிருந்
 தமைப்பற்றி இது மகாபோதியெ
 ன்று வழங்கப்படும், 122-6,
 140-41, 338
 போதி ஐந்து கிளைகளையுடையது,
 298, 367
 போதிகை, 212
 போதிசசெல்லம் - அறிவாகிய்செல்
 வம், 123
 போதிசத்துவர்-அறிவில் உயர்ந்து
 பின்பு புத்தனாக் அவதரித்தற்
 குரியவா, இவர் மூலக்கயினர்,
 347, 367
 போதிததலைவன், 122, 164
 போதித்தானம், 187
 போதிபகவன், 340.
 போதிமாதவன், 100, 164.
 போதி மூலத்துநாதன், 347
 போதிமூலம், 367
 போதிமூலம்பொருந்திய கற்பி
 னுதன், 140
 போதியின்லஹம், 338.
 போதியுறவோன், 141
 போதி வேந்தன் - புத்தன், 368.
 போது - மலா, 44, 164, 207
 போந்து, 291.
 போந்தைக்கண்ணி, 239
 போம் ஏவற்பண்மை, 68, 150
 போயககருவு, 95
 போயபிறவி, 118
 போகக்களம், 66.
 போலிமூன்று, 354.
 போவல் - போவேன், 34
 போவுழி, 129, 225.
 போழத்தது - பொழுதில்; 103,
 122, 164.
 போழதல், 254
 போழவாயக்கூகை, 78.
 போற்றாது, 136

போற்றிக்கேண்மின், 274
 போனம் - போலும், 112
 போனகம் நாலவகை, 345
 பௌத்த சங்கத்தாரா, 25
 பௌத்த சநியாசி, 59
 பௌத்தசம்பிரதாயம் 166
 பௌத்தசமயமரபு, 32
 பௌத்த தருமம், 335
 பௌத்தனல், 230, 271, 369 384
 பௌத்தம், 309
 பௌத்தமுனிவா, 218
 பௌத்தா, 123, 155, 370 375
 பௌத்தர்கள் பிரமாணப் பூத
 350
 பௌத்தரிலுயராதோ, 101
 பௌத்தன், 115, 354 - 5
 பௌத்தாகமம் - வினயபிடகம்
 ஸூத்திரபிடகம் அபிதாமபிட
 கமென்பன், 298 - 9.
 பௌத்தாவதாரம், 61
 பௌணிமை, 115, 121 [289.
 பௌவம் - கடல், 44, 87 191,
 மகக்கருமுதலிய ஆறு - மகக்
 கரு, தெய்வக்கரு, பிரமக்கரு,
 நரக்கரு, விலங்குகள்கரு, பேய
 க்கரு என்பன், 272.
 மககள், 1, 13, 147, 154, 165,
 181, 256, 273, 279, 373 4, 379.
 மகன்தேவா, 141, 271 198
 மகன்யாககையினியல்பு, 116,
 மகத் தத்துவம், 319 - 20.
 மகதம் - ஒருநாடு, இது தக்பிண
 மகதம் உத்தரமகதமென இர
 ண்டு வகைப்படும், 114, 296,
 மகதவினோடா, 212. [298
 மகரயாழ - நாலவகையாழினுள்
 ஒன்று, இதற்கு நரமபு பதினே
 ழு, 47, 201, 204.
 மகள் - மனைவி, 7, 228.
 மகளிர், 52, 204.
 மகளிராகுரிய காவல் மூன்று, 195
 மகளிர் குளஞ்சுவம், 90
 மகளிர் துமமேந்தல், 90

மகளிர் பிறா நெஞ்சுபுகுதல் குற்
 றம், 243 [65
 மகளிராமாலயில் விளக்கெடுத்தல்,
 மகளிர் வினையாடமுன்வகை, 210
 மகளிரும் யானையும் வீணைக்கு
 வணங்கல், 201
 மகன் - கணவன், 228
 மகனதுயா, 264
 மகனை மூறைசெய்த மன்னவன்,
 252
 மகா கண்டகம்-பாளீ பாஷையிலு
 ள்ள ஒரு பௌத்தனால், இந்நி
 புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது,
 366
 மகாததுவீபம் நான்கு, 83.
 மகாபரிசிரவாண ஸூத்திரம் - தீரக
 கரிகாயமென்னும் தூலின் பகுப்
 புககளுள் ஒன்று, இந்நி புத்த
 சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது 366
 மகாபலி - ஓரச்சன், 206-7
 மகாபோதி, 61, 123, 297, 366-8
 மகாபோதியின நிறம் பொன்னெ
 பது, 340
 மகாராஜிகலோகம், 3, 31, 153,
 367, 373
 மகாராஷ்டிரதேசம், 93, 212
 மகாவாகம் - வினய பிடகத்தின்
 பகுப்பினு ளொன்று, பாளீபா
 ஷையிலுள்ளது, 299, 366
 மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம், 374
 மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம்,
 273, 374
 மகிழ்சிறத்தல், 74,
 மகிழ்மரம், 40.
 மகுகளத்திருநாள - வைசாக சுத்த
 பூணிமை, இதத்தினத்தில புத்
 தன் ஞானம் பெற்றமையின
 இஃது இப்பெயா பெற்றது.
 பௌத்தரால் சிபமபக கொண்
 டாடப்படும், 115,
 மகுகளமொழி, 390.
 மகுகளவெளவை - சந்தனம், 112,
 மகுகலாபுரம், 112.

மங்களர் - பழைய புத்தர் ஞாள் ஒரு
வா, 369

மங்குரோபமாடம், 59

மஞ்சாடிமரம், 40

மஞ்சு - அழகு, வெண்மேகம், 173.

மஞ்சுடை மால்கடல், 173

மஞ்ஞை - மயில், 43, 95, 208

மட்டவிழலங்கல், 48.

மடக்கொடி, 215

மடல், 35, 43

மடவரல், 244

மடவாராகற்பு, 252, 261

மடவோரா - மகளிர், மூடா, 76, 209

மடப்பூர்தாழை, 96

மடி - ஆடை, 344

மடித்தசெவ்வாய், 69

மடிதல், 130, 158, 248, 252

மடுததல், 144

மடை - சோறு, 74

மடைக்கலம், 231, 259

மடைத்தொழில், 225,

மடைபூறுததல், 74

மடைநூல், 21.

மடைப்பள்ளி, 218

மடைமாணசெப்பு, 44

மடைவயன் - சோறுக்குவோன், 231-
2, 259,

மண்கணை முழம், 77

மண்டபம், 190

மண்டலம், 315

மண்டினிஞாலம், 129

மண்டிலம், 66-7, 285, 377

மண்டிலவகை, 370

மண்டை - பிசைப்பாததிபம், 72,
75.

மண்டைப்பாணா - பிசைப்பாத்தி
ரத்தைபுடைய பாணா, 330

மணமுக்கன் - தவளமலையிலிருந்து
தவளுசெய்த ஒரு முனிவன்,
இவனிடத்திருந்த பசுவயிறறிலே
தான் புண்ணியராசன் பிறந்தான்,
162-8, 165, 281

மண்ணுமேனி, 34

மண்ணுவேந்தன், 165.

மண்ணுறசெய்தபாலை, 235

மண்ணீட்டாளா, 70, 329

மண்ணீடு, 55, 70, 83, 199.

மண்ணோர்முதல்வி, 154.

மண்வளம் பிழையாமை, 283

மண்வளம் பெருகு, 215

மணங்கெழுமுரசம், 14

மணமனைமறுகு, 167

மணல், 97, 117.

மணவாளமாமுனிகள் - தென்கலை

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசாரியர், இவ
ருடைய ஆசாரியர் திருவாய்
மொழிப்பிள்ளையென்பவா இவா
வடமொழி தெனமொழிகளில்
நூல் செய்தலிலும் உரை செய்
தலிலும் வல்லவா, இவா இயற்றி
யவை ஆர்த்திப் பிரபந்தம், உப
தேச ரத்தினமலை, சீதாதாச
பாயதிபம், ஞானஸார வயாக்யா
னம், ததவதரய வயாக்யானம்,
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி,
திருவாராதனக் கிரமம், நூற்றந்
தாதிபுரை, பரமேஸ்வர வயா
க்யானம், பெரியாழ்வார திரு
மொழி வியாக்யானம், முப்பத
தாறுயிர்ப் படிக்குப் பிரமாணத்
திரட்டு, முமுக்ஷுஃபடி வயாக்யா
னம், யதிராஜலிமசதி, ஸ்ரீ வசன
பூஷண வயாக்யானம், ஸப்தகா
தை வயாக்யானமெனப்பன இவ
ரார் செய்யப்பட்டுள்ள தனிப்
பாடல்கள் பல, இவா ஸ்ஷ்யா
கள் அஷ்டதிகக்கணங்களை முதலி
யோர், இவா நியமனத்தினுலே
ஸப்தகோத்திர நிபந்தனம் நடந்து
வருகின்றன என்பா, இவருடைய
தமிழ்ச் செய்யுட்கள் சொற்சுவை
பொருட்சுவை செறிந்துள்ளவை,
317

மணமருனமம், 18, 98, 117, 266.

மணி - மாணிக்கம், 26, 42, 221,
286, 289

மணிக்கொஞ்சி, 191

மணிக்கோவை, 38-9.

மணிக்கிரல், 44

மணித்தோ, 49

மணித்தோய்தி, 84

மணித்தோள், 224

மணி நடுநா நடுவகல், 252

மணிப்பீடிகை, 99, 101

மணிப்பூண்கலம், 99.

மணிபகாவோர், 331

மணிபதம் - புததன்பாதம், 32

மணிபலவம் - காலிரிபுழம்பட்டி
னத்திறகுத தெற்கே 30 - யோ
னையளவிலுள்ள ஒரு சிறுதீவு,
தன்னைத் தரிசித்தோராக் குப
பழம்பிறப்பின செயதியைத்
தெரிவிக்கும் புத்தமிழகையொன
றும் கோமுகி என்னும் பொய்கை
யொன்றும் இதில இருந்தன,
5, 8, 66, 84-7, 90, 101, 106,
110, 113, 117-9, 121, 134, 160-
62, 164-5, 227, 233-4, 239, 269,
274, 276, 278, 284, 288, 334,
342-3, 346, 366

மணிமூன்று, 299

மணிமேகலாதெய்வம் - அரசகா வா
தை பண்ணுதபடி இரத்தினேவ
லாலே சிலநீவைப் பாதுகாத்துக்
கொண்டிருந்ததில் உடைய ஒரு
தெய்வம், கோவலன் தன் குலத்
தோடுஞ்ஞுவனை இத்தெய்வம்
கடலிற் பர்துகாததன் பாரா
ட்டியே தன் புதலிக்கு மணி
மேகலையென்று பெயரிட்டான்,
மணிமேகலையை நல்வழிப் படுத்
தற்கு எண்ணி அவளை உவவனத்
திருந்து மணிபலவங்கொண்டு
சென்று புத்தமிழகைக்
காட்சியாற் பழம்பிறப்பு உணர்
வித்துப் புர்வஜனம் நாயகன்
இன்னொன்றைப்பதைத் தெரிவித்த
தன்றிச் சிறந்த மூன்று மந்திரங்
களைப் பின்பு அவளுக்கு உபதே
சித்தது, 5, 54, 63, 66, 84-7, 91,
95, 97, 106, 108-9, 117-8, 181,
184-5, 193, 199, 203, 227, 285,
239, 269, 289-90, 300, 333, 343,
366

மணிமேகலாதெய்வம் சபித்தமை,
348

மணிமேகலை - கோவலனுக்கு மா த
விபாற் பிறந்தவன், இக்காபலி
யத் தலைவி, 4-6, 19-20, 27-8, 80,

94, 10-41, 44, 48, 51, 53-4, 62,
66-8, 70-71, 84-7, 93, 97-8, 101,
105, 107-9, 117-9, 124, 131-8,
135-6, 143, 152, 166, 168-9,
177, 179, 180, 184-6, 188-98,
190, 201, 203, 205-6, 215-8,
220, 222-3, 225-7, 229, 231,
233, 236, 239-41, 243-4, 246,
250, 252-3, 255-8, 260-61, 264-
6, 269-70, 274, 276-8, 280, 282,
284, 286-7, 290-93, 300, 316,
323, 324-5, 332, 340-41, 344-6,
349, 365-6, 390

மணிமேகலைதூறு - மணிமேகலை
தூறு, 9

மணியறைப்பட்டிகை, 63

மணியிறந்தநாகம், 85

மணியுயிர - ஐவகையுயிரகளுள்
ஒன்று, 315.

மணியைக்கடலில் வீழத்தோர், 26.

மணிவினைஞர், 330.

மனைபோற் பிறக்கும்பிண்டம், 140.

மததபுகா முக்ககளிற், 201

மததளம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
[மதது - ஒசைப்பெயர், இசையி
டனாகிய கருவிகட்கெல்லாம் தள
மாதலின், மததளமென்று பெய
ராயிற்று] என்பர் அடியார்க்கு
நல்லார்] இஃது உத்தமக்கருவி
யென்றும் அகமூழ் வென்றும்
கூறப்படும், 83, 210

மத்தியமநிகாயம் - ஸூத்திர பிட
கத்தின் பேருறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 299, 350, 366

மதகு, 188

மதசக்தி - மதுக்களி, 323

மதயானை, 261

மதாமழைக்கண், 245

மதலை - கொடுங்கை, பறறுக்கோடு,
17

மதலைதனக்கு-இச்சைத்தமிழ் தீர்வீற்
கூறப்படவுள்ள எழுவகைத்துக்
கிணுள் ஒன்று, இரண்டு சீக்கர்
யுடையது, 316.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. இருங்

மதவுநடை நல்லான, 65
 மதன் - செருக்கு, மனமதன், 37, 84
 மதனிநெஞ்சம், 48
 மதி - மாதப, முனனிஸயசை, 57, 267, 284
 மதி தேருக்குவமை, 49
 மதிமருள் வெண்குடை, 14, 251
 மதிமாறோநகனை, 284
 மதிமுகம், 51, 68, 201
 மதியம், 49
 மதில், 167
 மதிஹுறுப்புக்கள், 64
 மதிவாணா நாடகத்தமிழ்தால் - கூத்ததால், 9
 மதிநெயிர்களின் வகை, 328
 மது, 49, 51, 93, 167, 219, 227
 மதுகமழலங்கல, 222
 மதுக்களி, 323
 மதுக்களியமக்கம், 134, 136, 262
 மதுமலாததார, 202
 மதுராபதி - தெனமதுரையின் அநி தேவதை இந்த தெய்வத்தா லேதான் கண்ணகி தோவலனு டைய முறநிறப்பின் வரலாறு முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொ ண்டாளா, இவள் மதுரைமா தெய்வமென்றுங் கூறப்படுவாளா 294, 296
 மதுரை - ஒருநகரம் இதில் சிநதா தேவியின் கோயிலொன்றிருந் தது, ஆபுத்திரன் முதலிற் பல நாளிருந்து அறஞ்செய்து இந் நகரத்தேதான், இது நக்கின மதுரையெனவும் வழங்கப்படும், 24, 121, 150, 241, 246-7, 285, 294, 334
 மதுரைக்காஞ்சி - சங்கப் புலவர்கள் அருளியப் பத்துப்பாட்டுள ஆரவது 782 - அடிகளையுடையது, தலை யாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபெறு சிமிழத்தம் நிலையாமை யைச் செவியறிவுறுத்தி மரங்குடி மருதனா பாடியது அப்பாண்டி யனுடைய முனனோ பெருமையையும் பாண்டிநாட்டின் ஐந் தினை வளங்களையும் மதுரையின்

அழகையும் வேறு பலவற்றையும் இது கூறும், இதற்கு ஆசிரியா நச்சினாக்கினிய ரெழுதிய உரை யொன்றுண்டு, 27, 30 34, 38, 45-6, 48-9, 52, 90, 102, 116, 121, 128, 139, 188, 196, 200, 201, 209, 241, 279, 331
 மந்தி - பெண்குறவகு, 42
 மந்திரச்சுற்றம், 311
 மந்திரம், 110, 116, 182, 199, 260, 300
 மந்திரம் மூன்று, 6, 135
 மந்திரமாககள், 91.
 மந்திரவாதம், 33
 மந்திரஸாதகா - பவித்தற்காக மந் திரங்களை உருவேற்றுபவா, 70
 மந்திரிகளவீதி, 331
 மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதி, 240, 252
 மமமா, 247, 252.
 மயங்கத்தை ஒழித்ததற்கு வழி, 389
 மயக்கம், 106, 114, 132, 136, 239, 273, 374
 மயக்கு, 173, 194
 மயக்குறு வெருளி, 228
 மயங்கல, 43, 301
 மயங்குகால - சுழல்காற்று, 44
 மயரி - மயக்கமுடையவன், 245
 மயற்பகை, 256, 258, 260.
 மயன் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற பளிக்கறையிலுள்ள புத்தபீடிகை யையும், சக்கரவாளக் கோட்டத் தையும், கந்திற பாவையையும் நிரூபித்த தெய்வத்தச்சன், இவனை அகரத்தச்சனென்றுங் கூறுவா, 33, 83-4, 92, 224, 226, 236
 மயானம், 171, 227, 259.
 மயானவருணனை, 69, 77
 மயான வாசினி, 70
 மயிச்சாந்து, 47.
 மயில, 40, 42-3, 50, 95
 மயிலை - மலலிகைவீசேடம், 267
 மரக்கலம், 44, 301.

மரக்காலாடல் - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று, இதன் உறுப்புகள் நான்கு, 37.

மரச்சோலை, 50

மாஞ்சோபறவை, 154

மாணத்தூனபம், 115

மரத்தாற் செய்தபாவை, 235

மரத்தாற் செய்தயானை, 39

மரப்பந்தா, 30

மரம் மாலையாகப்பூத்தல், 81

மரவகைகள், 40

மரவுரியுடை, 181

மராமம் = மரம் - வெண்கடம்பு, 40, 46, 209

மராட்டக்கம்மா, 212

மரீஇ, 152, 199

மருகன் - மருமான, வழித்தோன்றல், 51-2, 206, 275

மருங்கு - குலம், சமம், 146, 161, 188

மருத்துவரிருவா - செய்வவை, நியிரிவா, 16

மருத்துவன், 106

மருத்துவி - மருத்து கொடுப்பவன், 180

மருத்தின் நரம்பு, 65

மருத்தருவா, 59

மருதப்பன், 330

மருதம், 65

மருதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்த ஒருபாபபனி, 212-3, 248

மருநதிலகூற்றம் - பரிகார மிலலாதயமன், 279

மருநது, 35, 100, 123, 180, 256, 258, 308

மருநூப்பாககம் - காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் ஒருபகுதி, 13

மருள் - அறிவின்றி மயங்கியிருப்பது, உவமவுருபு, மயக்கம், 44, 110, 251, 304.

மருளப்பிழுகுழல், 42

மருளறுபுவ, 104

மருஉ, 200

மல்லதேவன் - பாணவம்சத்தற பிறந்த ஓரசன், இவனுக்கு ஜநதேக மல்லன்னென்றும் ஒரு பெயருண்டு, 207.

மல்லன்மா ஞாலத்துமக்கள், 138, 263.

மல்லிகைவிசேடம், 267

மலடி, 354

மலயம், 11

மலா, 51, 199

மலாகக்ணைமைநதன், 211

மலாககூந்தல், 111

மலாகநீர் மணடிலம், 66

மலாதலையுலகம், 138.

மலாதொடுத்தல், 21

மலாபபள்ளி, 97, 190

மலாபபாணம் ஐந்து - தாமரை, மா, அசோகம், முல்லை நீலமென்பன, 267.

மலாப்பொயகை, 117

மலாமண்டபம் - பூத்தொடுக்கு மண்டபம், 29.

மலாவனம், 44, 48

மலாணையாகிய சேககை, 47, 97

மலராற் செய்யப்படும அாசசனை, 94

மலை, 170, 179, 182, 188

மலைத்தல் - மாறுபடுதல், 152, 213, 254

மலைநாட்டு வழக்கு, 149

மலைநாடு, 231, 301

மலைபடுகடாம் - சங்கப் புலவர்களருளிச் செய்த பத்துப்பாட்டினுட்பத்தாவது. 583-அடிகளையுடைய அகவற்பாடால் அமைந்தது, மலையை யாளையாக உருவகித்து அதன்கட்பிறந் ஓர் சமையக்கடாமெனச் சிறப்பித்தமையின, இப்பாட்டு இப்பெயாபெற்றது, பரிசில் பெறுதற்குச் சமைந்த கூத்த நெருவனைப் பரிசில் பெற்ற நெருவன் பலகுன்றக் கோட்டத்துக்குச் செங்கண் மாததுவேள் நன்னன்செய நன்னனிட்டதே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நன்னனை இரணியமுட்டத்துப் பெருங் துள்ளர்ப் பெருங்குளக்கூர் பாடியது, கூத்தாராற்றுப்படை யெனவும் இது பெயாபெறும் இந்நில அந்நன்னது பலவகைச் சிறப்பும், நவீரமென்னுமலைபிற காரியுண்டிக் கடவுளென்னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளி

யிருக்கும் சிவபெருமானுடைய
மகிளையும் கூறப்படும் இதற்கு
ஆசிரியர் நச்சினாகுகினியர் எழு
திய உரையொன்றை, 46, 94,
109, 143-4, 152, 173, 286, 318
மலையாவறம், 335
மரலை, 39, 42, 51
மழுவாணெடியோன, 241
மழை, 49, 157, 185, 219, 241
மழைக்கண், 245
மழைமருமகம், 296.
மழை மாடங்கட்கு உவமை, 49
மழைவளங்கரத்தல், 127, 158, 237
மழைவளந்தரும் பத்தினிப் பெண்
டா, 163, 172-3, 243
மழைவளந்தருஉமழலோம்பாளன்,
57
மழைவளம், 128
மறகலிதேவன் - ஆசீவக மதகதோ
ருடைய கடவுள், 312, 313
மறலிதூல, 315
மறகூத்து - புறநாடகம் பற்றி
நனுள் ஒன்று, இதன் உறுப்பு
கள் ஐந்து, 37
மறக்கற்பு - சீறிய கற்பு கோபத்
தால் மதுரையை எரித்த கண்
ணிக் கற்பு இங்ஙனங்கூறப்படும்,
294
மறச்செவி, 106
மறஞ்செய வேலோன, 7
மறத்தல், 203, 291
மறந்தருதுன்பம், 228
மறப்பின் பாலா, 256
மறம், 254
மறலம் - விரோதிப்பான், 30
மறவணம் - பாவத்தன்மை, 25, 113
மறவா - வீரா, 13, 18, 304.
மறவி, 234
மறவிருள், 230, 238
மறவுரை, 106
மறன், 276
மறித்து - மீட்டு, 116
மறித்து, 44
மறு, 67
மறுகி - சுழன்று, 151
மறுகு, 37, 167, 211

மறுதலை, 258
மறுதலையாயினா, 52.
மறுபிறப்பாட்டி, 290
மறுபிறப்பு, 256, 260, 274
மறுமை, 35, 323
மறை - வேதம், 34
மறைஞான தேசிகர் - சிவஞான
சித்தியார் சுபக்கத்தின் உரை
யாசிரியர்களுள் ஒருவர், 307
மறைந்தவேடம், 227
மறைந்தாரு, 225
மறைநலில் அந்நணர், 34, 144
மறைநன்னூல், 147
மறைமுறை, 148
மறையோம்பாளன், 112 - 3
மறையோர், 155
மனப்பதை - உயிர்ப்பன்மைகள், 60,
251
மனபெருநனனாடு, 291
மனபெருமனீழை, 124
மனமதன், 282
மனமருங்கு - இராசகுலம், 241
மனமுறையெழுநாள், 244
மனற்பேயமகள், 91
மனற்பொதியில், 222, 227
மனநம்-ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாரு
யிருக்கும் மறத்தடி, 17, 74-5, 78,
152, 205, 219, 222, 235
மன்று, 65
மன்னகுமரன், 265
மன்னவனெப்படி மன்னுயிர்ப்படி
என்னும் பழமொழி, 291
மன்னுயிர், 85, 128, 140, 154,
158, 161-2, 164-5, 175-6,
230, 237-8, 291
மன்னுயிர் முதலவன், 147, 284
மன்னுயிர்முதலி, 341
மன்னுயிரோம்பும் ஆருயிர் முதல
வன், 155
மனக்கவறசி, 110
மனக்கினியன், 228
மனத்தால் நிருபித்தல், 322
மனத்திறநேனறும் பாவமுன்று -
காமம் வெகுளி மயக்க மென்பன
251, 273, 374
மனத்தின்குணம் மூன்று, 374

மனநடுக்குறுகும், 47.
 மனப்பாட்டறம், 132, 238
 மனம், 113, 264, 306, 314, 372
 மனமாசு, 106, 139, 230, 246
 மனமில்லாதிருக்கவும், அறமும்
 பாவமும் உண்டாகல, 33
 மனநிலையுமின அறமும் பாவ
 மும் சிறிதும் உளவாகா, 33
 மனமவாகுக்காயம், 202
 மனுவேந்தன - ஒரு சேமுன, 252
 மனுவடியலோகம், 373
 மனுவமிருதி - மனுவென்பவரால்
 அருளிச் செய்யப்பட்ட ஒரு நட
 தூல, 12 - அசுதியாயங்களுமும்
 2684 - சுலோகங்களுமும் உடை
 யது, மற்ற 17 - ஸம்ருதிகளி
 னுஞ் சிறந்தது, இதில் வாஞ்சு
 சிரம் தாமங்கனும் பிறவும் கூறப
 படும, இந்நூற்குக் குல்லாகப் பட்
 டியம், கோவிந்தராஜியட், மே
 தாநீதியம் முதலிய பல வியாக்கி
 யானவர்கள் உண்டென்று கூறு
 வா, இது மனுவதாம் சாஸ்திரமென
 நுவ கூறப்படும, 123, 142
 மனை-மனைவி, வீடு, 118, 177, 247
 மனைத்திறவாழ்க்கை, 333
 மனையரங்கம், 87.
 மனையறம், 243
 மனையுறைமகளிரா, 163
 மஹாநிரயம் - எட்டு நரகங்களுள்
 ஒன்று, 82
 மஹாபரஹமலோகம், 3
 மஹாபரஹமாகங்கள், 3, 40, 339.
 மஹாபதான சூத்திரம் - ஒரு பௌத
 ததூல, இந்நூற்புத்தசரிதம் கூறப்
 பட்டுள்ளதென்பா, 366
 மஹாட்சி - எணவகை நரகத்து
 ளொன்று, 82
 மஹாவீஹமநாத ஸூத்திரம் - ஒரு
 பௌத்ததூல, இதில் நூதாததே
 யமென்னும் பிரமாணத்தினால்
 கண்ணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,
 350
 மஹாஹஸ்திபதோபம் ஸூத்திரம் -
 மத்தியமரிகாய மென்னும்
 நூலின் பகுப்புக்களுள் ஒன்று.

இதிற பிரத்தியக்கக சிளிலக
 கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,
 350
 மா - எணவகை யெச்சத்துளொன்
 று இது விலங்கு வடிவமாகட்
 டிரப்பது, 103, 154, 177, 267,
 306
 மாககள், 76, 147, 174, 177, 185,
 196, 206, 215, 230
 மாகதா - இருக்கே, ததுவா, 330
 மாடலன், 208
 மாசாததுவான் - கோவலன் தருதை
 இவன் கோவலன் இறந்த
 தைக் கேள்வியுற்றுத் தன்கைய்
 லுள்ள பொருளனைத்தையும் தா
 னஞ்செய்துவிட்டுப் பௌத
 மதச்சார்பினையுத் துறவுபுணடு
 வஞ்சி நகரஞ் சென்று அவரு
 செய்தான், அறவணவடிக்கை
 காணுதற்குக் காஞ்சிநகரஞ் செல
 லுமபடி மணிமேகலையைச் சூ
 ணடினவன் இவனே, 333, 338
 340
 மாசு-குறறம், 67, 113
 மாடம், 47 - 8
 மாடலன் - தலையாலங்கானமெனலு
 ம ஊரிலிருந்த ஓர்ந்தணன், 333.
 மாடவீதி, 49
 மாண்பு, 239
 மாணிக்கச்சோதி, 32.
 மாணெழில் சிதைத்தல, 127
 மாததிரை - அளவு, 124, 308
 மாதங்கள் பன்னிரண்டு, 121
 மாதா, 27, 43, 218
 மாதவா - பௌத்தசங்கத்தாரா, 25
 35, 51, 58, 68, 165, 184, 186-
 7, 194, 219, 232, 252, 261,
 266, 270, 327
 மாதவன் 100, 113, 116, 133 - 6
 161 - 6, 168 - 9, 230, 278
 மாதவி - ஒரு நாடகக் கணிகை
 கோவலனுடைய காதற்பாத்தை
 யாயிருந்து மணிமேகலையைப்
 பெற்றாள் கோவலன் கொலை
 புண்டது கேட்டுத் துறந்து அற

அரும்பதமுதலியாவற்றின் அகராதி ௩௦௭

வணங்குகள் பால் சரமங்கிட்டு
அவருடன் காஞ்சிசென்று நோற
நிருந்தான். குருக்கத்தி, 4, 19-
20, 22, 27-8, 33, 40, 48-9,
87, 93, 95, 97, 111, 118,
132-3, 135, 141, 166-7, 186-
90, 205, 232, 237, 250, 265-
6, 270, 273, 289, 326, 339
344
மாதிரம் வளம்படல், 339
மாதுயரெவவம், 61, 113, 243
மாந்தா, 236
மாந்தி - உண்டு, 74, 192
மாரிலங்கொழுப்ப, 158
மாரிலம் வளம்படு, 139
மாபத்தி, 271
மாபெருங்கோயில், 240
மாபெருந்தவக்கொடி, 87
மாபெருந்தானை, 136
மாபெருந்துன்பம், 79
மாபெருந்தேயவம், 80, 91, 135
296
மாபெருந்தேவி, 259, 264, 266
மாபெருமபத்தினி, 24, 291
மாபெருமபத்திரம், 122, 131-2,
141-2, 161
மாமணி, 26
மாமணிவண்ணை, 208
மாமறைமாக்கள், 34, 149
மாமறையாட்டி, 148
மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின்
கூட்டத்தில் மதசத்தி பிறத்தல்,
323
மாயவிஞ்சை, 223
மாயன், 179
மாயாத்தி - கொள்தம்புத்தருடைய
தாய், 367
மாயித்தகருவளை, 192
மாயிருஞாலம், 155, 265
மாயை, 199
மாரச்சுனை, 77
மாபு, 144
மாபு - நற்குண நாயெயிலுக்களை
சீக்கித தீக்குணம் தீச்செயல்க
களை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு

தேவன், இவன் காமனென்றும்
கூறப்படுவான் இவனுக்கு அறு
வகைத்தேவலோகத்திலும் அதி
காரமுண்டு, 61, 124-5, 368
மாரன் மகளிர மூலா - காமம் போ
கம் பொன்றியின்மை, 368
மாரஜிதது - மாரனை வென்றவன்,
புத்தன், 368
மாராயம் - வேந்தனா செயயப்
படும சிறப்பு, 251.
மாரி, 152, 285
மாருதவேதன் - இந்திரவிழாச சே
வித்ததற்கு க காவிரிப்பூம்பட்டி
னம் வருகையிற சண்பை நகரத்
திற சுரமதியைக் கவாந்துகொ
ண்ட ஒரு விதகியாதான், 29-
30, 56, 69, 93
மால் - திருமால், 37, 71
மாலவரை, 15
மாலுமி - மீகாமன், 14
மாலு, 29, 65, 190, 203, 230-31
248
மாலுக்காரா, 330
மாவண்கிளவி - ஒரு சோழன், உத
யகுமரன் தந்தை, 8, 214-6,
266, 268, 277, 288, 340, 346
மாவலி - மகாபலி, 206
மாற்றம் - வாரத்தை, 19
மாற்றருங்கூற்றம், 279
மாறுகொண்டோராமன், 264
மான, 145, 211, 319
மானமறி - குட்டமான, பெண்மான,
262
மானமாலு, 109
மானறு - மயங்கி, 261
மாளுஜா - ஒரு புத்தஸ்தலம், 60,
125
மானிடயாக்கை, 132
மாணாதி - சிவராமன், 190
மிகப்பெருஞ்செல்வா, 73
மிகைநாலிலேன், 62
மிச்சில - மிகுதி, 151, 165
மிச்சை மேல், 191, 225, 373
மிடற்றப்பாடல், 210
மிடைதல், 300
மிருகேதிரன் - சகேதிரருள் ஒரு
வன், 316.
மிலைதல் - குவிதல், 31

மீனை - காவறகாடு, 329
 மிறைக்களச்சூதி 71.
 மின், 357
 மீட்சி, 304, 307, 351
 மீமாஞ்சம், 309
 மீமிச்சை, 99 119, 225
 மீச்சம்பு, 110
 மீளியாகவை, 71
 மீளுதல் - இல்லாமை 370
 மீன்கள், 164, 248
 மீன்விலைஞா, 329
 மீனறிகழுகொடியன், 223
 மீனத்தகவை, 122, 164
 மீனத்தடைசிலை, 122, 164
 முக்காலவுணாச்சி, 163
 முக்காழ், 38-9
 முக்குணம், 320
 முகம், 15 51
 முகில, 102, 110, 305-6
 முகிழ் = முகை - அருமபு, 11, 282
 முகுதல் - முகுதல், 347
 முச்சூதி, 331
 முச்சி - மயிராழி, 38 - 9
 முசுருதன் - சூரியசூலத்திற பிறந
 த ஒரு சக்கரவாததி, இவன் கா
 விரிப்பும் படமனத்திலிருந்து
 அரகாண்டவன், 13
 முட்டாவாழகை, 159
 முட்டெல் - குறைதல். வழுவுதல்,
 159, 172
 முட்டுப்பாடு, 35
 முட்டை, 310
 முட்டம் - வளைவு, 41, 96
 முட்டை - முறுக்கு, 171
 முடிபொருள், 249.
 முடிவெய்துகாறும் நனறே நினைந்
 தான், 60
 முடுக்கா - முடுக்குததெரு, 89
 முடைநாற்றம், 174
 முண்டகம், 91
 முத்தங்கோப்போரா, 210, 331
 முகநி, 105
 முத்திறமணி - புத்த தனம் சுவகவ
 கள், எந்தநற்குமம் செய்யினும்
 இவற்றை முமுமுறை வணங்க
 வேண்டுமென்பா, 66.
 முததீ, 243
 முதது, 51, 102, 212, 220.

முத்துச்சல்லி, 190
 முத்துத்தாமம், 17
 முத்துத் தூக்கு, 190
 முத்து வட்டம், 138.
 முத்துவினை கழனி, 96
 முத்தை முதலரி, 198, 203
 முதல் - அடி இடம், 14 16 19,
 50, 263, 305.
 முதலனுமானம், 305
 முதலுக்கேற்ற அடை, 300
 முதலேச்சாதி விசேடங்கள், 227
 முதறநுலையுடையங்கு, 91
 முதறபொது, 322
 முதனமாணக்கன், 239
 முதிதபாவனை - ஐந்து பாவனைகளுள்
 ஒன்று, 388
 முதியான், 227, 237.
 முதியோரா, 52, 75
 முதியோன் கோட்டம் 181, 201,
 205, 240
 முதிராக்கிளவ், 250
 முதிராததுன்பம், 66.
 முதுக்குடி, 15.
 முதுக்குறைநங்கை, 51
 முதுக்குறைமுதுமொழி, 200, 218,
 222
 முதுகுடி, 187
 முதுநலகு, 249
 முதுபேய், 78
 முதுமக்கட்டாழி - பிணங்களை
 யிட்டு மேலே கலிக்குஞ்சாடி
 பண்டைக் காலத்திற பிராயசு
 தால் முதிர்ந்தவர்கள் துன்ப
 மினறி யிருத்தற்கும ஆசீவ
 கா தவம் செய்தற்கும உப
 யோகிக்கப்பட்டு வந்த தாழி
 களும் இப்பெயரால் வழங்கி
 வந்தனவென்று பின்வருவன
 வற்றால் செரிசினந்து, "தாழி
 யிற பிணங்களுந் தலைப்படா
 வெறுநதலை, பாழியிற பிணங்
 களுந் துன்பபெழப் படுத்தியே"
 (தக்கயாகப்பராணி), "பதுமக்
 கடவுள் படைப்படையக்காதத,
 முதுமக்கட்டாழி முதலோன்"
 (குலோத்துங்க சோழனுலா),
 "ஒழிமரரி யொளிப்ப முதுமக்
 கட், சாடி வகுத்த தராபதியும்"

விக்கிரமசோழனால்) 'சிதத
மகிழந் தீனமறச செங்கோ னட
தந்நம், னுத்தமனென் றநநா
னயிர கொடுபோ காமையினு,
மொயதத முதியோகரு முத
மககட் சாடிபல. வைத்தருல
தீபகனே மன்னுவோ மனன
வோ" (திருவேங்காட்டிப் புரா
ணம்), 72.

முதுமக்கள், 52

முதுமறை, 149

முதுமறையநதணிரா, 34, 146

முதுமறையோன, 155

முதுமூதாட்டி, 79

முதுமை, 31, 51, 198

முதுமொழி, 200, 218, 222, 284

முதுவேனில, 121.

முநதைப்பிறப்பு, 108, 115

முநநீர், 44, 46, 170, 179

முநநூல், 144

முப்பத்துமூவா, 16

முமமணி, 366

முமமாரி, 15

மும பழைவணங்கல், 184, 184,

202, 366

முயல், 211

முயற்கோடு, 272, 308, 351, 373

முரசடிகருங்குலத்தோன, 15

முரசு, 18, 216

முரணை நெருவாமாத்தி, 366

முர்த்தல், 96, 200

முருகரு, 36, 198

முருகடவுள், 3, 4, 155

முருகசுச்சுவரி, 15

முருகு, 190, 211

முருங்கல், 16

முருகட்டிளகை, 91

முல்லை, 28, 15, 211

முல்லைப்பாட்டு - சங்கப் புலலா

கள அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டி

னுள் ஐந்தாவது, இது 103- அடி

கள யுடைய அகவற்பாவால்

அமைந்தது, பகைமேற சென்ற

தலைவன் வருமளவும் தலைவி

ஆற்றியிருந்தவிடத்து அவன்

வந்ததனைக்கண்டு தோழி முத

லியோராகிய வாயில்கள் தம்
முட் கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்துப் பொனவாணிக
னா மகனா பட்டத்தா பாடி
யது, 89, 95, 125, 200

முழநதூள், 37, 40

முழவு, 43, 77, 88-9, 244

முழுதம் பொயயினறுணாந்தோன,
279

முழுவல் - நீர்ப்பறவைவிசேடம், 98

முள்ளுமுருக்கமபூ, 77

முள்ளெயிறு, 192

முளிமுதிரசெங்கு, 221.

முளியயிர, 171, 187.

முளை, 51

முளைத்தல், 97

முளையெயிறு, 51

முற்பிறப்பு, 107, 131

முற்றல், 250.

முற்றவுணாந்த முதலவன், 68, 230

முற்றவுணாந்தோர், 213

முற்று, 123, 157, 161, 308

முற்றஞ்செவியானை, 213

முறித்தல் 44

முறைசெய்தல், 52, 252

முறைமை, 52, 234

முறையுளி, 134

முறைவண்ணொர், 201

முறையி, 121

முறையில், 96, 150.

முன்றுறை, 89

முன்னவா - புத்தன், 338

முன்னிலைப்பற - முன்னினருறை

நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு

போல கூறுதல், 191, 198

முன்னிலைப்பற, 17, 115

முன்னுல், 34, 295

முன்னுண்டேழே பின்னும் உறுவிப

பது, 315.

முனிசந்திரன் - மயானத்திலிருந்து

வருசெய்த ஒருமுனிவன், 74.

முனிதல், 130, 265

முனிவா எழுவா, 194.

முனிவருறைவிடம், 49, 186.

முனிவன், 163, 165, 182, 276.

முககு, 220

முகங்கில, 41, 64, 185, 219.

முகங்கை, 140

முக்தல்-மொய்ததல், 31, 33
 முஞ்சி - முகம், 324
 மூததல் 198.
 முததுவிளிதல், 177, 254
 மூதாட்டி, 220
 மூதானந்தம், 23
 மூனா, 4, 11, 29, 105, 191, 215, 219, 235
 மூப்பு, 31, 52, 254, 376
 மூடகன, 35
 மூசுத்ததல், 53
 மூதாசம், 357-8, 368
 மூரல், 192
 மூரிவாரசிலை, 206,
 மூலப்பகுதி, 319
 மூலம், 297
 மெயத்திறம் 12, 311
 மெயநடுகருதல், 111
 மெயப்பாடு, 111
 மெயப்பொருள், 324
 மெய்புறத்திடுதல், 32
 மெயப்பொய்ப்பொள், 296
 மெயமைக்கினவி, 296
 மெயபாகுக, 79
 மெயயுணர்வு, 324
 மெய்யுரை - நறகுணம் பந்தனு
 ளொன்று, 374
 மெய்யகையின்மை - உண்மையின்மை, 299
 மெய்வருத்தல், 202
 மெயவைத்தல், 78, 287
 மெலவனை, 97
 மெலிததுகு நெஞ்சினவிடா, 166.
 மெகம், 305, 366
 மெதங்கரா - பழைய புத்தாகளுள்
 ஒருவர், 309
 மெதந்தரபுராணம் - ஒரு தமிழ்ச்
 சான்றால், இது வைசயநதன்
 முகத்தசருக்க முதல் ஸ்ரீவிகாரச
 சருக்கவிறுதியாகிய 12-சருக்க
 தங்கனையுடையது இதன் கவித
 மந்தாகை 1106 தீர்த்தங்கரரிற்
 தன்னமூன்றாமவரான விமலதீர
 தங்கரருடைய கணதரர்களா
 ளுப மேரு மந்தரேனனும் இருவ
 ருடைய சரித்திரங்களை விரித
 து கூறுதல்பற்றி, இப்பெயர்

பெற்றதெனபா, இந்நூலாசிரி
 யா வாமனாசாரியா, இத்திறசைன
 மதக்கொள்கைகள் பல காணப்
 படு, 201, 118, 323
 மேருமலை - சக்கரவாளத்தின் ஈடு
 வேயுள்ள ஒருமலை சுமேருவெ
 ன்றும் கூறப்படும, 1, 74, 83,
 194
 மேலோரா-மேலிடத்துள்ளோரா, 15-
 6, 201
 மேற்பாலொருவன், 256
 மேவகாயணம் - மேடராசியிலே (சூரி
 யன்) செல்லுதல், 122
 மைத்திரம் - ஸகோகம், 387-9
 மைத்திரி = மைத்திரிபாவனை,
 387, 389
 மைத்திருள்கூடம், 139
 மைத்துன்ன, 102, 245-6, 248
 மைநது, 8
 மைச்சிணவிலுஞா, 329
 மையல், 20, 36, 193, 246, 261,
 308
 மையறுபடிவத்து மாதவா, 58
 மையூன், 215
 மைவிளக்கு, 154
 மொசித்தல் - உண்ணல், 215
 மொட்டருமலா, 195
 மொய்கொணமாககள், 215
 மொயம்பு, 241
 மொயம்மலா, 260
 மொழிப்பொய்த்தேதோ - பரதே
 சிகள், 13
 மோகம், 388.
 மோதிரந்தொடல், 258
 மோவாய, 36
 மௌனம், 177.
 யந்திரயானை, 167
 யந்திரவாவி, 30
 யமகம்-அபிதாமபிடகத்துள்ள பகுப
 புககளுள் ஒன்று, 299
 யவனத்தசசா, 212
 யவனதேசம், 212
 யாககை, 84, 53, 95, 105, 116,
 132, 175, 181, 198, 247, 271,
 280, 309, 372
 யாகசாலை, 144

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   நுகக

யாகததலைவன, 309
யாங்கனும், 211, 274
யாங்கனம், 8
யாங்குளா, 134
யாணா-புதுவருவாய, 185
யாததல, 221
யாபபுறை, 32, 243
யாபபு - உறுதி, கட்டு, 6, 32, 57,
206, 217, 235
யாமங்கொளபவா - நாழிகைக்கணக
கா, 89
யாமம், 87, 193, 251.
யாமலோகம், 3
யாய - தாய, 281.
யாவதம் - சிந்திதம், 24, 61, 137,
313
யாழ, 42, 83, 143, 187, 201
யாழக்கரணம் - யாழுகுருகியசெய
கை, 21.
யாழத்தண்டு, 47
யாழநாலவகை - பேரியாழ, மகர
யாழ, சகோடயாழ, செங்கோட
டியாழ, 17, 204
யாழப்பாணம், 119
யாழப்பாணா - பாணருள் ஒருவகை
யா, 330
யாழவரை, 200
யாழவாசினீ, 21
யாழாசிரியன் - வைணிகன். பரத
நூலுட கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரி
யருள் ஒருவன், 87
யாழினம், 187
யாழிழா-கந்தருவா, 65, 215, 243
யாற்றகட்கரை, 103.
யாணீ, 14, 39, 46, 89, 136, 196,
216, 262, 305, 6
யாணீக்குமுனப்புறையடித்தல. 45,
203
யாணீத்ததி - தணியாப்பசியுவிளை
விப்பதொருநாய, 7, 178 - 9,
182, 184, 214, 216, 220, 225
யாணீநிறை, 261.
யாணீப்பாகா, 45, 331
யாணீமதம் ஏழிலைப்பாலை மடரின
மணாவீசல, 204
யாணீ-தமவேங்கை மலரினமணம்
வீசுதல, 204
யாணீ யாழிறகு வயமாதல், 200

யாணீயையடக்குகருவிகள், 200
யாணீவீரா - அரசாககுரிய எண்பே
ராயத்துள் ஒருவகையா, 13
யாணீவேட்டம், 201.
யுகதி - சோததல, 327
யுத்தவீரன் - இராமன், 368
யுவராஜா - இளவரசன், 214
யுகி - யௌகந்தராயண னென்னுட
ஒரந்தணன், உதயன்னுடைய
மந்திரி, 167
யோகசித்தி, 365
யோகம் - யோககை, மருந்து, 37
யோகி, 105
யோசனீ, 104.
நுபாருபம், 359
நெளவம் - நரகமெட்டன்னுள்ளன
று, 82
வகிர, 181
வருளம் - மகிழ, 10.
வகை - விதம், 52
வகைவரிசெபபு. 48.
வங்கநாவி, 301
வங்கம் - கப்பல, 44, 46, 160-61
169 - 70, 172, 177, 233, 234
292, 346
வங்ககாசிகாவை, 225
வச்சிரககோட்டம் - வச்சிராயுத்த
குங்கையில இது முற்கால
த்திர காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலி
ருந்தது, 14, 64
வசி - மமை, 18, 158, 344
வசு - கவிங்கநாட்டுள்ள சிங்கபுரத
னத ஆண்ட ஓராரசன், 245
வசுக்களெண்மா, 16
வஞ்சக்களவி, 197
வஞ்சக்களவி, 188
வஞ்சபபுகழ்ச்சி, 287
வஞ்சம், 97, 167, 215, 255-6, 260
265
வஞ்சலிஞ்சையன், 69
வஞ்சிடசேரர்களுடைய இராசராஜர்
இஃது ஒருகொடியின் பெயரைய
பெற்றதென்பா 8, 16, 213, 234
274, 276, 289-90, 292-3, 300,
303, 325-6, 334-5, 338, 349
வஞ்சி நுண்ணிடை, 62
வஞ்சிமலா, 300

வஞ்சிமிலைதல், 213, 335.
 வஞ்சிமுற்றம், 288
 வஞ்சினம் - சபதம், 100, 189, 201-2
 வட்டங்குயினறு, 99
 வட்டணை - வாத்தலை, 88
 வட்டாடல் - ஒருவகை விளையாட்டு, அஃதாவது, உண்டையுருட்டல், 170
 வட்டிகை = வாத்திகை - எழுதுகோல், 21, 47
 வட்டு, 169-70
 வட்டுடை - முழநாளளவாக உடுக கும உடை, 37
 வடதுலா, 91, 110, 124
 வடமீன், 243
 வடமொழி, 92, 142, 200
 வடமொழியாட்டி-பாரப்பனி, 148
 வடமொழியாளா, 58
 வடிகாது - வடிகதகாது, 221
 வடித்தல் - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் கூட்டி யாழநரம்பை அக முழமுழ ஆராய்தல், பயிறுதல், 204, 331
 வடியாநா, 257
 வடிவு, 234
 வடிவுமறைத்தல், 205
 வடிவேற்கிள்ளி-ஒருசோழன், 288.
 வடிவேற்றடக்கைவானவன், 289
 வடு, 40, 184, 188 - 9
 வண்டு, 31, 42 - 3, 96, 188 - 9, 191, 195, 204
 வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாமல் வடிவை மட்டுங் கோட்டின் சித்திரம், 245
 வணக்கல், 213.
 வணக்குறுபாத்திரம், 135.
 வணிகன், 155
 வத்தநாட்டு வண்ணக்கம்மா, 212
 வத்தவன் - வதஸராஜனுசிய உதயணன், 167
 வதஸராஜன கதை, 167
 வதிதல், 89, 150, 152
 வந்தனை, 124, 184
 வம் - வா, 211
 வம்பகக்காட்டி, 159

வம்பப்பரத்தார், 88
 வம்பப்பரத்தை, 109
 வம்பமாககள், 37
 வம்பமாதா, 214
 வம்பலன் - அயலான், 223
 வயக்குற்றமண, 307
 வயந்தகருமரன், 167
 வயந்தச்சோலை, 30
 வயந்தமாலை - மாதவிதோழி, இவளைக் கூனியென்றும் கூறுவா, 4, 20, 22, 26-7, 49, 187
 வயலா - வீரா, 213
 வயனவகோடு - பாண்டிநாட்டுள்ள ஓரூர், ஆபுத்திரன் இந்த ஊரிலுள்ள பூதி யென்பவனுடைய வீட்டிலேதான்வளநாதன், இது வயனவன் கோட்டுனவும் வழங்கப்படும், 142 - 3
 வயா - வேடகைநோய், 223
 வயிச்சிரவண்ண - விச்சிரவமுனிவருடையபுத்திரன், குபேரன், 39
 வயிரம், 248, 313
 வயிறற்கம், 163
 வயிறறிதேம, 225
 வயிறு, 44, 130, 152, 179 - 80, 183, 292
 வயிறுகாயபெருமபசி, 130
 வாதத்தித்தல், 357
 வரகு-எணவகைக்கூலத்துளொன்று, 9, 330
 வரங்குடித்தல், 199
 வரம்பிலறிவன், 312.
 வரம்பினறிப்பெருகியகாமம், 196
 வரலாறு, 135
 வரவு - வரலாறு, 84
 வராகமிசிரா-முற்காலத்திருந்த பிரவிர்த்த ஜயெளதிஷிகா, விகிராமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திருந்த கவி நவரத்தினங்களுள் ஒருவா, 122.
 வரி-கீற்று, வரிப்பாட்டு, 207
 வரிககோலம், 37
 வரிச்செப்பு, 48.
 வருணம், 71, 210
 வருநதுதயா, 161, 232
 வருபொருள், 230

வருஉ - வருது, 230
 வருஉம, 181
 வரைப்பு - எல்லை, 328.
 வரையாள் - சியதியிலலாள், 261
 வல்லாங்கு, 257
 வல்லிருள், 69, 152, 161.
 வல்லெயிறு, 14
 வலவினை, 231-2, 259
 வலம்புரிச்சங்கும, 94
 வலமுறை மும்முறை வருதனைசெய
 தல், 184
 வலித்தல் - நினைத்தல், 90, 235
 வலையிடைப்பட்டமான, 145
 வழக்காட்டு - ஊடல், 281
 வழக்கு, 12, 108, 311
 வழக்கு ஆறு, 371, 382
 வழக்கு இருவகை, 9
 வழங்கல் - கொடுத்தல், செல்லல்,
 170, 295
 வழி, 47, 252, 283
 வழித்தோன்றல், 52, 206
 வழிப்படாதல், 65
 வழிப்பொருள், 385
 வழிபடுதெய்வம், 143
 வழிமுறைத்தோற்றம், 377
 வழி, 76.
 வருத்தத்தல், 35.
 வருநீர், 220
 வருவறுதெய்வம், 131
 வருவறுமற்றன், 235
 வருவாய், 182
 வள்ளி, 125
 வள்ளைத்தாள, 221
 வளஞ்சரக்கென் வாழத்தல், 158
 வளந்தலை மயங்கல், 340
 வளிகலன் வளவல், 170
 வளவலங்கொட்கும், 139
 வீளை, 37, 52, 190, 223, 330
 வீளை இய, 83.
 வீளைந்த யாக்கை, 155
 வீளையசந்தரம் - தடமித்தனென
 னும அரசனது பட்டத்து யானை,
 45.
 வீளையோள், 115.
 வீளை வண்ண - நாகநாட்டரசன்,
 வாசமயிலையின் கணவன்; பீலி
 வீளையின் தந்தை, 268, 346
 வற்கடம், 153, 166

வற்கலை, 181
 வறபம் - வண்மை, 312-3
 வறங்குடறல், 153
 வறந்தலையுலகம், 108.
 வறம் - வறுமை, 85
 வறனோடுலகு, 165, 237
 வறுமழுத்திறகரும் வண்டு, 196
 வறுமொழியாளா, 88
 வன்னிமன்றம், 74
 வலிவட்டா - ஒரு முனிவா, 149
 வாக்கின்குணம் நான்கு, 374
 வாக்கின் மடத்தை - சிந்தாதேவி,
 151
 வாகை - வெற்றி, 268
 வாகை மன்றம், 74
 வாகைமலைத்தல், 301
 வாங்கா நெஞ்சு, 245
 வாங்குநா - வாங்குவோர், 123
 வாசந்தவை - இராசமாதேவி முத
 லியோராகு மனத்துன்பமுண
 டானபொழுது பல நீதிமொழி
 கள் கூறி அதனைப் போக்கிய
 வள், 253, 255
 வாசமயிலை - வீளைவண்ண மனைவி,
 151
 வாசவா-பஞ்சவாசம் விற்பா, 321
 வாசவன் விழாக்காள, 269
 வாசினை - வாசித்தல், 21
 வாட்டிறற் குருசில, 194, 198
 வாடாத மலாமாலை, 31
 வாடுபெரியுழந்து, 182
 வாணன் - பாஞ்சுரன், 67
 வாணிகமரபு, 246
 வாணிகா, 170, 172
 வாமன் - புத்தன், அழகியவனென
 தபடி, 31, 66, 368, 373
 வாமனை, 206
 வாய் - உண்மை, 102, 232, 235
 வாயப்பறை, 279
 வாயபுதைத்தல், 111.
 வாயமை நான்கு, 25-6, 115, 131,
 135, 217, 302, 337, 371
 வாயமொழி, 126, 232, 373
 வாய்வதாக, 182, 238.
 வாயவான், 191, 251, 300
 வாயவாளாமை - பேசாதிருத்தல்,
 நால்வகை வினா விடைகளுள்
 ஒன்று, 371, 386-7.

வாயாகின்று, 341
வாயில், 223, 237, 240, 252, 271,
304, 306, 370, 372, 374, 377
வாயில் இரண்டு, 395
வாயில்கள் ஆறு, 375
வாயில்களொன்பது, 388
வாயில் காவலாளர் வீதி, 329
வாயிலுக்கிசைத்தல், 213
வாயுசந்தானம் - நால்வகைச் சந்தா
னங்களுள் ஒன்று, அது காற
றைப்போன்ற தொடர்ச்சி, 371
வாயெடுத்ததைத்தல், 291
வாக்கழல், 57,
வாசிசிலை, 206
வாரணம் - கோழி, யானை, 94
வாரணசிவ்வாரணஸி-காசி இது
வாரணவாசியெனவும் வழங்கும்,
142, 148
வாராகம் - வேதாங்கமாகிய கணித
தூல வகைகளுள் ஒன்று. வராக
மிகுரென்பவாற செய்யப்பட்ட
தாதலின் இப்பெயர் பெற்றது,
310
வாலவெண்கண்ணம், 43
வாலொளி, 180
வாழிய வியங்கோள, 4
வாள, 229, 231, 254, 260, 265
வாளம் - ஒருவகை அரம், 330
வானபிறைக்கோடு, 203
வானபுனை, 192
வானபெருஞ்செல்வம், 248
வானபொருள், 248
வானமீகராமாயணம், 225
வானநற் கற்பு, 168, 248
வானதோப்பாகன, 223
வானத்தமீனிணம் பலவறம், 248
வானத்தவாழ்வாரே வனகணவா,
156
வானம் - ஆகாயம், மழை, மேகம்,
215, 220, 225
வானம் பொய்யாது, 139, 288
வானவா பெருந்தகை, 128
வானவாழ்க்கையா, 220
வானாழிந்தோன, 111.
வானாடெழுதல், 131, 182
வானோதலைவி, 154, 200
வானோருண்டொழியிச்சில, 165

விக்கிரமாதிதன - பாணவம்சத்
திற்பிறந்த ஓரசன் பிரபுமேரு
தேவனுடைய புத்திரன், 122,
207
விகாரம், 166, 187, 195, 218, 255,
266, 294, 298, 320, 332
விகுதி=விருதி, 104, 370
விசசாதரன், 217
விசசாதரி, 178
விசசை, 52, 218
விசயபாகு - பாணவம்சத்திற் பிறந்த
ஓரசன் புகழ்விப்பவா கண்ட
னென்ற இரண்டாம் விசயாநித்த
னுடைய புத்திரன், -கிருஷ்ண
ராஜனென்ற அரசனுக்குரியன்,
207
விசயன் - அருச்சுனன், ஆரியநாட
டரசருளொருவன் 39, 301
விசயாதித்தன், 207
விசாகம் - ஒருநட்சத்திரம், 121-2
விசாகை - ஒருவண் கமாத், மரண
பரியாதம் விவாகமின்றிக் கன
னிமாடத்திலிருந்த காலங்கழித்
தவன், 245-8
விசித்திரன் - ஆரியவரசர்களுள் ஒரு
வன், 301
விசிபிணிமுழவு, 244
விசத்திமாக்கம்-நடுமாக்கம், 87,
111, 381
விசம்பு, 67, 103, 268
விசவாமிதசா முனிவா, 127-8.
விசேடவாதி, 322
விஞ்சை, 86, 97, 199, 225-6
விஞ்சைப் பாதத்திரம், 131
விஞ்சைமகள், 169, 215, 222, 251
விஞ்சைமாநகர், 168
விஞ்சையன் - வித்தியாதரன், 29-
30, 41, 56, 69, 180, 182-3, 219,
223 - 4, 226 - 9, 251 - 2, 260,
265.
விஞ்ஞானத்திற் காமபீஜம் அடங்கிய
ருத்தல், 385
விஞ்ஞானஸகந்தம் - ஐந்துஸகந்தந்
களுள் ஒன்று, 287, 385.
விஞ்ஞானஞ்ஞானதிரயாதன லோகம்,
3

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. டுகடு

விட்டேற்றாளா - இகழ்ந்து கடுஞ்
சொற சொல்லுவோர், 158
விட்டேற்றி, 159
விடநாகம் 307
விடா, 154, 166
விடாச்சிலை பொறித்தவேந்தன் - வ
ரு சேரன் இமயவரம்பன் நெடு
ஞ்சேரலாதனெனவும் கூறப்படு
வன், கோவலனுக்கு ஒன்பது
தலைமுறை முன்னோனாகிய கோ
வலனுக்குக் காதற்பாங்கன, 336
விடாஅ, 154
விடியல்வருணனை, 94
விடியல்வேலை, 230
விடைய - விடத்தறப்பொருட்டு, 167
விடுகதை, 214
விடுகோல, 221
விடும, 120
விடுவதற்குநான்கு, 387
விதக்கம், 212.
விதக்கா, 41, 202
விததல, 130
வித்தியவித்து, 344
வித்தியாதரவருக்கு, 180
வித்தியாமண்டபம், 18
வித்தினவிளைவு, 344
வித்து, 113, 226, 344
விதானம் - மேற்கட்டி, 190, 212
விதிமாணடி, 99
விதுப்புறுநெஞ்சு, 186
விந்தாகழிகை ரு தெய்வப்பெண்,
விந்தமலையினமேல் யாரே னுஞ்
செல்லுவாராயின, அவரைச் சா
யையாலிழுத்துத் தனவயிறறிலிடு
பவன், 225
விந்தாசனி, 225
விந்தை - தூக்கை, 37
விந்தம் - ஓர் இராசகுமாரன், 155
விநாகி, 354
விபக்கம், 351, 353
விபக்க வியாபி, 355b
விபக்கைகதேசவிருத்தி, 356 - 7
விபங்கத்தின் பகுதி இரண்டு, 299
விபச்சித் - பழையபுத்தாக்குள்ள ஒரு
வா, 369

விபரீதம் - ஒன்றைமற்றொன்றாகவே
நினைப்பது, 304, 313, 358, 362
விபரீதவெதிரேகம் 360 364
விபரீதாநுபவம், 360, 362
விபவம், 155
விமபசாரகதை - ஒருதமிழ்ப்பெளத
தநூல், இது கௌதம புத்தரு
டைய மாணுக்காக்களுள் ஒருவனும்
இராஜக்கிருகநகரத்தாரசனுமாகிய
பிம்பஸாரன் எனப்பெறுடைய
சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவ
தொரு காப்பியமென்று மட்டும்
தெரிகின்றது, இதைப்பற்றிய
வேறொரு வரலாறும் தெரிய
வில்லை, 367
விமபி - பொருமி, 258.
விமானம், 69
விமானவஸது, 299
வியங்கோள, 241-2
வியந்தரேந்திரா முப்பத்திருவா -
வியந்தரலோக வாஸிகள், இவ
ரால் சதேந்திரவகையைச் சாரா
தவர்கள், 316
வியப்பு, 206
வியபிச்சரியாமை, 231
வியா - வேலை, 189
வியவகாரத்தை, 375
வியாகரணம், 310
வியாசபாரதம், 194
வியாசா - பிரமாணவாத நூலாசிரி
யாக்குள்ள ஒருவா, இவா கொண்
ட பிரமாணம் பத்து, 303
வியாபயம், 362
வியாபகம், 362
விரதம், 116, 182, 197, 246
விரதயாககையா, 74
விரதிகள், 33
விரலுதைத்தவெம்மை, 88
விராடநகரம், 205
விராடன, 39
விராயமலாக கூந்தல், 111, 231
விராவுற்றன, 247
விரிகத்தாச செலவன், 138
விரிசிறைப்பரவை, 98
விரிஞ்சி, 147

விருச்சிகன - பொதியின் மலைச்
சாரலில தவளுசெய்து கொண்டி
ருந்த ஒரு முனிவா, காயசண்டி
கையைச் சபித்தவா, 181-2, 219
விருத்தம், 355, 358
விருத்தாட்டயாதல, 75
விருத்திதபாவை, 192
விருப்புவெறுப்பிலலாமை, 388.
விருஷபதீபத்தவகராபுராணம் - சை
ன நூலாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின்
பகுப்பினுள்ளொன்று, 155.
விருஷபா-பழைய புத்தகங்களுள்
ஒவா, 369
விரா, 45
விரைகுடைதல, 210
விரைநீர், 326
விரைப்பூம் பந்தா, 208
விரைப்பூம் பள்ளி, 83
விரைபாரிசெருந்தோ, 196
விரைமரக்கா, 332
விரைமரம், 96, 177
விரைமலா, 108
விரைமலாத தாமரை, 43, 172
விரைவன்ன-விரைபவன், 347
வில, 50, 145, 194
விலங்கரம், 330
விலங்கு - குறுக்கு, மீருகம், 114,
147, 154, 177, 221, 226, 272-
3, 278, 313, 344, 373-4, 379
விலாவிற நககு, 156
விலோதம-துகிறகொடி விசேடம்,
17
விலோதனம், 54
விழவணிமூதூர், 215
விழவு, 38, 89, 114, 343
விழாக்காலகோள், 39
விழாக்கோள், 12-3, 214, 289
விழாமூரசு, 14
விழாவணிவிருமபல, 62
விழித்தல-உயிராவாழ்தல, 253.
விழுச்சா, 11, 213
விழுத்தகை, 205
விழுத்ததுணை, 248
விழித்திக்குப்பை, 177
விழுப்பெருஞ் செலவம், 246
விழுமக்கிளவி, 98, 223
விழுமம் - வருத்தம், 38, 182, 229.
விழையாவுள்ள, 220.

விழைவினகூட்டம், 379
விளரி, 204
விளாக்கொண்டுமுதல், 96
விளாமரம், 74
விளி, 49, 97, 102, 124, 136, 141,
154, 157, 166, 201, 229-30, 259
261, 266, 295
விளிதல் - இறத்தல, 135, 223 - 9,
265
விளிப்பது - பாடுவது, 43
விளிப்பு-அழைத்தல, ஒசை, 82, 45,
73, 78, 334.
விளையாமழலை, 51
விளையுள், 123
விளைவு - விளைநிலம், 52
விற்புருவம், 220
விற்பொறி, 323, 335
விறலவில், 220
வினயதரும் வகை, 366
வினய பிடகம், 299
வினாது, 134
வினாவிடைநான்கு, 371, 386
வினாவின விடுத்தல - நால்கைவினா
விடைகளுள் ஒன்று, 371, 386-7
வினை-கனமம், போர், 52, 261, 380
வினை இரண்டி, 113, 296, 373
வினைத்தொகை, 17, 139, 10, 158,
165, 196, 239
வினையபயன், 179, 217, 219, 272-3,
370, 372-3
வினையுருத்தல, 99, 135 - 6, 180,
228, 259
வினையெச்சமுற்று, 110.
விஜ்ஞானம் - உணர்வு, 369, 372,
375-6
விஷ்ணுமாயை, 10
விஷயசம்பந்தம், 372
விஷுவத்தினம், 122
வி, 209
விங்குபிணி, 44, 46
விங்குமாணசெருத்தல, 65
விட்டியது, 260
விட்டியலடி, 319,
விடு - விடுத்தல, 8, 121, 195, 241,
315, 379
வினை, 47, 201, 209
வியாவிழுச்சா, 218, 249.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   நுகள்

வீரசோழியம் - தமிழிலக்கணதூல
 களுளொன்று, இதில் எழுத்துச
 சொற் பொருள் யாப்பு அட்சி
 யென்னும் ஐந்திலக்கண விதிக
 ளும் கூறப்பட்டுள்ளன, இந்நூ
 லாசிரியர் பௌத்த சமயத்தின்
 ராகிய பொன்பற்றியூர்ப் புத்தமி
 ததிரனா, அவர்காலத்து அரசா
 ண்ட வீரசோழனென்னும் அரசு
 சனபெயராற் செய்யப்பட்டமை
 யின் இப்பெயர் பெற்றது, இதி
 லுள்ள கவித்துறைகள்-181 இ
 தற்குப் பெருந் தேவனா ரன்பவ
 ரால் உரை செய்யப்பட்டுள்ளது,
 60, 63, 100, 113, 125-6, 235,
 297, 341, 365, 367-8, 373
 வீரவளை, 209
 வீரியபாரமிதை - வீரியம் நிறைந்
 தல் தசபாரமிதையு ளொன்று,
 297, 348
 வீரை - இலக்குமி தாரையென்பவ
 ரிற் சகோதரி, துச்சயன் மனை
 வி, மதுமயக்கத்தால யானையின்
 முன்னே சென்று உயிரை விட்
 டவள சுதமத்யாகப் பிறந்தவள
 இவளே 113, 132 134-6, 262
 வீவிலவம்பசி, 169
 வீழகதி, 271
 வீழத்தனை, 88
 வீழதுயர், 80
 வீழபு-சுள்ளி (ஆகுபெயர்), 36
 வீற்றிருந்து - கவலையினறியிருந்து,
 281
 வீற்றுவீற்றுக, 385
 வெண்கல, 230, 273 374
 வெகுளி, 111, 114, 203, 222, 224,
 228, 231, 273
 வெங்குணை - விருப்பத்தைச்செய்யும்
 அமுது, 51
 வெங்குதா - குடியின, 31
 வெங்குதிரமையம், 111
 வெங்குள், 174
 வெட்டி, 40
 வெட்டபாலை விசேடம், 41
 வெண்கடம்பமரம், 40, 209
 வெண்கலக்கண்ணா, 329
 வெண்களம், 112
 வெண்கிறுகடுகு, 38, 90

வெண்குதை, 38, 69, 212, 290
 வெண்குரைதந்தவமுது, 165
 வெண்ணீறு, 36
 வெண்ணெய்க்குன்று, 222
 வெண்பலியரங்கம், 77
 வெண்பிறப்பு, 814.
 வெணமணல, 117, 220
 வெதிரம் - மூங்கில், 41
 வெதிரேகம், 352, 360, 364
 வெதுப்பல் - சுட்டல், 27, 41
 வெந்துருவெண்களம், 112
 வெந்துயரிடுமறை, 27
 வெந்துறுபொன், 274
 வெப்பம் பொறுத்தல், 336
 வெயதுயிரத்தல், 144, 186, 206,
 228
 வெயயோன், 302
 வெய்யீறு, 77
 வெருவருசெலவு, 203
 வெருஉ-அச்சம், 144.
 வெருஉப்பகை = வெருஉமபகை
 114, 139, 144
 வெருஉப்பறை, 203
 வெவவினை, 135, 228, 261
 வெவயுரை, 279.
 வெள்ளி, 64, 67, 180 308, 329
 வெள்ளிடை, 69, 75, 351
 வெள்ளிமுனைத்த நாளிருள், 145
 வெள்ளியுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள்
 ஒன்று, 223
 வெள்ளி - பாடை, விளாமரம்,
 74-5
 வெள்ளிவீதியார் - கடைச்சங்கப்புல
 வருள் ஒருவர், 311
 வெள்ளிவெண்குடம் மதிக்கு உவ
 மம், 67
 வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கி நூற்
 செய்த காதணி, 36, 64
 வெள்ளினமனறம், 71
 வெள்ளிப்புப்பகருநா, 329
 வெள்ளெடசாந்து - வெள்ளிய எள்
 ளாலாகிய விழுது, 24
 வெள்ளென்புணங்கல், 174
 வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலலாத
 கூட்டம், 156
 வெள்ளைமகள், 156
 வெறி - ஆடு, 221
 வெறுமபை, 221.

வென் - வெற்றி, 227.
 வெனவேற்கிள்ளி - ஒரு சோழன், 346
 வேகவெந்தீ நாகம், 222, 224
 வேங்கை - ஒருமரவிசேடம், 41.
 வேசையரில் குடிககுறறப்பட்டாரு கஞ்ச செய்யும் தண்டனை, 184
 வேட்கோவா-சூயவா, 329
 வேட்டம் வாயத்தல், 201.
 வேட்டுவா, 145, 262
 வேணவா, 2, 332
 வேணு, 200
 வேதத்தவையா, 337.
 வேத்தியல் - அரசாக்காடு கூடது 20
 வேதம், 142, 144
 வேதம்செய்யாமொழி, 321
 வேதவாதி, 310 - 11
 வேதவிதி, 148
 வேதவியாதன, 303.
 வேதனை - நுகாச்சி, பன்னிருநிதானத்தாள் ஒன்று, 369, 372, 381
 வேதாங்கம், 142, 144
 வேதாளிகா, 330 - 31
 வேதிகை - திண்ணை, 17, 190, 209
 வேந்தா முனையிடம், 98
 வேந்தன் - இந்திரன், 210
 வேப்பிலை, 90
 வேயகரிகானம், 185
 வேயங்குழல், 42, 210
 வேயதல், 212, 295,
 வேல், 192, 204, 241, 268
 வேலூர் - நல்லயக்கோட்டுன்னப்பன் முன்னா ஆண்ட ஊர் இதன் வரலாறு சிறுபாற்றறுப பட்டையால் விளங்கும், 207
 வேலை - பொழுது, 230.
 வேலைக்கடல், 307
 வேழம்பா-கழைக்கடத்தா, 158
 வேழம் வேட்டுமும் வெம்புலி, வேள், 51 [223]
 வேளவி, 144, 179
 வேளைவெந்தை - வெந்தவேளைக்கீரை, 24
 வேற்றுமைநயம், 371, 385
 வேற்றுருவம், 242, 260, 300.
 வேற்றுருவெய்தலிக்கும் மந்திரம், 225, 257, 300

வேற்றுண, 159
 வேற்றோணி, 136
 வேறும - வெல்லுவேம், 201
 வைகறைப்பொழுது - இரவிற்கடையாமம், 223, 230
 வைகாசி, 122
 வைகிருள், 223
 வைசுவசேவம் - ஒருயஜ்ஞம், 128
 வைசாக சூத்த பௌரணிமை - இக் கெளசம்முத்தா பிறந்தாரென்றும் அவா ஞானம் பெற்றதினம் இதுவே யென்றவகூறுவா, 115, 121, 161
 வைசியா பெறும்பட்டம், 47-8
 வைசேடகம், 309, 320
 வைசேடிகவாதம், 321-2
 வைசேடிகவாதி, 322
 வைசேடிகன், 354
 வைணவவாதி, 310
 வைத்தியம், 106
 வைத்தனமியதிட்டாந்தம், 351, 353 362
 வைத்தனமியதிட்டாந்தவாபாசம் ஐந்துவகை, 360
 வைதாளியாடுவா, 330
 வைதிகச்சொல் - வேதத்திலுள்ள பதங்கள், 310
 வைதிகமாரகம், 303.
 வைராக்கியமாரகம், 113
 வைரி-வைரமுடையபகை, 124
 ஜயெளதிஷம் - கணிதஸகந்தம், ஜாதகஸகந்தம், ஹோராஸகந்தம் மெனமுன்றுவகைப்படும், வேதத்திற்கு உபயோகமானது கணிதஸகந்தம் ஒன்றே, 122
 ஜயெளதிஷிகா - சோதிடா, 122
 ஜகதேகமல்லன், 207
 ஜயதேவா - கீதகோவிந்தமென்னும் நூல் இயற்றியவா, 61.
 ஜயந்தவாமன - பாணவம்சத்திற பிறந்த ஓரசரன், இவன் ஆந்திர தேசத்திற்கு மேற்குள்ள நாட்டை ஆண்டவன், 207
 ஜலதாரை - நாதொடாந்த போகும் வழி, 326, 388.
 ஜனம், 269.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   ருக்க

ஜாதகம் - ஸுததிரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புகளுள் ஒன்று, 105, 125-6, 299

ஜினையம், 34

ஜீமூதவாகனன் - நாகாநந்தமென்னும் வடமொழி நாடகக் கதாநாயகன், 126

ஸ்ரீதேயத்தினிலக்கணம், 350

ஸ்ராவகன் - தரும கேட்பவன், புத்தர்களில் துறவிகளு உரியபெயராகவும் வழங்குகின்றது, 239

ஸ்ரீபிராணம்-ஒரு சைனதூல இடில் விநடிபா முதல் ஸ்ரீவாததமானா இறுதியாகவுள்ள 24-ராததவகராகளுடைய சரித்சிரவங்கள் மிகவும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன, மணிப பிரவாள நடையாக உள்ளது, இக்காலத்து வழங்காத பறபல தமிழ்ச சொற்கள் இதிற காணப்படும் இந்நூலைச் சைனா தினநடேதாரும் பூசித்துப் பாராயணஞ் செய்து வருவா, 7, 155

ஸ்ரீமல்லநாதஸூரி - சிறந்த வடமொழியின் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவா இவா ரகுவம்சர், குமாரஸம்பஹம், மேகஸந்தேசம், ராகம், கிராதாராஜஸூன்யம், ஸைஷதம், பட்டிகாவய முதலிய நூல்களுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்திருப்பதாகக் கூறுகின்றனா, 348

ஸ்ரீலக்ஷணபாவனை - அசுப்பாவனை, 389

ஸ்ரீஹாஷகவி - இப்பெயர் பெற்ற வடமொழிப் பண்டிதர் ஒருவருள் ஒருவா நாகானந்தமென்னும் நூலையியற்றிய ஓரசர், மற்றொருவா ஸைஷ நூலாசிரியா, 126, 348

ஷடகதி - அறுவகைப் பிறப்பு, அவை மக்களவகை முதலியன, 373 [372, 375]

ஷடாயதனம் - ஆறுவாயில், 369

ஸகந்தம் - கூட்டம், தூண், 71, 371

ஸதவிரா - உத்தமபிஷேகங்கள், கௌதமபுத்தருடைய உத்தம மாணககர்களுக்கு ஸ்ராவகரென

பது பெயராக இருந்ததென்றும், அவர்களுக்குப் பிற்காலத்துஸதவிரரென்பது பெயராயிறென்றும் கூறுகின்றனா, 299

ஸதேரகாலை - ஸுததிரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புகளுள் ஒன்று, 299

ஸதேரா-ஸதவிரா, 299

ஸதேரீகாலை - ஸுததிரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புகளுள் ஒன்று, 299

ஸ்பரிசம் - ஊறு, பன்னிருநிதானங்களுள் ஒன்று, 369, 372

ஸ்ரோதஸ - பிரவாகம், 81

ஸ்ரோதாபத்தித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் முதலாவது, இது 24-பகுப்பையுடையது, 81

ஸவபாவலிங்கம் - இயல்பு, பத்துப் பிரமாணங்களுள் ஒன்று, 303

ஸவயம்பு, 322

ஸவாகாதேவி - அக்கினிதேவனமனைவி, அவனுடைய வேட்கையைத் தீர்த்ததற்கு ஏழுமுனிவர்களின் பத்தினி வடிவத்தைத் தனித்தனி எடுத்தவள், 194

ஸகஸாராசக்கரரேகை - கௌதமபுத்தருடைய காலிலிருந்ததென்று புத்தசரித்சிரம கூருநிற்கும், 63

ஸகாமலோகங்கள், 3

ஸ கிருதாகாமித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் இரண்டாவது இது 12-பகுப்புகளையுடையது, 81

ஸங்கம் சரணம் கச்சாமி - ஒருமச்சரம், ஸங்கத்தை அடைக்கலமாக அடைக்கிறெனப்பது இன்னபொருள், 369

ஸஞ்சீவனம் - எணவகைக்கத்தாள் ஒன்று, 82

ஸத்தியசதுஷ்டயம் - சத்தியங்கள் நான்கு, 302, 366, 381

ஸததுவம், 322

ஸந்தானம் நான்கு, 374

ஸாராதனம் - எப்போது 'ருப்பது, 110

ஸப்தரிஷிகள், 194

ஸம்பிரதாபனம் - எண்வகை நரகத்
துள் ஒன்று, 82
ஸம்மியக்கருமம், 381.
ஸம்மியக்கிராஷ்டி, 381.
ஸம்மியக்கவாகு, 381
ஸம்மியக்கவியாயாமம், 381
ஸம்மியக்கஸமிருதி, 381
ஸம்மியக்கஸங்கற்பம், 381
ஸம்மியக்கஸமாதி, 381
ஸம்மியக்கஜீவம், 381
ஸம்மியக்கதிரியம் - ஸூத்திரபிட
கத்தின பேருறுபுகளுள் ஒன்று,
299
ஸம்மியக்கஸங்கற்பம், 382
ஸம்ஸகாரம் - செய்கை, பன்னிரு
ரிதானத்து ளொன்று, 369.
ஸம்ஸுதம் - எண்வகை நரகத்துள்
ஒன்று, இஃது அவீசியென்றும்
கூறப்படும், 82
ஸம்ஸுதி - கூட்டம், 319
ஸம்ஸுதி புத்தா, 369
ஸம்ஸுதி - புத்தன், 279, 366
ஸம்ஸுதி தேவி, 6
ஸம்ஸுதிக்கம் - ஒரு பௌத்த
தூல, 366
ஸுத்தாந்தகௌமுதி-ஒரு வடமொ
ழி வியாகரண கிரந்தம், பட
டோஜிதீகித ரொனபவராற் செய
யப்பட்டது, 148
ஸுத்தாராததா - பழைய புத்தாக்கு
ள் ஒருவா, 366 - 7, 369
ஸுத்தி - கைகூடுதல், 299

ஸுத்தியை - ஓரர்க்கி, 225.
ஸுத்தாசலோகம், 3.
ஸுத்தாசலோகம், 3
ஸுத்தேதா, 369
ஸுத்தேதா, 369.
ஸூத்திரதருமவகை, 360.
ஸூத்திரநிபாதம், 299
ஸூத்திரநிபாதம் - பௌத்தாகமம்
மூன்றனுள் இரண்டாவது, 399
ஸூதுமான இரத்தினுடைய வச
கிராயுத்தத்தற்கும் அஞ்ஞாத வ
னுடையவன, ஹனு - கன
னத்தின் மேலுள்ளமேடு, 225
ஸூதுப்பவதருமம் - காரணத்தி
லிருந்து உண்டாதற்றனைமை.
“ ஏதாமா ஸூதுப்பவா ஸூ
துமதோஷம் கதாகத் ஆஹதே
ஷாமயோ நிரோத ஏவமவாதி
மஹா பூர்மண ” எனலுரு
கலோகத்தாற் புத்தனைப் பண
டைக்காலத்திற் பௌத்தா துதி
த்து வந்தார்களென்று தெரிகி
றது, 27
ஸூணிகத்தின் இலக்கணம், 318
ஸூமாபாரமீதை - ஸூமைபூரித்தல்,
தசபாரமீதையுள்ளொன்று, 297
ஸூத்திரகரிகாயம், 299
ஸூத்திரகபாடம், 299
ஸூலவாககம் - வினயபிடகத்தி
ன் சிறுறுபுகளுள்ளொன்று,
இது சுலவாககமெனவும் வழங்
கப்படும், 299.

